

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیستہ م
سوورہ تہ کانی
(القصص) و (العنکبوت)

عہ لی باپیر

تہ فیسیری سووړه تہ کانی

الْقَصَصِ وَالْعَنْكَبُوتِ

ته فسیری سووره ته کانی

الْقَصَصُ وَالْعَنْكَبُوتُ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه دهشت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۲ ک - ۲۰۲۱ ز

۷۲۵ لاپه ره

۳۴ * ۱۷ سم

بابهت : ئایینی

له بهر یوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

ته فیسیری سوورہ ته کانی

الْقَصَصُ

و

الْعَنْكَبُوتِ

نوو سینی: عہلی باپیر

پیشہ کی ہم تہ فسیرہ به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَعَلَكُمْ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً. وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٣٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٦١﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَّقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(١).

خونہ رے به یرزو خوضه ویسته کان!

هیچ گومان تبدانیه - بو مروقی برودار - که نهو ته منه ی له خزمهت دواين کتیبی خوا (قوربان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه به که له شیوه کانی له خرمه تدابورندا بن: خوننده وه، تیفکرین و امان، فیرکردن، کاربیکردن ... هتد، به باشرین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دواړوژدا لیتی به هرهمه نده.

(١) نهو پتی ده گوتړی: (خطبة الحاجة) که پتغه مبه ﷺ هاوه لان به یرزی فیرده کرد، پتش هر قسه به کی گرتک، بلین، وهک وتاری جومعه و داخوازیکردن (خطبة) و... هتدو، نهو وتاره، هرکام له: الترمذي: (١١٠٥)، النسائي: (١١٠٤)، ابن ماجه: (١٨٩٢) (أحمد: (٢٧٢٠)، الطبراني: (٢٤١٤) هیناویانه و (مسلم) یش به شیک هیناوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌پوو- له‌وه‌ی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وینه‌ی غۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خوتندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی نایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایی قورئان دابوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر نه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه‌؛ ئاخه‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ نه‌ویش هه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه‌؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجاه‌ میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیک و ناشنام، داوایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ پهمه‌زانی سالی (١٤٢٨ه‌) دا‌هاته‌ دلّه‌وه، که‌ ناوی خوای لیته‌ینم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بواری ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لی نه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالیی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌ خست که‌ بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (مفرغ) بکه‌مه‌وود، خوا پشتیوان بێ ته‌واوی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاودی دانانی نه‌م ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی نه‌م ته‌فسیره‌نه‌ی که‌ باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی پوون ده‌کاته‌وه‌: (القرآن یفسر بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش پوونکه‌ ره‌وه‌ (مُحَمَّدٌ)ی قورئانه‌، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ إِتِبَافًا لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَقَّاهُمْ بِنُفُورٍ﴾ (۱۱) النحل.

واتە: ھەروەھا زىكرمان بۆلەي تۆناردۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۆ خەلى تېرراووتە خوار، بۆيان پوون بگەيەو، وە بەلكو خۇشيان بېرىكەنەو.

نومېدىشم وابە - بە يارمەتى خواي بەخشەر ﷻ - شايسەيى ئەوھم ھەبى تەفسىرو لىكدانەوھەيى وا بۆ قورئان پىشكەش بە مسۇلمانانى كوردستان بگەم، كە لە قورئان بوەشپتەو، ماھەي بەھرەو سوودى خوتنەران بى، بەتابەتەش كە زياتر لە سى (۲۰) سالى لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى سوننەتدا خەرىكم، دەيان كىتب و بەرھەمى جۆراوجۆرم لە زۆرەي بوارەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پىشكەش كرەوون.

شاياتى باسشە كە ئەو بىست و دوو مانگ زىندانىي كرانەم لەلەين ئەمريكاوھ - لە (۲۰۰۲/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرھەتەيى گەورەو گرنگ بوو، بۆ زياتر پىدا قوولبەوونەوھى كىتبى خوا (تبارك و تعالى) و، بۆ پەيدا بوونى تىگەيشتى تابەت لەبارەي زۆرىك لە ئابەتەكانى يەو، ئەم راستىيەش لە مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاك دەرەوئاوھتەو^(۱) بەلام ھەلبەتە نالىم و ھىچكەسىش بۆي نىيە بلى: كە ئەم تەفسىرەي من تېرەوئاوھ، چونكە وىراي سەنورداربوونى تواناوپرستم، لە بەرانبەر كىتبى لە ھەموو پوونكەوھ پەھا (مطلق) و بىسنوور (لامحدود)ى خوادا، نەشمويستەو كە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئىو ھەندىك وردەكارىيەو، كە يان من تىيدا پىپۆرو

(۱) ئەو مەوسووعەيە كە ئىستا چاپ كرەو، كەوتۆتە بەردەستى خوتنەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پىنج سەد (۲۵۰۰) لاپەرەيو، ھەولمداوھ بەگشتى تىيدا باس سەرچەم لایەنەكانى ئىسلام بگەم و، تاكە سەرچاوەشم قورئان بوو، وىراي دەقەكانى سوننەت، كە لە ھۆش (ذاكرة)دا بووون.

شاياتى باسە ئەو مەوسووعەيە لە چاپى دووھى دا، كرەو بە دوازە (۱۲) كىتبى سەرەخۆ، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىنرانى .

شاردزا نیم، یان خوێنەر پێویستی پێی نیە، لە کاتی کدا دەیهوێ لە قورئان تێبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فرموووە؟!

ئنجاهەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گۆل و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێتم)، کە هەڵسا بە نووسینەو هەتێانە سەر کاغەزو، پاشان تاپکردن و دوایی پێداچوونەو هەڵگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شێوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەڵسا بە (تخریج) ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاو متمانە پێکراوە کەنەو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرەو کێشاو، خوا بە باشترین شێوە پاداشتی بداتەو، هەر صالّح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزین^(۱)، لە خوا ی بەرزو بێهاواتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کوران و کچان، لەنێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە تێمە لەم تەفسیرەماندا، باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووڤەتێک بۆخۆی شتیکی سەربەخۆیەو، سەرچەم نایەتەکانی وەك نالْقەکانی زنجیرێک پێکەو پەيوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بۆ سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراو، بۆ ئاسانکاری خۆپێندنی قورئان، دیارە تێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بۆ بەشەکان (أجزاء) ی ناکەین و، بە گوێرە ی سووڤەتەکان، بەرگەکانی دیاریی دەکەین.

-----

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئێستاش پاش تەواوکردنی نیوێ زیاتری قورئان، لێبروانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

دوا قسەشم ئەو ەیه کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێدا چوومەووە، بەپێی پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە ەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەو، ئەوانەمان لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم پێشەکییەو ەاتووە، لە جیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبُّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ.

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

بەرچاۋ پوونىيەكى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

غۆيىنەرى بەرپىز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گشتىي) ئەم تەفسىرەدا باسماڭىز كىرگۈزۈپ، نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەممۇ ئەم تەفسىرە باۋانەي دەستىم پىيان گەشتە، بەھرەمەندىۋوم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىيى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەم تەفسىرانەي كەم و زۆر لىيان سوۋدەمەند بوم، ناۋەكانىامان بەرپىز نووسىون، بەلەم لىرەش ۋەك جەختكردنەۋدى زىاترو بەرچاۋپوونىي باشتىر بۇ ئىۋەي بەرپىز دەلىتم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگۈنچى، بۇ ھەر تىگەپشتىن و بىرۋەكەيەك، كە زۆرەي تەفسىرەكان لەبارەي ئايەتلىكەۋە، يان پستەۋ بىرگەيەكى ئايەتلىكەۋە، دەپىتىن، ئىمە ھەممۇ جارى ناۋى ئەم تەفسىرانە پىتىن، بەلەم بىرگومان ھەر كات بىرۋەكەي تىگەپشتىكى ئايەتەي يەكەك لە تەفسىرەكان ھەبىن و بىكەۋتە بەرچاۋم، ئىنجا چ پەسندى بىكەم، چ پەزى بىكەم، ھەر كات بە پىۋىستى بزانم، بە ئايەت ئامازەي پىندەكەم، ئەگەرنا بە ئامازەي گشتىي و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىيەك دا، ئىكتىفا دەكەم، و زۆرىش لە ئەمانەت زانستىي (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم پەچاۋى بىكەم، چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزىي، پەۋشتىكى گەۋرەۋە بەرزى مەسۇلمانەتتە .

شايان باسشە جارى ۋا ھەيە بىرۋەكەي تىگەپشتىكى ئايەتتەي خۇم، دەربارەي كۆمەلە ئايەتلىك يان ئايەتلىك يان پستەۋ بىرگەيەكى ئايەتلىك، بۇ دروست دەپى،

وہك تىگە يىشتىن و بۆچوونى غۆم دەينووسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەویش بەھۆى ئەو ھەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماوە.

پېښه کی نهم بهرگه

الْعَمَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاتِ وَالسَّلَامِ وَالْبَرَكَاتِ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ
لَأَسِيْمَا سَيِّدِهِمْ وَخَاتَمِهِمْ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَقَائِدِ الْمُجَاهِدِينَ، وَأَلِّهِ أَجْمَعِينَ، مِنَ الضُّعْبِ
وَالْأَزْوَاجِ وَالْقَرَابَةِ وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ وَيَقِينٍ.

به پښان!

ستايشی ليوه شاوله بو خواي بهرزی مه زن، نهمه بهرگی بیسته مه له ته فسیری
قوړتانی بهر ز و به پښ، که هه ردووک سووړه تی (القصص) و (العنکبوت) ی گرتوونه
خو، که به ش (جزء) ی بیسته م (۲۰) ی قوړتانی تڼدایه به پښی دابه شکر دنی
زانا یان.

نهم بهرگه ش و پړای شیکردنه وه و روونکردنه وه ی چه مک و واتای نایه ته
به پښه کانی نه و دوو سووړه ته موباره که (القصص) و (العنکبوت) ژماره یه که کورته
باسیشی تڼدان، به مجوره ی خواړی:

۱- له سووړه تی (القصص) دا :

۱- کورته باسېک : مووسا و هارون و چند زانیا ریبه که له باره ی خو یان و گه له که یان و
فیرعه ون و دارو دهسته که یه وه.

۲- کورته باسېک : ده (۱۰) هه لوهسته ی گرنگ له بهر ده م نه و چوار نایه ته ی سه رده تای
(القصص) دا.

۳- چوار نیعمه ت و چاکه ی گهوره ی خوا بو گه لی چه وساوه ی مووسا.

۴- کورته باسېک : روونکردنه وه یه که دهر باره ی (فواد) و (قلب).

۵- حوکم و حکمه ت و پهنده کانی نهم پښنج قوناغه ی به سه ره اتی مووسا.

٦- کورتە باسێک لە سێ سەرەنج دا.

٧- چیرۆکی مسوڵمانبوونی سەلمانی فارسیی.

٨- کورتە باسێک : ئەم ئایەتانه (القصص: ٥٢-٥٥) بەسەر کئی دا دەچەسپن؟

٩- کورتە باسێک لە پێنج سەرەنج دا لەبەر تیشکی ئایەتی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾.

١٠- کورتە باسێک لەبارەی بەهرەمەندبوونی خەلکی مەككە و دەورووبەریهوه، لە چه‌ڕەمی مەككە.

ب- لە سوورەتی (العنکبوت) دا:

١١- کورتە باسێک لەبارەی تاقیکردنەوهی خواوه بۆ بەندهکانی.

١٢- کورتە باسێک لە ھەوت کورتە سەرەنج دا.

١٣- چەند زانیارییەك لە بارەی جالجالۆکەو مآلەكەیهوه.

١٤- کورتە باسێک لەبارەی نوێژەوه.

ھیواداریشم تێوهی خۆتەرانی بەرپێز بە چاوی سەر و بە چاوی دلێستان ئەم تەفسیرە بەپێزە بخۆتێننەوه و باشترین بەهرە لێوەربگرن.

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرک وأتوب إليك

٢٠٢١/١/٧ز

١٤٤٢/٥/٢٣هـ

تہ فیسیری سووڑہ تی

الْقَصَصِ

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۰/ی شوال / ۱۴۴۰) کۆچییه، بەرانبەر (۱۳/ ۶ / ۲۰۱۹)ی زاییینی، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (الْقَصَص)، سەرەتا پێناسە و نێودەرۆکی سوورەتی (الْقَصَص) دەخەینە ڕوو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینه نێو قوولایی شیکردنەوهی ماناو مەبەستەکانی ئایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتە، جوگرافیا و نەخشەی گشتیی سوورەتەکە و کەسایەتییەکەی و، پێگەکەی و، نێودەرۆکەکەی لەبەر چاومان بێ.

پێناسەی سوورەتی (الْقَصَص) و بابەتەکانی

لە حەوت بڕگەدا، تیمە هەم پێناسەی ئەم سوورەتە دەکەین. هەم نێودەرۆکەکەشی دەخەینە ڕوو:

(۱)- ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی (الْقَصَص)ەو، نەزانراوە هیچ ناویکی دیکەی هەبێ، یان هیچ ناویکی دیکەی بۆ بەکار هاتبێ، هۆی ناوانیشی بەو ناوە، نەوێه وشە (الْقَصَص)ی تیدا هاتووە. لە ئایەتی ژمارە (۲۵): ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ نَذْرٌ مِنْ رَبِّهِمْ أَوْفَیْهِمْ قَوْلٌ مِنْ لَدُنْ رَبِّهِمْ أَنَّ إِلَهُكُمُ اللَّهُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ۖ فَعَلَمَ أَنَّ سَوَاءَهُمْ عَلَىٰ آلِهِمْ أَنَّ يَدْعُوهُ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُمْ وَفِیْهِ الْقَصَصُ قَالَ لَا تَخَفْ نَحْنُ بِمَقْعَدِ رَبِّ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۱۵﴾﴾.

هەرچەندە سوورەتی (یوسف)یش نەم وشەبە ی تیدا هاتووە، لە ئایەتی ژمارە (۱۱۱) دا، بەلام سوورەتی (یوسف) دواى (الْقَصَص) هاتۆتە خوار، هەرۆهەا لە سوورەتی (الأعراف)یشدا: ﴿فَأَقْصَصَ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۱۷۳)، هاتووە، ڕەنگە لە شوێنی دیکەش دا هاتبێ، بەلام گرنگ ئەوەیە کە نەم وشەبە لێرەدا، وەک لە کاتی خوێ دا پێی دەگەین، مانایەکی ئایەتیی هەبە، ئەویش ئەوەیە کە موسا (عَلَيْهِ) دواى ئەوەی دەگاتە پیاو بە تەمەنە صالحەکەى مەدیەن، بەسەرھاتە سەر سوورەتێرەکانی خوێ، هەواراز و نیشێوەکانی کە هاتوونەتە پێی، بۆی دەگیرێتەو.

٢- شوێنی دابەزینی:

نەم سوورەتە مەککەییە، هەرچەندە وەک عادەتیی خوێان، هەندێک لە زانیان چەند ئایەتیک لەم سوورەتە بە مەدینەیی دادەنێن، وەک ئەو چوار ئایەتەى کە دەفەرموون: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُبْلِينَ﴾ (۸۲) ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (۸۴) ﴿وَإِذَا سَأَلُواكَ الْفُجُورَ أَعْرِضْ عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلِّمْ عَلَيَّكُمْ لَا تَبْنِىَ الْجَنَابِلَ﴾ (۸۵)، هەندێکیان دەڵێن: نەم ئایەتانە لە مەدینە هاتوونە خوار، هەرۆهەا گیرادووتەووە کە نەم ئایەتە: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۸۵)، لە (العنقبة) هاتۆتە خوار، کە شوێنیکە لە نزیك مەدینە، لە کاتیکدا کە پێغەمبەر ﷺ بە پێتووە بوووە بۆ کۆچکردن، لە مەککەووە بەرەو (یثرب)، لە سالی (۱۳) ی ڕەوانەکرانیدا.

بەلام بێگومان مەبەست لە مەککەیی بوونی هەر سوورەتیک، یان ئایەتیک، دابەزینیەتی لە قوئاعی پێشچوونی پێغەمبەر ﷺ بۆ مەدینەدا، هەرچەندە شوێنی دابەزینیشی مەککە نەبێ، واتە: گرنگ ئەوەیە کە پێش ئەوە دابەزیبێ،

که پىغەمبەر ﷺ له مەككەوه كۆچ بۆ شاری (یثرب) - که دواتر ناوی لیژنا مه دینه - ئەو قورئانەى لەو قۆناغەدا دابەزیوه، پێى دەگوترى: قورئانى مەككەیی، با لە خودى مەككەش دانەبەزییى و لە شویئىكى دیکە دابەزییى، هەروەها هەموو ئەو قورئانەى دواى كۆچ کردنى پىغەمبەر ﷺ بۆ مه دینه دابەزیوه، ئەگەر لە خودى مەككەش دابەزییى، هەر بە مه دینه یى لە قەلەم دەدرى، چونکە لە دواى كۆچى پىغەمبەر ﷺ بۆ مه دینه دابەزیوه.

ئەو ئایەتانەش که ئاماژەیان پێکرا، که گوايه مه دینه یین، لەبەر ئەوەیه که باسى خاوەن کتێبه کان ده کهن، که پشتریش وه لایمان داوه ته وه: ئەگەر بهو پێیه بئى، ده بئى له سوورەته کانی: (الأَنعام و الأعراف و الأحقاف) و، زۆریک سوورەته مەككەیه کان دا، که باسى خاوەن کتێبه کان ده کهن، ژماره یەك له ئایەتان له وانه هەموویان دا، مه دینه یى بن! به لām ئەوه راست نیه، چونکە له مەككەش، جووله که و نه صرانییه کان هامووشۆیان هه بووه و، باس و خواسیان هه بووه، تیکه لییان هه بووه، کهم و زۆر، ته نانه ت یه کیک لهو تۆمه تانه ی که بۆ پىغەمبەر ﷺ کراوه، ئەوەیه که یه کیک له وانه ی قورئانى لى قیرووه، غولمیکى نه صرانیى بووه، که ناوی یه سار، یان ناویکى دیکه ی بووه! کهواته: ئەوه راست نیه که هەر ئایه تیک باسى خاوەن کتیبان، یان باسى جووله که وه نه صرانییه کانی کردبى، مەككە یى نه بئى.

(٣)- ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:

ئەم سوورەته له ریزبه ندیی (مُصَّحَف) دا، ژماره که ی (٢٨) ه، واته: که له سوورەتى (الْفَاتِحَة) وه پێدا دئى، سوورەتى (الْقَصَص) له ژماره (٢٨) دا دانراوه، نجا تێمه له کتیبى: (با له خزمەت قورئان دابین) دا^(١)، به ته فصیل له -----
(١) به لām فراوانترو وردتر له وه، له بابەق: (قورئانى مه زن له نۆزده ته وه) دا، باسى ئەو مه سه له یه مان کردوه.

بارهوه قسه مان کردوه، که وا پنده چن دانرانی هه ندیک له سووپه ته کان له دواى هه ندیکان، به فرمانی راسته و خوی پیغمبه ر ﷺ بووی و، له سه رده می پیغمبه ردا ﷺ زانراو بووه که (الْفَاتِحَة و البقرة و آل عمران و النساء)، به و ریزه ندیه بوون و، له هه ندیک فهرمووداندا هاتوه، که ریزه ندیی هه ندیک له سووپه ته کان، وهک ئیستا له (مُصَحَّف) دا ههیه، بووه و به وه ستاندن (توقیف) ی پیغمبه ر ﷺ بووه، به لَم زۆربه یان وا پنده چن ریزه ندیه که یان تهوقیقی بئ، هاوه لَن (خوا لیان رازی بئ)، به تایه تی چوار خه لیفه راشیده کان - که له سه رده می نهواندا قورنَن خراوته ئیوان دوو بهرگه وه، نهگه رنا هه ره هه بووه، به لَم کراوته (مُصَحَّف) یک - به ئیجتیهادو بۆچوونی نهوان بووی، هه لَبته هه ندیک له زانایانیش ده لَین: ریزه ندیی هه موو سووپه ته کان تهوقیقیه هه رهوک ئایه ته کان، که ریزه ندیی ئایه ته کان گومانی تَیدانیه تهوقیقیه و، خوا ﷺ چۆنی بۆ پیغمبه ر ﷺ دابه زاندوون، نهویش ناوا خویندوونیه وه له دوو توئی سووپه ته کاند، به لَم بۆ سووپه ته کان، زانایان پای جیاوازیان ههیه، هه ندیک له ریزه ندیی سووپه ته کان، هیچ گومانی تَیدانیه، به دواى یه کدا هاتیان به فرمانی راسته و خوی پیغمبه ر ﷺ بووه و، هه ندیک دهقی روونی له سه رن، به لَم هه ندیک دهقیش نهوه دهگه یه نن، که ریزه ندیی زۆربه ی سووپه ته کان به ئیجتیهادو بۆچوونی هاوه لَن، به تایه ت خه لیفه راشیده کان (خوا لیان رازی بئ) بووه.

نهم سووپه ته له ریزه ندیی دابه زین (ترتیب النزول) دا، ژماره (٤٩) یه، واته: نهم سئ سووپه ته (الشعراء و النمل و القصص) وهک چۆن له (مُصَحَّف) دا له دواى یهک دانراون، له ریزه ندیی دابه زینیشدا، ژماره (٤٧، ٤٨، ٤٩) یان ههیه.

٤- ژمارەى ئایەتەکانى:

ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە موبارەكە، بە یەكەدەنگىي ژمىرەران (باتفاق العادىن)، هەشتاو هەشت (٨٨) ئایەتە، هیچ زانایەك لەو بارەووە ڕای جیاوازی نەبۆوە، جیاوازی ژماردنى ئایەتەکانیش، دەگەرپتەووە بۆ كورتى و درێزى پستەكان، لە شوێنێك لە نێو پراستى ئایەتێك بوەستى، ئەوێ دەبێتە ئایەتێك و، دواتر دەبێتە ئایەتێك، بەلام ئەگەر نەووەستى، تاكو تەولو دەبێ، هەمووى دەبێتە ئایەتێك، لێرەدا بە كە جیاوازی ژمارەى ئایەتەكان سەرى هەلداوە، بە پێى ڕای زانایان، كە ئەوانیش بە تەكید هەر لە شوێنكەوتوووان و، ئەوانیش لە هاوێلانەووە (خوا لێیان ڕازى بێ) وەریانگرتووە.

٥- نێوەرۆكى:

لە ڕووى نێوەرۆكەووە، ئەم سوورەتەش، وەك سەرچەم سوورەتە مەككەییەكانە، لە باسكردنى بابەتەكانى بووناسى، ئیمان و عەقیدە، تەنیا خواپەرستى بە تايبەت، ئنجا گێڕانەووەى بەسەرھاتى پێغەمبەرەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، باسى ڕۆژى دواى، هەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و هەلسانەووەو زیندوو بوونەووە، سزاو پاداشتى خوا و.... هتد.

٦- تايبەتمەندىيەكانى:

سوورەتى (الْقَصَص) وەك هەر كام لە سوورەتەكانى قورئان، چەند تايبەتمەندىيەكى هەن، كە تايبەتن بە خۆیەووە، تەنیا لەم سوورەتەدا بەو شێوەیەن، تێمە حەوت تايبەتمەندىيمان لەم سوورەتە موبارەكە، دەرھێناون، هەلبەتە ئەو هەمووى بە بۆچوونى خۆم و، لە ئەنجامى تێرمانى خۆم دا پێى كە یشتووم:

تایبە ئەندیدی یەكەم: پێنج قۆناغی سەرەتای ژيان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام وەك دوايش باسی دەكەین، لە سێزدە قۆناغەكەى ژيان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام، تەنیا لەم سوورەتەدا بەم ریزبەندییە و وردەکارییە ھاتوون، ئەوێ لە شۆتەكانى دیکەدا ھاتو، زۆرى ناماژى بە ھى تیرە، یاخود بە کورتى، ئەگەر باسى ھەندى لەو شتانە کرابى، كە لەم پێنج قۆناغەدا ھاتوون، لە ھەندىکیان دا بە کورتى ناماژەیان پى نەکراو.

تایبە ئەندیدی دووھەم: ئەم یاسایى خوا جل جلاله كە دەفەرئوى: ﴿وَرُبُّكَ أَنْ تَمَنَّٰ عَلَى الَّذِينَ اسْتَفْعَمُوا فِي الْأَرْضِ وَعَمَلَهُمْ آيَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝ رُبُّكَ لَمْ يَكُن فِي الْأَرْضِ وَرُبُّكَ قَرِيبٌ ۝ وَمَنْ يَخُذْهُمَا إِنَّمَا كَانُوا إِحْدَىٰ ۝﴾

كە ھەردوو ك تايەتى: (٥ و ٦)، دەیگرە غۆیان، لە ھیچ شۆتێكى دیکەى قورئاندا بەو پووینى و راشكاویە ئەم یاسا كەردووینیى خوا جل جلاله لە قورئاندا نەھاتو.

تایبە ئەندیدی سێھەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسى ئەگەرى ھەمیشە شەوگار بوون و، ھەمیشە رۆژگار بوون لە ژيانى مۆفدا كراو، كە لە ھەردوو ك تايەتى: (٧١ و ٧٢) دا، ھەو، نەكەوتۆتە بەرچاوم كە لە ھیچ شۆتێكى دیکەى قورئاندا، باسى ئەوێ كرابى:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهَا أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝﴾

تایبە ئەندیدی چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسى بەسەرھاتی قاروون و دەولە ئەندیدی و بوغرابوونى و، دواى بەزەوبیدا رۆچوون و نغزوبوونى خۆى و، مالى و سامانەكەى كراو، لە تايەتەكانى: (٧٦ - ٨٢) دا، لە شۆتى دیکەدا ناوى قاروون ھاتو، بە ئەم بەسەرھاتەكەى تەنھا لەم سوورەتى (الْقَصص) دا ھاتو.

تایه تمندی پتجه م: تهنیا لهم سووره تها، باسی نهوه کراوه که پتجه مبهری خوا موحه ممد ﷺ ناچاری کوچکردن ده کری، به لام دواپی خوا ده یکتیر پته وه بو شونی غوی، وه ک ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۸۵)، که وه ک دواپی ده یکه یتن، زور به ی لیکده ره وان و شیکه ره وانی چه مک و واتای تایه تهاکانی قوربان ده لپن: نهوه ناماژه یه به وه که موحه ممد ﷺ ناچاری کوچ کردن ده کری له مه ککه وه بو مه دینه، به لام دواپیش خوا ﷺ به سه ره برزی و به سه رکه و تووی ده یکتیر پته وه بو نهوه زیدو شونه ی غوی، که ناچاری کوچ کردن کراوه لی.

تایه تمندی شه شم: تهنیا لهم سووره تها، باسی نهوه کراوه که پتجه مبهری خوا موحه ممد ﷺ هیچ به ئومیدی سروس بو کران و بوونه پتجه مبه ر ﷺ نه بووه، هیچ چاوه پروانی نه بووه، به هیوا نه بووه بکریته پتجه مبه رو وه حی بو بنیردری و، قورنانی بو دابه زینری، تهنیا لهم سووره تها باسی نهوه کراوه به پتی زانیاری من، نهویش که ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونْ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ (۸۶).

واته: تو به تما نه بووی قورنانت بو بنیردری، به لام به هوی به زهی پی ره وردگار ته وه قورنانت بو هات، واته: تو هیچ هه ل و کوششیکت بو ی نه بوو، هیچ چاوه پروانی به کیشنه نه بوو، به لام خوا به خششی غوی به هه کسیک دها، که به هوئ، هه لبه ته خواش کار به جیه وه به خششی غوی له هه شونیک دابنی، دیاره نهو شونه شایسته یه.

تایه تمندی حو ته م و کو تایی: چهند وشه یه ک تهنیا لهم سووره تها هاتوون، که نه مانه زه قترینان:

۱- وشه ی (حجج) که کو ی (حجّه) یه وه مانای ساله، (حجج) یانی ساله کان، (تَمَّانِ حَجَج) له نابه تی بیست و هه شت (۲۸) دا هاتوه.

٢- وشەى (جَذْوَة) که بە (جَذْوَة)ش و (جَذْوَة)ش خۆتێراوەتەوه، بە مانای بزووت دى، یان پشکو، یان بلیسه ناگریک بە دارێکەوه بێ، سەریکی ناگر بێ و سەرەکەى دیکەى بگیرى، بە کوردیی پێى دەلێن: بزووت، ئەویش تەنیا لە نایەتى بیست و نۆ (٢٩)ى ئەم سوورەتە هاتوه.

٣- وشەى (عَصْد) لە نایەتى ژمارە سى و پێنج (٢٥)دا، یانی: قۆل، که مەبەست پێى بەهێزکردنه.

٤- وشەى (المَقْبُوحِي)، واتە: ناشیرینکراوان، دزێوان، قەلبان، کەسانیک که زۆر ناشیرین بن و نینسان تاقەتى نەبێ تەماشایان بکات، لە نایەتى ژمارە (٤٢)دا هاتوه، بۆ فیرەهون و گەلەکەى بەکارهاتوه.

٥- وشەى: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، ئەمیش لە نایەتى ژمارە پەنجای و یەک (٥١)دا هاتوه، واتە: قسەمان بۆ پەيوەستکردوون، واتە: بەردەوام بویمان ناردوون، که مەبەست پێى وه حیی و پێنمایه کانی خوايه بۆ مەروفايه تیی.

٦- وشەى (سَرَعَد)، که لە هەردووک نایەتى: (٧١، ٧٢)دا، دووجار هاتوهو، بە مانای بەردەوامه بە بێ پچران.

٧- وشەى (وَيْكَاُنْ)، دوو جارمان هاتوه لە نایەتى ژمارە (٨٢)دا، وشەى (وَيْكَاُنْ) زانایان زۆر رای جیاوازیان هەیه لەسەر واتایه کەى، هەندیکیان دەلێن یانی: ئایا بێنیت؟! هەندیکیش گوتووایان: یانی: سەرت سوورمێنێ، که دواى پێى دهگەین.

هەلبەتە دهگونجێ وشە و تەعبیری دیکەش دەر بهێتێن، بەلام تێمه بهو حەوتە واز دێنێن، که پێمان وایه تەنیا لەم سوورەتە موبارەکه دا، ئەم حەوت وشە به هاتوون.

٦- دابه‌شکردنی ئەم سوره‌ته بۆ ده (١٠) دەرس:

دەرسی یەکەم: شەش (٦) ئایەتی سەرەتا دەگرێتە خۆی، کە قۆناغی یەکەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلەکیان بەنوو ئیسرائیلان بۆ باس دەکەن.

دەرسی دووەم: ئایەتەکانی: (٧ - ١٣)، قۆناغی دووەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسا (عَلَيْهِ) ھەلبەتە پەیوەست لەگەڵ دایکی (خوا لێی پازی بێ) خراوتە پوو، کە ھەوت ئایەتن.

دەرسی سێھەم: ئایەتەکانی: (١٤ - ٢١)، قۆناغی سێھەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان (عَلَيْهِ) تێدایە، کە ھەشت ئایەتن.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٢٢ - ٢٨) قۆناغی چوارەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان (عَلَيْهِ) تێدایە، کە ھەوت ئایەتن.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (٢٩ - ٣٥) قۆناغی پێنجەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان (عَلَيْهِ) تێدایە، کە ھەوت ئایەتن.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (٣٦ - ٤٢) قۆناغی شەشەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسایان (عَلَيْهِ) تێدایە، لەگەڵ ھاروونی برای و بەنوو ئیسرائیل، لە بەرانبەریشیاندا فیرعەون و ھامان و قاروون و دارودەستەکیان و گەلە ملھورەکیان، کە کوێرانە شوێنیان کەوتوون، ئەوانیش ھەر ھەوت ئایەتن.

دەرسی ھەوتەم: ئایەتەکانی: (٤٣ - ٥٥) دەگرێتە خۆی، باسی چەند راستییەکی کەورد و گرنک و، پووچەڵکردنەوێی چەند قسە و بیانویەکی کافرەکانە، لە بەرانبەر پێغەمبەر ﷺ و قورئان و تیسلامدا، کە سێزدە (١٣) ئایەتن.

دەرسی ھەشتەم: ئایەتەکانی: (۵۶ - ۷۵)، واتە: بیست (۲۰) ئایەت، کە تییان دا باسی چەند یاسایەکی گەردوونی خۆ لە ژایانی مەرفەداو، باسی چەند دیمەنیکێ پۆژی دوایی و، چەند سیفەتیکێ بەرز و بێ وێنە ی خۆ ﷻ کراوە.

دەرسی نۆیەم: ئایەتەکانی: (۷۶ - ۸۲)، واتە: ھەوت (۷) ئایەت، باسی بەسەرھاتی قاروون کە لە گەلی مووسا ﷺ، بوو و لێیان ھەلگەراوەتەو، ئنجە بوغرابوون و لە خۆبایی بوون و خۆھەلکێشانی بەسەر گەل و کۆمەڵگاکە ی خۆی داو، سەرەنجام فەوتان و بە ناخی زەویدا پۆچوونی خۆی و گۆشک و تەلارو مال و سامان و ھەموو شتیکێ.

دەرسی دەیەم و کۆتایی: ئایەتەکانی: (۷۶ - ۸۸)، کە ئەمیش سێزدە (۱۳) ئایەتی کۆتایی، ئەم سوورەتەن و باسی چەند راستییەکی جۆراوجۆر دەربارە ی ژایانی مەرفەداو، سەرەنجامی ھۆکمرانان و، چەند ئامۆژگارییە ک بۆ پیغەمبەری کۆتایی ﷻ کراوە.

کورته باسیک

مووسا و هاروون (عليهما السلام) و چەند زانیارییه که
له باره‌ی خویان و گه‌له‌که‌یان و. فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه

به‌پێزان!

هه‌ڵده‌یه‌ن له سێ ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی دا، چەند زانیارییه که له باره‌ی
مووسا و هاروونی برای (صلی الله علیهما وسلم) و گه‌له‌که‌یان (به‌نوو ئیسرائیل) و،
فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه، بخه‌ینه‌ ڕوو:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: قۆناغه‌کانی ژیان و به‌سه‌رهاتی مووسا و هاروونی برای و
گه‌له‌که‌یان، له قورئان دا.

ته‌وه‌ری دووهم: ژماره‌ی ناوه‌تیرانی مووسا و هاروونی برای له قورئان دا.

ته‌وه‌ری سێیه‌م: پوخته‌یه که له ژیان و به‌سه‌رهاتی مووسا له ته‌ورات (په‌یمانی
کۆن) دا.

هه‌ڵبه‌ته به‌سه‌رهات و سه‌رگۆزشته‌ی مووسا و هاروون و گه‌له‌که‌یان و فیرعه‌ون و
دارو ده‌سته‌که‌ی، هه‌ویریکی ناو کیشه‌و زۆری ده‌وتی، به‌لام ئهم سێ ته‌وه‌ره ته‌نیا
وه‌ک ڕێخۆشکردن و پێشده‌سته‌یه‌کن و، له درێژه‌ی ته‌فسیرکردنی ئایه‌ته‌کاندا، ئه‌وه‌ی
پنویست بێ گوتراوه‌و ده‌گوتری، هه‌روه‌ها حوکم و حکمه‌ت و په‌نده‌کانیش،
که‌لێنیک‌ی باشی نه‌و بابته‌ پیر ده‌که‌نه‌وه، که خوا پشتیوان بێ له کۆتایی پێنج
قۆناغه‌که‌دا ده‌یانخه‌ینه‌ ڕوو.

تەوهری یەكەم: قۇناغەكانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عليهما السلام) و گەلەكەیان. لە قورئان دا

بە ئێزان!

لێرەدا دەمەوی ئاماژە بکەم بە بابەتێکی گرنج، ئەویش بریتێ بە قۇناغەكانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عليهما الصلاة والسلام) و گەلەكەیان بەنوو ئیسرائیل و، لە بەرانبەریشیاندا فیرعەون و داروددەستەكە و گەلە سەرکەش و یاخیبەكە، تیمە لە کاتی خۆی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) دا، ژیان و بەسەرھاتی مووسا (عليهما السلام) و ھاروونی برای و گەلەكە و، فیرعەون و دارو دەستەكەیمان، دابەش کرد بۆ سێزدە (١٣) قۇناغ، كە ھەشت لە قۇناغەكانمان لە میانێ تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) دا، ئابەتەكانی: ١٠٣ - ١٧١، واتە: شەست و نۆ (٦٩) ئابەت، ھەشت لە قۇناغەكانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عليهما السلام) لەوێ دا توێژینەو، پێنج قۇناغمان، قۇناغی یەكەم تاكو پێنجەممان ھەلگرتن بۆ ئێرە، بۆ کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (القصاص)، چونكە ھەك لە ناساندنی ئەم سوورەتەشدا گوتمان: ئەو پێنج قۇناغە، تەنیا لە سوورەتی (القصاص) دا بەو شێوەیە ھاتوون، بەلكو ھەندێك لە قۇناغەكانی ئەم پێنج قۇناغە، تەنیا لەم سوورەتەدا باس كراون.

ئەجا ئێستا با چاویك بە سێزدە (١٣) قۇناغەكانی بەسەرھاتی مووسا و ھاروون (عليهما السلام) و گەلەكەیان و، فیرعەون و دارو دەستەكە و گەلەكەیاندا بخشینین:

قۇناغی یەكەم: چەوسێرانەوێ بەنوو ئیسرائیل لە لایەن فیرعەونەو، پێش لە دایك بوونی مووسا (عليهما السلام)، كە بە پلە یەكەم لە سوورەتی (القصاص)

نایه‌ت‌ه‌کانی: (۱ - ۶) دا هاتوه، له نایه‌تی (۴۷) ی سووپه‌تی (طه) دا، هه‌روه‌ها دوو نایه‌تی (۱۰ و ۱۱) ی سووپه‌تی (الشعراء) دا، ته‌نیا ناماژه کراوه به‌و قوناغه.

قوناغی دووهم: له دایک بوونی مووسا عليه السلام و به‌ختوکرانی له مالی فیرعه‌وندا، نه‌ویش به‌پله‌ی یه‌که‌م، ته‌نیا له‌م سووپه‌تی (القصاص) دا، له نایه‌ت‌ه‌کانی: (۷ - ۱۳) دا هاتوه، واته: جهوت (۷) نایه‌ت، له سووپه‌تی (طه) خدا، له نایه‌ت‌ه‌کانی: (۳۷ - ۴۰)، چوار نایه‌ت دا، ناماژه‌یه‌کی کورتی پیکراوه.

قوناغی سێهه‌م: پێکه‌یشتنی مووسا عليه السلام و گه‌وره‌بوونی و، به‌رگری‌یکردنی له گه‌له‌که‌ی خوی و، کوژرانی قیبتیه‌ک به‌دهستی مووسا عليه السلام که نه‌وه ته‌نیا له‌م سووپه‌تی (القصاص) دا، نایه‌ت‌ه‌کانی: (۱۴ - ۲۱) دا، هاتوه، واته: له‌وه‌ه‌شت نایه‌ت‌ه‌داو، له سووپه‌تی (الشعراء)، نایه‌تی (۱۴) دا، له‌لایه‌ک، پاشان دوو نایه‌تی: (۱۹ و ۲۰) دا، ناماژه به‌کوشتنی بابای قیبتی کراوه، هه‌روه‌ها له سووپه‌تی (طه) شدا که خوا به‌یه‌ک دێر ده‌فه‌رموی: وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْتُكَ مِنَ الْغَمْرِ ^(۱۰)، واته: نه‌فسی‌کت کوشت، تۆمان له‌خه‌م و په‌ژاره‌ ده‌رباز کرد، ئه‌م قوناغی سێهه‌م ته‌نیا له‌و سێ شوینه‌دا، هاتوه که بێگومان نه‌وه‌ی (الشعراء و طه) زیاتر ناماژه‌کردن و، ته‌نیا له سووپه‌تی (القصاص) نایه‌ت‌ه‌کانی: (۱۴ - ۲۱) دا، نه‌و پروداوه گێرداوه‌ته‌وه.

قوناغی چواره‌م: راگردنی مووسا عليه السلام بۆ مه‌دینه و شوانیی کردنی بۆ ماوه‌ی (۸ - ۱۰) سأل، که نه‌وه‌ش به‌پله‌ی یه‌که‌م، ته‌نیا له سووپه‌تی (القصاص) نایه‌ت‌ه‌کانی: (۲۲ - ۲۸) دا هاتوه، له سووپه‌تی (طه) شدا له نایه‌تی ژماره‌ چل (۴۰) دا، ناماژه‌یه‌کی کورتی بۆ کراوه.

قوناغی پێنجه‌م: گه‌رانه‌وه‌ی مووسا عليه السلام بۆ میسرو، به‌دهم رێگاوه‌ کرانی به‌ پێغه‌مبه‌رو دوتێرانی له‌ لایه‌ن خوای به‌رز و بێ وینه‌وه‌و، تێردانی بۆ لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، به‌هه‌ردوو موعجیزه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌یه‌وه: که گۆچانه‌که‌ی بوو که

فری دېدا، دېبوو به هه زیاو نه ژدیهايه کی گه وړه، ده ستیشی که ده یخسته وه
بن قوئی و ده ریده هیئا، دده ره وشایه وه، ثم قوناغەش له سووړهتی (القَصص)
نایه ته کانی: (۲۹ - ۳۵) دا، دیسان ههوت نایهت و، به دریزتریش له سووړهتی
(طه) نایه ته کانی: (۹ - ۴۸) دا، باسکراوه، له چهند سووړهتیکی دیکه ش دا نامازه
به م قوناغی پینجه مه کراوه، که کرانه پتغمبه ری موسایه (طه)، بۆ وینه: له
سووړهتی (الشعراء) نایه ته کانی: (۱۰ - ۱۷) و، له سووړهتی (النمل) نایه ته کانی: (۷ -
۱۲) داو، له سووړهتی (التازعات) نایه ته کانی: (۱۵ - ۱۹) دا.

نهم پینج قوناغە ئیمه هه لمان گرتبوون بۆ کاتی ته فسیرکردنی سووړهتی
(القَصص) و، خوا پشتیوان بی هه لوهسته ی باشیان له بهرده مدا ده کین، چونکه
قوناغەکانی دیکه، هه شت قوناغە که ی: (۶ - ۱۳) له کاتی ته فسیر کردنی
سووړهتی (الأعراف) دا قسه مان له سهر کردوون.

قوناغی شه شه م: ږووبه ږووبوونه وهی موسا و هاروون (عليهما السلام) له گه ل
فیرعه ون و داروده سته کهیدا، که ویرای سووړهتی (القَصص) نایه ته کانی: (۳۶ -
۴۲) واته: ههوت نایهت، که نه ویش چوار نایه ته کانی: (۳۶ - ۳۹) به پله ی
یه که م هی نه و قوناغەن، به لام سی نایه ته کانی: (۴۰، ۴۱، ۴۲)، زیاتر هی قوناغی
نۆیه من، که قوناغی ده ربازکرانی موسا و گه له که ی و، فه ویتیرانی فیرعه ون و
سو پابه که یه تی.

ننجا نهم قوناغی شه شه مه، که ږووبه ږووبوونه وهی موسا و هاروونه (عليهما
السلام) له گه ل فیرعه ون و دارو ده سته که ی دا، ویرای سووړهتی (القَصص)، له م
شوئنه نه ش دا که م و ژور باسکراوه، یان نامازه ی پتدراوه:

۱- له سووړهتی (الإمرآه) دا، نایه ته کانی: (۱۰۱ - ۱۰۳) دا هاتوه.

۲- له سووړهتی (طه) دا، نایه ته کانی: (۴۷ - ۵۶) واته: ده (۱۰) نایه تی بۆ ته رخان کراون.

۳- له سووړهتی (الشعراء) دا، نایه ته کانی: (۱۸ - ۳۷) واته: بیست (۲۰) نایه تی بۆ ته رخان کراون.

۴- له سووره‌تی (النمل) دا، نایه‌ته‌کانی: (۱۲ - ۱۴) سن نایه‌ت.

۵- له سووره‌تی (الذاریات) دا، نایه‌ته‌کانی: (۲۸ - ۴۰) واته: سن نایه‌ت.

۶- له سووره‌تی (التائعات) دا، نایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۲۱) واته: دوازده (۱۲) نایه‌ت.

هه‌لّیه‌ته له سووره‌ت و شوینی دیکه‌ش دا هه‌یه، ئاماژه‌یه‌کی کورت کرابی، به‌لام شوینی تیدا خراڼه پرووی نهم قوڼاغی شه‌شه‌مه، له زیان و به‌سه‌رهاتی مووسا عليه السلام و هاروونی برای و گه‌له‌که‌ی، نهم سووره‌تانه.

قوڼاغی هه‌وته‌م: له زیان و به‌سه‌رهاتی مووسا عليه السلام و هاروونی برای و به‌نووی نیسپرائیل له‌گه‌لّ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی دا، برتییه له: کوک‌دنده‌هی فیرعه‌ون بو جادوو‌گه‌ره‌کان له دژی مووسا عليه السلام، نه‌مه به پله‌ی یه‌که‌م له سووره‌تی (طه) نایه‌ته‌کانی: (۵۷ - ۷۶) دا، واته: بیست (۲۰) نایه‌تی له‌وێ تهرخان کران و به وردیی هاتوه، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الشعراء) نایه‌ته‌کانی: (۳۶ - ۵۱) دا، دیسان به وردیی نهم قوڼاغی هه‌وته‌مه هاتوه، له چهند شوینیکی دیکه‌شدا له قورئاندا ئاماژه‌ی پێدراوه.

قوڼاغی هه‌شته‌م: توندکردنی سزای فیرعه‌ون له‌سه‌ر به‌نووی نیسپرائیل و، گرفتاربوونی فیرعه‌ون و فیرعه‌ونیه‌کان به چهند به‌لایه‌که‌وه، که به پله‌ی یه‌که‌م له سووره‌تی (الأعراف) نایه‌ته‌کانی: (۱۳۰ - ۱۳۵) دا هاتوه، له سووره‌تی (الإسراء) ییش نایه‌ته‌کانی: (۱۰۱ و ۱۰۲) دا، به‌س ئاماژه‌ی پێدراوه.

قوڼاغی نۆیه‌م: ده‌ربازبوونی مووسا و هاروونی برای (عليهما السلام) و گه‌له‌که‌یان و خنکانی فیرعه‌ون و سوپایه‌که‌ی له ده‌ریای سووردا، که به پله‌ی یه‌که‌م له سووره‌تی (الشعراء)، نایه‌ته‌کانی: (۵۲ - ۷۸) دا هاتوه، له سووره‌تی (الإسراء) نایه‌ته‌کانی: (۱۰۳ و ۱۰۴) دا، له سووره‌تی (طه) نایه‌ته‌کانی: (۷۷ - ۷۹) دا، له سووره‌تی (القصص) نایه‌ته‌کانی: (۴۱ و ۴۲) دا، له سووره‌تی (الصافات) نایه‌ته‌کانی: (۱۱۴ - ۱۲۲) دا، له سووره‌تی (الذاریات) نایه‌ته‌کانی: (۲۸ - ۴۰) دا، ئاماژه‌ی پێدراوه.

قۇئاغی دەیهەم: نیشتهجی بوونی گەلی مووسا **الْحَمْدُ** له بیابانی سینادا،
 ئەویش له چەند شوێنیک دا باس کراوه، بۆ وێنە: له سوورەتی (الأعراف) نایەتی
 (٦٠) داو، له سوورەتی (طە) نایەتەکانی: (٨٠ - ٨٢) دا، هەرودها سوورەتی (البقرة)
 نایەتی (٥٧) دا.

قۇئاغی یازدەیهەم: تەورات پێدرانی مووسا **الْحَمْدُ** که له چەند لەوحیک دا
 نووسرابووه، که له سوورەتی (الأعراف) نایەتەکانی: (١٤٢ - ١٤٥) داو، له سوورەتی
 (طە) نایەتەکانی: (٨٣ - ٩٨) دا باس کراوه.

قۇئاغی دوازدەیهەم: داواکردنی مووسا **الْحَمْدُ** له گەلهکە، بەنوو ئیسرائیل که
 بچنە شاریکەوه له شام و، سەرپێچی کردنیان و، سەرەنجامیش سزا درانیان،
 به چل (٤٠) سأل مانەوه به سەرئاسیمهیی و سەرگەردانی له بیابانی سینادا،
 ئەمیش له چەند شوێنیک دا باسکراوه: له سوورەتی (البقرة) نایەتەکانی: (٥٨) و
 (٥٩) داو، له سوورەتی (الأعراف) نایەتەکانی: (١٦١ و ١٦٢) داو، له سوورەتی (المائدة)
 نایەتەکانی: (٢٠ - ٢٤) دا.

قۇئاغی سێزدەیهەم و کۆتایی: بریتیه له ناومێد بوونی مووسا **الْحَمْدُ** له
 گەلهکە، و، له خوا پارانهوهی که له یهکیان جیاکاتهوه: ﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَا وَبَيْنَ
 آلْمُورِ الْفَاسِقِينَ﴾، واتە: من و ئەو خەڵکە لادەر، لیک جیا بکهوه، که
 ئەم قۇئاغ و پووداوه تەنیا له سوورەتی (المائدة) نایەتەکانی: (٢٥ و ٢٦) دا هاتوه،
 که کاتی خۆی ئیمه له تەفسیرکردنی سوورەتی (المائدة) دا، به درێژی قسەمان
 لیکردوه.

هەر وەها دوو بەسەرھاتی دیکە ی مووساش **عَلَيْهِ** هەن:

یە کەمیان: قوتابیەتی مووسا **عَلَيْهِ** بووہ بۆ بەندە یەکی صالح، کە لە سوورەتی (الْكَهْف) نایەتەکانی: (٦٠ - ٨٢) دا، واته: بیست و سێ (٢٣) نایەت بۆ ئەو تەرخانراون، کە مووسا **عَلَيْهِ** دەبێتە قوتابی و فێرخواز لە لای زانایەکی کە خوا **عَلَيْهِ** بە ناوی عەبدیکی صالح، پێناسە ی دەکات، لە سوورەتی (الْكَهْف) دا قسەمان لە بارەوہ کرد، کە کاتی خۆی تەفسیرمان کردوہ.

بەسەرھاتی دووہمیان: بریتێ لە هەرەشە کردنی فیرعەون لە مووسا **عَلَيْهِ** کە بیکوژێ و بەرگری لیکردنی پیاوێکی برادار لە دارو دەستە ی فیرعەون، کە ئیمانە کە ی خۆی شاردۆتەوہ، ئەویش لە سوورەتی (غَافِر) نایەتەکانی: (٣٣ - ٤٦) دا، واته: بیست و چوار (٢٤) نایەتی بۆ تەرخان کراوہ، کە خوا پشتیان بێ، کاتی کە دەیکەینێ تەفسیری دەکەین.

نەم دوو بەسەرھاتەش هەر پەیوەستێ بە ژبان و بەسەرھاتی مووسا **عَلَيْهِ**، بەلام نەمان خستووہ نێو ئەو سێزدە (١٣) قۆناغەوہ، چونکە دیار نیە لە چ قۆناغیکدا بوو ون!

هەلبەتە ئەوہ کە پیاوہ برادارە کە ی نێو دەزگا و دارو دەستە کە ی فیرعەون، بەرگری لە مووسا کردوہ، دیارە کە لە قۆناغی پووبەپووبوونەوہ ی مووسا و ھاپوونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَام) لەگەڵ فیرعەندا بووہ، بەلام بە هەر حال لەوێ خوا **عَلَيْهِ** لە کاتی گیرانەوہ ی بەسەرھاتە کە یاندا، ئەوہ ی باس نەکردوہ ئەو بەرگریکردنە ی ئەو پیاوہ برادارە لە مووسا **عَلَيْهِ**، کە ی بووہ؟ ئنجا زیاتریش دەبێتە بەسەرھاتی ئەو پیاوہ برادارە، نەک هێ مووسا **عَلَيْهِ**.

وہک پێشتریش گوتمان: تیمە ئەو پێنج قۆناغە ی سەرەتای ژبان و بەسەرھاتی مووسا و ھاپوونی برای (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و گەلە کە یان، لەم سوورەتی (الْقَصَص) دا، کە نایەتەکانی: (١ - ٣٥) واته: سی و پێنج نایەت دەگرتەوہ، دەتوێژنەوہ،

ئىنجا ئىمه ئەو پىنج قۇئاغە بۆ پىنج دەرس دابەش دەكەين، وەك لە پىناسە و خستنه‌پووی نىوہ‌پۆکی ئەم سوپره‌تەشدا گوتمان.

هەلبەتە دوايى ئايەتەکانى: (۳۶ - ۳۹)ش، وەك قۇئاغى شەشەم لە بەسەرھائى مووسا عليه السلام باس دەکەن، كە قۇئاغى بەرەنگاربوونەوہى مووسا و ھاروونى برايەتى (عليهما السلام) لەگەل فیرعەوندا، ھەر وہا دواتر ئايەتەکانى: (۴۰ - ۴۲)، ئەو سى ئايەتەش، باسى قۇئاغى نۆيەم دەکەن، بەلام تەنيا باسى فەوتاندنى فیرعەون و سوپايەكەى لە دەريادا دەکەن، نەك باسى دەربازکرانى مووسا و ھاروون و گەلەکیان بەنوو تیسرايیل، بەلام چونکە ئەو قۇئاغ و پرووداوانە لە کاتى ئەفسیرکردنى سوپره‌تى (الأعراف)و، سوپره‌تى (طه)و، سوپره‌تى (الشعراء) دا بە درێژى لە بارەیانەوہ دواوين، لیرەدا بە کورتى لە بارەیانەوہ دەدوین.

تەوھری دووھم: ژمارە ی ناوھینرانی مووسا و ھاروونی برای (علیھما السلام) لە قورئاندا

۱- مووسا:

مووسا عليه السلام سەدو سی و شەش (۱۳۶) جار، لە سی و چوار (۳۴) سوورەتدا، ناوی ھاتووە و دووبارە بۆتەووە، بە ناوی مووسا، بەم شێوەیە خوارەووە:

۱- لە سوورەتی (البقرة)دا، لە ئایەتەکانی: (۵۱، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۶۰، ۶۱، ۶۷، ۸۷، ۹۲، ۱۰۸، ۱۳۶، ۲۴۶، ۲۴۸)دا، واتە: سێزدە (۱۳) جارێک ناوی مووسا عليه السلام لەو سوورەتەدا ھاتووە.

۲- لە سوورەتی (آل عمران)دا، تەنیا لە ئایەتی ھەشتاو چوار (۸۴)دا جارێک، ناوی ھاتووە.

۳- لە سوورەتی (النساء)دا، سێ جارێک ناوی ھاتووە، لە ئایەتی (۱۵۳)دا، دوو جارو، لە ئایەتی (۱۶۴)دا، جارێک ناوی ھاتووە.

۴- لە سوورەتی (المائدة)دا، لە ئایەتەکانی: (۲۰، ۲۲، ۲۴)دا، سێ جارێک ناوی ھاتووە.

۵- لە سوورەتی (الأنعام)دا، لە ئایەتەکانی: (۸۴، ۹۱، ۱۵۴)دا، سێ جارێک ناوی ھاتووە.

۶- لە سوورەتی (الأعراف)دا، ناوی مووسا زۆر دووبارە بۆتەووە، لە ئایەتەکانی: (۱۰۳، ۱۰۴، ۱۱۵، ۱۱۷، ۱۲۲، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۱، ۱۳۴، ۱۳۸)دا، لە ھەر کامیان دا جارێک، ھەروەھا

لە ئایەتی (۱۴۲)دا دوو جارو، لە ئایەتی (۱۴۳)دا، دیسان دوو جارێک، ئەو چوار دە (۱۴) جارو، لە ئایەتی (۱۴۴)دا جارێک ھاتووە، ئەو پازدە (۱۵) جارو، لە ئایەتەکانی: (۱۴۸، ۱۵۰، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۹، ۱۶۰)دا، شەش جارێک، ئەو بیست و یەک (۲۱) جار، لە سوورەتی

(الأعراف)دا ناوی ھاتووە.

- (۷)- له سوورهتی (یونس)دا، چهند جارنیک ناوی موسیٰ ﷺ هاتوه له نایهتهکانی: (۷۵، ۷۷، ۸۰، ۸۱، ۸۳، ۸۴، ۸۷، ۸۸)، واته: ههشت (۸) جارن ناوی هاتوه.
- (۸)- له سوورهتی (هود)دا، له نایهتهکانی: (۱۷، ۹۶، ۱۱۰)دا، سنی جارن ناوی هاتوه.
- (۹)- له سوورهتی (ابراهیم)دا، سنی جارن ناوی هاتوه، له نایهتهکانی: (۵، ۶، ۸)دا.
- (۱۰)- له سوورهتی (الاسراء)دا، سنی جارن ناوی هاتوه، له نایهتی (۲) دا، جارنیک و له نایهتی (۱۰۱)دا دوو جارن ناوی هاتوه، نهوه سنی جار.
- (۱۱) له سوورهتی (الکھف)دا، دوو جارن له نایهتهکانی: (۶۰ و ۶۶)دا، یهکی جارنیک ناوی هاتوه.
- (۱۲)- له سوورهتی (مریم)دا، یهک جار، له نایهتی (۵۱)دا، ناوی هاتوه.
- (۱۳) له سوورهتی (طه)دا، دیسان چهند جارنیک ناوی هاتوه، له نایهتهکانی: (۹، ۱۱، ۱۷، ۱۹، ۳۶، ۴۰، ۴۹، ۵۷، ۶۱، ۶۵، ۶۷، ۷۰، ۷۷، ۸۳، ۸۶، ۸۸، ۹۱) واته: ههڅده (۱۷) جارن ناوی هاتوه.
- (۱۴)- له سوورهتی (الانبیاء)دا یهک جار ناوی هاتوه، له نایهتی (۴۸)دا.
- (۱۵)- له سوورهتی (الحج)دا، دیسان له نایهتی (۴۴) یهک جار، ناوی هاتوه.
- (۱۶)- له سوورهتی (المؤمنون)دا، دوو جارن له نایهتهکانی: (۴۵، ۴۹)دا، ناوی هاتوه.
- (۱۷)- له سوورهتی (الفرقان)دا، یهک جار له نایهتی (۳۵)دا، ناوی هاتوه.
- (۱۸)- له سوورهتی (الشعراء)دا، له نایهتهکانی: (۱۰، ۴۳، ۴۵، ۴۸، ۵۲، ۶۱، ۶۳، ۶۵)دا، ههشت (۸) جارن ناوی هاتوه.
- (۱۹)- له سوورهتی (النمل)دا، له نایهتهکانی: (۷، ۹، ۱۰)دا، سنی جارن، ناوی هاتوه.
- (۲۰)- له سوورهتی (القصص)دا، له نایهتهکانی: (۳، ۷، ۱۰، ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۴۳) چوارده (۱۴) جارو، له نایهتی: (۴۴)دا جارنیک و، له نایهتی (۴۸) دوو

جارو، له ثابتهتي (٧٦) يش دا جاريك، ننجاً: $١٤ + ٤ = ١٨$ ، واته: هه ژده (١٨) جاران ناوی هاتوه.

(٢١) - له سوورپهتي (العنكبوت) دا، له ثابتهتي (٣٩) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٢٢) - له سوورپهتي (السجدة) دا، جاريك له ثابتهتي (٢٣) دا، ناوی هاتوه.

(٢٣) - له سوورپهتي (الأحزاب) دا، دوو جاران له ثابتهتي کاني: (٧، ٦٩) دا، ناوی هاتوه.

(٢٤) - له سوورپهتي (الصافات) دا، دوو جاران له ثابتهتي کاني: (١١٤، ١٢٠) دا، ناوی هاتوه.

(٢٥) - له سوورپهتي (غافر) دا، پينج جاران ناوی هاتوه، له ثابتهتي کاني: (٢٣، ٢٦، ٢٧، ٣٧، ٥٣) دا.

(٢٦) - له سوورپهتي (فصلت) دا، له ثابتهتي: (٤٥) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٢٧) - له سوورپهتي (الشورى) دا، له ثابتهتي: (١٣) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٢٨) - له سوورپهتي (الزخرف) دا، له ثابتهتي: (٤٦) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٢٩) - له سوورپهتي (الأحقاف) دا، دوو جاران له ثابتهتي کاني: (١٢، ٣٠) دا، ناوی هاتوه.

(٣٠) - له سوورپهتي (الذاريات) دا، يهک جار، له ثابتهتي: (٣٨) دا، ناوی هاتوه.

(٣١) - له سوورپهتي (النجم) دا، له ثابتهتي (٢٦) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٣٢) - له سوورپهتي (الصف) دا، له ثابتهتي (٥) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٣٣) - له سوورپهتي (التاوعات) دا، له ثابتهتي (١٥) دا، جاريك ناوی هاتوه.

(٣٤) - له سوورپهتي (الأعلى) دا، له ثابتهتي (١٩) دا، جاريك ناوی هاتوه.

هه مووی ده بېته (١٣٦) جار، که زوړترين ناوی يه کيک له پيغه مېرانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له قورئاندا دووباره بوته وه^(١).

شاياتي باسه: نيمه له ته فسيري سوورپهتي (الأعراف) دا، که ده کاته بهرگی شه شه مي نه م ته فسيره: (ته فسيري قورئاني بهرزو به پيژن)، له کاتي ته فسيرکردني

ئایەتەکانی: (١٠٣ - ١٧١) دا، واتە: شەست و نۆ (٦٩) ئایەت، کە هەمووی تەرخانکراوە بۆ بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلەکەیان، لە بەرانبەریشیان دا فیرعەون و دارو دەستەکەیی، لەوێدا بە تەفسیل باسی زۆربەیی قۆناغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروون و گەلەکەیانمان، لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەکەیی دا کردووە، کە هەشت قۆناغ (٦ - ١٣)، بەلام قۆناغەکانی سەرھاتی تەمەنی مووسا و ھاروونی برای و گەلەکەیان ھەڵمانگرتووە، بۆ کاتی تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە: (القصاص)، ئایەتەکانی: (١ - ٤٣)، کە لەوێدا وردەکاریی زۆر باسکراوە، دەربارەی پێنج قۆناغەکانی سەرھاتی ژیانی مووسا (عَلَيْهِ) واتە: پێش ئەوێ مووسا لە دایک بێ و، دوای ئەوێ لە دایک بوو، چۆن دایکی بە ئیلاھامی خوا خستووێتە نێو صندوقیکەو، بە ڕووباری داداوە، چۆن مائی فیرعەون گرتووێتەو، چۆن لە مائی فیرعەوندا گەورە بوو، دوایی پیاوھ قیبتییەکەیی لە دەست کوژراوە و، چوو بە مەدینە و... ھتد، ئەوانە ھەموویان لە سەرھاتی (سوورەتی القصاص) دا، ھاتوون.

ھەلبەتە پێش سوورەتی (القصاص) ییش، لە سوورەتی (طہ) دا، ئایەتەکانی: (٩ - ٩٨)، واتە: نەو (٩٠) ئایەت، لەوێش تەرخانکراون، بۆ ئەو قۆناغانەیی ژیان و بەسەرھاتی مووسا (عَلَيْهِ) و، ھەندیک بەسەرھاتی دیکەش، کە لە سوورەتی (الأعراف) دا، قسەمان لیکردوون، ئایەتەکانی سوورەتی (طہ) شمان بەو بۆنەو لەوێ ھێناون، ھەرودە لە سوورەتی (الشعراء) دا، لەوێشدا: پەنجا و نۆ (٥٩) ئایەت تەرخانکراوە، ئایەتەکانی: (١٠ - ٦٨)، لەوێشدا جارێکی دیکە، ھەر لەمیانی تەفسیرکردنی ئەو ئایەتانەدا، ئەو قۆناغانەیی ژیانی مووسا (عَلَيْهِ) جارێکی دیکە باسمان کردوونەو، ھەرودە کە لە سوورەتی (الأعراف) ییشدا تەفسیرمان کردوون، بەلام لێکۆڵینەوێتی تێروتەسەلی بەسەرھاتی مووسا و ھاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گەلەکەیان لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەکەیدا، قۆناغەکانی کاتی تێردانی مووسا و ھاروونی برای، بۆ لای فیرعەون، تاکو دەرباز بوونی (بنو إسرائيل) و، گەشتیان بە دەستی (سیناء)، لە شەست و نۆ ئایەتەکەیی سوورەتی (الأعراف: ١٠٣ - ١٧١) دا، خراوەتە ڕوو.

١٣)- له سووړه قى (صافات) دا، دوو جار ان له ثابته کاني: (١١٤، ١٢٠) دا، ناوى هاتوه.

هه مووى ده کاته: بيست (٢٠) جار، ژماره ي دووباره بوونه وهى ناوى هاروون
 له قورثاندا ياني: ناوى موسا عليه السلام (١٣٦) جارو له (٣٤) سووړه تدا، دووباره
 بوته وه، به لام هاروون عليه السلام له (١٣) سووړه تدا و (٢٠) جار ان، ناوى هاتوه^(١).

تەوهری سنییه: پوخته‌یهک له ژیان و به‌سه‌رهاتی مووسا عليه السلام له‌به‌ر رۆشناپی ته‌ورات (په‌یمانی کۆن)دا

له‌م تەوه‌ره‌دا چه‌ند تیشکیک ده‌خه‌ینه سه‌ر ژیان و به‌سه‌رهاتی مووسا عليه السلام به‌ تاییه‌ت قۆناغه‌کانی سه‌ره‌تای ژیاپی که له‌ قورئاندا زۆر به‌ کورتیی و پوختیی خوا عليه السلام باسی کردوون، به‌لام له‌ (په‌یمانی کۆن)دا، هه‌ندیک ورده‌کاریی هه‌یه، به‌لام قۆناغه‌کانی دواتری ژیاپی مووسا عليه السلام، ئه‌وه‌ دیاره‌ که له‌ قورئاندا تیشکی باشیان خراوه‌ته‌ سه‌ر، به‌ تاییه‌ت پرۆبه‌پرۆ بوونه‌وه‌ی مووسا له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون و، جادووه‌گره‌کانی داو، په‌رینه‌وه‌یان له‌ ده‌ریای سوورو، ده‌رباز بوونی به‌نی ئیسرائیل و، خنکانی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، دواپی نیشه‌ته‌ جی بوونی مووسا عليه السلام و گه‌له‌که‌ی له‌ ده‌شتی سینادا و، پروداوه‌کانی دیکه‌، له‌ قورئاندا، تیشکی باشیان خراوه‌ته‌ سه‌ر.

به‌لام ئه‌و پێنج قۆناغه‌ی ته‌مه‌نی مووسا عليه السلام که باسمان کردن، به‌ تاییه‌ت لێره‌دا له‌ سوورده‌تی (القصص)دا، ها‌توون و هه‌یچان له‌ شوینی دیکه‌دا نه‌ها‌توون، مه‌گه‌ر ئاماژه‌یه‌کی کورتیان پێکرا‌بت، بۆیه به‌ چاکمان زانی لێره له‌به‌ر تیشکی ته‌ورات (په‌یمانی کۆن)دا، هه‌ندیک شت له‌ باره‌ی قۆناغه‌کانی سه‌ره‌تای ژیاپی مووساوه‌ عليه السلام به‌خه‌ینه‌ پرۆ.

هه‌لبه‌ته‌ ئێمه‌ جاری دیکه‌ش گو‌توومانه‌: جگه‌ له‌ وه‌حیی پارێزراوی خوا (وَحْيُ اللَّهِ الْمَعْصُوم) که له‌ دوو تو‌تی قورئان و سووننه‌تدا، به‌رجه‌سته‌یه، هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌ی متمانه‌ پێکراومان نیه، بۆ زانیپی ئه‌و شتانه‌ی له‌ رپی وه‌حیه‌وه‌، نه‌بی نازانرین، پاشانیش هه‌رچی پێویست بو‌وبێ بزانی‌ له‌ باره‌ی پێغه‌مبه‌رانه‌وه‌، خوا عليه السلام باسی کردوه، له‌ کاتیکدا که به‌سه‌رهاته‌کانیاپی بۆمان

گێراونەوه، ئەگەرنا بە تەئکیدی لە ژيان و بەسەرھاتی موساشدا **يَتَذَكَّرُ** چەند لابەتێکی شاردراوە هەن، بۆ وێنە:

ناوی بابی و دایکی و خوشکەکی، فیرەنە ھاوچەرخی ئەو ناوی چی بوو؟ پیاو بە ئەمەنەکی مەدینە کۆ بوو؟ ئەو ئەندێک لە توێژەرەوانی قورئان بە ھەلە گوتووایە: شووعیە، ئەو بە دنیایی وانیە، ھەرچەند زۆریە تەفسیرەکان و دەڵێن، بەلام دواوی پوونی دەکەمەو، بە ئەگەر ئەو ناگونجی شووعیە بێ، بەلام ئەگەر ئەو دەش دا ئەو کتێبەکانی ھاوێن کتێبان، (پەیمانی کۆن، پەیمانی نوێ، ئافستای مەجووس، کتێبەکانی صابینە) و ئەوانی دیکە، بە ھەقیقەت جێی پشت پێ بەستن و جێی متمانە نین، بۆ ئەو شتانە کە لە پێی وەھمە ئەو ئەو نازارین، بەلام بە چاکم زانی بۆ بەرچاو پوونی زیاتر، لە بارە ی تێروانیی ھاوێن کتێبان، بە تاییەت جوولەکە و ئەو پەیمانی، لە بارە موسا و زانیامەکیەو، سەرنجێکی خێرای (تەوار) بەدین، لە ھەوت (٧) پێگەدا:

ا- **رەچەلەکی دووری موسا و، ھۆی لە دایک بوونی موسا** **التَّائِيلُ** **میسر:**

ھەموو ئەوێ کە دەپێت ئەو: (التفسير التَّائِيلُ لِلْكِتَابِ الْمُقَدَّسِ) دەوێ، ئەویش، دوو بەشە:

ا- پەیمانی کۆن (العَهْدُ الْقَدِيم): کە لە سی و نۆ (٣٩) کتێب پێک دێ، پێنجیان ئەو پێنج (٥) سێفرە، سێفرەکانی: (التکوین، الخروج، اللاوین، العدد، التثنية) کە ئەوێ تەواریان لێ پێکھاتو، ئەوانی دیکەش کتێبەکانی دیکەن.

ب- پەیمانی نوێ (العَهْدُ الْجَدِيد): لە چوار (٤) ئینجیلەکان و، دە (١٠) کتێبی دیکەدا، واتە: ئەویش سەرچەم لە چوار (١٤) کتێبان پێک دێ.

ننجا هرچی نه صرائیه کانن، هم (پهیمانی کون) یان ته به ننیی کردود، به هر سی و نو (۳۹) کتیبه که یه وه^(۱)، هم (پهیمانی نوئ) ش، به هر چوارده (۱۴) کتیبه که یه وه، چوار (۴) ئینجیله که و ده (۱۰) کتیبه که ی دیکه ش، به لام جووله که کان نه نیا دان به (پهیمانی کون) دا ده ئین، عیسا (علیه السلام) هر به پیغمبر نازانن، چ جای پروا به کتیبه که ی بینن!

برگه ی که کم: سهره تای نیشته جی بوونی باب و باپیرانی مووسا له میسردا:

له کتییی ناوبراودا^(۲)، دهر باره ی سهره تای نیشته جی بوونی باب و باپیرانی مووسا (علیه السلام) له میسر، ده ئی: (يَعْقُوبُ يَرْتَحِلْ إِلَى مِصْرَ): به عقووب (علیه السلام) ده گوازته وه بو میسر.

هه لیه ته له بهر نه مانه تی زانستی، هی هه موو برگه کان، سهره تا ده قه عه ره بیه که یان دینم:

{وَأَرْتَحِلْ إِسْرَائِيلَ وَكُلَّ مَالِهِ حَتَّى وَصَلَ إِلَى بَيْتِ سَبْعٍ، فَقَدَّمَ ذَبَابِحَ إِلَى إِلَهٍ أَبِيهِ إِسْحَاقَ. وَقَالَ اللَّهُ لِإِسْرَائِيلَ فِي رُؤْي اللَّيْلِ: «يَعْقُوبُ، يَعْقُوبُ». فَأَجَابَ: «هَآ أَنَا» فَقَالَ: «أَنَا هُوَ اللَّهُ، إِلَهَ أَبِيكَ. لَا تَخَفْ مِنَ الذَّهَابِ إِلَى مِصْرَ لِأَنِّي أَجْعَلُكَ أُمَّةً عَظِيمَةً هُنَاكَ، أَنَا أَصْحَبُكَ إِلَى مِصْرَ، وَأَنَا أَرْجِعُكَ أَيْضًا، وَيُغْمِضُ يَوْسُوفُ أَجْفَانَكَ بِيَدَيْهِ عِنْدَ مَوْتِكَ}.

واته: ئیسرائیل (که نازناوی به عقووبه (علیه السلام) کوچی کرد، خو ی و هرچی هه بیوو، تا کو گه بیشته (بئر سبع)، (که شارێکه ئیستاش له فهلهستینه)، له و ی چهند سهربرپاوتکی بو په رستراوی بابی ئیسحاق (علیه السلام) یتشکه ش کردن، (واته: چهند قوربانیه کی سهر برین) و، خوا له خهونی شهویدا به ئیسرائیلی فهرموو: به عقووب به عقووب! ته ویش وه لأمی دایه وه: ته وه منم، خوا فهرموو: من

(۱) به لکو له (الكتاب المقدس: قراءة رعائية) دا، پهیمانی کون، ده (۱۰) کتییی دیکه شی لی زیادکرون و، سهرجه م چل و نو (۴۹) کتیبه.

(۲) العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ۴۶، صفحة: ۱۱۶.

خوام ﷺ، پەرستراوی بابت، مەترسێ لە چوون بۆ میسر، چونکە من لەوێ دەتکەمە کۆمەڵیکێ گەورە و، من لەگەڵتم هاوەڵتم تاکو میسرو، دواوی من دەتکێرمەوێش و، یوسوف ﷺ بە دەستی خۆی لە کاتی مردنتدا، پێلوه جاوێ گانت لێک دەنێ.

کەواتە: زانیمان کە یەعقوب کورێ ئیسحاق، ئیسحاق کورێ ئیبراھیمە ﷺ و، یەعقوب بابی یوسوف و یازدە (۱۱) برابەکانی دیکە یەق، دیارە مووساش ﷺ دەچێتموێ سەر یەعقوب و ئیسحاق و ئیبراھیم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کەواتە: زانیمان چۆن کاتی خۆی باب و باپیرانی مووسا ﷺ لە کەنعانەوێ هاتوون بۆ میسرو، لەوێ نیشتەجێ بوون، کاتی خۆی لە تەفسیری سووپەتی (یوسف)دا، بە درێژیی باسی ئەوێمان کردو، لە (پەیمانی کۆن)هەو، لە سەرچاوێ مێژووییە کەنەو، ئەوێ پێیست بوو بێ و، بە پێیستمان زانیی، لەو بارەو زانیاریمان هێناو.

برگە ی دوو: نیشتەجێ بوونی بەنو ئیسرائیل لە میسر لە سەر زەمینێ جاسان دا:

(أ- وَأَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي مِصْرَ فِي أَرْضِ جَاسَانَ، وَانْتَنُوا فِيهَا أُمْلَاكًا وَالْهَزُوا وَتَكَادُوا، وَعَاشَ يَغُوبُ فِي أَرْضِ مِصْرَ سَبْعَ عَشْرَةَ سَنَةً حَتَّى بَلَغَ مِنَ الْعُمُرِ مِئَةً وَسَبْعَةً وَأَرْبَعِينَ عَامًا^(۱)).

دەلێ: بەنو ئیسرائیل، (واتە: وەچەو رۆڵەکانی یەعقوب ﷺ) لە میسر نیشتەجێ بوون لەسەر زەمینێ جاسان (شوێنیکە لە میسر) و، لەوێ مۆلک و مالیان پەیدا کردو، بەروبوومی ئەوێیان پەیدا کردو، زۆر بوون و، یەعقوب لەسەر زەمینێ میسر حەقەدە سالان ژیا، هەتا گەیشته تەمەنی (۱۴۷) سالی، (دیارە تەمەنەکی دیکە ی پێشتر لە کەنعان بەرێکروێو، لە تەمەنی (۱۴۷) سالی دا وەفاتێ کردو.

(ب- دواي ئەوێ باسی کۆچی دواي یەعقوبی کرد، دەلێ: (لَمْ مَاتَ يُوسُفَ وَقَدْ بَلَغَ مِنَ الْعُمُرِ ۱۱۰ سَنَةً، فَحَنُطُوهُ وَوَضَعُوهُ فِي تَابُوتٍ فِي مِصْرَ^(۲)).

(۱) العهد القديم، سفر التكوين: الإصحاح: ۴۷، ص: ۱۱۹.

(۲) العهد القديم، سفر التكوين: الإصحاح: ۵۰، ص: ۱۲۵.

دهلن: یوسفیش مرد، له کاتیکدا گه یشتبووه تهمه نی: (۱۱۰) سالی، مؤمیا یان کردو، له تابووتیک (صندووقیک) دا، له میسر دایانا.

(ج) - نجا باسی ناوی کوره کانی یه عقوب ده کات، هر یازده کوره که ی، دهلن: (وَهَذِهِ أَسْمَاءُ أَبْنَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ قَدِمُوا مَعَ يَعْقُوبَ إِلَى مِصْرَ، كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ مَعَ أَهْلِ بَيْتِهِ: رَأُوْبَيْنَ، شِمْعُونَ، لَوي، يَهُوذَا، يَسَاكِرَ، زَبُولُونَ، بَنِيامينَ، دانَ، نَفْتَالِي، جَادَ، وَأَشِيرَ^(۱))، نهمه یازده، به یوسفی شهوه ده کاته دوازده، چونکه یوسف که خه ونه که ی ده بینن، دهلن:

﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَجْدًا﴾ یوسف، واته: یازده نه ستیره و مانگ و خورم بینن، که کرنوشیان بو من دهر د، واته: پزیزان لی ده گرم و سلو یان لیم ده کرد، که مانگ و پوژده که دایک و بابی بوون و، یازده نه ستیره که ش، یازده برابه که ی بوون و، خویشی دوازده یه مینه،

نهمه له (پهمانی کون) دا هاتوه، ناوی شهو یازده برابه ی یوسف (عليه السلام) و، نه وانه هه مو یان کوپانی یه عقوب (عليه السلام) بوون، که له که نعان هه هاتوون و مال و مندالیشان له گه لدا بووه.

برگه ی سیه م: به کویله کردنی به نوو نیسرائیل و چهو ستیرانه وه یان له لایهن حوکمرانی میسر وه:

(أ) - له (پهمانی کون) دا، له ژیر ناوونیشانی: (إِسْتَعْبَادُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) دا، دهلن:

﴿وَمَا لَيْتَ أَنْ قَامَ مَلِكٌ جَدِيدٌ عَلَى مِصْرَ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ يَوْسُفَ، فَقَالَ لِسُجْبِهِ: هَآ بَنُو إِسْرَائِيلَ أَكْثَرُ مِنَّا وَأَعْظَمُ قُوَّةً، فَلَنَتَّامَرَ عَلَيْهِمْ لِكَيْلَا يَتَكَثَّرُوا وَيَنْصَمُوا إِلَيْنَا...، وَاتَّعَسُوا حَيَاتَهُمْ بِالْأَعْمَالِ الشَّاقَّةِ فِي الطِّينِ وَاللِّبْنِ كَادِحِينَ فِي الْحَقُولِ وَسَخَّرَهُمُ الْمِصْرِيُّونَ فِي كُلِّ أَعْمَالِهِمُ الشَّاقَّةَ﴾.

واته: زوری پی نه چوو، پادشاهو حوکمرانیکي دیکه‌ی تازه له میسر بوو به حوکمران، که یوسوفی نه دهناسی، (نهوه دواي وهقاتی یوسوف عليه السلام)، به گه له که‌ی خو‌ی گوت: به نوو نیسپرائیل له تیمه زیاترن و، له تیمه به هیترن، وهرن با پیلانیان له دژ بکپړین، نه وډک زور بین و دواپی بچنه پال دوژمنه کامان، (چهند قسه‌یهک دهکات، دواپی ده‌لن:) نیدی ده‌ستیان کرد به ناپه‌حه‌تکردنی ژبان و گوزهرانیان، به کرده‌وه قورسه‌کان له قورو له خشتدا، (واته: خشتی قوپیان پی دروست ده‌کردن) و، له کیکله‌کاندا پهنج و زه‌حه‌متیان ده‌کیشا و، میسرپیه‌کان له هه‌موو کاره قورسه‌کاندا نه‌وانیان به سوغره و یتگار ده‌گرت، (ب- هه‌ر لهو سیاقه‌دا له په‌یمانی کوڼ دا، له ژیر ناوونیشانی: (مَقْتَلِ الْأَطْفَالِ الذُّكُورِ)، کوشتنی منډاله تیرینه‌کاندا، ده‌لن:

﴿ثُمَّ قَالَ مَلِكُ مِصْرَ لِلْقَائِلَتَيْنِ الْعِبرَانِيَتَيْنِ: عِنْدَمَا تُشْرِفَانِ عَلَى تَوْلِيدِ النِّسَاءِ الْعِبرَانِيَّاتِ: فَإِنْ كَانَ لِلْمَوْلُودِ صَبِيًّا فَأَقْلَاهُ، وَإِنْ كَانَ بِنْتًا، فَاتْرَكَاهَا حَيًّا، ثُمَّ أَصْدَرْ فِرْعَوْنُ أَمْرَهُ لَجَمِيعِ شَعْبِهِ قَائِلًا: اطْرَحُوا كُلَّ ابْنِ عِبرَانِيٍّ يُولَدُ فِي النَّهْرِ أَمَّا الْبَنَاتُ فَاسْتَحْيُوهُنَّ﴾^(۱).

واته: دواپی پادشای میسر، (حوکمرانی میسر) به دوو مامانه عیبرانییه‌کانی، گوت: (دوو نافرته‌ی مامان بوون، نه‌وانه‌ی کاتیک نافرته منډالی ده‌بی، سه‌ره‌رشتی ده‌کهن، عیبرانیی بوون، هه‌ر له گه‌لی به‌نوو نیسپرائیل بوون، به‌لام سه‌ر به‌فیرعه‌ون بوون)، له کاتیکدا سه‌ره‌رشتی نه‌وه ده‌کهن، که نافرته‌ه عیبرانییه‌کان منډالیان بیټ و یارمه‌تییان دده‌ن بو نه‌وه‌ی منډاله‌کیان بیټ، (پیټگوتن:) ته‌گه‌ر منډاله‌که کوپ بوو، بیکوژن، به‌لام ته‌گه‌ر کچ بوو، بیهیلنه‌وه، با بژی.

(۱) نه‌وه هه‌مووی و پرگه‌که‌ی پی‌شه‌وه‌ش، له: (العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱، ص: ۱۲۱) ده‌هاتوه.

(من ھەموویم نەھیتا، نەگەرنا دواپی دەلت: ئەو دوو مامانە، کە لە (پەیمانی کۆن)دا، مامانەکان ناوھکانیشیان دێنت، بەزەبیان پێیاندا ھات و، فەرمانەکی فیرعەونیان جێبەجێ نەکردو، لێیان گەران، بەلام دەیانگوت: کوردەکان پەنھان بکەن، دواپی کە فیرعەون پێیان زانی: فیرعەون فەرمانی دەرکرد بۆ ھەموو گەلەکی پێگوتن: ھەرچی کوپی عیبرانییە لە دایک دەبێ، (نەوانەش کە دواپی ئەوێ پێزانێ)، ھەموویان فرێبەنە رووبارەو (رووباری نیلەو)، بەلام کچەکان بھێلنەو بە بژین.

برگە ی چوارەم: لە دایک بوونی مووسا علیہ السلام:

بابزانی (پەیمانی کۆن) چۆن باسی لە دایک بوونی مووسا علیہ السلام دەکات؟ ھەلبەتە من تێبینییەکانم لەسەر قسەکانی پەیمانی کۆن، لێردا نایانخەمە روو، ئەگەرنا بۆ وێنە: باسی مۆمباکردنی یوسف دەکات، بەلکو باسی مۆمباکردنی یەعقووبیش دەکات! کە پێم وانیە ئەو ھیچ ئەمە ھەبێ، بەلام بە ھەر حال من تێبینییەکان ناخەمە روو و، تەنیا دەفەکی (پەیمانی کۆن)دێم و، پێشتریش تێبینیی خۆم گوت، کە جێی متمانە نیە، بەلام بەگشتیی بۆ بەرچاو روونی، سوودی لێ دەبێ.

(پەیمانی کۆن) لە ژێر ناوونیشانێ: (وَلَاذَةُ مُوسَى)دا ھێناویەتی، دەلت:

(أ) - (وَتَزَوَّجَ رَجُلًا مِنْ بَيْتِ لَاحِي فَتَاةً ابْنَةَ لَاحِي، فَعَمِلَتِ الْمَرْأَةُ وَأَنْجَبَتْ ابْنًا وَادْرَأَهَا جَمَالَةً، حَبَانَهُ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ، وَلَمَّا لَمْ تَسْتَطِعْ أَنْ تُخْفِيَهُ بَعْدَ، أَنْتَ بِسَقَطٍ مِنَ الرُّدْيِ وَطَلْتَهُ بِالْغَمْرِ وَالزُّفْرِ، وَأَضْجَعْتَ الْفَطْلَ وَوَضَعْتَهُ بَيْنَ الْخَلْفَاءِ عَلَى ضِفَةِ النَّهْرِ، وَوَقَلْتَ أُخْتُهُ مِنْ بَعِيدٍ لَتَرَى مَا يَحْدُثُ لَهُ).

ھەلبەتە کەم و زۆر ئەوێ لە (پەیمانی کۆن)یشدا ھاتو، لەگەڵ ئەوێ فورئاندا، تیک دەکاتو، بەلام بە تەکید ھەندیک شتی تێدا، کە لەوێ

قورنان جيايه، دياره كه نهوان گۆريوانه و دهستكاريان كردوه، به لَم له هَيْلَه گشتيه كانيدا تيك ده كاتهوه، له كاتيكدا كه (پهيمانى كۆن) به ته ئكيد هيچ له قورنان به هره مه مند نه بوون، نه وهى قورنانيش ده يفه رموى جيايه و، به شيوه يه كى ديكهيه، واته: دوو سه رچاوهى سه ره به خۆن.

واته: پياويك له بنه مالهى لاوى كچى هينا، كچى لاوى، (دياره هه ر له بنه مالهى لاوى، باى نهو كچه ناوى لاوى بووه) و، نهو ئافره ته دوو گيان بوو و، مندالتيكى بوو، له بهر نه وهى كه جوانيه كهى سه رسامى كرد، (نهو ئافره تهى ده بېته دايكى مووسا عليه السلام كچى لاويه، ليره باى ناوى باى مووسا عليه السلام ناكات، كى بووه؟ به لَم له شوپى ديكه دا ده لَن: ناوى قاهيمف بووه)، بويه سى مانگان شارديه وه (دايكى مووسا ده بى، سى مانگ مووساى به مه لوتكهى شارديه وه)، به لَم دواى نه وهى نه يتوانى چيديكه بيشارته وه، سندوو قيكى هينا له جوړه قاميشيك، به قيرو به مادده يه كى ديكه، كه نه هيلتى ناوى تيبجى، چه ورى كردو، منداله كهى تيدا درژ كردو خستيه تيو لقه كانى دره ختيك، به ناوى حه لفا^(۱) له سه ر كه نارى پروبار، (پروبارى نيل)، خوشكه كهيشى له دووره وه وه ستا، تاكو ته ماشا بكات، داخو چى ليدى و، چى لى پرووده دات؟ (نهو سندوو قهى مووساى مه لوتكهى براى تيدايه).

ب)- تنجا هه ر لهو سياقه دا له ژر ناوونيشانى: (إِنْقَادُ مُوسَى) ده ر باز كردنى مووسا دا عليه السلام، ده لَن: {وَأَقْبَلَتْ ابْنَةُ فِرْعَوْنَ لِتَسْتَعِمَّ فِي النُّهْرِ... فَرَأَتْ السَّفْطَ بَيْنَ الْخَلْفَاءِ فَأَرْسَلَتْ وَصِفَتَهَا إِنَّا بِيْهِ، فَفَتَحَتْهُ وَرَأَتْ الْطِفْلَ وَإِذَا هُوَ بَيْنِيْ، فَرَفَّتْ لَهُ وَقَالَتْ: هَذَا مِنْ أَوْلَادِ الْعِبْرَانِيْنَ، فَقَالَتْ أَخُتُ لِبْنَةِ فِرْعَوْنَ: هَلْ أَذْهَبَ وَادْعُوا لِكَ مَرْضِعَةً مِنَ الْعِبْرَانِيَّاتِ لِرَضْعَ لِكَ الْوَلَدِ؟ فَأَجَابَتْهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: أَذْهَبِيْ، فَمَضَتْ الْفَتَاةُ وَدَعَتْ أُمَّ الصَّبِيِّ، فَقَالَتْ لَهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: خِذِي هَذَا الصَّبِيَّ

(۱) الخلفاء: ثبت أطرافه مُحدَّدة كأنها سَفْع الثُّخْل والخصوص. المنجد ص ۱۴۹ ط ۱۴۲۰، ۲۰۰۸ قاموسه رسته)ش گوتوبه تى: حه لفاه به كوردى (قهفه ژاژى) ي بنده گوترى و كه لاكانى وه هى دارخورما تيژن ب ۱ لاپه ره: ۵-۵۰۴.

وَارْضِعْهُ لِي وَأَنَا أُعْطِيكَ أَجْرَكَ. فَأَخَذَتْ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ وَارْضَعَتْهُ، وَلَمَّا كَبِرَ الْوَلَدُ، رَدَّتْهُ إِلَى ابْنَةِ فِرْعَوْنَ، فَتَبَنَّتْهُ وَدَعَتْهُ مُوسَى مَعْنَاهُ: (مُنْتَشَل) قَائِلَةً: إِنِّي انْتَشَلْتُهُ مِنَ الْمَاءِ^(۱).

واتە: (دوای ئەوەی دایکی مووسا عليه السلام مووسای خستە صندوو قىكەوہ كە لە قامیش (بەردی) دروست كرا بوو، پاشان چەوڕى كرد بە قىرو بە ماددەبەك كە ناوى نەچىتە نىو و، ھەندىك و ھەندىك درەختى قەفەزاژ (خلفاء) پىشى تىوہ پىچا)، كچىكى فىرعەون چوو كە لە رووبارەكە خۆى بشوات، دواى ئەو صندوو قەى بىنى لە نىو ئەو گپايە (خلفاء) دا، كارەكەرەكەى خۆى، نارد تاكو بۆى بىنى، كە كرديەوہ، مندالەكەى بىنى دەگريا (دیارە برسىى بوو)، زۆر بەزەى پىدا ھاتەوہ، گوتى: ئەوہ ديارە لە مندالەكانى عىبرانىيەكانە، (زانبويەنى لە ترسى بابى خراوەتە نىو صندوو ق و بە رووباردا درلوہ)، نجا خوشكى مووسا عليه السلام بە كچى فىرعەونى، گوت: ئايا بچم شىردەرىكت بۆ بانگ بكەم، لە ئافرەتە عىبرانىيەكان، تاكو ئەو مندالەت بۆ شىر پى بدات؟ كچى فىرعەون، گوتى: بچۆ، كچەكە پۆى، (واتە: خوشكى مووسا عليه السلام پۆى و)، دايكى مندالەكەى، (كە ھەر دايكى مووسايە و دايكى خوشيەتى) بانگ كردو، كچى فىرعەون پىنگوت: ئەم مندالە ببە شىرىم بۆ پى بدە و، منىش كرىكەيت دەدەمى، ئافرەتەكە مندالەكەى گرت و شىرى پىدا و، كاتىك مندالەكە گەورە بوو، گىرايەوہ بۆ لای كچى فىرعەون و، كردى بە كورى خۆى، ناو پى لىنا: مووسا عليه السلام، واتە: لە ناو دەرھىناو، (مُنْتَشَل)، گوتى: من بۆ خۆم لە ناو دەرھىناو دەرھەتەوہ.

ھەلبەتە ئەوەى لە (پەيمانى كۆن) لىرەدا كە تىكدەگىرى لەكەل فورئاندا، ئەودە كە دەلى: كچى فىرعەون ھەلىكرتۆتەوہ، بەلام خواى پەرورەدگار لە فورئاندا دەفەرموى: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكِ لَا تَقُولُ...﴾، واتە: ئافرەتەكەى فىرعەون كوتى: مايەى شادمانى من و تۆشە، مەيكوژن،... نجا لىرەدا باسى ئەوہ ناكات كە بە تەما بوون، بىكوژن، بەلام بە تەكىد ھاوسەرى

فیرعهون بووه، نهک کچه که ی، به هه رحال له ته وړاندا وا هاتوه، که یتکومان تهوه په ټیکه لهو شتانه ی گور یوانه.

برگه ی پنښتم: گوشتنی بابای قییتی و ړاگردنی مووسا عليه السلام بؤ مه دین:

(په یمانی کون) ناوای دینن: (جَرَمَةُ مُوسَى وَ هَرْنَةُ)، واته: تاوانی مووسا عليه السلام هه لاتنی، ته عبیره که یان زور ته عبیر ټکی بن نه زاکه ته، خوا عليه السلام چونی دینن، فه رمایشتی خوا عليه السلام، هه دپاره و، قسه ی ده ستکاری کر اوو گور دراویش، هه دپاره، نه گه رنا مووسا عليه السلام خراپه و تاوانی نه کړدوه، وه خټیک بهرگری کړدوه له به نوو نیسپانیلیه کی مه زلوم، به ده ست فیرعه ونییه کی زور داره دوه، و یستوویه تی تیو بیوانیان بکات، مستیکی له کابرای فیرعه ونی دوه، به مسته که فه و تاوه، مه به ستیشی نه بووه بیکوژی، نجا له ژرر نه و ناوونیشانه دا، ده لن:

وَعَدَتْ بَعْدَ أَنْ كَبَّرَ مُوسَى أَنَّهُ ذَهَبَ لِيَفْتَقِدَ إِخْوَتَهُ الْعِبْرَانِيَّةَ وَيَشْهَدَ مَسْقَتَهُمْ، فَلَمَحَ رَجُلًا مِصْرِيًّا يَضْرِبُ رَجُلًا عِبْرَانِيًّا، فَتَلَفَّتْ حَوْلَهُ، وَإِذْ لَمْ يَجِدْ أَحَدًا هُنَاكَ، قَتَلَ الْمِصْرِيَّ وَطَمَرَهُ فِي الرَّمْلِ، ثُمَّ خَرَجَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَإِذَا رَجُلَانِ عِبْرَانِيَانِ يَتَحَارَّانِ، فَقَالَ لِلْمِصْرِيِّ: «لِمَذَا تَضْرِبُ صَاحِبَكَ؟»، فَأَجَابَهُ: «مَنْ أَقَامَكَ رَئِيسًا وَقَضِيًّا عَلَيْنَا؟ أَعَارِمُ أَنْتَ عَلَى قَتْلِي كَمَا قَتَلْتَ الْمِصْرِيَّ؟» فَخَافَ مُوسَى وَقَالَ: «حَقًّا إِنَّ الْخَبَرَ قَدْ دَاعَ»، وَبَلَغَ الْخَبَرَ مَسْمَعَهُ فِرْعَوْنَ، فَسَعَى إِلَى قَتْلِ مُوسَى، إِلَّا أَنَّ مُوسَى هَرَبَ مِنْ وَجْهِ فِرْعَوْنَ، وَمَضَى لِيُقِيمَ فِي أَرْضِ مِدْيَانَ، فَبَلَغَهَا وَجَلَسَ عِنْدَ الْبُتْرَاءِ^(١).

واته: دواى نه وهى مووسا گه وره بوو، رږڅيک رږځی بؤ نه وهى برا عبیرانییه کانی به سه ر بکاته وهو نه و ناړه ه تییه تییدا ده ژین و نه و سوغره و یتکاره ببینن، پیاوړکی میسرپی بینى، له پیاوړکی عبیرانیی ده دات، (سوغره و یتکاریان پیکردوه و لئیداده و به دمه قالتى هاتوون، به لام له قورئاندا ناهه رموی: له سه ر نیش و کار بووه)، مووسا ناوړی دایه وه له دهوروبه رى خو، که که سی نه بینى، له وى

میسرپیه‌ک‌ی کوشت و، له بن لمدا شاردیه‌وه، دوایی له پۆژی دووه‌مدا، (واته: پۆژی دواتر چۆوه ده‌ری)، ته‌ماشای کرد دوو پیاوی عیبرانیی پێک‌ه‌وه‌ لێک دده‌ن، به‌ خراپه‌کاره‌ک‌ی گوته: بۆچی له‌ هاوه‌له‌که‌ته دده‌ی؟ نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: ک‌ی تۆی کردوه به‌ سه‌رۆک و دادوه به‌ سه‌رمانه‌وه؟ ئایا بریارته داوه، منیش بکوژی، وه‌ک چۆن میسرپیه‌که‌ته کوشت؟ مووساش ترساو گوته: راسته، دیاره هه‌وا‌له‌که‌ بلاوبۆته‌وه‌و، ئه‌و هه‌وا‌له‌ به‌ فیرعه‌ون گه‌یشت و، هه‌ول‌ی کوشتنی مووسایدا، به‌لام مووسا عليه السلام له‌ فیرعه‌ون رایکردو، پۆیشت تاکو له‌سه‌ر زه‌مینی مه‌دیانه‌ نیشه‌ته‌ج‌ی ب‌ی و، له‌و‌ی له‌سه‌ر بیره‌ ناوه‌که‌ دانیشته.

هه‌له‌به‌ته نه‌وه‌ی که‌ لێره‌دا له‌گه‌ڵ قورئاندا تیک ده‌گیرئ و، دیاره نه‌وه‌یه ده‌لت: دوو که‌سی عیبرانیی بوون، به‌لام له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاسْتَفْتٰهُ اَللّٰهُ مِنْ شَيْمٰنٍ عَلٰى اَللّٰهِ مِنْ عَدُوٍّ﴾، دوایی جارێکی دیکه، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاِذَا اَللّٰهُ اَسْتَفَصَرَهُ بِالْاَمْرِ﴾، یانی: بۆ جاری دووه‌میش، دیاره هه‌ر هه‌مان که‌س بووه، مانای وایه هه‌ر هه‌مان به‌نوو ئیسرائیلیی بووه، له‌گه‌ڵ یه‌کیکی دیکه‌ی فیرعه‌ونیی دا تیککیراوه، به‌لام په‌یمانی کۆن لێره‌دا ده‌لت: هه‌ردووکیان ئیسرائیلیی بوون، که‌ له‌وه‌دا به‌ هه‌له‌دا چووه.

برگه‌ی شه‌شهم: هاوسه‌رگه‌ریی کردنی مووسا عليه السلام:

له‌ (په‌یمانی کۆن)دا، هه‌ر له‌ ژێر ناوونیشانی: (زَوَّاجٌ مُّوسَى)دا ها‌توه:

{وَكَانَ لِبَنِي إِسْرٰهٖمَ مِذْيٰنَ سَبْعَ فَتٰتٰتٍ فَاَقْبَلْنَ وَاَسْتَفْتٰى مٰاءَ، وَصَلٰنَ الْاُجْرٰنَ لِنِسْقٰنَ غَنَمٍ اٰبِيهِنَّ، فَآتٰى الرُّعٰةَ وَطَرَدُوهُنَّ، غَيْرَ اَنْ مُّوسٰى هَبَّ لِتَجِدَ تِهِنَّ وَسَقٰى غَنَمَهُنَّ، وَعِنْدَمَا رَجَعَتِ الْفَتٰتٰتُ اِلٰى رَعُوْبِهِنَّ اٰبِيهِنَّ سَاَلَهُنَّ: «مَا بِالْكُنَّ يَكْرُثُنَّ بِالرُّجُوعِ الْيَوْمَ؟»، فَاجَبْنَهُ: «رَجُلٌ مِّصْرِيٌّ اَنْقَذَنَا مِنْ اَيْدِي الرُّعٰةِ، فَاسْتَفٰى لَنَا وَلِغَنَمِنَا اَيْضًا»، فَسَاَلَهُنَّ: «وَاَيْنَ هُوَ؟ لِمَاذَا تَرَكْتُنَّ الرَّجُلَ؟ اِدْعُوْنَهُ لِيَاْكُلَ طَعَامًا»، وَقَبِلَ مُّوسٰى اَنْ يَّقِيْمَ مَعَ

الرَّجُلِ الَّذِي زَوْجَهُ مِنْ ابْنَتِهِ صُفُورَةً، فَأَنْجَبَتْ لَهُ ابْنًا، دَعَاهُ جِرْشُومَ وَمَعْنَاهُ غَرِيبٌ»
إِذْ قَالَ: «كُنْتُ نَزِيلًا فِي أَرْضٍ غَرِيبَةٍ»^(۱).

واته: كاهینى مهديان (ئەوێ لە بارەیهوه هاتو: ﴿وَأَبُوكَ شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾^(۲) كه هەندێك لە روونكه رهوان (مفسرین) به هه له گوتوو بانه: شوعیب بووه، كه وانیه وەك دوایی باسی دهكەین، ئەو به كاهینى مهديه نای دینى، (زانای مهديه)، ئەوان به زانیان گوتو: كاهین)، هەوت كچی هەبوون، هاتن ئاویان هه لێنجاو گۆزه كانیان پێ كردن، تاكو سه ره نجام مه ڕی بابیان ئاو به دن، به لām شوانه كان هاتن و ده ریان كردن، كه چی موسا پاپه ڕی بۆ یارمه تییدانیان و، مه ره كه ی بۆ ئاودان و، كاتیك كچه كان گه ڕانه وه بۆ لای بابیان: په عوثیل، (ده بێ ئەو كاهینه ناوی په عوثیل بوو بێ به حیسابی تهورات)، لێی پرسین: چیتان بوو، نه مپۆ زوو گه ڕانه وه؟ وه لāmیان دایه وه: پیاوێكى میسری له ده ست شوانه كان، تیمه ی ده ریاز كردو، ئاوی بۆ هه لێنجاین بۆ خۆشمان و بۆ مه ره كانیش، لێی پرسین: ئەدی له كوێیه؟ بۆچی له پیاوه كه گه ڕان، (واته: له ویتان جیهیتشت؟) بانگی بكەن، با بێ خواردن بخوات، موساش په سه ندى كرد، كه له گه ل ئەو پیاوه نیشته جێ بێ و، بۆی، كه كچه كه ی خۆی به ناوی سه ففوره ی لێ ماره كردو، كوړێكى لێی بوو ناوی لیتا: (جِرْشُوم)، یانی: غه ریب، ناواره، كوێ: چونكه من له سه ر زه میێكى غه ریب بووم.

ئەوێ لێره دا له گه ل قوړئاندا تێك ده گیرێ، ئەوێه كه قوړئان باسی دوو كچه كان ده كات، به لām لێره دا ته ورات باسی هەوتان ده كات! ئنجا باسی ئەوه ده كات كه پیاوه كان ئەو كچه نه یان ده ركردوون، به لām له قوړئاندا به س ئەوه نده باس ده كات، كه موسا ﷺ نازه له كانی بۆ ئاودان، دیاره ده بێ ئەو نازه ل ئاودانه پتوێستی به هیز و توانایه ك بووبێ، كه كچه كان له توانایاندا نه بووه و، واش پێده چێ شوانه كان نۆره بریان لێكردبن، یاخود كچه كان نه یانویستبێ له گه ل

شۈانەكان تىكەل بن، ۋەك دۋايى لەو بارەو ۋە وردەكارى زياتر باس دەكەين،
تىدى موسى **الْحَمْدُ** مەرەكانى بۆ ئاۋ داۋن.

برگەى ھەتەم: بوۋنە پىغەمبەرى موسى **الْحَمْدُ**:

موسا چۆن بوو بە پىغەمبەر؟ لە (پەيمانى كۆن) دا دەلن:

أ- (وَبَعَدَ مُرُورِ حَفْبَةِ طَوِيلَةٍ مَاتَ مَلِكُ مِصْرَ، وَارْتَفَعَ الْبَنِيُّ إِسْرَائِيلَ وَصَرَّاحُهُمْ مِنْ وَطَاءِ
الْعُبُودِيَّةِ، وَصَعِدَ إِلَى اللَّهِ، فَأَصْعَى اللَّهُ إِلَى أَيْنِهِمْ، وَتَذَكَّرَ مِيثَاقَهُ مَعَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ،
وَنَظَرَ اللَّهُ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ «وَرَفَى لِعَالِهِمْ»^(۱).)

دەلن: دۋاي ماۋەبەكى دوورو درىژ، پادشای مىسر مردو، ئالەى بەنوۋ ئىسرائىل
(نەۋەى ئىسرائىل)، بەرز بۆۋە ۋ، ھاۋاز كەردىيان لە ژىر بارى كۆيلايە تىيىدا،
بەرز بۆۋە بۆ لای خوا **ﷻ**، خواش كۆتى لە ئالەيان گەرت، (كۆتى ھەلغەست
بۆ ئالەيان)، ئەو پەيمانەى خۆى كە لەگەل ئىبراھىم ۋ ئىسحاق ۋ يەعقوبدا
بەستبۋى، ۋە بىرى ھاتەۋە.

بىگومان خوا **ﷻ** شتى لە بىرناچى، بەلام (پەيمانى كۆن) ئاۋا باسى خوا **ﷻ**
دەكات، كە پەيمانەكەى ۋە بىر ھاتۆتەۋە، دۋاي ئەۋەى كۆتى لە ئالە ئالى بەنوۋ
ئىسرائىل بوو، ئىنجا پەيمانەكەى بە بىرھاتەۋە! كە ئەمە شايستەى خوا **ﷻ** نەۋ،
خوا **ﷻ** ھىچى لە بىرناچى ۋ ھەمىشە خوا **ﷻ** فەرمايشت ۋ بەلتنى خۆى لە
بىرە، بەلام (پەيمانى كۆن) ئاۋا تەماشاي خوا **ﷻ** دەكات!

ب- ئىنجا لە ژىر ئاۋونىشانى: (ظَهَرُوا لِلَّهِ لِمُوسَى)، دەرگەۋتى خوا **ﷻ** بۆ موسا **الْحَمْدُ** دا،
دەلن:

وَأَمَّا مُوسَى فَكَانَ يَرْغَى غَتَمَ حَمِيهِ يَثْرُونَ كَاهِنِ مِذْيَانَ، فَقَادَ الْغَتَمَ إِلَى مَا وَرَاءَ
الطَّرِيفِ الْأَقْصَى مِنَ الصَّخْرَاءِ حَتَّى جَاءَ إِلَى حُورَيْبَ جَبَلِ اللَّهِ، تَجَلَّى لَهُ مَلَاكُ الرَّبِّ

بَلْهَبِ نَارٍ وَسَطَ عَلَاقَةٍ، فَتَنْظَرُ مُوسَى وَإِذَا بِالْعَلِيقَةِ تَتَقَدُّ دُونَ أَنْ تَحْتَرِقَ، ...، وَعِنْدَمَا رَأَى الرَّبُّ أَنَّ مُوسَى قَدْ دَنَا لِيَسْتَطْلِعَ الْأَمْرَ، نَادَاهُ مِنْ وَسَطِ الْعَلِيقَةِ قَائِلًا: «مُوسَى، فَقَالَ: «هَا أَنَا»، فَقَالَ: «لَا تَقْرَبْ إِلَيَّ هُنَا: أَخْلَعُ جِذَاءَكَ مِنْ رَجُلِكَ، لِأَنَّ الْمَكَانَ الَّذِي أَنْتَ وَاقِفٌ عَلَيْهِ أَرْضٌ مُقَدَّسَةٌ»^(١)

دهلتی: موسا مه پری خه زووری یه ثرون، کاهینی مه دیه نی ده له وه پراند^(٢)، مه رده کی برد، هه تا پشت نهو په پری دووری بیابانه که، هه تا هاته لای (حوریب) چپای خوا ﷺ (وا پنده چتی مه بهستی پتی طورور بی)و، له وی فریشته ی پهره رده دگار بوی دهرکهوت، به بلتسه به کی ناگره وه له نیوه راستی عولله به یه ک، ((عَلِيقَةٍ)، یانی: دروه تووترک)، موسا ﷺ ته ماشای کرد، نهو دره خته (نهو دروه)، داده گیرستی، به بی نهوه ی بسووتی، (بلتسهو مه شخه لی لی به زرده بیته وه، هیچ دیاریش نیه، بسووتی) کاتیک پهره رده دگار بینی، موسا ﷺ نیزیک که وتوته وه، بو نهوه ی بزانی نهو دره خته چونه؟ (دده نایستی و ناشسووتی)، له نیو دروه که وه (له نیوه راستی دره خته که وه) بانگی کرد: موسا! نهویش گوتی: نهوه منم لیره، خوا ﷺ فهرمووی: لیره نیزیک مه که وه، پتلاوه کانت له پتیه کانت دانی، چونکه نهو شوینه ی که تو لیتی وه ستاوی، سهر زه مینیکی پاکه.

(١) العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ٣، ص: ١٣٤.

(٢) دیاره پیشی کاهینی مه دیه نی به ناویکی دیکه وه هیناوه، لیره دهلتی: (تَبْرُونَ)، به لام له شوینیکی دیکه دهلتی: ره عوتیل، به ههر حال یه ثرون و ره عوتیل زور لیک جیان، ننجایا نه مه له قه بی بووه؟.

(٣) العَلِيقُ وَالْعَلِيقِي: نباتٌ شائكٌ من فصيلة الورديات زهوره صغيرة بيضاء أو وردية اللون، يمكن استعماله سياجاً، وله غمار كثمار التوت تؤكل. المنجد ص ٥٢٦ ط ٤٣. به کوردی: دروو، توترک.

دوايي له درېژۍ قسه کاندا، هاتوه، فرمووي: نهوه من په رستراوی نېر اھيم و نيسحاق و يه عقووب و باب و باپيراني توم و، تو ده که مه پيغه مېهرو ده تنيرم که نهو که له ي خوا (شَعْبُ الله) يه، که خوا په رستن و ده چه وسيترينه وه، له ميسر دهر بازبان بکه ي.

نهوه ورده کاريه کی دیکه ی هه یه، به پتويستم نه زانی، بيهيتم.

هه لېه ته نه مه ش هه نديکی له گه ل قورنندا تیک ده کاته وه، که له سووړه تی (طه) دا، هاتوه، ده فرموي: ﴿فَاَخْلَعَ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ (طه، واته: پتلاوه کانت دابنې تو له شيويتکی پاککراوه دای به ناوی: (طوی)، هه روه ها له سووړه تی: (الْاَزْعَاة) یش دا، نجا که لیره ش ده لتي: پتلاوه کانت دابنې، له ویش فرموويه تی: نه عله کانت، پتلاوه کانت دابنې.

نه مه کورته په ک بوو له ژيان و به سره هاتی مووسا عليه السلام: له بهر پوښايی په يمانی کوندا، که وهک گوتم: جوړیک له بهر چاو پروونی ده داته ده ست مرؤف، به لام به ته نکيد هه ر شتيک که په نهان و نادياره جگه له وهیي پاريزراوی خوا عليه السلام له قورن و سونه تدا، تيمه ناتوانين به دنيايی و به مسوگه ري، پشتی پي به ستين، مه گهر بهو وهیيه پاريزراوه ی که له قورن و سونه تدا هه به، بو شتی ناديار (غيب)، به لام بو شتی دیکه که له پرووی زانستيه وه پتي ده گين، يان له پرووی عه قلیه وه پتي ده گين و، له پرووی شوينه وار ناسيه وه پتي ده گين، نهوه شتيکی دیکه به.

❖ **دەرسى يەكەم** ❖

بێناسە ی ئەم دەرسە

دەرسی بە کەمان ئایە تە کانی: (۱ - ۶)، شەش ئایە تە سەرە تە ی سوورە تە ی (الْقَصَص) دە گرتە خۆ ی و تیدا باسی قۆ ناغی بە کە می ژیا ن و بە سەر ها تە ی مووسا و هاروونی برا ی (عَلَيْهِمَا السَّلَام) و، گە لە کە یان گە لی بە نوو ئیسرائیل لە گە ل فیرعە وندا، کراو، کە فیرعە و ن خە لکی میسری بە ش بە ش کردو، هە ندیک یانی چە وساندۆ تە و، نێرینە کانی سەر بێر یون و، مێینە کانی هێشتوونە و، بە لām خوا ویستی وā بوو هە وە حālە بگۆرێ و، ئە و چە و سێ تراوانە دە رباز بکات و بە لā دە ستیشیا ن بکات لە زە ویدا و، ئە وە ی فیرعە و ن و هاما ن و سەر بازە کانی بێ میا ن لێ ی هە بوو وە لێ ی ترسا و ن، کە بریتی بوو هە وە ی لە لایە ن بە نوو ئیسرائیلە وە زیانیکیان پێ بکات، ئە وە یان پێشان بدا، سەرە نجا م بە هۆ ی پراو هە دوو نا نیا ن بۆ مووسا و هاروون و گە لە کە یان، گە لی سە م دیدە ی بە نوو ئیسرائیل، کە بە دە ربای سووردا پە رینە وە وە وە یان بۆ شە فەر دوون، ئە وانی ش لە ئە نجا می پراو هە دوو نا نیا ن بۆ بە نوو ئیسرائیل، لە دە ربای سووردا خنکا و ن و نغرو بوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ طس ﴾ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أُمُلُكًا شِمًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُدْبِحُ بِدِينِهِمْ وَسَخَّرَ لَهُ سَاءَ مَا يَنْشَاءُ لَهُ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤ وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ٥ وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ رُءُوسًا وَلِقَوْمٍ فِرْعَوْنَ وَهَمَّ أَنْ يُخَوِّدَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

بە ناوی خۆی بە بەزەیی و بە خشنده

(طا سەین مەیم ﴿١﴾ ئەوانە نایە تەکانی کتییکی پوون و پۆشنکەرەوون (بۆ) هەموو ئەو راستییانەی لە پێی وەحییەو نەبی نازانرێن ﴿٢﴾ بە شێوەیەکی هەق و راست بۆ کۆمەڵیک بپروا بێن، لە هەوایی مووسا و فیرعەووت، بە سەردا دەخوێننەوێت ﴿٣﴾ بە راستی فیرعەوون لە زەوی میسردا خۆی بەرز کردەو، (خۆی بە زلگرت و سەپاند)و، خەڵکەکی کردە دەستە دەستە (گرووپ گرووپ) کۆمەڵیکانی دەچەوساندنەو، کوپەکانیانی سەردەبێرن و نافەرە تەکانیانی بە زیندووپی دەهێشتنەو، بێگومان ئەو (فیرعەوون) لە تیکدەران بوو ﴿٤﴾ تێمەش دەمانەوێت چاکە لە گەڵ ئەوانەدا بکەین، کە لە زەویدا چەوسێندراونەو، بیانکەنە پێشەوا (حوکمران)و بە میراتگری سەمکارانیان بکێرن ﴿٥﴾ هەرەها لە زەویدا بەلا دەستیان بکەین و، ئەوێ فیرعەوون و هەمان و سەربازەکانیان بێمیان لێی هەبوو، لە لایەن ئەوانەو پێشانیان بدەین ﴿٦﴾ ا.

نشیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(تَبَّأْ): (تَبَّأْ: عَزَبْتُ وَأَبْدَعْتُ عَظِيمَةً، يَغْضُلُ بِهِ عِلْمٌ أَوْ غَلَبَتْ ظَنُّ)، (تَبَّأْ) هەواییکە سوودێکی مەزنی هەبێت، کە بە هۆی ئەو هەوالەو زانیاری جێی دنیایی، یاخود گومانێکی زāl پەیدا بێت.

(عَلَا) واتە: خۆی بەرز کردەو، خۆی سەپاند، (الْعُلُوُّ ضِدُّ السُّفْلِ، وَالْعُلُوُّ: الِإِرْتِفَاعُ، عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا وَهُوَ عَلِيٌّ، وَعَلِيٌّ يَغْلَى عَلَاً فَهُوَ عَلِيٌّ)، (عُلُوٌّ) پێچەوانەی (سُفْلٌ)ە، (عُلُوٌّ) واتە: بەرزایی، (سُفْلٌ) واتە: نزیمی، (عُلُوٌّ) بە مانای بەرزبونهو،

دەگوتری: (عَلَا يَغْلُوْا غُلُوًّا وَهُوَ عَلِيٌّ)، بەرز بوو، بەرز دەبن، بەرزبوونهوه، نهو
 بەرز، (عَلِيٌّ يَغْلَا غَلَاً فَهُوَ عَلِيٌّ) ههروهها بههوش هاتوه که وەک چۆن (عَلَا
 يَغْلُوْا) هاتوه، (عَلِيٌّ يَغْلَا) ش هاتوه، نهویان چاوهکههێ (عَلَا) ده، نهوی دیکهیان
 (غُلُوًّا)، نهویان ناوهکههێ: (وَهُوَ عَلِيٌّ)، ئهمهیان (وَهُوَ عَلِيٌّ) ههردووکیشیان یانی:
 بەرز، بَلَنَد.

(شَيْعًا): (شَيْعٌ وَأَشْيَاعٌ) ههردووکیان (جَمْعُ شَيْعَةٍ)، کۆی (شَيْعَةٍ) ن، (شَيْعَةٌ:
 مَنْ يَتَّقُوْهُ يَهُمُّ الْإِنْسَانُ وَيَتَشَرُّونَ عَنْهُ)، (شَيْعَةٍ) کۆمهڵیکن که مرۆڤ به هۆی
 وانهوه به هێز دهبن و، لهوهوه بڵاودهبنهوه.

(تَنْزًى): (الْمَنْ: مَا يُوزَنُ بِهِ، وَالْمِثْلُ: النُّعْمَةُ الثَّقِيلَةُ، مَنْ فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ: أَثْقَلُهُ
 بِالنُّعْمَةِ، وَقِيلَ: الْمِثْلُ تَهْدِيمُ الصَّنِيعَةِ)، (مَنْ) نهوهیه که شتی پتی دهکیشری، (مِثْلُ)
 به چاکهیهکی قورس دهگوتری، دهگوتری: (مَنْ فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ) واته: فلانکهس
 منهتی لهسهر فلانکهس کرد، واته: به هۆی چاکهکهیهوه باری قورس کرد،
 ههڵبهته منهتکردنی کوردیی یانی: به چاودادانهوه، به لām به عهڕهیبی (مَنْ فَلَانٌ
 عَلَى فَلَانٍ)، یانی: (أَنْعَمَ فَلَانٌ عَلَى فَلَانٍ) واته: فلانکهس هێندهی چاکه لهگهڵ
 فلانکهس کرد، باری قورس کرد، گوتراوه: (الْمِثْلُ: تَهْدِيمُ الصَّنِيعَةِ)، منهتکردن
 چاکهکردن ههڵدهوه شینتیهوه، کهسێ چاکه لهگهڵ کهسێ بکات، به لām منهتی
 لهسهر بکات و به چاوی دابدهوه، پاداشتهکهی دهڕوا.

(وَلَنْ يَكُنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ): (هَمَكُنَّ: أَي: نَجْعَلُ لَهُمْ مَكَانًا، أَوْ مَكَانَةً)، واته: شویتیکیان
 بو داههتین یاخود پنگهیهکیان پتی دهدهین، (هَمَكُنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ) واته:
 دهستپوێشتووین دهکهین له زهویدا.

(يَحْذَرُونَ): (الْحَذَرُ: إِخْتِرَازٌ مِنْ مُغِيفٍ)، (حَذَرٌ) بریتیه له خۆپاراستن له
 شتیکی ترسینه، مهترسیلێکراو، کهواته (يَحْذَرُونَ)، وریان لهوهی لێی دهترسین و،
 بیمیان لێی ههیه.

مانای گشتیی نایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفه‌رموێ: (بسم الله الرحمن الرحيم)، بە ناوی خواى بە به‌زه‌یی به‌خشنده، واتە: ئەم کارەم دەست پێ دەکەم، یان دەست پێکردنم، بە ناوی خواى بە به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه.

بە ناوی خواى بە به‌زه‌یی به‌خشنده‌ش، واتە:

١- ئەم کارە بە ناوی خواوه‌ ده‌کەم و ئەنجامی دەدەم.

٢- ئەم کارە بۆ پازیبکردنی خوا ده‌کەم.

٣- ئەم کارە بە هه‌وڵ و توانای خواى په‌روه‌ردگار ده‌کەم.

٤- ئەم کارە بە پێی شه‌رعی خواى په‌روه‌ردگار ده‌کەم.

ئەنجا قورئان ده‌خوێنی، یان هه‌ر کارێکی دیکه‌ ده‌کەى، که ده‌ئێی: (بسم الله الرحمن الرحيم)، ده‌بێ ئەو مه‌به‌ستنه‌ له‌ دڵی خۆت بگری.

﴿طَمَرٌ ۝١﴾، ئاوا ده‌خوێندرێته‌وه: (طَا سَيْن مِيم)، پیتی (طَا) ته‌نیا به‌ دوو جووله‌ (حرکه) ده‌خوێنرێ، به‌لام (سین و ميم) یه‌کى به‌ شه‌ش جووله‌ (حرکه) ده‌خوێنرێن و درێژ ده‌کرتنه‌وه، له‌ سه‌ره‌تای سوورەتی (یوئس)دا، باسکی سه‌ربه‌خۆمان کردوه‌ له‌ باره‌ی ئەو پیتە پچر پچرانه‌وه، که له‌ پێش (٢٩) له‌ سوورەته‌کانی قورئاندا هاتوون، که زۆربه‌یان سوورەته‌ مه‌که‌که‌یه‌کانن و دووانیشیان سوورەته‌ مه‌دینه‌یه‌کانن.

زانایان بۆ ئەوه‌ که حکمه‌ت چیه‌، خوا ﷻ له‌ سه‌ره‌تای (٢٩) له‌ سوورەته‌کانی قورئان دا، ئەو پیتە پچر پچرانه‌ی داناون؟! که هه‌ندێکیان یه‌ک پیتی، وه‌ک: (ت)،

ق، ص) و، ھەندىكىيان دوو پىتن، ۋەك: (بىر، طه) و، ھەندىكىيان سى پىتن، ۋەك: (الّ، آلر) و، ھەندىكىيان چوار پىتن، ۋەك: (الّ، آلر، الّ، آلر) و، ھەندىكىيان پىنج پىتن، ۋەك: (كّ، كّ، كّ، كّ، كّ) لى سەرھەتاي سوورەتى (مّریم) دا، ھەرۋەھا (حمر، عسّ)، لى سەرھەتاي (الشورى) دا، كە لەۋە زىاتىريان نىھ، لى يەك پىتن، تاكو پىنج پىتنى ھەن.

زانايان زۆر قىسەيان لى كىردۈ، پەنگە باشتىن پىن ئەۋە بى: كە خوا ﷻ بە مۇۋەكەن دەفەرمۇي: ئەۋ فەرمائىشتەي كە لەبەر دەستانە، كە فەرمائىشتەي خوايەۋ بە جىبىرل دا ناردوۋىتەي بۇ مۇھەممەد ﷺ كۆتايى پىغەمبەران، ھەر لەۋ پىتن و دەنگانە پىتك ھاتۋە، كە تىۋە قىسەيان پىن دەكەن، ئىچا بەۋەدا بزانن، كە ئەۋە فەرمائىشتەي خوايە، چونكە ئەۋ كەرەستەي پىتن و دەنگانە، لەبەر دەستى تىۋەش دا ھەيە، بەلەم تىۋە دەستەوسانن، كە نەك ۋەك قورئان لەۋ پىتن و دەنگانە پىتك بىتنن، بەلكو دە (۱۰) سوورەتئىشى، بەلكو ۋەك سوورەتئىكىشى، سوورەتئىكى سى ئايەتئى سوورەتى (العصر)، يان سوورەتى (الكوثر)، يان سوورەتى (النصر).

كەۋاتە: بزانن! ئەۋ كەسەي لەۋ پىتن و دەنگانە، ئەۋ فەرمائىشتە دەستەوسانكەرەي پىتك ھىتاۋە و ناردۈ، بزانن كە خوايە ﷻ ئەۋ فەرمائىشتەي ناردۈ، ئەۋ كىتئە موبارەكە سەرسۇپھىنەرۋ دەستەوسانكەرەي بۇ ھەموو مۇۋاپەتئى و، بۇ جىندىش دابەزانىدۈ.

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ئەۋانە، ئەۋ ئايەتەنە، تاماۋەيە بۇ دوور، ئەۋانە ئايەتەكانى كىتئىكى پوونن، ۋاتە: كىتئىكى پوونە بۇ ھەر كەسى تەماشاى بىكات، پۇشنە، دەزاننى كە ئەۋە فەرمائىشتەي خوايە، ياخۇد (المُبِين) بە ماناي پوونكەرەۋە دى، ۋاتە: كىتئىكى پوونكەرەۋەيە، بۇ ھەموو ئەۋ راستىيانەي مۇۋاف پىۋىستىي پىتئانەۋ، لى پىتى ۋەھىشەۋە نەبى نازانرىن.

خَوَاتِمٌ هَمَّ كَتَبَهُهُ خَوَىٰ بِهِ (مُبِين) پَتَناسه كردوه: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾
 الْكُتُبِ هَمَّ قُورَنَانَه كَهَى خَوَىٰ بِهِ (مُبِين) پَتَناسه كردوه: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ﴾
 وَكِتَابِ تُبِينِ هَمَّ: واته: قُورَنَان چ به حالته خَوِيزَاوه بيه كهى: قُورَنَان: خَوِيزَاوه
 (مَقْرُوءَ)، چ به حالته نووسراويه كهى (كِتَاب) نووسراو، خوا خستويه ته بهر
 ده ستى مَرُوفى، هَم و هك به خَوِيزَاوه يى، هَم به نووسراوى.

ننجا نهم قُورَنَانَه (مُبِين) ه، بُوچى خوا ﴿تِلْكَ وَشَى (مُبِين)﴾ به كارهيَنَاوه، ده يتوانى
 بفهرموى: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ﴾ يان (الْوَاضِح)، به لَام بُوچى (مُبِين) ي به كارهيَنَاوه؟!

چونكه (بَيِّن) يانى: نَاشكرا و رِوون، بهس نهو واتايه ي هه يه، به لَام (مُبِين) دوو
 واتاي هه، چونكه ده گونجى له كردارى (أَبَانَ) ي (لازِم) دوه هاتبى، وهك: (أَبَانَ
 الْقَمَرُ) واته: مانگه كه ده ركهوت، (أَبَانَ الْمُدْرَسُ) مامُوسْتاكه ده ركهوت، ننجا نه گهر
 له (أَبَانَ) ي (لازِم) دوه بى: ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْكُتُبِ﴾ هَمَّ: واته: نهوانه نايه ته كانى
 كتبتيكى رِوون، رُوشن، به لَام ده شكُونجى (مُبِين) له (أَبَانَ) ي (مُتَعَذِّ) يه وه
 هاتبى، وهك زُورچار گوتوومانه: (أَبَانَ الْمُدْرَسُ الدَّرْسُ)، ده رسيبِزَه كه ده رسه كهى
 رِوونكرده وه، نهو كاته: (أَبَانَ) پَتِويستى به به ركار (مَفْعُول بِهِ) ده كات.

كهواته: وشى (مُبِين) له زُوربهى شوته كان دا، هَم ده گونجى به (بَيِّن) و
 (وَاضِح): رِوون، ته تفسير بكرى، هَم ده شكُونجى به رِوونكه ره وده رُوشنكره وهش،
 ته تفسير بكرى، ننجا خوا ﴿تِلْكَ وَشَى (مُبِين)﴾ نهو وشه يه ي كردوه به وه صف و پَتَناسه بُو قُورَنَان و،
 بُو كتبه كهى خَوَى، تاكو هَم ماناي رُوشنى بگه يهنى، كه قُورَنَان بُو خَوَى
 له خودى خَوِيدا رُوشنه، ههر كه سِيَك ته ماشاي بكات، رِوونه و تَبِيدگا، مادام
 نامرأى لى تيكه يشته كهى پتى بى، كه برتبه له شاره زابى له زمانى عه رهبى،
 ننجا وِپراى نه وهى كه قُورَنَان خَوَى رِوونه و رُوشنه و نَاشكرايه، رِوونكه ره وه وه
 رُوشنكره وه شه بُو نهو مه به ستانه و نهو راستيانه ي مَرُوفى و جند پَتِويستيان
 پَتِيانه، له زَبانى دنيا دلو، له رِپتى وه حيشه وه نه بى نازان رِپتن.

﴿ تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَحْمِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ ﴾، له هموائی مووسا و فیرعهون
 به هق و راستی به سهردا ده خوئینهوه، به سهر تّودا یانی: تّو نهی موحه ممهد
 ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بو کومه لیک برّوا بئنن، چونکه هر نهوان
 به هرهمه ند دبن لهو به سهرهاتانه، که سیّک برّوای نه بی، وه که نهوه وایه
 که سیّک که زهوی نه بی، بناغهی دیواره کهی له کوئی داده نی؟! له راستیدا
 نیمان بناغیه، نجا دواپی کرده وه کان له سهر نیمان هه لده چترین، کرده وه کان
 دیوارکن له سهر نهو بناغیه هه لده چترین، به هرهمه ند بوون له به سهرهاتانه
 فوران، به هوئی نیمانه وه دبئی، که سیّک نیمانی نه بی به هرهمه ند نابئی، هه لبه ته
 نهو به هرهمه ندیی که بیته مایه ی سهر فرازی، نه گهرنا هر که سیّک ته ماشای
 فوران بکات و له فوران ورد بیته وه له پروی عیلمیه وه، له پروی میژووویه وه،
 له پروی یاساییه وه، له پروی عقلیه وه، هر لئی به هرهمه ند دبئی، به لام
 نهو به هرهمه ندیه، نا، که خوا مه به ستیه تی، که بریتیه له وهی بیته مایه ی
 سهر فرازی دنیا و، به خته وه ریی و به نامانج گیشتنی رّوی دواپی، به هوئی
 خوا له خو پازپی کرده وه.

نجا دوا ی نه م زه مینه خو شکر دنه، که زانرا: نهو به سهرهاته کئی ده یگتر یته وه؟!
 بوچی ده یگتر یته وه؟! له کوئیه هاتوه و سهر چاوه که ی کوئیه؟! دیته سهر باسی
 گپرانه وه ی به سهرهاتی مووسا (عَلَيْهِ) و فیرعهون به شیوه یکی راست، (بِالْحَقِّ)،
 یانی: (بِالصُّدْق) راست، (حق) یانی: شتیکی چه سپاو، نجا له بهر نه وهی هموائی
 راست، ده چه سپی، به لام قسه ی درّو وه که ده لئین: مهیدانی درّو به کورته و، زوو
 خاوه نه که ی به درّو ده که ویته وه، بوئه لیره دا وشه ی هق به (بِالصُّدْق) راستی،
 ته فسیر ده کری.

﴿ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ ﴾، به دلنیاپی فیرعهون له زهو بییدا بهرز به ووه،
 واته: بالا ده ست بوو، خوئی سه پاند، (عَلَا) یانی: (ارْتَفَعَ) یاخود به مانای بالا
 ده ست بوو (تَسَلَّطَ)، نجا که سیّک که بهرز ده بیته وه، بهرز ده بیته وه به سهر

خەلکىڭدا كە لە خوار خۆبەھ دەیانىن، واتە: ئەوانى خستە ژىر پکىفى
خۆبەھو، خۆى بەسەردا سەپاندن و خۆى بەسەردا بەرز کردنەو.

كە دەفەرموى: ﴿عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، لە زەویدا خۆى بەرز کردەوە يانى: لە
زەوى مىسردا، چونكە (ال) ﴿الْأَرْضِ﴾، ئەليف و لامى (عەھدە، واتە: لەسەر
زەویيەكە خۆى بەرزکردەو، لەسەر زەوى مىسرى، كە ئەو تىیدا حوكمران بوو.

ئىنجا باسى چۆنەت ئەو خۆ بەرزکردنەوى فیرەھون لە زەویدا، دەكات و
دەفەرموى: ﴿وَجَمَلُ أَمَلِكَا شَيْعًا﴾، خەلکى سەر ئەو زەویيەشى بەش بەش
کردن، (شِيع) كۆى (شِيعَة) یە، يانى: كۆمەلە خەلکىك، واتە: گروپ گروپى
کردن، بۆ ئەوێ كە لە ئەنجامى ناکۆکیەکانى ئىتوانیاندا، بەھرمەندە بئ،
تیکيان بەرداو ھەر کامىکیان دژى ئەوى دیکە بئ، وەك کاتى خۆى ئینگىزەکان
سیاسەتیکيان ھەبوو: بەرتکەو زالبە (فَرَّقَ تَشَد) يانى: خەلکەكە پەرتکە، ئىنجا
سەرۆکایەتییان بەسەردا بکە، چى لى دەکردن؟ ﴿يَتَضَعُ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾،
کۆمەلکىکانى دەچەوساندنەو، (ضَعِيف) يانى: بێھیز، بەلام (إِسْتِضعاف) يانى:
بێھیز کردن، ﴿يَتَضَعُ﴾، يانى: بێھیزی دەکرد، يانى: لە ئەسڵدا بێھیز
نەبون، بەلام بێھیزی دەکردن لە پووى ئابووریيەو، لە پووى سیاسییەو، لە
پووى کۆمەلەییەو، لە پووى ئەمنییەو، ﴿طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾، کۆمەلکە لەوان،
ئەو کۆمەلە لەوان، دواى بۆمان دەرەكەوێ كە مەبەست پى بەنى ئىسرائیل،
(بنى) يانى: کورانى، یاخود پۆلەکانى، ئىسرائیل نازناوى یەعقوب (عَلَيْهِ) بە عیبرى
ئىسرائیل واتە: (عبدالله)، بەنى ئىسرائیل، يانى: پۆلەکانى ئىسرائیل بە کور و
کچەو، كە دواى پێشان گوتراو: یەھوود، بە کوردی: جوولەكە، ھەروەھا
بەنو ئىسرائیلیشان بۆ بەکار دەھێن، پۆلەکانى یەعقوب (عَلَيْهِ) كە دواى بە
وردی باسى دەکەین، ئەو بەنو ئىسرائیلە كەى چوونە مىسرو چۆن بوو؟
ھەرچەندە لە تەفسیری سوورەتى (یوسف) دا بە تەفصیل لەو بارەو قسەمان
کردەو، لە راستیدا، ئەوێ شوێنى تايبەتیی باسکردنى بەنو ئىسرائیل و چۆنەت

نیشته جن بونیانه له میسر، به لږم به بڼه ی نه وه وه که ټیمه پتېنج قوڼاغی
سه رته ای ژبان و به سه رهاتی مووسا الَّتِیْ له م سووړه تی (الْقَصَص) دا، ده خه پنه
ړوو، بهو بڼه یه شه وه ناماژه کی پتی ده که ین.

دوایی خوا چوڼیه تی چوسانده وه که ی فیرعه وغان بؤ باس ده کات، بؤ نهو
کوژه له، که مه به ست پتی به نوو نیسرا نیله، پؤله کانی نیسرا نیل: ﴿يَذِيحُ أَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾، کوره کانیانی سه رده برین و، نافرته کانیانی به زیندووی
ده هیشته وه، وشه ی: ﴿يَذِيحُ﴾، زنده پؤی و مانا به هیزی زیاتری تیدایه له
(یذبح) نه گره نا ده شیتوانی بفرموئ: (يَذْبَحُ أَبْنَاءَهُمْ)، به لږم ﴿يَذِيحُ﴾، یانی:
زوری سه رده برین، زور به خه ستی، ﴿وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾: نافرته کانیانی
به زیندووی ده هیشته وه، هه ر نه وه نده بوو زیندو بوون و ژبانیان هه بوو،
نه گره نا که پامه ت و پړز و مافیان پتیشیل کرابوو، چونکه نافرته کانیان به
بی پیاوه کانیان ده هیشته وه، دیاره بوجیان ده هیشته وه! ﴿لَئِنْ كُنْتُمْ
أَلْمُفْسِدِينَ﴾، به دلنایی نهو فیرعه ونه له خراپه کاران و تیکده ران بوو، فیرعه ون
بهو شیوه به نهو سیاسته ی په پیره و ده کرد، به لږم نه وه ی له لای عه بد خه یاله،
له لای خوا به تاله.

فیرعه ون له وی وایده کرد، نهو سه و دایه ی له سه ردا بوو، که هه روا
به رده وام بی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ﴾، به لږم
ټیمه ده مانه وی چاکه بکه ین له گه ل نه وانه دا، که له سه ر زه مینی میسردا
ده چه وسپترانه وه، ﴿وَنَجْعَلُ لَهُمْ آيَةً وَنَجْعَلُ لَهُمُ الْآيَاتِ﴾، بیانکه پنه پتیشه وا و
حوکمړان و، بشیانکه پنه میراتکر، ﴿وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، هه روه ها له زه ویدا
ده سترپوشتوویان بکه ین، به هیزیان بکه ین له سه ر زه مینی میسر، یان له سه ر
زه مینی شام، ﴿وَنُرِي قُرْعَتَهُ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾، هه روه ها پتیشانی
فیرعه ون و هامان و سه ربازه کانیان بده ین، له لایه ن وانه وه واته: له لایه ن
نهو چه وسپندرا وانه وه، ﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، نه وه ی که ترس و بیمیان

لیتی هه بوو، نهو ترس و بیمه‌ی هه یانبوو هه به‌نو و ئیسرا ئیله نهوه بووه که
 لیان هه لکه پنهوه، شوڤشیان له دژ بکه‌ن، لیان یاخی بن، یاخود رابکه‌ن و
 به جیان یلن، خوا ﷻ که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَرِيدٌ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي
 الْأَرْضِ﴾، به (فعل المضارع) ده‌یه‌ئن، بو نه‌وه‌ی که وینه‌که‌مان بخاته به‌رچاو،
 نه‌که‌رنا خوا ویستی و جی به‌جیشیکرد، له جیاتی نه‌وه‌ی به‌فه‌رموئ: (أَرَدْنَا أَنْ
 نُمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ) ویستمان چاکه بکه‌ین، له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که
 له زه‌ویدا ده‌چه‌وستند رانه‌وه‌و بیانکه‌ینه‌ حوکمران و، پیشه‌وا و بیانکه‌ینه‌ میراتگر،
 ده‌فه‌رموئ: ﴿وَرِيدٌ﴾، بو نه‌وه‌ی وینه‌که‌مان بخاته به‌رچاو (لِاسْتِحْضَارِ الصُّورَةِ)
 وینه‌که بخاته به‌رچاومان و، له مه‌شه‌ده‌که راجمین، هه‌روه‌ها بو نه‌وه‌ش که
 خوا ﷻ وه‌ک یاسابه‌کی گه‌ردوونیی خوئی له ژیا‌نی به‌شه‌ردا، بیخاته‌پوو، واته:
 نه‌وه یاسابه‌کی به‌رده‌وامه، شتیک نیه‌ تپه‌پیی و پویتی، نه‌وه که خوا ده‌یه‌وئی
 چه‌وستند راوان له زه‌ویدا بالاده‌ست بکات و، بیانکاته‌ میراتگری چه‌وستنه‌ره‌کانیان،
 یاسابه‌کی خوا به‌ به‌رده‌وامه، بو به‌ به‌ (فعل المضارع) ده‌یه‌ئن، یانی: نیستا و
 به‌رده‌وامیش.

مەسىلە گىرەكەكان

مەسىلەي يەكەم:

داۋاي ھاتنە مەيدانكردن بە پىتە پىچر پىچرەكان و، پىناسەي قورپان بە ئايەتە
رۇشن و پرونكەرەۋەكانى ئەۋ كىتەۋ، راگە ياندنى گىرانەۋەي بەسەرھاتى مووسا و
فیرعەۋن، بە شىۋەيەكى پاست و ھەق:

خوادەفەرمۇئ: ﴿طَسَّرَ ۱﴾ تِلْكَ ءَايَتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ نَتْلُوْا عَلَيْهِ مِنْ نِّبَاِ
مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳﴾

شىكىردنەۋەي ئەم ئايەتانە، لە پىنج بىرگەدا:

۱- ﴿طَسَّرَ﴾: ئەمانە سى پىتن: (طا، سىن، مىم)، پىشترىش گومان: لە سەرەتاي
تەفسىرى سوۋرەتى (يۇس)دا كە بە: ﴿الر﴾، دەست پىدەكات، باسكى تا پاددەبەك
تىروتهسەمان كىدو لە بارەي ئەۋ پىتە پىچر پىچرانەۋەۋ، راى زانايان لە بارەيانەۋەۋ،
چەند پىتن و، چەند جۇرن و، لە سەرەتاي چەند سوۋرەت دا ھاتوون؟ پۇلئىمان كىدوون و،
لەۋ بارەۋە قسەي رۇۋمان كىدو.

بەكىك لەۋ مانايانەي كە ھەندى لە زانايان لىكيان داۋنەۋە، بۇ ئەۋ پىتە
پىچر پىچرانە، ئەۋەبە كە بۇ ناگادار كىدەنەۋەن: ﴿طَسَّرَ﴾، واتە: ناگادار بە! ۋەك
چۇن بەكىك بە پەيۋەندىي تەلەفۇنىي قسە لەگەل بەكىك دادەكات، دەلىن:
نەلوو، يانى: ناگادار بە! من قسەت لەگەلدا دەكەم.

بەلەم ماناي بەھىزتر ئەۋەبە كە پىشتر گومان - لە ماناي گشتىي دا -
كە مەبەست لەۋ پىتانە سەرنجراكتىشانى ھەموو لايەكە، كە قورپان ھەر لەۋ

پیت و ددنگانه پیکهاتوه که خه لک پتیا ن ده دوتن، که چی له به رانه بریشیدا دهسته وسانن، که واته: بزنان که بیژهری نه و فهرماشته خوی به رزی مه زنه.

۲- ﴿تِلْكَ مَآيَةُ الْكَتِّبِ الْمُنِينِ﴾، ﴿تِلْكَ﴾، ناوی ناماژه به بو دور، (کتاب) یش یانی: نووسراو، (مبین) یش ده گونج به مانای پۆشن بی و، ده شکونج به مانای پروونکه ره وه بی، بویه ناوی ناماژه ی دور، به کاره یتراره، چونکه پله و پایه و پیکه ی نه و نایه تانه زور به رزه، ده بی به ناماژه ی دور ناماژه ی بو بکری، نه و کتیه، نه و قورنانه، که خوا هه هه به ناوی قورنان، هه به ناوی کتیب به (مبین) وه سف کردوه، یانی: هه م پروونه مانا و مه به سه تکانی پۆشنن، یاخود هه ر که سیک ته ماشای بکات، زور بوی پروونه که نه وه فهرماشتی خواجه، هه م پروونکه ره وه شه بو هه موو نه و راستیانه وه، هه موو نه و شانه ی که مرووف پیوستی پتیا نه وه، له ری وده حیشه وه نه بی نازان رین.

۳- ﴿تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَحْمِ مَوْسَىٰ وَفِرْعَوْنَ﴾، به سه ر تویدا ده خوینینه وه، له هه والی مووسا و فیرعه ون، وشه ی: ﴿تَتْلُوا﴾، یانی: (تقرأ) پسپوران ده لین: (الْقُلُوبُ: الْقِرَاءَةُ الْكَلَامَ مَكْتُوبٍ أَوْ مَحْفُوظٍ)، (قِلَاوَة) بریتیه له خویندنه وه ی قسه یه ک که نووسرا بی، یاخود له به ر کرابی.

۴- ﴿بِالْحَقِّ﴾، به راستی، به چه سپاوی (الْحَقُّ: الثَّابِتُ وَالرَّاسِخُ الْمُطَابِقُ لِلْوَقْعِ)، (حق) چه سپاو و پۆچوو، له که له واقیعه دا گونجاوو پر به پتست، به لأم لیره دا ﴿بِالْحَقِّ﴾، یانی: (بِالصُّدُقِ)، چونکه وشه ی (حق) به پتی نه و سیاقانه که تیاندا دی، مانا که ی دیاری ده کری، نه که رنا (حق) یانی: چه سپاو و پۆچوو، ئنجا هه والیک که ده خویند رته وه، باشرین وه صفیک بو نه و هه واله، نه وه یه که راست بی.

هه والی راستیش مانای هه والی هه قهو، هه والیک که راست بی، ده چه سپی، به لأم که درو بی، ناچه سپی و مهیدانی درویه کورته.

۵- ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، واته: بو کۆمه لیک بروایتین، (قَوْم) یانی: کۆمه لیک، خه لیک، یانی: له پتاوی کۆمه له خه لیکیدا که بروا دینن، نه و نایه تانه که هه والی مووسا الطیلس و

فیرعهونیان تیدایه، به شیوه‌یه‌کی راست به‌سەر تۆیان دا ده‌خوئینهوه، چونکه به‌س
ئه‌و برواداران و سوودمه‌ند ده‌بن له‌گیرانه‌وه‌ی ئه‌و به‌سه‌رهاته.

وشه‌ی: ﴿نَبَاٌ﴾، واته: (غَبَرَ ذُو قَالِدَةٍ عَظِيمَةٍ يُفِيدُ الْعِلْمَ أَوِ الظَّنَّ الرَّاجِحَ)،
ده‌بی هه‌وآل بی، سوودی هه‌بی، سووده‌کشی مه‌زن بی، زانیاری بگه‌یه‌نی
یاخود گومانیکێ زآل، نه‌گه‌ر نه‌و مه‌رجانه‌ی هه‌موو تیدا نه‌بن، به‌ وشه‌ی (نَبَا)
باس ناگرێ.

لێره‌دا خوا ﴿يَا﴾ له‌و سێ ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌دا، زه‌مینه‌ خوُش ده‌کات بۆ
گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی مووسا و فیرعه‌ون، چونکه تۆ کاتیک هه‌وآلیکت به‌سه‌ردا
ده‌خوئێته‌وه، ده‌بی بزانی ئه‌و هه‌وآله‌ له‌ کوێه‌یه؟ چی گرتۆته‌ ئێو خوُی؟
بۆچی هاته‌وه؟ که‌ نه‌وانه‌ هه‌موویان خوا ﴿يَا﴾ پوونی کردوونه‌وه:

۱- ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، واته: ئه‌وانه‌ ئایه‌ته‌کانی کتییکی پوون، یان
پۆشنکه‌ره‌وه‌ن.

۲- ﴿تَتْلُوا عَلَيْهِ﴾ به‌سەر تۆیدا ده‌خوئینه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ جیبریل به‌سه‌ریدا
خوئێندۆته‌وه، به‌لام لێره‌دا ئه‌مه‌ پآلۆیدانیکی مه‌جازیه، یانی: به‌ هوُی جیبریه‌وه به‌سه‌ر
تۆیدا ده‌خوئینه‌وه، که‌واته: سه‌رچاوه‌که‌ی کتیه؟ خوايه‌ ﴿يَا﴾ ئنجا له‌ باره‌ی چیه‌وه‌یه؟

۳- ﴿مِنْ نَّبَاِ مُوسٰی وَقَوْمِهٖ﴾ له‌ هه‌وآلی گرنک و به‌سه‌رهاتی سوودبه‌خشی مووسا
﴿اَلَيْسَ﴾ و فیرعه‌ون، دوو که‌سایه‌تی زۆر دیارو ناسراو، مووسا په‌مزی ئیمان و خواناسی و
خواپه‌رستی و، به‌رگریکردن له‌ سته‌م لێکراوان و، به‌گژداچوونه‌وه‌ی سته‌م و زۆرو مله‌ویری،
فیرعه‌ونیش په‌مز و هیمای مله‌ویری و خوُسه‌پاندن و، خراپه‌ و خوئێرێزی، له‌ به‌سه‌رهاتی
ئه‌و دوو که‌سایه‌تییه‌ زۆر دژ و پیچه‌وانه‌ی یه‌کدییه، به‌سه‌ر تۆدا ده‌خوئینه‌وه.

ئه‌دی شیوازه‌که‌ی چۆنه؟

۴- ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ق، راست، چه‌سپاو.

ئىنجا بۆكى؟

۵- ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، بۆ كۆمەلىك كە بىروا يىتىن.

بەم يىتىنچ بىرگەيە، خوا ﷻ لەم سى ئايەتەدا، زەمىنەي خوشکرد بۆ ئەوئەي
لە دوايى دى، كە بىرىتتە لە گىرآنەوئەي بەسەرھاتى مووسا ﷺ و ھاپوونى
براي لە خىزمەتيدا، پاشان گەلەكەيان لە پشتيانەوئە، ھەروەھا لە بەرانبەرىشدا:
فىرعەون و دارودەستەكەي، بە تايبەت ھامان و قاپوون و، زلەزلەكان و بىرپار
بە دەستانى كۆر و مەجلىسەكەي، كە وەك كۆيلە وابوون بۆي، پاشان گەلى
مىسر كە بى قەيدو مەرج لە خىزمەتى فىرعەون و لە خىزمەتى پىرۆزە گلاوكانى
دابوون، لە دۆي گەلى چەوستىراوئەي بەنوو ئىسرائىل.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

باسی خو به‌رز کردنه‌ووو خو سه‌پاندنی فیرعه‌ون و، به‌ش به‌ش کردن و
تاقم تاقم کردنی خه‌لکی میسرو، چه‌وساندنه‌وه‌ی کومه‌تیکیان و، تیکدان و
خراپه‌کاری کردنی له‌سهر زه‌میننی میسردا:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَنْتَضِعُ
طَائِفَةً مِنْهُمْ يَخِيعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته، له پینچ برگه‌دا:

١- ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، واته: به‌دنیایی فیرعه‌ون له‌سهر زه‌وی، سهر زه‌وی
میسردا، خو‌ی به‌رز کرده‌و، ﴿عَلَا﴾، یانی: (تکبر و تعبر) واته: خو‌ی به‌زلگرت و ملهوپی
کرد، که لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هه‌ستیکردوه، که به‌رزتره له‌خه‌لکی دیکه، به‌شویه‌یک
که هیچ کس نایکاتی، نه‌وان له‌خوارین و نه‌و له‌سه‌رتیه، نجا ههر نه‌و هه‌سته‌ی بووه،
وابلیک‌کردوه نه‌و هه‌لو‌سته‌شی هه‌بن، هه‌میشه ته‌سه‌ووپی ئینسانه که جو‌ری ته‌سه‌روپی
دیاری ده‌کات، که سیک پیتی وابن: له‌خه‌لک به‌رزتره، دیاره به‌کرده‌وه‌ش نه‌گه‌ر بو‌ی
بگونجی، خو‌ییان به‌سه‌ردا به‌رز ده‌کاته‌ووو فه‌رز ده‌کات، به‌لام که‌سیک پیتی وابن: نه‌خیر
هه‌موومان به‌نده‌ی خواین و پیکه‌وه‌ براين و، ده‌بن پیکه‌وه‌ ته‌با بین، نه‌و هه‌سته‌ وای لی
ده‌کات، خو‌ی به‌سهر که‌سدا هه‌لنه‌کیشی و، خو‌ی به‌سهر که‌سدا فه‌رز نه‌کات.

٢- ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا﴾، واته: فیرعه‌ون خه‌لکی نه‌و سهر زه‌میننه‌ی، که سهر
زه‌میننی میسره، به‌ش به‌شی کردن، (شیع) هه‌روه‌ها (أشیاع) یش هه‌ردووکیان کو‌ی
(شیعه) ن، واته: (الجماعة التي تشيع غيرها ما تريد وتتابعه و تنصره)، (شیعه) نه‌و کومه‌له
خه‌لکه‌ن که له‌گه‌ل غه‌یری‌کدا ده‌پۆن و، به‌دوای ده‌که‌ون و سهری ده‌خه‌ن و پشتی
ده‌گرن، له‌ئه‌سه‌لدا نه‌وه‌ ماناکه‌به‌تی به‌لام لیره‌دا: ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا﴾، یانی:
(وَجَعَلَ أَهْلَهَا فِرْقًا، وَطَوَائِفًا)، خه‌لکه‌که‌ی کومه‌له‌ کومه‌له‌ و به‌ش به‌ش کردن.

۳- ﴿يَسْتَضِيعُ ظِلْفَهُ مِنْهُمْ﴾، کومه لیکانی لئ ده چه وساندنه وه، که نهو کومه لهی دهیچه وساندنه وه، به نوو ئیسرا ئیل بوون، پو له کانی به عقوب الظِّلْفَةِ که له وی ژور بوو بوون و بوو بوونه نه ته وه به که، چی لئ ده کردن و، چونی ده چه وساندنه وه و، چونی به ییزی ده کردن!!

۴- ﴿يَذَرُحُ اُنْثَاءَهُمْ وَيَسْتَحِيْ نِسَاءَهُمْ﴾، کو په کانی سه رده برین و نافرته کانی ده هیشتنه وه، کو په کانی سه رده برین، له سونگه ی نه وه وه که پیاو زیاتر هیز و پیز و، توانای پرو به پروو بوونه وه و باخی بوون و شو پرکردنی هه به، پیاوان سروشتیان به لای زبری و ستم قبول نه کردن دایه، به لام نافرته تان زیاتر سروشتیان به لای نه رمی و خوگون جانندن دایه، خوا وَلَا يَزَالُ وای خو لقاندوون و هر کامتیکان سروشتیکی جیا له وی دیکه ی پداوه، که به هه ردو وکیان په کدی ته واو ده کهن، چونکه ژیان هه م پتو یستی به نه رم و نیانی هه به، هه م پتو یستی به زبری و توندیش هه به، ئنجا زبری و توندیه که، له پیاواندا پتر به رجه سته وه، نه رم و نیانی و میهره بانیش زیاتر له نافرته تاندا، ژیانیش پتو یستی به هه ردو وکیان هه به.

﴿وَيَسْتَحِيْ نِسَاءَهُمْ﴾، (أَي: يَسْتَحِيْ حَيَاةَ الْإِنْسَانِ مِنَ الْأَطْفَالِ، فَأُطْلِقَ عَلَيْهِمْ اِسْمَ النِّسَاءِ بِاعْتِبَارِ الْمَالِ وَالْهَذِي لِلنَّشُودِ)، واته: ژیان میینه کانی ده هیشتنه وه له مندا له کانیان، به لام بوچی فه رمو به تی: ﴿وَيَسْتَحِيْ نِسَاءَهُمْ﴾، که جاری نه بوونه نافرته تی گه وره؟! واته: که په کانی ده هیشتنه وه به مه لو تکه بی، سه ری نه ده برین، نه وه په چاو کراوه که دوا یی نهو که په گچکانه، نهو مه لو تکه گچکانه، که فیرعه ون ده یان هیل ته وه سه ریان نابری، دوا یی ده بنه نافرته تی گه وره، به ئعتیباری داهاتو وه که یان نهو ناوه ی لئ هه لداون، چونکه هه به گچکه یی وک پشتر باسمان کرد، نافرته تانی به نوو ئیسرا ئیل که مندا لیان ده بوو، کو ز په یان ده بوو، فیرعه ون که ساتیکی ته رخا ن کردبوون، له مامانان که ته ماشا بکه ن! هه ر نافرته تیکی ئیسرا ئیلی مندا لی بوو، نه گه ر کو پر بوو، په کسه ر سه ری برین و، نه گه ر کچ بوو، لیکه رین و به یلنه وه.

(٥) - ﴿إِنَّهُ كَانَتْ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾، بە دلتیایی فیرعهون له تیکدهران بوو، له خراپه کاران بوو.

کورته باسیک: ده (١٠) ههلهستهی گرنگ له بهردهم

لهو چوار لایهتهی سه رهتای (القصص) دا

١- وشە (فرعون) نازناوی پادشاکانی میسر بووه، وه نه بن فیرعهون ناوی تایبه تیی که سیک دیا ریکراو بێ، ئنجا ئەو فیرعهونهی له سهردهمی پێش له دایک بوونی مووسادا (موسی) ئەو سیاسهتهی پهیره دهکرد، که کوپهکانی بهنوو ئیسرائیلی سهردهپری و کهچهکانی دههیشتهوه: پهعهمسیسی دووهم (زعمیس الثانی) بووه، که به پیتی ئەوهی (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره کهیدا^(١)، دهلتی: ئەو کاته سنووری ولاتی (زعمیس الثانی) هه موو ولاتی میسر بووهو، ولاتی هیندیش تا دهگاته رووباری (که نهک) له پۆژههلاتی ئاسیا، ههروهها تاکو دهگاتهوه رووباری (طون) له نهوروپا، بهو پیتی بێ، هه موو ئەو ناوچهیهی که ئیستا پۆژههلاتی نیوهراستی پێ دهلتین و، بهشیک له پۆژناواشی گرتۆتهوه، ههلبهته ئەوه (مُحَمَّد الطاهر بن عاشور) وا دهلتی، ئهگهرا به پیتی زانیاری من، دهستهلاتی فیرعهونهکانی میسر، هیچ کامیان له سنووری ولاتی میسر نهچۆته دهری، بهلام ئەویش دهبن سهراوهیهکی ههبن پشتی پێ بهستبن، هوکمرانهکانی میسریش نازناوی پادشایهتییه کهیان بریتی بووه له (فیرعهون)، وهک چۆن ئیستا هه موو ئەو کهسانه ی بۆ وینه له عێراق دهستهلاتی یهکه میان دهبن، پێتان دهگوتری: (سهروک کۆمار) ئەوی دیکه (سهروک وهزیران)، ههروهها له ولاته نهوروپاییهکان دهلتین: (پریژیدینت)، له پۆژههلاتی ئاسیا له ههر ولاتیک به پیتی زمانی خۆیان نازناویکی ههیه، نهوانیش، پادشاکانی میسر، نازناوی پادشایهتییان فیرعهون بووه، ئنجا (محمد الطاهر) دهلتی: (زعمیس الثانی) ولاته کهی دابهش کردبوو بۆ سی و شهش (٣٦) ناوچه، دهقهر، (إبالة)، ئنجا له ههر ناوچهو دهقهریک جیگریکی خۆی هوکمران بووه، وهک پارێزگار.

۲- که ده فەرموئ: ﴿عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، (أي: فَهَرِ النَّاسُ وَ أَذْلَهُمْ وَ تَرَفَّعَ عَلَيْهِمْ وَاضْطَهَدَ الْجَمِيعَ بِالْإِدْعَاءَاتِ الْقَارِعَةِ)، واتە: خەلکە کە ی زەبوون کردو، ملی پێ کە چ کردوون، خۆی بەسەردا فەرز کردوون و سەپاندوون، هەمووی چەوساندوونەو بەو لاف لێدانە بۆشانی کە هەییوون، گوتوویەتی: ﴿قَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾، (النَّازِعَاتِ)، ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا أَلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾، (٣٨)، ئەو لاف لێدانە بۆشانی بوون و، ئەو خەلکە ی ئاوا چەوساندوونەو، خەلکە کە ی میسڕیشی هەر چەوساندوونەو، وەنەبن بەس بەنوو ئیسڕائیلییەکان، بەلام گەلی بەنوو ئیسڕائیلی وەک کۆیلە تەماشای کردو، نێرینەکانی سەربریون و مێینەکانی هێشتوونەو، ئەگەرنا خەلکی میسڕیشی هەموویان وەک کۆیلەو بە پرستەر (عابد) ی خۆی داناون و، خۆی بە پرورەدگار و پرستروایان داناو.

بۆ وێنە: لە تەفسیری ھوونە^(١) دا ھاتو، کە ئەویش پشت بە کۆمەڵیک سەرچاوەی میژووپی دەبەستت، ئەو ھەرەمی خۆفۆ، (خَوْفُ نَاوِی یەکیک بوو لە فیرعەونەکان)، کە ھەرەمی خۆفۆ گەرەترین ھەرەمە لە میسڕ، لە ماویدی بیست (۲۰) سالددا دروست کراو، بە شان و پشتی (۱۰۰،۰۰۰) کۆیلە بە سۆغردا و بیکار، کە بە تەنکید لەو سەد ھەزارە، لانی کەم بەسەدانیان لەو کارە فۆرسەدا مردوون، ئنجایا ئایا ئەو (۱۰۰،۰۰۰) کۆیلە یە ھەموویان لە بەنوو ئیسڕائیل بوون، لە غەیری بەنوو ئیسڕائیل بوون و خەلکی دیکە بوون؟ گرنگ ئەویدی نا بەو شتێدی ئەوانە خۆیان فەرز کردو، خەلکیان بەو شتێدی بە کارھێناو.

۳- کە دە فەرموئ: ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾، فیرعەون بەو شتێدی خەلکە کە ی دابری دابرو بەش بەش کردو و لەتۆ بەکدا بەریداو بەکدی، ھەندیکێ بە ھەندیکیان داداون، وەک سیاسەتە پێشینە کە ی ئینگلیز: (پەرت بکە و زāl بە)، خەلکە کە بەش بەش بکە، ئنجایا حوکمرانییان بەسەردا بکە، حوکمرانە خو سەپنەکان وادەکن، بەلام حوکمرانیی صالحو چاک، ھەمیشە دەبوو خەلک پێکەو تەبا بێ و پێک بێ، پێزی بەکدی بکرن، شیرو تیر لە بەکدی نەسوون، سەنگەر لە بەکدی نەگرن، چونکە ھەمیشە کە سێک ئامانجی

باشی هه بێ، بۆی به دواى نامپازى باشیشدا ده گه پێ، به لām که سێک تامانجى خراپ بێ، تامانجه خراپه کهى په لکێشى ده کات بۆ نامپازى خراپ و شێوازی خراپ، وهک له کتیبى: (گرنکى په وشت له سیاسه تدا) لهو باره وه قسه م کردوه، ههروه ها له مهوسووعه ی: (نیسلام و دهوله تدارى) دا لهو باره وه به ته فصل قسه م کردوه، که هه موو ئهوانه ی بیان هوى حوکمرانی هه کی په شید بکه ن، به سه ر خه لک و ولāتدا، ده شخه فتن له شێوازی چاک، له نامپازى چاک، له خه لکى چاک، به لām که سێک بیهوى خوى به سه پینتى و، خه لک بچه وسپینته وه، خوى به سه ر خه لکدا فه رز بکات، دياره ده بێ شێواز و نامپازى کى واش به کار بپینتى، که له گه ل ئه و تامانجه ناشه رعیانه دا بگوته ی.

٤- که ده فه رموى: ﴿يَسْتَغْفِرُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾، به دنیایى مه به ست پێى گه لى مووسایه عليه السلام که به نوو ئیسرا ئیلان، پۆله کانی په عقوب عليه السلام که له وى زۆر بوون، دواى ئه وه ی په عقوب و دوازه کو په که ی، یوسف و بنیامین و ده (١٠) برايه کانی دیکه یان له میسر نیشته جێ ده بن، زاووزى ده کهن و زۆر ده بن و ده بنه نه ته وه یه ک، مه به ست پێى ئهوانه، به لām بوچى ده فه رموى: ﴿يَسْتَغْفِرُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾؟ بوچى نافه رموى: ﴿يَسْتَغْفِرُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾؟ پێم وایه له بهر دوو هۆیان:

یهک: تاکو بزانتى که ئه و گه لى به نوو ئیسرا ئیله، بوونه به شیک له کۆمه لگای میسر، ئه و کاته، میوان و غه ریب نه بوون، به لای که مه وه له و کاته وه که له سه ر ده مى په عقوب عليه السلام نیشته جێ بوون، تاکو ئه و کاته ی که مووسا عليه السلام له دایک ده بێ (٤٠٠ - ٥٠٠) سالى پێچوو، تنجا (٤٠٠ - ٥٠٠) سāl که سێک له شوئینیک بێ، هه شت نۆ پششى له وى براونه وه، مانای وایه بوونه به شیک له خه لکى میسر، که واته: ﴿يَسْتَغْفِرُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾، یانى: له خه لکى میسر کۆمه لکیانى ده چه وسانده وه، که هه ر خه لکى میسر.

دوو: بۆیه ده فه رموى: ﴿يَسْتَغْفِرُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾، تاکو بزانتى که عیبه رت به نیه و پۆکه، نه ک به جۆر، داخۆ کین؟ گرنک ئه وه یه خه لکیکن، کۆمه له خه لکیکی میسر و ده چه وسپینته وه، تنجا نه گه ر ناوه که یانى هتیا بایه، واته: له بهر ئه وه ی که

ئەوان! بەلام نا، كۆمەلە خەلكىك بوون، ھەر كەسىك بن، بەنوو ئىسرائىلىش نەبن بچەوسىترىتەو، ھەر خراپە، نەك لەبەر ئەوئى بچەوسىترىتەو، ئەگەر بچەوسىترىتەو باشە، نەگەر خەلكىكى دىكە بن، خراپە، نا، ھەر كەسىك بچەوسىترىتەو، ھەر خراپە، بۆيە خوا ﷻ ناوەكەيانى نەھىتاو، گرنك ئەوئى پىكەتەيەكن، كۆمەلە خەلكىكن، كۆمەلە مروفتىكن.

ئىنجا كە دەفەرموى: ﴿يَسْتَعْصِفُ﴾، (أَي: يَجْعَلُهُمْ ضَعْفَاءَ)، (إِسْتِصْعَافَ) يانى: (طَلَبُ الضَّعْفِ)، واتە: داواكردى بىھىزى، بىھىزكردى، يانى: لە غۆياندا بىھىز نەبوون، بەلام بىھىزكراون، بىھىز و پىزكراون و چەوسىتراونەو.

5- كە دەفەرموى: ﴿يَذِيحُ أَبْنَاءَهُمْ﴾، كۆرەكانيانى سەردەبرىن، لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿يَقْنَلُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ﴾، واتە: كۆرەكانيانى دەكوشت، ئافەرەتكەكانيانى دەھىشتەو، كەواتە: مەرج نىە تەنيا شىوئى سەربرىن، تاكە شىوئى كوشتى مندالە كۆرەكان بووبى، بەلكو بە جوورى دىكەش كوشتووئان، وەك پىشتەر لە پەيمانى كۆنەو ھىتامان، كە فیرەھون فەرمان دەكات دەلى: بىانخەنە رووبارى نىلەو، با بخنكىن، رەنگە شىوئى دىكەشان بووبى، ئىنجا لە زۆربەى شوئەكان دەفەرموى: ﴿يَذِيحُ أَبْنَاءَهُمْ﴾، بەلام لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿يَقْنَلُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾، (يَقْنَلُونَ) يانى: زۆريان دەكوژن، بۆ ئەوئى ھەم سەربرىنىش و، ھەم غەبرى سەربرىنىش بگرتەو.

6- كە دەفەرموى: ﴿وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾، واتە: ئافەرەتكەكانى دەھىشتەو، يانى: ھەر تەنيا بە زىندووئى دەیانھىشتەو، تەنيا ژيانى لەبەردا ھەبوو، وەك بووگە شوشەيەك، كە يارى پى دەكرى، بۆ رابواردن دەیانھىشتەو.

7- لە ئۆ شوئىن دا باسكرانى ئازارو ئەشكەنجەدرانى بەنوو ئىسرائىل لە لاھەن فیرەونەو:

شايانى باسە: باسكرانى سزا و ئەشكەنجەى فیرەھون بۆ گەلى مووسا ﷺ، ئەوئەندەى سەرنجەم داو، بە لای كەمەو لە ئۆ (۹) شوئىندا ھاتەو، لە ئۆ

سووړه ته له سووړه تګلۍ قورباندا، ته نیا ناماژه به تایه ته کان ده دهین، چونکه زوړ بهی ته شو شوی تانه نیمه کاتی خوۍ له بهرګه کانی هم ته تفسیره دا، ته تفسیری (قوربانی به رزو به پیر) ته تفسیرمان کردوون:

(۱) - له سووړه تی (البقرة) دا: ﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ مِالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يَذْبَحُونَ آتَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ فِي ذَلِكَ مِنْ رَحْمَتِكَ عَظِيمٍ﴾ (۱۱)

(۲) - له سووړه تی (الأعراف) دا: ﴿وَإِذْ أَجَبْنَاكَ مِنْ مِالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يَقُولُونَ آتَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَهُمْ فِي ذَلِكَ مِنْ رَحْمَتِكَ عَظِيمٍ﴾ (۱۱۱)

(۳) - له سووړه تی (إبراهيم) دا: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَجَبْنَاكُمْ مِنْ مِالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذْبَحُونَ نِسَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكَ مِنْ رَحْمَتِكَ عَظِيمٍ﴾ (۶)

(۴) - له سووړه تی (طه) دا: ﴿فَأَنبِئْهُمْ قَوْلَ إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعُدُّهُمْ قَدْ جَحْنَكَ بِتَأْيِمْ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى﴾ (۱۷)

(۵) - له سووړه تی (المؤمنون) دا: ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ (۱۷)

(۶) - له سووړه تی (الشعراء) دا: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَنْهَاكَ أَنْ عِدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (۲۱)

(۷) - له سووړه تی (القصاص) دا: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَمًا يَسْتَضِيعُ ظِلْفَهُ مِنْهُمْ يَذْبَحُ نِسَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۱)

(۸) - له سووړه تی (غافر) دا: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (۵)

٩- له سوورەتی (الدخان) دا: ﴿وَلَمَّا حَبَّنَا بِئِیْ اِسْرَکِیْلَ مِنَ الْمَلَاِیِکِ الْمٰهِیْنِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهُمْ کَانَ عَلَیَا مِنَ الْمُسْرِفِیْنَ ﴿٣١﴾﴾

لەم نۆ شونەدا، ناماژە کراوە بە سزا و ئەشکەنجەیی فیرعەون، بۆ گەلی مۆسای (عليه السلام):

٨- ئایا هۆکاری ئەوە چی بوو، فیرعەون بەو شیوەیەیی لە بەنوو ئیسرائیل کردووە؟

زانایان چەند هۆکارێکیان باسکردوون:

١- یەکیەک لە کاهینەکان خەوتیکی بینیوە، کە منداڵێکی بەنوو ئیسرائیلی کۆتایی بە حوکمرانیی فیرعەون و قیبتییەکان، گەلی فیرعەون، دێت.

٢- بەنوو ئیسرائیل لەسەر ئایینی ئیبراهییمی خەلیل بوونەو، نامادە نەبوون وەک فرعەون بپەرست بن، یان فیرعەون بپەرستن.

٣- بەنوو ئیسرائیل کاتی خۆی کە یوسف (عليه السلام) خراوەتە چالەو، لە لاێن بڕایەکانیەو، دواوی دەرھێتراوە و، کراوەتە کۆیلە و فرۆشراوەو، لە سجن دا بوو، ئەو کاتە پادشا شوانەکان (ملوك الرعاة) حوکمرانیی میسرپان کردو، پێتان گوتراوە: (الْهَکْسُوس)، ئنجا کاتیک کە حوکمی فیرعەونیی گەراوەتەو، بەنوو ئیسرائیلیان چەوساندۆتەو گوتوویانە: تێو لەگەڵ حوکمرانەکانی پێش تێمەدا بوون، کە ئەو کاتە ماوێ دوو سەد (٢٠٠) سالتیک - وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (یوسف) دا بە تەفصیل باسما کردو - پادشا شوانکارەکان (ملوك الرعاة) لە هەکسۆس کە خەلکی دیکە نامۆ بوون، هاتوون حوکمیان بەسەر میسرپا کردو، میسرپان خستۆتە ژێر ریکی خۆیانەو، بەنوو ئیسرائیلیش دیارە لەگەڵ ئەواندا بوون کە حوکمرانی ولات بوون، ئنجا کە حوکمی فیرعەونەکان گەراوەتەو، لەسەر ئەو سزایان داو، گوتوویانە: تێو لەگەڵ نەیارەکانی تێمەدا بوون.

٤- لە تەفسیرەکاندا دەتین: فیرعەون خەونی بینی ناگرتیک لە (بَيْتُ الْمُقَدِّس) لە فەلەستینەو هات، پرووی لە میسر کردو، تەنیا قیبتییەکانی میسرپ دەکوشت، بەلام

بەنوو ئیسرائیلی نازار نەدەدا، کاتیک ئەو خەونەیان بۆ تەعبیر کرد، گوێیان: لەو وڵاتەوه، یان: لەو شوێنەوه کە دوایی بەنوو ئیسرائیلی لێ نیشتهجێ دەبن، یەکیک دی کۆتایی بە مۆلک و دەسەلاتی تۆ دێت^(۱).

۹- لەسەر چۆنیەتیی سەرپرینی فیرعەون بۆ کوپەکانی بەنوو ئیسرائیل، سێ ڕا ھەن:
 ڕای یەکەم: دەلێ: سالتیکی دیاریکراو بوو، ئەو سالتی مووسای تیدا لە دایک بوو، تەنیا لەو سالتدا کوپەکانی سەرپرین، ئەگەرنا کۆتاییان پێ دەھات.

ڕای دوویم: دەلێ: نەختەر، سالتیک سەری دەپرین و سالتیک وازی لێ دەھێنان، بۆ وێنە: خەونەکیان وا بینیو، سالتی جووت بوو، یان سالتی تاک بوو، ئنجا ئەو سالتە کە خەونی پێتو بێترو، تیدا سەریان پرین و، لە سالتەکی دیکەدا لێیان گەراون، مووساش ^(عَلَيْهِ السَّلَامُ) لەو سالتدا لە دایک بوو، کە پریار بوو کۆرپە نێرینەکان سەرپرین، بەلەم ھاروون لەو سالتدا لە دایک بوو، کە پریار بوو سەرنەپرین، بۆیە ھاروون بەجێھێلاو، بەلەم مووسا لە ترسی سەربران، دایکی خستووێتە نێو سندووقیک و بە رووباری نیلی داداوه، بە ئیلهامیک کە خوا بۆی کردو.

ڕای سێھەم: کە زۆر بەجێیە، دەلێ: ئەو پرۆسە درێندانەیە دوای ئەو بوو کە فیرعەون ئەو خەونەیی بینیو، یاخود کاھینیک ئەو خەونەیی بینیو و پێشتر وانەبوو، ئەگەرنا کۆتاییان پێدەھات.

۱۰- ﴿إِنَّهُ لَمِّنَ الْكَاذِبِينَ﴾ واتە: بە راستیی ئەو (فیرعەون) لە تیکدەران بوو، ئەگەر سەرنج بدەین، دەبینین فیرعەون، پێنج جوړە تیکدان و خراپەکاریی ھەبوون لە زەویدا:

۱- خۆی بەرزکردۆتەووەو ملھوویی کردو، کە ئەو ملھوویی و خۆبەزەلگرییە، سەرچاو و کانگای ھەموو سیفەتە خراپەکانی دیکەیی مەوۆف، مەوۆف کە خۆی بە زەلکرت و خۆی

فەرز کردو سەپاند، ئەو خۆبەزەلگرییە دەبێتە زەبەدانی تێدا ترووکانی گەرای کۆمەڵیک سیفەتی دیکە خراپ و، کۆمەڵیک کارو کردەوی زیانبەخش و بەزەر.

(۲)- ئەو بوووە کە خەڵکەکی بەش بەش کردو، هەندیکێ بە هەندیکیان داداون، لە جیاتی ئەوەی کە هەموڵبەدات کۆمەڵگایەکی تەبایی پێکەوه گونجاو و پێک و پێک دروست بکات، هەموڵبەدو: خەڵکە کە بەکۆ یە کدا بکات، بۆ ئەوەی پێکەوه سەرقالی یە کدی بن، ئەوەش یە کیکە لە عەدەتی حوکمرانە خۆسەپێتەکان، کە خەڵک لە دژی یە کدی هان بەدن بۆ ئەوەی پێکەوه سەرقال بن و، ناگیان لە حوکمرانە سەمکارە کە نەمێت.

(۳)- کۆمەڵە خەڵکیکی ولاتەکی چەوساندوئەو، کە وەک گومان: مەبەست پێیان بەنوو ئیسرائیل، کە چوار سەد (۴۰۰) ساڵ پێشتر لە میسر نیشتهجێ بوو بوون، لە ناوچەی جاسان، وەک لە پەیمانی کۆندا هاتوو پێشتر باسماں کردو.

(۴)- ئەو بوووە کە کۆرەکانی سەرپرپون، چونکە کوران، پیاوان لە هەموو نەتەوکاندا بە درێزایی هەموو میژووی بەشەر، زیاتر هیزی بەرگریکارو شۆرشگیرو خەباتگیر، خواش و ئازادەتی زەبری و توندی و پتەویی و غیرە و ئازایەتی، لە پیاواندا خولقاندوو، کۆمەڵە سیفەتیکێ دیکە بە ئافەرەت داو، کە ئەرکە سروشتییەکی کە بریتە لە دایکایەتی و منداڵ بەخێوکردن و، ماڵداری و کابانداری، ئەو ئەرکانەش، ئەو جۆرە سروشتە دەخوازن، کە نەرم و نایایی و میهرەبانی و پەحم و عەتف و سۆز.

(۵)- پێنجەم شیواز لە تیکدان خراپەکاری فیرعمون ئەو بوو: ﴿وَلَسْتَخِيءَ نِسَاءَهُمْ﴾ ئافەرەتەکانی دەهێشتنەو بە زیندوویی، واتە: کۆرە مێنەکانی دەهێشتنەو، تاکو بێنە ئافەرەت و سەرەنجام ئەو ئامانجانەیان پێ بهێندرنە دی، کە بە ئافەرەتان دەهێندرنە دی!

کەواتە کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُقْسِدِينَ﴾ فیرعمون ئەم پێنج جۆرە خراپەکاری و تیکدانەیی بوون، لە ولاتی میسردا.

مهسه لهی سینه م:

ویستی خواجه که چه ستر او ان پرگار بکات و بیانکاته هو کمپان و میرانگری سته مکاران و، بالاده ستران بکات له زه ویدلو، نه وهی هو کمپانه خو سه پین و هاوکاره کانیا ن بیمان لئی هیه، پشانیان بدات، له لایه ن چه ستر او انه وه:

خو الله ده فرموی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَيَعْمَلَهُمْ أَمْنَةً وَيَعْمَلَهُمْ الْوَرِيدَ﴾ ﴿٥﴾ وَنُكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَهَمَانَ وَهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

شیکردنه وهی هم، دوو نایه ته له پینج برگه دا:

١- ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ده شمانه وی، چاکه بکه پین له گه ل نه وانه دا که له زه ویددا چه ستر او نه وه.

(و) بؤ گپړانه وه (عطف) یه، پرسته که ده گپړته وه بؤ سر نه وهی پشني، که پشني باسی چه وساندنه وهی فیرعه ون و دارو ده سته که ی کرد بؤ گه لی سته مدیده ی به نوو ئیسرا ئیل، واته: فیرعه ون ناوا ده کات و بهو شیوه یه ده پویست بیگو زه رینن، هو کمپانی بکات، نه وای ده کرد، به لأم تیمه ش ده مانه وی چاکه بکه پین له گه ل نه وانه دا که له زه ویددا چه ستر او نه وه.

بنیگومان (ال) ی (الارض) بؤ (عهد) دو مه به ست له: ﴿فِي الْأَرْضِ﴾، سر زه مینی میسره، نه وهی که له ژیر پکیفی هو کمپانی فیرعه ون دا بووه، به نسبت پواله تی نایه ته که وه، به لأم نه و نایه ته ویرای نه وهی باسی واقعیکی دیار بیگرو ده کات، که گرفتار بوونی به نوو ئیسرا ئیل به ده ست فیرعه ون و هاما ن و دارو ده سته که بانه وه، هاوکات له گه ل نه وه ش: خو باسی یاسایه کی به رده وام و که ردوونی خویشی ده کات له ژانی به شه ردا، نه ویش نه ویده: ویستی خوا،

ویستی دادگه رانه و کار به جتیانه ی خوا ﷻ له پشت چهوسپندراوان و مافخوراوان و ماف پیشلکراوانه وه یه، له دژی سته مکاران و غۆسه پیتانه، هه ر بۆیه ش خوا ﷻ نه یفه رمووه: (وَتُرِيدُ أَنْ تَمُنَ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ)، ده مانه وی چاکه له گه ل به نوو نیسرائیل دا بکه ی، به لکو فهرموویه تی: ﴿وَتُرِيدُ أَنْ تَمُنَ عَلَىٰ الَّذِيكَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ههروه ها نه شیفه رمووه: (الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي مِصْرَ)، تهوانه ی له میسردا چهوسپنراوانه وه، به لکو فهرموویه تی: ﴿اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ﴾، تهوانه ی له زه ویدا چهوسپنراوانه وه، ئنجا ئاواپه که خوا ﷻ واپکردوه: فهرماپشته که ی چه مک و واتایه که ی زۆر فراوان بن، ئیستا نه گه ر فهرمووبای: (وَتُرِيدُ أَنْ تَمُنَ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي مِصْرَ)،

نه و کاته چه مک و واتایه که ی فه تیس ده ما، له شوین و کات و خه لکیکی دیاری بکراودا، هه رچه نده خوا ﷻ باسی به نوو نیسرائیلی چهوسپندراوه ده کات به دهستی فیرعه ون و دارو دهسته که ی، به لām فهرماپشته که وا دارپنراوه، که بیته یاسایه کی گشتی، هه لبه ته تیمه دواپی باس ده که ی، که نه و منه ت کردنه ی خوای پهروه رگا ر چۆن بوو له سه ر به نوو نیسرائیل؟ به لām وشه ی (مَنْ) (الْمَنْ: الإِنْعَامَ)، واته: چاکه له گه لدا کردن، ده گو ترئ: (مَنْ يَمُنْ هُنَا)، ئنجا که ده فهرموئ: ﴿وَتُرِيدُ﴾، که به (فَعَلَ الْمَضَارِعَ) هیناویه تی، بو خستنه به رچاوی دیمه نه که یه، بۆچی خوا نه یفه رمووه: (وَأُرَدْنَا أَنْ تَمُنَ)، کاتیک که قورن دابه زیوه، به لای که مه وه ده وری (۲۵۰۰) سāl بووه فیرعه ون نه وه ی کردوه به به نوو نیسرائیل و، نه وه که خوا ﷻ چاکه ی له گه ل نه و چهوسپنراوانه دا کردوه ده ربازی کردوون، تپه ریوه، به لām، خوای کار به جتی:

أ- ده یه وی دیمه نه که بخاته به رچاوو تپوه ی راپمێنین.

ب- ده یه وی نه وه وه ک یاسایه کی خۆی، که به رده وامی هه به و شتیک نه تپه ریپی و رابردن، به لکو به رده وامی هه به وه ک یاسایه کی خوا ﷻ (كَسَبَتْ مِنْ شَنْنِ اللَّهِ فِي حَيَاةِ الْبَشَرِ) وه ک یاسایه که یاساکانی خوا له ژبانی مرۆفدا.

(۲) - ﴿وَجَعَلَهُمْ آيَةً﴾، ده مانه وی بشانکهینه پشه‌واو حوکمران، یانی: (وَلْيُرَ أَنْ تَجْعَلَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا آيَةً)، ده مانه وی نه‌وانه‌ی چه‌وس‌تراونه‌وه بکهینه پشه‌وايان، ﴿آيَةً﴾، کوی (إمام)ه، پشه‌وا، که مه‌به‌ست پی حوکمران و، که‌سیکه غه‌یری خوی له ژیر چاودیری دای، به‌لام نه‌یفه‌رموه: (وَجَعَلَهُمْ حُكَّامًا)، چونکه مه‌رج نیه هه‌رجی حوکمران بوو، باش بی، به‌لام هه‌ر که‌سیک پشه‌وا (إمام) بی، باشه، ده‌مانه‌وی بیانکه‌ینه پشه‌وا، واته: خه‌لک چاویان لیبکات و، واین خه‌لک بیانکانه پشه‌نگ و سه‌رمه‌شقی خوی له چاکه‌دا.

(۳) - ﴿وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾، هه‌روه‌ها بشانکترین به‌میراتگران، واته: له شوینی نه‌و حوکمرانه سته‌مکارانه‌ی که زولمیان لیده‌که‌ن، نه‌وجاره نه‌وان حوکمران و بالادست بن.

(۴) - ﴿وَتُكِنُّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌روه‌ها له زه‌وییدا ده‌ست‌پوشت‌وویان بکه‌ین.

که به‌پله‌ی یه‌که‌م مه‌به‌ست سه‌رزه‌مین میسره، یانی ده‌ست‌پوشت‌وویان بکه‌ین و بیانکه‌ینه خاوه‌ن نیمکانیه‌ت و پتکه، له سه‌رزه‌مین میسردا، یاخود سه‌رزه‌مینکی وه‌ک هی میسردا، که مه‌به‌ست پی (شام)ه، چونکه به‌نوو ئیسرائیل دوی نه‌وه‌ی له چه‌نکی فیرعه‌ون پزگاریان بووه، نه‌گه‌راونه‌وه بو میسر، بویه زانایان گوتووایانه: ﴿وَتُكِنُّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا وشه‌ی زه‌ویی ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ به‌گشتی هیناوه: له زه‌وییدا، به‌لکو که ده‌شفه‌رموی: ﴿وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾، بیانکه‌ینه میراتگران، مه‌رج نیه ته‌نیا نه‌وه‌ی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی به‌جی دین، به‌میراتی بگرن، واته: شویتیکیان پی بده‌ین، وه‌ک نه‌وه‌ی که له به‌رده‌ستی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی دا بووه، به‌و شیوه‌ی به‌ی، که له شام بووه.

ننجا چیدیکه‌شیان بو بکه‌ین؟

(۵) - ﴿وَنُرِيْ رِّعْوَتَهُمْ وَنَحْنُ وَجُوْدُهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِحَدْرٍ﴾، هه‌روه‌ها پیتشانی فیرعه‌ون و هامان و سه‌ریازه‌کانیان بده‌ین، له لایه‌ن نه‌وانه‌وه، [له‌لایه‌ن

چەۋستراۋانەۋە، پاناۋى (منهم) بۆ (مُسْتَضْعِفِينَ) دەچىتەۋە، ﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، ئەۋەى كە بىمىيان لىتى ھەبوۋ، لىتى دەترسان، كە برىتى بوۋ لەۋەى ھوكمپرانىيان نەمىتى، بە ھۆى پىاۋىك لەۋانەۋە كە لىيان ھەلدەكەۋى، كە مووسايە عليه السلام، ۋەك فىرەئون ياخود بە كىك لە كاهىنەكانى خەۋنى بىنىبوۋ، وشەى: ﴿وَرَى﴾، بە (وَيَرَى) ش خويئراۋەتەۋە: (وَيَرَى فِرْعَوْنُ وَهَامَانُ وَجُنُودُهُمَا مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ)، تنجا ئەگەر: ﴿وَرَى﴾، بى (فرعون) دەبىتە بەركار (مَفْعُول بِهِ)، بەلام ئەگەر بە (وَيَرَى) بخويئندىتەۋە: (وَيَرَى فِرْعَوْنُ وَهَامَانُ وَجُنُودُهُمَا) ئەۋ كاتە يانى: فىرەئون و ھامان و سەربازەكانىيان بىين، واتە: (فِرْعَوْنُ وَهَامَانُ وَجُنُودُهُمَا)، دەبنە بكەر (فاعل) (يَرَى)، (مِنْهُمْ: أَيِ مِنْ قَبْلِهِمْ، مِنْ طَرَفِ الْمُسْتَضْعِفِينَ)، لە لاىەن چەۋستراۋەكانەۋە، ئەۋە بىين: ﴿مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، ئەمە پەيوەست (صلة) ەكەى قرتىندراۋە، يانى: (مَا كَانُوا يَحْذَرُونَهُ، الَّذِي كَانُوا يَحْذَرُونَهُ)، ئەۋەى كە بىمىيان لىتى ھەبوۋ، كە برىتى بوۋ لەۋەى جىيان پى لەق بكەن و كۆتايى بە ستم و زۆردارىيان بىن، (الْحَذَرُ: إِحْشَازٌ مِنْ مُغِيبٍ)، (حَذَر) برىتە لە خۇپاراستن لە شتىكى ترسىنەر، شتىكى ترسناك.

چوار نیعمت و چاکه‌ی گه‌وره‌ی خوا

بۆ گه‌لی چه‌وساوه‌ی موسا علیه‌السلام

لێره‌دا که خوا ﷻ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ده‌شمانه‌وێ که چاکه‌ بکه‌ین و منه‌ت بکه‌ین له‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که له‌ زه‌میندا ده‌چه‌وسێزانه‌وه، له‌ ئەو‌لدا مه‌به‌ست له‌ چه‌وسێندراوان، به‌نوو ئیسرائیله‌و، مه‌به‌ستیش له‌: ﴿الْأَرْضِ﴾، سه‌رزه‌مین میسره‌، به‌لام خوا ﷻ ته‌عبیره‌که‌ی وا دا‌رشته‌، که بشێ وه‌ک یاسایه‌کی گشتی خوا له‌ ژیا‌نی به‌شه‌ردا به‌رجه‌سته‌ بێ: ئەوه‌ ویستی خوایه‌ له‌ پشت چه‌وسێزوانه‌وه‌ له‌ زه‌ویدا، که سه‌ریان به‌غات و، له‌گه‌لیان بێ و، مشووریان لێ به‌خوات و، پشتیان بگرتی و، سه‌ره‌نجام ده‌ربازیان بکات له‌و واقیعه‌ دژواره‌ی تیی‌دان و، توانایان پێ‌دات له‌ زه‌ویدا بیانکاته‌ میراتگرو پێشه‌واو، پێشانی دوژمنه‌کانیشیان بدات، ئەوه‌ی که بیم و ترسیان لێ‌ی هه‌یه‌ له‌لایه‌ن ئەوانه‌وه‌.

خوا ﷻ که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ﴾، دوایی چوار شتان ده‌خاته‌ ڕوو و، ئەو منه‌ت و چاکه‌یه‌ی خوا له‌گه‌ل به‌نوو ئیسرائیله‌دا، له‌و چوار شتانه‌دا به‌رجه‌سته‌ ده‌بێ:

١- ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً﴾، بیانکه‌ینه‌ پێشه‌وا، بیانکه‌ینه‌ ئیمام و سه‌رکرده‌، که مه‌به‌ست پێ‌ی ئیمام و پێشه‌وایه‌ له‌ خێرو چاکه‌دا، ئەگه‌رنا وشه‌ی: ﴿أَيْمَةً﴾، بۆ که‌سانیکیش به‌کارهاتوه‌، هه‌ر له‌ قورئاندا، که خه‌لک به‌ره‌و کوفر بانگ ده‌که‌ن، خه‌لک به‌ره‌و دۆزه‌خ بانگ ده‌که‌ن: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْذِبُونَ إِلَى الْآكَارِ﴾ القصص - ٤١، که هه‌ر لهم سوورده‌ته‌ موباره‌که‌دا هاتوه‌.

ننجا نایا نهمه کاتی خوئی له ژبانی بهنوو نیسرا تیلدا هاته دی؟ به لئی. نهوه بوو که دوی نهوهی له فیرعهون و دارو دهسته که ی پزگاریان بوو و، له ده ریای سوور په پینه وه - کاتی خوئی (بحر القلزم) یان پیگوتوه - دوی نهوهی لهوئی په پینه وه، چوونه شام و، لهوئی خوی بالآ دهست نهو به لینه ی پیتدا بوون، بۆی هتانه دی.

هه لبه ته پشش عینادی و سه ره خه ریای کرد، به قسه ی موسایان عليه السلام نه کرد، وه کاتی خوئی له تهفسیری سوو پرتی (المائدة) دا باسمان کرد، به لام دوابی نهوه بوو که لهوئی نیشته جن بوون و، بوونه خاوهن قهواره ی سیاسی و خاوهن دهو لهت و نیمکانیهت، پشتریش خوا عليه السلام شه ریه ی تیکیشی به موسا عليه السلام دا بوو، که له ته ورتا ده رهسته بوو، ننجا بهو ته ورتا ده: دروشمه کانی دینداریان، هه روه ها ژبانی نابووریان و ژبانی کۆمه لایه تیان و ژبانی سیاسیان ریکخراو بوونه نۆمه تیک، بوونه قهواره یه کی سیاسی تۆکمه و به هیز.

۲- ﴿وَيَعْمَلُهُمُ الْوَرْدَنُ﴾ هه روه ها بیانکه یه میراتگر، یانی: جیگا و پنگه ی که سانیکی دیکه یان پیتدا، که لیره دا وشه ی (ارث) خوا زراوه و مه جازه بۆ نهوه که ده بنه جینیشی که سانی دیکه، کۆمه لکا و خه لکانی دیکه له شام، وه ک له (پهیمانی کۆن) دا به ته فصیلی باسکراوه، میژووش نووسیویه تی، که نهو کاته له شام چهنه کۆمه لکا و قهواره یه کی دیکه هه بوون، که هۆکاره کانی له به ین چوون و به یزریان تیدا په یدابوون و، به نوو نیسرا تیلیش نۆمه تیکی تازه پنگه یشتوو و، خاوهن شه ریه ی تیکی خوابی، بوون و، به هیزتر و شایسته تر بوون و، شوینی نهو میلیله تانه ی دیکه یان گرتۆته وه له شام، به پیتی یاسای خوا که ده فهرموئی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ رَحْمَتُنَا بَعَادَى الْأَصْلَاحُ﴾ (۱۰۵) الانبیاء، له دوی زیکر له زه بووردا نووسیومانه: بهنده چاکه کانم سه ر زهوی به میرات ده گرن، نهوانه ی که شایسته ن، نهو کاته ش به نوو نیسرا تیل له هه موو کۆمه لکا کانی دیکه ی سه ر زهوی شایسته تر بوون، وه ک ده فهرموئی: ﴿يَتَّبِعْ بِإِذْنِ اللَّهِ أَذْكُرًا تَتَغَيَّ إِلَى أَمْتٍ عَلَيْكَ وَأَنَا فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (۱۷) البقرة،

خو بەسەر هەموو جیهانیاندا هەلیزاردوون، ئەو کاتە بەنوو ئیسرائیل لەگەڵ کەم و کۆریەکانیشاندا، بەلام لەبەر ئەوەی ئەهلی تەوحید بوون و، شۆنکەوتووێ پێغەمبەرێ (عليهم الصلاة والسلام) و، شۆنکەوتووێ وەحیی بوون، بە گشتیی لە هەموو کۆمەڵگاکانی سەر ڕووی زەوی، هی ئەو کاتە باشتەر بوون.

۳- ﴿وَمَكَّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾، بیانکەینە خواوەن تواناو دەستڕۆشتووێان بکەین لە زەویدا، کە مەبەست لە زەوی لێردا، سەر زەمینێ شامە، (الْمَكْنُ: جَعَلَ شَيْءٌ فِي مَكَانٍ، أَوْ جَعَلَ شَخْصًا ذَا مَكَانَةٍ)، (مکین) دانانی شتیکە لە شۆنیک داو، توانایی و پێگە بەخشینە بە کەسێک، ئەوانیش پێیان چەسپا لە زەویداو، بوونە خواوەن پێگە و قەوارەیی سیاسی خوێان.

۴- ﴿وَبَرَزُوا لِيَزِيدُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾، هەرودەها پێشانێ فیرعهون و هامان و سەربازەکانیان بەدەین، لە لایەن ئەوانەو، ئەوەی کە لێی دەترسان و بیمیان لێی هەبوو، کە هەر واشبوو بینان، پێشەکیەکانیان بینی، چونکە بەلێ فیرعهون و دارودەستەکی خنکان، بەلام گرنگ ئەوەیە پێشەکی و زەمینە خوێشکردنەکانیان بینی، کە بەنوو ئیسرائیل دەرباز دەبن و، خوێشان لە ئاودا دەخنکێن و لەبەین دەچن، ئنجا ئەگەر بە خوێندنەوێ دووهم بێ: (وَبَرَزُوا لِيَزِيدُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ)، واتە: فیرعهون و هامان و سەربازەکانیان لەوانەو ببینن، ئەوەی کە بیمیان لێی هەیه، کە لە واقع دا ئەوەی مەترسیان لێی هەبوو، بەسەریان هات.

کەواتە: ئەوە یاسایەکی گشتیی خوایه ﷻ لە ژبانی بەشەردا، کە چەوسێراوان دەرباز دەکات و، سەتەمکاران و ملهوران و خوێشەپێتان، لەبەین دەبات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي دووهم** ❖

بێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان جەوت (۷) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۷ - ۱۲)، ئەم جەوت ئایەتە، قۆناغی دووھمی ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام و فیرعەونیان گرتۆتە خۆیان، کە بریتیە لە ئیلهام کردنی خوا جل جلاله بۆ دایکی مووسا عليه السلام، کە شیرێ پێ بدات، دواى ئەوێ مووسای دەبێ، لەسەر قۆنداغ بوو و مەلۆتکە بوو، ئنجا هەر کاتیک لێی ترسا بکوژێ و ئاشکرا بێ، بێخاتە تابووتیکەو، بێخاتە صندوقیکەو بە ڕووباری نیلی دابdat و، دنیاش بێ کە خوا جل جلاله دەیکێرتەو بۆ لای و، دەشیکاتە پێغەمبەر، دواى مالى فیرعەون ئەو تابووتەى کە مووسای عليه السلام مەلۆتکەى تێداى، دەیکرنەو، ژنى فیرعەون خۆشی دەوت و بەخێوی دەکەن.

دواى دلتەنگی دایکیشی خوشکەکەى بە دواى دەتێرێ و، سەرەنجام مووسای مەلۆتکە دەگیرێتەو بۆ لای دایکی بۆ شیر پێدان و، بە خێوکردنی لە لای خۆی، بەلام لەسەر مەسەرەفى مالى فیرعەون!

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَكَ أَنِ مُوسَىٰ أَنِ أَرْسِلِي فَاذًا حَفَّتْ عَلَيْهِ فَكَلِمَةٍ فِي الْبَيْتِ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَى الْبَلَدِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ قَالَ نَقْطَعُ مَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَزَنَ وَجَعَدَهُمَا كَانُوا خَطِيعِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنَ لِي وَكَأَنَّ لِي قَتْلُوهُ عَنِّي أَنْ يَفْعَلَنَّهُ أَوْ نَسْخَذَهُ وَلَكِنَّهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ قُرْأَدُ أُمِّ مُوسَىٰ قَرِيًّا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهَا لِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لَأُخَيِّرَنَّ قُصْبِيهِ قَبْصَرْتُ بِهِ عَنْ جُنْبِ

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَرَمَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آثِمِهِ كَیْ نَقَرَّ عِصْمَهَا وَلَا نَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهاکان

(ههروهها (به شیوهی خورپه)، سروشمان بو دایکی مووسا کرد که شیر ی به دیه، نجا هه ر کات مه ترسییت لئی بوو (بیکوژن)، (بیخه صندوقیکه وه) و، به ده ریا (ی نیل)ی دابده و، مه ترستی و دلتهنگ مه به، تیمه بو لاتی ده گپینه وه و، ده شیکه یه به که له په وانه کراوان ﴿٧﴾ (دوای نه وهی له صندوقیکدا خستیه نیله وه) به کسه ر شوینکه وتوانی فیرعه ون هه لیانگرتیه وه، (که سه ره نجام) لئیان بیته دوژمن و مایه ی خه مباری، به دنیایی فیرعه ون و هامان و سه ر یازه کانیا ن تاوانبار بوون ﴿٨﴾ (دوای نه وهی نه و تابووته ی مووسای تیدابوو، له پروباری نیل دا گیرایه وه، ویستیان بیکوژن)، نافره تی فیرعه ون گوتی: (نه و کورپه به) مایه ی دلخووشی منیش و تو شه، مه یکوژن، به لکو سوودمان پتی بگه یه نتی (به خزمه تکر دنی) یان بیکه یه کوپمان، نه شیانده زانی (دوایی ده بیته هوکاری له به ی ن چوونی فیرعه ون و گه له که ی) ﴿٩﴾ دایکی مووساش (هووشی له لا نه ما، له تاوی مووسا)، عه قلی خالیی بوو (له هه موو شتیک جگه له یادی مووسا)، نه گه ر دلیمان نه به ستبایه، (و به هیژمان نه کردبایه) نیزیک بوو ناشکرای بکات (به لام دلیمان به هیتز کرد) تاکو له بر واداران (ی خوړاگر) بئ ﴿١٠﴾ (دایکی مووسا) به خوشکه کهیشی (خوشکی مووسا) ی گوت: شوینی بکه وه، (سوړاغی بکه چی لی دئی؟)، نه ویش له دووره وه دیتی، بئ نه وهی (فیرعه ونیه کان) هه ست بکه ن ﴿١١﴾ پیتشتریش (مژینی مهمکی) شیرده ره کاغان لی قه دهغه کردبوو، (نجا که

خوشکه که ی دیتی، مه مکی هیچ شیرده ریک ناگری) گوتی: نایا خه لکی مالتیکتان پیشان بدهم، له حالیکدا که بوی دلسوزن، به ختوکردنی وه نه ستو بگرن؟ ﴿۱۲﴾ نیدی سهره نجام (به هوی خوشکه که یه وه) گترامانه وه بوی لای دایکی، تاکو چاوی پیی شادو گه ش بی و دلته نگ نه بی و، بشزانی که به لینی خوا راسته، به لام (خه لک) زور به بیان (نه و راستیه) نازانن ﴿۱۳﴾.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَوْحَيْنَا): (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ)، وشه ی (وحي) له ریشه ی زماندا به مانای ناماژه ی ختیرا دی، له فورئاندا به چند مانایه ک هاتوه:

۱- به مانای ناماژه: وه ک له باسی زه که ریادا ﴿۱۴﴾ هاتوه، که موژده ی یه حیای کوری پین دهری، ده فه رموی: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًا﴾ ﴿۱۵﴾ مریم، ناماژه ی بوی کردن، که به یانیان و تیاران (خوا) به پاک بگرن.

۲- به مانای خوتخوته و هه سوه سه: وه ک خوا ﴿۱۶﴾ له باره ی دنه دان و خوتخوته ی شه ی تانه کانه وه فه رمویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ ﴿۱۷﴾ الأنعام.

۳- به مانای نیلهامی غهریزی: وه ک خوی پنهانزان و پنهانکار له باره ی فیرکردنی هه نگه وه فه رمویه تی: ﴿وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أَلْفٍ ﴿۱۸﴾ النحل.

۴- به مانای نه و په یامه تایه تیبه ی که خوا بوی یغه مبه رانی ده تیری: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَلَّا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوْحٍ وَاللَّيْسَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ﴿۱۹﴾ النساء.

۵- به مانای یاسا و بریاری خوا دئی، بۆ گەردوون، وەک خوا عزوجل دەفەرموێ: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۚ وَأَخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالَهَا ۚ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَنْبَارَهَا ۚ يَأْنِ رَبِّكَ أَنْزِلَهَا ۚ﴾ الزلزله، پەرودەدگارت وای پێ راگەیانندوو، و، یاسای بەو شیوەیە بۆ داناوو، و، ئەو بریارە ی بەسەردا چەسپاندوو.

(أَرْضِيهِ): شیر ی پێ بدە، (رَضَعَ الْمَوْلُودُ يَرْضَعُ، وَرَضَعَ يَرْضَعُ، رَضَاعاً وَرَضَاعَةً، واتە: مندالکە مەمکی دایکی مژی، یان هێ ئەو کەسێ کە شیر ی پێ دەدات، ئنجا هەم (رَضَعَ يَرْضَعُ)، هەم (رَضَعَ يَرْضَعُ) هەردووکیان هاتوون، (رضاعة) شیر پێدان.

(فَالنَّقَطُ): واتە: هەلیانگرتەهە، (الْإِنْقَاطُ: الْإِنْقَاطُ مِنَ اللَّقِطِ، وَهُوَ تَنَاوُلُ الشَّيْءِ الْمُقْلَى فِي الْأَرْضِ)، (الْإِنْقَاطُ) لەسەر کێشی (إِفْتِخَال)، لە (نَقَط) دوه هاتوه، ئەویش بریتیه لەوهی شتیێک لەسەر زهوی کهوتییت، دەست بدریتی.

(خَطِيعٌ): (خَطِياً يُخْطِئُهُ خِطْأً وَخَطِئاً: الْخَطْأُ التَّامُ الْمَاخُوذُ بِهِ الْإِنْسَانُ، خِطْأً يُخْطِئُهُ خِطْأً وَخِطْأً، بریتیه لەو هەڵە و تاوانە ی کە مروۆ ی بە ئەنقەست دەیکات و، لێرسینەهە لەگەڵیدا دەکرێ، بە لām (أَخْطَأَ يُخْطِئُهُ خِطْأً، (أَخْطَأَ) واتە: بە هەڵەدا چوو، هەڵە ی کرد، بە لām (خَطِئَةً) واتە: گوناھ ی کرد بە ئەنقەست کە دەشیزانی گوناھە، بۆیە لێرەدا دەفەرموێ: ﴿إِنَّكَ فِرْعَوْنٌ وَمَنْحَرٌ وَيَحْتَوِذُهُمَا كَاثِرًا خَطِيعٌ﴾، نافەر موێ: (مُخْطِئٌ) چونکە ناوی بکەر (إِسْم فاعِل) ی (خَطِئَةً) بریتیه لە (خَطِئَةً) بە لām ناوی بکەر (إِسْم فاعِل) ی (أَخْطَأَ) بریتیه لە (مُخْطِئَةً)، بۆیە لە سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموێ: ﴿رَبِّكَ لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا بِأَوْ أَخْطَأْنَا﴾ البقرة، (أَخْطَأْنَا) واتە: هەڵمان کرد، ئەبەفرمو: (خَطِئْنَا).

(فَرَّتْ عَيْنٌ): (فَرَّتْ عَيْنُهُ: فَرَّتْ، وَقِيلَ لِمَا يَسُرُّ بِهِ: فَرَّتْ عَيْنٌ)، (فَرَّتْ عَيْنُهُ): ئەو کەسە دڵخۆش کرا بە شتیێک کە مایه ی دڵ پێخۆش بوون و شادمانی بێ، پێی دەگوترێ: (فَرَّتْ عَيْنٌ) ئەویش لەوهوه هاتوه، (فَرَّ) یانی: فێنکایه تیسی و ساردیی، وەک (عَرَّ) یانی: گەرما، ئنجا لەبەر ئەوهی فرمێسکی شادیی و دڵخۆشیی،

فیتکهو له دلتیکی خو شهوه دتی، بۆیه له وهوه به دلخوشی گوتراوه: (قُرْتُ عَيْنٍ) واته: چاو فرمیسکی شادیی و دلخوشی پی دادتی، که سارده، به لام فرمیسکی کاتی دلته نگیی و دلناره هتیی، گهرمه، ئینسان که دل و دهروونی گهرم دهبن، گریانی دتی و فرمیسکه کهشی گهرمه.

(فَوَادُ): (الفَوَادُ كَالْقَلْبِ، لَكِنْ يُقَالُ لَهُ: فَوَادٌ إِذَا عَثِرَ فِيهِ مَعْنَى التَّقَوُّدِ: وَالنُّوْقُدِ، واته: (فَوَاد) وهك دل (قلب) وایه، به لام به دل دهگوتری: (فَوَاد) نه گهر حاله تی داگیرسان و گهرم بوونی تیدا په چاو کرا.

به لام وهك دوایی باسی ده کهم، پتم وایه (فَوَاد) زیاتر به عهقل دهگوتری، به لئی جاری واش هه یه، به مانای دل به کارده هینری، له بهر نه وهی تیسنا زانستیش نه وهی ده رخستوه، که مرۆف ته نیا به می شک شت نازانی، به لکو دلش پۆلی هه به له زانینی شان دا، به لام (فَوَاد) له ته صلدا به مانای عهقل دتی، (قلب) یش به مانای دله، وشه ی عهقل له قورناندا به کارنه هاتوه به ناو، ته نیا وهك کردار (فعل) هاتوه و، (يَغْفِلُونَ، تَغْفِلُونَ، عَقْلُوهُ، به لام وشه ی (فَوَاد) به کارهاتوه له جیانی عهقل، به کارهاتوه به تاک (فَوَاد) و به کو (أفئدة) ش.

(فَرَاغًا): (الْفَرَاغُ خِلَافُ الشُّغْلِ)، واته: بۆشایی، پتجه وانهی ناماده بوونی شتی که له شویتیک، (فَرَعٌ فَرَاغًا وَفُرُوعًا وَهُوَ فَارِعٌ)، به شو شیوه به کرداره که ی دتی: (فَرَعٌ يَفْرَغُ فَرَاغًا)، خالیبوو خالیی دهبن خالیی بوون، (فُرُوعًا) یش چاو که، (فَارِعٌ) ناوی بکه ر (اسم فاعل) ده که به تی.

که ده فه رموی: (وَأَصْبَحَ فَوَادٌ أَرْمُسُ فَرِيحًا)، (كَأَنَّمَا فَرَعٌ مِنْ لَبْثَا) وهك عهقله که ی، یان می شک ی، هۆشی تیدا نه مایی، بۆیه من به وه لیکم داوه ته وه: هۆشی له لا نه ما.

(يَكْفُلُونَ): وه ته ستۆی ده گرن، (الْكَفَالَةُ: الضَّمَانُ، أَكْفَلْنِيهَا: اجْعَلْنِي كِفَالًا لَهَا: كَفِيلًا)، که فالهت به مانای وه ته ستۆ کرتن دتی، (أَكْفَلْنِيهَا) واته: منی بکه به که فیل، به منی بسپیتر، ناوه که ی ههم (كَفَلْ) پی دهگوتری، ههم (كَفِيل) یش.

مانای گشتی نایه تهاکان

به پنهان!

سهرتا ده تین:

که نهمه قوناغی دووه می ژیان و به سهرهاتی موسایه عليه السلام، به پتی دابه ش کردنی تیمه که هم له سوورتهی (الأعراف) دا باسمان کردوه و، هم له سهره تای نهم سوورته شدا باسمان کرد، که تیمه ژیان و به سهرهاتی موسایه عليه السلام دواي لی وردبوونه وه پیمان وایه، دابه ش ده بی بؤ: سیژده (۱۳) قوناغ، که پیشتر باسمان کردوون.

نهم قوناغی دووه مهش به پله ی یکه کم، ته نها لیره دا هاتوه، هه روه ک چون قوناغی یکه مهش به پله ی یکه کم بهس له سوورته دا هاتوه، هه روه ها قوناغی سیه مهش و چواره مهش، چونکه نه وه ی له سوورتهی (طه) دا هاتوه، له سیاقی بیرخسته نه وه ی خوا دابه عليه السلام بؤ موسایه عليه السلام که چون به مه لوتکه بی ده ربازی کردوه و، مشووری لی خواردوه، نه مهش ده قی نهو چوار نایه ته به که له سوورتهی (طه) دا هاتوه:

﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٧٧﴾ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٧٨﴾ أَنْ أَقْرِضِهِ فِي التَّائِبَاتِ فَأَقْرِضِهِ فِي الْبَرِّ فَلَقِيَهُ الْيَمُّ بِالسَّاعِلِ يَأْخُذُهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ، وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلَتُضْمَعَ عَلَيَّ عَيْقُ ﴿٧٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمَمِكَ كِي تَفَرَّ عَيْنَاهُ وَلَا تَحْزَنَ وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَّكَ فَنَوَّاهُ فَلَمَّتْ سَيْنَىٰ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ حِثَّ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَّىٰ ﴿٨٠﴾﴾.

دواي نه وه ی موسایه عليه السلام له خوا عليه السلام ده پار تیه وه که کومه لیک داواکاری

نا راسته ی خوا عليه السلام ده کات^(۱):

(۱) ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٧٧﴾ وَبَرِّزْ لِي أَمْرِي ﴿٧٨﴾ وَاجْعَلْ لِي سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٧٩﴾ وَاجْعَلْ لِي زُرَارًا مِّنْ أَهْلِ

خوا فەرمووی: ئەوە داواکارییە کە تۆ جێبەجێ کرا، ئەو مووسا! (واتە: هەموو ئەو شتانەی داوات کرد بۆت جێبەجێ کران)، جارێکی دیکەش ئێمە چاکەمان لەگەڵ تۆ کردووە، (واتە: نەک هەر ئێستا کە داوا دەکەیت، پێش ئەوەی بۆ خوێت داوا بکەیت، ئێمە چاکەمان لەگەڵ تۆدا کرد)، ئنجا خوا ﷻ بڕوونی دەکاتەو ئەو چاکە لەگەڵدا کردنە جیه! چۆن بوو.

﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُوحَىٰ﴾ ﷻ طه، واته: کاتیک که سروشان کرد بو دایت، نه وهی که سروشان بو کرد، نیلهامان بو کردو خستمانه دلی چی بکات.

﴿ اِنْ اَقْدِفِهٖ فِى التَّابُوْتِ ﴾ ۳۹، نهو مه لوٽڪه يه كه مووسايه، بيخه نيو سندو وقيٽڪه وه.

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾، تابووت که ش بخه نیتو نمو ناوه زورهو، (آلِیْ) به مانای ده ریاش دئی و، به مانای ږووباری گهرهش دئی، که مه به ست لیتی ږووباری نیله، واته: بخه نیتو ږووباری نیلهو، ﴿فَلْيَقْضِ الْيَمُّ بِالْحَبْلِ﴾، نجا با نهو ناوه زورهش، ږووباری نیلش بیخاته که ناروه نه که هر بیا، تا کو خوار و بیخاته نیتو ده ریا سپی نیتو پرست! چونکه ږووباری نیل به پیچهوانه ی ږووباره کانی دیناو، له خواره و ی گوی زهویه وه دئی، به رهو سر، به رهو ده ریا سپی نیتو پرست، نا، به لکو با بیخاته که نار، (بِالْحَبْلِ) واته: که ناری ده ریا (شاطی). ﴿يَا خُدَّةُ عُدُوِّي وَعَدُوِّ لِي﴾، له ویش دوژمنکی من و دوژمنکی خوی ده یگر تهوه، که مالی فیرعه ونن.

﴿وَأَقْبِطْ عَلَيْكَ حَبَّةَ مِنِّي﴾، له لایەن خۆمه‌وه‌ش خۆشه‌وێستیم خسته‌سه‌ر تۆ، هه‌ر که‌سیک مووسای عليه السلام مه‌لۆتکه‌ی بێنبیابه، خۆشیدیه‌یست، نه‌گه‌ر وا نه‌بووابه‌و پدزا گران و خوێن تال بووابه، نه‌وه‌ هوکارێک ده‌بوو که بیکوژن و له‌ کۆلی بکه‌نه‌وه، به‌لام هه‌نده‌ خوێن شیرین بووه، خۆشیا‌ن وێستوه‌ و هه‌شتوبانه‌ته‌وه.

(۱۸) هَرُونَ اٰمَنَ ﴿۱۸﴾ اَتَدْعُوهُ ۖ اَرَىٰ ﴿۱۹﴾ وَاَقْرَبُهُمْ اُنًى ﴿۲۰﴾ كَذٰلِكَ نَجْجِبُ الْكِبَرِ ﴿۲۱﴾ وَتَذَكَّرَ كَثِيْرًا ﴿۲۲﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِمَا بَعْبِرَا ﴿۲۳﴾
قَالَ قَدْ اُرْسِلْتُ سَوَّلَكَ يَمْوَسَّىٰ ﴿۲۴﴾ طه : ۳۵ - ۳۶ .

﴿وَلْيُصَنِّعْ عَلَىٰ عَيْتِكَ﴾، تاكو له ژنر چاودېرى مندا تۆ دروست بكرى و، په روه رده بكرى، خوا ﷻ به مندا لېش ناگای لى بووه.

﴿إِذْ تَشَىٰ أَخْتُكَ فَقَوْلُ هَلْ أَذْكَرُ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ﴾، په كېك لهو شتانهى كه خوا بوى په خساند كه له ژنر چاودېرى خوا دا و، به مشوورخوړى خوا ﷻ به سه به رشتى خوا ﷻ و په روه رده بى و، به خيو بكرى، نه وه بوو كه ده فهرموى: كاتېك خوشكه كه ت ده پويشت ده يگوت: نايه كه سيكتان پى بلېم، وه نه ستوى بكرى و به خيو بكا؟ چونكه مه مكى كه سى نه ده گرت، نه وېش ههر به فهرمانى خوا ﷻ بوو، مه مكى كه سى نه ده گرت، وه ك ده فهرموى: ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾، واته: پتشت شيرده ره كامان لى قه ده غه كرد بوون، خوا واپكرد بوو مه مكى هيچ شيرده رى و، هيچ دايكى نه گرى.

﴿فَرَجَمْتَكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ نَقَرَ عَيْنَا﴾، ننجا تۆمان گنرابه وه بۆ لای دايكت، تاكو دلخوش بى و فرمېسكى شادى بۆ بى، ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾، دلته نگ و خه مبارېش نه بى.

ليړه دا هه نديك ورده كارى باسكراون، كه له سووړه تى (القصاص) دا نه هاتوون، دياره نايه ته كانى قورن ان كاتېك باسى به سه رها تېك ده كهن، هه موويان ته و او كارن و يه كدى ته و او ده كهن، هه نديك ورده كارى له م چوار نايه ته ي سووړه تى (طه) دا هاتوون، كه له سووړه تى (القصاص) دا، نه و ورده كارى يانه نه هاتوون.

نيستاش با ماناي گشتى نه و حوت نايه ته بكه ين:

خوا ﷻ نه وه ي باس نه كرده: مووسا ﷺ چۆن له دايك بوو؟ بابى مووسا ﷺ كى بوو؟ په چه له كيان چييه؟ بۆچى نه وانه ي باس نه كرده وون؟ چونكه هيچ نامانچېك په يوه ست نيه به وانه وه، يانى: نه گهر تيمه نه زانين دايكى مووسا ﷺ كى بووه؟ نه گهر نه زانين بابى مووسا كى بووه؟ وه ك له (په يمانى كۆن) دا، ناوى بابى مووسا ﷺ هاتوه، به لام ناوى دايكى نه هاتوه، نه گهر نه زانين خوشكه كه ي كه سوړاغى كرده و به دوايدا چووه، كى بووه؟ چ زياتيكمان

پنددگات؟ یاں چ که لَئِنِیک لهو به سه رهاته ده بَن، که تِیمه نه وهی پتویسته لَئی وهر بگرین، له په ندو عیبهت و دهرس و لَئی فِیرین، لَئی فِیرنه بین؟ هیچ په رچ و کۆسپیک نایه ته پَیمان.

بۆیه خوا ﷻ له م کتِبه موباره کهی خویدا، نه وهی که په کی له سه ر نه که وبتَن و، پتویست نه بوو بَن و، که لَئِنِیک نه گرتی، خوا ﷻ کتِبی خوی پَن فِهه بالغ نه کردوه، ئنجا لیره دا هم له م به سه رهاته دا، هم وهک کاتی خوی له به سه رهاتی نووح دا ﷻ، له کاتی ته فِیرکردنی سوورتهی (هود) دا، باسماں کرد، که شتییه کهی نووح چۆن بوو؟ ئه ندازهی چهند بوو؟ چهند کهس سوار بوو بوون؟ چهند جۆره په له وهر بوون؟ چهند جۆره نازه لَ بوون؟ له کوئ بوو، له کوئ نه بوو؟ توفانه که چهند به رده وام بوو؟! هه موو ئهو ورده کاریانه که مه به ستیکی پتویست پَیانه وه په یوه ست نیه، خوا ﷻ باسیان ناکات.

لیره شدا په کسه ر ده فره موی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَمْرًا مُّوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾، واته: مووسا ﷺ له دایک بوو، سروشماں کرد بۆ دایکی مووسا ﷺ که شیر بدیه، که به ته نکید مه به ست له وه حی، لیره دا ئهو ماناییه تی که: خورپه (إلهام)، بۆچی؟ چونکه تِیمه ده زانین که به مانا زاراوه ییه کهی وه حی، ته نیا پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نهو په یامه تایه تییه یان بۆ ها تو، که واته: ئه وهی ئیره یه کتکی دیکه یه له مانایه کانی وه حی، وهک چۆن پتیشتریش باسماں کرد، خوا ﷻ وشه ی وه حی بۆ هه نکیش به کاره ئناوه: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾، النحل، که به دلنایی خوا ﷻ په یامی وهک هی پیغه مبه رانی بۆ هه نگ نه نار دوه، نا! به لکو واته: به شیوه یه کی تایه ت فیرماں کرد، که فِیرکردنی غه ریزه ییه، به نسبت دایکی مووسا شه وه، خوی په روه ردگار خسته دل، که پتیی ده گو ترئ: ئیلهام، خورپه، خسته دل، سروشماں بۆ دایکی مووسا ﷺ کرد، له شیوهی خورپه و ئیلهامدا: ﴿أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾، که شیر پَن بد، واته: به رده وام به له سه ر شیر پَیدانی، فرچکی بد، چونکه زانا یان ده لَین: نه کهر یه که مچار مندال شیر

دایکی بخواست، دواپی زۆر به رهه‌لستی (مناعة)ی نه‌خۆشیی و میکۆژی باشت ده‌بی، هه‌روه‌ها شیرێ پێ بده، چونکه دواپی تۆ به‌ پوواری دا ده‌دهی، به‌س خوا ده‌زانێ: چه‌نده‌ی پێده‌چێ تاكو مالى فیرعه‌ون ده‌گیرنه‌وه‌و، هه‌ولده‌ده‌ن دایه‌نیک و شیرده‌رتکی بۆ په‌یدا بکه‌ن، که دواپیش مه‌مکی که‌س ناگرێ و هه‌ر دیته‌وه‌ لای خۆشی، شیرێ پێ بدات، ﴿فَإِذَا خِفْتُ عَلَيَّ﴾، ئنجا نه‌گه‌ر ترست لیتی هه‌بوو، ترست لیتی هه‌بوو، ئاشکرا بێ، چونکه وه‌ک پشتریش باسما‌ن کردوه: فیرعه‌ونیه‌کان ئافره‌تانی به‌نوو ئیسرائیل هه‌ر کامێکیان کو‌ری ببوویه، مامانی تابه‌تیان هه‌بووه، به‌سه‌ر ئافره‌تانه‌وه‌ ده‌گه‌ران، کێ سکی هیه‌؟ چاوه‌ڕێیان ده‌کرد، تاكو منداڵه‌که‌ی که ده‌بوو، نه‌گه‌ر کو‌ر ببوویه، سه‌ریان ده‌بێ.

﴿فَأَقِمْ وَفِی الْآیَةِ﴾، فێری بده ئێو ده‌ریاوه، ئایا هه‌ر وا به‌ مه‌لۆتکه‌پی بیخاته ئێو پوو‌بارده‌، به‌ پووتیی؟ نه‌خێر، به‌لام له‌ سوو‌رته‌ی (طه‌)دا، خوا ﴿خَوَّاهُ﴾ پوونی کردۆته‌وه‌، که ده‌فه‌رموێ: ﴿أَنْ أَتَذَرِهِ فِي النَّارِ فَإَتَذَرِهِ فِي الْآیَةِ﴾ (٢١)، واته‌: فێیده ئێو تابووتیکه‌وه‌، له‌ سندووقیک دا دابینێ، ئنجا تابووته‌که (سندووقه‌که‌) بخه ئێو پوو‌باری نیله‌وه‌، ﴿وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ﴾، مه‌ترسێ و دلته‌نگیش مه‌به‌، ﴿إِنَّا رَأَوُوكَ إِبْرَاهِيمَ﴾، به‌ دلناییی ئیمه‌ بۆ لای تۆی ده‌گیرینه‌وه‌، ئیمه‌ گیره‌وه‌ینی بۆ لای تۆ، ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، هه‌روه‌ها گیره‌ڕیشینی به‌ یه‌کیک له‌ پیغه‌مبه‌ران و په‌وانه‌کراوان، یانی: نه‌ک هه‌ر به‌ سه‌لامه‌تی بۆتی ده‌گیرینه‌وه‌، به‌لکو ناینده‌یه‌کی زۆر پۆشنیشی ده‌بی، مایه‌ی سه‌ره‌رزیی، نه‌ک هه‌ر بۆ تۆ و بابی و بنه‌ماله‌که‌ی، به‌لکو بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی به‌نوو ئیسرائیل، به‌لکو بۆ هه‌موو مرو‌فایه‌تیشت، ئیستا مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) په‌مزی خۆراگری و به‌رخ‌ودان و خه‌بات و شۆڕش‌گیریی و، قبو‌ل نه‌کردنی سته‌م و ده‌ستدرێژی و چه‌وسێترانه‌وه‌یه‌، وه‌ک کو‌تراره‌: ﴿لَقَدْ فَرَعَوْنِ مُوسَى﴾.

ئنجا ده‌فه‌رموێ: ﴿فَالْقَمَطَةُ مَالٌ فَرَعَوْنُكَ﴾، ده‌ست و پێوه‌ندو شوێنکه‌وتووایی فیرعه‌ون هه‌لیانگرته‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ که هه‌لیانگرتۆته‌وه‌ له‌ (په‌یمانی کۆن)دا، باس

دهكات كه كه نيزه كه كانی كچه كه ی فرعون هه لیانگرتوتهوه، به لام بهه رحال هه ر چوتیکی هه لکیرایتهوه، گرنک نهوهیه دواپی هاتوته لای هاوسه ری فرعون، (أَلْ فِرْعَوْنَ) یانی: شوتنکه وتووانی فرعون، نهوانه ی له که ل فرعوندا بوون و، شوتنکه وتووای بوون به روالهت، یان به روالهت و به په نهان، چونکه به نسبت هاوسه ری فرعونوه، به روالهت شوتنکه وتووای بوو، نه که رنا له راستیدا بروادار بووه، وهک له سووره تی (التحریم) دا، خوی کارزان باس دهکات: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا أُمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبَنِّ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبَنِّ مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۱)، واته: خوا وینه ی هتیاوه بو برواداران، به تافره تی فرعون (نه شیفه رمووه: (زَوْجَةُ فِرْعَوْنَ)؛ چونکه له که ل نهودا هاوکوف و جووت نه بووه، به لکو دهفه رموئ: (أُمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ)، واته: تافره تی فرعون، کاتیک که گوئی: نه ی پهره ردگارم! له لای خوت له به هشت کوشکیکم بو دروست بکهو، له فرعون و کردهوه که ی پزگارم بکه.

مانای وایه تافره تی فرعون، بروادار بووه که زور له زانایان ده لئن: ناوی ناسیا بووه (ناسیای کچی موزاحیم).

ننجا دهفه رموئ: نیزیکانی فرعون و شوتنکه وتووانی فرعون هه لیانگرتوهوه: ﴿يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ وَحَرًا﴾، تاكو بو یان بیتنه دوژمن و مایه ی دلته نگیی.

هه لیه ته هیچ کهس به دهستی خوی دوژمن بو خوی پهیدا ناکات و، مایه ی دلته نگیی بو خوی ناره خستین، بویه زانایان ده لئن: هم (ل) ی (لِکُونُ) (لام العاقبة) یه، واته: سه ره نجام وای لی دی، سه ره نجام نهو مه لوتکه یه ی هه لیده گرنهوه، ده بیتنه دوژمنیان و، ده بیتنه مایه ی دلته نگیی و خهفه تباریشیان و مولک و دهسته لاتی فرعون له سه ره دهستی نهو له به یین ده چئ، ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَزَنَ وَخَتُوهُمَا كَاثِرًا خَطِيئَتِ﴾، به دلنیاوه فرعون و

هامان و سہربازہ کانیان، تاوانبار بوون، گوناہبار بوون کہ بہو شیوہ یہ یان لہ بہنوو نیسرائیل دہ کرد، کہ مووسای عليه السلام مہ لوٹکہ لہ ترسی سہربران، خراوہ تہ صندوقیکہ وہو بہ پروویاری (نیل) دا دراوہ و، دواپی ہہر مائی فیرعہون گرتوویانہ تہوہ، ائیرہا: (حَطِطِيْنَ) یانی: لہوہ دا خہ تبارو گوناہبارو تاوانبار بوون، کہ وایان لہ گہلی بہنوو نیسرائیل دہ کرد، کہ نگہر نہوہ نہ بووایہ، ہیچ نافرہ تیک دلی لہ بہر مہ لوٹکہ ی خوی نابیتہوہ، بیخا تہ سندووقہوہ بہ پروویاری دابدات، ﴿وَقَالَتْ اَمْرَاۗتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِیْ لِیْ وَلَکَ﴾، نافرہ تی فیرعہون کوتی: مایہ ی چاو پروویی و چاوگہ شی و دلخوشی منہو توشہ، دیارہ پرووی دواندن ی لہ فیرعہون بووہ، ﴿لَا تَقْتُلُوْهُ﴾، نجا لہوہ را دہ زانین بہ تہما بوون بیکورن، کہ دہ لی: ﴿لَا تَقْتُلُوْهُ﴾، نجا تہ ماشا بکہن! خوا عليه السلام چہ ند بہ کورت و پوختی فہرمایشی خوی دہ فہرموی، لہ جیائی تہوہ ی بہر موی: (وَأَرَادُوا أَنْ يَقْتُلُوْهُ، فَلَمَّا أَرَادُوا أَنْ يَذْبُوْهُ أَوْ يَقْتُلُوْهُ، قَالَتْ اَمْرَاۗتُ فِرْعَوْنَ: قُرَّتْ عَيْنِیْ لِیْ وَلَکَ لَا تَقْتُلُوْهُ)، نہوہ ی پیشی باس ناکات، چونکہ کہ دہ فہرموی: ﴿لَا تَقْتُلُوْهُ﴾، مہ بیکورن، مانای وایہ، بہ تہما بوون بیکورن، بویہ کوتوویہ تی: مہ بیکورن، ﴿عَنِیْ أَنْ يَنْفَعَنَّا أَوْ نَنْجُوْهُ، وَلَکَ﴾، نیزیکہ، لہوانہ یہ سوودمان پتیکہ یہ نئی، یانی: گہورہ ی بکہین و، بہ ختیوی بکہین، تہویش خزمہ تہمان بکات، ﴿أَوْ نَنْجُوْهُ، وَلَکَ﴾، یاخود تہ گہر شایستہ بی، بیکہینہ کوری خویمان.

کہ بہ پتی قسہ ی کتبہ میژوویہ کان، مووسا عليه السلام، دواپی وک کوری فیرعہون ناسراوہ و، پتی گوتراوہ: مووسای کوری فیرعہون (مُوسَى ابْنُ فِرْعَوْنَ)، ہہ ندیکیشیان دہ لئین: بہو شیوہ یہ نہ ناسراوہ، بہ ہہر حال نافرہ تہ کہ ی فیرعہون، دہ لی: یان تہوہ تا سوودمان پتدہ گہ یہ نئی، دہیکہینہ خزمہ تکاریک و بہر دہستیک، یاخود: تہ گہر شایستہ بی، دہیکہینہ کوری خویمان، ﴿وَهُمْ لَا یَسْمَعُوْنَ﴾، لہ حالیکدا تہوہ یان دہ گوت کہ ہہستیان نہ دہ کرد، کہ دواپی تہو مووسایہ دہ بیتہ ہو ی سہر بہ فہ تارہ ت چوونی فیرعہون و دارو دہستہ کہ ی.

ھەلبەتە تافرەتەكەى فیرعەون (ئاسیا)، یان ھەر ناوئىكى دىكەى بوو بى (خوالى پازى بى) كە بەكىك بوو ھە بىرواداران، ئاوا مووساى ھەواندۆتەو ھە پەناى داوھە پاراستوویەق، بەلام بابزانین ھەوالى دایكى مووسا چىيە؟! ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَتَرَىٰ﴾، ھۆشى دایكى مووساش ﷺ بە تال بوو، خالىى بوو، ھۆشى لەلا ئەما، (فُؤَادُ) لىرەدا بە ماناى عەقلە، ھىچ گومانى تىدانىيە، چونكە خوا ﷻ دوايى باسى دل (قلب) یش دەكات، ئىجا نەمىبىنویە توئزەرەوانى فورئان كە دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا زياتر ئەو ھە باس دەكەم، ئامازەیان بەو ھە كرد بى، بۆچى پىشى دەفەرموى: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَتَرَىٰ﴾، بەلام دوايى دەفەرموى: ﴿لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾؟

كەواتە: (قلب) شتىكەو (فؤاد) یش شتىكى دىكەيە (فؤاد) شوئى بىرو ھۆشەو (قلب) یش شوئى سۆزو ھەست و نەست و بىرپارو ئىرادىيە، بۆيە (فؤاد) دایكى مووسا واتە: عەقل و ھۆشەكەى، خالىى بۆتەو ھە بىركردنەو، ھەك گوتراو: ھۆشم لەلا ئەما، يانى: لە ھەر بىرىك جگە لە بىركردنەو ھە لە سەلامەتى مووسا ﷺ، عەقل و ھۆشى خالىى بوو، لە ھەموو شتىك جگە لە بىركردنەو ھە لە مووسا ﷺ، ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ﴾، نىزىك بوو دەرپىرى، واتە: ئەو دلتەنگى و ناھەتتەيە دەرپىرى، ﴿لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾، ئەگەر دلىمان نەبەستبايە، يانى: ئەگەر دلىمان نەبەستبايە، دەرپىرە، كەواتە: ئەو (قلب) ھە خوا بەستوویەتى و بەھىزى كردو، جىايە لەو (فؤاد) ھە لە ھەموو جۆرە بىركردنەو ھەك بەتال بوو، خالىى بۆتەو، جگە لە بىركردنەو ھە لە مووسا ﷺ، ھۆشى لەلا ئەماو، ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، دلىمان بەست و بەھىزمان كرد، تاكو لە بىرواداران بى، بىرواداران دەبى دلىان بەھىز بى، لە بەرانبەر بەلا و مووسىيەت و ناھەتتەيەكاندا كە دىنە رىيان.

﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ﴾، دایكى مووسا ﷺ، بە خوشكەكەى مووساى كوت: شوئى بكەو، سۆراغى بكە، ﴿فَصَرَّتْ بِهِ عَنْ جُثِي﴾، لە دورەو ھە

چاوی پتکهوت، که تابووته که یان گرتۆتهوه، ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، به لّام نهوان ههستیان پتی نه کرد، که نهوه خوشکه که ی مووسا په بیهرو سوّراغی ده کات و به دوایدا هاتوه، ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾، پتیشتریش هه موو شیرده ره کاغان، لی قه دهغه کردبوون.

پیره دا مه به ست له: (حَرَمْنَا) هه رامکردنی ته کوینییه، نه که ته شرعیی، واته: وامان کرد بوو که مووسا (عليه السلام) مه مکی هیچ شیرده ریک نه گرتی، (الْمَرَاضِعَ) کۆی (مَرْضَعَة) یه، واته: نافرته تی شیرده ر، پتیشتر لیمان قه دهغه کرد بوو، مه مکی هیچ شیرده ریک مژّی، دیاره مووسا (عليه السلام) هه ر چریکاندوو یه تی و وه ک مه لۆتکه هاواری کرده و، زیراندوو یه تی، چونکه برسیی بووه، هه رچه ند دایه نیان بۆ هیناوه و شیرده ریان بۆ هیناوه، مه مکی که سی نه گرتوه، خوشکه که ی مووساش، نه یان ناسیوه له وّی، که ده چّی: نهوه مند الیک ده چریکینن و ده زیرپینن و مه مکی هیچ نافرته تیک ناگرتی!

﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ﴾، گوئی: تاپا که س و کارو خاوه نانی مالتیکتان پتیشان بدهم، که نهوه مه لۆتکه یه تان بۆ وه نه ستۆ بگرن و بۆشی دلسۆز بن؟ له تفسیره کاند ده لّین: گوئیان: چۆن ده زانی دلسۆزن و، چۆن بهو ماله ت زانی؟ تۆ په نگه نیزیکی نهو بی! به لّام خوا ی تاک و پاک ناماژه ی پتی نه کردوه، به هه ر حالّ نهویش په نگه له که لّ دهسته خوشکان چوو بی، یان وه ک به ک لهو نافرته تانه چوو، که بلّی: با بزاین داخۆ مه مکی نهویش ده گرتی، ناگرتی؟ دیاریش نیه داخۆ نهو خوشکه ی مووسا، هاوسه ری هه بووه، یان هه ر کچ بووه له مالتی بابی بووه؟ گرنگ نهو دیه نهو پتیشیاره یان بۆ ده کات و، سه ره نجام نهوانیش پتیشیاره که ی وهرده گرن، هه تا له تفسیره کاند ده لّی: گوئی: نافرته تیکم پتی شک دّی، هینده بۆنغوشه و هینده باوهش خوشه، هه ر مند الیک مه مکی بگرتی، شیر ی ده خوات، ده لّین: بۆمان بانک بکه، نهویش ده چّی دایکی بانک ده کات، به لّام نازانن که دایکیه تی و،

مەمكى ۋى دەگىرى، ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾، نىجا كىرامانە ۋە بۇ لاي دايىكى، ﴿كَيَّ
 نَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾، بۇ نەۋەي دىغۇش بىن ۋ خەمبار نەبىن، ﴿وَلَعَلَّكَ
 أَنْتَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾، ھەروھە بۇ نەۋەي بزانن: بەلئىنى خوا تەڭ راستە، كە
 فەرموۋى: ﴿إِنَّا رَأَوُوكَ وَإِلَيْكَ وَمَا عَلَّمُوهُ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەي خەلك نازانن، كە بەلئەكانى خوا تەڭ ھىچ پەرچىك
 نى، لە رىئاندا ۋ، دىنە دى بە تەۋاۋىي.

[illegible]

۲- ﴿أَنْ أَرْضِعِي﴾، که شیرى پىئىدە، ﴿أَنْ أَرْضِعِي﴾، ڤوونكردهوى ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾، به، خورپەو ئېلھامە كە ئەوھ بوو كە شیرى پى بڊە، واتە: ماوھەك شیرى پىئىدە، لە (پەيمانى كۆن) دا، دەت: ماوھى سى مانگان شیرى پىئادوھ.

۳- ﴿فَإِذَا حَضَّتْ عَلَيْهِ﴾، ھەر كات مەترسىت لىئى ھەبوو، يانى: مەترسىت لىئى ھەبوو، پىئى بزانرى.

۴- ﴿فَالْقِيَمَ فِي الْيَمِّ﴾، ڤرئىدە ئىو ئاوھ زۆرەكەوھ، (الْيَمِّ) واتە: ئاوى زۆر، بە مانای دەرپاش دى و، بە مانای ڤووبارىكى گەورەش دى، كە بە دۇنيایى لىرەدا مەبەستى پى ڤووبارى نىلە، لىرەدا دەڤەرموئ: يەكسەر ڤرئىدە ئىو ڤووبارەكەوھ، بەلام لە سوورەتى (طه) دا، وەك پىشتەر باسماں كرد، دەڤەرموئ: ﴿أَنْ أَرْضِعِي فِي النَّارِ فَأَرْضِعِي فِي الْيَمِّ﴾ طه، ڤرئىدە ئىو صندووڤىكەوھو، صندووڤەكە ڤرئىدە ئىو ئاوھكەوھ، يانى: ھەر نەگەر تەماشای تىرە بگەين، واى لى وەرڊەگىرى كە ھەر بە ڤووتى و مەلۇتكەبى بىخاتە ئىو ئاوھكەوھ! بەلام بە ھوى سوورەتى (طه) وە دەزانين كە: بىخە صندووڤىكەوھ (تابووڤىكەوھ) و دوايى تابووڤەكە بخە ئىو ئاوھكە، بۆ ئەوھى نەخنى.

۵- ﴿وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِ﴾، مەترسى و خەمبارىش مەبە، واتە: بۆ داھاتوو مەترسى و، خەمىش لە ڤاڤرڊوو مەخۆ.

۶- ﴿إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَى﴾، بىكومان تىمە كىپرەوھى ئەوین بۆ لای تۆ، كە واتە: دۇنيابە كە بەسەلامەتیی دىتەوھ بۆ لات.

۷- ﴿وَسَاءَلُوهُ رَبُّهُمُ الْغَاسِقِينَ﴾، سەربارى ئەوھش: دەشكىڤرىن بە يەكېك لە ڤەوانە كراوان و پىغەمبەران.

۸- ﴿فَالْقِطْعَةُ مَالٍ فَرَعُونَ﴾، تنجا نىزىكانى فېرەعون، شوئىكەوتووانى فېرەعون، ھەلئانگرتەوھ، كە ديارە مأل و مندالەكەشى ھەر لە شوئىكەوتووانى بوون، جگە لە ھاوسەرەكەى، ھاوسەرەكەشى ئايا كەنگى ئىمانى ھىئاوھ؟ وا ديارە دواتر كە مووسا عليه السلام.

گەرە بوو، ئىمانى ھىناو، ئەگەرنا ئەوئىش (ئۇنەكەئىشى) ئەو كاتە ھەر لە شوئىنكەوتووئان و نىزىكانى فىرعەون بوو.

(الْقَطُّ: تَنَاولَ الشَّيْءِ الْمُلْقَى عَلَى الْأَرْضِ)، (لَقَطَ) بىرىتە لەوھى شتىك كە لەسەر زەوى كەوتە، ھەلىكەرىھە، (الْقَطُّ) یش (إِفْتَعَالَ) ە، لە (لَقَطَ)، واتە: ھەلىكەرنەئەوھەك كە جوړىك لە مشوورخوړى و بەتەنگەوہ بوون و بە خەمەوہ بوونى تىدا بى، كىشى (إِفْتَعَالَ) دەلالەت لەسەر ئەوہ دەكات.

٩- ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَذَابٌ وَخَزَنَةٌ﴾، نىزىكانى فىرعەون، شوئىنكەوتووئانى فىرعەون ھەلىكەرنەئەوہ: تاكو بۇيان بى بە دوژمن و دلئەنگى، واتە: بۇيان بىتە دوژمن و، بۇشان بىتە ماھى دلئەنگى، (وَخَزَنَةً) بە (خَزَنَةً) یش خوئندراوہتەوہ، پىسپۇرانی زمان تىرەدا دەلئىن: ((لِ)، (ليكون)، (لِام الْعِلَّةِ أَوْ لِمَ الْعَاقِبَةِ، فَشُبَّهَتِ الْعَاقِبَةُ بِالْعِلَّةِ أَي: اسْتَعِيرَ الْعَرَفُ تَبْعًا لِمَا تَعَارَفَ مَعْنَاهُ)، لەبەر ئەوھى سەرەنجامى ھەلىكەرنەئەوہى مووسا (عليه السلام) ئەوھى كە دواى بۇ فىرعەون و نىزىكانى دەبىتە دوژمن و، دەبىتە ماھى دلئەنگىيان، ئنجا (لِ) سەر (لِيَكُونَ لَهُمْ)، (لِ) ھۆكارە، يان ھى سەرەنجامەو شوبھىتراوہ، بە ھۆكارەوہ، واتە: پىتەكە بۇ ھۆكارو خوازراوہتەوہ بۇ سەرەنجام، يان پىتەكە بۇ سەرەنجامەو خوازراوہتەوہ بۇ ھۆكار، بۇيەش مانايەكەى واہ، چونكە سەرەنجامەكەى بەو شىوہ دەبى، ئەگەرنا ئەوان مەبەستيان ئەوہ نەبوو، دوژمن بۇ خۇيان پەيدا بکەن، ھىچ عاقلەك شتى وا ناكات.

١٠- ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَارُونَ وَخُثَيْدًا كَانُوا خَنَاطِيَةً﴾، واتە: بە دلئىيايەوہ فىرعەون و ھامان و سەربازەكانيان، تاوانبار بوون. سەربازەكانيان، واتە: ھەموو ئەوانەى لەگەلىندا بوون، دەست و پىئوہندىيان بوون و، ھاوکارو پشتگىريان بوون، خەلک و گەلەكە كە لەگەلىان بوون، ئەوانە ھەموويان تاوانبار بوون.

(خَاطِيَةً: إِسْمُ الْفَاعِلِ) ە، لە (خَطِيئَ) ەك (فَرِحَ)، (خَطِيئَ) واتە: گوناھى كرد، بەلەم (أَخْطَأَ) يانى: بە ھەلەدا چوو، دەفەرموئى: ھەموويان تاوانبار بوون، چونكە

به هؤی تاوانی نهوانهوه، دایکی موسا عليه السلام ناچار بووه، بیخاته صندوقیکه وه فری بداته تیو پروباری نیلهوه.

(۱۱) - ﴿وَقَالَتْ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ﴾، نافرته که ی فیرعهون، گوتی: مایه ی چاوگه شی و دلخوشیه بو منیش و بو توش.

(۱۲) - ﴿لَا تَقْتُلُوهُ﴾، مه یکوژن، لیره دا به پاناوی (کو) فیرعهون ددهوتنی: مه یکوژن، واته: تو مه یکوژه، به لام پاناوی کو ی بو فیرعهون به کارهیناوه، وه ک عادهتی دویتراي حوکمرانان و، فیرعهونیش به ته ما بووه بیکوژی.

(۱۳) - ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾، ره نگه، نیزیکه که سوودمان پیگه یه نی.

(۱۴) - ﴿أَوْ نَنْجُوهُ﴾، یا خود بیکترین به رولهو بیکه ی به کو ی خو مان، یانی: یان ده یکه یه خزمه تکار، یان ده یکه یه کو ی خو مان، نه گهر شایسته بی.

(۱۵) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، کاتیک نهو پراویره یان کرد، کاتیک نافرته ی فیرعهون نهو پتشنیاره ی کرد، که هه ستیان نه ده کرد دوا یی سه ره نجام چی لی دی، هه ستیان نه ده کرد، به وه ی که خوا عليه السلام نه خشه و به رنامه ی تایه تی خوی هه یه، که نهو موسایه نه ک ههر نابی بکوژی، به لکو ده بی خو شان به ختوی بکه ن، به ده ستی خو تان و، دوا ییش کو تایی به خراپه و سته می تیوهش دی، ههر له سه ره ده ستی وی!

عهدوللای کوری عهباس (خوا لیبان رازیبی) ده فهرموی: ﴿وَالَّذِي يُخْلِفُ بِهِ لَوْ أَقْرَ فِرْعَوْنُ أَنْ يَكُونَ لَهُ فِرَّةٌ عَيْنٍ كَمَا أَقْرَتْ، لَهَذَا اللَّهُ بِهِ، كَمَا هَدَىٰ بِهِ امْرَأَتُهُ وَلَكِنْ حَرَمَهُ ذَلِكَ﴾^(۱).

واته: سویتند بهو زاته ی سویتندی پی ده خوری، نه گهر فیرعهونیش دانی به وه دا هینابایه، که بو ی بیته مایه ی چاوگه شی و دلخوشیه وه ک نافرته که ی، دانی به وه دا هینا، خوا عليه السلام وه ک چو ن نافرته که ی به هؤی موسا وه خسته سه ر

پرنی راست، فیرعه‌ونیشی ده‌خسته سه‌ر پرنی راست، به‌لام خوا بن به‌شی کرد، له‌وه.

چونکه تاوا گه‌شینانه ته‌ماشای نه‌و مندالهی نه‌کرد.

(الْقُرْطُبِي) له (الْأَصْمَعِي) وه شتیک ده‌گیرته‌وه، ده‌لن: گویم له کچنکی نه‌عربایی بوو، شیعریکی ده‌گوت^(۱):

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِدَنْبِي كُلِّهِ   قُلْتُ إِنْسَانًا بِغَيْرِ حِلِّهِ
مِثْلَ الْغَزَالِ نَاعِمًا فِي ذُلِّهِ   فَانْتَصَفَ اللَّيْلَ وَلَمْ أَصِلْهُ

قُلْتُ: فَأَتَلَكَ اللَّهُ مَا أَفْضَحَكَ!

فَقَالَتْ: أَوْ يُعَذِّبْ هَذَا فَصَاعَةً مَعَ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتُ عَلَيْهِ فَأُوتِيهِ مِنِّي أَلَبْرَ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَوْنَاهُ إِلَيْنَا ۚ وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (٧)

فَجَمَعَ فِي آيَةٍ وَاحِدَةٍ، بَيْنَ أَمْرَيْنِ، وَنَهْيَيْنِ، وَبَشَارَتَيْنِ.

نه‌مه‌عیی ده‌لن: گویم له کچنکی عه‌ره‌بی ختله‌کیی بوو، شیعری ده‌گوت، شیعره‌که‌ی ده‌لن:

داوای لی‌وردن ده‌که‌م بۆ‌هه‌موو گونا‌هه‌که‌م   مرو‌فیکم ماچ کرد بن نه‌ودی
بۆ‌م هه‌لال بن

ده‌تگوت ئاسکه له نه‌رمیی و ناسکیی و نازیدا   شه‌و به‌نیوه‌یی بوو، به‌لام
هه‌ر پتی نه‌که‌یستم

ده‌لن گوتم: خوا بتکوژی چه‌ند زمان پاراوی!

تویش گوتی: نایا نه و شیعره ی من به زمان پاراویسی داده نری، له گه ل
 فه رمووده ی خوای به رزدا که ده فه رموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ
 فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَكَأَلَيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾، له یه ک نایه تدا خوا یتک دوو فه رمان و، دوو قه ده غه و، دوو هه وال و،
 دوو موژده ی، یتکه وه کوکردوونه وه؟!

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾، نه وه فه رمانه، ﴿فَكَأَلَيْهِ فِي الْيَمِّ﴾،
 نه وه ش فه رمانه ﴿وَلَا تَحْزَنِي وَلَا تَحْزَنِي﴾، هه ردو وکیان یتگرین: مه ترسن و دلته نگ
 مه به، ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، نه م دووه ش هه ردو وکیان
 هه والن و موژده شن.

مهسه لهی دووهم:

بئی هۆش و گۆش بوونی دایکی موسا (علیه السلام) له تاوی کۆرپه‌که‌ی و، دڵ به هیز کرانی له لایه‌ن خواوه (ع)، و، ناردنی خوشکه‌که‌ی موسا (علیه السلام) به داویدا بۆ سۆراغکردنی و، پشنیارکردنی خوشکه‌که‌ی بۆ مائی فیرعه‌ون، که مائیکی باش و دڵسۆزی پئی شک دی، بۆ به‌ختوکردنی نه‌و مه‌لۆتکه‌یه که مه‌مکی هیچ شیرده‌ریک ناگرئی:

خو! (ع) ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَتَرْجَا ۚ إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ ۖ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَّٰلِهَا لَكُوتَ مِنَ الْمُرْسِيْنَ ۚ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ ﴿١١﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيحُونَ ۚ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُبُوهِ ۚ كَىٰ نَقَرَّ عَنْهُمَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له سازده برگه‌دا:

١- ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَتَرْجَا ۚ﴾، عه‌قلی دایکی موسا (علیه السلام) خالی و به تال بوو، بۆش بوو، دواتر باسیک ده‌که‌ین، له‌و باره‌وه که (فُؤَادُ) له‌ قورئاندا به مانای عه‌قل دی، پشتریش هه‌ر باسمان کردوه، که (قَلْب) به مانای دڵ دی، و، نه‌و دووانه به یه‌ک مانا نین، واته: وشه‌ی هاو وانا (مترادف) نین، به‌لکو لێک جیان، لێرده‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَتَرْجَا ۚ﴾، واته: دایکی موسا (علیه السلام) هۆشی له‌ لای خۆی نه‌ما، چونکه وه‌ختیک عه‌قل، خالی ده‌بی له‌ بیرکردنه‌وه‌و هۆش و گۆش، نه‌وه له‌ دوو حالان دایه، یان به‌ دوو شێوه‌یه:

أ- یان له‌به‌ر نه‌وه‌یه که زۆر خه‌فه‌تباره و زۆر ترساوه‌و، هه‌موو سه‌رنج و فیکری که‌وتۆته سه‌ر نه‌و شته‌ی لێی ده‌ترسێ، یاخود خه‌می بۆ داگرته‌وه.

ب- یا خود به هوی نه وه و دیه که توانای بیرکړدنه وهی نه ماوه، توانای نه وه که زانراوه کان له عقلی خویدا کړ بکاته وه، نه و توانایه ی نه ماوه.

که نه مه ش وهک نه و فهرمايشته ی غواي پهر وهر دگار، که له سوورته ی (إِبْرَاهِيمَ) دا، دهفه رموی: ﴿وَأَقْبَدْتُهُمْ هَرَاءَ﴾، (أَقْبَدَ) کوی (فَوَادَ)، باسی حاله تی کافره کان دهکات له پژی دوايیدا، دهفه رموی: ﴿وَأَقْبَدْتُهُمْ هَرَاءَ﴾، عهقله کانیا ن بوش بوون، (هَرَاءَ) یانی: بوش (فَارِغَ)، (الرَّمَحُشَرِي) ناوا ته عبیر له م رسته فورثانییه دهکات، ده لن: ﴿لَمَّا سَمِعَتْ بِمَرَضِهِ فِي يَدِ فِرْعَوْنَ، طَارَ عَقْلُهَا لَمَّا دَهَمَهَا مِنْ قُرْطِ الْجَزَعِ﴾، واته: کاتیک دایکی مووسا بیستی کهوتوته دهستی فیرعمون، عهقلی فري به هوی نه و ههموو نارعه تیه وه که به سهریدا هات.

نه مه واتیه کی نه و رسته فورثانییه به:

ههنديکیش کوتوو یانه: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرِمُوسَى فَرِحًا﴾، واته: (أَصْبَحَ عَقْلُهَا فَارِغًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا ذِكْرَ مُوسَى)، واته: عهقلی له ههموو شتیک خالی و بوش بوو، جکه له بیرکړدنه وه له مووسا.

(٧)- ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾، نیزیک بوو ناشکرای بکات، یانی: (كَادَتْ تُبْدِيهِ)، نیزیک بوو ده ری بغات، نجا لیره دا وشه ی: (تُبْدِيهِ: ضَمَّنْ مَعْنَى تَبَوَّخَ لَذَا عُنْدِي بِالْبَاءِ)، وشه ی (بَدَا، يَبْدُو) بؤ خوی تیه پ دهکات، بؤ بهرکار (مَفْعُول بِهِ) پیوستی به پیتیکی دیکه نیه، (بَدَا) ده رکهوت، (أَبْدَاهُ) ده ریخت، که واته: ده کونجا بفه رموی: (إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيهِ) نیزیک بوو ده ریخت، به لأم بؤچی به (بِهِ) تیه پری کردو بؤ بهرکار (مَفْعُول بِهِ)؟ بؤ نه وهی مانای (تَبَوَّخَ) ی بیته نیو، واته: (إِنْ كَادَتْ لَتَبَوَّخَ بِهِ) نیزیک بوو که ده ربیری و ناشکرای بکات، نجا نه م راناوه (بِهِ) ده چیه وه بؤ شتیک که به سیاق و سه لیه ده زانری، یانی: (إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيهِ بِالْوَضْعِ)، واته: خه ریک بوو بابه ته که ناشکرا بکات، یا خود ده چیه وه بؤ مووسا، نیزیک بوو که مووسا ناشکرا بکات، که نه و مه لوتکه یه هی نه وه، یان هاوار بکات، بلن: کوربه که م پژ، دوايی ده رکهوتی که نه و مه لوتکه یه که له و تابووته دایه و گیراوه ته وه، کوربه ی نه و نافره ته یه.

۳- ﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبَهَا﴾، نه گهر دلیمان به هیز نه کردبایه، دلیمان نه به ستبایه، (لَوْلَا) لیره ده (حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ)، پیتی نه بوونی شتی که له بهر بوونی شتی کی دیکه، یانی: له بهر نه وهی خوا ﷻ دلی به ستوه، بویه دایکی مووسا ﷺ هه و آله که ی ناشرکا نه کردوه، یان باسی مووسای ناشرکا نه کردوه.

ننجا لیره به ناشرکا دیاره که (فُؤَاد) جیابه له (قَلْب)، (فُؤَاد) شوینی بیرکردنه وهیه، چه قی بیرکردنه وهو هوش و خولیا به، به لَام (قَلْب) شوینی بریارو ئیراده و خوشویستی و په فزکردنه، چونکه خوا ﷻ دلی دایکی مووسای به هیز کردوه، بۆ نه وهی عه قلی کۆنترۆل بکات، که واته: دَلْ چه قی ئیراده و ویستی و بریاردانه، به لَام (فُؤَاد) چه قی بیرکردنه وهیه، خوا ﷻ ده فرموی: عه قلی دایکی مووسا بۆش و خالی بوو، خه ریک بوو، ده ریغات و ناشرکای بکات، نه گهر ئیمه دلیمان به هیز نه کردبایه.

ننجا پیتی (عَلَّ) که خراوه ته سه ر (قَلْب): ﴿رَبَّنَا عَلَيَّ قَلْبَهَا﴾، نه ویش دیسان ده گونجا خوا ﷻ به فرموی: (رَبَّنَا)، واته: (رَبَّنَا قَلْبَهَا)، دلیمان به ست، به لَام: ﴿رَبَّنَا عَلَيَّ قَلْبَهَا﴾، ئهم (عَلَّ) یه واتاکه ی به هیز تر ده کات، یانی: ده ستمان به سه ر دلی داگرت، که هه چی لی نه چیته ده رو نه و دله به هیز بی، تا کو عه قلیشی کۆنترۆل بکات و هه یج شتی که نه درکنی، (الرَّبُّ: التَّوْبَةُ عَنْ أَنْ يَضَعُ)، (رَبُّ) به هیز کردنه له به رانه ر بیهیز ییدا.

۴- ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُتُوبِينَ﴾، بۆ نه وهی دایکی مووسا ﷺ له برواداران بی، (ل) بۆ (تعلیل)، بویه دلیمان به ست و به هیز کرد، تا کو له برواداران تیرو نه وای بی، چونکه برواداران تیرو نه وای، خویان زیاتر کۆنترۆل ده کهن، عه قلیان و دلیان و زمانیان، هه یج شتی که نالین مایه ی زیان بی، چ له دنیا و چ له دوا پرۆژا.

۵- ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ﴾، به خوشکه که یی گوته: سؤراغی بکه، شوینی بکه وه، دایکی مووسا له گه ل نه وه شدا که هوش و گوژی له لا نه ماوه، به لَام له بهر نه وهی خوا

يَعْنِي دَلَى به هیز کردوه، كۆنترۆلى خۆى له دهست نه داوه، بۆيه به خوشكه كهى گوت، به خوشكى مووساى **الْجُثُفِ** گوت: (قُصِيهِ) سۇراغى بكه، شوئى بكهوه، به دوايدا بچۆ، چونكه (الْقُصُ: اِثْبَاعُ الْأَثَرِ)، (قُص) بريتته له شوئىكهوتنى شوئنهوار، واته: به دوايدا بچۆو بزانه چى لى دى، نهو مه لۆتكه يه كه خستوومانته نهو صدووقه وه؟!.

(٦) - ﴿فَصَرَّتْ يَدَا عَنْ جُبِّ﴾، له دووره وه به دى كرد، چاوى لى بوو، كه به دوايدا چوو، به دواى تابووتته كدا، كه ئاوه كه بردوويه تى نهو يش ورده ورده سۇراغ و په يسه رى كردوه.

(عَنْ جُبِّ: عَنْ بُعْدٍ)، له دووره وه، (بَصَرٌ بِهِ) له (أَبْصَرَ) ماناكه ي به هيز تره، كه دهفه رموئى: (فَصَرَّتْ يَدَا)، نهو يش ديسان ده گونجا بفه رموئى: (بَصَرَتْ)، يانى: (رَأَتْ)، به لام نهم (ب) يه ماناكه ي به هيز دهكات، لهو رووه وه كه نه گهر كه سىك شتىك ببينيت و زۆرىش جى گرنكى و بايه خ پيدانى بى، نهو (ب) يه، نهو مانابه ده گه يه نى.

(٧) - ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، بى نهو ي نهوان ههست پى بكه، نهوان كين؟ دياره نيزىكان و شوئىكه وتووانى فيرعه ون، واته: بى نهو ي نهوان ههست پى بكه، كه نهو خوشكه ي مووسا **الْجُثُفِ** سۇراغى دهكات و په يسه رى دهكات و به دوايدا دهچى، نهوان ههستيان به وه نه كرد كه نهو چاودى رى دهكات.

(٨) - ﴿وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾، پىشتريش شيرده ره كاھان لى قه دهغه كرد بوون، (وَحَرَمْنَا) يانى: (مَنْعًا) لىزه دا مه بهست له قه دهغه كردن، قه دهغه كردن و نه هيشتنى ته كوئىيه، نهك ته شريعى، واته: وامان كرد كه شيرده ره كانى لى قه دهغه بكهين و مه مكى هيج ژنىكى شيرده ره نه مژى، تاكو به ناچارى بىگىر نهوود بگه ريتته وه بۆ لای دايكى خۆى.

(٩) - ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾، (خوشكى مووسا **الْجُثُفِ**) گوتى: نايا مالىكتان پيشان بدهم بۆتان وه نه ستۆ بگرن؟ لىزه ديار نيه، داخو خوشكى مووسا به كى گوتوه؟ به لام پىشتى كه ده لى: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي﴾

وَلَا تَقْتُلُوا عَمًى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخَذَهُ وَلَدًا ۖ كِهواته: دياره خوشكى موسا به نافرته كهى فبرعهونى گوتوه، بهوانهش كه له دهورى بوون، قهره واش و كاردكه، دياره شازىتيك كومهتيك نافرتهى ههر له دهورن، ياخود راناوى كو (جمع)ى بو به كارهيئاوه، وهك پزى ليكرتن، واته: به نافرته كهى فبرعهونى، گوت: ياخود به دهورو بهره كهى گوت: نايا خاوهن مالىكتان، ياخود كه سانى مالىكتان پيشان بدهم، كه بو تيوى وه نهستو بگرن و مشوورى لى بخون، نهم (ف)ى سه (فَقَالَتْ) (فَصِيحَةً)، يانى: چهند قسه بهكى پيشتر دهگه بهنى (تُفَصِّحُ عَمَّا قَبْلُهَا)، واته: خوشكه كهى موسا واى دهرخست، كه ههروا پرهويى بهلاياندا تتيه پروه و، كاتيك نهوه شيگوتوه، كه له نيو خه لكدا بلاويوتوه: نهوانه ده يانهوئى دايهتيكى بو پهيدا بكه، خهفتانى شيردهريكى بو دهكه، نهويش واى پيشان داوه، كه منيش ههر به دهم تيوهوه هاتووم، بيستوومه ده تانهوئى دايهتيكى، شيردهريكى بو پهيدا بكه، نثجا من كهس و كارى مائىكم پى شك دى، يان: زنى مائىكم پى شك دى، كه بو تان وه نهستو بگرن، (يَكْفُلُوهُ لَكُمْ): (يَتَعَوَّدُونَ بِحِفْظِهِ وَ إِرْضَاعِهِ)، پهيمان بدن كه همم بپاريزن و، همم شيريشى پى بدن.

۱۰- ﴿وَهُمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾، نهوان بوشي دلسوزن، وهك زورچار گوتوومانه: (نَصِيبٌ)، يانى: دلسوزى و به خهمهوه بوون و به تهنگهوه بوون، نثجا ليزدها به ناشكرا دياره كه (نَصِيبٌ) يانى: دلسوزى، نهگه رنا ناموزگار يى چى بكه، هى مه لوئكه؟ نا، يانى: بوى دلسوزن، نثجا نهم تهعبيره: ﴿وَهُمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾، يانى: نهوانه عاده تيان وايه، كه ههر مندا ليك وه نهستو بگرن و مشوورى لى بخون و به خيوى بكه، بوى دلسوزن، ههر عاده تيان دلسوزيه له به خيوى كردنى مندا لدا، نثجا له تهفسيره كاندا - وهك پيشتر يش ناماژم پيدا - ههنديك له زانايان له خه ياللدانى خوياندا ههنديك شتيان داهيتاوه بو ويته: فبرعهونيه كان، گوتيان: نثجا تو چون، ده زانى بوى دلسوزن؟ يان گوتيان: چون نهو مالت پى شك دى؟ توش رهنكه لهوان بى! به لام تايه تهكه ناماژى بهو شتانه نه كردوه.

۱۱- ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آبَائِهِ﴾، نثجا گيپرامانهوه بو لاي دايكى. له سوورتهى (طه) دا، دهفه رموى: ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ آبَاكَ﴾، چونكه لهوئى بو موساى دهگير يتهوه، واته: تۆمان

گیرایهوه به مه‌لوتکه‌یی بۆ لای دایکت، به‌لām لێره‌دا نه‌صلی به‌سه‌رها‌ته‌که‌یه: مووسا‌مان گیرایهوه بۆ لای دایکی.

(۱۲) - ﴿كَى نَفَرًا عَيْنَهَا﴾، تاكو دایكى دلخۆش بێ، چاوى كه‌ش بێ.

(۱۳) - ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی خه‌مبارو دلته‌نگی‌ش نه‌بێ.

(۱۴) - ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، هه‌روه‌ها تاكو بشارتی كه‌ به‌لێنى خوا راسته، وا‌ته: چه‌سپاوه و راسته و دێته‌ دى.

(۱۵) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لām زۆربه‌یان، زۆربه‌ی مرۆفه‌كان نازانن، نازانن كه‌ به‌لێن و گه‌فتى خوا ﷻ چه‌سپاوه و دێته‌ دى، ته‌وان به‌ هۆى بێ ئیمانییه‌وه متمانه‌یان به‌ خوا ﷻ نه‌، كه‌وا‌ته: ئی‌نسان تاكو ئی‌مانى با‌شر بێ، متمانه‌ی به‌ به‌لێن و گه‌فته‌كانى خوا ﷻ زیاتر ده‌بێ.

لێره‌دا زانایان با‌سى نه‌وه‌یان كردوه، كه‌ تا‌یا دایكى مووسا هه‌موو جارێك چووه‌ بۆ ما‌لى فیرعه‌ون و شیرى به‌ مووسا داوه؟ یاخود نه‌و كۆرپه‌یه‌ی بردۆته‌وه‌ ما‌لى خۆیان و شیرى پێداوه؟

به‌ دنیایى نا‌گونجى هه‌موو پۆژێك دایكى مووسا ﷻ بچى بۆ ما‌لى فیرعه‌ون و، له‌وى شیر به‌ مووسا ﷻ بدات، په‌نگه‌ ما‌لیان دوور بووى و، هه‌موو جارێك چوون بۆ كۆشكى فیرعه‌ون، زه‌حمه‌ت بووه، له‌ (په‌یمانى كۆن) دا، ها‌توه، پێشتر با‌سمان كرد كه‌ پێیان گوت: كرێت ده‌ده‌ینى و شیرمان بۆ پێى بده، نه‌ویش شیرى پێداوه تاكو گه‌وره‌ بووه‌و له‌ شیر بر‌اوه‌ته‌وه، ئنجا دوایى ته‌سلىمى ما‌لى فیرعه‌ونى كردۆته‌وه، كه‌وا‌ته: هه‌ر له‌ ما‌لى باب و دایكى خۆى و هه‌ر له‌ باوه‌شى دایكیداو، مووسا ﷻ به‌ شیرى دایكى به‌خێو‌كراوه و په‌روه‌رده‌ كراوه و گه‌وره‌ كراوه.

کورتە باسیک: بوونکردنەوێهێک دەربارەیی (فُؤاد) و (قَلْب)

سەرەتا دەتێم:

یەكەمجار ئەو راستییەم لە كاتی پامان و بیرکردنەوێم دا لە بارەیی فُورئانەوێ، بۆ دەرکەوت، كە لە زیندانی ئەمریکادا هەمبوو، هەروەك یەكەمجاریش لەو مەوسووعەیی كە لە زیندانی ئەمریکییەكاندا نووسیومە، لە كۆتیی دووئەمدا كە باسی ئیمان دەكات، تۆمارم كرد، ئنجا دەتێم: وا باوێ كە وشەیی (فُؤاد) بە مانای (قَلْب) دئی، بە لَام مَن ئەو راستییەم بۆ دەرکەوتوێ، كە وشەیی هاو واتا (مترادف) لە فُورئاندا نین، ئنجا خوا ﷻ وشەیی (قَلْب) ی بۆ دَل بە كارھێناوێ، كە چەقی نیرادە و ویستق و نەویستق و خۆشویستق و پق لیبوانەوێ قبوول كردن و پەفز كردن، بە لَام وشەیی (فُؤاد) ی لە گەل گوئی (سمع) و چاو (بصیر) دا، بە كارھێناوێ، كە هەر سێكیان نامرازو ھۆكاری زانین و دەرکەردن.

نەمەش چەند بە لگەییەك كە ناگونجی (فُؤاد) و (قَلْب) بە یەك واتا بن:

۱- خوا ﷻ لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْفُورًا ۚ﴾، واتە: شونن شتیك مەكەوێ كە زانیاریت لە بارەییەوێ نیێ، (بە دواي شتیكدا مەچۆ، یاخود قسەییك مەكە، كە زانیاریت لە بارەییەوێ نیێ)، چونكە بیستق و بینین و عەقَل، هەر كامێك لەوانە لیان دەپرسرێتەوێ.

وێك دەبینین:

خوا ﷻ پێشن دەفەرموێ: بە دواي شتیك مەكەوێ كە زانیاریت لە بارەییەوێ نیێ، ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، یانی: (وَلَا تَتَّبِعْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، شونن

شتیک مه‌کوهه که زانیاریت له باره‌یه‌وه نیه، ئایا زانیاری به چی په‌یدا ده‌بێ؟ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾، زانیاری به بیستی ئهو شتانه‌ی که له مه‌ودای بینیدا نین، له پتی هه‌وآ و بیستنه‌وه، ده‌ستگیر ده‌بن و، به بینین و، به بیرکردنه‌وه‌ی عه‌قل، وه‌ده‌ست دێ.

که‌واته: ئهو سێه هه‌رسیکیان ئامرازی به‌ده‌ست هێنای زانیاریین، مێشک (عه‌قل) و چاو و گوێ، نجا که خوا ده‌فه‌رموێ: لێیان ده‌پرسی‌ته‌وه، واته: له خاوه‌نه‌که‌یان ده‌پرسی‌ته‌وه، به‌و هیزی بیسته چی بیست؟ به کۆنه‌ندامی بینین، چی پێ بینی؟ کۆنه‌ندامی عه‌قل و هۆش، چی پێ ده‌رک کردو، چی پێ زانی؟.

۲- له سووره‌ی (الزمر) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، واته: خوا تێوه‌ی له سکی دایکتان ده‌رهێنا، شتیکتان نه‌ده‌زانی، به‌لام سێ کۆنه‌ندامی بۆ په‌خساندوون تا‌کو زانیاریان پێ به‌ده‌ست بینن، ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾، بیست و بیننه‌کان و عه‌قله‌کانی بۆ په‌خساندوون، ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، به‌لکو سوپاس‌گوزاری بکه‌ن، واته: به‌و سێانه زانیاری به‌ ده‌ست بینن و، شوکری خوا بکه‌ن، چونکه شوکری هه‌ر نیعمه‌تیک ئه‌وه‌یه که نیعمه‌ته‌که له په‌زامه‌ندی خوا ﷻ به‌کار‌بێنی.

۳- له سووره‌ی (الأحقاف) ی‌شدا، خوا ﷻ باسی که‌لی عاد ده‌کات و ده‌فه‌رموێ: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مِمَّهِمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، واته: تیمه بیست و چاوه‌کان و عه‌قله‌که‌مان پێدا بوون، به‌لام بیست و چاوه‌کان و عه‌قله‌کان هیچ سوود‌بێکیان پێ نه‌گه‌یاندن، چونکه نکولییان ده‌کرد، له نیشانه‌کانی خوا ﷻ.

له‌وش دیسان هه‌ر سێکیان پێکه‌وه دێنێ.

۴- به لکه به کی دیکه لهو باروه نهو پرسته بهی سووره قی (القصص) ه، که دهفه رموی: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَرْمُوتَ قَرْعًا﴾، (فؤاد)ی دایکی مووسا عليه السلام خالی و بوش بوو، خالی بوو له بیرگردنه وه و هوش و کوشی له لانهما، دواپی باسی دل ده کات و دهفه رموی: ﴿إِنْ كَادَتْ لَتَنْبِتْ بِهٖ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا﴾، خه ریک بوو ده ریخات، ناشکرای بکات، نه گهر دلیمان به هیز نه کرد بایه، دل چه قی نیراده و ویست و نه ویست و بریاردانه، نه گهر دل به هیز بوو، نهو کاته عقل و زمانیش کوتر پؤل ده بن.

۵- به لکه به کی دیکه نهو به که خوا عليه السلام له قورئاندا سه رزه نشتی دل ده کات و، مه دحیشی ده کات، بؤ وینه:

أ- له رووی سه رزه نشته وه دهفه رموی: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ البقرة، واته: خوا دلپانی مؤر کردوه، هه روه ها دهفه رموی: ﴿طَعَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ النحل، واته: خوا نه خشی خرابی له سه ر دلپان کیشاوه، دیسان دهفه رموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ محمد، نایا له قورئانه وه پانامین یان دل که کان قفلپان له سه رن؟
ب- له رووی مه دح کردنه وه دهفه رموی: ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد، واته: ناگادار بن! به یادی خوا عليه السلام دلان نوقره ده گرن.

به لأم (فؤاد) و (أفئدة)، چ به حالته ی تاک و، چ به حالته ی کو، نه زهم کراوه و نه مه دح کراوه، به لأم خاوه نه که ی، مه دح ده کړی و، یان زهم ده کړی، بؤ وینه: به نسبت کافره کانه وه دهفه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرَ وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأحقاف، واته: بیست و دیتنه کان و عه قله کامان پیان دا بوون، که چی بیستیان و دیتنه کامان و عه قله کامان، هیچ سوو دیکتان پینه که یاندن....، چونکه دیت و بیست و بیرو هوش، له خودی خویندا، زهم و مه دح نا کړین و بی لایه نن، به لأم خاوه نه که یان مه دح ده کړی، نه گهر بؤ چاکه به کاریان بینن، بؤ دوزینه وه ی هه ق و راستی، هه روه ها خاوه نه که یان سه ر زه نشت ده کړی، نه گهر نه رکی سروشتی خوینان پت نه نجام نه دات، به لأم (قلب) له هه موو قورئاندا، بهس به مانای چه قی ویست و نه ویست و

بریاردان به کارها توهو به گوهری نهو بریارو نیازو مه به ستانه‌ی ده‌شیانگریته
خوی، له چاک و خراب، ستایش یان سه‌رزه‌نشت کرلوو ده‌کری

که‌واته: ئەوه که زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وانی قورئان گوته‌ویانه: (فؤاد) و (قلب)
به‌ک واتایان هه‌یه، له راستیدا تێی نه‌گه‌شتوون، به‌ئێ جاری وا هه‌یه وشه‌ی:
(قلب) به‌مانای عه‌قل به‌کارها توه، که بۆ زانیاری هه‌موو لایه‌ک: وشه‌ی عه‌قل
له قورئاندا، وه‌ک ناو به‌کار نه‌ها توهو، له جیاتی نهو (فؤاد) به‌کارها توه، به‌لام
وشه‌ی (قلب) به‌کارها توه، هه‌روه‌ها (قلوب) ییش به‌کارها توه، (فؤاد) و (أفئدة) ش،
به‌تاک و به‌کۆ به‌کارها تووون، به‌لام وشه‌ی عه‌قل به‌کار نه‌ها توه، وه‌ک ناو، به‌لام
وه‌ک حاله‌تی کردار (فعل) به‌کارها توه، (يَعْقِلُونَ، تَعْقِلُونَ، عَقْلُوهُ) بۆچی؟ پێم
وایه ئەمه نه‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیری، که عه‌قل کاتیک عه‌قله، له حاله‌تی جووله‌دا
بێ و، خاوه‌نه‌که‌ی به‌کاری بێتی و، شتی پێ بفا من و شتی پێ ده‌رک بکات.

له هه‌ندێک شوێنی قورئاندا وشه‌ی: (قلب) یان (قلوب) به‌مانای عه‌قل و
نامیازی تێگه‌یشتن و، ده‌رک پێ کردن، به‌کاری، بۆ وێنه که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَلَمْ
يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ الحج، واته:
ئایا به‌زه‌ویدا نه‌زۆیشتوون، ئنجا دلانیکیان هه‌بێ پێیان تێگه‌ن، یان گوێیانیک
پێیان بیست؟ ئیستا زانست ده‌ریخستوه که به‌شیک له ئیدراک و تێگه‌یشتن و
بیرکردنه‌وه، په‌یوه‌ندی به‌ دلشه‌وه هه‌یه، وه‌ک له مه‌وسووعه‌ی: (نیمان و
ئیلحاد) دا، باسم کردوه: به‌شیک له بیرکردنه‌وهو عه‌قل و ده‌رکردن په‌یوه‌ندی به
دله‌وه هه‌یه، جاری واش هه‌یه ده‌گونجێ (فؤاد) ییش به‌مانای دل به‌کارها تێ، بۆ
وێنه: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ هود - ۱۲۰،
به‌ته‌نیکد چه‌قی بیرکردنه‌وه عه‌قله، که (فؤاد) ی بۆ به‌کارها توه له قورئاندا،
چه‌قی بریاردان و نیراده‌ش دله، که له قورئاندا: (قلب) ی بۆ به‌کارها توه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی سیئهم ❖

پنجاهی نهم دهرسه

نهم دهرسه له ههشت (۸) ثابته پێک دێ، ثابتهکانی: (۱۴ - ۲۱) که قۆناغی سێیهمی ژيان و بهسههراتی مووسایان (عليه السلام) تێدايهو، تێياندا باسی پێکههشتن و کامڵبوونی مووسا (عليه السلام) کراوه، ههروهها کوژرانی بابایهکی قیبتی به دهستی مووسا، که لهگهڵ پیاویکی بهنوو ئیسرائیلییدا به شهه هاتوون، ههلهته مووسا (عليه السلام) به مه بهستی کوشتن، مستی لێنه داوه، بۆیه په کسهه کاره که ی پالداوه ته لای شهیتان و، داوای لێبوردنی له خوای میهره بان کردوه.

پاشان فیرعه ونیه کان که وتونهه پشکنین و گه ران به داویدا و، نهویش که وتوته حالهتی خۆ په نهانکردن و بیرکردنهوه له پاکردن و سههره نهام به په نهانیی خۆی دهر باز کردوه به رهو ده فهری مه دیه ن رۆیشهوه.

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَمِنَ الْغَوِيَّةِ فَأَسْطَفَتُهُ الْآلِيَّ مِنْ شِيعَتِهِ ۚ عَلَى الْآلِيِّ مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّكَ هُوَ الْمَعْفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶﴾ قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَمَمْتُ عَلَىٰ فُلَانٍ أَكُونُ لَهُمْ مَرْجُومًا ﴿۱۷﴾ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ حَتَّىٰ يَخْرُجَ فَإِذَا الَّذِي اٰسْتَنْصَرْتَهُ وَالَّذِي اسْتَنْصَرْتَهُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَن يَخْرُجَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوَسَّىٰ أَتُرِيدُ أَن نَقْتُلَكَ كَمَا قَتَلْنَا نَفْسًا بِالْآمِسِ إِنْ تَرِيدُ إِلَّا أَن نَّكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن نَّكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿۱۹﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَّىٰ إِنَّكَ الْأَمَلَاءُ يَأْتُمِرُونَ بِكَ

يَقْتُلُوكَ فَاخْرِجْ إِلَىٰ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٦٠﴾ فَهَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٦١﴾

ماناي دەقاول دەقى ئايەتەكان

اكتايكىش (مووسا) گەيشتە حالەتى يىگەيشتى و تىرو تەواو بوو، حىكمەت و زانستمان پېدا و، ھەر بەو شىۋەيەش پاداشتى چاكەكاران دەدەينەوہ ﴿١١﴾ مووسا لە كاتى خافلانى خەلكەكەيدا چوۋە نىو شارو، دوو پياۋى دىتن شەپان يىگەوہ دەكرد، ئەميان لە كۆمەلەكەي (بەنوو ئيسرائيل) و ئەميان لە كۆمەلى دوژمنەكەي، بەكسەر ئەوہيان كە لە كۆمەلەكەي خۆي بوو، ھاۋارى تىبەست لە دۆ ئەوہيان كە لە دوژمنەكەيەتى، مووساش كۆلە مستىكى ليدا و تەواۋى كرد (كوشتى)، (دوايى) گوتى: ئەم (مست وەشاندىن)ە، لە كەردەۋى شەيتان بوو، بىگومان ئەو دوژمنىكى لە پى لادەرى ئاشكرايە (بۆ مەروۇف) ﴿١٥﴾ مووسا پارايەوہ، گوتى: پەرۋەردگارم! مەن ستمەم لە خۆمكرد (كە بە شىۋەيەكى ھەلە ئەو كابرايەم كوشت)، ئىنجا لىم بىوورە، (خواش) لىيورد، بە دۇنيايى ھەر ئەو (خوا) لىيوردەي بە بەزەيە ﴿٦٠﴾ مووسا لەبەر خوا پارايەوہ گوتى: پەرۋەردگارم! بەھۆي ئەو چاكەيەوہ كە لەگەلتدا كەردووم، ھەرگىز پائىشتى تاوانباران نابم ﴿١٦﴾ ئىدى (مووسا دواي ئەوہ) كەۋتە حالەتى ترسان و چاۋدېرىي دەكرد (داخۇ چى لە دۆ دەگوزەرى؟) كەت وپەر ئەو پىلاۋەي دوپىنى داۋاي ھاۋاكاريى لىكرد، ھاۋارى لىكرد (بەناي بۆ برد)، (كە ديسان يارمەتتى بىدات)، مووساش بىيگوت: بەراستىي تۆ بىتمارادو سەرگەردانىكى ئاشكراي، (واتە: ئەوہندە خەرىكى شەپو تەشەقەلەي) ﴿١٧﴾ ئىنجا كاتىك (مووسا) ويستى دەست لەو كەسە بوەشېن، كە دوژمنى ھەردووكيانە، گوتى: ئەي مووسا! ۋەك چوون دوپىنى كەسكىت كوشت، دەتەۋى مىش بكوژى! تۆ تەنيا مەبەستە زۆردارىكى دلېرقى بى لە زەۋىداو،

ناتهوئى له چاكسازيکاران بى ﴿١٦﴾ پياوئىكىش لهوپه پى شاره كهوه به خىراپى هات،
گوئى: مووسا! بربار به دهستان (كار به دهستان)، له باره تهوه كو بوونهوهو پاوئىز
دهكهن، تاكو بتكوژن، (له شار) بچو دهرئ، من بو تو له دلسوزانم ﴿١٧﴾ (مووساش)
به ترسهوه لى چوهوه دهرئ و، (شاره كهوى به جتهيشت و چاودىرى ده كرد)، له بهر
خويهوه گوئى: پهروه ردگارم! له كومه لى ستهكاران قوتارم بكه! ﴿١٨﴾.

شىكرنه وهى هه ندىك له وشهكان

(أَشْدُّ): (أَشْدُّ جَمْعُ شِدَّةٍ، مِثْلُ نِعْمَةٍ: جَمْعُهَا أَنْعَمُ، أَي: الشُّدَّةُ وَالْكَفَالُ)، (أَشْدُّ)
كوئى (شِدَّةٌ، يه، وهك چوون (أَنْعَمُ) كوئى (نِعْمَةٌ) يه، نجا مه بهست له (أَشْدُّ)
هه مووى به يك مانا دئ، واته: هئز و پئز و تئرو تهواو بوون، ههه له پرووى
جهسته پى و، ههه له پرووى دهروونيه وه.

(وَأَمْسَوَيْ): (الْإِسْتَوَاءُ: إِغْتِدَالُ الشَّيْءِ فِي ذَاتِهِ)، (إِسْتَوَاءٌ) برىته لهودى شتىك له
زاتى خویدا تئرو تهواو و هاوسهنگ و پئك بئ.

(فَأَسْتَفْتَهُ): هاوارى تئيهست، داواى يارمه تئى لئىكر، (الْعَوْتُ فِي النُّصْرَةِ)، داواى
هاوكارى بو سه ر خستن، (الْإِسْتِفَاءَةُ: طَلَبُ الْعَوْتِ، وَهُوَ التَّغْلِيصُ مِنَ الشَّدَةِ)،
(عَوْتُ) به فريا هاتن، (إِسْتِفَاءَةٌ) داواى يارمه تئى لئىكر، (إِسْتِفَاءَةٌ) برىته له داواى
ده فريا هاتن (عَوْتُ) كردن، نهوئش برىته له ده رباز كردن له نا په هه تئى و
سه ختئى.

(فَوَكَّرَهُ): واته: مستى لئىدا، (الْوَكْرُ: الطُّغْنُ، وَالضَّرْبُ بِجَمِيعِ الْكُفِّ، وَالذُّفْعُ)،
(وَكْرٌ) بهو مانا يانه دئ، به ماناى: لئىدان، به ماناى: لئىدان به كوئى له په دهست و
په نهجهكان كو بكه يه وه، به كوردئى (مست) ي پئ ده لئىن، يان كوئله مست، به
ماناى: پائىوه نانئش دئ.

(فَقَضَىٰ عَلَيْهِ): ته‌واوی کرد، کوشتی، (الْقَضَاءُ: فَضْلُ الْأَمْرِ فِعْلًا كَانَ أَوْ قَوْلًا)،
(قَضَاء) بریتیه له نه‌نجامدانی کارِتک، به قسه بئ یان به کرده‌وه.

(ظَاهِرًا): پآپشت، (ظَاهَرُهُ: أَعْنَتُهُ، ظَهَرَ: مُعِين)، (ظَاهَرُهُ) یارمه‌تیم دا له دزی
لایه‌تیک دی، (ظَهَرَ) یش به مانای هاوکارو پآپشت دی.

(يَرْفُقُ): (الرَّقِيبُ: الْعَاقِلُ)، (رَقِيب) چاودیر، نجا که‌سن چاودیری شتیک
بکات، ده‌پارِیزِی.

(يَسْتَصْرِحُهُ): (الْإِشْتِرَاحُ: الْمُبَالَغَةُ فِي الصَّرَاحِ أَيْ: الْتَذَاهُ)، (يَسْتَصْرِحُهُ) واته:
زیده‌پوئی ده‌کرد له هاوار لیکردن و بانگ کردن دا، به دهنکی به‌رز هاواری
تیده‌به‌ست.

(لَغَوِيٌّ): (غَوِي أَيْ: غَالِبٌ)، واته: بيمراد، سه‌رگه‌ردان، (غَوِي: جَاهِلٌ بِسَبَبِ
اعْتِقَادٍ قَاسِدٍ)، (غَوِي) واته: نه‌زاتیک به‌هوئی برپوا پییوونیک غه‌له‌ته‌وه، هه‌روه‌ها
(غَوِي: فَسَدٌ عَيْشُهُ)، ژیانه‌که‌ی تیکچوو بيمرادو سه‌رگه‌ردان بوو، بئ ناکام بوو.

(بَطِشٌ): (الْبَطْشُ: الْأَخْذُ بِشِدَّةٍ وَعُنْفٍ، وَالْمُرَادُ بِهِ: الضَّرْبُ)، (بَطِشٌ) بریتیه له‌وه
شتیک به توندیی بگیری، یان به توندو تیژی، لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پیی لی‌دانه،
وه‌ک زه‌بر لی وه‌شاندن، یان به تین و هی‌ز پردانه شتیک.

(جَبَّارًا): (الْجَبَّارُ: الَّذِي يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ مِمَّا يَخْضِرُ النَّاسُ وَيُوَاخِذُ النَّاسَ بِالشَّدَةِ)،
(جَبَّار) پِژژگه‌ی زیده‌پوئی (جابر)د، نه‌ویش که‌سیکه زور له که‌سینک ده‌کات،
هه‌روه‌ها (جَبَّار) نه‌و که‌سه‌یه که نه‌وه‌ی زیان به خه‌لک ده‌گه‌به‌نئ، نه‌نجامی
ده‌دات و، گویش ناداتی، دیسان نه‌و که‌سه‌یه به توندیی خه‌لک ده‌گری و خراپ
مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات.

(أَفْصًا): (أَيْ: أَبْعَدَ) له دوورترین شوونی شاره‌که‌وه، چونکه (الْقَصِي: البعيد)، وه‌ک
ده‌رباره‌ی مه‌ریه‌م (خوا لئی رازبین) خوا فه‌رمووویه‌تی: ﴿فَحَمَلَتْهُ فَأَنْبَدَتْ بِهِ﴾.

مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ مريم، واته: چووو شونتیکي دوور، کاتن که ژانی مندالبوونی عیسیٰ علیه السلام هاتن.

(يَسُوْنُ): (السَّعِي: السَّيْرُ السَّرِيع)، (سعي) به مانای پوشتتیکي خیرا دئ، به بن نهوی که بگاته نه‌ندازه‌ی پاکردن، یانی: له پوشتنی ناسایی خیرا تر.

(الْمَلَأَ): (الْجَمَاعَةُ أُولُوا الشَّانِ)، (ملأ) کومه‌تیکي کار به ده‌ست و بریار به ده‌ست، که نه‌وان کار هه‌لسوو پنه‌رن.

(يَأْتِرُونَ): (اي: يَتَسَاوَرُونَ) ډاویز ده‌کن، (وَأَصْلُ الْإِمَارِ قُبُولُ أَمْرِ الْأَعْمَرِ، فَهُوَ مُطَاوِعُ أَمْرِهِ، ثُمَّ شَاعَ اسْتِعْمَالُهُ فِي التَّشَاوُرِ، وَشَعَى (إِمَارَ) لَهُ تَهْلُدًا بِرَبِيتِهِ لَهُ وَهَرگرتنی فه‌رمانی فه‌رمانکه‌رتیک، (مُطَاوِعُ أَمْرٍ) به (أَمْرُهُ فَأَقَمَر) فه‌رمانی پیکرد، نه‌ویش فه‌رمانه‌که‌ی قبوول کرد، دواپی به کاره‌یزاوه بو ډاویزکردن.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

وه‌ک پتیش‌رتیش باس‌مان کرد، نه‌م هه‌شت (۸) نایه‌ته، باسی ئالقه و قوناغی سییه‌می ژبانی موسا علیه السلام ده‌کن، که ته‌نیا لی‌ره‌دا نه‌م پرووداوه باس‌کراوه، ته‌نیا له سوورپه‌تی (القصص) دا، نه‌و پرووداوه باس‌کراوه له سوورپه‌تی (الشعراء) دا، له نایه‌ته‌کانی: (۱۴ و ۱۹ و ۲۰) دا، که فیرعه‌ون به چاوی موسای دادهداته‌وه‌و ده‌لتی: ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْيَٰٓتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (الشعراء، دواپی موساش علیه السلام ده‌لتی: ﴿فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ (الشعراء، له‌و سئ نایه‌ته‌دا، ته‌نیا تاماره‌ی پیکراوه، هه‌روه‌ها له سوورپه‌تی (طه) له نایه‌تی ژماره (۴۰) دا که خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقُلْتَ نَفْسًا فَجْجَكَ مِنَ الْغَمِّ﴾ طه، نه‌فسی‌کت کوشت، به‌لام تو‌مان له غم و په‌ژاره‌ ده‌رباز کرد، نه‌مه ته‌نیا تاماره‌ پیکردنه به کوشتنی بابای

قېتىپى، بەلام چۈنەيتى كۈشتىنى ۋە ھۆكارەكەي، تەنيا لەم سوۋرەتى (القصص) دا، لەو ئايەتەنى ئىستا خەرىكى تەفسىر كىردىنەين، ھاتو.

خو **يَا** لەسەر گىرانەھەي بەسەرھاتى مووسا **عَلَيْهِ** بەردەوام دەبن، ديارە لە قۇناغى مەلۇتەكىي كە لە مالى فېرەھوندا گىراۋەتەھەي، دوايى بە نەخشەبەك كە خو **يَا** دابناۋە، مووسا مەلۇتەكە چۈتەھەي لاي دايكى خۇي و، دايكى شىرى پىنداۋە ۋە خىۋى كىردو، لەھى ئەو بەسەرھاتە كۇتايى پىن ھىزلەۋە، ئەھى دېكە ھەموۋى پىچراۋەتەھەي، كە دوايى مووسا **عَلَيْهِ** ئەو كاتە كە پىرۇچكە بوۋە، يان ئەو كاتە كە چۈتە قۇناغىكى دېكەي قامىدەيى (ھىيىز)، دوايى قۇناغى ھەرزەكارىي، دوايى قۇناغى گەنجەيتى بەكەم، دواترىش گەنجەيتى دوۋەم، ئەوانە ھەموۋىان پىچراۋەنەھەي، بەكسەر ھاتۇتە سەر شوپى مەبەست:

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى﴾، ھەرۋەھا كاتىك گەيشتە ئەۋپەرى ھىزى و پىنگەيشت، (و) بۇ بادانەھەي گىرانەھەي ئەم بەسەرھاتەي، بۇ سەر ھى پىشتى، واتە: بەم شىۋەيە مووسا **عَلَيْهِ** قۇناغەكانى ھەلبۇاردن و گوزەراندن و، كاتىك گەيشتە تۇغىيانى خۇي و، گەيشتە ھالەتى پىنگەيشت، **﴿وَاسْتَوَى﴾**، يانى: لە ۋەي جەستەيەھەي تىرو تەۋاۋ بوۋ، لە ۋەي دەروۋنىشەھەي پىنگەيشت، كامبۇ، **﴿مَّا يَنْتَهِ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾**، ئىمە ھەم ھىكەمەت و لىزانىمان پىنداۋ، ھەم زانىارىشمان پىندا، ھىكەمەت و لىزانى زياتر پەيۋەندىي بە لايەنى كىردەيەھەي ھەيە، زانىارىش پەيۋەندىي بە لايەنى تىۋرىي و زانىن و ئىدراكەھەي ھەيە، واتە: ھەم لە ۋەي شت زانىن و، ھەم لە ۋەي كارامەيى و شت تۋانىن و ھەلسۈكەوت و ناكارى بەجىۋە، ئىمە ھەردوۋكىانمان بە مووسادان **عَلَيْهِ**، ھەم ھىكەمەنمان پىندا، **﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾**، ھەر ناۋاش پاداشتى چاكەكاران دەدەيەھەي، واتە: ھەر كەسىك چاكەكار بن، خو **يَا** بە دەمىۋەھەي ۋە بە تەنگىۋەھەي ۋە لە نىعمەتەكانى خۇي پىتى دەدات، بە نەندازەي ئەھە كە لە بارانيدا ھەيە شايستەيەتى.

﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾، موسا ﷺ چووه نىو شارەكە، له كاتىكدا خەلكەكەى بى ئاگا بوون، يان له خەوى نىوهرۆدا بوون، وهك زۆربەى تەفسىرەكان دەلّين: له قەيلوولەدا بوون، سەر خە و شكاندنى نىوهرۆ و، پيش نىوهرۆ، دواى نىوهرۆ، ياخود: ﴿عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾، خوا ﷻ ديارى نەكردوه به گشتى فەرمووېه: كاتىك كه خەلكەكە بى ئاگا بوون، وا پنده چى له پۆژدا بوو بى، به لّام له چ وهختىكى پۆژدا بووه؟! ئايا لهبەر نهوه خەلكەكە بى ئاگا بوون، كه به كارو كاسىبىهوه سەرقال بوون؟! يان له كاتى نوێزى عەسردا بووه؟! يان له كاتى خەوتن و پشوودانى لای نىوهرۆدا بووه؟! خوا ﷻ ديارى نەكردوه، به لّام گرنگ نهوه به خەلكەكە جوړىك له سەرقالى و خافانان هه بووه، ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾، لهو كاتهدا دوو پىاوى ديتن، پىكه وه له يەكدييان دهدا، ﴿يَقْتَتِلَانِ﴾، يانى: (يَقْتَضِرَانِ) له يەكدييان دهدا، شه پيان پىكه وه ده كرد، دهمەقالىيان بوو و، به لّام دهمەقالىيه كه بهس به قسه نه بوو، به لكو سەرى كيشا بوو بو دەست لىك وه شاندىن، ﴿هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾، ئەمەيان له كۆمەلەكەى خۆى، كه بهنوو نىسرايلىن و، ئەويدىكه شيان له دوژمنەكەى، كه قىتبه كان و فیرعه و نىبه كانن، ئەوانهى پەیره وانى فیرعه و ن بوون، ﴿فَاسْتَعِذَّ الْاَلَىٰ مِنْ شِيعَتِهِ﴾، ئەوهيان كه له كۆمەلەكەى خۆى بوو، واته: له بهنوو نىسرايلى بوو (له نهوهى نىسرايلى)، هاوارى تىبهست، هاوارى بو برد، ﴿عَلَى الْاَلَىٰ مِنْ عَدُوِّهِ﴾، له دژى نهوهى له دوژمنەكەى بوو، وا دياره بپچاره بووه لهبەر دهستىداو پتى نهوئراوه، بارى وى نهبردوهو، هاوارى له موسا ﷺ بهستوه، تنجا هەر نهوه كه نهوهى نىسرايلى بووه، هاوارى له موسا بهستوه، به لّام ئەمە لىي وهردەگىرى، كه موسا ﷺ ئەو كاته زانراو بووه، له نىو بهنوو نىسرايلىدا، كه نهوه له خوڤانه، به لى له مالى فیرعه وندا كه وره بووه، به لّام كورى فیرعه و نيه، به لكو له بهنوو نىسرايلىبه كانه و، تىيان رابىنيوه، مه رجيش نيه، ئەمە به كەم هه لوئستى جوامىرانهى موسا ﷺ بووبى، ئەگەرنا هەر

به کسر به نوو تيسر ايلييه که گرفتار بووه به دهستی فيرعه و نبيه که وه، که
لئی ديدات و نه زيهتی ديدات، نه ویش هاواری تن ده به ستی، ده بی مووسا عليه السلام
پیشینهی نه وه لوستانه ی بووین، هه ندیک له زانایان رسته ی، ﴿فَاسْتَفْتَاهُ الَّذِي
مِنْ شِيعِهِ﴾، یان والکداوه ته وه که: مووسا عليه السلام جوریک له رنکخستنی له
تیو به نوو تيسر ایل دا دروست کرده، کومه لیکلی له نیتودا دروست کردوون و
هوشیاری کردونه وه، بو به رگری له خو کردن، هه ره نه وه که نه و تيسر ايلييه
ناماده بووه، دهسته وکهر^(۱) بکات و، به گز بابای فيرعه و نبيی دا بچيته وه، نه وه ی
لئ وه رده گیرئ، که مووسا عليه السلام جوریک له هوشیاری و جوریک له جورنهت و
نازابه تی و غیره تی له تیو خه لکه که ی خویدا بلا و کردوته وه، که ته سلیم نه بن و،
دهسته وکهر بکه ن.

نجا دوا ی نه وه ی که سیک که له کومه له که ی خویته تی، هاواری تبه ست و،
په نای بو برد، له دزی نه وه که سه ی له دوژمنه که یه تی، ﴿فَرَكْرَهُ مُوسَى﴾، به (ف)
ی به دوا هاتن (تعقیب)، به کسر مووسا عليه السلام مستیکی لئ دا، (وگز) به مانای
کۆله مست دئ و، به مانای پال پیوه نانیشت دئ و، به مانای لیدانیشت دئ،
﴿فَقَضَى عَلَيَّ﴾، به کسر کوتابی پئ هینا، بویه نه یفه رموه: ﴿فَقَتَّلَهُ﴾، کوشتی
چونکه مووسا عليه السلام نه یوستوه بیکوژئ، مستیکی لئ داوه، که دووری بختا وه
له و مه زلوومه، به لام مووسا عليه السلام پیاوکی زور به هیز و به تین و تافتهت بووه و
به مسته که کوشتوویه تی، هه ره چنده مه به ستی نه بووه بیکوژئ، ﴿قَالَ هَذَا مِنْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾، مووسا گوتی: نه مه له کرده وه ی شه یثانه، واته: نه وه که من
هه لچووم و خووم پئ کوتیرۆل نه کراو، مسته که م زور به هیز وه شانند، نه وه له
کرده وه ی شه یثانه، هه ندیک له تویره ره وان گوتوویانه: یانی: نه و کابرایه له
کرده وه ی شه یثانه و کوری بابی خو ی نه! به لام له راستییدا نه و مانایه دووره،
به لکو یانی: نه وه ی من کردم به دنه دانی شه یثان بوو، شه یثان وروژاند می

که مسته که زور به هیز بوه شینم، ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ مُّذِلُّ الْغَیْبِ﴾، به پاستی شه یتان
دوژمنیکی گومراکه ری پوون و ناشکرایه.

ننجا مووسا علیهِ السلام له بهر خوویه وه پاراوته وه: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ
لِي فَغْفَرَ لَهُ﴾، گوتی: پهروه ردگارم! من ستمم له خووم کرد، لیم بیووره، ننجا
خوواش لیبورده، خوا ٱٱ چاوپووشی لیکرده و لئی بورده و، له لایه ن خوویه وه،
خوا ٱٱ بهس بو خوئی ده زانی و خوئی بومان باس ده کات، ﴿إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ
الْكَثِيرُ﴾، به دنیایی خوا زور لیبورده وه و زوریش میهره بانه.

﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْصَتَ عَلَيَّ﴾، مووسا علیهِ السلام فهرمووی: پهروه ردگارم! به هوئی
نه وه وه چاکه ت له که لمدا کردوه، ﴿فَلَنْ أَكُونَنَّ ظَهِيراً لِّلْمُجْرِمِينَ﴾، ههرگیز من
ناهمه پشتیوانی تاوانباران.

زوربه ی توژهره وان وایان لیکداوه ته وه که مووسا علیهِ السلام گوتی: پهروه ردگارم!
به هوئی نه وه وه که تو چاکه ت له که لم کردوه، که لیمبیووری.

به لام نایا مووسا علیهِ السلام چوئی زانی، خوا ٱٱ لیبورده وه؟!

بویه پیم وایه واکه ی وا نیهو، نه گهر وایایه، ده فهرموو: ﴿يَا غَافِرُتَ لِي﴾
به لام فهرموویه تی: ﴿يَا أَنصَتَ عَلَيَّ﴾، به هوئی نه وه وه که چاکه ت له که لم
کردووم، یانی: هیز و پیزیکی باشت داووم، غیره ت و نازابه تیبت پتی به خشیوم،
جوامیری و بهزه بیت پتداوم، چونکه نه و نیعمه تانه ت به من داوون، ﴿فَلَنْ
أَكُونَنَّ ظَهِيراً لِّلْمُجْرِمِينَ﴾، من ههرگیز پشتیوانی تاوانباران - وه ک نه و قیبتیه -
ناهم، که سوغره و بیگار به به نوو نیسرا نیلیه کان ده که ن و ده یانچه وسینه نو وه،
من ههرگیز پشتی نه وانه ناگرم، به لکو لای نه و ستملیکراو و چه وساوانه ده بم.

یاخود مه به ست نه وه یه: ههرگیز جارتیکی دیکه نه وانه ی که خرابه ده که ن،
پشتگیرو هاوکاریان ناهم، وا پنده چتی نه مه جوژتیک له گله یی بتی له به نوو

ئىسرائىلىيەكە، كە تۆ مادام بارى ئەو قىيتىيە نابەى، بۆچى شەپى لەگەلدا دەكەى؟! ئاژاۋەپەك ساز دەكەى، كە دواپى بەسەر خۇتدا دەشكىتەۋە، من جارىكى دىكە پشتىۋانى لەو تاۋانبارانە ناكەم، كە شەپىك دەكەن، لە تواناى خۇياندا نىە، بان بەگژ كارىكدا دەچن، كە پىست و توانايان لە بەرانبەرىدا نىە.

﴿فَصَبِّحْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ ئىدى مووسا لە شارەكەدا كەۋتە حالەتى ترسان و، چاۋدېرىي دەكرد، چاۋدېرىي دەكرد بزانى، داخۇ لە بارى ئەۋەۋە چى دەگوتىق و، چى ناكوتىق؟ نەفەرىكى كۈشتە، بزانى داخۇ چ دەرنەجامىكى دەپتى و چ دەركەۋتەپەكى دەپتى؟! ﴿فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِالْأَمْسِ يَنْتَصِرُهُ﴾، يەكسەر كت و پى بىنى: ئەو كەسەى دوتىق داۋاى يارمەتى لىكردو، مووساش يارمەتىيەكى باشى داۋ، كابراى دوژمنى بە كۆلە مستىك كۈشت، ﴿يَنْتَصِرُهُ﴾، دىسان ھاۋارى تىدەبەست و داۋاى يارمەتى لى دەكرد، ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ﴾، مووساش ﷺ پىي فەرموو: بە دلىياپى تۆ باباپەكى بىمرادو سەرگەردانى پوون و ناشكراى، واتە: دوتىق تۆ شەپو گىچەلىكت كردو، بەھۋى تۆۋە نەفەرىكەم كۈشت، ئەمىرۆ دەپوۋ غۆت بپارىزى، كە چى دىسان گىچەل و ئاژاۋەپەكى دىكەت، ساز كىردو، ھاۋارىش لە من دەبەستى؟! تۆ ئەگەر غۆت شەپەكەت پى ناكىق، بۆچى دەپەكى؟! ئىچا مووساش ﷺ بەھۋى ئەو نەفەرەۋە كە كۈشتۈۋىەتى، كەۋتۆتە حالەتى چاۋدېرىي و ترسەۋە، پىي ناخۇش بوۋە، كە ئەگەر دىسان ئەو كابرا قىيتىيەش بە دەستى بكوژرى، دەكاتە دوو قەتل و زياتر دەكەۋتە حالەتى چاۋدېرىي و ترسان و دلەپا وكەۋە، بۆپە پىگوتوۋە: تۆ باباپەكى سەرگەردان و بىمرادى پوون و ناشكراى.

﴿فَلَمَّا اَنْ اَرَادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا﴾، ئىچا كاتىك مووسا ﷺ ويستى زەبىر بوەشىتى، لەو كەسەى دوژمنى ھەردوۋكىانە، واتە: زەبىر لە قىيتىيەكە، لە فېرەۋننىيەكە، بوەشىتى و لىتى بدات، وا ديارە ئىسرائىلىيەكە بارى نەبردو، لەبەر دەستىدا زەبۈون بوۋە. ﴿قَالَ يَمُوسَى اَتُرِيدُ اَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾،

گوتى: ئەي مووسا! دەتەۋى مەنەش بىكوزى، ۋەك چۈن دوتىنى كەسەكت كۈشتۈ؟
 ئەمە ۋا پىدەچى قەسەى كابرەى قىتتىى بوو بى، ئەۋەى دوتىمان بوۋە، چۈنكە
 مووسا **عَلَيْهِ** پەلامارى داۋە، بۆى چوۋە، ئەۋىش گوتتوۋىتى: دەتەۋى مەنەش
 بىكوزى، ۋەك چۈن يەككىكى دىكەشت كۈشت؟! ھەندىكىش دەلەن: ئەمە قەسەى
 نىسپرانىلىيەكە بوۋە، چۈنكە مووسا سەر زەنشتى كىردۈە، قەسەى پىنگوتۈە،
 دۋابى بە توۋرەپى پەلامارى داۋە، ئەۋىش ۋايزانىۋە مووسا دەپەۋى سزەى
 بدات، كە بۆچى دوتىنى گىچەلەكت كىردۈە، بە ھۆى ئەۋەۋە نەفەرەك كوزراۋە،
 ئەمپۆش دىسان شەرو ئازاۋەيەكى دىكەت ساز كىردۈە؟ ۋايزانىۋە لەكەل ۋىەتى،
 دەلەن: ئەۋ قەسەيە، قەسەى ۋى بوۋە، چۈنكە كابرەى قىتتىى ئەيزانىۋە مووسا
عَلَيْهِ ئەۋ نەفەرەى كۈشتۈ، بەلام نىسپرانىلىيەكە زانىۋەتى كە دوتىنى مووسا
عَلَيْهِ لەسەر ۋى نەفەرەكى كۈشتۈ، بە ھەر حال ئەمەش پىتى تىدەچى، بەلام
 زىاتر ۋا پىدەچى، قەسەى قىتتىيەكە بوۋى، نىچا پىتى دەلەن: ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾، تۆبەس دەتەۋى خۇسەپىن بى ۋ مل پىكەچكەر بى، لە
 زەۋىيدا، يانى: شەقاۋە بى لەسەر زەمىنى مىسپدا! ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ﴾،
 تۆناتەۋى لە چاكسازىيكاران بى.

ئەمە ئەۋەى لى ۋەردەگىرى كە مووسا **عَلَيْهِ** دەبى ناۋ ۋ ناۋبانگى ۋا پۆىشتى،
 كە لە چاكسازىيكارە ۋ، لە كەسانىكە كە گرفت ۋ كىشە چارەسەر دەكات ۋ،
 بەشىك نىە لە گرفت ۋ كىشە، بۆيە كابرە دەپەۋى پىتى بلى: تۆ ۋەك ناۋت
 پۆىشتە كە لە چاكسازىيكارە، ۋانى، بەلكو دەتەۋى لە خۇسەپىنەرەن ۋ مل
 پىكەچكەرەن بى.

لەرەدا خوا **عَلَيْهِ** كۆتابى بە باسى ئەۋ شەرو گىچەلە دىتى، كە پىۋىستى
 نەكردۈە مووسا **عَلَيْهِ** دەست لە كابرەى قىتتىى بوەشتى، ياخود لە كابرەى
 نىسپرانىلىيە، بەپىتى راي دوۋەم ۋ، خۇبان لىكبوۋنەتەۋە.

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَمْنَى﴾، پیاویکیش له‌په‌ړی څاره‌کوهه هات،
 نایا هر لهو کاته‌دا، لهو ثان و ساته‌دا، یاخود ماوه‌یه‌کی پیچووه، چونکه
 نه‌یفه‌رمووه: (فَجَاءَ) تاکو بلتین: نه‌گه‌ری هه‌یه (ف) ی به‌دوادا هاتن (تعقیب) بڼ،
 چونکه نه‌گه‌ر وای فهرمووایه، یانی: یه‌کسه‌ر دواى نه‌وه، پیاویکیش هات، نا،
 به‌لکو ده‌فه‌رموئ: (وَجَاءَ)، په‌نکه ماوه‌یه‌کی پیچووب، پیاویک هات لهو په‌ړی
 څاره‌وه، له شوئتیکی دووره ده‌ستی څار، (سَمْنَى) به‌خیرایی ده‌ړوئ، به‌لام
 نه‌ده‌گه‌پشته راده‌ی راگردن و غاردان (۱)، پیاویک به‌خیرایی ده‌هات، لهو په‌ړی
 څاره‌وه، دیاره زور به‌خهم مووساوه بووه، ﴿قَالَ يَتْلُوَنَّكَ﴾، تاکو بتکوژن، له ته‌گیرو راوړن کردن و کوږوونه‌وه‌دان،
 پیلاننیکت له دژ دابنن، بؤ کوشتنت، ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَكَ مِنَ النَّصِيبِ﴾، نجا
 برؤ دهر، برؤ وه‌ده‌رکه‌وه، له څار، من له دل‌سوزانم بؤ تو، واته: هینده بؤ تو
 دل‌سوز و به‌ته‌نگه‌وهم، چوومه نيو قه‌دی دل‌سوزانه‌وه.

نجا نایا نهو پیاوه کټ بووه؟!

هنه‌ندیک له توږه‌ره‌وانی قورښان گوتوویانه: نهو پیاوه پروداره بووه که
 له سووړه‌تی (غافر) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
 إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ (۲) غافر، واته: پیاویکی نیماندار
 که نیمانه‌که‌ی ځوئ په‌نهان ده‌کرد، له دارو ده‌سته‌ی فیرعون، گوتی: نایا

-----
 (۱) به‌زاراوی څه‌لکی هوایتر، نه‌ک به‌زاراوی څه‌لکی سلیمانې، که نه‌وان غار ته‌نیا بؤ
 ولاخ به‌کاردینن، به‌لام من پیم وایه له ړووی زمانې کوردیه‌وه، وشه‌ی غار ده‌گونجی،
 بؤ مروغیش به‌کار بڼ و، ده‌شگونجی بؤ ولاغیش به‌کار بڼ، چونکه له سلیمانې وشه‌ی
 (راکردن) به‌کاردینن، له جیاتی (غاردان)، به‌لام له راستیدا راگردن نه‌وه‌یه که نینسان له
 شتیک رابکات، ده‌لن: بؤی چووم و رایکرد، راگردن، واته: هه‌لاتن، به‌لام غاردن بریتیه له
 رږیشتنیکي خیراتر له رږیشتنی خیرا، هه‌لته‌ته جاری واته وشه‌ی (راکردن - رکض) به
 مانای غاردان به‌کاردی.

پیاویک دەکوژن، ھەر لەبەر ئەوەی دەلێ: پەرورەدگارم خواپە؟! بەرگریی دەکات لە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام**، ئەگەریشی ھەیە ئەو بووبێ، چونکە ئەو کەسە یەک لەو پەڕی شارەو دەبێ، دیارە ھەوڵەکە ی بە مسۆگەری زانیو، بۆیە ناگونجێ کەسێکی ئاسایی بووبێ، ئەگەر ئەو پیاو بەروادارەش نەبوو بێ، کە ئیمانەکە ی شارەو تەو، بەرگریەکی جوامێرانە ی لە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** کردو، واش پێدەچێ سەری خۆی لەسەر دانابێ، بە تەنکێد کەسێک بوو کە ناگای لەو دەنگ و باسە بوو، کەسێک بوو شارەزا بوو و، لەوانە بە کەسێک بووبێ، کە لە نێو دام و دەزگای حوکمرانیی فیرعەوند بووبێ و، ئاگاداری شتەکە بوو، بۆیە وا بە مسۆگەری و دنیایی، دەلێ: ئەوانە لە کۆبوونەو، دان، نەفەرێکی بەنوو نیسرائیلی، کە سۆغروو بیکاریان پێکراو، ئاگای لە کۆبوونەو ی بریار بە دەستانی کۆرو مەجلیسی فیرعەون نەبوو.

کەواتە: دەبێ کەسێکی نزیکی لە فیرعەون بوو بێ و، کەسێکی ئاشنا بە کۆبوونەو، کانیاو بوو بێ، بە چ مەلوومە کە ھەر لە نێو کۆبوونەو، کەش دا نەبوو! گریگ ئەو یە زانیاریی تەواوی لە بارە ی کۆبوونەو، کەو ھەبوو، کە لە دژی مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** دەکری، ئاکو بیکوژن.

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، مووساش بە کسەر بە ترسانەو لێی چوو دەری، مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** دیارە تمانە ی تەواوی بەو کەسە بوو، بۆیە بە (ف) ی بەدواداھاتن (تعقيب) ھێناوێتی، بە کسەر دوا ی ئەو ئەو ھەوڵە ی پێکە یاند، لێی چوو دەری، لە شارە کە چوو دەری، (خَائِفًا) لە ھالە تێکدا کە دەترسا ﴿يَتَرَقَّبُ﴾، ھەر ھەوڵە چوار چاو بوو، چاودێری دەکردو کەو تێبوو ھالە ی خۆ پەنھان کردنەو، ﴿قَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، گوئی: پەرورەدگارم! لە کۆمەلە ی ستەمکاران دەربازم بکە.

کاتیکی مووسا لە شار چۆتە دەری، لە ھالە ی ترسان و چوار چاوی و چاودێری کردندا بوو، پەنگە بۆسە یان بوو دانا بن، پێکا کانیاو لێکرتوون،

بازگەکانیان مەحکەم کردوون، بۆ ئەوەی مووسا لە ھەر شوئیتیکەو ھەر چوو، بیکرن، بەلام وا پتەدەچى بەر لەوەی ئەوان کاری خویان بکەن و نەخشەکەیان جێبەجێ بکەن، مووسا ﷺ خەمى خۆى خواردو، ئەو پیاوێش کە لەو پەرى شار ھاتو، بە دڵسۆزی ھەوالەکەى پێگەیاندا، سوودێكى باشى پێگەیاندا، بۆتە ھۆى دەرەز بوونى.

ھەر بۆیەش مەروڤى باش، لە شوئى خراپ و، لە شوئى نەجى کە جێگای مەترسییە بۆ ھەر کەس، مەروڤى باش لەو شوئى نەجى، دەگونجى سوودى گەورە بگەینى، زانیاریى و ھەوال بگەینى، مەروڤ ناگادار بکاتەو لەو مەترسییەى کە چاوەڕێى دەکات و لەپێى داى، ئەو ھەستى پێى ناکات.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

تیگه‌یشتن و کامل‌بوونی مووسا و، حی‌که‌مه‌ت و زانست فیرکرانی له‌لایه‌ن
خوای میهره‌بانه‌وه‌و، له‌ کاتی خافلانی خه‌لکی شاره‌که‌دا، چوونه‌ شاره‌وه‌و،
کوشتنی کابرایه‌کی قیبتی، دوا‌ی هاوار بۆ لابر‌دنی کابرایه‌کی ئیسپ‌اییلی و، دان
به‌هه‌له‌ی خو‌دا هینانی و، داوا‌ی لیب‌وردن کردنی له‌ خوا ۱۱ و، برب‌اردانی که
هه‌رگیز پستی تاوانباران نه‌گری:

خو‌ا ۱۱ د‌ه‌ه‌رمو‌ی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ۝۱۲ وَدَخَلَ الدِّينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفَلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا
مِنْ شِيعَةِهُ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغْنَتْهُ الَّتِي مِنْ شِيعَتِهِ ۚ عَلَىٰ الَّتِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ
عَلَيْهِ ۚ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ۝۱۳ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ
لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۱۴ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنَّمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا
لِّلْمُجْرِمِينَ ۝۱۵﴾

شی‌کردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌هه‌ژده‌ بر‌گه‌دا:

۱- ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ﴾، کاتیک گه‌یشته‌ نه‌و پهری توانایی و کامل‌بوو، تیرۆ نه‌واو
بوو، پ‌یشت‌ریش گو‌مان: وش‌ه‌ی (أَشَدُّ) کو‌ی (ش‌د‌ه‌)ه، وه‌ک (أَنعَم) کو‌ی (ن‌ع‌م‌ه‌)ه، (أَشَدُّ)یش
حاله‌تیکه‌ به‌مانای ه‌ی‌ت‌رۆ پ‌ی‌زۆ، د‌وا‌یی وه‌ک تاک مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا ک‌را‌وه، نه‌ک وه‌ک کو‌یه‌ک،
که‌ له‌ چه‌ند تاک‌یک پ‌ت‌یک هاته‌وه، له‌ کورده‌وا‌ری دا ده‌ل‌ت‌ن: گه‌یشته‌ توغ‌یانی خو‌ی، گه‌یشته
نه‌و پهری توانا و ه‌ی‌زی جه‌سته‌یی خو‌ی، ﴿وَاسْتَوَىٰ﴾، (الْإِسْتَوَاءُ: ک‌م‌ال‌ الب‌ن‌یة)، (إستواء)

نهو به که جهستهی تیرو تهواو بوو بئ، وهک له سوورپهتی (الفتح) دا، هاتوه، باسی پروهک دهکات و دهفهرموئ: ﴿فَاسْتَقْلَطْ فَاسْتَوَىٰ عَلٰی سُرَّةِ﴾ (۱۹) درهخته که پتهوو قه به بوو، چروپر بوو، تنجا له سهر قه دهکای خوی راوه ستا، به لام من پئم وایه: ﴿بَلَّغْ أَشَدُّمُ﴾، یانی: له پرووی جهسته ییه وه گه یشته حاله تی نهو په ری هیزی جهسته یی خوی، ﴿وَأَسْتَوَىٰ﴾، یانی: له پرووی دهر وونییه وه، تیرو تهواو بوو، مروئی وا هه به له پرووی جهسته ییه وه، تیرو تهواو، تهماشای دهکای: پیاوئکی پر به کراسه! به لام عقل و سروشت و دهر وونی کامل نه بووه، هه ندبک شت دهکات مندا لانه به! بویه مندا لیک که له پرووی جهسته ییه وه، زوو گه شه دهکات و کامل دبت، هیندهی پیاوئیک، به لکو له پیاوئکی ناسای گه وهر تره، به لام له بهر نهو هی تهمه نه کای که مه، جاری له پرووی دهر وونی و سروشت و هه لسوکه وت و عقل و سه لپقه وه، تهواو نه بووه، زور جار به وانه ده لیم: فلانکهس جهسته کای زولمی له تهمه نه کای کردوه، یان جهسته کای زولمی له عقلی کردوه، خه لک به پیاوئکی تیرو تهواوی تیده گات، به لام هه لئس وکه وتی مندا لانه به، له بهر نهو هی عقله کای کامل نه بووه، که واته: له و کاته دا مووسا (علیه السلام) هه له پرووی جهسته یی و، هه له پرووی دهر وونی و عقل و سه لپقه وه، پیگه یشتوه تیرو تهواو بو وه.

(۲) - ﴿مَّا يَنْتَهِ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، تیمه حکمه تمان پندا و زانیاریشمان پندا، به دلنایی مه به ست له حوکم: لیره دا حکمه ته، له چه ند شوئیک له فور تاندا، حوکم به مانای حکمه ت هاتوه، وهک له باره ی یه حیاهو (علیه السلام) خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا يَنْتَهِ الْحُكْمُ صَبِيحًا﴾ (۱۲) مریم، یانی: ههر به مندا لئی حکمه تمان پتیه خشیوو.

هه روه ها دهر باره ی یوسف (علیه السلام) ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا بَلَغْ أَشَدُّمُ، مَّا يَنْتَهِ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (۲۲) یوسف، کاتیک گه یشته نهو په ری توانای خوی، حکمه ت و عیلمان پندا، جئی سه رنجه که به نیسه ت یوسف وه (علیه السلام) خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا بَلَغْ أَشَدُّمُ، مَّا يَنْتَهِ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۲۳) یوسف.

به لام لیره دا له باره ی مووسا وه (علیه السلام) ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا بَلَغْ أَشَدُّمُ وَأَسْتَوَىٰ﴾، له و باره وه زور تهماشای تهفسیره کانم کرد، بو حکمه تی نهو جیاوازییه، سه ره تا

پایه کی خوم دینم له باره ی ههردووک وشه ی (أَشْدَهُ) و (استوی) وهو، دوایش قسه ی به کتیک له زانیان دینم بو حکمه قی ئه و جیاوازییه: ئه و دوو وشه به: ﴿بَلَّغْ أَشْدَهُ﴾ و ﴿وَأَسْتَوَى﴾، ههردووکیان په یوه نندیان به حاله تی جهسته ییه وه نیه، به لکو:

۱- یه که میان (أَشْدَهُ) په یوه نندی به حاله تی جهسته ییه وه هیه، واته: گه یشته ئه و په ږی تین و تافه تی جهسته یی خوی، ئنجا نایا مه به ست پتی ته مه نی (۳۰) یان (۳۳) یان (۳۴) سالییه؟ یان (۴۰) سالییه؟ ئه و پایانه هه موویان هه ن.

۲- دووه میان ﴿وَأَسْتَوَى﴾، یانی: له ږوی دهر وونی و ږووی و له ږوی عه قل و سه لپقه و که سایه تی مه عنه و ییه وه، پتکه یشت و، تیرو ته و او بوو.

ئنجا جتی سه رنج نه ویه که له باره ی یوسف وهه ﴿يُوسُفَ﴾، خوا ﴿يُوسُفَ﴾ ده ده رموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشْدُهُ﴾، آیتنه حکماً و علماً و كذلك تجزى الْمُحْسِنِينَ ﴿يُوسُفَ﴾، یوسف، له ویدا وشه ی ﴿وَأَسْتَوَى﴾ یی تیدا نیه، ته ماشای ته فسیره کانم کرد، ئه و سه رنجه ی (ابن عبیه) م له ته فسیره که ی خوی دا^(۱)، پتی جوان بوو، که له و باره وه ده لئ:

{إِنْ قُلْتَ: لِمَ ذَكَرَ الْحَقُّ جَلَّ جَلَالُهُ الْإِسْتِوَاءَ فِي حَقِّ سَيِّدِنَا مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَمْ يَذْكُرْهُ فِي حَقِّ سَيِّدِنَا يُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ؟ فَالْجَوَابُ: أَنَّ سَيِّدَنَا يُونُسَ تَرَقَّى فِي السَّجْنِ وَفِي نَارِ الْجَلَالِ، وَكُلُّ مَعْنَى تَرْيِذِهِ تَهْذِيباً وَتَدْرِيباً، فَمَا بَلَغَ الْأَشْدَّ حَتَّى وَقَعَ لَهُ الْإِسْتِكْمَالُ وَالْإِسْتِوَاءُ، بِخِلَافِ سَيِّدِنَا مُوسَى، فَإِنَّهُ تَرَقَّى فِي الْعِزِّ وَالْجَمَالِ، فَاحْتَاجَ إِلَى تَرْيِيزٍ وَتَهْذِيبٍ بَعْدَ كَمَالِ الْأَشْدِّ، فَلَمْ يَحْضَلْ لَهُ كَمَالُ الْأَذْبِ، إِلَّا بَعْدَ الْإِسْتِوَاءِ الَّذِي يَلِيْقُ بِهِ فَلِذَاكَ ذَكَرَهُ فِي حَقِّهِ}.

ده لئ: نه گهر گوته: بوچی خوا جل جلاله وشه ی (إِسْتِوَاءَ) ی له باره ی گهره مان مووسا عليه السلام باسکر دوه، به لام له باره ی گهره مان یوسف عليه السلام دوه باسی نه کردوه؟ وه لاهه که ی نه ویه که گهره مان یوسف عليه السلام له زنداند

په‌روه‌رده بووه و، به ناگری سیفه‌تی شکو (جلال)ی خوا ۱۴۴ په‌روه‌رده بووه،
 نجا هه‌ر به‌لایه‌ک که به‌سه‌ری هاتوه، زیاتر پآفته‌ی کردوه و، زیاتر رایه‌پناهوه
 مه‌شقی پتکردوه، کاتیک که له‌ پرووی جه‌سته‌یه‌وه، که‌یشتوته‌ حاله‌تی
 پتکه‌یشتن و تپرو ته‌واو بوونی جه‌سته، په‌کسه‌ر حاله‌تی تپرو ته‌واویی باری
 ده‌روونی و که‌سایه‌تی رووحیشی، بو ته‌واو بووه، جیا له‌ حاله‌تی که‌وره‌مان
 مووسا ۱۴۵ که‌ نه‌و له‌ حاله‌تی عیززه‌ت و جه‌مالدا، په‌روه‌رده بووه، [واته: خوا
 ۱۴۶ به‌ سیفه‌تی جه‌مالی خو، به‌خووی کردوه له‌ مالی فیرعه‌وندوا، له‌ هیچ
 شتیک په‌کی نه‌که‌وتوه‌ تووشی میعنه‌ت و نا‌په‌حه‌تی نه‌بووه،] بو‌یه‌ پتویستی
 به‌ په‌روه‌رده‌کردن و پآفته‌کردن هه‌بووه، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ پرووی جه‌سته‌یه‌وه
 پتکه‌یشتوه، نه‌ده‌ب و نا‌کاری ته‌واوی بو‌ پیدا نه‌بووه، مه‌گه‌ر دوا‌ی نه‌و حاله‌تی
 پتکه‌یشتنه‌ ده‌روونی‌یه‌ی که‌ شایسته‌یه‌تی، بو‌یه‌ خوا ۱۴۷ له‌ باره‌ی نه‌وه‌وه‌ وپ‌رای
 (أَشُدُّ) باسی (استواء)یشی کردوه.

به‌پاستیی تیپینه‌که‌یم زور پ‌ جوانه، خوا ۱۴۸ پاداشتی بداته‌وه.

۳- ﴿وَكُنَّا لَكَ نَجْرًا الْمُحْسِنِينَ﴾، هه‌ر به‌و شیوه‌به‌ش پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه،
 که‌واته: مووسا ۱۴۹ هه‌ر به‌ گه‌نجیش، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ چاکه و خراپه‌ی لیک کردوونه‌وه،
 هه‌ر له‌ چاکه‌کاران بووه، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش هه‌ر که‌سه، له‌ قه‌ده‌ر خو‌ی مامه‌له‌ی
 له‌گه‌ل ده‌کات.

۴- ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا﴾، له‌ کاتی خافلانی خه‌لکه‌که‌شی دا،
 ده‌ژوور شاره‌که‌ که‌وت، مووسا ۱۵۰ نه‌وه‌ دیاره، تپرو ته‌واو بووه، له‌ پرووی جه‌سته‌یی و، له‌
 پرووی ده‌روونی و، له‌ پرووی عه‌قلیی و، له‌ پرووی رووحیه‌یه‌وه، نجا دوا‌ی نه‌وه‌ چوه‌ه‌ نیو
 شاره‌که‌وه، له‌ کاتی خافلانی خه‌لکه‌که‌بیدا، نه‌و شاره‌ ده‌بی کام شاره‌ بوو بی؟! خوا ۱۵۱
 باسی نه‌کردوه به‌لام له‌ تفسیره‌کاندا هاتوه‌ که: شاری (مه‌نفیس) بووه، که‌ پایته‌ختی
 باکووری میسر بووه، ﴿عَنْ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا﴾، واته: له‌ کاتی خافلان و سه‌رقالی

خەلکە کەدا، کە لە کاتی سەر خەو شکاندنی نیوەڕۆدا بووه، یاخود کاتیک سەرگەرمی کارو کاسبیی بوون، گرنگ ئەوەبە حالەتیک بووه کە شار مەیلەو چۆڵ بووهو، خەلکە کە خافلاو بووه.

۵- ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾، لە نێو شارە کەدا، دوو پیاوی دیتن پێکەوه بەشەڕ هاتبوون، لەیە کەدیان دەدا.

۶- ﴿هَذَا مِنْ شِيعِهِ﴾، ئەمەیان لە کۆمەلە کە ی خۆی بوو، کە بەنوو ئیسرائیلن، واتە: ئەو کۆمەلەی کە بەنوو ئیسرائیلن و هی ئەون، یاخود مووسا ﷺ دەگەرێتەوه بۆ لای ئەوان و نینتیمای نەتەوهیی بۆ لایان هەیه.

۷- ﴿وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾، ئەمەشیان لە دوژمنە کە ی، بانی: لەو کۆمەلە خەلکە ی دژایەتی ئەو خەلکە ی مووسایان ﷺ دەکرد.

ئنجا ئەمە - وەک پێشتریش ئاماژەم پێکرد - لێی وەرده گیرێ کە:

أ- بۆ گەلی بەنی ئیسرائیل ئاشکرا بووبێ و زانراو بووبێ، کە مووسا ﷺ لە خۆیانە و، کوپری فیرعهون نیه، بەلێ لە کۆشکی فیرعهوندا گەوره بووه و، ڕەنگە فیرعهون کردبی بە کوپری خۆشی، وەک لە هەندێک گێڕدراواندا، دەلێ: پتی گوتراوه: مووسای کوپری فیرعهون، بەلام بەنوو ئیسرائیل زانیویانە کە کوپری ئەو نیه.

ب- هەر وههاتیشی وەرده گیرێ کە مووسا ﷺ دەبێ خەلکیکی لە بەنوو ئیسرائیلیه کان، لە گەلە چهساوه کە ی خۆی هۆشیار کردبێتەوه، ڕەنگە پێکی خستبن و جوړێک لە ڕێکخراویک، حیزبێکی لێ دروست کردبن، کۆمەلێکی لێ دروست کردبن، وا پێده چن، ئەگەرنا بن پێشینە ئەو کەسه کە لە بەنوو ئیسرائیلە، یە کەسەر هاوار لە مووسا ﷺ نابهستی، ئەگەر ئاشنا یەتیەکی پێشتر و پێشینە یەکی پێشتری نەبووبێ.

۸- ﴿فَاسْتَعِذْهُ الْآلِي مِنْ شِيعِهِ﴾، ئەوەیان کە لە کۆمەلە کە ی خۆی بوو، هاواری تێبەست.

۹- ﴿عَلَىٰ آلِهِ مِنَ عَدْوٍ﴾، له دژی نهو دی له دوژمنه که به تی.

(استغاثه) بریتیه له دواکردنی (عَوَث)، (عَوَث) یش بریتیه له ده رباز کردن له سه غله تپی و، له توندو تیژی، یاخود هاوکاریکردن بۆ بهر په چدانه وهی ناپه حه تیه که له که سیک، بۆ وینه: که سیک ده که وینه نیو ناوه وهو خه ریکه بخنکی، هاوار له که سیک ده کات، یاخود که سیک تووشی دپنده به که دبت و خه ریک ده بن بیخوات، هاوار له که سیک ده کات.

۱۰- ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ﴾، په کسه مووسا مستیکی لیدا، به (فَاءُ التَّغْقِيبِ) یانی: په کسه که نهو هاواری تی به ست، زوو مووسا (فَاءُ التَّغْقِيبِ) به هاواری وهو چوو، چوو بۆ یارمه تیدانی و کۆله مستیکی لیدا، لهو که سهی دوژمنه که یان بوو.

(وَكَّرَ) واته: لیدان به ده ست له حالیکدا که په نجه کانی هاتونه وه په ک، (الضَّرْبُ بِمُضْعٍ أَوْ بِمُضْعٍ أَصَابِعِهِ)، په نجه کانی هینا بنه وه په ک، یاخود (بِمُضْعٍ) واته: ده ستی کوکړد بیته وه، (وَكَّرَ) هم به مانای لیدان دی، هم به مانای پال پیوه نان دی.

۱۱- ﴿فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، په کسه ته ولوی کرد، ﴿فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، (أَيُّ أَجْهَزَ عَلَيْهِ)، واته: کۆتایی پښ هینا، ته ولوی کرد، بۆچی نافه رموی: (فَقُتِلَ)؟! چونکه مووسا (فَقُتِلَ) مه به ستی نه بووه بیکوژی، نه گهر فهرمووای: (فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَتَلَهُ)، واته: مووسا (فَقَتَلَهُ) مستیکی لیدا و کوشتی، مانای وایه مه به ستی بووه بیکوژی، به لآم مووسا مه به ستی نه بووه بیکوژی، به لکو مه به ستی بووه پالیک پیوه بنی و، نهو پیاوه نیسرا نیلییه ستم لیکرلوهی له بهر ده ست دهر به تینی.

۱۲- ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾، په کسه مووسا (الشَّيْطَانِ) گوتی: نهو له کرده وهی شهیتانه، واته: نهو زور تووړه بوونه، یاخود نهو لیدانه و به توندی، له کرده وهی شهیتانه، شهیتان و خوتخته ی بۆ کردم، که زور به توندی لئی بدهم، یان زور تووړه کردم و وروژاندمی که به هموو توانای خوم، لئی بدهم، نه گهرنا مه به ستم نه بوو بیکوژم.

(۱۳) - ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی شہیتان دوزمنیکی گومراکھرو سہر لی شیتونہری ناشکراہیہ، واتہ: شہیتان بہوئی خوتخوتہ کردن و، دنہ دنہ دانہیہوہ، منی لاداو گومرا کرد، لہ ہہ لہسوکہوتی راست و دروست، کہ بریتی بوو لہوہی تہنیا پآلی پیوہ بنیم و دووری بخہمہوہ، نہک مستیکی وای لیدہم بیکوژم، تہم قسہیہی موسا علیہ السلام: تہوہ دہگہ پین، کہ گوہمان.

(۱۴) - ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾، موسا گوئی: پەرورہدگارم! من ستمم لہ خوّم کرد، تنجا لیم ببورہ.

(۱۵) - ﴿فَفَقَّرَ لَهُ﴾، پەرورہدگاریشی لیبورد.

(۱۶) - ﴿إِنَّكُمْ هَوَ الْأَفْغُورُ الرَّحِيمُ﴾، بہ دنیایی خوا زور لیبوردہی بہ بہزہییہ.

(۱۷) - ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْتَ عَلَيَّ﴾، موسا علیہ السلام: پەرورہدگارم! بہوئی تہوہ کہ تو چاکہت لہگہل کردم.

(۱۸) - ﴿فَلَنْ أَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ﴾، من ہہرگیز پالپشت و پشتیوانی ناوانباران نابم.

سنى هه لوهستهى گرنه

یهک: زانا یان زۆر مشت و مریان کردوه، که پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده بن پارێزراو بن له گوناح، به لām نه وه تا مووسا (عليه السلام) نه فهرنگی کوشته وه، داواى لیبوردنیشى له خوا (عليه السلام) کردوه، که واته: دپاره گوناھى کردوه!! پێم وایه پێویست به وه هه موو (عليه السلام) مه شغوول کردنه ناکات، وه لāmه که ی به کورتیی نه وه به که نه و کاته مووسا (عليه السلام) پێغه مبه ر نه بووه، که پێغه مبه ریش نه بووه، واته: پارێزراو نه بووه له گوناھو له هه له، ئنجا نه وه ی مووسا (عليه السلام) له راستیدا به گوناھیش له قه لām نادری، چونکه مووسا (عليه السلام) مه به ستن نه بووه بیکوژی و، مه به ستن نه وه بووه پالی پێوه بن و دووری بخته وه لیتی، عاده تیش نیه کابرا به مستیک ته واو بن، به لām نه و فیرعه ونیه به مستیک ته واو بووه، بۆیه ش مووسا (عليه السلام) پالیدا وه ته لای شه یتان، واته: شه یتان منی هاندوا ورووژاندمی، که زیاد له پێویست قوه ت به کار بێنم له مست وه شانده که مدا، ئه که رنا نیازی نه وه نه بووه بیکوژی.

دوو: که مووسا (عليه السلام) ده فهرموی: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَتَمَمْتُ عَلَّ﴾، هه ندیک له توێژه ره وان ده لێن: مووسا (عليه السلام) زانی که خوا لیبوردوه، بۆیه گو تویه تی: خوا به! به هۆی نه وه ی تو چاکه ت له که ل کردم، چاو پۆشیت له من کرد، منیش له مه وه دوا هاوکاری تاوانباران نابم.

به لām پێم وایه لیبوردنیشى خوا (عليه السلام) بو مووسا (عليه السلام) به هۆی وه حیه وه نه بن نازانری و، مووسا (عليه السلام) جارێ وه حیه ی بو نه هاته وه، چۆنی زانی خوا لیبوردوه؟! نا، مووسا (عليه السلام) گو تویه تی: ﴿رَبِّ بِمَا أَتَمَمْتُ عَلَّ﴾، ئه که ر مه به ست پێی لیبوردن بووا به، ده یفه رموو: (رَبِّ بِمَا عَفَرْتُ لِي) به لām که ده فهرموی: ﴿رَبِّ بِمَا أَتَمَمْتُ عَلَّ﴾، په ره رو دگارم! به هۆی نه وه وه که تو چاکه ت له که ل من کردوه، واته: حیکمه ت پێداوم، عیلمت پێداوم و، توانای جه سته ییت پێداوم،

خوابە بەھۆی ئەو نەعمەتانەو، بەھۆی ئەو چاکەییو، کە تۆ لەگەڵ مندا
 کردو، پەرورەدگارم! بەھۆی ئەو چاکانەیی تۆو، دەبێ سوپاسگوزار بێ، بۆیە
 من ھەرگیز پشتیان و ھاوکاری تاوانباران نابم، واتە: ھەرچەندە ئەو کابرایەم
 بەدەست کوژرا، کە من دیفاعم لە مەزڵوومێک کرد، بەلام ئەو پەرورەدگارم!
 ئەو چاکە و نەعمەتانەیی بە منداون، ھەرگیز بەکاریان ناھێتم بۆ بەرگریکردن
 لە تاوانبارانی وەک دارو دەستەیی فیرعەون کە زۆلم دەکەن، لە نەتەرەوێکی
 دیکە، دەشکونجێ مەبەست ئەو بێ: کە جارێکی دیکە بابایەکی سەر بە
 گێچەڵ و شەرخواز و سەر بە تەشقەڵ، بەرگری لێ ناکەم.

سێ: زۆربەیی زانایان دەڵێن: ئەم ئایەتە بەلگەیە لەسەر ئەو کە ھەرامە و قەدەغەییە،
 مەرۆف ھاوکاریی تاوانباران و ستەمکاران بکات و، لە ژێر پکیفیان دا، بە شێوەیەک لە
 شێوەکان کاریک بکات، بێتە ھۆی بەھێز بوونیان و بەردەوام بوونیان، بێگومان ھەم
 ئەم ئایەتە ئەو دەگەییە، ھەم ئایەتی دیکەیی قورئان لەو بارەو یە کجار زۆرن.

مهسه لهی دووه م:

کهوتنه حالته تی ترس و له رزی مووسا له شارد و، دووباره هاوار تیه سترانی له لایه ن بابای به نوو ئیسرانیلییه وه، سه رزه نشتردنی مووسا بوی و، گله یی کردنی بابای قییتی به شهر هاتوو، له مووسا ع که ده یه وی بیته خۆسه پین و ملپنکه چکه ر، نه ک چاکسازیکارو، هه واپتدرانی مووسا ع له لایه ن پیاویکی دلسۆزه وه، که بریار به دهستان له راویژی کوشتنی دان و، سه ره نجام ده رچوونی مووسا ع له شاره که، به ترسه وه:

خَوَا ع ده فره مووی: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ، قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿٧٨﴾ فَلَمَّا أَنْ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوَسَّى اأَتْرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسَ بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٧٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمْوَسَّى إِنَّكَ أَلَمَلَأَ بِأَتْمِرُونَ بِكَ يَفْتَخِرُونَ فَأَخْرَجَ إِلَى لَكَ مِنَ التَّصْحِيفِ ﴿٨٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨١﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سێزده برگه دا:

مووسا ع دواى ئەودى کابرای قییتی به دهست فهوتا، که مه به ستی نه بوو بیکوژی، به لām به و کۆله مسته ی لێیدا، گیانی سپاردو، داواى لێبووردنی له خوا کردو، خوا ع چاوپۆشی لیکرد، له بهر ئەودى که به رگری کرد بوو له سته م لیکراویک، پاشان مه به ستیشی نه بوو بیکوژی، دواى ئەوه:

١- ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، دواى ئەوه (مووسا) کهوته حاله ق ترس و له رزه وه له شاره که دا، چوارچاو بوو، چاودێری کرد، (أي: أَصْبَحَ خَائِفًا مِنْ أَنْ يُطَالَبَ بِدَمِ الْقَبْطِيِّ)، واته: کهوته حاله ق ترسان، له وه که داواى خوینی قییتییه که ی لێ بکری و بکوژیته وه له به رانه ر کوشتنی بابای قییتیدا.

﴿يَرْقُبُ﴾، حاله تنی (تَرْقُب) یانی: چوار چلو بوون و، کهوتنه حاله تنی ترس و بیم و له‌رز، (أَي: يُرَاقِبُ مَا يُقَالُ فِي شَأْنِهِ، لِيَكُونَ مُتَحَفِّظًا لِلِإِحْتِقَاءِ أَوِ الْخُرُوجِ فِي الْمَدِينَةِ)، واته: چاودتیری ده‌کردو، چوار چلو بوو: له باره‌ی نه‌وه‌وه چی ده‌گوتری؟ تا‌کو ناماده بن، یان بُو خُو په‌نهان کردن، یاخود بُو ده‌رچوون له‌شار.

۲- ﴿فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِعُهُ﴾، کت و پر نه‌وه‌ی که دوینتی داوای سه‌رخستن و یارمه‌تیی لیکرد، هاواری تیده‌به‌ست، به ده‌نگی بلند بانگی ده‌کرد که هاوکاری بکات.

﴿يَسْتَصْرِعُهُ﴾، (الاستصراخ: المبالغة في الصراخ، وهو النداء وطلب الغوث بصوت عالٍ)، (استصراخ) بریتیه له زنده‌پووی کردن له (الصراخ) دا که بریتیه له بانک کردن و داوایی یارمه‌تییکردن به ده‌نگی به‌رز، واته: هاوار کردن، یانی: نه‌وه که‌سه‌ی دوینتی داوای یارمه‌تیی لیکردوه‌و له‌سه‌ر وی، کابرای قیتیی به‌کو‌له مستیک گوشت، بینی نه‌وه نه‌مپو‌ش هاواری تیده‌به‌ستی و بانگی ده‌کات به ده‌نگی به‌رز: مووسا فریامبکه‌وه!

۳- ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَمَوِيٌّ مُّمِينٌ﴾، مووسا عليه السلام به کابرای هاوار تیه‌ستووی گوت، (به‌و کابرایه‌ی دوینتی نه‌فهریکی له‌سه‌ر وی کوشته‌و گوت): بی‌گومان تُو بابایه‌کی بيمرادی ناشکرای.

(غَوِيٌّ)، (الغَوِيُّ: الشَّدِيدُ الْغَوَايَةِ، وَهِيَ الضَّلَالُ وَشَوُّ النَّظَرِ)، (غَوِيٌّ) بریتیه له که‌سینک که زور غه‌واپه‌تیی هه‌بتی، نه‌ویش بریتیه: له گومرایی و تینه‌گه‌یشتن، یاخود له نیشانه نه‌دان.

به‌لام وه‌ک زور‌جار گوتوومه: (غَنِيٌّ) بریتیه له نه‌نجامی گومرایی، که بریتیه له به‌مراد نه‌گه‌یشتن و بیتاکام بوون، واته: تُو بابایه‌کی سه‌رگه‌ردان و بيمرادو بتی ناکامی، ﴿مُيِّنٌ﴾، پوون و ناشکرا، یانی: زور پوونه که تُو بابایه‌کی سه‌رگه‌ردان و بيمرادی، چونکه هه‌ر پو‌ژه گيچه‌لینک ده‌که‌ی و، هه‌ر پو‌ژه خوت ده‌خه‌یه شه‌پو نا‌ژاوده‌که‌وه، واپنده‌چتی نه‌و که‌سه که‌مته‌رخه‌م بوو بتی، که دوینتی نه‌فهریکی

له‌سەر کوژراوه، ده‌بوایه چه‌ند پوژژیک هەر خۆی په‌نهان بکات و خۆی بشارتیهوه، نه‌ک دیسان گێچه‌لیکی دیکه بنێتهوه، بۆیه مووسا وای پێگوتوه، دیاره شایسته‌ی نه‌و سه‌رزهنشت و قسه پێگوترانه بووه.

٤- ﴿ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ﴾، ئنجا کاتیکی مووسا عليه السلام ویستی: زه‌بر له‌و که‌سه بدات، که دوژمنی هه‌ردوکیانه، واته: له‌ بابای قیبتی، (البطش: الأخذ بغنْف، والضرب)، (بطش) واته: گرتنی که‌سیک به‌ توندیی و، به‌ کوردیی زه‌بر لێ وه‌شاندنی پێده‌لێن، یان په‌لاماردان، کاتیکی ویستی په‌لاماری نه‌وه بدات، که دوژمنی هه‌ردوکیانه، واته: زه‌بری لێ بوه‌شێنێ، ده‌ستی لێ بوه‌شێنێ.

٥- ﴿ قَالَ يَمْشِيَ أَبْرِدُ أَنْ تَعْلِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ﴾، گوتی: نه‌ی مووسا! عليه السلام ده‌تهوێ یمکوژی، وه‌ک چۆن دووینیش که‌سیکت کوشت؟، ئایا نه‌مه قسه‌ی بابای قیبتی بووه، که مووسا په‌لاماری داوه و، به‌ره‌و پروی چووه زه‌بری لێ بدات؟ یاخود قسه‌ی بابای ئیسرائیلیی بووه، که هاواری له‌ مووسا عليه السلام به‌ستوه‌و، پوژی پێشتر مووسا عليه السلام که‌سیکی له‌سەر وی کوشتوه؟! هه‌ردوو پایه‌کان هه‌ن:

أ- هه‌ندیکیان گوتویانه: کابرای قیبتی ئاگادار نه‌بووه که مووسا عليه السلام نه‌و قیبتیه‌ی کوشتوه، بۆیه نه‌وه قسه‌ی کابرای ئیسرائیلییه، نه‌و ئاگادار بووه که دووین مووسا که‌سیکی له‌سەر وی کوشتوه، ئنجا که مووسا سه‌ر زهنشتی کردوه و گوتویه‌تی: تۆ بابایه‌کی سه‌رگه‌ردانی پوون و ناشکرای و بابایه‌کی بێمرادی ته‌شقه‌له‌چی، که سه‌ر زهنشتی کردوه، وایزانیه که په‌لاماری ته‌ویش ده‌دات، بۆیه گوتویه‌تی: ﴿ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ﴾، نه‌ی مووسا عليه السلام! وه‌ک دووین که‌سیکت کوشت، ده‌تهوێ نه‌مڕۆش من بکوژی؟!

ب- هه‌ندیکیان ده‌لێن نه‌وه قسه‌ی کابرای قیبتیه، ده‌بێ بووینته قاوو بڵاو بووینتهوه، که مووسا عليه السلام دووین که‌سیکی قیبتی کوشتوه، بۆیه گوتویه‌تی: وه‌ک چۆن دووین که‌سیکت کوشتوه، له‌ قیبتیه‌کان، ده‌تهوێ نه‌مڕۆش من بکوژی؟! هه‌ردوو پایه‌کان هه‌ن، به‌لām پای دووه‌میان وێچووهر و گونجاوتره و، قسه‌کانی دوایش پشتگیریی ده‌که‌ن.

۶- ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، تُو بهس ده تهوئ بیبه خو سه پین له زهوید، (الْجَارُ: الْمُتَعَالِي عَنْ قُبُولِ الْحَقِّ، وَالشَّدِيدُ فِي الظُّلْمِ وَالْبَاطِلِ)، (جَار) که سیکه له به رانبر هه قدا سه رکه شی بکات، خوئ به بهرز بکرت، مل بو هه ق که چ نه کات و، له ستم کردن و زهر وه شانندا توندوتیژ بن.

۷- ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ﴾، تُو ناتهوئ له چاکساز ییکاران بی، نهم قسانه وایان لی ده خویندرتهوه، که ده بن تهوانه هه موویان قسه ی بابای قیبتی بن، دووره له عه قلهوه، که بابای نیسپرتیلی نهو هه موو قسانه به مووسا عليه السلام، لی، که زانیویه تی دوتیش که سه که ی کوشتوه، بهرگری کردوه له ستم لیکراوینک، به دوور ده زاندری ههر له سه نهوه نده سه زه نشترکرنه ی، نهو هه موو قسانه بو مووسا عليه السلام ریز بکات، بویه زیاتر وایده چن قسه ی بابای قیبتی بن، که نهو گومانه خراپه ی به مووسا عليه السلام برده، لهوانه یه که دوتیش مووسا کابرای قیبتی کوشتوه، نهم قیبتیه ی نه مرق نه یزانیبن، که قیبتیه که ی دوتن ستمی کرده، له کابرای نیسپرتیلی و، مووسا عليه السلام بهرگری له ستم لیکراوینک کرده، بویه ناوا تومه تباری ده کات بهوه که تُو ده تهوئ خو سه پین بی له زهوید، له ولاتی میسرداو، ناتهوئ له چاکساز ییکاران بی.

۸- ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ يَسْأَلُ﴾، پیاوینکیش لهو په ری شاره وه هات، به خیرایی ده رقی، نهو شاره ی که نهو پروداده ی تیدا قهوماوه، که وایده چن پایته ختی میسر بوو بن، پیاوینک لهو په ری شاره وه هات، ده بن نهو پیاوه کت بوو بن؟! توینره وهان لهو باره وه چنده رایه کیان هه و قورنان دیاری نه کرده:

۱- هه ندیکیان کوتوویانه: هه مان نهو پیاوه یه که له سووره تی (غافر) دا، به: ﴿رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾، نلوی هاتوه: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ (۲۸) غافر، پیاوینک له دارو ده سته که ی فیرعمون که نیمانه که ی خوئ په نهان کرد بوو، کوتی: ﴿أَنْتُمْ لَكُمْ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ (۲۸) غافر، بهرگری له مووسا عليه السلام ده کات و ده لی: نایا پیاوینک ههر له بهر نهوه ده کوژن، که ده لی: په روه درگرم خوایه؟.

ب- هه ندىكيان گوتووپانه: پياوئكى ديكه ي پروادار بووه له داروده سته ي فیرعهون، به لآم ههر له بهنوو ئيسرائيل بووه، وهك نه تهوه، چونكه كه سيك ناگاي له پاوژكردى كار به دهستانى فیرعهون بئ، له باره ي كوشتنى مووساوه، دهبن كه سيكى نيزيكى خويان بن، نه گهرنا بابا يه كى بهنوو ئيسرايلىي چهوسنراوه، ناگاي له كوژو مه جليسى پريار به دهستانى دهورى فیرعهون نيه.

ج- هه ندىكى ديكه ش گوتووپانه: پياوئكى ديكه ي قيتيى پروادارى دلسوز بووه، مه رج نيه نهو پياوه پروادارى نيو دام و دهزگا و دارو ده سته ي فیرعهون بووبئ.

به لآم راي يه كه ميان زياتر پيده چئ، چونكه پياوئكى ديكه ي دلسوز، كه سيك كه نيزيك نه بووبئ له دام و دهزگاي حوكمرايى فیرعهون و له پريار به دهستان، ناگاي له كوژوونه وهو له ئامانجى كوژوونه وهى پريار به دهستان و كار به دهستانى دهورى فیرعهونيش نابئ، واته: نه گهر نهو پياوه پروادارش نه بئ، كه پرواي خوئ شارو ته وه، دهبن ههر پياوئكى ديكه ي وهك نهو بووبئ، له نيو دارو ده سته ي پريار به دهستانى فیرعهوندا بووبئ، به لآم ئيمانه كه ي خوئ په نهان كرد بن، ئنجا نهو پياوه له و په رى شاروه به خيراى هات.

﴿يَسَىٰ﴾، (السعي: المَشْيُ السَّريْعُ، وَهُوَ ذُوْنَ الْعَذْوِ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجَدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا)، (سعي) بريته له رويشتنيكى خيرا، به لآم نه گاته نه ندازه ي راكردن و غاردان، به كاريش ده هينرئ بو نه وه كه مروف شتيكدا به جيددئى بيكات و مكوپ بئ له سه رى و، به عه زيمه ته وه بيكات، ئنجا نهو كاره خير بئ، يا خود شه ر بئ، خراب بئ، يا خود چاك بئ.

٩- ﴿قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنَّكَ الْأَمَلَاءُ يَأْتِرُونَ بِكَ﴾، گوئى: نه ي مووسا! اللّٰهُ پريار به دهستان و كار به دهستان، له باره ته وه راوژ ده كهن، (الْمَلَأُ: الْجَمَاعَةُ أُولُوا الشَّانِ)، (ملا) كومه ليك كه خاوهن كار بن، خاوهن پريار بن، بويه به: پريار به دهستان و كار به دهستان ليكمدا وه ته وه، واته: پريار به دهستان و كار به دهستان، ﴿يَأْتِرُونَ بِكَ﴾، راوژت له باره وه ده كهن، بينگومان بو پيلانگن پان.

۱۰- ﴿لَيَقْتُلَنَّكَ﴾، تاكو بتكوژن.

هه‌ندیك له زانیان گوتووایه: ئه‌و پیاوه بپرواداره‌ی نێو بپیار به ده‌ستانی فیرعه‌ن، ناوی (حزقیل) بووه، به‌لام له قورئاندا ناوی نه‌هاتوه.

۱۱- ﴿فَاَخْرَجَ اِنِّي لَكَ مِنَ التَّاصِيحِ﴾، بۆیه ده‌ربه‌جۆ، له شار ده‌رچۆ، من له دلسوزانم، له به ته‌نگه‌وه بووان و مشوورخۆرانم بۆ تۆ.

۱۲- ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، یه‌کسه‌ر مووسا به ترسه‌وه لێی ده‌رچوو، چاوه‌پێی ده‌کرد.

مووساش عليه السلام قسه‌که‌ی لێ وه‌رده‌گرێ، که به دنیایی ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ: ده‌بێ مووسا عليه السلام پشتر ناشنا به‌تیی له‌گه‌ڵی بووبی و به‌کدییان ناسیبی و، ناگای له مشوورخۆری و دلسۆزییه‌که‌ی بوو بێ، بۆیه یه‌کسه‌ر متمانه‌ی پێک‌دوه و قسه‌که‌ی لێوه‌رگرتوه، یاخود ده‌بێ ئه‌و پیاوه، پیاویک بووبی که جیی متمانه بووبی و، مووساش عليه السلام خوای په‌روه‌ردگار خستویه‌تیه دلی و که متمانه‌ی پێ بکات، بۆیه یه‌کسه‌ر پێشنیاره‌که‌ی لێ وه‌رگرتوه ته‌به‌ننیشی کردوه، ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا﴾، لێی چوووه ده‌ر، له شاره‌که چوووه ده‌ر، ﴿خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، چاوه‌پێی، حاله، له حالێکدا که ده‌ترسا، به ترسه‌وه لێی چوووه ده‌ر، ﴿يَتَرَقَّبُ﴾، چاوه‌پێی ده‌کرد، (الرَّهْب: الإنتظار)، (تَرَقَّبَ) له‌سه‌ر کیشی (تَفَعَّلَ) ه، ده‌گوتری: (رَقِبَ إِذَا نَظَرَ أَحْوََالَ شَيْءٍ)، (رَقِبَ) یانی: ته‌ماشای حال و بالی شتیکی کردو، چاودێری کرد، چوار چاو بوو، بزانی چی لێ په‌یدا ده‌بێ.

۱۳- ﴿قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، (مووسا پارایه‌وه) گوتی: په‌روه‌ردگارم! له کۆمه‌ڵی سته‌مکاران ده‌ربازم بکه، به‌ر په‌لیان نه‌که‌وم و، نه‌توانم به‌دۆزنه‌وه‌و به‌مرن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانیویه‌تی که بپاری یه‌که‌جاره‌کیان داوه، له‌سه‌ر کوشت و سزادانی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَلِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي چوارهم** ❖

پیتاسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه نایه ته کانی: (۲۲ - ۲۸) ده گریته خوی، واته: له جهوت (۷) نایه ت پیکهاتوه و، نهم دهرسه مان قوناغی چواره می ژیان و به سه رهاتی مووسا علیه السلام ده گریته خوی و، باسی به پیکهوتنی مووسایه به ره و ولاتی مه دین و، هاوکاری کردنی دوو نافرته بو تاودانی نازده له کانیان.

پاشان ناشنابوونی به بابی دوو کچه کهو، هاوسه رگریزی کردنی له گه ل یه کیکیاندا، له به رانه ر (۸ - ۱۰) سال، شوانیدا، له سه ر بناغی سه ودا و گریه ستیک له گه ل بابیاندا، که پایوکی پیری به ته مه ن بووه، که وه ک پیشتریش باس مان کرد: زوربه ی توژره ره وانی قورن ان ده لین: نه وه شوعه یب علیه السلام بووه، به لام پیشتریش باس مان کردو، دواتریش به چهن د به لکه به کی یه کلایکه ره وه ده یسه لمینم، که ناگونجن نه و پیاهه شوعه یب بووین، نه وه شوعه یبه ی علیه السلام که خوا بو گه لی مه دینه ی ناردوه و، به ماوه به کی زور له پیش په یدا بوونی مووسا علیه السلام بووه.

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۲۲﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّجْلُ وَآبُونَا شَيْعَ كَبِيرٍ ۝۲۳﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝۲۴﴾ فَجَاءَهُ أَحَدُهُمَا تَمَشُّيًا عَلَىٰ آسِجِيٍّ قَالَتْ إِنَّكَ ابْنِي بِدْعُوكَ لِجَزِيلِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۲۵﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ

اَسْتَجِرُّكَ اِنَّكَ خَيْرٌ مِّنْ اَسْتَجَرْتُ الْغَوَى الْاَمِينُ ﴿١٦﴾ قَالَ لَیْ اُرِيدُ اَنْ اُنْكَحِكَ اِمْرَاةً
اَبْقَى هَتَيْنِ عَلَیَّ اَنْ تَاْجُرْنِیْ ثُمَّیْ حِجْبٌ فَلَا اَتَمَمْتُ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا اُرِيدُ
اَنْ اَشُقَّ عَلَیْكَ سَخِجْتُ اِنْ شَاءَ اللهُ مِنَ الصَّالِحِیْنَ ﴿١٧﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَیْنِیْ وَبَیْنَكَ
اَیْمًا اَلْاَجَلِیْنَ فَضِیْتُ فَلَا عُذْرَکَ عَلَیَّ وَاللهُ عَلٰی مَا نَقُولُ وَكِیْلٌ ﴿١٨﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تهاکان

{کاتیکیش (مووسا) پرووی کرده لای مهدیهن (به رهو لای وی کهوته پئی) گوتی:
نیزیکه په روه ردگارم راسته پیم پیشان بدات ﴿١٦﴾ کاتیکیش چووه سوئی ناوی
مهدیهن، کومه له خه لکینکی له سر دیتن، ناژه لیان ناو ددها، له خواروانیشه وه
دوو نافرته تی دیتن، ناژه له کانیان راده گرت (که جاری ناو نه خونه وه) گوتی:
نه وه چیتانه (ناژه له کانتان له گه ل هی خه لکه که ناو نادهن؟! گوتیان: هه تا
شوانه کان (ناژه له کانیان ناو نه دهن و) نه پوژن، تیمه ناژه له کامان ناو نادهین و،
بابیشمان پیره میزدیکی به ته مه نه (بو په تیمه ی ناردوه و خو ی نه هاتوه) ﴿١٧﴾
یه کسر (مووسا) ناژه له کانی بو ناودان، دواپی به رهو لای سیبه ره که گه رایه وه
گوتی: په روه ردگارم! من ناتاجی هه ر خیرو چاکه به کتم بوم دابه زنی ﴿١٨﴾ نیدی
یه کیان (له دوو کچه کان) هاته لای به شه رمه وه ده پویی، گوتی: به دنیایی بایم
بانکت ده کات، تا کو کریی نه وه که ناژه له کامانت ناودا، به پاداشت بتداتن،
نجا که مووسا هاته لای (بایان) و به سه رهاتی خو ی بو گیرایه وه، بایان گوتی:
مه ترسه! له کومه لی سته مکاران رزگارت بووه (لهم ده فهره ده سته لاتیان نیه)
﴿١٩﴾ به یکیکیان (له دوو کچه کان) گوتی: نه ی بابی خوم! به کریی بکره (بو
شوانی) بیگومان بابای به هیزی ته میندار، باشتین که سه که به کریی ده گری
(بو شوانی) ﴿٢٠﴾ (بابی کچه کان) گوتی: من ده مه وی یه کیک لهم دوو کچه مت

لى ماره بگم، كه ماوهى ههشت سالن كرىكارم بى (بۆ شوانىي) ئنجا نهگەر ده سالت تهاوكردن، ئهوه (چاكه بهكه) له خۆتهوهيه و، ناشمهوى (ئهو كارد) لهسهرت قورس و زهحمهت بگم، بىگومان نهگەر خوا بيهوى له چاكانم دهبنى (له مامه لهدا) ﴿٧٧﴾ مووسا گوتى: ئهو (بهلىن)ه، له تىوان من و تودايه، هه كالم له دوو ماوه كهم تهاو كردن، نابى سنوور شكىنييم له دژ بكرى و، خواش شايهده لهسهر ئهوهى دهلىلىن ﴿٧٨﴾.

شيكرنهوهى ههنديك له وشهكان

(تَوَجَّهَ): واته: پووى كرده، (وَاجْهَتْ فَلَانًا): وَجْهَتْ وَجْهِي تَلْقَاءَ وَجْهِي، تَوَجَّهَ: أَقْبَلَ، دهگوترى: (وَاجْهَتْ فَلَانًا) واته: پووى خۆم كرده پووى ئهو، (تَوَجَّهَ) واته: پووى تىكرد، بهرهو پووى چوو.

(تَلْقَاءَ): (مَضَرَّ عَلَى وَزْنِ التَّفْعَالِ، وَلَيْسَ لَهُ نَظِيرٌ فِي كَسْرِ الشَّاءِ غَيْرَ تَهْتَالِ، وَتَلْقَاءُ: التَّلْقَاءُ وَالْمَقَارَبَةُ، أَي: لَمَّا تَوَجَّهَ جِهَةً تُلَاقِي مَذْيَنَ)، وشهى (تَلْقَاءَ)، چاوگه له سهر كىشى (تَفْعَالِ)، تهنيا وشه بهكى دىكهى هاو وینهى هه به، لهو دا كه حاله تى چاوگى به ژبرى تانه كه بى، نهویش بریتیه له وشهى (تَهْتَالِ)، واته: پهيكەر، كهواته: ﴿تَلْقَاءَ﴾، واته: پىكگهشتن و لى نيزىك بوون، ﴿لَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَذْيَنَ﴾، واته: كاتىك پووى كرده شوئىنك، كه بهرهو لای مه ديهن بوو.

(وَرَدَ): چوووه سهرى، يان چوووه سوئى، (الْوَرْدُ: أَصْلُهُ: قَضْدُ الْمَاءِ)، (وَرْدَ) له نهصلدا به مانای پووكرندن ئاوه، بۆ ئاوهتێنان، (وَرَدْتُ مَاءً غَدًا: إِذَا حَضَرَتْهُ وَإِنْ لَمْ تَشْرَعْ فِيهِ)، نهگەر بلىي (وَرَدْتُ مَاءً غَدًا) واته: ئاماده بووم له لای ئهو ئاوه، با نهچووبیه نىویشى.

(تَذُودَانِ): (تَطْرُدَانِ): وَالذُّودُ مِنَ الْإِبِلِ: إِلَى الْعَشْرَةِ، (تَذُودَانِ) دهریان ده کرد، ناژه له که بیان دهرده کرد، لیره دا خوا ۱۰۰ دهری نه خستوه نهو ناژه له، که ناویان داوه، مه پ و بز ن بووه، ناژه لی ورد، یاخود ره شه ولّاخ بوون، واته: گا و مانگا، یاخود حوشر بوون؟ دهری نه خستوه، به لّام له (په یمانی کون) دا دهلّی: مه پ بوون، وشه ی (ذُود) یش که بُو حوشر به کاردی، سَن هه تا ده (۱۰) دانه، پَیان ده گوتری: (ذُود).

(مَا خَطَبُكُمَا): واته: چیتانه؟! (الْعَطَبُ: الْأَمْرُ الْعَظِيمُ الَّذِي يَكْثُرُ فِيهِ التَّغَاطُبُ)، (عَطَب) بریتیه له کاریکی مه زن که قسه و باسی زور تیدا ده کړی، که واته: ﴿مَا خَطَبُكُمَا﴾، یانی: چیه حالتان؟! نهو حاله ته ی نهو ناژه لانه ی خوْتان جاری پاده کړن و دووریان ده خه نه وهو، ناویان نادهن، له گه ل هی شوانه کانی دیکه.

(حَقَّ يُصْدِرَ الرَّعَاءُ): تاکو شوانه کان لی نه بنه وهو ناو نه دهن و نه رُون، (صَدَرَ: إِذَا غُذِيَ بِ «عَنْ» اقْتَضَى الْإِنْصِرَافَ ﴿يَوْمَيزُ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاكَ﴾ (الزلزلة)، وشه ی (صَدَرَ) نه گهر به پیتی (عَنْ) به ره و به رکار تپه پ بکات، مانای لی یوونه وهو واز لپه یتان ده گه به نن، مانای رُویشت ده گه به نن، وهک خوا ۱۰۰ ده ره رموی: ﴿يَوْمَيزُ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاكَ﴾ (الزلزلة، نا له و پوژه دا خه لک دهرده چن و ده گه پرنه وه.

(الرَّعَاءُ): (الرَّعَاءُ) کوّی (رَاعِي) ه، شوان، که له زمانی عه په بیدا وشه ی (رَاعِي) که به (رِعَاء) و به (رِعَاء) یش کوّده کړیته وه، ههم به رانبر شوانی کوردیی که بُو مه پو بز ن و نه وانه به کاردی و، ههم بُو گاوان که بُو ره شه ولّاخ به کاردی، ههم بُو حوشره وان، ههموویان ده گریته وه، واته: وشه ی (رَاعِي) له زمانی عه په بیی دا: (رَاعِي الْإِنْلِ وَ رَاعِي الْغَنَمِ وَ رَاعِي الْبَقَرِ)، ههمووی پیتی ده گوتری، به لّام له زمانی کوردیید: وشه ی شوان بُو که سیک که مه پ و بز ن ده له وه پرتی به کاردیتین و، وشه ی گاوان بُو که سیک که ره شه ولّاخ ده له وه پرتی، به کاردیتین، هه لبه ته حوشریش له

وَلَاتِی تِیمه نه بووه، نه گهرنا رهنکه وشه یه کی تاییه تیشیان بو حوشت له وه پینیش به کارهینا بابه.

(الْقَصَصُ): (الْقَصُّ: تَبَعُ الْأَثَرِ، وَالْقَصَصُ: الْأَثَرُ، وَالْقَصَصُ: الْأَخْبَارُ الْمُتَتَبِعَةُ). وشه ی (قَصْ) به مانای به دواى شوئنه وارکه وتن دئی، (قَصَص) بریتیه له شوئنه وارکه، ههروه ها (قَصَص) بریتیه له وه وه والانه ی که مرؤف شوئنیان ده که وئ و به دواياندا ده چئ، به لام (قَصَص) کؤی (قِصَّة) یه واته: به سه رهات و چیرۆک.

(جَجَجَ): (جَمْعُ جَبَّةٍ: السَّتَّة، مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْحَجِّ، لِأَنَّ الْحَجَّ يَقَعُ كُلَّ سَنَةٍ)، (جَجَجَ) کؤی (جَبَّة) یه، که نه ویش به مانای سأل دئی، له حه جه وه وه ریانگرتوه، چونکه حه ج سالانه دووباره ده بیته وه.

(وَكَيْلٌ): واته: کارپسپێردراو، به کوردیش به کاری دینین، ده گوترئ: فَلَانَكِهِس وه کیلی فلانکه سه، (التَّوَكُّلُ: أَنْ تَعْتَمِدَ عَلَى غَيْرِكَ وَتَجْعَلَهُ نَائِبًا عَنْكَ، وَالتَّوَكُّلُ فِعْلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ)، (تَوَكَّلَ) وه کیل گرتن، نه وه یه که تو پشت به جگه له خوت به سستی و بیکه ی به جیگری خوت، (وکیل)، له سه ر کیشی (فَعِيلٌ) ه، به لام به مانای (مَفْعُولٌ) ه، (الْوَكِيلُ)، یانی: (المَوْكُولُ إِلَيْهِ) که سیک که کاری پئ سپێردراوه.

مانای گشتیی نایەتەکان

ئەم قۆناغەش کە قۆناغی چوارەمی ژیان و بەسەرھاتی مووسای **عليه السلام** تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە، ئەوەندە ھەبە لە سوورەتی (طە) لە نایەتی ژمارە (٤٠) دا، ئاماژەیەکی کورتی پێ کراوە، لەبەر ئەوەی پێشتر بە تەواویی باسکراوە، کە دیارە ئەم سوورەتە پێش سوورەتی (طە) ھاتووە، بۆیە لە نایەتی (٤٠) ی سوورەتی (طە) دا، خوا **عَلَّمَ** وەک بێر خستەئەوی ئەو راستییە بۆ مووسا **عليه السلام** باسی دەکات، کە دەفەر مویی: ﴿وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفُتْنَاكَ فَنُورًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْؤُؤُا ۝١٠﴾، واتە: کەسێکت کوشت تۆمان لە خەم و پەژارە دەرباز کردو، تۆمان بە چەندان جۆر تاقیکردووە، ئنجا سالانێک لە نێو خەڵکی مەدینەدا مایەو، دوایی لە کاتیکی ئەندازەگیریکراودا، ھاتی ئەی مووسا! **عليه السلام**، واتە: ھاتی بۆ ئەو شوێنە کە پەیام و وەحییی خوای پەروەردگارت پێ بدری و بکرییە پیغمبەر، کە ئەو تەنیا ئاماژەیە، لەبەر ئەوەی لە سوورەتی (القصص) دا، مانەوی مووسا **عليه السلام** لە نێو خەڵکی مەدینەدا، شوانیی کردنی بە تەفصیل باسکراوە و ھاتووە.

دیارە خوا **عَلَّمَ** پێشتر باسکرد، کە مووسا **عليه السلام** دواي ئەوەی ئەو پیاوھ بڕوادارە، یان ئەو پیاوھ دڵسۆزە، کە لەو پەڕی شارەو ھات بە خێرای و، ھەوایی پێدا، کە دارو دەستە و کار بەدەستانی فیرعەون، تەگبیر دەکەن و، نەخشە دادەنێن و، پیلان دادەنێن و، ئاکو تۆ بکرن و بتکوژن، مووسا **عليه السلام** بە ترسەو، لە شار دەرچوو، بە چوار چاویی و لە خواش پارایەو گوتی: خوایە! لە کۆمەڵی ستەمکاران دەربازم بکە، تێمەش لێرە بەخێرای بەسەر تەفسیری نایەتەکاندا دەپۆین:

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾، کاتیک پرووی کرده لای مهدین، ولاتی مهدین:
 ﴿قَالَ عَنِّي رَبِّ إِنِّي بِمِيقَاتِي سَوَّلَةَ الْكَيْلِ﴾، گوتی: نیزیکه پهروه دگام رتی
 راستم پتشاندا، رتی راست: لیره دا مه به ست پتی رتی راسته که بیگه به ننی
 بهو نامانجه ی که بریتیه له خو په نهان کردن و خو په نادان و، دهر باز بوون
 له فیرعون و دارو ده سته که ی، ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
 النَّكاسِ يَسْقُونَ﴾، تنجا کاتن چووه سهر ناوی مهدین، ناوتکیان هه بووه:
 نایا پروبار بووه؟! کانی و سهر چاوه بووه؟! بیر بووه، ناوه که یان هه لهنچاوه؟!
 گوماونک بووه؟! باس نه کراوه، کومه له خه لکتیکی له سهر بینی ناژه لیان ناو
 ده دا، ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾، له خواروانه وه، یان جیا له وان،
 دوو نافرته تی دیتن، ناژه له کانی خو یان دوور ده خسته وه وه، هه پس ده کردن، جاری
 تیکه ل نه بن له گه ل ناژه لی شووانه کان، ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾، گوتی: چیتانه؟!
 ﴿قَالَتَا لَا نَسْتَعِيْ حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّجَاءُ﴾، گوتیان: تیمه ناژه له کامان ناو ناده بن، تاکو
 هه موو شووانه کان نه پوون، تاکو شووانه کان هه موو ناژه له کانیان ناو نه دهن و نه پوون،
 تیمه ناژه له کامان ناو ناده بن، ﴿وَأَبُوکَا شَيْخٌ کَبِيرٌ﴾، بابیشمان پیاوکی به
 ته منی به سالد ا چوویه، یانی: بویه نه وه نه هاتوه و تیمه دوو نافرته تین، هاتووین.
 ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾، ناژه له کانی بو ناودان، دواپی گه پاره وه
 به ره و سینه ره که، دیاره پتشر له سینه ری دره ختیک دانیشه وه و چووه بو
 نه وی، ﴿فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أُنزِلَتْ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، گوتی: پهروه دگام! من
 بو هر چاکه به که بو دم دابه زینتی، ناتاجم، واته: پیوستیم به هه موو خیر و
 چاکه به کی تو هه به، وا پنده چن مه به ستی پت حه وان هه وه خواردن و خو راک و
 پیداو پیستیه کانی ژیان بووه.

﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشَّىٰ عَلَىٰ أَسْتَحْيَا﴾، له دوو (کچ) هکان به کیکیان هاته لای
 به شه رمه وه ده پوی، ﴿قَالَتْ إِنَّكَ ابْنُ يَدْعُوکَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾،
 گوتی: بابم بانکت ده کات، تاکو نه وه که ناژه لت بو ناو داوین، کرینه که ت به

پاداشت بداته‌وه، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾، نجا کاتیک موسا عليه السلام هاته لای پیاوه به تهمنه‌که، بابی دوو کهه‌که‌و، به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ گپ‌رایه‌وه، ﴿قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوَمِ الظَّالِمِينَ﴾، کوتی: مه‌ترسه، له کومه‌لی سته‌مکاران ده‌رباز بووی، واته: تیره له ژیر پکیفی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یدا نیه و، نه‌وان ده‌ستیان ناگاته تیره.

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، به‌کیک له دوو کهه‌کان، کوتی: نه‌ی بابه! به‌کرپی بکړه، باشرین که‌سیک که‌تۆ به‌کرپی بگری، بابایه‌کی به‌هیزی نه‌مینداره، نه‌و موسایه‌ش عليه السلام نه‌و دوو سیفه‌ته‌ی تیدان.

﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَمْكُمُكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾، بابیان پېشنیاری کهه‌که‌ی وه‌رگرت، کوتی: ده‌مه‌وئ به‌کیک له‌م دوو کهه‌مت لږ ماره‌ بکه‌م، ﴿عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حِجَجٍ﴾، له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که‌تۆ هه‌شت سالان کریکارم بی، واته: شوانم بی، ناژه‌له‌کانم بۆ بله‌وه‌پړنی، ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، نجا نه‌که‌ر ده (۱۰) سالت ته‌واو کردن، نه‌وه له لایهن غۆته‌وه‌یه و چاکه‌ی غۆته، نه‌که‌رنا بریاره‌که‌هه‌شت (۸) ساله، ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾، ناشمه‌وئ له‌سه‌رت وه‌زه‌حه‌مت بخه‌م، به‌پرو بیانوو نیم، ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، نه‌که‌ر خوا بیه‌وئ له‌چاکانم ده‌بینی، له‌مامه‌له‌وه‌له‌سوکه‌وتدا.

موساش عليه السلام ناوا وه‌لمی داپه‌وه:

﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾، کوتی: نه‌و بریاره له‌نیوان من و تودا بن، ﴿إِنَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضِيَّتْ فَلَا عُدْوَةَ عَلَيَّ﴾، هه‌ر کام له‌دوو کاته‌که‌م ته‌واو کرد، هه‌شت ساله‌که، یان ده‌ساله‌که، ده‌ستدریژی نه‌کرېته‌سه‌رم و هه‌لنه‌پېتجریم، ﴿وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾، خواش له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ده‌یلتین، کار پېتجیردراومان بی و، چاودیز بی به‌سه‌رمانه‌وه.

مه‌سه‌له گرنه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

به‌رقی که‌وتنی مووسا علیه‌السلام به‌ره‌و لای مه‌دیه‌ن و، له‌ خوا ص پاران‌ه‌وه‌ی که‌ راسته‌ ری‌ی بکات و، پاش گه‌یشتنی به‌ ناوی مه‌دیه‌ن، هاوکاری‌ی کردنی بۆ دوو نافرته‌که‌، که‌ ناز‌ه‌له‌کانی خۆیان راگرت‌بوون، تا‌کو شو‌انه‌کان له‌ ناودانی ناز‌ه‌له‌کانیان ده‌بنه‌ود، پاشان گه‌ران‌ه‌وه‌ی بۆ نه‌و سی‌به‌ره‌ی پی‌شته‌ر لی‌ی‌سو بو و، ننج‌ا له‌ خوا ص پاران‌ه‌وه‌ی که‌ بۆ هه‌ر خیر و چاکه‌یه‌کی وی نا‌تاجه‌:

خوا ص ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَنِ رِجَتٍ أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۚ﴾ (۲۲) ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا تَسْقِيَنَا إِنَّا بَنَاتُ زَيْدِ بْنِ أَوْسَ بْنِ كَعْبٍ ۚ﴾ (۲۳) ﴿فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۚ﴾ (۲۴)

شیکردنه‌وه‌ی لهم‌ ئایه‌تانه، له‌ یازده‌ بر‌گه‌دا:

(۱) ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾، کاتیک (مووسا) بروی کرده‌ لای مه‌دیه‌ن، پی‌شته‌ر هه‌م وشه‌ی: ﴿تَوَجَّهَ﴾ مان‌ شیکرد‌ه‌وه‌، هه‌م ﴿تِلْقَاءَ﴾، ﴿وَلَمَّا﴾ لهم‌ (و)، بۆ بادانه‌وه‌و گیرانه‌وه‌ (عطف)، لهم‌ رسته‌یه‌ باده‌دان‌ه‌وه‌و ده‌گیر‌یت‌ه‌وه‌ بۆ سه‌ر چه‌ند رسته‌یه‌که‌ پی‌شته‌ر باس‌کراون و، هه‌ندیک‌یش که‌ قرت‌ت‌راون، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ سه‌لیقه‌ و عه‌ق‌ل ده‌زان‌رین، واته‌: ﴿وَلَمَّا خَرَجَ مِنَ الْمَدِينَةِ هَامِئًا عَلَى وَجْهِهِ، فَاتَّفَقَ أَن كَانَ مَسِيرُهُ فِي طَرِيقٍ يُؤَدِّي إِلَى أَرْضِ مَدْيَنَ، حِينَئِذٍ تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾، له‌ قور‌نادا هه‌میشه‌ خوا ص نه‌وه‌ی که‌ به‌ عه‌ق‌ل و سه‌لیقه‌ ده‌زان‌ری، له‌ کاتی گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌کاندا، یاخود له‌ کاتی راگه‌یاندنی راستیه‌کاندا، خوا

﴿كَتَبْتَنِي مُوْبَارَكٌ وَ بَه پیت و پیزی خۆی پێ قەرەبائێ نەکردووە قرتیندراوە، لێرە شدا
 كه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَذْرُؤًا﴾، یانی: دواى ئەوێ كه له شار دەرچوو،
 نه‌یدەزانى بۆ كوێ ده‌چێ! به‌لام وابوو كه دەرچوونه‌كه‌ی به‌ره‌و ئاقارى مه‌دیه‌ن بوو،
 پێكاكه‌ی ڕوو به‌ لای مه‌دیه‌ن بوو، (مه‌رج نیه‌ موسا ﷺ) شاره‌زا بووبێ، كه به‌س خوا
 ده‌زانێ ماوه‌ی چه‌ند به‌ ڕێوه‌ بووه‌، ئنجا ڕوویكرده‌ لای مه‌دیه‌ن، له‌و كاته‌دا:

(٢) - ﴿قَالَ عَسَىٰ رَفِيتَ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، گوئی: نيزيكه‌ په‌روه‌ردگارم راسته‌ ڕێم
 بكات، لێره‌دا وا پێده‌چێ مه‌به‌ست له‌ راسته‌ ڕێ، واته‌: ئەو ڕێیه‌ی كه‌ ڕێك ده‌مگه‌یه‌نێ
 به‌و ئامانجه‌ی كه‌ بۆی ده‌چم، نه‌ك مه‌به‌ست پێی ڕێی مه‌عنه‌ویی بێ، واته‌: ڕێی پێدا
 ڕۆیشتن، به‌لام كه‌ ڕواله‌تی ئایه‌ته‌كه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێ، ئەوه‌ش ده‌گرتنه‌ خۆی، كه‌ ئەو
 پارانه‌ودیه‌ی موسا ﷺ: ﴿عَسَىٰ رَفِيتَ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، ئەوه‌ش ده‌گرتنه‌
 نێو خۆی كه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ ڕووی دینداریه‌شه‌وه‌، راسته‌ ڕێی بكات و هیدایه‌تی
 بدات و عه‌قل و دلی به‌ره‌و ڕه‌زومه‌ندیی خۆی په‌لکشێ بکات.

ئه‌گه‌رنا لێره‌دا كه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿عَسَىٰ رَفِيتَ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾، واته‌:
 نيزيكه‌ په‌روه‌ردگارم هه‌خاته‌ سه‌ر ڕێهه‌کی راست، كه‌ هه‌یج قوورت و پێچه‌ی تێدا
 نه‌ه‌یت و، ڕێك هه‌گه‌یه‌نێ به‌و شوێنه‌ی كه‌ ئامانج و مه‌به‌سته‌م، كه‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی
 بگه‌مه‌ شوێنێك، تێیدا دانیاو بێ ترس بم، له‌ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌كه‌ی.

(٣) - ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَذْرُؤٍ﴾، كاتێك گه‌یشه‌ لای ئاوی مه‌دیه‌ن.

پێویسته‌ بزانه‌ری: (وُرُود) جاری وایه‌ به‌ مانای چوونه‌ نێو (دُخُول)، به‌لام
 زیاتر به‌ مانای چوونه‌ سه‌ر سوێ (إِشْرَاف) دێ، واته‌: كاتێك موسا ﷺ گه‌یشه‌
 سوێ و قه‌راغ ئاوی مه‌دیه‌ن، چونكه‌ له‌ شوێنێكی دیکه‌ له‌ سووره‌تی مه‌ڕبهم دا،
 وشه‌ی (ورود) به‌كارهاتوه‌: ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ ٧١ ﴿مَرِيْمَ﴾، هه‌یج كامێك له‌
 تێوه‌ نیه‌، مه‌گه‌ر (ورودی ده‌بن بۆ دۆزه‌خ، ئایا یانی: هه‌یج كامێك له‌ تێوه‌ نیه‌،
 مه‌گه‌ر ده‌چێته‌ نێو دۆزه‌خ؟! به‌ ته‌نکید نه‌خێر، یانی: ده‌چێته‌ سوێی و ده‌چێته‌

قەراغ (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا يُشْرِفْ عَلَيْهَا)، هیچ کام لە تێوە نیه مه‌گەر پێیدا ده‌روانی و ده‌چینه سوێی، کاتی خۆی له‌ تەفسیری سوورەتی (مریم)دا، به‌ تەفصیل باسی نه‌وه‌مان کردوه‌ و، نه‌م نایه‌ته‌شمان به‌ به‌لگه‌ی نه‌وی هێناوه‌ته‌وه‌ که مووسا عليه السلام نه‌ چۆته‌ نێو ناوه‌که‌، گوماویک بووه‌، بیریک بووه‌، سه‌راوه‌یه‌ک بووه‌، یاخود پوواریک بووه‌، به‌ویدا هاتوه‌ مووسا عليه السلام چۆته‌ سه‌ر سوێی ناوه‌که‌، نزیک ناوه‌که‌، نه‌ک چووپیته‌ نێوی، نه‌گه‌رنا خوا جل جلاله ده‌یفه‌رموو: (وَلَمَّا دَخَلَ مَاءً هَدِينُ).

وشه‌ی (وَلَمَّا)، ده‌لێ: (حَرْفُ تَوْقِيتٍ وَجُودٍ شَيْءٍ بِوَجُودٍ غَيْرِهِ)، (لَمَّا) پێتیکه‌ به‌کارده‌هێنێ بۆ دیاریی کردنی کاتیک بۆ شتیک، به‌ بوونی شتیکێ دیکه‌، کاتیک چوووه‌ سوێی ناوی مه‌دیه‌ن:

٤- ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ﴾، کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی له‌سه‌ر بیی، ناویان ده‌دا، لێره‌ فه‌رموو یه‌تی: کۆمه‌له‌ خه‌لکیک، به‌لام دوا یی بۆمان ده‌رده‌که‌وی نه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌ شوان بوون، به‌ چی بۆمان ده‌رده‌که‌وی؟! به‌ قسه‌ی دوو ئافه‌ته‌که‌ که‌ ده‌لێن: ﴿لَا تَسْقِي حَقَّ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ﴾، هه‌تا شوانه‌کان له‌ ئاودانی ئاژه‌له‌کانیان لێ نه‌بنه‌وه‌، ئاژه‌له‌کا‌مان ئاوه‌ ناده‌ین، که‌واته‌: نه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌ شوان بوون و ئاژه‌لیان ئاوداون.

﴿يَسْقُونَ﴾، واته‌: ئاویان ده‌دان، (أَيُّ يَسْقُونَ «مَاءً» مِّنْ شَأْنِهِ أَنْ يُسْقَى)، شتیکیان ئاویان ده‌دا، که‌ بگونی (یاخود پتویست بێ) ئاوه‌ بدێ، ئنجا نه‌مه‌ ده‌گونجی مه‌ر بووبن، ده‌گونجی بزنی بووبن، یان مه‌ر بزنی بووبن، پێکه‌وه‌، ده‌گونجی ره‌شه‌ ولاخ بووبن، ده‌گونجی هێسترو ماین، یان نه‌سپ و که‌ر بوو بن و، ده‌گونجی حوشت بوو بن، خوا جل جلاله دیاریی نه‌کردوه‌، به‌لام وه‌ک پێشتریش گومان: له‌ په‌یمانی کۆندا هاتوه‌ که‌ مه‌ر بوون.

٥- ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ﴾، له‌ خواروانه‌وه‌، یان جیا له‌وان دوو ئافه‌ته‌ی لێ هه‌لکه‌هوتن، رێگریان ده‌کرد له‌ ئاودانی ئاژه‌له‌کانیان، دووریان ده‌خستنه‌وه‌.

(مِنْ دُونِهَا) واته: جیا له خه لکه که، دوور له خه لکه که، چونکه وشه ی (دون)، یانی: (الْمَكَانَ الْأَسْفَلَ أَوِ الْأَبْعَدُ كَأَنَّهُ يَنْزِلُ إِلَيْهِ الْمَاضِي)، که دهفه رموی: (دون) ی نهوان، یانی: له خواروانه وه، یاخود دوورو جیا لهوان، چونکه (دون) یانی: شونتیک ی خوارتری دوورتر، وهک بابای رۆشتوو دایده به زیت ی.

تهعبیری (دون) ی به کاره یتناوه له بهر نه وه ی شوانه کان نازه له کانی خویان تاوداون، دوو ئافره ته که ش نازه له کانی خویان ږاگرتوون، که واته: له پله به کی خواروانه وه بوون، چ له رووی جوگرافی و، چ له رووی مه عنه وییوه، ده ری نه خستوه ئیا نهو دوو ئافره تانه ژن بوون، کچ بوون، کن بوون؟ به لَم دوا یی بۆمان درده ده که و ی، که دوو کچ بوون.

(أَيُّ تَطْرَدَانِ ۖ)، (أَيُّ تَطْرَدَانِ إِلَّا أَوْ غَمًّا أَوْ مَاضِيَةً مِنَ الْمَاءِ)، واته: ږږگریان ده کرد، له نازه له کانیان، (حوشتر یان مه ږ یان ږه شه و لاخ) دوور یان ده خستنه وه و ږایان ده گرتن، نه یفه رموه له چی؟ به لَم به سیاق دیا ره و وشه ی (ذَادُهُ، يَذْوُدُهُ)، یانی: ږی له نازه ل گرت، ږی لیده گرتی که بله وه ږی، یاخود ئاو بخواته وه، واته: نازه له کانی خویان ږی لی ده گرت، که تیکه ل بن، له گه ل نازه له کانی دیکه، ږه نکه شوانه کان گو تیان: ئیوه بۆتان نیه جاری نازه لی خۆتان ئاو بدنه، وا دیا ره هر بنچینه یان وا بوو ب ی، نهک هر هر نهو ږۆره و ابوو ب ی.

٦- (قَالَ مَا خَطْبُكَ)، مووسا گو ی: نهو چیتانه؟ یانی: بۆچی نازه له کانتان ږاده گرن؟ مووسا عليه السلام کاتیک نهو دیمه نه ده بی نی، نهو دوو کچ، دوو ئافره تی ږوو سوور، که دیا ره به شهرم و شکو بوون و، پۆشته و به حه یا و نه ده ب بوون، که نهو ده مان دوا یی بۆ درده ده که و ی، (جَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَا وَ)، ته ماشا ده کات نهو دوو ئافره ته نازه له کانی خویان ږاگرتوون و، ناهیلن بچن سه ر تاو، دیا ره نازه له کان تینوو بوون و، ږه نکه په لکیشیان کرد ب ی و، ږږکیشیان کرد ب ی، بچن بۆ تاو خوارد نه وه، نهوانیش ږایانگرتوون و نه یان هیستوه، نهو ده ش دیا ره بنچینه بهک بووه نهو شوانانه مامه له یان ب ی

لەگەل ئەو دوو ئافرەتەو ئازەلەكانیاندا كەردە، كە ئابن تێوہ ئازەلە خوتان ئاو بەدن، تاوہكو تێمە لئەنبەنەو، ئنجا ئەگەر بیر بووہ و ئاوہكەیان ھەلھەتەجاوہ و، بۆیان لە گۆلاویك كەردوون، ئەگەر ھەر گۆلاویك بووہ، پووباریك بووہ، كانی و سەرچاوەیەك بووہ، گرنك ئەوہیە ئەو دوو ئافرەتە ئاوا ببینن، پئ لە ئازەلەكانیان دەرگن، ھەپسیان دەكەن، جاری نەچن ئاو بخۆنەوہ.

﴿ مَا خَطْبُكَ ؟ ۖ ﴾ ئەوہ چیتانە؟! (الْعَطْبُ: الشَّانُ وَالْعَدْتُ الْمُهْمُ يَلْزَمُ فِيهِ التَّغَالُطُ)، (خطب) كارێكى گرنك، پێویست بكات قسەى تێدا بكرێ.

(٧) - ﴿ قَالَتْ لَا سَمِيَّ حَتَّى يَصْدِرَ الرَّعَاءُ ۖ ﴾، ھەردووکیان گوتیان: تێمە ئازەلەكانمان ئاو نادەین، تاكو شوانەكان نەپۆن، وشەى ﴿ يَصْدِرُ ﴾، (أَصْدَرَ، يُصْدِرُ)، خوتندراویشەتەوہ: (حَتَّى يَصْدُرَ)، (صَدَرَ، يَصْدُرُ)، (الإصْدَارُ وَالصُّدُورُ: الإِرْجَاعُ مِنَ السَّقْيِ)، (إِصْدَارٌ وَصُّدُورٌ) بریتین لە گێرپانەوہى ئازەلە لە ئاودان، واتە: تێمە ئازەلەكانمان ئاو نادەین، تاكو شوانەكان ئازەلەكانیان ئاو نەدەن و لئەنبەنەوہ نەپۆن.

(الرَّعَاءُ: جَمْعُ رَاعِي، الرِّعَاءُ وَالرُّعَاءُ وَالرَّعِيَانُ جَمْعُ رَاعٍ)، (راعی) بە سئ جور كۆدەكرێتەوہ، بە (الرِّعَاءِ) و بە (الرُّعَاءِ) و بە (رَعِيَانُ) ھەرسێکیان كۆى (راعی) ین، (راعی)ش جارى وایە ھالەتە ئیعرابیەكەى وایە، (ی)ەكەى لەگەلدا دەبێ، جارى واش ھەیە، ھالەتە ئیعرابیەكەى وایە (ی)ەكەى دەفرتێرتی، (راعی) یان (راع) ھەردووکیان بە مانای شوان دێن.

بۆ مووسایان پوونكەردەوہ، بۆیە ئازەلەكانیان رادەگرن، تاكو شوانەكان، شوانە پیاوكان لە ئاودانى ئازەلەكانیان دەبنەوہو دەپۆن، كە لەمەوہش دەرەكەوئى كە ئەوانە خەلكێكى بێ بەزەیی بوون و، خەلكێك بوون پێزى ئافرەتیان نەگرتوہ، پێزى خەلكى بێھێزیان نەگرتوہ، وەك بنەمایەكى ھەمیشەیی بووہ، مامەلەیان پئ لەگەل مالى ئەو پیاوہ بە تەمەنەدا كەردە، كە ناچار بووہ كچەكانى بنێرى بۆ ئاودان و لەوہراندنى ئازەلەكان، بۆیە دواى پوونى دەكەنەوہ دەلێن:

۸- ﴿وَأَبَوْنَا سَيْحٌ كَبِيرٌ﴾. بابىشمان پياۋىكى بە تەمەنى گەورەيە، ئەمە روون كىردىنەۋى ئەۋەيە: بۇچى خۇتان ھاتوون بۇ ئاۋدانى ئازەلەكان؟! دەلئىن: بابىشمان پياۋىكى بە تەمەنى بەسالدا چوۋيە، ﴿سَيْحٌ﴾، يانى: بە تەمەن ﴿كَبِيرٌ﴾، يانى: بەسالدا چوۋ، زۆر كەۋتۈتە تەمەنەۋە، ئەمە پۈزۈش ھىتانەۋەيە، كە بۇچى بابىيان نامادە نەبوۋە بۇ ئاۋدانى ئازەلەكان؟

۹- ﴿فَسَقَى لَهُمَا﴾، مووسا يەكسەر بۇ ئاۋدان، ئازەلەكانى بۇ ئاۋدان، واتە: (فَسَقَى لَهُمَا الْمُسْقِيَّةَ)، ئەۋەي دەپى ئاۋ بىردى، بۇ ئاۋدان، ئىنجا مەر بوۋە و، بىز بوۋە و، مەر بوۋە بىز بوۋە و، حوشتر بوۋە و، رەشەۋلەخ بوۋە! گىرنگ ئەۋەيە بۇ ئاۋدان.

۱۰- ﴿ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ﴾، دوايى گەپايەۋە بۇ سىبەرەكە، (التَّوَلَّى: الرُّجُوعُ عَلَى طَرِيقِهِ، تَوَلَّى) بىرتىيە لەۋى ئىنسان بەرتى خۇندا بگەرتتەۋە، لە شوتىتتەكەۋە ھاتىن، بەۋىندا بگەرتتەۋە، ﴿إِلَى الظِّلِّ﴾، بەرەۋ لى سىبەرەكە، (ال) سەر ﴿الظِّلِّ﴾، بۇ (عەھد) ە، سىبەرەكە ئەۋ سىبەرەكى كە پىشتىر لى بوۋە، ئەمەش ئەۋە دەگەيەنى كە پىشتىر لە سىبەرەكى دانىشتەۋە تەماشاش ئەۋ دىمەنەي كىردەۋ، ەك پىشتىنالى خۇمان دەلئىن: تىشى رەسەن خۇى لە كالانىدا رانگى، كە دەبىنى دوو ئافەرەتى روو سوور، ئازەلەكانى خۇيان ھەپس كىردوون، تاكو پياۋەكان لە ئاۋدانى ئازەلەكانيان دەبنەۋە، غىرەت و جەۋھەرى قىۋولنى نەكردەۋ، لەۋ دىمەنەۋە راجىتى، بە مەرلۇۋمى زانىون، بۇيە يەكسەر چوۋە، دىارە گۇچاننىك، دارىكى لى بەدەستەۋە گىرەۋ و، چوۋە ئازەلەكانى ئاۋدان و، بىن مەنەتىش بوۋە لە شۋانەكان، ئىنجا لىرەدا زانايان زۆر قەسيان كىردەۋ لەۋ بارەۋە، كە ئايا مووسا ﷺ چۈنى ئازەلەكان بۇ ئاۋدان؟! ھەندىكىيان گوتتويانە: بەردىك لەسەر زارى بىرەكە بوۋە، بە دە كەسان لىبراۋە، ھەندىك دەلئىن: بە چىل (۴۰) كەس، ئەۋ بە تەنيا لىبىردەۋ، ھەندىك دەلئىن: پىتۋىستىي بە ئاۋ ھەلتىنجان بوۋە، كە دۆلكەكە بە ئافەرەتەكان بە زەھمەت ھاتتە سەرى، بەلەم ئەۋ بە يەك دۆلكە، دوو دۆلكە، ئەۋ ھەۋزەي بۇ پىر كىردوون و ئازەلەكانيان لى ئاۋداۋە، بەلەم ئەۋ وردەكارىيانە لە قورئاندا نەھاتوون، گىرنگ ئەۋەيە خوا ﷻ دەفەرەمۇ: ئازەلەكانى بۇ ئاۋدان، دوايى چوۋ گەپايەۋە بۇ سىبەرەكە.

۱۱- ﴿فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، گوتی: نهی پهروه ردگارم! من هه چاکه به کم بؤ دابه زتنی، پتو یستم پیتهتی، نه مه هم جورنکه له مه دح و ستایشی خوا ځکه، که خوا چاوک و سه رچاوهی هه موو خترو خوشی و چاکه به که بؤ مروؤف، هم زور به نه ده به وه داوا کردنه له خوا ځکه، که پتو یستی به هاوکاری خوا هه به و، پتو یستی به خترو چاکه ی خوا هه به، نجا نهو خترو چاکه به، زادو نان و زه خیره به، هه رچی هه به، لیره شدا تو زه ره وانی قورنان به سه رهاتی عه چاپ له عه بدوللای کوری عه ببا سه وه نه قل ده که ن و له که سی دیکه وه، دوا یی په کیان دینین، که گوا به موسا الطیبه نهو ماوه به: مانیک بووه، یان که متر بووه، که به رتوه بووه، هه ر گیای خواردوه و، نهو شتانه ی خواردوون که له زهوی دا ده روین، هه تا ده لاین: دوا یی نه وه نده لاواز بووه، له ریخو له کانیه وه نهو خواردنه دیار بووه که ته ماشا ت کردوه!! که نه وه زنده رو یی (مبالغه) به، به لآم به ته نکید موسا الطیبه پتو یستی به خواردن و خوراک بووه و، پتو یستی به شوینی حه وانده بووه و، پتو یستی به دنیا یی و هیمیش بووه، که ده فره موئ: ﴿إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، هه ر خترو چاکه به که له تو وه بن و، هه ر به رتوه ندی و سوودیک له تو وه بن، من پتو یستیم پیته تی، (الخیر: مَا فِيهِ نَفْعٌ وَمُلَاقَةُ لِمَنْ يَتَعَلَّقُ هُوَ بِهِ، فَمِنْهُ خَيْرُ الدُّنْيَا، وَمِنْهُ خَيْرُ الْآخِرَةِ، وَأَحْسَنُ خَيْرٍ لِلْغَرِيبِ: وَجُودُ مَاوِي يَطْعَمُ فِيهِ، وَيَبِيتُ، وَزَوْجَةُ يَأْسُ إِلَيْهَا وَيَسْكُنُ، فَكَانَ اسْتِجَابَةُ اللَّهِ أَنْ أَلْهِمَ الشَّيْخَ الْكَبِيرَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ إِحْدَى ابْنَتَيْهِ)، وشه ی (خیر) هه ر شتی که که سوودی بؤ مروؤف تیدا هه بن و، له که لی بگو نجن، له که ل نهو که سه دا که داوا ی ده کات، چ چاکه دنیا، چ هی دوا رو ز، با شترین چاکه ش بؤ بابای ناواره و غه رب که له شوینیک دیکه وه ها ته، نه وه به که شوینیک، په نایه که هه بن خواردنی لن بغوات، شوینیک هه بن شهوی تیدا بکاته وه، هاوسه رنک هه بن، بؤی بیته مایه ی نارامی و کابانه تی بؤ بکات، بویه خوا ځکه به که سه ر وه لمی پارانه ده که ی موسا الطیبه دایه وه، که زور به نه ده به وه له خوا پارایه وه، خور په ی خسته دلی پیاوه پیره به ته مه نه که وه، که به کیک له دوو که که کانی له دوا بنیری.

پتو یسته بگو ترئ: ﴿مَذْيَكٌ﴾، ناوی شارو ولاتیک بووه، به لآم به ناوی که لی مه دبه نه وه ناو نه راوه، نهو که له ش له وه چه ی میدیانی کوری ئیبراهیم بوون الطیبه.

كە ئىمە لە سوورەتی ئىبراھىمدا، بە تەفصیل باسماڭ كەردو، ئىبراھىم جگە لە ئىسحاق و ئىسماعىل، كۆرئىكىشى بوو بە ناوى مەيدان، بەلكو (پەيمانى كۆن) باسى كۆرى دىكەش دەكات، ئنجا دەلى: ئەو گەلى مەدینە، لە مەيدانى كۆرى ئىبراھىم پەيدا بوون، سەر زەمىنى مەدینەش دەكەوتتە سەر كەنارى رۆژئاواى دەريای سوورو، لە مەسپەرەو نىزىكەى (۸۵۰) مىلە، كە دەكاتە (۱۳۶۷ كم)، ئنجا بەو پىتتە بى، واتە: مووسا عليه السلام بە پىيان (۱۳۶۷ كم)ى بىرپو، ئەگەر ھەر رۆژەى پەنجا كىلۆمەتر (۵۰ كم)ى بىرىي، (۲۸) رۆژى پىچوون، ئاكو لە مەسپەرەو گەشتووتە مەدینە، يانى: دەورى مانگىكى پى چوو، ھەلبەتە ئەگەر ھەر رۆژەشەى (۱۰۰ كم)ى بىرىي، واتە: نىوہى: دەورى (۱۴، ۱۵) رۆژى پىچوون.

مه سه له ی دووهم:

به دواي مووسادا هاتنی به کیک له دوو کهه کان به قسه ی بابی و، چوونی مووسا عليه السلام بو لای پیاوه به ته مه نه که و، گیرانه وهی به سه رهانی خوی بوی و، دنییا کردنه وهی پیاوه به ته مه نه که بو مووسا، که نه ترسی و، پتشیار کردنی لی ماره کردنی به کیک له دوو کهه که ی، له سه ر پتشیاری به کیک له دوو کهه کان، له به رانه سه ره شت سال شوانیی کردنیدا بویان و، نه گه ر کردیشیه ده سال، نه وه چاکه و پیاوه تی خویه تی:

خوای عليه السلام ده فه رموی: ﴿جَاءَهُ إِحْدَهُمَا تَمِثِي عَلَى اسْتِحْيَاوْ قَالَتْ إِنَّكِ ابْنِي يَدْعُوكَ لِيَجْعَلَ لَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَبَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ قَالَتْ إِحْدَهُمَا يَتَأْتِي اسْتَجْرَهُ إِنَّكِ خَيْرٌ مِنِّي اسْتَجَرْتُ الْقَوِيَّ الْأَمِينُ ﴿١٧﴾ قَالَ ابْنِي أَرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَّجَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٩﴾﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له چواره ده برکه دا:

(۱) - ﴿جَاءَهُ إِحْدَهُمَا تَمِثِي عَلَى اسْتِحْيَاوْ﴾، به کیک له دوو کهه کان (که ناژده کانی پتشر بو ناودا بوون)، به شه رمه وه ده پژی و هات بو لای.

نه ک به ناز و له نه وه لاره ده، نه ک به شیوه یه ک که جهسته ی خوی نمایان بکات، به لکو هم له پرووی پوشاکه وود، هم له پرووی شیوازی پژیسته نه وه، به شه رم و شکوه ده پژی، (ف) که ده فه رموی: ﴿جَاءَهُ﴾، بو دوا داهاتن (فاء التعقیب)، پیاوه پیره به ته مه نه که، به خیرایی به کیک له دوو کهه کانی

ناردود، خوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به خیرایی پارانوه که ی مووسای عَلَيْهِ السَّلَام گیرا کردود، له میانی نیلهام کردن بو نو پیاوه به تمه نه د، که به کیک له کچه کانی به دوایدا بنیری و، چیدیکه به برسیه تی له ژیر سیهری نو دره خته دانه نیشتی، نجا سیهری دره خت بووه و، سیهری نه شکه و تیک بووه و، سیهری چیا به ک بووه و، گرنگ نهو به چیدیکه لهوئی نه بی.

(۲) - ﴿قَالَتْ إِنَّكَ آتِي دَعْوَكَ لِيَجْزِيكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾، که هاتوه دهستی نه کردود به حیکایهت و قسه ی ناپیوست، به کسه ر قسه ی مه بهستی کردود، که جیی مه بهسته: گوئی: به دنیایی بایم بانگت ده کات، تا کو کرئی نهووت به پاداشت بداتهووه، که تو ناژه له کانت بو نیمه ناوداوه.

لیترده مه بهست له (کرئی نهووت به پاداشت بداتهووه)، واته: له به ران به ری نهوودا که تو چاکهت له گه ل نیمه کردود، نهویش ده یهوئی چاکهت له گه ل بکات، نهک: ها بگره نهووه کرئی کاره که ت!

﴿أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾، وشه ی (اجر) یانی: پاداشت، کرئی، شتیک له به ران به ر شتیک دا بی، ﴿لِيَجْزِيكَ﴾ (لِيُعْطِيَكَ) بتداتی، (جَزَاءً) بریتیه له قهره بوویه ک به ران به ر کاریکی چاک یا خود خراب، (الْأَجْرُ: التَّغْوِيضُ عَلَى عَمَلٍ تَأْجِبُ لِلْمَعْوُضِ)، (اجر) یش بریتیه له قهره بوویه ک له سر کاریکی به سوود، بو بابای قهره بوو بو کراوه، مه بهست پتی نهووه بووه: تو چاکهت له گه ل نیمه دا کردود و، هاوکاریت کردووین، بابیشم ده یهوئی هاوکاریت بکات و، چاکهت بداتهووه.

(۳) - ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ، وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾، کاتیک هاته لای، (هاته لای پیاوه به تمه نه که، بابی کچه که)، هه والی پید، به سه رهاته که ی بو گیرایهوه، (الْقَصَصُ: الْغَبْرُ)، ته لیف و لای سه ر (الْقَصَصُ)، بو ناساندنه، (أَي: قِصَّةً)، به سه رهاته که ی خو ی بو گیرایهوه، لیترده (التَّعْرِيفُ عَوْضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، ناساندن قهره بووی پالوه دلدار، (الْمُضَافُ إِلَيْهِ ه: يَانِي: فَلَمَّا جَاءَ وَقَصَّ عَلَيْهِ قِصَّةً)، له جیاتی به فرموئی: (قِصَّةً) ده فرموئی: ﴿الْقَصَصُ﴾، ته لیف و

لامی ناساندنی خستوته سهر، یاخود ﴿الْقَصَصُ﴾، ته لیف و لامه که بۆ ناساندنه، به لام بۆ (عهد)ه، واته: به سه رهاته گۆرینه که، به سه رهاته زانراوه که ی خوی که زانراوه و ناسراوه، بۆ گپراهوه.

(۴)- ﴿فَالَا تَحْزَنْ﴾، گوئی: مه ترس، واته: تۆ ئیستا له ژیر رکیتی حوکی که نغانیه کان دای و، له ژیر رکیتی حوکی فیرعه ونیه کاندانه ماوی، نهمه ش نهوه ده که به ئی که نهو کاته حوکی فیرعه ون، له سنووری ولاتی میسردا بووه و، نه که یشتوته لای شام و، مه دیهن و... هتد، نهو فیرعه ونه ی که نهو به سه رهاته له رۆژگاری دابووه، تنجا نه گهر حوکی فیرعه ونه کانی پیتشر، یان دواتر، فراوانتر بووی، وهک پیتشر باسمان کرد، نهوه حیسابیتیکی دیکه یه، به لام لهو کاته دا حوکی نهو فیرعه ونه ی که مووسا ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ له مالیاندا گهوره بووه و، له رۆژگاری نهو دا مووسا رایکردوه، له ولاتی بهو لوه نه بووه و نه گه یوته مه دیهن.

(۵)- ﴿نَجَّوْتَنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، دهر باز بووی له کۆمه لی سته مکاران، که فیرعه ون و دارو ده سته که بنی، واته: حوکی نهوان ناگاته تیره و، تیره له ژیر رکیتی نهواندا نه.

(۶)- ﴿قَالَتْ اِحْدِهْمَا يَتَابَتِ اسْتَجِرْهُ﴾، یه کیکیان (له دوو کهه کان) گوئی: ههر نهو دوو کهه ی که مووسا ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ نازه له کانی بۆ ناوداون، یه کیان گوئی: ﴿يَتَابَتِ اسْتَجِرْهُ﴾، نه ی بابه گیان! به کرئی بگره، ﴿يَتَابَتِ﴾، خویندراویشه ته وه: (يَا أَبَتُ) به کرئی بگره، یانی: بۆ شوایی، ﴿يَتَابَتِ﴾ و (يَا أَبَتُ): (الْقَاءُ عَوْضَ عَنْ يَأِ الْمَتَكَلِّمِ فِي الْفَذَاءِ غَاظَةً)، پیتی (ت) جیگره وه ی (ی) یه، بۆ بابای قسه بیژ، به تابهت له کاتی بانککردن دا، له جیاتی بلی: (لَبِی) ده ئی: ﴿يَتَابَتِ﴾، یاخود (يَا أَبَتُ).

(۷)- ﴿اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِينُ﴾، بیکومان باشترین که سیک که تۆ به کرئی بگری، (بۆ شوایی، بۆ له وه پاندنی نازه له کاهمان)، که سیکه به هیزیش بی و نه مینداریش بی، ﴿الْقَوِيُّ الْاَمِينُ﴾، نهم (آل) ی سهر ﴿الْقَوِيُّ﴾ و ﴿الْاَمِينُ﴾، ههردووکیان بۆ ناساندن، واته: ناساندنه که بۆ جینسه و مه بهست پتی گشتیه، یانی: (التَّعْرِيفُ لِلْجَنَسِ الْمَرَادُ بِهِ الْعُمُومُ، اَيْ اِذَا اسْتَأْجَرْتَ، فَهَذَا الرَّجُلُ هُوَ الْمَوْصُوفُ بِالصِّفَاتِ

اللازمة)، نه گهر بتهوئ كه سيك به كرى بگرى بؤ شوانبى، نه م پياوه خاوهنى نهو سيفه ته پيويستانه نه، كه بؤ كاره كه مان پيويستى، كه بريتيه له هيز و نه ميندارى.

نايا نهو كچه له چى هه له پيوتجاوه، كه مووسا عليه السلام هه م به هيزه و هه م نه مينداريشه؟ هه ر له هه لسو كه وته كانى مووسا دا نه وهى هه له پيوتجاوه، هيزه كه ي له وه دا كه به ته نيا نازه له كانى ناوداوه و، گوئى نه دلوته نهو شوانانه ي له وئى و، نه مينيش بووه، كاتى كه له گه لي دا هاتوه، يا خود كا تيك كه چوو ه نازه له كانى بؤ ناوداون، چاوى تينه بريون و، ته ماشايان كردوه پياويكى نه جييه، پاكه، به عيفغه ته، نه مانه ته كه شى له وه هه له پيوتجاوه.

٨- ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾، (پياوه به ته مه نه كه) گوئى: من ده مهوئ يه كيك له م دوو كچانه م لى ماره بكه م، بيكه مه هاوسه رت، ليره دا خوا ﷺ به سه رهاته كه زور كورت ده كاته وه، نه گه رنا به ته نيك دواى نه وهى مووسا عليه السلام كه يشوت ته نهوئ، خواردنيان پنداوه و پشووى داوه و نيسراحتى كردوه، ئنجا مەرج نيه هه ر له هه مان كۆرو مه جليسا، كچه كه به بابى گوئى: بابه نه م پياوه به كرى بگره، پياويكى به هيز و نه مينداره، به لكو له مه قاميكي ديكه دا، به تاييه تى له گه ل بابيان دانيشتون، هه روه ها له گه ل دا يكيانداو، كه وتوونه ته راويز: چۆن مامه له له گه ل نهو پياوه دا بكه ن؟ نهو كاته كچه كه پيشنارى كردوه، ئنجا دوايش نايا هه ر نهو پۆزه بووه، يا خود پيى چوو، بابه كه پيشنار ده كات، ده لى: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾، من ده مهوئ يه كيك له م دوو كچه م لى ماره بېرم، نهو دوو كچه ي تو نازه له كانت بؤ ناوداون، هه لبه ته نه مه سه رهشكردنى مووسا عليه السلام بووه، كه يه كيك لهو دووانه هه لبريزى، كاميانى به دله، سه ر پشكه، به لام نهو به كرىه ستى هاوسه رگيرى دانانزى، به لكو ته نيا سه ر پشكردنه، به لام دواى نه وهى ديارى ده كات، ئنجا لى ماره ده برى، له به رانه ر چييدا؟!

۹- ﴿عَلَّ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَجٍ﴾، لە بەرانبەر ئەوەدا، کە تۆ کرێکارم بێ ماوەی هەشت سالان، ﴿تَأْجُرَنِي﴾، (مُضَارِعُ أَجْرَةٍ، مِثْلَ نَصَرَةٍ، إِذَا كَانَ أَجِيرًا لَهُ)، ﴿أَنْ تَأْجُرَنِي﴾، یانی: (أَنْ تُصِیْحَ أَجِيرًا لِي)، واتە: بێبە کرێکاری من، کارم بۆ بکە، ماوەی چەند؟!

﴿ثَمَنِي حِجَجٍ﴾، ماوەی هەشت سالان، ﴿حِجَجٍ﴾، (جَمْعُ حَجَّةٍ أَيْ: سَنَةٍ)، لەبەر ئەوەی حەج لە سالداندا تەنیا جارێک دەکرێ، بۆیە کە گوتوو یانە: (حَجَّةٌ)، یانی: (سَنَةٌ).

۱۰- ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، ئنجا ئەگەر دە سالت تەواو کردن، ئەوە لەلایەن خۆتەوهیو، چاکو پیاووەتی خۆتەو پێتەوه پابەند کراو (مُلَازِمٌ) ن.

ئەمە دیارە هەمووی دانوستان بوو، لەگەڵ مووسادا ﷺ و پێککەوتن بوو و پێشنیارکردن بوو بۆی، کە دەلێ: ﴿فَمِنْ عِنْدِكَ﴾، (أَيُّ تَفَضُّلٍ مِنْكَ) ئەوە چاکەیه کە و زیادهیه کە لە لایەن خۆتەوه.

۱۱- ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ﴾، ناشمەوێ بارگرانییت بەخەمه سەر، یانی: لێت بە بڕو بیانوو نیم، هەموو پۆژێ پرتە و بۆلەت لەسەر ناکەم و مامەلەم خۆشە لەگەڵدا.

۱۲- ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ الْعَسْكَرِ﴾، ئەگەر خوا بیهوێ لە چاکان دەمبینی، لە مامەلە کردن و هەلس وکەوتدا، ئینسانێکی باشم دەبینی، لە بواری هەلسوکهوت لەگەڵ خەڵکدا، ئومێدم وایە، ئەگەر خوا ﷻ حەز بکات، لە چاکان بم، وەک لە فەرماشتی پێغەمبەری خوادا ﷺ هاتو، دەفەرموێ: (رَجِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَفَهًا إِذَا بَاغَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى)، (أَخْرَجَهُ الْبَغَارِيُّ: ۷۶-۷۷)، واتە: خوا بەزەهێ بە مروۆفێکی تەبا و گونجاو دا، لە کاتیکیدا کە دەفروشتی و، کاتییک دەکڕی و، لە کاتیکیدا کە لەگەڵ کەسێک دەبێتە کێشەیه کە و دەچنە دادوەرییهوه.

ننجا نهوه پيشنيار خسته پرووی پياوه به تهمه نه که بوو، با بزاین وه لمی مووسا عليه السلام چی ده بی؟!

(۱۳) - ﴿ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ﴾، گوتی: نهوهی گوترا، له نتوان من و تودا بی، تهمه قبول کردن و پهسند کردن و، وه لأم دانهویه له مووساوه عليه السلام، واته: نهوهی گوت، نهوه له بهینمان دابی.

(۱۴) - ﴿ أَيْمًا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ﴾، هه کام له دوو کاته کان، (ههشت سآله که، یاخود ده سآله که) م تهواو کردن، ده سترژی و سنور شکنیم، بؤ لانه کرئی، ﴿ الْأَجَلَيْنِ ﴾، که مه نصوبه به: ﴿ قَضَيْتُ ﴾، مه نصوبه، (آی: اسم موصول مثل ما، وزیدت بعدها، ما، للتأكيد، ليصير الموصول شبهاً باسماء الشرط).

(آی) وهک (ما) ناوی (موصول) هو، (ما) شی له دواوه زیاد کراوه بؤ جه ختکردنه وه، تاکو نهو ناوی (موصول) ه، وهک ناودکانی مهرج بچی.

﴿ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ﴾، نابی ده سترژییم بؤ لا بکری و سه غلهت بکریم، یانی: تیم هه لنه پیچری و ته شقه لأم پی نه کرئی، نه گهر ههشت سآله که م تهواو کردن، نهوه نهوه یه که له سهری ریکه ووتووین، نه گهر ده سآله که شم تهواو کردن، نهوه چاکه و پياوه تیسی خومه، نهک دواي ههشت سآله که، بلین: ده بی دوو سائی دیکه ش شوانی بکهی، دوو سآله زیاده که چاکه و پياوه تی خومه، نه گهر ویستم ده یکمه، نه گهرنا من پابه ند نه کراوم بهوه وه.

(۱۵) - ﴿ وَاللَّهُ عَلَنَ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴾، خواش له سهر نهوهی ده بلین، کار پیسپتردراوه و چاودیرمانه، یانی: هه که سیک مهرجه که جیه جن نه کات، خوا عليه السلام لینی ده پرسته وه.

لیره دا (صَمَّنَ الْوَكِيلَ مَعْنَى الشَّاهِدِ فَعْدَيَّ بِحَرْفِ عَلَى)، یانی: نه گهر فره مووای: (وَالله وکیل مَا قُلْنَا)، هه تهواو بوو، به لأم به هوئی بهرکار خواستی (وکیل) وه به پیی (علی) مانای شایه دیشی نتواخن کراوه، ﴿ وَاللَّهُ عَلَنَ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴾.

لیره دا وشە ی وە کیل وێرای مانای خۆی کە کارپێ سپێراو (موکول إلیه) ه، مانای
 شایە دیشی تێخراوه، یانی: (وَاللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰی مَا نَقُولُ)، واتە: خوا شاهی دو چاودێرە
 لە سەر ئەو هێ دە یلتین، دیارە هەم مووسا عليه السلام بابایەکی خواناس و لە خوا ترس
 بوو و، هەم پیاو بە تەمەنە کەش، بۆیە خوا یان لە سەر خۆیان کردۆتە وە کیل و
 چاودێرو شاهی د.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی پىنجەم ❖

پېناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له جهوت (۷) ثابته پټک دق، ثابته‌کانی: (۲۹ - ۲۵)، که قوناغی پټنجه‌می ژبان و به‌سهراتی موسای علیهِ السلام گرتوته خوځی، که باسی گه‌رانه‌وه‌ی موسایه له مه‌دینه‌وه به‌ میسرې بؤ سهردانی ماله‌وه‌یان و، به‌ړنوه دویترانیه‌تی له‌لایهن خوای به‌رز و بټی وټنه‌وهو، کرانه به پټنجه‌مبه‌رو، په‌وانه‌کردنی بؤ لای فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی، دواي پټدرانی دوو به‌لگه و موعجیزه سهره‌کیه‌که‌ی:

(۱) - گؤچانه‌که‌ی، که دواي فریدانی ده‌بووه چه‌زیا و، هه‌ژدیه‌ایه‌کی گه‌وره.

(۲) - ده‌ستی، که کاتیک ده‌یخسته بن قولی، ده‌دره‌وشایه‌وه.

هه‌روه‌ها له‌سهر داواي خوځی: هاروونی برایشی له‌گه‌لی کراوته پټنجه‌مبه‌ر بؤ پالېشتییکردنی.

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي مَاتِيكُمْ مِنْهَا يُخْرِجُ أَوْ يَخْتُومُ مِنَ النَّارِ لَكُمْ تَصْطَلُوتُ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَظِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَسْمُوعَ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَنَّرُ كَأَنهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى مُعَمِّبٌ يَسْمُوعُ يُقِيلُ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ اسْكُتْ إِنَّكَ بِرُفْدَانٍ جَنَّتِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ

رَبِّدَا بِصِدْقِي إِنِّي خَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣١﴾ قَالَ سَنُنْذِرُ عَصَدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَمَا
سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيْنِنَا أَنَّمَا وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٣٢﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

ئنجا کاتیک مووسا ماوه‌که‌ی (که بریار بوو) ته‌واوی کردو، له‌گه‌ل
خیزانه‌که‌ی دا (له‌ مه‌دیه‌نه‌وه به‌ره‌و میسر)، رۆیشت، له‌ ته‌نیشت طورپه‌وه،
ئاگرێکی به‌دیگرد (که‌ مایه‌ی هۆگری و دنیایی بوو)، به‌ خیزانه‌که‌ی گوت:
لیره‌بن (مه‌جوولین) من ئاگرێکم دیوه (هۆکاری دنیاییمه)، به‌لکو هه‌والتیکتان
له‌ لایه‌وه بۆ بهێنم، یان بزوو تیکتان له‌ ئاگره‌که‌ بۆ بینم، به‌لکو ئاگری پێ
بکه‌نه‌وه‌و خۆتانێ پێ که‌رم بکه‌نه‌وه ﴿٣١﴾ ئنجا کاتیک هاته‌ لای (ئاگره‌که‌) له‌
قه‌د پالی راستی دۆله‌که‌وه، له‌ زه‌وییه‌ به‌ پێزه‌که‌دا، له‌ دره‌ختیکه‌وه، بانگ کرا
که‌: نه‌ی مووسا! به‌ دنیایی من خوام په‌روه‌دگاری جیهانیان ﴿٣٢﴾ (هه‌روه‌ها
بانگ کرا) که‌ گۆچانه‌که‌ت فرپیده! ئیدی که‌ گۆچانه‌که‌ی فرپیدا، دیتی وه‌ک تیره‌
مار هه‌لده‌به‌زی، به‌ پشتتیکردنه‌وه راپکردو (ئاوړی نه‌دايه‌وه‌و) نه‌گه‌رايه‌وه، خوا
فه‌رمووی: نه‌ی مووسا! وه‌ره‌ پێش و مه‌ترسه، بیکومان تۆ له‌ دنیاکراوانی (که‌
سه‌لامه‌ت ده‌بی) ﴿٣٣﴾ ده‌ستی (راست) یشت بخه‌ به‌خه‌ته‌وه، به‌ بێ نه‌خۆشیی و
زیان، به‌ سپیتی (درووشاوه‌یی) دیته‌ ده‌رتی و، له‌ کاتی سام پرنیشتنیش دا، قۆلت
به‌ (سینه‌ یان ته‌نیشتی) خۆته‌وه بنووسینه (هێمن ده‌بیه‌وه)، ئهم دووانه (گۆچان و
ده‌ست) دوو به‌لکه‌ی دروشاوه‌ن له‌ په‌روه‌ردگارته‌وه، بۆ لای فیرعه‌ون و بریار
به‌ ده‌سته‌کانی، به‌ دنیایی ئه‌وان کۆمه‌لێکی لادهرن ﴿٣٤﴾ مووسا گوتی: له‌به‌ر
نه‌وه‌ی که‌سێکم لێ کوشتوون، ده‌ترسم بکوزن (و په‌یامه‌که‌تم بۆ نه‌گه‌یه‌نری)
﴿٣٥﴾ بۆیه‌ هاروونی براشم، که‌ ئه‌و له‌ من زمان پاراوتره، به‌ پالپشتیک که‌ به‌
راستم دابنێ، له‌گه‌لم بنیره، من ده‌ترسم به‌ درۆم دابنێن ﴿٣٦﴾ خوا فه‌رمووی:

بېگومان (پشت و) بازووت به براهه که ت به هیز ده کین و، ده سته لاتیکتان بؤ
دهره خسینین (که ده ستیان نه تانگاتن بؤ زیانلیدان و)، به دلنایی پیتان ناگن و،
خوتان و نهوانه ی شویتان که وتوون، زال و سهرکه وتوون ﴿٢٣﴾.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَسَارَ بِأَهْلِهِ): واته: هاوسه ره که ی له گه ل خوی برد، نجا هاوسه ره که شی،
نایا مندالیان بوون؟! وهک له پهیمانی کوندا، ده لی: دوو کوره که ی، یاخود هیچ
مندالیان نه بوون، یاخود نه خیر، زیاتر له دوو کوپ بوون، کوپو کچ بوون؟ تیمه
هیچی لی نازانین، وشه ی (اهل) یش به پله ی یه که م ژن ده گه یه نن بؤ پیاو،
وه ختی ده گوتری: (اهل) واته: ژن له مالد، که دیاره به پی سیاق نه ویش
ده زانری، به لام مندال ناگه یه نن، مه گه به لکه هه بی له سه ره نه وه ی که مندالیش
له گه ل نه و ژنه دا هه ن.

(السَّيْرُ: الْمُهْيِي فِي الْأَرْضِ، رَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ، وَالسَّيَّارَةُ: الْجَمَاعَةُ)، (سیر) بریتیه له
پویشتن به زه ویدا، ده گوتری: (رَجُلٌ سَائِرٌ وَسَيَّارٌ) پیاویک که پویشتوه به پیرۆ
(سایر)، یانی: زور ده روات، (السَّيَّارَةُ) واته: کومه له که سیک که به پیریدا برۆن،
کاروان یان پیرۆ.

(أَمْكُرًا): واته: میننه وه، راوه ست، (لَمُكْتُ: كَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ، مَكْتُ، مَكْتُأً،
وَمَكْتُأً، مَكْتُ) بریتیه له چه سپاندن له گه ل چاوه پری کردندا، ده گوتری: (مَكْتُ،
مَكْتُأً، وَمَكْتُأً) هه ردووکیانی بؤ به کاردی، هه م (مَكْتُ)، هه م (مَكْتُ) یانی:
راوه ستان و چاوه پری کردن و مانه وه له شویتیک.

(جَذَوْرَ): (الْجَذْوَةُ وَالْجَذْوَةُ وَالْجَذْوَةُ)، واته: هه م به سه رر، هه م به بۆر، هه م
به ژیر، (الَّذِي يَنْقُى مِنَ الْحَطَبِ بَعْدَ الْإِلْتِهَابِ، وَالْجَمْعُ: جَذَى)، (جَذْوَةٌ، جَذْوَةٌ،

جَذُوَّةٌ، بریتیه: له دارنک که سووتا بن و، نه وهی که لیتی ده مینیتیه وه، پتی ده کوتری: (جَذُوَّةٌ أَوْ جَذُوَّةٌ أَوْ جَذُوَّةٌ) و، به (جَذُوَّةٌ) کۆ ده کرتیه وه، به کوردی پتی ده لاین: بزووت، بزووت بریتیه له دارنک که سه ریکی ناگر بن و لایه که ی دیکه شی ناگر نه بن و بگیری.

(شَطِطِي): (شَطِطِي) الْوَلَدِي: جَانِبُهُ، وَ شَطَطُ الزُّرْعِ: فُرُوعُ الزُّرْعِ، (شَنْطِي) واته: قهه پال، لاپال و لایه کی شیوه که (شَطَطُ الزُّرْعِ)، واته: نهو لقانه ی لهو پرووه که، که ده رووی لق و پوپ ده کات، لق و پوپه کانی پتیا ده کوتری: (شَطَطُهُ)، (أَخْرَجَ شَطَطَهُ) ﴿١٩﴾ الفتح.

(الْقِطْعَةُ): (الْقِطْعَةُ مِنَ الْأَرْضِ الْمُتَمَيِّزَةُ عَنْ غَيْرِهَا)، (بُقْعَةٌ) بریتیه له پارچه زهویه که، که جیابی له دهو رووبه ری، واته: دیار بن.

(وَلَرَّ يُعْوَبُ): واته: ناوری نه دایه وه، یاخود نه گه رایه وه، چونکه (الْعَقَبُ: مُؤَخَّرُ الرَّجُلِ، وَقِيلَ: عَقَبَ، وَجَمْعُهُ أَعْقَابُ)، وه که له فه موود هدا هاتوه: (وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ) (أخرجه مسلم: ٢٤١)، واته: سزای سه خت بو نهوانه ی پاژنه پتیا ناشو، که واته: (عَقَبَ) واته: پاژنه، کوتراویشه: (عَقَبَ) واته: به زه نه (سکون)، نه که به ژیر (کسرة)، هه ردو وکیان هه، (عَقَبَ) یان (عَقَبَ) به (أَعْقَابُ) کۆده کرتیه وه (پاژنه کان).

که واته: ﴿وَلَرَّ يُعْوَبُ﴾، واته: که پویشت، له سه ر پاژنه پتی، نه گه رایه وه، واته: ناوری نه دایه وه: (لَمْ يَلْتَفِتْ)، یاخود (لَمْ يَرْجِعْ)، نه گه رایه وه.

(الْأَمِينُ): (الْأَمْنُ: طَمَآنِنَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمِنَ) بریتیه له دَلَّ نَارَامِی و نهمانی ترس و بیم، که واته: ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِ﴾، واته: تو له بن ترسان و له دنیا کراوانی که هیچ زیانیتکت پتی ناگات.

(أَسْأَلُكَ بِكَ): ده ستت بخه نتو، (السُّلُوكُ: النَّقَادُ فِي الطَّرِيقِ)، (سُلُوكُ) بریتیه له وه که نینسان به رتیه کدا برؤا (سَلَكَةً)، یانی: (أَدْخَلَهُ).

(جَبَّكَ): (جَبَّ) بریتیه له دابراوایی کراس، نهو شوتهی که سهر لیودی ده چینه نیو کراس، که یه خه ی کراسه، واته: ده ستت بخه نیو یه خه ی کراسه و بیخه بن هه نگلت له یه خه تهوه.

(جَنَاحَكَ): (جَنَاحُ الطَّائِرِ)، بآلی بالنده، (جَنَاحُ الْإِنْسَانِ: جَانِبَاهُ، جَنَاحَكَ أَي: يَدَكَ)، که ده گوتری: (جَنَاحِي الْإِنْسَانِ)، واته: دوو لا ته نیسته کانی (جَنَاح)، به مانای ده ستی مروؤی دی، که واته: (جَنَاحَكَ)، واته: (يَدَكَ) که وهک بآلی بالنده وایه.

(الرَّهْبُ): (الرَّهْبَةُ وَالرَّهْبُ وَالرَّهْبُ: مَغَافَةٌ مَعَ تَعَرُّزٍ وَاضْطِرَابٍ)، (رَهْبَةً) و (رُهْب) و (رَهْب) هه رستیکیان بریتین، له ترس له که له خو پاراستندا، ترسیک که وریایی و جوړیک له بیم و داجله کانی له که لدا بن.

(أَفْصَحَ): (فَصَحَ الرُّجُلُ: جَادَتْ لَفْظُهُ)، پیاوه که زمان پاراو بوو، به پوونی قسه ی ده کرد، خه لک باش لپی تی ده که یشت، (هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا)، واته: زمانی وی له هی من پاراوتره، نهو له من زمان پاراوترو قسه پوونتره.

(رِذَاءً): (الرِّدَاءُ: الَّذِي يَتَّبِعُ غَيْرَهُ مُعِينًا لَهُ)، (رِذَاءً) بریتیه له وهی که به دوا ی که سیک ده که وهی و، هاوکاری ده بن و پشتی ده گری.

(عَضْدَكَ): (سَنَدُ عَضْدِكَ بِأَخِيكَ)، (عَضْدُ: مَا بَيْنَ الْمَرْفُوقِ إِلَى الْكَتِفِ)، (عَضْد) له نیوان نانیسکه وه تاکو شان، به کوردیی قوئی پت ده لئین، که واته: (عَضْدُ)، بانی: قول، که به وی نینسان زیاتر کار ده کات، بویه خوا ده رموی: (سَنَدُ عَضْدِكَ بِأَخِيكَ)، قولت به برابه که ت به هیز ده که بن، (عَضْدُتُهُ: أَخَذْتُ عَضْدَهُ وَقَوِيَّتُهُ، وَبُسْتَعَارَ الْعَضْدُ لِلْمَعِينِ)، (عَضْدُتُهُ) واته: قولیم گرت و به هیزم کرد، وشه ی (عَضْدُ) بو هاوکارو یارمه تییده ریش ده خوازیته وهو به کاردی.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

نهم قوناغی پینجه‌مه‌ی ژبان و به‌سه‌ره‌اتی موسا عليه السلام، له زور شوینی قورناند، ناماژه‌ی پیکراوه و، له چهند شوینیکدا به درژی‌ی باسکراوه، بۆ وینه:

۱- له سووره‌تی: (طه) دا، نایه‌ته‌کانی: (۹ - ۴۸).

۲- له سووره‌تی: (النمل) دا، نایه‌ته‌کانی: (۸ - ۱۲).

۳- له سووره‌تی: (الشعره) دا، نایه‌ته‌کانی: (۱۰ - ۱۷).

۴- له سووره‌تی: (النازعات) دا، نایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۱۹)، هه‌موویان باسی نهم قوناغی پینجه‌م له ژبانی موسا عليه السلام ده‌که‌ن و، تیمه‌ش به خیرایی به‌سه‌ریدا رەت ده‌بین:

﴿ فَلَمَّا نَفَىٰ مَوْبِی الْأَجَلِ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ؕ أَنفَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ؕ دَوَّىٰ نَهْوَدَىٰ مُوسَا عليه السلام کاته‌کی ته‌واو کرد، هه‌شت ساله‌که، یان ده سأل شوانیبه‌که، که زیاتر واینده‌چن ده ساله‌که بن و، له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا رۆیشت له ته‌نیشتی طوره‌وه، که چیا به‌کی دیارییکراوه، ناگریکی به‌دی کرد، ﴿ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ؕ به‌هاوسه‌ره‌کی گوت: میننه‌وه لیتر، پاره‌ستی، من ناگریکم به‌دی کردوه، که مایه‌ی هوگریمه، ﴿ لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ؕ به‌لکو له لای نه‌و ناگره‌وه، هه‌والیکتان بۆ بینم، وا دیاره پریان لی تیکچوووه، یاخود بزوویتکتان له ناگر بۆ بینم، ناگری پنی بکه‌نه‌وه، به‌لکو گهرم بینه‌وه، دیاره شه‌وئکی ساردی زستان بووه و، ریشیان لی تیکچوووه و سه‌رماشیان بووه.

﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمْشِيَ ؕ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ؕ نجا کاتی که موسا عليه السلام چوووه لای ناگره‌که، له قه‌د پالی لای راستی دۆله‌که، له پارچه‌ی زه‌وییه به‌پێره‌که‌دا، له

دره خسته که وه، بانگ کرا: نهی موسا! منم، خوا پهروه ردگاری جیهانیان، واته: له دره خسته که وه بانگ کرا وه، دره خسته که له پارچه زوییه کی پر پیت و پیزدا بووه، له لای راستی دۆله که، له ته نیشته چپای طور، خوا پیتی فهرموو: ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾، گوچانه که شت فیرئ بده! ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا نُتْهِرَ كَأَنَّا جَاءُ وَكُنَّا مُدْبِرِينَ وَلَمْ يَعْقِبْ﴾، کاتیک موسا گوچانه که ی دی، هه لده به زی و داده به زی، وهک تیره مار، وهک ماری گچکه، که له گهوره بییدا، زۆر گهوره بووه، به لام له جووله شدا، زۆر خیرا بووه، وهک تیره مار، یان وهک ماری گچکه، موسا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ پشتی تیکرد، ﴿وَلَمْ يَعْقِبْ﴾، تاویشی لی نه دایه وهو، زۆر لئی ترسا، ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ﴿﴾، خوا فهرمووی: نهی موسا! وه ره و مه ترستی، ﴿إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾، به دنیایی تو له دلتیا کرلوانی و، هیچ زیانیکت پتی ناکات، ﴿أَسْأَلُكَ بِكَ فِي جَبَلِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوٍ﴾، نهوه نیشانه و موعجیزه ی به که م: گوچانه که ته، نجا هی دووه میشیان: دهستت بخه به خه که ته وهو دیته وه درئی، بنی نه وهی نه خووش بئی، یان زیانی پیگه بیی، به سپیه تی واته: به دره وشاوه یی دیته در، ﴿وَأَضْمَمْنَا إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾، له کاتیک شدا که ترس و له رزت هاتی، دهستت به ته نیشتی خو ته وه بنووسینه، واته: وهک چون بالنده باله کانی به خو یه وه ده چه سپیئتی، تو ش دهستت به خو ته وه بنووسینه، بۆ نه وهی ترست نه مینتی، ﴿فَذَلَّلْنَا بِرُحْنَانٍ مِنْ رَبِّكَ﴾، نهو دووه: گوچانه که و دهستت، دوو به لکه ی پو شن له پهروه ردگار ته وه، ﴿إِنْ فَرَعُونَكَ وَمَلَائِيَهُ﴾، بۆ لای فیرعه ون و بریار بده دهسته کانی ده ور و به ره که ی و دارو دهسته که ی، ﴿إِنْ هُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، به دنیایی نه وان، کومه لیک ی لاری و لادهرن، بچو به لکو بیان هتیه وه سه ر ری، ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مَثْمُ نَفْسًا فَاغْفِرْ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾، موسا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ فهرمووی: پهروه ردگارم! من که سیکم لی کوشتوون، ده ترسم بمکوژن، واته: ده ترسم بمکوژن و په یامه که ی تو م پتی نه که یه نرئ، نه که رنا له کوشتنه که ی خو ی نه ترساوه، ﴿وَإِخَى هَكَرُوتَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾، هاروونی براشم، نهو له من

زمان پاراوتره، ﴿فَأَرْسَلْنَا مَعِيَ رَسُولًا يُّصَدِّقُنِي﴾، له گه لَمی بنیره، پالپشت بی و، به راستم دابنی، ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾، من ده ترسم که به دروم دابنن، په یامه که ی تووم لی وهرنه گرن.

خو! ﴿وَلَمَّا دَابِهَ وَهُوَ﴾: ﴿قَالَ سَنَنْدُ عَصْدَكَ بِأَجْنِكَ وَنَجْعَلُ لَكُمْ سُلْطَنَا﴾، فهرمووی: قوَلت به هو ی برایه که ته وه به هیز ده که ین، واته: پشت ده گرین و ده سته لاتیکتان پی ده ده ین، ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا﴾، که ده ستیان نه تانگاتی و، زیانتان پی نه گه به نن، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّبِعُوا مَنِ اتَّبَعَكُمْ أَفَلْيُبْذِلُونَ﴾، به هو ی نیشانه کاغانه وه، تیوه هه ردووکتان و، نه وه که سانه ش که له گه لتان ده بن و، پرواتان پی دینن، زال ده بن به سه ر فیرعه ون و دارو ده سته که یدا.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

دوای تەواوکردنی ماوهی شوانیەكەى، موسا عليه السلام خیزانەكەى برد (بەرەو میسر) و، لە ڕێگادا لە تەنیشت طووڕ ئاگرێكى بەدى كردو، بە خیزانەكەى گوت: ئیرە بوەست، بە ئكو لە لای ئەو ئاگرەووە هەوائىكى ڕێهەتان بۆ یێنم، یاخود بزووتە ئاگرێك، كە ئاگرى پى بگەنەووە پێى گەرم بێنەووە، بۆتان یێنم: خوا ﷻ دەفەرئوى: ﴿فَلَمَّا فَضَيَّ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٨٠﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە هەشت بڕگەدا:

(١)- ﴿فَلَمَّا فَضَيَّ مُوسَى الْأَجَلَ﴾، دوای ئەوێ موسا عليه السلام كاتەكەى تەواو كرد، (أَي لَمَّا أَتَمَّ الْمُدَّةَ الْمَوْجَلَةَ لِلزَّعْيِ)، دوای ئەوێ ئەو ماوهیەى دیاریى كرا بوو بۆ شوانیەكەى، تەواوى كرد، یان هەشت سألەكە، یان دە سألەكە، دیاریى نەكراو، چونكە ئامانجێكى پێوە نەبەستراو، بە ئام رای زالت ئەوێ، وەك پێشتر باسمان كرد، كە دە سألەكەى تەواو كردب، ئەو شایستەى موسایە عليه السلام كە پیاووە بەتەمەنەكە پێى دەلت: ﴿فَإِنْ أَتَمَسْتَ عَشْرًا فَنِعْنِ عُنْدَكَ﴾، ئەگەر دە سالت تەواو كردن، ئەو لە لایەن خۆتەوێ، واتە: چاكە و پیاوێتى و جوامیریەكە، بە مسۆگەری ئەو گەورە پیاوانەى خواش كاتێك دوو شتبان هانبە پێش، یەكێكیان چاكە و جوامیری زیاترى تێدا بووب، بێگومان ئەوێیان هەلباردووە.

۲- ﴿وَسَارَ بِأَهْلِهِ﴾ به خیزانه که یهود پویش، ﴿وَسَارَ﴾ یانی: پویش، به زهویدا پویش، ﴿بِأَهْلِهِ﴾ (أهل) لیره‌دا به مانای (زوجة) هاوسه‌ر دئی، وهک له سوورپه‌تی (هود)‌دا هاتوه: ﴿قَالُوا أَتَتَّبِعِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ فریشته‌کان قسه له‌گه‌ل ساره خاتووندا ده‌کهن، ده‌لّین: نایا له کاری خوا ﴿سَهِرَتْ سَوْرَ دَه‌مِیتین؟﴾ که موژده‌ی نیسحاق و به‌عقوبتان پئی دده‌ین؟ ﴿رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ به‌زه‌یی و پی‌زی خوا له‌سهر ئیوه‌ بئی، ئه‌ی خه‌لکی ئهم ماله، ژنیش خاوه‌نی ماله و، مال به ژنه‌وه ماله، ئهو کابانیتی ده‌کات و سه‌ره‌رشتی مال ده‌کات، هه‌روه‌ها له‌ صه‌حیحی بوخارییدا هاتوه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿لَهُ بَه‌سَه‌ره‌اتی که بوختان به‌ دایکمان عانیسه (خوا لئی پازی بئی) کرلوه، فه‌رموو‌یه‌تی: (وَاللّٰهِ مَا عَلِمْتُ عَلَىٰ أَهْلِیَ إِلَّا خَيْرًا)﴾، واته: سو‌پند به‌ خوا جگه له‌ چاکه، له‌ هاوسه‌ری خۆم، نه‌زان‌یوه‌.

وهک پیت‌ش‌ریش باس‌مان کرد، له‌ په‌یمانی کۆندا، هاتوه، که ده‌لّی: له‌گه‌ل دوو کوره‌که‌ی دا، به‌لام نازان‌ین نایا مووسا ﴿وَبَرَّأیَ زَن‌ه‌که‌ی و دوو کورپیشی له‌گه‌ل بوون؟﴾ که ده‌بئی کوره‌کانی ته‌مه‌نیان له‌ ده (۱۰) سالّ که‌م‌تر بوو بئی، چونکه ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تای شوانیه‌که‌شیه‌وه، ئهو هاوسه‌رگیریه‌ی کردبئی، گه‌وره‌که‌یان ده‌بئی (۸ - ۹) سالّ بئی، به‌هه‌رحال دیار نیه، نایا هه‌ر کور بوون و، یاخود که‌پیشی بوون؟! دووان بوون، یاخود زیاتر بوون، یاخود مندالیان نه‌بوون؟ په‌یمانی کۆنیش ئه‌وه‌ی له‌و باره‌وه‌ گو‌توو‌یه‌تی، بۆ به‌ر چاو‌روونی باشه، به‌لام شایسته‌ی پشت پی‌به‌ستنی نه‌وه‌ لئی دلتیان‌ین.

ئنجا کاتیک مووسا ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برده‌وه، نه‌یفه‌رموو‌ه بۆ کوئی؟ به‌لام دیاره که به‌ره‌وه مالّ گه‌راوه‌ته‌وه، به‌ره‌وه میس، ئه‌وه له‌ په‌یمانی کۆندا هاتوه، ده‌لّی: (مووسا گو‌تی: ده‌چمه‌وه سه‌ردانی خوشکه‌که‌م ده‌که‌م و، ئیزنی له‌ خه‌سوو و خه‌زوو‌ری خواست)، ئهو ورده‌کاریانه له‌ قورئاندا نه‌هاتوون، به‌لام دیاره که

بہرہو میسر گہراوہ تہوہ، بۆ سہردانی دایکیی و بابی و خوشکی و برای کہ ہاروونہ، نہو کاتہ دہبتی ہر لہوئی بوو بتی و، پہنگہ برای دیکہشی بووبن.

۳- ﴿مَآءٍ مِّنْ جَانِبِ الثَّوْرِ تَارًا﴾، لہ تہنشتی طوورِ ناگریکی بہدیکرد، ﴿مَآءٍ﴾ یانی: (زائی)، بہلام دیتیک کہ مایہی ہوگریی بتی، (مُونِس) کہ سیکہ (اُنس) ہوگریی بۆ مروف پہیدا دہکات، دہگورتی: (هُوَ رَجُلٌ مُّؤْنِسٌ لِّی)، نہو بۆ من پیاوئیکہ مایہی دلنارامی و ہوگرییہ، بۆ من خہم پہوئتہ و مایہی تولفت پیوہگرتہ، نہو ناگرہی کہ بہدی کردوہ، ناگرہکہ مایہی ہوگریی و دلنایی بوو، کہ بہراستیش نہو رووناکییہ، کہ نہو بہ ناگری تیکہیشتوہ، مایہی دلنایی بووہ.

۴- ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾، بہ ہاوسہردکھی، گوت: ہمئینہوہ، (امكثوا) یانی: (تَوَقَّفُوا) یان (اَلْبَثُوا هُنَا)، لیرہ رابوہستن، یان چیدیکہ مہرؤن، لیرہ چاوہرین.

۵- ﴿إِنِّي مَخَشَتُ نَارًا﴾، من ناگریک بہدی کردوہ، مایہی ہوگریی و دلخوشیمہ، لہ سوورہتی (الثلث) دا، دہفہرموی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي مَخَشَتُ نَارًا﴾ ﴿۷﴾ (الثلث، موسیٰ علیہ السلام) بہ ہاوسہردکھی گوت: من ناگریک بہدی کردوہ، بہلام لیرہدا لہ سوورہتی (القصص) دا، ہر دہفہرموی: ﴿إِنِّي مَخَشَتُ نَارًا﴾، ہرہوہا لیرہدا (امْكُثُوا) ی لی زیاد کراوہ.

دیسان لہ سوورہتی (القصص) دا، دہفہرموی: ﴿لَعَلَّ مَآئِكُمْ مِّنْهَا بَعْرٌ أَوْ جَنُودٌ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، بہلکو لہو ناگرہوہ ہوالیکتان بۆ بیتم (ہہوالی رینکا)، یاخود بزووتیکتان لہ ناگرہکہ بۆ بیتم، بہلکو گہرم بینہوہ، واتہ: ناگری پتی بکہنہوہو خوٹان بہ ناگرہکہ گہرم بکہنہوہ، بہلام لہ سوورہتی (الثلث) دا، دہفہرموی: ﴿سَآئِكُمْ مِّنْهَا بَعْرٌ أَوْ مَآئِكُمْ بِشَآبِ قَبْرِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ ﴿۷﴾، بہ دلنایی لہ لای نہو ناگرہوہ ہوالیکتان بۆ دینم، یاخود بزووتیکتان بۆ دینم و، بلتسہ ناگریک کہ سہریکی دار بتی، بۆ نہوہی ناگری پتی بکہنہوہو خوٹانی پتی گہرم بکہنہوہ.

واتە: تەعبیرەکان جییان، بەلām هەر یەك نێوەرۆکیان هەیه، ننجاً وا پێده چێ مووسا عليه السلام، وهك له شوێنی دیکەش گوتوومانە: ئەوێ لێرەش هاتو، فەرمووێتی و، ئەوێ له سوورەتی (النمل) یش دا هاتو، فەرمووێتی، ئێنسان جاری وایە قسە دەکات بە تەعبیریك دەبێتی، دواتر بە تەعبیریکی دیکە دەبێتی.

ننجاً ئەمە هەم بۆ لێرەش وایە و، هەم بۆ شوێنەکانی دیکەش، کە خوا جل جلاله جاری وا هەیه، بەسەرھاتیک دەگێڕێتەو دەفەرموێ: یەکیك له کارەکنەرەکان ناوای گوت، دوایی له شوێنیکێ دیکە دەفەرموێ: ناوای گوت، له تەعبیرو شیوێ دەبرێنەکەدا، جیاوازان، واتە: هەم ئەوێشی گوتو، و، هەم ئەوێشی گوتو، یاخود خوا جل جلاله مەبەستی گەیانندی نێوەرۆکەکەبەتی، هەر جارە بە تەعبیریکی جیاواز، وەک: هونەر نواندن له قسەکردندا (التَّقْنُ فِي الْكَلَام).

(٦) - ﴿لَعَلَّكُمْ مِنْهَا عِبَرٌ لَّكُمْ﴾، بەلکو له لای ویهو هەوالتیکتان بۆ بێنم، ﴿مِنْهَا﴾ (أي: مِنْ عِنْدِ الثَّارِ وَأَهْلِهَا الَّذِينَ أَوْقَدُوها)، واتە: له لای ئەو ناگرەو، ئەو خەلکە کە ناگرەکانیان کردۆتو، هەوالتیکتان بۆ بێنم.

(٧) - ﴿أَوْ جَذَوْكُمْ مِنَ النَّارِ﴾، یاخود (بەلکو) بزوویتیکتان له ناگر بۆ بێنم، (جَذَوْه، وَجَذَوْه، وَجَذَوْه)، یانی: (الْعُودُ الْغَلِيطُ الْمُشْتَعِلُ)، یاخود (عُودٌ فِي رَأْسِهِ نَارٌ)، واتە: دارێک کە پتەو بێ و بنایستی، دەبێ لایەکیشی ناگری پێو نەبێ، بۆ ئەوێ هەلگیرێ، یاخود: دارێک کە سەریکی ناگر بێ، کە پێی دەگوترێ: بزووته ناگر، واتە: دارێک کە سەریکی ناگر بێ و لایەکی دیکە بگیری.

(٨) - ﴿لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾، بەلکو گەرم ببنەو، (الإِصْطِلَاءُ: إِفْتِغَالٌ مِنَ السَّيْلِ)، (صلي) واتە: خستنه نێو ناگر، (إِصْطِلَاءُ): (إِفْتِغَالٌ)، واتە: بزوویتیکە دێنم و، ناگری پێ بکە ئەوێ پێی گەرم ببنەو.

له پەیمانی کۆن (سفر الخروج) دا، تەعبیرەکە ناوا هاتو: (إِنَّ مُوسَى اسْتَأْذَنَ صِهْرَهُ فِي الذَّهَابِ إِلَى مِصْرَ لِاتِّقَادِ أُخْتِهِ وَآلِهِ...)، واتە: مووسا عليه السلام مۆلەتی له

خەزووری خواست، کە بچیتەووە بۆ میسر، تاکو هەوایی خوشکی و نیزیکانی و مالهەیان بزانن.

تیمە دواایی لە پەندو حکمەتەکاندا، زیاتر تیشک دەخەینە سەر هەندیک واتای دیکە، کە ئەم ئایەتە موبارەکانە دەیانگەیەنن، بۆیە لێرهەدا تەنیا بایی ئەوەندە کە ئایەتەکان چەمک و واتاکەیان، پۆشن بن، قسەیان لە بارەووە دەکەین.

مهسه لهی دووه م:

دوای رویشتنی مووسا عليه السلام بۆ لای ناگره که، له دره ختیکه وه که له تیو پارچه زهویه کی به پیزی قهد پالی لای راستی دۆله که بوو، بانگ کرا: مووسا! یتگومان من خوام پهروه ردگاری جیهانیان، ئنجا گۆچانه کهت فرییده! ئیدی که فرییدا، بوو به ماریکی پیزه زای له جووله دا خیرا، وهک تیره مار، مووساش ترسا و رایکرد، خواش بانگی کرد: بگه پتوه و مه ترسه، دهستی راستیشت بخه یه خه نه وه، به دره وشاوه بی دپته ده رتی و، له کاتی ترس و لهرزیشدا، بآلت به ته نیشتته وه بنووسینه، نه وه دوو به لگهی پوونی پهروه ردگارتن، بۆ لای فیرعه ون و گه له یاخیه که ی و دارو دهسته یاخیه که ی:

خو ع ده فره رموی: ﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا نُورٌ مِّنْ شَطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرِ أَنْ يُمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْمَسْكِينِ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَنِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ فَخَرَجَ يَمْشِي مِنْ غَيْرِ مَمَرٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْمِ فَذَلِكَ بَرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ أَنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾ ۞

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له دوازه برکه دا:

١- ﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا ۞ کاتیک چوو له لای، راناوه که (ها) بۆ ناگره که ده چپته وه، نه گهر به کیک بلتی: ناگر نه بووه! ده ئین: گرنگ نه وه به مووسا پتی وایوو ناگر، نه که رنا ناگر نه بووه و، پووناکیه ک بووه، پووناکیه کی تابهت بووه، له سووره تی (الشم) دا ده فره رموی: ﴿ فَلَمَّا جَاءَهَا ۞ ۸ ۞، ئمه هونه ر کاریه، له قسه کردندا، (جاء) و (آتی) به ک و اتایان هه به، له گه ل توژیک جیاوازییدا، گرنگ نه وه به به ک تیهو پۆک ده که یه نن، ﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا ۞، کاتیک چوو له لای ناگره که، یان نه وهی نه و به ناگری لی حالی بووه.

٢- ﴿تُورِيكَ مِنْ شَطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْتَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾، بانگ کرا (له کوێوه بانگ کرا؟!)، له قەد پالێ راستی دۆڵەکهوه، له درهختهکهوه، که له پارچه زهوییهکی به پێزدا بوو.

واته: مووسا له درهختیکهوه بانگ کرا، که له پارچه زهوییهکی به پێزدا بوو، له قەد پالێ لای راستی نهو شیو و دۆڵه، که چیاى طوورێ لێیه، یانی: درهختیک له پارچه زهوییهکی دیارییکراودا، که به پێزه، پواوه، پووناکییهکی تێدا بووه، نینجا له پووناکیی نهو درهختهوه، که له نێو نهو پارچه زهوییهدا پواوه و، نهو پارچه زهوییهش له لای راستی شیوهکه بووه، لهوێوه بانگ کرا.

لێره دهفهرموێ: ﴿تُورِيكَ مِنْ شَطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْتَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾، به لām له سوورهتی (النمل)دا، دهفهرموێ: ﴿تُورِي أَنْ يُرِيكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، بانگ کرا که پێزدار بێ نهو کهسهی له نێو ناگرهکهدابوو، نهوهی له دهوریهتی و، پاکیی بۆ خوای پهروهردگاری جیهانیان، به لām لێردها له سوورهتی (القصص)دا، زیاتر دیاریی کراوه، نهو بانگ کرانهی مووسا ﷺ له کوێوه بووه؟ له درهختیکهوه بووه، که له پارچه زهوییهکی به پیت و پێزدا، پوواوه، که له قەد پالێ لای راستی شیوهکهدا بووه، له لای نهو چیایهی به طوور ناوبراوه، (بُقْعَة) به (بِقَاع) کو دهرکێتهوه، (البُقْعَةُ: قِطْعَةٌ مِنَ الْأَرْضِ مُتَمَيِّزَةٌ عَمَّا حَوْلَهَا)، (بقعة) پارچه زهوییهکه، که له چاو نهو زهویانهی دهوروبهری دیاردو جیا کراوهیه.

﴿مِنْ الشَّجَرَةِ﴾، له درهختهکهوه، (أل)ی، سهه (شَجَرَة) بۆ ناساندنه، به لām (التَّعْرِيفُ لِلْجَنَسِ وَالْعُدُولُ عَنِ التَّنْكِيرِ، إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّهَا شَجَرَةٌ مَقْصُودَةٌ، وَلَيْسَ التَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَجْرِ ذِكْرُ الشَّجَرَةِ سَابِقًا)، ناساندن (تعريف) له زمانی عهدهیبیدا یان بۆ تیکرا (جنس)ه، یان بۆ (عهد)ه، که (عهد) له کوردیی دا دهکهوێته شوێنی: (که)، یانی: تهگهر من گوتم: کتێبهکه، واته: نهو کتێبهی

که ناسراو (معهود) هه ده زانین کامه یه، به لأم لیتره دا بو تیکرا (جنس) یه، چونکه پتشر باسی نهو دره خته نه کراوه، تا کو بفرموی: دره خته که، نجا بوچی به (ال) ناساندن (تعریف) هاتوهو، به نه ناسراو (نکرة) نه هاتوه؟ نامازه یه بهوه که نهو دره خته، دره ختیکی دیاریکراو و به نامانج گیراو و ناسراو بووه.

نجا نایا بانگ کردنه که چۆن بوو؟

(۳) - ﴿إِنْ يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾، که نهی موسا! به دنیایی من خوام، پهروه ردگاری جیهانیان، تا نهوه نیوه پوکی بانگ کردنه که بوو، له سووره تی (النمل) دا، ده فهرموی: ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾، النمل، نهی موسا! به دنیایی منم، خوی زالی کارزان، که واته: خوا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾، نهوه شی فهرمووه و، نهوه شی فهرمووه، یاخود: نیوه پوکی نهو دووهی فهرمووه، به لأم خوا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾، له سووره تی (القصص) دا، هه ندیکی فهرمووه به ته عبیریک و، له سووره تی (النمل) دا هه ندیکی دیکه ی فهرمووه، به ته عبیریک، واته: خوا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾ دابه شی کردوه به سر نهو دوو سووره ته دا.

(۴) - ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾، (خوا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾ پتی فهرموو: که گۆچانه کهت فری بده، له سووره تی (النمل) دا، ده فهرموی: ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾، واته: گۆچانه کهت فری بده، (آن) که ی له گه لدا نیه.

(۵) - ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا نُتْزَعًا جَاءَ مِنْ مَدْيَنَ وَلَمْ يَعْرِ﴾، کاتیک گۆچانه که ی بینی ده جوولایه وه هه لده به زی و داد به زی، وه ک تیره مار، یان وه ک ماریکی گچکه، پشتی هه لکردو پو ی و ناوری نه دایه وه، له سووره تی (النمل) یشدا به هه مان ته عبیر هاتوه.

(۶) - ﴿يَمُوتُ أَقِيلٌ وَلَا تَحْزَنْ﴾، (خوا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾ نهی موسا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾! بکه پروه و مه ترسن، به لأم له سووره تی (النمل) دا ده فهرموی: ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾ لا تَحْزَنْ إِيَّيَّ لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ ﴿۱۰﴾ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۱﴾﴾، (خوا ﴿يَمُوتُ إِبْرَاهِيمُ إِنَّهُ رَبُّكَ عَلِيمٌ﴾ نهی موسا! مه ترسه، په وانه کراوان له لای من ناترسن، مه گهر که سیکیان سته می کرد بن و، دوا یی چاکه ی له شوینی خراپه که دانا بن، نهوه به دنیایی

من لیبوردە ی میهره بانم، واتە: لە سوورەتی (النمل) دا زیاتر ڕوونکراوەتەووە کە خوا ﷻ چۆن مووسای دُنیا کردۆتەووە، بەلām لە سوورەتی (القصص) دەفەرموێ: ﴿أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ﴾، ڕوو لە لای من بکەو مەترسێ.

(۷)- ﴿إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾، بە دُنیا یی تۆ لە دُنیا کراوانی، تۆ لە بێ زبانی، (آمن) پێچەوانە ی (خائف) ه، (خائف) یانی: کەسیک بترسێ و ترس و لەرز ی هەبێ، بەلām (آمن) واتە: بێ ترس و دُنیا.

(۸)- ﴿أَسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾، دەستت بخە بۆ یەخەتەووە، لێرە دا بە بێ (و) ی بادانەووە (عطف) هاتو، بەلām لە سوورەتی (النمل) دا دەفەرموێ: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾، هەر وە ها دەستت بخە یەخەتەووە، بەلām لێرە دا دەفەرموێ: ﴿أَسْلُكْ يَدَكَ﴾، (أَسْلُكْ) لە کەل (وَأَدْخِلْ) هەر یەکن، واتە: دەستت بخە یەخەتەووە.

(۹)- ﴿تَخْرُجُ بَيْعَاتٍ مِنْ غَيْرِ سَوْمٍ﴾، بەسپیتیی دیتە دەری بە بێ زیان (و نه خوشیی).

لە سوورەتی (النمل) یشد، بە هەمان شتو هاتو، واتە: بە سپیەتیی دیتە دەری بێ زیان، یانی: بێ ئەو ی نه خوش بێ، نه خوشیی بەلەکی گرتبێ، یان بێ ئەو ی زیانیکی پێکە یشتبێ، بە دره وشاوە یی دەدره وشیتەووە، نەک بسووتی یاخود زبانی پێ گە یی، یان نه خوشییەکی گرتبێ.

(۱۰)- ﴿وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾، ئەمە بەس لێرە دا هاتووە لە سوورەتی (النمل) دا، نه هاتو، واتە: لە کاتی ترس و لەرز دا، بآلت بەخۆتەووە بنووستیتە، بە خۆتەووە بنووستیتە، زانایان گوتوویانە: ﴿تَحْمِلُ بِحَالِ الطَّائِرِ، بَدَلًا مِنْ أَنْ تَطِيرَ خَوْفًا﴾، بآلتە ئەگەر بترسێ، یە کسەر بآلی لێک دەدات و دەفرێ، بەلām بآلتە ئەگەر نه ترسێ، بآلەکانی دینیتەووە یەک، بآلەکانی بەخۆیەووە دهنووسیتێ، واتە: تۆش بآلت بەخۆتەووە بنووسیتەو مە ترسێ، دُنیا بهو هیچ ترست نه بێ، بۆ یە زانایان گوتوویانە: (وَالْمَعْنَى: إِنَّكَ تَخَفُ مِنَ الْخَوْفِ مِنْ أَمْرِ الرُّسَالَةِ)، واتە: هیچ ترست نه بێ لە گە یاندنی په یامی خوا ﷻ، بە ئاسانی بۆت دەگات و بێ زیان دە ی.

(۱۱) - ﴿فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ﴾، ئەم دىۋانە، (كۆچانەكەت و دەستەكەت)، دوو بەلگەى روون و ئاشكران، لە لاين پەرۋەردگار تەۋە.

(۱۲) - ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُ كَأَنُورًا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾، بەردو لای فیرعەون و دارو دەستەكەى، بېگومان ئەوان كۆمەلنىكى لارین.

كەواتە: بېجۆ، بیانھیتەۋە سەر پىتى راست، لە سوورەتى (النمل)دا، دەفەرموئى: ﴿فِي نَجْعٍ مَّائِنَةٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (۱۲)، واتە: لە تىو نۆ بەلگە و نیشانەدا، بېجۆ بەردو لای فیرعەون و گەلەكەى، لەوئ دەفەرموئى: گەلەكەى، بەلەم لە (القصص)دا دەفەرموئى: ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُ﴾، لىرەدا باسى نۆ نیشانەكان ناكات، بەلەم لە سوورەتى (النمل)دا، باسیان دەكات، واتە: ئەم دوو بەلگەن، حەق دىكەشيان لەگەلەدان، دەبنە نۆ، ھەرۋەھا لە سوورەتى (الإسراء)یشدا، خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿وَلَقَدْ مَّائِنًا مُّوسَىٰ نَجْعَ مَّائِنَةٍ يَّيْنَتَرُ فَسَّالَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ﴾ (۱۱)، نۆ نیشانەمان بە موسا ﷺ دابوون، لە بەنو ئىسرائىل بېرسە؟ كاتىك كە موسا چوو بۆ لايان (بە نۆ بەلگە و نیشانەكانەۋە).

وشەى ﴿فَذَانِكَ﴾ بە ﴿فَذَانِكَ﴾ەش، خۆتىندراۋەتەۋە واتە: نوونەكەى بە گىرەداركراو (مُشَدَّد)ى خۆتىندراۋەتەۋە، ئەۋەش جۆرە خۆتىندەۋەكەى دىكەيەو، ھەر ھەمان واتاشى ھەيە.

مهسه لهی سینه م و کوتایی:

مه ترسیی دهر برینی موسا عليه السلام له فیعهون و دهسته و دایره که ی، که لهسه ر بابای قیتی یی بیکوئنه وه، داواکردنی له خوا عليه السلام که هاروونی برایشی چونکه لهو زمان پاراوتره، له گه لی بنتری بۆ پالپستی و، به لی، فه رموونی خوا عليه السلام بۆ داواکاریه که ی و، دنیا کردنیشی له پارێزران و سه رکه وتیشی:

خوا عليه السلام ده فه رموی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝٣٣ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝٣٤ قَالَ سَنُنْذِرْكَ عَصَدَكَ بِخَبِكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ ۚ بِأَيْنِئْنَا أَنْشَأَ وَمِنْ أَتَمَعْنَا الْأَعْيُنَ ۝٣٥﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

١- ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝٣٣﴾ (موسا عليه السلام) فه رموی: په روه ردگارم! من که سیکم لیکوشتوون، ئنجا ده ترسیم بکوژن، له سووره تی (الشعراء) دا، بهو شیوه به هاتوه: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝٣٣﴾ نعیق سدری ولا یطلیق لسانی فأرسل إلی هارون عليه السلام ١٣٣ ﴿وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝٣٤﴾ (موسا عليه السلام) فه رموی: په روه ردگارم! من ده ترسم به درۆم دابتن و، سینه شم ته نگ بی و زمانیشم گۆ نه کات، بۆیه بنیره به دوا ی هاروونیش دا، (ئه ویش په وان بکه، له گه لم)، هه روه ها گونا هتیکشیان له سه رمه (به لای خو یانه وه، تاوانیکم به رانه ر کردوون)، ده ترسم بکوژن.

٢- ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا ۝٣٣﴾ هاروونی براشم، نهو زمانی له من پاراوتره و پووتره.

٣- ﴿فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۝٣٣﴾ نهوم له گه لدا بنیره، وهک پالپشت، با به راستم دابتن.

٤- ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾، من دهرسم به دروم دابنن.

لیره تهعبیره که ناوا هاتوه، به لأم له سوورتهی (الشعراء) دا، به جوریکی دیکه هاتوه، له نایه ته کانی: (١٢ و ١٣ و ١٤) دا که پیش تۆزیک هینامان، له سوورتهی (طه) ش دا، ناوا هاتوه: ﴿وَأَجْعَلْنِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ (٢٢) ﴿هَؤُلَاءِ أَمْثِلُكَ بِذُنُوبِهِمْ﴾ (٢٣) ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِی﴾ (٢٤) ﴿كَلَّا تُسَبِّحُ بِحَمْدِکَ کَثِیرًا﴾ (٢٥) ﴿وَنَذْکُرْکَ کَثِیرًا﴾ (٢٦) ﴿إِنَّکَ کُنتَ بِنَا بَصِیرًا﴾ (٢٧) طه، واته: وه زیریکشم له بنه ماله ی غوم، بوم بره خستنه، نهویش هاروونی برام بئ، پشتمی پئ به هیز بکهو، له کارمدا هاوبهشی بکه، بؤ نهویدی زور یادت بکهین و، زور به پاکت بگرین، بیگومان تۆ بینهری نیمهی.

با تهماشا بکهین! له سوورتهی (القصص) دا، به جوریکه، له سوورتهی (الشعراء) دا و، له سوورتهی (طه) ش دا، ههر کامیان جوریکه، به لأم نیوه پۆکی هه موویان یه که، له سوورتهی (الشعراء) دا مووسا علیهِ السلام مه ترسیی نهویدی دهر پروه که بیکوژن و، به دروی دابنن و، زمانی گو نه کات و، سینهی تهنگ بئ، داوای کردوه، که هاروونی برای له گه ل بنیرتی، وهک پالپشت، به لأم له (القصص) دا، به جوریکی دیکه تهعبیری لی کردوه، چونکه نهویدی زیاتر جیتی گرنگی و بایه خی مووسا بووه، به پیتی نهو سیافهی که لیره دهیخوازی، نهو پیشخراوه، که نهووه بووه، بیکوژن، ترسی هه بووه بیکوژن.

هه لبه ته ترسی له خودی کوشتنه که نه بووه، ته گهر بیکوژن له پتناوی خوادا شه هید ده بئ، به لکو ترسی لهوه بووه، که بیکوژن و نه توانی پهیامی خوا ﷺ بکه یهنئ، بۆیه مووسا علیهِ السلام له بهر نهویدی پهوانه کراوی خوایه، دووربینیی کردوه، که بتوانی به تهواویی پهیامی خوا بکه یهنئ، هه موو نهو شتانهی که پیوستن بؤ گه یاندنی نهو پهیامه، گه یاندنی پهیامه که پهکی له سهریان کهوتوه، هه موویان داوا کردوون، ئنجا که سیکیش به تهمای کاریک بئ، بیگات، بیگومان دووربینیی تیدا به خهرج ده دات و، هه ول ده دات پیناویستییه کانی بؤ دابین

بكات، نهك هه روا به لام سهر لايى به تيو بكهوئ، به لام وهك گوتمان له ههر شوينه، خوا ﷻ شتيك پيش ده خات و، شتيك زياتر دهرده خات، كه نهو كesh و هه وايه، نهو به سهرهاته تيدا هاتوه، يا خود نهو كاتهى نهو سوورده تيدا دابه زيوه، خواستويه تى.

ئيجا دواى نهوى موسا ﷻ قسه كانى خوئ تهواو كردن، خوا ﷻ وه لامي دابهوه:

(۵) - ﴿ قَالَ سَنُثَبِّدُكَ بِأَخِيكَ ﴾، (خوا) فهرموى: به دانيايي قوئت به هوئ براهه كه تهوه به هيتر ده كه ين، وهك گوتمان (عُصْد)، واته: قوئ (نتوان نانيشك و شان)، ﴿ سَنُثَبِّدُكَ ﴾، (أي: نُقْوِيكَ) به هيتر ده كه ين، (الشَّد: الرِّبْط)، به ستن، قايم كردن.

(۶) - ﴿ وَجَعَلْ لَّكُمَا سُلْطٰنًا ﴾، دهسته لاتيكتان پي ده ده ين به ههردوكتان، (السُّلْطٰن: مُضَرَّ تَسَلَّطَ عَلَى الْقُلُوبِ وَالنُّفُوسِ، أي: مَهَابَةٌ وَرَعْبًا فِي قُلُوبِ الْأَعْدَاءِ)، واته: (سلطان) چاوکی (تسلط) به، يانی: دلّه كان و دهروونه كانى خستنه ژیر ږكفي خوږهوه، يانی: سام و هه بيهت و دهسته لاتيكتان پي ده ده ين، كه ږيكر بن لهوى نهوان زياتان پي بگه ين.

(۷) - ﴿ فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ﴾، ئيجا نهوان دهستان پيتان نهكات، كه زياتان پي بگه ين و بتانكوژن، يا خود زياتان پي بگه ين، (أي: لَا يُؤْذَوْنَكُمَا بِسُوءٍ)، كه هيچ زياتيكتان پي نه گه ين، كوشتن و كه متر له كوشتنيش.

(۸) - ﴿ إِنَّا بَيْنَنَا أَنْتَا وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْفَالِغُونَ ﴾، ههردوكتان و نهوانهش كه شونتنان كهوتوون، به هوئ نيشانه كامانهوه، زالن، له سوورده تى (طه) دا، له وه لامي هه موو نهو داواكارينهوى موسا ﷻ كه لهوئ ږيزيان دهكات، ده فهرموى: ﴿ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُلْكَ بِمُوسَى ﴾، واته: داواكاريه كهت پيتر، نهى موسا! به لام ليتره دا خوا ﷻ چونه تبي داوا جيهه جن كردنه كي، ږوون ده كاتهوه، ده فهرموى: ﴿ سَنُثَبِّدُكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلْ لَّكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا إِنَّا بَيْنَنَا أَنْتَا وَمِنْ أَتْبَعَكُمَا الْفَالِغُونَ ﴾.

ئەم سیاقە وایخواستووە کە خوا ﷻ شیی بکاتووە، دیارە لە ئەصلى ناخواتنى نیتوان خوا ﷻ و پێغەمبەرە ھەلبژاردە کەیدا: موسا ﷺ، ئەو وتو و وێژ و قسە و باسانە، ھەموویان بوون، ئنجا خوا ﷻ لە سوورەتی (طە) دا، چۆنیەتیی وەلامدانووە کەى کورت دەکاتووەو، لە سوورەتی (الشعراء) دا، بە جۆریک دەپێتتى و، لە سوورەتی (القصص) دا بە جۆریک و، لە سوورەتی (النمل) دا، بە جۆریک، بە ئەم ھەمان نێوەرۆک لە ھەموویاندا ھاتووە، ھەرچارە و بە دەربڕینیک.

کە دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا جَعَلْنَا لَكُمْ فِي هَذِهِ آيَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، ئەم ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ زانایان چەند واتایەکیان بۆ لیکدانووە:

أ- (إِذْهَبَا بِتَابَاتِنَا) بە تايەتەکان و نیشانەکانی تێمەو بەچن.

ب- ھەندیکیان ئاوايان لیکداووەتووە: ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْنَا﴾، یانی: (يُصِرُّونَ عَنْكُمَا بِتَابَاتِنَا)، دەستیان ناتانگاتى، بەھۆی نیشانەکانمانووە، بەھۆی بەلگە و موعجیزەکانمانووە، واتە: لیتان لادەدرێن، بە ھۆی ئەو بەلگە و موعجیزانەو، کە تێمە پێمانداون.

ج- (وَنَجْعَلْ لَّكُمَا سُلْطَانًا بِتَابَاتِنَا)، ئەمە پستەپەکی نێواخە، واتە: تێمە دەستەلاتان پێ دەدەین، بە ھۆی نیشانەکان و موعجیزەکانی خویمانەو، کە پێمان داون.

د- یاخود ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، پەيوەست دەبن بەدوای خۆیەو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا جَعَلْنَا لَكُمْ فِي هَذِهِ آيَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، تێو زāl دەبن بەھۆی نیشانەکانمانووە، ھەردووکتان و ئەو کەسانەش کە شویتنان دەکەون.

واتە: ئەو پستەپە چوار جۆرە ئەگەری ھەن و، چوار جۆرە واتای ھەن و واتایەکانیش لیک نیزیکن.

ئەمە ئەو سى مەسەلەپە بوون، کە تەرخامان کردبوون بۆ زیاتر شیکردنەوێ چەمک و واتای ئەو ھەوت (۷) تايەتە موبارەکەى، کە قوناعی پێنجەمى ژيان و بەسەرھاتی موسا ﷺ پێک دێتتى.

حوکم و حکمت و پهندهکانی

نهم پینج قوناعهی به سهرهاتی مووسا علیه السلام

نهم پینج قوناعهی که باسکران له میانی نهم نایه تانهدا که رابردن، نیمه سهرجهم شهست و یهک (۶۱) دهرس و پهندهمان لی هله پینجاون، که به تهکید دهگونجی زیاتریشیان لی هله پینجریژن، به لام نهوندهم به پتویست زانیون:

۱- نه خشهی خوای کارزان له گهردوون و ژیانی مروفدا، زور وردو کارزانانه و پهنهان و پر حکمهته:

بَوَّيْنَه: (القرطبي) نهو قسه به له وههه بی کوری مونه بییه وه دین، که یه کیک بووه له زانیانی جووله که و، مسولمان بووه، گو توویه: (بَلْغَنِي أَنْ فِرْعَوْنَ ذَبَحَ فِي طَلَبِ مُوسَى سَبْعِينَ أَلْفَ وَلِيدٍ)^(۱).

وههه بی کوری مونه بییه ده لی: پیم گه یشتوه که فیرعهون له وهدا که سوراخی مووسای کردوه به دوی مووسادا گه راه، که چنکی بکه وی و له بهینی بیات، هفتا هزار (۷۰,۰۰۰) مندالی سهربریوه، که چی نهو هفتا هزاره بهی هؤکار سهربریون و، هیچیان مووسا علیه السلام نه بوون، به لام نهو مووسایه که نهو لیتری ترساه و، نهو هفتا هزاره له بهر وی سهربریون، دوابی هاتوته مالی خوی، هه ر بو خوشیی به غیوی کردوه!

ته ماشای نه خشهی خوا ۱۱۱ بکه ن! که ده فهرمو: ﴿لَهُمْ يَكْفُرُونَ كَيْدًا﴾ ۱۵ وَاكِيدْ كَيْدًا ﴿۱۶﴾ الطارق، نهوان پیلان ده گیرن و منیش نه خشه داده نیم، ههروه ها ده فهرمو: ﴿وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ﴾ ۱۷ اَلْاَلْ عَمْرَان، واته:

نهوان فیلان کردو خواش نه خشی دانا، خواش ﷻ پلانی دانا و خوا ﷻ باشرین پلان دانه ره، نجا له پهنی عه پیدایا هاتوه: (العبد يُدْبِرُ، وَاللَّهُ يُفْعِلُ)، عهبد نه خشی دانه نن و، خوا ده یگوژی، یان له کورده واری خوماندا ده لئین: نه وهی له لای عهبد خه یالّه، له لای خوا به تالّه.

نجا نه وه خشی و به نامه یه ی خوی کارزان که له ژبانی موسادا ﷻ به رجهسته بووه، دیاره نه وه نمونه یه که، له نه خشی خوا ﷻ، نه گه رنا هر کامیک له تیمه، نه گه ر له ژبانی خوی ورد بیتوه، ناوا نه خشی خوا ﷻ له ژبانی خویدا ده بینتی، هر که سه له قه در خوی.

بیگومان قه ناعه تم وانیه فیرعه ون حه فتا هزار مندالی سهر بریتی، به لأم به ته نکید ده بتی ژماره یه کی زوری سهر برین، چونکه تابه ته که وا ده فهرموئ: ﴿يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ﴾، هم که ده فهرموئ: ﴿يُذَبِّحُ﴾ له جیاتی ﴿يُذَبِّحُ﴾، ﴿يُذَبِّحُ﴾، واته: سهری ده بری، به لأم ﴿يُذَبِّحُ﴾ واته: زوری سهر ده برین، هم که ده فهرموئ: ﴿يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾، انراف، یانی: زوری ده کوشتن، له ویش ده یتوانی بفهرموئ: ﴿يُقْتُلُ﴾، به لأم ﴿يُقْتُلُ﴾ یانی: زوری لی ده کوشتن، نجا وه ک پیشتریش باسم کرد: که ده فهرموئ: ﴿يُذَبِّحُ﴾، دوایش ده فهرموئ: ﴿يُقْتُلُ﴾ له بهر نه وه یه که هه موو له به ین بردنه کانی فیرعه ون بۆ نیرینه کانی گلی موسا، به نوو ئیسپانل، وا نه بووه که به شیوه ی سهر برین بن، وه که له (په یمانی کۆن) یشدا هیتامان، به لکو هه ندیک جار، یه کسه ر خستوو یاننه ئیو ده ریاوه و خنکاندوو یانن، یان به شیوه ی دیکه له به ینان بردوون.

۲- حیکمه تی زورجار دووباره بوونه وه ی به سهرهاتی موسا و فیرعه ون:

به سهرهاتی موسا ﷻ و فیرعه ون له قورئاندا، بۆیه زورجار دووباره کراوه ته وه، که هه مووی ده وری بیست و سی (۲۲) جار، له بیست و سی شوینی قورئاندا هاتوه، چونکه کۆمه لکاکانی به شه ری، هه میشه نه وه حاله ته یان

تیدا دووباره دەبیتەوه، هەمیشە هوکمرانیک، فیرعەوانانە هوکەم دەکات و، خۆی دەسەپیتن و، خەزەم و خەزەم و دەورووبەرو وابەستە و دابەستەکی خۆی، بەسەر کۆمەڵگادا دەسەپیتن و قۆرخکاری دەکات و، خراپەو سەتەم دەکات و، خەڵکەکەش بێچارە دەکات، سەرەنجام لەتێو ئەو خەڵکەدا راپەرین، دروست دەبێ، یەکیەک پێشیان دەکەوێ کە غیرەتی دەجووڵێ چیدیەکە، ئەو سەتەمە قبوول ئەکەن، هەمیشە ئەو سیناریۆیەو، ئەو حالەتە دووبارە دەبیتەوه، بۆیە خوا ﷻ بەسەرھاتی مووسا ﷺ و فیرعەونی زۆر لە قورئاندا دووبارە کردۆتەوه، لەبەر ئەوەی ئەم حالەتە: حالەتی هەبوونی سەتەم و، دواپی راپەرین لە دژی سەتەم و، کۆتایی پێ هێنایی سەتەم و، شۆرش کردن لە دژی، هەمیشە لە ژانی بەشەردا دووبارە دەبیتەوه،

هێندە گێرانەوهی ئەو بەسەرھاتە، یانی: هەر کاتیک کەسێک هەبوو فیرعەوانانە هوکمی کرد، ئێوەش مووسایانە لێی راپەرین، بۆیە گوتراوه: (لَقُلْ فِرْعَوْنُ مُوسَى)، هەر فیرعەونێک مووسایەکی بۆ دەبێ، دیارە لە کاتیکدا کە کۆمەڵگا زیندوو بێ و خواوەن ئیرادە بێ، مووسایەکیان هەر تیدا هەڵدەکەوێ، کە بەرۆکی ئەو فیرعەونە بگرێ، یەخە ی بگرێ و ئەو خەڵکە، ئەو کۆمەڵگا مەزلۆم و بەشخوراو و سەرکوتکراو و ماف پێشێل کراو، دەرباز بکات، لە چنگی ئەو فیرعەونە خۆ بە پەرورەدگار زان و، خۆ بە پەرستراو زانە، کە ئیستا بە داخەوه بە تاییەت لە ولاتانی مسوڵماننشین دا، هوکمی فیرعەوانانە زۆر زۆرە.

هەلبەتە کەسانیکیش هەن وەک مووسا ﷺ راپەرین، بەلام مەرج نیە وەک مووسایان بۆ پەرخسابن، بەلام گرنگ ئەوەیە ئینسان هەڵدەدات، لە راستیدا هەر کاتیک فیرعەونایەتی هەبوو، دەبێ مووسایانەش لە دژی ئەو هوکمی فیرعەونایەتی و خۆسەپاندنە راپەرین بگرێ.

۳- یتیمان بهنوو ئیسرائیل، رۆله کانی به عقوب (عقوب) که دواپی بوونه گهل و نه ته وه ده که، به ناوی گه لی جووله که، کاتی خوی له ئایینی ئیبراهیم (ع) لایانداه:

چونکه بهنوو ئیسرائیل، یانی: رۆله کانی ئیسرائیل، ئیسرائیل نازناوی به عقوبه، به عقوب کوپی ئیسحاق، ئیسحاق کوپی ئیبراهیم، نهوانه ش خویان له سه ر ئایینی ئیبراهیم بینوه، به لام لایانداه، بۆیه خوا (ع) فیرعه ونی تیه رداون، به لکه شمان نهو هه موو به هانه گرتانه که دواپی به مووسا و هاروونی برایان گرتوون، بۆ وینه: له سووره تی (الأعراف) دا، خوا عزوجل بۆمان ده گپرتیه وه، ده فه رموی: ﴿قَالُوا يَمْحُوسُ أَجْمَلُ لَنَا إِلَهًا كَمَا هُمْ ءَالِهَةٌ﴾ (الأعراف)، واته: گوئیان: مووسا (ع) په رستراوێکمان بۆ دابن، وهک چۆن نهوانه چهند په رستراوێک ده په رستن، مانای وایه لادان و له پی هه له بوون، له نیو گه لی بهنوو ئیسرائیل، زۆر هه بووه، نه گه رنا داوای وا چۆن له مووسا (ع) ده که ن؟ په رستراوێکمان بۆ دابن، وهک چۆن نهو خه لکه چهند بت و مه نه میک ده په رستن، وهک له سووره تی (الأعراف) دا، هاتوه با ئایه ته کان هه موویان بێنن:

﴿وَجَنُوزًا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَمْكُثُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمْحُوسُ أَجْمَلُ لَنَا إِلَهًا كَمَا هُمْ ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ﴾ (۱۸) ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِفِيهِ وَيَطِلُونَ مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ (۱۹) ﴿قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِيَكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْآلَمَلِيَّتِ﴾ (۲۰) ﴿وَإِذْ أَجْمَعْتَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَمْوُئِكُمْ سَوَاءَ الْمَذَابِ يُعْمَلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ (۲۱)

واته: بهنوو ئیسرائیلمان له ده ریا تیه پاندن، گوزه رمان پی کردن، (ده ریا مان بۆ شه ق کردن و په رینه وه)، به لای کۆمه لێکدا تیه پین که له سه ر چهند بت و په یکه ریک خویان هه پس کرد بوو و، ده یان په رستن، گوئیان: ئه ی مووسا! (ع) په رستراوێکمان بۆ دابن، وهک چۆن نهوان نهو په رستراوانه ده په رستن، فه رمووی:

بە دُنیاوی تێوه کۆمه لێکن نه فامیی ده کهن، نه وانه نه وهی تێدان له بهین ده چێ و فهوتاون و، نهو کردهوی دهیکهن، پووچه و به تاله، ئایا جگه له خوا په رستراویکی دیکه تان بو پهیدا بکه، له حالیکدا که تێوهی به سه ر جیهانیاندا هه لێژاردوه، (جیهانیانی رۆژگاری خۆتان)، (خوا ﷻ ده فهرموێ: یادیش بکه نه وه کاتیک تێوه مان له نیزیکان و په یره وانی فیرعه ون دره باز کرد، که سزایه کی زۆر خراپیان پێ ده چێژتن، کورپه کانتانیان ده گوشت، ئافره ته کانتانیان ده هێشتنه وه و، له وه شدا تاقیکردنه وه به کی مه زن هه بوو له په روه ردگارانه وه بو تێوه.

(که نه و به لایه تان به سه ر هاتبوو، یاخود که به و شێوه به دربازی کردن).

نه وه به کیکه له نه وونه کان، که واته: وه ک پێشینان گو توویانه: (چ عه له م بێ قه له م نین)، خوا ﷻ له گۆتره که س سزا نادات، خوا له گۆتره وه زعی خراپ و، حالی خراپ به سه ر که سدا ناهێتی، وه ک ده فهرموێ: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَمْ يَكْ مُعِيرًا نَسَمَةً أَنْصَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُعِيرُوا مَا يَنْفُسِهِمْ﴾ الأنفال، خوا ﷻ نه ویش به هوی نه وه وه که چاکه یه ک خوا له گه ل کۆمه لێک ده یکات، نه و چاکه یان لێ لانا بات، تاکو نه وان خۆیان نه گۆرن.

به نوو ئیسرا ئیل پێشت له میسر زۆر به ڕیز و حورمه ته وه ژیاون، به لām دوایی که نا به و شێوه به کراون به کۆیله و، نێرینه کانیان سه ر پر دراون و ئافره ته کانیان هیلدرانه وه و، ئاوا سوغره و بێگاریان پێ کراوه، دیاره کۆمه لێک په فتاری وایان کردوون، که خوای دادگه ر به و شێوه به سزایان بدات و، نه و فیرعه ونه یان تی به ر بدات و خوێ به سه ر یاندا به پێتی.

وینه به کی دیکه: نه و کاته ی مووسا ﷺ ده چیت ته و پرات وه ربگرێ، خوا ﷻ ژوانگه ی بو داده نێ و، ده چێ ته و پرات وه ربگرێ و چل شه و کاتی بو داده نێ و، هاپوون به جێ ده هێلێ، که چی هه تا ده گه پێته وه لایان ده بینێ ده ستیان داوه ته گۆلک په رستی، هه رچه نده هاپوون زۆر ئامۆژگارییان ده کات، وه ک ده فهرموێ:

﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ﴾ (١٠) قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِيفَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ طه.

که کاتی خۆی له تەفسیری سوورەتی (طه)دا، به تەفصیل باسمان کردوه، که سامیری گۆلکیکی زێری بۆ دروست کردوون و، زۆربهیان دەستیان کردوه به پەرستنی، هاروونیش زۆر ئامۆزگاریان دهکات و ده‌ئێ: ئێوه به‌وه تاقیکراونه‌وه و پەروده‌دگاری ئێوه ته‌نیا خۆی خاوه‌ن به‌زه‌یه، شوێنم بکه‌ون و فه‌رمانبه‌رییم بۆ بکه‌ن، ته‌وانیش ده‌ئێن: نه‌خێر، هه‌ر ده‌یه‌پرستین تا‌کو مووسا ده‌گه‌پته‌وه بۆ لامان!

٤- هه‌ر چۆن بێ دیاره‌ نه‌و کاته له‌ ئێو مرو‌فابه‌تیدا، هیچ گه‌ل و کۆمه‌ڵێک له‌ به‌نوو نیسراێل باشتەر نه‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ خواش ﷻ:

أ- هه‌م له‌ سوورەتی (البقرة)دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا بَعَثْنَا إِلَيْكَ أَنْعَمْتَ عَلَيْكَ وَأَنِّي فَضَّلْتُكَ عَلَى الْمَلَكِينَ﴾ (١٢٢)، واته: ئه‌ی وه‌چه‌ی نیسراێل! یادێ چاکه‌ی من بکه‌ن، به‌سه‌ر خۆتانه‌وه که له‌گه‌ڵمدا کردوون و، ئه‌وه که من به‌سه‌ر جیهانیاندا هه‌لمبژاردوون.

ب- هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (الأعراف)یشدا ده‌فه‌رموئ: ﴿قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْمَلَكِينَ﴾ (١٢٣)، واته: مووسا گوئی: نایا پەرستراوێکی دیکه‌تان بۆ په‌یدا بکه‌م، له‌ حاڵیک دا ئه‌و ئێوه‌ی به‌سه‌ر جیهانیاندا به‌رز کردۆته‌وه؟

که‌واته: خوا ﷻ که له‌ سوورەتی (الأعراف)دا و، له‌ سوورەتی (البقرة)دا و، له‌ جێی دیکه‌دا، وه‌ک له‌ سوورەتی (یونس) و (الجن)دا هاتوه، ده‌فه‌رموئ: به‌نوو نیسراێلمان به‌ سه‌ر جیهانیاندا به‌رز کردوونه‌وه، واته: به‌ گشتیی باشت‌ترین کۆمه‌ڵ بوون له‌ پۆزگاری خۆیاندا و له‌ ئێو هه‌موو به‌شه‌رییه‌تدا به‌گشتیی باشت‌ترین کۆمه‌ڵ بوون، به‌لام دیاره‌ کۆمه‌ڵێک خاڵی بێته‌زیشیان هه‌بوون.

5- خۆ بهرزکردنهوهی فیرعهون و ستهم و زۆرهکهی، هۆکاری فهوتانی بوو:

وهک خوا دهفهرموئ: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِئُ
طَلْفَهُ مِنْهُ يُدْعِي أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠﴾ ۝
خۆ بهرزکردنهوهو خراپه و ستهمی، بوو به هۆی تهوه که مووسایهک خوا ﷺ
بیرهخستین، له نێو نهو گهله ستهم دیدیهدا و، سههرهجام بیکاته پیغهمبهرو،
بینیری بۆ تهوهی نهو گهله ستهمدیدهیه، نهو گهله سۆغره و بیکار پیکراوهو به
کۆیله کراوه. دهرياز بکات، یانی: ستهم و خۆ بهرزکردنهوهکهی فیرعهون و خۆ
سهپاندنهکهی، بوو به هۆی لهبهین چوونی و، سههر به فهتارهت چوونی خوشی و
سوپایهکهبشی و گهلهکهشی که لهگهڵی بوون.

6- فیرعهون و سوپا و گهلهکهی، له لایهکهوه بهلایان بۆ هات، که ههر
حیسابیان بۆ نهدهکرد:

یانی: نهوان هیچ حیسابیان بۆ نهوه نهکرد بوو، که نهو بهنوو ئیسپرائیله که
سۆغره و بیکاریان پتی دهکری و به کۆیله کراون و، نیرینهکانیان سههر دهبردین،
مووسایهکیان تیدا ههڵکهوئ، مهلوۆتکهیهک بن، دایکی له ترسی سههربان، بیخاته
صندووڤیکهوهو به رووباری نیلی دابدا، دواپی بچینه مالی فیرعهون و، له مالی
خۆپاندا به ختوی بکهن، نهمهش خوا ﷺ دهیهوئ به ههموو چهوساوانی سههر
زهوی بلی که:

أ- خواو پهروهردگاریک ههیهو، مشوورخۆریکتان ههیه له پشتانه و، نهگهر تێوه ههبن
خوای پهروهردگار ههتمان لێ دهخوات و، مشوورتان دهخوات و، سهرتان دهخات و، ناگی
لێتانه.

ب- هۆشداریهشه بۆ ههموو حوکمرانه خۆسهپیته، به زهبرو زۆرهکان، که دنیا شاری بیخاوهن
نیه، خوا ﷺ لهگهڵ نهو چهوساوهو ستهمدیدانهدایه، که تێوه دهیانچهوسینهوهو ستهمیان
لێ دهکهن و مافهکانیان پتیشیل دهکهن و، سزای خواش ﷺ بۆتان له بۆسه و کهمیندایه.

تېئو دەريا، ھەر ئەم دەريايەي كە بۆۋان قلىشاۋ، بۈۋە ھۆى دەرباز بوۋنى
بەنوۋ ئيسرائىل، ھۆى فەوتانى فيرەھون و سۈيا ستەمكارەكەشى بوو!!

ئەمە مەبەست پىتى ئەۋەيە كە مسۆلمانانىش پەرۋەردە بىن، ھەم ھاۋەلەن
لە سەردەمى پىتغەمبەرى خاتەمدا ﷺ، ھەم مسۆلمانان لە ھەر پۆزگار يىكدا،
كە ئىۋەش وردە وردە دەتۈانن كار بىكەن، لەسەر خۆ پەرۋەردە كردن، ۋەك
چۆن مووسا ﷺ وردە وردە پىگەي بەرزو ديار بوۋە، گەلەكەي خۆشى وردە
وردە ھۆشبار كىرۋتەۋە، بە تايبەت دۋاي ئەۋە كە خوا ﷻ پەيامى بۆ ناردۋە،
ئىۋەش ئەگەر كار لەسەر خۆتان بىكەن و خۆتان پەرۋەردە بىكەن، كاتىك دى لە
چەۋسپىرانەۋە دەرباز بن!

۸- ھەبوۋنى مەۋقى چاك لە تېئو خەلگى خراپ و، لە شوپنى خراپدا، ئەگەر
نەۋ مەۋقە چاكە، ھىممەتى ھەبى، سوۋدىكى زۆر دەگەيەتت:

ئەۋەتا ئۇكەي فيرەھون - كە لە تەفسىرەكاندا دەئىن: ناۋى ئاسيا كچى
موزاھىم بوۋە - سوۋدىكى زۆرى گەياندۋە ئەگەر ئەۋ نەبوۋايە، بە پۈالەت
ئەۋ مووسا مەلۇتەكەيەش سەر دەبىرا، بەلام خوا ﷻ نەخشەكەي ۋا دانائە،
دەبى ھەر ئافرەتەكەي فيرەھون بىپارىزى، كە ئن و مېرد لە ھەموو كەس
لىك نىزىكتىن، كەچى خوا ﷻ ھەر بە دەستى ئافرەتەكەي فيرەھون، مووسا
ﷺ دەپارىزى، ئەۋەش لووت شكاندىكە بۆ فيرەھون، كە ئەي فيرەھون!
تۇ ئەۋ گەلە دەچەۋسپىنەۋە، ئىرىنەكانيان سەردەبىرى، چونكە كاھىنەكان پىيان
گوتۋوى، يان خۆت خەۋنت دىۋە، كە كۆتايى مۆلك و دەستەلاتى تۇ لەسەر
دەستى مىندالىك دەبى، كە لە بەنوۋ ئيسرائىلە، ئەۋەتا دەبى ھەر خۆشت ئەۋ
مىندالە بە خىۋى بىكەي!

ھەرۋەھا لە سۈرەتى (غافر)دا، خوا ﷻ دەفەرمۈى: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

مِنْ رَبِّكُمْ ﷻ، خوا ﷻ له میانی بیست و چوار ئایەتدا، باسی ھەلۆیستی ھەو
پیاوھ برودادارە دەکات، کە لە یتو دارو دەستە یفرعەو نیشدا بوو، بەرگریەکی
زۆر جوامیزانە لە مووسا ﷺ دەکات! کەواتە: مەزفای باش ئەگەر ھیممەتی
ھەبێ، لە شوێنی خراپدا، دەتوانی سوودی زیاتر بگەین، لەوێ لە شوێنیکی
چاک بێ، یان شوێنیکی ئاسایی بێ، بەلام بە مەرجیک بەو شیوەیە بێ، کە
پیشیان گوتوو یانە: (تیغی ڕەسەن خۆی لە کالاندا ڕاناکرێ)، لە کاتی پتووستدا
خۆی ئاشکرا بکات.

۹- مەزفای ھەتا ئیمانی پتەوتر بێ، زانیاری و یەقینی بە ھاتنە دی بە ئینەکانی
خوا ﷻ زیاتر دەبێ:

وہک خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ﴾، بۆ ھەوێ دایکی مووسا بزانی کە بە ئینی خوا راستە، بەلام
زۆربە ی خەلکی نازان، واتە: لە ئەنجامی بێ ئیمانیدا نازان کە بە ئینی خوا
راستە، کەواتە: ئینسان ھەتا ئیمانی باشتەر بێ، بە ئەنکیدی متمانە ی زیاتری
دەبێ بە بە ئینی خوا و، زانیاری زیاتری دەبێ بە کاروباری خوا ﷻ.

۱۰- لێزانی و کارامەیی و، بە نەخشە و بەرنامە کارکردن، پیشە ی پیغمبەران و بۆ
خوا سولھاووان بوو:

ئەو ھەتا دایکی مووسا ﷺ بە نەخشە کاری کردو: مووسای خستۆتە یتو
سندووقیکو، بە ئایەتی لە پەیمانی کۆندا کە وردەکارییەکان باس دەکات،
ئەو سندووقە ی لە جوړە تەختە یەکی تاییبەت دروستکردو، ئنجای دوایی
کە لێنەکانی ئەو تەختە یە دەگرێ - کە بیکومان دەبێ لای سەرھوہ بۆش بووبێ،
تاکو ھەوای بۆ بێ - بۆ ھەوێ ئاوی نەچتە پال، دوایی کە بە ئاوەکەشی دا
دەدات، خوشکی مووسا ڕادەسپێری کە: ڕۆ بە دوای بکەو، سۆراغی بکە، نەک
ھەر لێیکە ڕێ و تەواو! بیکومان بە نیلھامی خوا ﷻ، وەک لە سوورەتی (طہ)
دا دەفەرموی: ﴿أَنۡ أَقْرِیۡفِیۡ فِی التَّابُوتِ فَاَقْرِیۡفِیۡ فِی الۡکِیۡمِ فَلَقِیۡمُ الۡکِیۡمِ بِالسَّحَابِ﴾، ھەمووی

نەخشەیی خواپە، بە ئام گرنک ئەو هیە لەسەر دەستی دایکی مووسا نەخشە و بەرنامە کە داندراو و جێبەجێی کراوە.

۱۱- خوای میهرەبان لە تەنگاناندا ناگای لە بەندەکانیەتی و، دڵ و دەروونیان بەهێز دەکات لە بەرانبەر گەشت و کێشە و بەلایەکاندا:

و هک دەفەرموی: ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَّ قَلْبَهَا لَتُنَفَّسَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خەریک بوو دایکی مووسا (عليه السلام) هەوڵەکی مووسا دەربخات و ناشکرای بکات، ئەگەر تێمە دلمان بەهێز نەکردبایە، بۆ ئەوێ لە براداران بێ، کەواتە: براداران دڵیان بەهێزە لە بەرانبەر بەلای و موصیبه تەکاندا.

۱۲- مەزنی براداریش لە کاتی پڕوبەروو بوونەوه لەگەڵ بەلای و موصیبه تەدا، ئەندازەیک هاوسەنگی خۆی لە دەست دەدات و، ناپەسەند دەبێ:

واتە: ناپەسەند بوون و، فیکەر مەشغول بوون و، سەراسیمە بوون، شتیکی ئاساییە، لە کاتیکدا ئینسان لەگەڵ بەلای و گرفتارییدا پڕوبەروو دەبێتەوه، بە ئام گرنک ئەو هیە کۆنترۆڵی خۆی لە دەست نەدات و، لە خۆی وریایی، خوا (عليه السلام) ناوا بای دایکی مووسا (عليه السلام) دەکات: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَرْمُوتَ قَدْرًا﴾، هۆش و عەقڵی دایکی مووسا (عليه السلام) خالیی بوو لە هەر شتیک، جگە لە بیرکردنەوه لە مووسا، یان: خالیی بوو لەوێی بتوانی بە شتێهیکێ راست و دروست بیر بکاتەوه، کەواتە: لە کاتی بەلای و موصیبه تەدا شتیکی ئاساییە کە ئینسانی ئیمانداریش ئەندازەیک هاوسەنگی خۆی لە دەست بدات، بە ئام بە هۆی ئیمانەکیه وه دلی بەهێز دەبێ و، دواپی دەگەرێتەوه بۆ حالەتی ئاسایی.

۱۳- هەموو پێغەمبەر (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە کاتی پێگە یشتنی جەستەیی و عەقڵیی و دەروونییدا، وەحییان بۆ هاتەوه:

ئەمە لەم نایەتە موبارکە وەر دەگیرێ، کە دەفەرموی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾.

واته: کاتیک که گهشته نهو په‌ری توانای و ینگه‌یشت و ړنک بوو، یان: له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه گه‌یشته نه‌وپه‌ری گه‌شه و توانایی، له‌رووی د‌ه‌روونی و عه‌قلیه‌وه‌ش ینگه‌یشت و ړنک بوو، تیمه حکمه‌ت و زانیاریمان پ‌یداو، هر نا‌واش پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌پنه‌وه.

هم‌مو ینگه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له‌وپه‌ری تیرو ته‌لویی جه‌سته‌یی و عه‌قلی و د‌ه‌روونی‌دا بوون، کاتیک‌ش گه‌یشتوونه قو‌ناغی تیکه‌یشتوویه‌تی و ینگه‌یشتوویه‌تی، نجا خوا ﷺ نه‌و په‌پام و به‌نامه‌یه‌ی خوی پ‌ت سپاردوون، وه‌ک پیره‌میردی شاعیر ده‌ل‌ن:

کاکه خوا کاری نابه‌جن ناکا   تا کټو نه‌بینی به‌فری تن ناکا

۱۴- خوا ﷺ هر که‌س‌یک بیه‌وی له‌بهنده‌کانی خوی هه‌لیده‌ب‌ت‌ری و په‌پامی خوی، یان هر نه‌ر‌کیکی دیکه‌ی پ‌ت ده‌سپ‌ری:

به‌ک‌یک له‌خه‌سل‌ته به‌رزه‌کانی که‌موسا ﷺ هه‌یه‌وه، نه‌وه بووه، که زور به‌لای توندیی و عه‌زیمه‌ت و هیز و پ‌زدا بووه، یان: که‌ته‌ماشای کوی هه‌لو‌سته‌کانی مو‌سا ﷺ ده‌که‌ین، هه‌میشه به‌لای سه‌ختی و توندیی و عه‌زیمه‌ت و پته‌ویدایه، چونکه خوا ﷺ ینگه‌مبه‌ریک بن‌ت‌ری، به‌گ‌ر فیره‌و‌نیدا بکات، فیره‌و‌ن‌یک که‌لافی خوا‌یه‌تی لی‌ده‌دات، ده‌بی ینگه‌مبه‌ریکی له‌قه‌ده‌ر خوی‌شی بو بن‌ت‌ری، به‌لام دوا‌یش خوا ﷺ ها‌روونی برا‌شی ده‌کات به‌وه‌زیرو پال‌یشتی، که‌ها‌روون به‌لای سه‌ما‌حت و نه‌رمیدا بووه، تا‌کو بی‌ته‌جور‌یک له‌که‌مکه‌ره‌وه‌ی نه‌و سه‌ختی و توندیی و پته‌ویی و هیز و پ‌زه‌ی مو‌سا ﷺ و، له‌سنور د‌ه‌ر‌نه‌جن، هه‌ل‌به‌ته‌مو‌سا ﷺ هیچ به‌ته‌ما نه‌بووه، خوا ﷺ بیکاته ینگه‌مبه‌رو په‌پامی خوی بو بن‌ت‌ری، به‌لام خوا کاربه‌ج‌یه، په‌پامی خوی و، نه‌ر‌کیک که‌بیه‌وی له‌ینگه‌مبه‌ران و غه‌یری ینگه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به‌که‌سان‌یکی ده‌سپ‌ری که‌به‌شایسته‌یان بزانی، که‌س‌یک که‌خوا ﷺ به‌شایسته‌ی بزانی، د‌یاره‌شایسته‌یه.

۱۵- خوا ھەر کات ویستی کاریک بکات، بهو پهړی لیزانیی و نه خشه و بهرنامهی وردهوه هوکاره کانی بو ساز ده کات:

وهک ده بنین موسا عليه السلام که خوا عليه السلام دهیوه وی تیپکه یه نن و پئی بگه یه نن، ته ماشا ده که ین: به نن: له کوشکی فیرعه وندا پنده کات، بو نه وهی چاک شاره زای سروشت و پاشخانی فیکریی و کومه لایه تی، فیرعه ون و دارو دهسته که ی بئ، چونکه له گه لیاندا رووبه پروو ده بیته وهو، ده بی بزانی چ مائیکن و چ مه عده نیکن؟ پاشان موسا له گه لی سته م لیکراویی به نوو نیسپانیه، تاکو بزانی خه لکه که ی و گه لکه شی له چ حالیکي ناخوشتان و، بزانی چوډ دهر بازبان بکات و، بزانی نهوانیش دیسان حالئ دهر وونیان چونه و پاشخانی فیکرییان چونه، عهیب و که م و کوریه کانیان چین؟ نجا موسایهک عليه السلام که لهو کهش و هه وایه ده، پتکه یشتوه و گه وره بووه، خوا عليه السلام نهوه ده نیری به گز فیرعه ون و دارو دهسته که پدا ده کات و، ده بکات به نه رکي سهر شانی، که نه و گه له سته ملیکراو و سته مدیده، رزگار بکات، وهک ده فهرموئ: ﴿فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْدِهِمْ...﴾ طه - ۴۷-، نجا به نی نیسپانیم له گه ل بئره و چیدیکه مه یانچه وسینه وهو، سوغره و بیکاریان پیمه که.

۱۶- دهر باز کردنی خوا عليه السلام بو بهنده کانی، نیشانهی دوستایه تی و سهر په رشتیاریه تی بۆان:

خوا عليه السلام بهنده کانی خوئی له تهنگانه دهر باز ده کات و له فریایان دئ، نجا چ وهک خورپه (إلهام) بیخاته دلایان که چی بکه ن؟ چ له دهر وهی خویان هوکاریان بو بره خستنی، نه گهر ته ماشای ژیانی موسا عليه السلام بکه ین: وهک پتیشتریش باسما ن کرد، ھەر به گچکه یی دیاره خوا عليه السلام چی بو ره خساندوه! پاشان که گه وره ش ده بی، خوا عليه السلام هوکاری بو دهره خستنی، چ له زاتی خویدا که کاتیک تووشی گرفتیک دئ، بیر بکاته وه چوډ لئی دهر باز بئ، چوډ له خوا عليه السلام بیار پته وهو، په نا به خوا به ری و، پاشان که سانیکي بو بره خستنی، که رلوژیان پی بکات، یاخود پتشیاری بو بکه ن و، دلسوزانه ری پی نیشان بدن، وهک نه و پیاوه بروادارو، دلسوزه، که لهو په ری

شاره وه دئی و، زۆر به جیددی مووسا ناگادار ده کاته وه، له پیلانگیزی فیرعه ون و دارو دهسته که ی له دژی، هه له ته خوا ﷻ خه له دۆستانی خۆی ده خوات، بهنده کانی خۆی مشووریان لئ ده خوات و به تهنگیانه وهیه و به ده میانه وهیه، به پیتی حیکمه تی بئ سنووری خۆی، کاتییک که ده که ونه ئیو تهنگ و چه له مه و گرفت و کیشه بهک، خوا ﷻ دهر بایان ده کات و دهر گای خیزیان لئ ده کاته وه.

۱۷- پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پش پیغه مبه رایه تیش خاوه نی کرداری چاک و به ریزی پاک بوون:

یه کیک له خه سه له ته بهرز و په سنده کانی مووسا ﷻ پش پیغه مبه رایه تی، بریتی بووه له بهرگری لیکردنی سته مدیده و چه وساو: کاتییک مووسا ﷻ ده بینن کابرایه کی قیبتی نازاری که سیکی به نوو نیسرایلی ده دات، یه کسه ر ده چئ له سه ری ده کاته وه و بهرگری لئ ده کات، دوا ی نه وه ی کابرا هاواری تئ ده به ستی و، ده بئ قیبتیه که لئی دابئ، په نگه له کاتی سوغره و بیکار پیکردندا بووبئ، یان به شیوه یه ک له شیوه کان زوئمی لیکردبئ و لئی دابئ، نه ویش دیاره بئ ده ستلآت و ده سه پاچه بووه له به رانه ریدا، یان له بهر نه وه ی نه و قیبتیه، له گه لی فیرعه ونه، نه ویش له به نوو نیسرایل، که گه لیک سی سته م دیده و بن ده ست بوون، یا خود هه ر په نگه له رووی جه سه بیه وه، هاوکوف و هاوتای نه بوو بئ، مووسا ﷻ بهرگری لئ ده کات.

دوا بیش که مووسا ﷻ ده لئ: ﴿رَبِّ بِمَا أُنْمَتَ عَلَیْكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، پهروه ردگارم! به هوی نه وه وه که تۆ چاکه ت له گه ل مندا کردوه، نامه پالششت و هاوکاری تاوانباران.

وهک پشتریش گوتمان: نه مه نه وه ی لئی وه رده گیرئ: که مووسا ﷻ سوپاسی خوا ی کردوه، له سه ر نه وه ی هیز و پیز و توانایه کی داوه تی، که ده توانئ بهرگری بکات له سته ملیکراوان، ئنجا ده لئ: پهروه ردگارم! که تۆ نه و توانایه ت پیدام، ههروه ها حیکمه ت پیدام و، زانیاریت پیدام و، له رووی

ماددی و معنویه‌و، له پووی جه‌سته‌یی و ده‌روونی‌ه‌و، چاکه‌ت له‌گه‌ل کردووم، منیش پشت‌گیرو هاوکاری تاوانبارانی وه‌ک فیرعه‌ون و قیبتیه‌کان و سوپایه‌که‌ی فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی نابم، به‌لکو به‌رگریکار ده‌بم له‌ ستم لیکراوان و سته‌مدیدان، پیش‌تریش گوتمان: ثم واتایه زیاتر له‌گه‌ل سیافه‌که‌دا ده‌گونجی، نه‌ک نه‌وه که مووسا علیه‌السلام بلی: جارژکی دیکه به‌رگری له‌ هیچ ستم لیکراوژیک و هیچ به‌نوو نیس‌رائیلیه‌ک ناکه‌م، هه‌رچه‌ند قیبتیه‌کان بیانچه‌وسینه‌وه! چونکه هه‌ر رۆژی دواتر مووسا علیه‌السلام که ده‌بینیت قیبتیه‌کی دیکه، به‌گژ بابایه‌کی به‌نوو نیس‌رائیلیدا چوو، به‌لئی سه‌ر زه‌نشتی کابرای به‌نوو نیس‌رائیلی ده‌کات، له‌و باره‌وه که په‌نگه که‌مه‌ترخه‌م بوو بئی، له‌ دروست‌کردنی نه‌و هه‌را و کیشه و گیچه‌له‌دا، به‌لام دیسان ده‌یه‌وئی په‌لاماری کابرای دیکه بداته‌وه، که نه‌مه به‌ دوور ده‌زانرئ، دوینئ مووسا علیه‌السلام به‌لین و په‌یمانی به‌ خوا علیه‌السلام دابئی، که به‌رگری نه‌کات له‌ که‌ساتیک که تووشی شه‌رو گیچه‌ل ده‌بن، با به‌نوو نیس‌رائیلیش بن، که‌چی نه‌مرو به‌رگری لئ بکات!! نا، مووسا علیه‌السلام مه‌به‌ستی نه‌ویه که من هه‌ر ناوا دا‌کوکیکار ده‌بم، له‌ مافی چه‌وساوان و به‌رگریکار ده‌بم له‌ سته‌ملیکراوان و، هه‌رگیز پشتی تاوانباران ناگرم.

۱۸- مروّف هه‌تا نيعمه‌ت و چاکه‌ی خوا‌ی زیاتر هه‌بن، یتویسته وریاترو پارێزکارتر بئ و، تا‌کو خوا علیه‌السلام زیاتر مروّشی به‌هره‌مند کرد بئی، له‌ چاکه‌کانی خۆی، دیاره نه‌وه باری شانی قورستر ده‌کات:

وه‌ک مووسا علیه‌السلام ده‌فه‌رموئ: رَبِّ بِمَا أَنعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ په‌روه‌ردگارم! به‌هۆی نه‌وه‌ی که تۆ چاکه‌ت له‌گه‌ل‌دا کردوه، هاوکارو پشت‌گیرو تاوانباران نابم، (مُجْرِمِينَ) به‌ ته‌نکید مه‌به‌ست یتیی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی و سوپاکه‌ی بووه، نه‌ک بابایه‌کی به‌نوو نیس‌رائیلی که مووسا علیه‌السلام به‌لئی سه‌رزه‌نشتی ده‌کات و، یتیی ده‌لئ: إِنَّكَ لَمَوِيُّ مُبِينٌ ﴿١٩﴾ تۆ بابایه‌کی سه‌رگه‌ردان و یتیم‌رادی ناشکرای، به‌لام بابای سه‌رگه‌ردان جیا‌یه له‌ بابای تاوانبارو سته‌مکار.

۱۹- به هیچ شیوه‌یک دروست نیه، هاوکاری تاونباران بکری له‌سەر تاوانکردن، به‌لام بۆ گێڕانه‌وه‌یان له تاوانباری و له ستم و له خراپه، پێویسته مروف دلسوزیان بۆ به خه‌رج بدات:

وه‌ک مووسا عليه السلام ده‌فه‌رموی: ﴿رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ زانایان هه‌موو له‌سەر نه‌وه په‌کده‌نگن، که به هیچ جوړیک دروست نیه، ئینسان به شیوه‌یک له شیوه‌کان هاوکارو پشتیوان و پشتگیری تاوانبارو ستمکاران بێ، بۆ ستم و تاوانه‌که‌یان، به‌لام بۆ گێڕانه‌وه‌یان له ستم و تاوان، نه‌گه‌ر دلسوزیان بۆ بنویسێ و، ده‌ستیان بکری و، نه‌هێلێ زولم بکه‌ن، نه‌وه دیاره نه‌کرکی شه‌رعیه، وه‌ک فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: (أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا)^(۱)، واته: براهه‌که‌ت سه‌ربه‌خه، ستمکار بێ، یان ستم لیکراو بێ، هاوه‌لان (خوا لێیان رازی بێ)، ده‌لێن: نه‌گه‌ر ستم‌لیکراو بێ، ده‌زانین ده‌بێ یارمه‌تی بده‌ین و، نه‌هێلێن ستمی لێ بکری، به‌لام نه‌گه‌ر ستمکار بێ، چۆن یارمه‌تی بده‌ین؟ فه‌رمووی: ده‌ستی بکه‌رن و مه‌هێله‌ زولم بکات، [نه‌وه یارمه‌تی‌دانی ئیوه‌یه بوێ].

ئنجا که ده‌فه‌رموی (أَخَاكَ) ده‌گونجێ مه‌به‌ست پێی براهه‌تی ئایینی بێ و، ده‌شگونجێ مه‌به‌ست براهه‌تی ئینسانی بێ، مروف نه‌گه‌ر زالمیش بێ، هه‌ر براته، وه‌ک مروفیک و تۆ ده‌بێ سه‌ری به‌خی و پشتی بکری، له‌وه‌دا که نه‌هێلێ ستم و تاوان و خراپه بکات.

۲۰- ده‌بێ پارێز بکری له هاوکاری کردنی که‌سانیکێ نا‌ژاوه‌چی (مشاغِب)، که به‌هه‌ری خراپ له‌و هاوکارییه‌ وه‌رکه‌رن:

وه‌ک مووسا عليه السلام که بۆ پۆزی دووهم ته‌ماش ده‌کات: بابای به‌نوو ئیسرائیلی دووباره‌ چۆته‌ ئیو ته‌شقه‌له‌ و گێچه‌لێکی دیکه‌وه، سه‌ر زهنشتی ده‌کات و ده‌لێ:

(۱) (عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا تَنْصُرُهُ مَظْلُومًا، فَكَيْفَ تَنْصُرُهُ ظَالِمًا؟ قَالَ: تَنْصُرُهُ مِنَ الظُّلْمِ) أخرجه البخاري: ۲۴۴۳، والترمذي: ۲۲۵۵، وابن حبان: (۵۱۶۷) و (۵۱۶۸)، والطبراني في «الصغير»: ۵۷۶.

﴿إِنَّكَ لَمُعَوِّذٌ مُّئْتِنٌ﴾، يىگۈمان تۇ بابايەكى سەرگەردان و بىمرادى پۈۈن و ئاشكراى، كە ديارە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** زانىۋىيەتى بابايەكى سەر بە گىچەلە و ئاژاۋەچىيە، ئىچا چ لە پۈۈى ئەۋەۋە كە ناسىۋىيەتى، ئەۋەى ھەلەتتەنجابىتى، كە تۇ دوتىنى نەفەرىكت لەسەر كۆژراۋە و، دەۋۋاۋىيە تەمىرۇ ھەر لە مال ئەيە دەرى، يان خۇت پەنھان بىكەى، نەك دووبارە بېچەۋە نىۋو گىچەل و تەشققەلەيەكى دىكە، بۇيە مەرۇف دەبىن وريا بىتى، كەسانىتك ھەن، ھاۋكارىيى كرانيان، خراپ بەكاردەھىتنىن، بۇ ئاژاۋە و گىچەل و ھەرا نانەۋە، مەرۇف دەبىن لەۋە وريا بىتى و، بەھەرى خراپ لە ھاۋكارىيەكەى ۋەرنەگىرىتى، لە لايەن كەسانىتكى ئاژاۋەچىى و، ئاشۋوب گېرەۋە.

۲۱- ترسان و چۈار چاۋىيى و وريايى و خۇ پەنھانكردن و پاكردن و ھەلەتتىش، لە كاتى مەترسىيدا، شتاتىكى شەرىعى و زگماگن و، عەقل و زگماك دەيانخۋاقتى:

ئەۋەتا مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** دۋاى ئەۋەى باباى قىبىتى بەدەست كۆژراۋە، كەۋتۇتە ھالەتى ترس و بىمەۋە، ھالەتى چۈارچاۋىيى و وريا بۈۋنەۋە، دۋايش داۋاى لە خۋاى پەرۋەردگار كردۋە، كە دەربازى بىكات لە كۆمەلى ستمەكاران، كەۋاتە: ئەۋە ھالەتتەكە كە عەقل و زگماك دەيخۋازن و، ھالەتتىكى شەرىعىشەۋ، بە ترسنۇكىيى و بى غىرەتىيى لە قەلەم نادىتى، ئەۋ ھالەتە شتىكى سۈۋشئىيە كە مەرۇف لە كاتى مەترسىيدا، ترس و دوۋرىنىيى ھەبىتى و، بىكەۋتە ھالەتتىكى ئاناساىي دەروۋنىيەۋە، ئەۋە شتىكى ئاسايە.

۲۲- ھەمىشە لە كاتى مەترسىي ستمەكاراندا، دەبىن پەنا بە خوا بىردىتى و، پشت بە خوا بىسەرتى:

ئەۋەتا مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** دەلتى: ﴿رَبِّ يَحْيَىٰ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، پەرۋەردگارم! دەربازم بىكە، لە كۆمەلى ستمەكاران، كاتىك دۇنيا بۈۋە راۋىزىان كردۋە، پىلانيان گېراۋە بۇ گرتىنى و كۈشتىنى، پەنا بە خوا **عَلَيْهِ السَّلَام** دەبات، بەس خوا پەناي پەنا پېبەرانە و، تەنيا خوا پەناي ترساۋىتراۋان و ستمەلىكراۋانە، مەرۇف دەبىن ھىچ كاتىك لەۋە

غافل و بتی ناگا نه بئ، که خوا ﷺ سه ره رشتی ئیمانداران ده کات و له گه ل سته ملیکراواندایه، له گه ل به شخوراوان و مافخوراوان دایه، ته نانه ت نه گهر نه و به شخورا و مافخورا و ماف پتشیلکرا و چه وسپراوانه، ته هلی ئیمانیش نه بن و مسولمانیش نه بن و خواناسیش نه بن، خوا ﷺ هر له گه ل مه زلووماندايه، له به رانه ر زالمندا، و دک پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی:

{اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، وَإِنْ كَانَ كَافِرًا، فَإِنَّهُ لَيْسَ ذُو نَهَا جَبَابًا} (أخرجه أحمد: ۱۲۵۷۱، قال الهيثمي: فيه أبو عبد الله الأسدي، لم أعرفه، وبقيته رجاله رجال الصحيح، والضياء: ۲۷۴۸، الطبراني في الدعاء: ۱۳۲۱، عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْأَبَاطِي فِي الصَّحِيحَةِ: ۷۱۷، قال: وله شاهد بلفظ: دعوة المظلوم مستجابة وإن كان فاجراً؛ ففجوره على نفسه).

واته: خوتان بپارتزن له پارانه وهی بابای سته ملیکرا، نه گهر بپرواش بیت، چونکه له تیوان پارانه وهی سته ملیکرا و غوای په روه ردگارا، په رده نیه، واته: پیک پارانه وهی و هاوارکدنه کی به ره و لای خوا ﷺ به رز ددبته وه.

۲۳- پشت به خوا به ست و په نا پیردنی و، ده ست به هوکار وه گرتن، دژی یه کدی نین: ده بینن: موسا ﷺ و پرای نه وه که په نا به خوا ده بات: ﴿رَبِّ يَحْيَىٰ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، به لأم هوکار دکانیشی پشت گوی نه خستون: ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾، له شاره که چووه دهر، له حاله تی ترس و بیمداو، له حاله تی چوار چاوی و وریایید، ثانه وه ده ست به هوکار گرته، هم له پرووی جه سته یه وه، چووه دهر له شاره که و حاله تی وریای و چوار چاوی بوو، له پرووی دهر ورونیشه وه، حاله تی دوور بینن و ترسی به خو یه وه بینن، نه ک پشتینی لی بکاته وه و بتی باک بتی، به لأم ته نا به ده ست به هوکار گرتن، ټیکتفای نه کرد، به لکو په ناشی برد بو خوا ﷺ و، پشتیشی به خوا به ست: ﴿رَبِّ يَحْيَىٰ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، به لئ: په نا به خوا بردن، له گه ل ده ست به هوکار گرتن، دوو حاله تی ته ولوکاری یه کدین و، په یوه ندیه کی ته ولوکاریان پتکه وه هیه، نه ک په یوه ندیه کی دژیه کی و ټیکگیران.

۲۴- پشت به خوا به ستنی موسا عليه السلام لهو کوچ و سه فهری دا:

وهک لهم رسته به دا دیاره: ﴿وَلَمَّا نَوَّجَهُ بِلِقَاءِ مَدْيَنَ قَالَ عَنِ رَيْتِ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾. کاتیک پوی به رهو لای مه دیهن، گوتی: نیزیکه په رهو ردگارم پری راستم پیشان بدات، راسته پیم بکات، واته: پری پیدا پوشتن، چونکه نهو شته نهو کاته موسا عليه السلام پتویستی بووه، نهو بووه که به پیه کی راستدا، بپوات، نهک به پیه کی لاردا، یاخود نهک به پیه کی هله دا بیاته وه به رده ستنی فیرعه ون و دارو ده سته که ی، که به ته نکید بوسه یان بو داناون و دهر وازه کانی شاریان لگ گرتوون و، جاسووس و سیخو پریان داناون، له ملاولایان، بویه موسا عليه السلام لهو کاته دا نهو ی له هه موو شتیک زیاتر بو ناتاج بووه، پیه کی راست بووه، له هه موو شتیک زیاتر پتویستی بهوه بووه، که به پیه کی راستدا بپوات، بیگه یهنن بهو نامانجه ی ده یه و، پتیشه و ته به پری له و باره وه نه ده قی هیناوه:

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: خَرَجَ مُوسَى مُتَوَّجُهُا إِلَى مَدْيَنَ، وَلَيْسَ لَهُ عِلْمٌ بِالطَّرِيقِ إِلَّا حَسَنُ ظَنِّهِ بِرَبِّهِ، فَإِنَّهُ قَالَ: ﴿عَنِ رَيْتِ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾﴾، (جامع البيان: ۲۷۳۶۵).

واته: عه بدولای کوری عه عباس (خوا لیمان پازیبین)، ده لن: موسا پوی و پرووی کرده لای مه دیهن، شاره زای پش نه بووه، جکه له گومان چاکی به په رهو ردگاری، بویه گوتی: نیزیکه په رهو ردگارم راسته پیم بکات و، بمخاته سهر پیه ک که به نامانجم بکه یهنن.

بیره هره یه کی خوم:

له کتیی: (چهند مه لویه ک له خهرمانی ته مه نم) دا باسم کرده، که منیش له سالی (۱۹۸۱) ی زایینی کاتیک که له قوناغی دووه می کوتیز ی فیه بووم، له

نه جهه ف، هه وائم پئدرا كه رژيم برياري دهستگير كردن داه، لهوئود هاتهوه بهغداو به شهو، دؤست و هاوه له كانم ئاگادار كردهوه، كه حال و حسابيكي وا ههيه و، يه كسهر گه پامهوه به رهو سلتيمانين و دوايي هاتهوه بۆ رانيه، بۆ مائي بابم و دايكم (په رحمه تي خويان ليتن)، ئاگادارم كردنهوهو لهوئ موختاري شاري رانيه، مام صالح په رحمه تي خوي لئ بئ، ئاگاداري كردمهوه، كچيكي خوئ نارد بوو بۆ مائمان، كه دائيره ي نه من سو راغي فلانكس ده كه ن و، له منيان پرسيوه: مائه كه يان له كوئيه؟ دياره نيازبان خراپه، بيگومان به كسهر له بهغداوه نه مريان بۆ هاتهوه...

نيدي نهوه بوو من چهند پوژنيك له رانيه مامهوه، وهك حاله تي خو په نهان كردن، دوايي نهوه بوو دهرچووم له زئي گچكه په پيمهوه به رهو گوندي سه رسيان و، پاشان به رهو دئيه كاني به رده كوژ و قهرده تپه و مه مه نداوه، كه نهو كاته من ته مه نم (١٩ - ٢٠) سآل بوو، تاكو نهوئ شارها بووم، لهوئ به ولواه هيجي شارها نه بووم، نجا نهوه بوو كه به رهو لاي بنگرد پوشتم، پاشان گونده كاني (شاره ستين) و (دۆله بي)، دوايي لهوئوه به رهو (مالوومه) و (قزله ر)، دوايش (ولاخلوو) و، نجا دوايي له چۆمي (هه رزني) په پيمهوه هه ر له زئي گچكه، به ئم له لاي گوندي هه رزني، شهوئش له گوندي (نه شكان) بووم، دوايي كه يشتمه سه رده شت.

نجا نهو قاچاغ بوون و دهرچووني به ندهش لهو كاته دا، كه رژيم نه مري دهستگير كردن دهر كرد بوو، زور ده شو به تته نه م به سه رهاته ي مووسا عليه السلام چونكه منيش بيچكه له لوتف و كه پهمي خوا عليه السلام، پشتم به هيج شتيكي ديكه نه به ستبوو، به تاقي ته نيا بووم و سه ره تاي ته مه نم بوو، شاره زاي پئ نه بووم، به ئم به ته كيد هه ر كه سيك پشتي به خوا قايم بئ، خوا زايه ي ناكات و خوي په روه دگار له گه ئيدا ده بئ، له يادمه له لاي گوندي (شاره ستين)، له شاره ستين تپه ر بوو بووم به رهو گوندي (دۆله بي) ده چووم، كه يشتمه پياوئيك

سواری نەسپتیک بوو، گوتی: کاکە بۆ کوێ دەچی؟! گوتم: دەچم بۆ لای گوندی (دۆڵەبی)، گوتی: ئەدی دوایی، بەس دەچی بۆ ئەوێ؟! گوتم: نا، لەوێشەوێ دەمەوێ بچم بەرەو کوردستانی ئێران، گوتی: بۆچی؟! گوتم: حال و حیسابم وایە، لە دووی زانکۆ بووم، بەلام ئەمەری دەستگیرکردنم لەلایەن پزتمەوێ دەرجوووە، دەمەوێ خۆم دەرباز بکەم.

ئیستاش لە یادمە پێم وایە کابرا ناوی (موحەممەد) بوو، گوتی: تۆ کی و چ کەسی؟! منیش بۆم باسکرد کوێ فلانکەسم و عەشیرەتی میراودەلیین و... هتد، ئنجا ئەو کابرایەش هەر عەشیرەتی میراودەلیی بوو، لە میراودەلییەکانی (بەری مەرگە) بوو، وەک لە یاداشتەکاندا باسم کردووە، گوتی: باشە ئەگەر چووی و لە چۆمی (هەرزنی) پەرییەو، کەس دەناسی؟! گوتم: نەخێر هیچ کەس نانا، گوتی: لە چۆمی هەرزنی کە پەرییەو، گوندی (هەرزنی) هەیە، دوایی لەوێ تێدەپەری، گوندی (ئەشکان) هەیە، ئەگەر چووی، لەوێ من ماله خزمیکم هەیە، مائی (بابەکر ئاغا)، ئەوانیش میراودەلیین، تۆ هەوجیت بە خانە خۆتیک دەکات، لەوێ بچۆ مائی بابەکر ئاغا و، بۆ: فلانکەس دەناسم و فلانکەسی کوێ فلانکەسم و، پێیان بۆ: کە من تۆم پێنمایی کردووە، گوتم: باشە، هەلبەتە ئەو کاتە من بە هەندیشم هەلنەگرت، گوتم: کێ دەت؟ پێوێستیم بەوێ دەبن! بەلام دوایی ئەو بوو، پاش چەند شەو و پۆژان، کە گەیشتمە ئەوێ، پەکم لەسەر ئەو کەوتبوو، بچمە مائیک.

لەوێ کە گوتیان: ئێرە گوندی ئەشکانە، یەکسەر مائی (بابەکر ئاغا)م هاتەوێ بیرو نامۆزگاری و پێنمایی ئەو ئەسپ سوارەشم، هاتەوێ یادو، چۆمە ماله کە و، زۆر باش خزمەتیان کردم و، هەواندمیانەووە، بە کەلکم هاتن و، ئەو شەو خانە خۆتیکەکی زۆر باش و نەجیب بوون، چونکە من درەنگ گەیشتمە جێ، شەو درەنگ بوو، یەکسەر مریشکیکیان سەرپری و سازیان کرد، هەرودها بۆ ئەوێش بە کەلکم هاتن کە دیسان جارێکی دیکە حیزبی دیموکراتیش نامناسی و بۆ

ئەوێ نەمگرت، ئنجە ئەوان کورتکیان کادیر یان پێشمەرگەیی حیزبی دیموکرات بوو، لەگەڵم هات، بە چیا (زەرتک) دا سەرکەوتین، هەتا گوندێ (دەرماناوی) لەوێ چاغانەییەکی لێ بوو، لەوێش پارەیی عێراقییم پێ بوو، بۆی گوێمەوێ بە تۆمەن و، سایەتیکیشی تێگەیاندا، کاکە ئەم گەنجە لەگەڵ خۆت بەرەو، پێش ئەوێ بەگەییە بازگەیی حیزب دایبەزێت، ئەوێک تەشەقەلێ پێ بکەن، پێشیکۆتم: ئنجە کە دایان بەزاندی، بەوێدا بچۆ خوار بۆ لای گوندی (کانی رەش) و، لەوێوە هەلگەپێوە بەرەو (سەردەشت)، ئەگەر تۆ دەتێ: دەمەوێ بچم بۆ لای حکوومەت، بەلکو دەرەفەتم پێ بخوێنم، خوێندنی زانکۆ تەولو بکەم، ناوا بچۆ، ئیدی ئەو چۆنی پێنمایی کرد بووم، ناوا چووم...

مەبەستم ئەوێە کە بەندە جاری وایە، زۆر شت نازانی، بەلام خوا ﷻ هۆکاری وای بۆ دەرەخسێتی، کە بۆ خۆی بە خەیاڵیدا نەهاتبی، هەلبەتە خوا ﷻ خوای هەموو لایەکە، وەک چۆن پەروەردگاری مووسا بوو، و پەروەردگاری ئیمەشە و، پەروەردگاری غەیری ئیمەشە، پەروەردگاری مارو میروو و، وەک کوردەواریی خۆمان دەتێن: «خوا رزقی مارو میروو دەدات»، بەلام دیارە خوا ﷻ بە ئەندازەی ئەو کە مەوێ پێش پێ دەبەستێ و، دلی پێ خۆش دەکات و، پێی نۆمیدەوار دەبێ، خوا ﷻ بە دەنگیەوێ دێ و، مشووری لێ دەخوات، وەک لە فەرماشتی پێغەمبەری خوا ﷻ لە فەرماشتی قودسیدا، هاتو، خوا دەفەرموێ: (أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي يَ،) (آخره أحمد: ٩٣٤٠، والبخاري: ٦٩٧٠، ومسلم: ٢٦٧٥)، واتە: من بە پێی گومانی بەندەکەم بەرانبەر بە من، گومانی بەرانبەر من چاک بێ، چاکێ بۆ دەکەم، گومانی خراپیش بێ، خراپێ بەسەر دێ.

٢٥- جوامیری و لە بێتیز و چەوساوان پانەمان، سیفەتیکێ بەرز و بەسندی مووسا بوو، و، هی هەر کەستیکێ دیکەشە، کە مەردو جوامیر بێ:

﴿فَسَنِّي لَهُمَا﴾، یەکسەر مووسا بۆ دوو ئافەرەتەکان نازەلەکانی بۆ ئاودان، وەک پێشینان خۆمان دەتێن: (تیغی رەسەن خۆی لە کالاندا پاناگری)، مووسا

الطی: کاتیک ده‌بینی نهو دوو کچه نازده‌له‌کانی خوْیان چه‌پس کردوه و پاینده‌گرن، تاکو شوانه‌کان لی دهنه‌وه، لهو دیمه‌نه‌وه پانه‌ماوه، یه‌کسر راپه‌ریوهو چووه نازده‌له‌کانیان بۆ ناو بدات و نه‌هیلّی، نهو سته‌مه‌یان لّیکری، که بریتیه له‌وهی لهو ناوه شلووی و قورپاوهی، شوانه‌کان نازده‌له‌کانیان لی ناوداوه، نه‌وان نازده‌له‌کانی خوْیانی لی ناوبدهن، یاخود نه‌وان هه‌موویان کاری خوْیان ته‌واو بکهن، ئنجا نهو نافره‌تانه به‌چن نازده‌له‌کانیان ناو بدهن، نه‌خیر، با یه‌کسر له‌گه‌لّ نه‌وان دا نازده‌له‌کیان ناو بدهن.

مروّفی ده‌بی کاتیک که سته‌ملیکراویک ده‌بینی و ناهه‌قیه‌ک ده‌بینی، له سته‌ملیکراوه‌که، پانه‌میتنی و له ناهه‌قه‌که‌شه‌وه پانه‌میتنی و، به پیتی توانای خوْی، ناهه‌قیی دوور بخاته‌وهو لایبه‌ری و، سته‌ملیکراویش پشت بگری و هاوکاری بی. ۲۶- پتویسته مروّفی له کاتی زۆر ناچاریی و سه‌غله‌تی دا، نه‌یا په‌نا به خوا بیات و، داوای هاوکاری لی بکات:

موسا: لهو کاته‌دا، هه‌ر خوا ده‌زانّی ده‌بی چهند برسیی بوو بی و، تینو و و ناره‌حه‌ت و، ماندوو بوو بی، جگه له ترس و له‌رزى فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی که نه‌یزانیوه، ئایا نه‌و شوینه‌ش هه‌ر له ژتیر پکتی فیرعه‌ون و نه‌واندایه، یاخود نا؟ به‌لّم لهو کاته‌دا موسا: ده‌لی چی؟! ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، په‌روه‌ردگارم! من بۆ هه‌ر چاکه‌یه‌ک که تۆ بۆم دا‌به‌زینی، ئاتاجم، واته: پتویستیم به هه‌موو هاوکارییه‌کی تۆ هه‌یه، هه‌وجیتی هه‌موو نیعمه‌تیکی تۆم: خواردن و خوْراک، به‌رگ و پۆشاک، جیگا و پیکای تیدا چه‌وانه‌وه، ده‌ربازیوون له ترس و له‌رز و، نه‌مین بوون له خوْم، مال و حالّیک که بیته‌مایه‌ی سوکنایم، پتویستیم به هه‌موو خترو چاکه‌یه‌کی تۆ هه‌یه، بۆیه‌ش خوا: به پیتی چاوه‌روانیی موسا: له‌گه‌لّ موسادا په‌فتاری کردوه، به پیتی ئومیدی خیریک که موسا: به‌رانبه‌ر به په‌روه‌ردگاری هه‌ییووه، مامه‌له‌ی له‌گه‌لّ‌دا کردوه، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی بۆ په‌خساندوون، هه‌م خواردن و

خۇراک، ھەم جىڭگاي ھەوانەو، ھەم مائ و ھال و مندال، ھەم کارو کاسىبى، ھەم دلتيا بوون لە ترس و لەرز.

ئىنجا با ئەم نەقلەش لە عەبدوللای كورى عەباسەو بىنين كە (ابن گئىر) لە تەفسىرەكەى خۆى دا^(۱)، دەيھىنى لەو بارەو كە موسا ﷺ چەندە برسى بوو و، چەندە ناچار بوو و، چەندە ناپەھەت بوو!! كە لىرەدا موسا دەفەرەمۆى: ﴿رَبِّ اِنِّى لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَى مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾، موسا ﷺ لە شىوہى موناجات و لە پاز و نياز لەگەل خوادا، پتووستىيەكەى خۆى دەردەبەرى، ئەم نەقلە كە دەيھىنين لە عەبدوللای كورى عەباسەو، ئەو ھەمان بو بەرجەستە دەكات: (قَالَ اِنَّ عَبَّاسَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا: سَارَ مُوسَى مِنْ مِصْرَ اِلَى مَدْيَنَ لَيْسَ لَهُ طَعَامٌ اِلَّا الْبَقْلُ وَوَرَقَ الشَّجَرِ، وَكَانَ خَافِيًا، فَمَا وَصَلَ اِلَى مَدْيَنَ حَتَّى سَقَطَتْ نَعْلُ قَدَمَيْهِ، وَجَلَسَ فِي الظِّلِّ وَهُوَ صَلَوَةُ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ، وَانْ بَطْنُهُ تَلَصَّقَ بِظَهْرِهِ مِنَ الْجُوعِ، وَانْ خُضْرَةُ الْبَقْلِ لِيَرَى مِنْ دَاخِلِ جَوْفِهِ، وَانْهُ لَمُحْتَاجٌ اِلَى شَيْءٍ مَّمَرَةٍ).

واتە: عەبدوللای كورى عەباس (خوا لە خۆى و بابى پازى بى) دەلتى: موسا لە ميسرەو چوو بەرەو مەديەن، ھىچ خۇراكىكى نەبوو، جگە لە گەلای درەخت و لە دانەوتلەيەك كە لە دەشت و دەر دەروى، ھەروەھا پتخواسيش بوو، ھەتا گەيشتە مەديەن، پتستى پتتەكانى پتوشت و، بە پتخواسى و لە ستپەرى دانىشت، كە موساش باشتري دروستكرائى خوا بوو، لەو پۆزگارەدا، لە ھالىكدا كە سكى بە پشتىيەو نووسا بوو لە برسان و، سەوزايى گەلای درەخت و ئەو دانەوتلانى ھەوارد بوونى، لە سكييدا دەبينرا و، پتووستى بە لەتكە خورمايەك بوو.

ھەلەتە پتەم واىە ئەمە جوړىك لە زىدەرووى تيدا ھەبە، چونكە سەوزايى گەلای درەخت و دانەوتلە لە سكى ئينساندا، زۆر زەحمەتە بىينى، بەلەم بە تەنكىد ديارە زۆر برسى و ماندوو بوو، ھەروەھا ئەو ھەش كە پتخواس بوو، ئايا عەبدوللای كورى عەباس (خوا لتيان پازىبى) چۆنى ھەلەتتجاوھ؟! يان ھەر

زىاتر بۇ بەرجەستە كىردى ئاتاجىي و ئارەجە تىيى موسا بووه، ئەگەرنا پەنگە پىلاوتكى ھەر لە پى بووبى، بە تايە تىيى كە موسا ﷺ لە كۆشك و لە مالى فیرعەوندا گەورە كراوه، پىم وانیه بى پىلاو بوو بى، بە لام بە تەكید زۆر برسى و زۆر ماندوو و ئارەجەت بووه.

دەشكونجى ئەو قسەبەي پالدراره تە لای (عبدالله بن عباس) ھى وى نەبى و (سندى) راست نەبى.

۲۷- زۆربەي تويزەرەوانى قورئان پىيان وابە ئەو: ﴿مَنْ كَفَرَ﴾، شوعەيب بووه، بە لام وانیه:

كە دوو كچەكان، دەلین: ﴿وَأُولَٰئِكَ شِعْرُ كَبِيرٍ﴾، دەلین: ئەو پىاوه پىرە بەسالدا چوو، شوعەيب ﷺ بووه، ئەو پىغەمبەرەي، خوا بۇ (أَهْلَ مَدْيَنَ) بۇ (أَصْحَابَ الْأَيْكَةِ)، پەوانى كردوه، زۆربەيان رايان وایمو لە تەفسیرەكاندا ھىناوایانە.

بە لام دواي لى وردبوانەوھى زۆرو بەدواداچوونى زۆر، بۆم دەرکەوتوھ، كە ئەو رايە راست نە و، ھىچ بەلگەبەك لەسەر ئەوھ نە، كە ئەو پىاوه بەسالدا چوو، (واتە: بابى دوو كچەكان)، شوعەيب بوو بى، نىجا (الطَّيْرِي) لەو بارەوھ دواي ھىنانى ئەو سى ناوھ:

۱- (يَا أَيُّهَا ابْنُ آدَمَ اخْلَعْ عَنْكَ الشَّيْطَانَ إِنَّهُ يَأْتِيكَ مِنْ دُونِكَ إِنَّهُ يَأْتِيكَ مِنْ دُونِكَ إِنَّهُ يَأْتِيكَ مِنْ دُونِكَ).

۲- (يَا أَيُّهَا صَاحِبُ مَدْيَنَ).

۳- (هُوَ شُعَيْبُ النَّبِيِّ ﷺ).

گوتووبە تى: ئەو سىيانە ئەگەرى ھەبە، بەككىيان ئەو بووبى، كە بەككىيان شوعەبە، دوايى گوتووبە تى: (وَهَذَا مِمَّا لَا يُذَرِّكَ عِلْمُهُ إِلَّا بِغَيْرٍ وَلَا خَيْرٍ بِذَلِكَ تَجِبُ حُجَّتُهُ، فَلَا قَوْلَ فِي ذَلِكَ أَوْلَىٰ بِالصَّوَابِ مِمَّا قَالَهُ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ^(۱)).

واته: کامیان لهو ستیانه: نایا نهو پیاوه به سالدا چوودی بابی دوو کچه کان شوعه یب بووه، یان (یَرْوَى)، بووه، یان (یَرْوُونَ) بووه؟! ده لئی: نهوه شتی که زانیاریه که ی به هوالیک نه بی نازاری و، ههوالیکیش لهو باره وه نیه، که به لکه که ی پیوست بی، (واته: به لکه یه که پشتراستی بکاته وه، مه بهستی پی ههوالی ناسمان (وحی) یه)، بویه هیچ قسه یه که لهو باره وه له راستیه وه نیزی که نیه، لهودی که خوا ﷻ فرموویه تی، واته: خوا له سهر زاری دوو کچه کان فرموویه تی: ﴿وَأَبْوَكَاتٍ كَبِيرٍ﴾، بایشمان پیاویکی به تمه نه، که واته: (الطَّيْرِي) یش دانی به وه دا نه هیناوه، نهو پیاوه به تمه نه شوعه یب بوو بی، به راستی (الطَّيْرِي) به ناهق ناو نه نراوه (إِمَامُ الْمُقْسِرِينَ) پیشه وای پوونکه ره وانی چه مک و واتای نابه ته موباره که کانی قوړان.

ننجا یتمه ده توانین لهو باره وه چهند به لکه یه که بینین، که ناگونجی نهو پیاوه به تمه نه و به سالدا چووه، شوعه یب بووی:

یه که- له یتوان پوژگاری شوعه یب و موسادا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ السَّلَام)، ماوه یه کی زور هه بووه، وهک قسه ی شوعه یب به رانهر به که له که ی له سوپردتی (هود) دا هاتوه، ده لئی: ﴿وَمَا تَوْفِئَتُ لَوْطٍ مِنْكُمْ يَعْجِلُ﴾ هود، شوعه یب به که له که ی خوی (که لی مه دیه ن و نه صاحبی نه یه که)، ده لئی: که لی لووطیش له یتوه دوور نین، مه بهستی نه وه بووه له پروی پوژگار وه، له میژ نیه و، دوور نیه، که که لی لووط فه و تاو ن، ثم قسه یه ش نامازه به وه ده کات که شوعه یب له سهرده م و پوژگاری لووط نیزی که بووه، ننجا بیگومان تیپراهمیم و لووطیش مام و بارزا بوون و، به لای که مه وه نه و انیش (۴۰۰ - ۵۰۰) سالیان به ین بووه، له که ل که لی موسا و پوژگاری موسادا ﷻ.

دوو- که لی شوعه یب هه موویان فه و یتراون و که مینه یه کی برواداریان ماون و، ناگونجی له تمه نه ی شوعه یب دا، نهو که مینه یه هینده زور بوو بن، که شوعه یب له یتویان دا بالا ده ست بووی و، به موسا بلئ: ﴿لَا تَخَفْ مَيِّمَتٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾.

سټی- ناکونجی له پوږگاری شوعهیدا مووسا چوو بیتنه نهوئ، که داوایی خوا قره بری کردوون، ننجا نهگه مووسا له پوږگاری شوعهیدا چووبایه بو وئ، خوا ځایه باس و خواستیکی دهکرد، ههروهها نهو شوعهیه که پیڅمهبر بووه، باس و خواستیکی لهگه مووسادا دهکرد: مووسا! وهره من پیڅمهبری خوام و بروا بیتنه و، حالی واو حیسابی وا، بهلأم نهو پیاوه پیره بهس داوای شوانیهتی لڼ دهکات، کهواته: دپاره پایونکی بهسالدا چووی ئاسایی بووه، بهلڼ خواناس بووه و خواپه‌رست بووه، بهلأم پیڅمهبری خوا نه‌بووه و، خاوهن په‌بامیک نه‌بووه که بیگه‌به‌نئ.

جوار- ناگونجی خوا ﷺ باسی شوعهیب نهکات و، ناوی نههیتی له بهسه رهاتی مووسا و فیرعهوندا، چونکه نهو بهلایهی بهسه ره مهدهین و (أَصْحَابُ الْاُیْکَةِ) دا، هاتهو، ترسینه ره بووه بۆ فیرعهون، واته: نهگه ره مووسا ﷺ و فیرعهونیش له پوژگاری شوعهیبدا بوونایه، خوا ﷺ باسی فووتیندرانی گهلی شوعهیبی که خه لکی مهدهین و (أَصْحَابُ الْاُیْکَةِ) ن، ده کرد، چونکه نهو رهو داویکی زور ترسینه ره راجه لکینه ره ده بوو بۆ فیرعهون و دارو دهسته که ی.

نەم بەلگانەم بە تۆزى دەسكارىيەمۇ لە تەفسىرى (زەيد الخَطِيب الموصلي) ۱۱
 ۋە رگرتوون و، پىشەم وایە بەلگەکان بە جەین، بۆیە بە هیچ جۆرەک ناگونجى
 بکوترى کە ئەو پیاووە بە تەمەنەى بابى دوو کچەکان، شوەعیب بووە (الطبري)
 ۋەک (الطبري) گوتوویەتی: خوا ﷻ چۆنى فەرمووە، هەر وایەو پیاویکی بە
 تەمەن و بەسەلداچوو بووە و تەلوو.

۲۸- وه رگرتی چوار حوکمی شهرعی له فه رمایشی خوا: ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ أَمَةٌ مِّنَ النَّاسِ
بِثْقَابٍ ۖ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ أَمْرًا يُبَىٰ تَدْوَادًا ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْبِي حَقَّ نَبِيِّكَ
إِنَّا نَعْلَمُ ۚ وَأَوَّلُكَامَنَّا كَافِرٌ ۖ﴾ ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا ۖ﴾

نهم به‌شهی نهو دوو نایه‌ته موباره‌که، چوار حوکمی شه‌رعیی لی ودرده‌گیرین:

یهک- کاری دهردهی مال بۆ نمونه: شوانیی و گاوانیی، پروبه پروو بوونهوه له گهڵ سهرا و گهرما، کاری پیاوانه، به پیتی فره مایشتی خوا: ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوبُ﴾،

(١) أولى مَا قِيلَ فِي آيَاتِ التَّنْزِيلِ: ج ٥، ص ٤٨٤، ٤٨٥.

نەمە ئەو دەگەيەننە كە ئافەت لە كاتى چوونە دەرو بەرئدا پۆشتنئىدا،
پۆيسته وئراي پۆشاكي شه‌رعي، بە ئەدەب و ره‌وشي به‌ريش خۆي بېتجته‌ودو
خۆي جوان بكا، واته: وئراي پۆشاكي رواله‌تي، پۆشاكي مەعنەويش كە برتبه
لە شه‌رم و شكۆ و ئەدەب و حورمەت، خۆي به‌وش جوان بكا و بېتجته‌وه،

چونکه نهو ئافرهته: به شهرمهوه ده‌رۆیی، واته: به شهرم و شکۆوه، هه‌لبه‌ته
چۆنیه‌تیی هه‌ئس و که‌هوق مروّفیش، که‌سایه‌تیی ده‌ناسیتیی، بۆ وینه: ئایا ئافرهت به
له‌نجمو لار ده‌روات و ده‌یه‌وئێ نه‌ندامه‌کانی خوئی غایان بکات، یاخود به‌ شیوه‌یه‌ک
ده‌روات که وه‌ک مروّفیک بێته به‌رچاو، نه‌ک وه‌ک مێینه‌یه‌ک؟.

۳۰- رِستَهی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا يَخْلُقُ إِلَّا يَدْعُوكَ لِتَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾، به‌ دنیایی بایم
بانگت ده‌کات، تا‌کو پاداشتی نه‌وه که ئاژه‌له‌کانت بۆ ئاوداین، بتدانه‌وه:

لێی وه‌رده‌گیرئێ که ئافرهت له‌ کاتی قسه‌کردنی له‌گه‌ڵ پیاواندا، به‌ نه‌ندازه‌ی
پتویست و گه‌یاندنی مه‌به‌ست بدوئێ و، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی که پتویسته قسه‌ بکات،
نه‌ک بکه‌وتنه‌ نێو ورده‌کاریه‌که‌وه، که پتویست ناکات.

ئنجا نه‌وه‌ش که گوتراوه: موسا عليه السلام کاتیک که له‌گه‌ڵ که‌که‌دا رۆیشتوه
بۆ لای بابی، پتیی گوتوه: تۆ له‌ پشتمه‌وه‌ برۆ، له‌به‌ر نه‌وه که کاتیک که‌که‌هه
له‌ پشتمه‌وه‌ ده‌رۆیشت، با له‌ کراسه‌که‌ی ده‌دات و به‌ ده‌ده‌نیه‌وه ده‌چه‌سپا و
نه‌ندامه‌کانی به‌رجه‌سته ده‌کردن، هه‌لبه‌ته هه‌ر نه‌وه شایسته‌ی پیاویکی جوامێرو
مه‌ردی وه‌ک موسایه عليه السلام، پێش پێغه‌مبه‌رایه‌تییش، به‌لام هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر
نیه، نه‌وه‌ش هه‌ر زیاتر خه‌یال و نه‌ندیشه‌ی زانیان، دروستیکردوه، به‌ ته‌ئکید
په‌وه‌شتیکی جوانی شایسته‌ی موسایه عليه السلام، به‌لام ئایه‌ته‌کان نه‌وه ناگه‌یه‌بن.

۳۱- نه‌ده‌بیکێ به‌رزی خانه‌خوویی له‌ رسته‌ی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَعَ عَلَيْهِ الْقَصَصُ
قَالَ لَا تَحْزَنْ حَتَّى يَمُوتَ رَبِّي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾، واته: کاتیک موسا هات بۆ لای و
به‌سه‌رهاته‌که‌ی بۆ گێرایه‌وه باس و خواسی خوئی، بۆ کرد، گوتی: مه‌ترسێ
ده‌ربازت ب‌ووه له‌ کۆمه‌لای سته‌مکاران:

نه‌مه‌ لێی وه‌رده‌گیرئێ که پتویسته بابای خانه‌خوئی و په‌نادهر، میوانه‌که‌ی
دڵخۆش بکات و ترس و بیمی پره‌وه‌نێته‌وه‌و، شادمانی بکات و، دنیای بکات له
کاتیکدا نه‌و میوانه‌ پتویستی به‌وه‌ بێ.

۳۳- چاکه و جوامیری به کرّی و به رامهر ناکرّی:

(الْقُرْطَبِي) ده‌لّی: دواي نه‌وه‌ی پیاوه صالحه‌که، خواردن بۆ مووسا عليه السلام ساز ده‌کات، مووسا عليه السلام ده‌لّی: (لَا أَكُلُ نَحْنُ أَهْلُ بَيْتٍ لَا نَبِيْعٌ دَيْنًا مِلَّةِ الْأَرْضِ ذَهَبًا) ^(۱)، واته: ناخۆم چونکه تیمه بنه‌ماله‌یه‌کین، له‌ مالیکدا په‌روه‌ده‌ کراوین، که دینه‌که‌مان به‌ پری زه‌وی زَیْر ناگۆزینه‌وه، واته: من که هاوکاریی نه‌و دوو کچه‌ی تۆم کردوه، وه‌ک دینداریی کردوومه، وه‌ک نه‌رکیکی شه‌رعیی و دینی و، به‌ به‌رانبه‌ر نه‌م‌کردوه، تاکو تّیستا نان له‌ مالی تۆ بخۆم، بۆیه نه‌ویش پیتی ده‌لّی: له‌ به‌رانبه‌ر هاوکارییه‌که‌تدا نیه، تّیمه عاده‌مان میوانداریی کردن و خواردن پیدانی بابای غه‌ریبه، هه‌له‌ته‌هه‌م قسه‌که‌ی مووسا، شایسته‌ی مووسایه‌و، هه‌م قسه‌که‌ی دیکه‌ش، شایسته‌ی نه‌و پیاوه به‌ت‌مه‌ن و به‌س‌الدا چوو‌ه‌یه، به‌لام دیسان پ‌واله‌تی نایه‌ته‌کان نه‌وه ناگه‌یه‌نن و، نه‌وه زیاتر هه‌له‌ت‌جانیکه، به‌لام به‌ دل‌نیاپی هه‌م له‌گه‌ل که‌سایه‌تی مووساداو، هه‌م له‌گه‌ل که‌سایه‌تی نه‌و پیاوه صالحه به‌ت‌مه‌ندا چوو‌ه‌دا، گونجاوه.

۳۳- وه‌رگرتنی په‌وایی کارکردن به‌کرّی، له‌ پسته‌ی: ﴿يَتَأْتِيَ اسْتَجْرُهُ﴾، کچه‌که بۆ بابی پتشی‌نار ده‌کات و ده‌لّی: نه‌ی باب‌ه‌ گیان! به‌ کرّی بگه‌ر، واته: بیکه به‌ شوان:

لّی وه‌رده‌گیرّی که (إجارة) واته: به‌ کرّی کار کردن، له‌ هه‌موو به‌رنامه‌کانی خوادا په‌وا بووه و، نه‌وه پتۆیستیه‌کی ژیا‌نی مرۆفابه‌تیه که مرۆفه‌کان پتۆیستیان به‌ هاوکاریی په‌ک‌دیه و، که‌س‌یک که توانای ماددی هه‌یه و، پتۆیستی به‌ که‌س‌یک هه‌یه، کاری بۆ بکات، نه‌و توانا ماددیه‌که‌ی له‌ خزمه‌ت نه‌و که‌سه‌دا داده‌نّی، که کاری بۆ ده‌کات، له‌ به‌رانبه‌ره‌که‌ی کارو له‌ویش پاره، یاخود مه‌سه‌ره‌ف کیشان و پتداویستی دابینکردن، نه‌وه هه‌م شتیکی په‌وایه و، هه‌م شتیکه که عه‌ق‌ل و زگماکی سه‌لیم ده‌یخوازّی.

۳۴- حه‌زنه‌کردنی نافرمت وه‌ک خوارسک له کاری ده‌روه‌ی مال :

هه‌روه‌ها رسته‌ی: ﴿يَكَايَتَ اسْتَجِرْهُ﴾، نه‌وش ده‌گه‌به‌نی که دوو کچه‌کان، وه‌ک شتیکی زگماکیی هه‌زیان له ده‌روه نه‌بووه بۆ کاسبیی کردن و، خۆزگه‌یان خواستوه نه‌و کاره‌یان له کوڵ بکه‌وئ، چونکه هه‌ر له‌گه‌ل مووسایان بینوه که به‌که‌لکی کاره‌که‌ی نه‌وان دئ، که وه‌ک رسته‌که‌ی دواپی ده‌یگه‌به‌نی: هه‌م به‌هیزه بۆ نه‌نجامدانی کاره‌که، هه‌م نه‌مینداریشه، ده‌ست پاکه و جیتی دلناییه، به‌کسه‌ر بۆ بابیان پئشنیار کردوه، که به‌ کرئی بگرئ و بیکاته شوان.

۳۵- رسته‌ی: ﴿إِنِّكَ خَيْرَ مَنْ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، به‌ دلنایی باشرین که‌سیک تۆ به‌ کرئی بگری، (بیکه‌یه شوان) به‌ هیزی نه‌میندارو ده‌ست پاکه:

لیی وه‌رده‌گیرئ که: هیز و ده‌ستپاکیی (القوة والأمانة) دوو مه‌رجی سه‌ره‌کیی هه‌ر کارژکن، دیاره هه‌ر کاره‌ش، نه‌و سیفه‌تانه‌ی که نه‌نجامدانی نه‌و کاره په‌کی له‌سه‌ریان که‌وتوه، تئیدا به‌ مه‌رج ده‌گیرتن، که هیز و پئز و توانا بۆ نه‌نجامدانی کارو، نه‌مینیی و ده‌ستپاکیی، دوو مه‌رجن زۆربه‌ی هه‌ره زۆری کارو چالاکیه‌کان پئوپستییان پئینانه.

۳۶- هیز و ده‌ستپاکیی دوو سیفه‌تی گه‌وره و گرنگی کار پئ سه‌پترانن :

هه‌روه‌ها نه‌و رسته‌به: ﴿إِنِّكَ خَيْرَ مَنْ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾، لیی وه‌رده‌گیرئ که کچه پئشنیارکه‌ره‌که، هه‌ر کام له: هیز و ده‌ستپاکیی، له مووسادا ﴿الْقِيَّة﴾ دیون، بۆیه واده‌لتی، نجا له‌و باره‌شه‌وه قسه زۆرن، گوایه بابی لیی پرسیه‌وه: چۆن ده‌زانی به‌هیزه؟! نه‌ویش بۆی باس ده‌کات که چۆن به‌ ته‌نیا ناژه‌له‌کانی بۆ ناوداون، که یان زۆر به‌هیزه‌و ناوی له‌ بیره‌که هه‌له‌ئینجاوه، به‌ دۆلچه، یان به‌رده‌که‌ی له‌سه‌ر زاری بیره‌که لاب‌رده‌وه، مه‌ره‌کانی باش خړکردوونه‌وه سه‌ر به‌ک و، هیناوانی و بردوونی و ناوی داون، هیز و پئزی پئوه بینوه، هه‌روه‌ها ته‌مانه‌تیشی پئوه بینوه، ته‌مانه‌ته‌که‌ش وا پئده‌چئ هه‌ر له‌ خودی ناژه‌ل ناودانه‌که‌دا بینیی،

كە زۆر چاك لى دەگەرې ئازۇلەكان ئاۋ بىخۇنەۋەد، بە پاكىسى و چاكىسى كارەكە نەنجام دەدات.

ھەندىكىش دەلتىن: كەچكە گوتۈۋىيەتى: لەۋەۋە بۆم دەرگەۋتوۋە ئەمىن و دەستپاكە - كە ديارە پىچەۋانەي ئەمانەت، خيانەتە - كاتىك مەن كەۋمە پىشى بۆ مالتى، بۆ ئەۋەي بىنەۋە، ئەۋ گوتى: تۆ بىكەۋە دوام، بە لأم لە دوامەۋە را نامازەم بۆ بىكە، لە كوتۈە بېرۆم؟ چۈنكە با لە پۇشاكە كەيداوە و بە بەدەنيەۋە چەسپاندوۋىيەتى! گرنگ ئەۋەيە ئەۋ كەچە پىشنيار كەرە، ھەر كام لەۋ دوو سىفەتەي لە مووسادا بەدى كر دوون، ئنجا جىي سەرنجىشە كە نەيگوتوۋ: (هَذَا الرَّجُلُ قَوِيٌّ أَمِينٌ)، بە لكو دەلتى: ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيَّ الْأَمِينُ﴾، باشترىن كەسىك كە بە كرىي بىرى بۆ شۋانىي، ئەۋەيە بەھىز بى و ئەمىندار بى، بۆ ئەۋەي نەبىتە ستايشى پروۋە پرو، پاشان ئەۋەي لى ۋەرىگىرى كە ئەۋ كەچە تەماعى لە مووسا كر دوو، چۈنكە ئەۋەي بە لايانەۋە گرنگ بوۋە، ئەۋە بوۋە، شۋانىكيان بۆ پەيدا بى.

۳۷- رستەي: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ لَئِنْ أَخَذَى أَبْنَىٰ هَتَيْنِ﴾، مەن دەمەۋى يەككىك لەم دوو كچانەست لى مارە بىكەم، بىكەمە ھاۋسەرت، بناغەي ھاۋسەرىگىرى ديارىي دەكات:

ئەۋ رستەيە لىي ۋەردەگىرى كە بناغە لە مارە كر دىنى ئافرەتدا، بابە، سەرىپە رشتىارى ئافرەت، بە پلەي يەكەم، بابە، ئنجا ئەگەر باب ئەبۋو، مام و، برا، ۋەك لە كىتەيە فېقھىيەكاندا باسكراۋە، بە لأم ئەمە ئەۋە ناگەيەنتى كە ئافرەت خاۋەن را و رەزامەندىي نەبى لە ھاۋسەرىگىرىدا و، پىشنيارى كەچكەش رەزامەندىي كەچكەي دەر خستەۋ، كە كەچكە پىشنيار دەكات، ديارە كەچكە كانىش بى ھاۋسەرى بوون و، كاتى شوۋ كر دىشيان بوۋە، ئنجا گەنجىكىش ھەل كەۋى لەۋ مالدە شۋانىيان بۆ بىكات، ماۋەي (۸ - ۱۰) سالى، عەقلى و مەنتىق ۋا دەخۋاىي كە بىيىتە مەجرەمى ئەۋ مالى، واتە: پىشنيار كر دىنى كەچكە ئەۋەش دەگىرتە تىۋ خۋى و، ئەۋەش دەگەيەنتى كە ئەۋە زەمىنە خۇشكر دىنە بۆ ھاۋسەرىگىرى.

۳۸- نایا به کارهیتانی وشه کانی (إنکاح) و (تزویج) مهرجی ماره کردن؟!

رسته ی پشوو که دده رموی: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾^۱ پشوها شافییی کردووه تی به به لکه ی دانه مه زانی هاوسه رگیری، به جگه له وشه کانی: (التزویج والإنکاح)، که نه وه رای په یعه و نه بوو سه ور و نه بوو عوبه یدو داوودو مالیکشه، له که ل راحییاید، به لام زانراو له مه زه بی نیمام مالیکدا نه ویه که: (يَنْعَقِدُ النِّكَاحُ بِكُلِّ لَفْظٍ) گریهستی هاوسه رگیری به هر بیژه یه ک داده مه زری و، نه بوو هه نیفه ش گوتووه تی: (يَنْعَقِدُ بِكُلِّ لَفْظٍ يَقْتَضِي التَّمْلِيكَ عَلَى التَّائِيْدِ)، گریهستی هاوسه رگیری به هر بیژه یه ک داده مه زری، که کردنه خاوهن بخوازی بو هه میشه یی، کردنه خاوهن به و واتیه که نه و پیاوه ده بیته خاوهنی نه و تافره ته و، هه روه ها نه و تافره ته ش به هه مان شیوه ده بیته خاوهنی و، ده بیته هاوسه ری نه و پیاوه، نه مه هه مووی (الطُّرْبِي) له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، هیتاویه تی.

به لام به پای من پای راست نه ویه که نه م بیژانه: (تزویج، إنکاح، هبة، تمليك)، مه که ر واتیه کانیان نه که رنا خودی بیژه (لفظ) هکان، به مهرج نه گیراون، نه م مه سه له یه په یوه سته به کلتوو رو نه ریتی کو مه لکایه کانه وه، گرنگ نه ویه بزانی که نه و تافره ت و پیاوه ده بنه هاوسه رو هه لالی په کدی، واته: ته عبیری که به کار بهیتری و، بیژه یه ک به کار بهیتری که نه وه بگه یه نن، نه که رنا بابایه کی هیندی که هاوسه رگیری ده کات، یاخود رووسییه ک، یاخود ینگیلیزیک، یاخود یابانییه ک، یان چینیه ک، ناچن وشه ی ته زویج و ینکاح به کار بیستی و هر تیشناکه ن، که واته: له راستیدا نه که ر بو تیمه وه ک کورد یان فارس یان تورک، وشه ی زه واج و نیکاح، یان ته زویج و ینکاح، وشه ی به کار هی تراو و بیستراون، به لام بو نه و که ل و نه ته وانه ی دیکه، نه و وشانه زور شتی نامو (غریب) ن، که واته: نه صل نه ویه وشه یه ک و ته عبیری که به کار بهیتری، به روونی نه وه بگه یه نن که

نهو نافرته دهخوارزى بۆ نهو پياوه، نهو نافرته دهبيته هاوسهري نهو پياوه و دهبنه ژن و ميترد.

۳۹- پيشنيارکردن جيايه له لى ماره کردن:

بيگومان قسهي پياوه به تهمنهكه، (الشَّيْخُ الْكَبِيرُ) كه دهلى: ﴿إِخْدَى أَبْنَى هَتَتِي﴾، يه كييك لهم دوو كچهمت لى ماره بكهم، نهمه پيشنياريك بووه و سهه پشكکردنى مووسا بووه نهك ماره کردن، چونكه ماره کردن دهبي ديارىي کردن (تعين)ى تيدا بى، بهلام جارى ديار نيه كاميانه، كهواته: نهوه سههپشكکردنى مووسا بووه، كه نهو دوو كچه تهماشا بكه، كاميان دلت بيگرى، من دهمهوى له توى ماره بكهم و، دواى نهوهي مووسا ديارىي دهكات، ننجالي ماره دهكات، شهريزانان (فقهه) دهلىن: نهگهر كهسيك له نيوان سن نافرتهدا بلى: يه كيكيانث لى ماره دهكه، ههتا يه كييان ديارىي نهكرى، به ماره کردن له قهلم نادى.

۴۰- پيشنيارکردنى مرووف بۆ كچهكهي، يالى: مرووف كچى خوى پيشنيار بكات، بۆ پياوئى شايسته، شتيكى رهوا و پيئيدراره و نهريتيكى له ميژينهيهو، نهمه ههري بووه (القرطبي) دهلى:

(عَرَضَ صَالِحٌ مَدِينَةَ ابْنَتِهِ عَلَى صَالِحِ بْنِ إِسْرَائِيلَ، وَعَرَضَ عُمَرُ ابْنُ الْخَطَّابِ ابْنَتَهُ حَفْصَةَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ وَعُثْمَانَ، وَعَرَضَتِ الْمُؤَمُّوِيَةُ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَمِنْ الْحَسَنِ عَرَضَ الرَّجُلُ وَلِيَّتَهُ، وَالْمَرْأَةُ نَفْسَهَا عَلَى الرَّجُلِ الصَّالِحِ، افْتِدَاءً بِالسَّلَفِ الصَّالِحِ، قَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَمَّا تَأَلَّيْمَتْ حَفْصَةَ قَالَ عُمَرُ لِعُثْمَانَ: إِنْ شِئْتَ أَنْكِحَكَ حَفْصَةَ يَثَّ عُمَرُ^(۱)).

واته: لهم نايهته، لهم رسته قورئانييه وهردهگيرى كه باباي سههريهريتياري نافرته، بوى ههيه كچى خوى پيشنيار بكات بۆ پياوئى و، نهمهش رپورهسميكي بهردهوام بووه، نهوهتا پياوه چاكهكهي مهديه، كچهكهي خوى پيشنيار دهكات بۆ

(۱) الجامع لاحكام القرآن: ج ۱۳، ص ۲۱۸.

(۲) أخرجه البخاري: ۴۰۰۵.

پياوه چا که ی به نوو نیسرائیل (که مووسایه)، عومهری کوړی خه تباب (خوا لئی رازی بڼ) کچه که ی خوئی پتشنیار کردوه بۆ نه بوو به کړو عوسمان (خوا لئیان رازی بڼ)، هه روه ها نه و تافره ته که خوئی پتشنیکه شی پیغمبر ﷺ ده کات، خوئی بۆ نه و پتشنیار کردوه، بویه و باشه پیاو، تافره تیک که له ژبر چاودیری دایه، پتشنیاری بکات بۆ پیاوکی شایسته، هه روه ها تافره تیش بوی هه یه خوئی پتشنیار بکات بۆ پیاوی چاک، و هک شوئیکه وتی پتشنی چاک، عه بدوللای کوړی عومهر (خوا لئیان رازی بڼ) ده لئ: کاتیک هه فسه بیه ژن بوو، هه فسه ی خوشکی، عومهر به عوسمانی گوت: نه گهر ده ته وئ با هه فسه ی کچی عومهرت لی ماره بکه م، هه م بۆ عوسمانی پتشنیار کردوه، هه م بۆ نه بوو به کړ، به لأم هه ردوکیان وه لأمه که یان، یان بیده نکیی بووه، یاخود پؤزش هینانه وه بووه، دواپی عومهر (خوا لئی رازی بڼ) بوی دهرکه وتوه که نه بوو به کړو عوسمان (خوا لئیان رازی بڼ) گوتو یانه: نیمه له پیغمبري خوامان ﷺ بیستوو، که باسی هه فسه ی ده کړد، بویه وه لآمان نه دایه وه، نه ده گونجا نه ئینی پیغمبر بدرکینین، نه گهرنا نه گهر زانیامان پیغمبر ﷺ به ته ما نیه هاوسه رگریی له گه ل دا بکات، نیمه هاوسه رگرییمان له گه ل دا ده کړد، نه وکاته دیاره عومهر (خوا لئی رازی بڼ) دلای چاک بۆته وه، نه گهرنا شتیکی چۆته دل، که بۆچی ده بڼ پتشنیاره که م وهر نه گرن؟!

٤١- ناوی دوو کچه کان و مووسا کامیانی هیناوه؟ زانایان زور قسه یان له و باره وه کردوه که:

(أ) - دوو کچه کان ناویان چی بووه؟!

(ب) - مووسا کامیانی ماره کردوه؟!

جاری له باره ی ناویانه وه گوتوو یانه: لیا و سه فووریا، یاخود (صفورة) بوون و، مووسا ﷺ سه فووریای هیناوه، که کچه کچه که یان بووه، هه ندیکش گوتوو یانه: نه خیر، به لکو سه فووریا کچه گه وره که یان بووه، به لأم هیچ به لکه به ک له و باره وه نیه، شایانی پشت پیبه ست بڼ و، نه وه هه مووی له په یمانی کون،

له ته وړات (سفر الخروج) که په کتیکه له چوار سیفره کې ته وړات، له ووی وهرگیراوه، قسه ی خاوهن کتیبانش، جووله کهو نه صرانییه کان، بۆ بهرچاو پروونی به کارده هتړی، به لآم پستی پتنبه سترې و، لتي دنیا نین که وایه، مه گهر له گهل قوړتاندا، یان له گهل سونه تی پتخه مبه ردا ﷺ بکونجی، یاخود عه قلی سه لیم بیخوازی، یاخود واقعی نهوه بگه یهنی.

۴۲- ناره وایی شیر به ها و، په وایی کارکردنه ماره یی:

رسته ی: ﴿عَلَّٰقَ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَجٍ﴾، که به کرې کارم بۆ بکه ی، ماوه ی هه شت سالان، نهوه ده گه یهنی که: (الإِجَارَةُ الْمَذْكُورَةُ جُعِلَتْ مَهْرًا لِلْبَيْتِ)، نهوه به کرې کرتنه ناوبراوه، کراوته ماره یی نافره ته که، ننجا لیره دا زانایان گوتوو یانه: نه مه نیشکالی تیدایه و، نیشکاله کش نهوه یه: چوڼ دهبی باب، له بهرانبهر ماره کردنی کهه کېدا به هره مه ند بی؟! واته: نهوه جوړیکه له کچ فروشتی، به لکو ماره یی دهبی بدرې به نافره ته که خوی، نهک بابی و دایکی و خرمانی که به کوردیی (شیر بهای) پیده لاین! زانایان لیره دا سی وه لایمان داونه وه:

وه لایم یه کم: ده لاین: کهه که پازی بووه، پتشر له گهل بابی دا رنک کهوتوه، شوانی کردنه که ی مووساش ﷺ بۆ نهو مال، هم به قازانجی کهه که تهواو بووه، ناژل له ودراندن و شوانیه که ی له کوژل کهوتوه، هم به قازانجی بابی و، هم به قازانجی خوشکه که ی، دایکیان و هموو نهوانه شی که له مال کهدا بوون، نهو کهه نهو کاره ی له کوژل مال خستوه و، شوانیکی بۆ بابی په یادکردوه له مافه که ی خوی و، خویشی لتي به هره مه ند بووه و، مال و دایک و بابیشی به هره مه ند کردوه.

وه لایم دووم: نهوه یه که له شریعه تی نهوان دا، دروستبوه باب و، نه دمانی مال، له ماره یی نافره ت به هره مه ند بن.

وه لایم سیه م: چونکه پتکه وه ژیاون، هرچهنده به روا له ت بابی وایگوتوه، به لآم هموو یان له کرکاریه که ی مووسا به هره مه ند بوون، که نهوه د له

يەكەمەوھ نيزىكەو، بەتەكيد مەروۇف كاتىك لە مافىكى خۇي خۇش دەبىت، ئەگەر ھەر مارەيى پروتېش بى، ئەو كچە كە لەسەرى مارە دەكرى، دوايى بىبە خۇش بە بابى، بە داىكى، بە خزمىكى، بە براى، يان بە كەستىكى، بە دەستە خوشكىكى، يان بە ھەزارىك، ئەو مافى خۇيەتى و دەتوانى بىبە خۇش.

۴۳- مارەيى ئافرەت مەرج نىە تەنيا پارە و سامان بى:

پستى: ﴿عَلَّ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَّجَ﴾، كە ماوې ھەشت سالان بە كرى كارم بۇ بكە، لىتى وەردەگىرى، كە ئەگەر راست بى: (شَرَعَ مَنْ قَبْلَنَا شَرَعٌ لَنَا) شەرعى ئەوانەي پىشى، بۇ ئىمەش شەرعى: مارەيى ئافرەت دەگونجى ئىش و كارىك بى، نەك مال و سامانىكى دىبارىكراو، وەك نەم دەقەش دەيكەيەنى:

﴿عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ لَكَ مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ: زَجَلْ زَوْجِيهَا، قَالَ: قَدْ زَوَّجْتُكَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۲۱۸۷).

واتە: سەھلى كورى سەعد رەئى: ئافرەتەك ھات بۇ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ گوتى: نەي پىغەمبەرى خوا! خۇم پىشكەشى تۇ كرد، پىاوتىكىش لەوۇ گوتى: لە منى مارە بكە، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: لەسەر ئەوې لە قورئان دەيزانى، لىمان مارە كردى (واتە: قىزى قورئانى بكە).

۴۴- ئايا مووسا رەئى دە سالەكەي تەواو كردن، يان تەنيا ھەشت سالەكە؟!

لە راستى دا ھىچ بەلگەيەك لەسەر ھىچ كاميان نىە و، زانايان زۇريان قسە كردوھ.

بەلام بە پىتى گومانى چاك بە مووسا رەئى بردن و، بە پىتى ئەو جوامىرىي و مەردايەتییەي كە لىتى دەرگەوتوھ، دەبى دە (۱۰) سالەكەي تەواو كردبىن و، لەو بارەشەوھ ئەم دەقە ھەيە، بەلام زانايان لەسەر سەنەدەكەي مشت و مىريان ھەيە:

إِنِّي دَرُكٌ أَنُ النَّبِيِّ ﷺ سَمِلَ: أَيُّ الْأَجَلَيْنِ قَضَى مُوسَى؟ قَالَ: «أَوْفَاهُمَا وَأَبْرَهُمَا»
 «قَالَ» وَإِنْ سَمِلْتَ: أَيُّ الْمَرَاتَيْنِ تَزُوجُ؟ فَقُلِ الصَّغْرَى مِنْهُمَا» وَهِيَ الَّتِي جَاءَتْهُ فَدَعَتْهُ،
 هِيَ الَّتِي قَالَتْ: يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ! (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ
 فِي الصَّغِيرِ: ۸۱۵، وَالبَزَارُ: ۲۲۴۴، وَأَخْرَجَهُ أَيْضًا الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: ۵۴۳۰).^(۱)

واته: نه بوو ډهر ﷺ ده لټی: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیی فهرمووم: نه گهر پرسپارت
 لټی کرا: مووسا کام له دوو کاته که ی ته و او کرد، ده سآله که یان هه شت سآله که؟
 بلټی: باشتربنیان و ته و او ترینیان، واته: (ده سآله که ی ته و او کرد) و نه گهر پرسپارت
 لټی کرا: کام له دوو نآفره ته کانی خواست و بوو به هاوسه ری؟ بلټی: کچکه که یان،
 نهو بوو که له دوا ی چوو، نه ویش بوو که پیشنیاری کرد، گوئی: نه ی بابه!
 به کریی بگره بو شوانی، باشتربن که س که به کریی بگری، بابایه کی به هیزی
 نه مینداره.

۴۵- شوینی دواندنی خوا ﷺ بو مووسا ﷺ و کردنی به پیغه مبه ر:

نه گهر سه رنجی کو ی نهو نایه تانه بده ین، که له و باره وه هاتوون، به باشی
 دیمه نی نهو شوینه و، ورده کاریه کانی نهو پرووداوه مه زنه مان، بو پروون ده بیتنه وه:
 (أ- له سووړه تی (طه) دا، نایه ته کانی: (۹ - ۱۶)، خوا ﷺ له میانی نهو نایه تانه دا،
 هه ندیک ورده کاری ده خاته پروو له باره ی نهو پرووداوه وه، که بریتیه له دواندنی خوا
 ﷺ بو مووسا ﷺ که له شوینه کانی دیکه دا، نه هاتوون، با ته ماشای نهو نایه تانه
 بکه ین، که تیشکی باش ده خه نه سر نهو پرووداوه:

خوا ﷺ دده فرموی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ (۱) نه ی موحه ممه د ﷺ!
 نایا به سه رهاتی مووسات پیگه یشتوه؟ ﴿إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ کاتی
 ناگری کی بینی، به هاوسه ره که ی گوت: لیره میننه وه، ﴿إِنِّي ءَأْتِسْتُ نَارًا﴾، من

(۱) قال البیهقی (۲۰۴/۸): فی إسناد الطبرانی عوید بن أبی عمران الجونی، ضعفه ابن معین
 وغیره ووثقه ابن حبان، وبقیة رجال الطبرانی ثقات.

ناگزینم به دی کردوه، مایه ی هوگریمه، ﴿لَعَلَّكَ مَا نَبَيَّا﴾، به لکو لهو
 ناگردوه بلنسه بهک یاخود بزوو تیکتان بۆ بیتن، ﴿أَوْ أَحَدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾، یاخود
 له سه ر ناگره، له لایه ن که سانیکه وه که نهو ناگره یان کردوته وه، رنماییه کتان بۆ
 بیتن، دهر باره ی رنیه که (دیاره رینان لئ تیکچوه)، ﴿فَلَمَّا أَنَّهُمْ نُبَيَّا﴾، کاتیک چوه لای ناگره که، نه وه ی که مووسا علییه به ناگری تیکه بییوو،
 نه که رنا پروناکیی بوو، پروناکییه کی تاییه ت بوو، بانگ کرا: نه ی مووسا! ﴿إِنِّي
 أَنَا رَبُّكَ﴾، به دنیایی من په روه ردگارتم، ﴿فَأَخْلَعَ نَعْلَيْكَ﴾، نجا پیلوه کانت
 دابنتی، ﴿إِنَّكَ بِأَلْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى﴾، به دنیایی تو، له دۆلی به پاکگیراو
 دای، که پنی ده گوتری: ﴿طَوًى﴾، له جیه کی دیکه، ده هفرموی: ﴿فِي الْبَقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ﴾، القصص، ﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعَ لِمَا يُرَى﴾، طه، منیش تو
 هه لپژاردوه، بۆیه گوئ هه لبعه، بۆ نه وه ی سروش ده کری، ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾،
 (نپوه پوکی وه حییه که نه وه یه): به دنیایی منم خوا، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾،
 جکه له من هیچ په رستراویک نیه، ﴿فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾،
 نجا به رسته و نوئر بۆ یادکردنی من به ریا بکه، ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ
 أُخْفِيهَا﴾، به دنیایی ناخیر زه مان (السَّاعَةُ)، (نهو کاته ی دنیایی تیدا کو تایی
 دئی)، هاتوویه، خه ریکم په نهانی بکه م له خو شم، نه وه ندده کاته که ی په نهانه،
 که س نابزانن، ﴿يُنَجِّرِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا سَعَى﴾، بۆ نه وه ی هه ر که سه به پنی
 نه وه که کوششی کردوه و، هه ولیدوه، سزا یاخود پاداشت، بدرته وه، ﴿فَلَا
 يُصَدِّدُكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾، نجا با که سیک که
 بروای پنی نیهو، شوین ثاره زووی خو ی که وتوه، تو نه گیرته وه له به روا پنی
 هینانی، ﴿فَتَرْدَى﴾، نه که رنا تو ده فووتی و به هیلاک ده چی، به هو ی بن
 برواییه وه، تووشی سزا ده بی.

(ب) - له سووړه تی (هریم) یش دا، نایه ته کانی: (۵۱ - ۵۳)، هه ر باسی نهو پرووداوه ده که ن:
 ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مِوسَى إِذْ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾، وَتَدْبِثُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ

الْأَيْنِ وَقَرْنَهُ نَحْيًا ﴿١٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿١٣﴾، واته: له کتیب دا یادی موسا بکه، که همم په وانه کراو بوو، همم هه وال پیدراو بوو، ﴿وَنَدَبْتُهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾، له لای راستی چپای طووره وه بانگمان کرد، ﴿وَقَرْنَهُ نَحْيًا﴾، له خویمان نیزیکمان خسته وه، دواندمان به شیوهی تابیهت، ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾، به هوی به زهی خویمان وه، هاروونی برایمان پندا، وهک پیغه مبه ر (له سه ر داوای نهو بؤته پیغه مبه ر).

ج- له سووره تنی (النمل) دا هه مان بابهت به ته عبیرکی دیکه، ده بیعتی: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَائِرَةً مِنْهَا مَخْبِرٌ أَوْ مَا يَكُمُ بِشَيْءٍ قَبِيرٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾﴾، یاد بکه وه! کاتیک موسا ﷺ به هاوسه ر که ی گوت: من ناگریکم به دی کرده، به دنیایی له لای نهو ناگروه هه والیکتان بو دینم، یاخود بزوویتکتان بو دینم (بلیسه ناگریک به داریکه وه)، به لکو ناگری پی بکه نه وهو گهرم ببنه وه.

د- له سووره تنی (القصص) یش دا، نهوه دپاره وهک پیشر هینامان، که ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿١٢﴾﴾.

ه- له سووره تنی (النازعات) یش دا، ده فهرموئ: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَاءِ الْفُقْدَنِ طَوًى ﴿١٦﴾، واته: نایا هه والی موسات پی نه گه یشتوه، کاتیک په روه ردگاری بانگی کرد، له شیوی به پاکگیراوی طووا، له شوینی دیکه ش ده فهرموئ: ﴿الْمَبْرَكَةَ ﴿٢٠﴾﴾ القصص، پر پیست و پیژ، ﴿طَوًى﴾، چپا به که ناوی (طوی) بووه، یاخود (طوی) یان: چهند جاریک.

نهمه لئی وهرده گیرئ، که موسا ﷺ ده بی روو به که عبه راوه ستا بی و، لای راستی بؤته خوړناوا و، لای چه پی خوړه لات، عه رپه عاده تیان و ابووه که عبه بکه نه چه ق، که سیک روو به که عبه راوه وه ستئ، ننجا لای راست و چه پی و

باکوورو باشووری، دیاریی دەکری، تۆ دەبێ شویتیک بێتە چەق، نجا تێ دەگە ی داخۆ لای راست دەبێتە کویت و، لای چەپ دەبێتە کوێ و... هتد، تێستا نەگەر ئینسان بەرەو باکوور بوەستن، لای راستی دەبێتە خۆرهلالت و، لای چەپی دەبێتە خۆرئاوا، بەلام نەگەر بەرەو باشوور بوەستن، بە پێچەوانەوه دەبێ و، نەگەر بەرەو کەعبە بوەستن، جوړیک دەبێ.

کەواتە: شویتی دواندنی خوا ﷻ بۆ موسا ﷺ و کردنی بە پێچەمبەر لە کوێ ئەو ئایەتە، بۆمان دەردەخات، کە دەبێ ڕوو بە کەعبە وەستابن، لای راستی بۆتە خۆرئاوا، نجا لە لای راستی کتوی طوورەوه، پارچە زەویەک بووه، درەختیکی تێدا بووهو لەو درەختەوه بانگ کراوه.

٤٦- چۆنیەتی دواندنی خوا ﷻ بۆ موسا، پێدانی دوو موعجیزەکی:

نەمیش خوا ﷻ لە کوێ ئەو ئایەتە موبارەکانەدا، کە باسی ئەوه دەکەن، ڕووی کردۆتەوه: چۆن موسای ﷺ دواندوهو دوو موعجیزەکی چۆن پێدان؟

أ- لە سوورەتی (طه) دەفەرموی: ﴿وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَعِ لِي أُوحِي﴾ ١٣، واتە: من تۆم هەلبژاردوه، گولبژێر کردوه، گوێ هەلبخه بۆ ئەوهی بۆت سروش دەکری.

ب- لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ ٢٥، فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمْزَلْنَهُمْ نَذِيرًا ٢٦، واتە: بە دنیایی کتیبمان بە موسادا و، هاروونی برایمان لەگەڵی کردە وهزیر، (واتە: پالێشت) و، پێمان گوتن: بڕۆن هەردووکتان بەرەو لای ئەو کۆمەله خەڵکە کە نیشانهکانی ئێمەیان بە درۆ داناون، سەرەنجام ئێمه کاومان کردن، بە کاولکردن و تەختمان کردن.

ج- لە سوورەتی (الشعراء) دا، کە پێشتر تەفسیرمان کرد، بەم شێوهیه خوا ﷻ ئەو مەسەلەیه باسی دەکات، دەفەرموی: ﴿وَلَوْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنِ أَنْتَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ١٠، قَوْمٌ فَرَعُونَ إِلَّا يَنْقُونَ ١١، قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ١٢، وَيَضْحَكُ صَدْرِي

وَلَا يَطْلِقُ إِبْرَاهِيمَ فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ
 كَلَّا فَإِنِّي يَأْتِيَنِي أَنَا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَأَتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾
 أَن أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٧﴾، لیره‌دا چۆنیته‌یی کرانی مووسا علیه السلام به پیغه‌مبه‌رو
 دویندرانی و، نیوه‌روکی په‌یامه‌که‌شی چی بووه، خوا علیه السلام ده‌یخاته‌ روو.

د- له سووره‌تی (النمل) دا، خوا علیه السلام نه‌و مه‌سه‌له‌به به‌م شیوه‌به ده‌خاته‌روو، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرِّجْ يَصْصَاءً مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ فِي ذِيحَ إِلَيْنَا فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ إِنَّهُمْ كَافِرُونَ﴾ ﴿١٢﴾، واته: ده‌ستیش بخه به‌خته‌وه به‌سپیتی و بن نه‌خو‌شی و زیان
 دپته‌ده‌ری، به نو نیشانه و به‌لکه‌وه به‌چو بو لای فیرعه‌ون و گه‌له‌کی به دنیایی نه‌وان
 گه‌لیکی لاده‌رو لاپړن.

ه- له سووره‌تی (القصص) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَتُوسَّ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِنَّا أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْمَالِكِينَ﴾ ﴿٢٠﴾،
 له‌م نایته‌دا وه‌ک گوهمان: له هه‌موو شوینه‌کان وردتر، باری جوگرافیی نه‌و شوینه، که
 مووسای لی کراوته پیغه‌مبه‌رو دوینراوه، پروون کراوته‌وه.

و- له سووره‌تی (الذاریات) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ ﴿٢٨﴾ ﴿فَنُوحِيَ إِلَيْهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ ﴿٢٩﴾ ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ فَبَدَّدَهُمْ فِي الْآلَمِ وَهُوَ مُبِينٌ﴾ ﴿٣٠﴾،
 لیره‌دا خوا علیه السلام کوئ به‌سه‌ره‌اته‌کی مووساش، وپرای چۆنیته‌ی ناردی، له دوو
 تویی سی نایته‌ دا، ده‌خاته‌ روو.

وه‌ک پېشتر گوهمان و لیره‌ش دووباره پتویست ده‌کات، دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه: خوا
علیه السلام له‌و سووره‌ته، موپاره‌کانه‌دا له هه‌ر سووره‌تیکدا، به‌پتی که‌ش و هه‌واپه‌ک که
 سووره‌ته‌کی تیدا دابه‌زیوه و، به‌پتی سیافیک که نایته‌که‌کان فه‌رمایشی خوی
 تیدا پروون ده‌که‌نه‌وه، خوا علیه السلام چ به‌سه‌ره‌اتی مووسا علیه السلام، چ هه‌ر به‌سه‌ره‌اتیکی
 دیکه، به شیوه‌به‌کی هونه‌رکارانه نه‌وه‌ی که زیاتر پتویست، به‌وه بکات، له‌وی
 ده‌ربخړی، ده‌ریده‌خات و، له کوئ زیاتر پتویستی پی بکات، پروون بکریته‌وه،

پرونى دەكاتهو، له كوڤ پتيويست بكات به كورتى باس بكات، به كورتى ده يفه رموي و، له كوڤش پتيويست بكات به دريژى بى، به دريژى، ههروهه: دابهش كردنى كۆي بابه تهكه، به سهر هه موو نهو شوئانه دا، له ههر شوينه و به پتي سىاقى خۆي و كەش و ههواي خۆي.

٤٧- چۆنيه تى بيستنى مووسا عليه السلام بۆ فه رمايشى خوا عليه السلام، بۆ ئيمه شتىكى زانراو نيه:

زانايان لهو بارهوه زۆريان قسه كردوه: كه نايامووسا عليه السلام چۆن گوڤيستي فه رمايشى خوا عليه السلام بووه؟ به گوڤيه كانى، يان به هه موو جهسته ي؟ يان به رووح و ناخى؟ نايامووسا عليه السلام بۆ مووسا عليه السلام به دنگ بيستى، ياخود چۆن بوو؟ يانى: نايامووسا عليه السلام گوڤى له دهنكيك بوو، ياخود چۆن بوو، نايامووسا عليه السلام دواند، به هه موو خانه كانى جهسته ي بيستى، به رووح و جهسته ي بيستى، ياخود به ئەندامى بيستنى بيستى، يان خوا عليه السلام دهنكيكى خولقاندو، نهو دهنكه ي بيستى، ياخود نهو فه رمايشته بى وئنه يى خواي پهروه ردگارى بيست؟!

له وه لىمدا ده لىن: نهوه هيچى بۆ ئيمه ديار نيهو، پىم وايه لهو بارهوه خۆ ماندوو كردن، بى سووده، چونكه خوا عليه السلام ده فه رموي: **﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَآيِسَ كَيْدُهُمْ﴾** وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ **﴿١١﴾** الشورى، واته: (خوا) به ديھينه رى ئاسمانه كان و زهوييه، له خۆتان جووتى بۆ دروست كردوون، ئاژه له كانيشى به جووت دروست كردوون، ئيهو و ئاژه له كان بهو حاله تى جووتيه تيه (ئىرو مى)، وه چەتان پى ده خاته وهو، زۆرتان ده كات، هيچ شتىك وهك وئنه يى (خوا) نيهو نهو بيه سه رى بيه نه ره.

به داخه وه زۆرىك له زانايانى ئىسلام، شتىك كه له مهوداي عه قلى به شه ردا نيه، له مهوداي پىنج ههسته كانيدا نيه، له مهوداي تواناكانى كه به به شه ر

دراون دا، نيه، زۆر قسه يان لىكردوه، سهره نجاميش به دهستى خالىي گه پانه وهو، شتىكى زورىان به رههم هيناوه، كه هيچ كه لىتىك بو تيمه ناگرى، به لام نهو شتانه لى مهوداى عه قلى به شهردان و، مروف زياتر پويستى پتيان بووه، كه متر كاريان له سهرىان كرده!! نهو يش رهنگه هو كاره كه لى نهو وه بى، كه دهسته لات نه يه شتوه، وهره هه زار سال قسه بكه، له باره لى نهو وهو: خوا **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** چۆن فه رمايشتى له گه ل مووسادا **النَّبِيُّ** كرد؟ مووسا **النَّبِيُّ** چۆنى بيست؟ چونكه زه رى نيه، بو په زه كانى دهسته لات و هوكمپانانى سته مكارو خو سه پتني، كاتى خوى: نومو ويى و عه باسى و عوسمانى و، نهو هوكمپانه خو سه پتانه لى تىستاش، كه له دهو له تو كه كانى كه نداودا، هوكمى ميراتى و بنه ماله لى و، له شوينه كانى ديكه دا هوكمى عه سكه رتارى و خو سه پاندن، به سهر موسولماناندا، كراوه ته عاده ت و نه رىتىكى نه فامانه، هه زار سال قسه له وه بكه، نايافورپان مه خلوقه يان مه خلوق نيه؟ خواى په روهر دگار چۆن فه رمايشتى له گه ل مووسادا **النَّبِيُّ** كرد، چۆنى نه كرد؟ مووسا چۆنى بيست، چۆنى نه بيست؟ زه رى نيه بو نهو دهسته لات دارانه، بو به نهو پر تيمه ميراتى و بنه ماله لى، نهو پر تيمه خو سه پتن و زور دارانه، زور جار خه لك هان ده دهن، كه سهر كهرم بن، بهو باس و خواسانه وه، كه زيان يان نيه بو به رزه وه ندى به ناشه رعيه كانى نه وان و، خه لكيش سه رقال ده كات و، بى ناكاشيان ده كات له هه ندىك شت، كه پتويسته قسه لى بكن: بو وى نه:

۱- نايافه وايه هوكمپانى، به شتو دى ميراتى و بنه ماله لى بى، ياخود به راپوژ؟ نايافه دهسته لات هى خه لكه، يان هى عه شيره ت و هوژنكه، يان بنه ماله يه كه، كه فۇرخيان كرده بو خو يان؟.

۲- هه رو هها نايافه نهو خيرو بى ره لى خوا **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** خولقاندو ويه لى زه وييدا، خوا **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ده فه رموى: **﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾** البقرة.

ههروهه دهفه رموی: ﴿الْمَرْوَى أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ ﴿٢٠﴾ ﴿لَقَمَان، ثابا دواندنه که ی خوا له گهَل بنه ماله به کیه تی؟ یان له گهَل تو نژیکیه تی؟ یان له گهَل حزینکیه تی؟ یان له گهَل هه موو مروّفه کانیه تی؟.

۳- ههروهه له پروی کۆمه لایه تیبه وه، که خوا ﴿لَقَمَان، دهفه رموی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَى﴾ ﴿١٣﴾ ﴿الحجرات، واته: ههروهه گپرومانن به چه ندانن گهَل و هۆز تا کو پینک ناشابن، بینگومان به ریزرتان له لای خوا پاریزکارت ریتانه...

که واته: تو نه وهت له کوئی هینا، که ده بی نالی فلانکس، خاوه نی هه موو شته کان بی؟ فلان بنه ماله به و، فلان عه شیرته، ده بی خاوه نی هه موو شتیک بی و، خه لکی دیکه هه مووی وه کۆپله و ژیر ده ست و دیل بن له بهر ده ستیان، نه وهت له کوئی هینا؟ نه وه له کوئی قورن و سونه تدایه؟ ئانه وه ده بی قسه ی لی بکری، به لام نه وه هه مووی کراوه به ناوچه ی قه دهغه کراو (منطقه محرومة)، به لام وهره بو خۆت له باری شتی دیکه وه قسه بکه: مه سه له ی چوونه سه ره عه رشی خوا ﴿لَقَمَان، سیفه ته خه به ریه کان و، نه و شتانه که زانایان مشت و مریان له سه ریان بووه و، له مه ودای عه قلی به شه ردا نین و، هه رگیز به شه ر تیاندا ناگاته نه نجامیک که بوه ستی!!

ننجا به داخه وه کاتی خوئی و تیشاش، نه و باس و خوا سانه که ودک گوتم: زیاتر هۆی خافلانندی مسولمانان و سه رقāl کردنیانن و، هۆکاری لادانیانن له راسته شه قامی نیسلام، نه و مه سه لانه زیاتر په و اجیان پتی ده درتی له لایه ن نه و ده سه لاتانه وه و، له لایه ن نه و مه لا سه ره به ده سه لاتانه (وعاظ السلاطين) ی، کار ده که ن بو نه وه ی حوکمه بنه ماله یی و میراتییه خو سه پین و دیکتاتۆره کان، درێزه یان بی و میننه وه و، مسولمانان هه ره به چه واشه کراویی، دینداری بکه ن!

لیره دا به په سه ندی ده زانم له و باره وه چه ند قسه به کی زانی ناودار (رشید الخطیب الموصلی) یتیم که له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، ده لی: ﴿وَالْمُرَادُ بِهَذَا الثَّدَاءِ:

نِدَاءُ الْوَحْيِ، وَقَدْ تَيَقَّنَهُ مُوسَى وَإِنْ لَمْ يَعْلَمْ كُنْهَهُ، لِإِنَّ التَّصَدِيقَ بِالشَّيْءِ لَا يَتَوَقَّفُ عَلَى مَعْرِفَتِهِ وَكَيْفِيَّتِهِ، فَإِنْ أَكْثَرَ مَا نُصَدِّقُ بِهِ تَصَدِيقٌ يَقِينٌ، لَا نَعْرِفُ كُنْهَهُ وَلَا كَيْفِيَّتَهُ تَكْوِينَهُ وَإِبْجَادِهِ: فَهَذِهِ عَمَلِيَّةُ النَّوْمِ وَالتَّيَقُّظِ، وَهَذِهِ عَمَلِيَّةُ التَّنْكِيرِ «لَا يَعْلَمُ كَيْفَ تَبَيَّنَ»، وَهَذِهِ حَبَّةُ الْحَبِّ مَثَلًا وَتَبَيَّنَهَا وَاسْتَوَأُهَا عَلَى سَوْفِهَا، وَبَذَرَهَا النَّبِيَّ وَتَشَجَّرُهَا وَاجْمَعُهَا، فَكُلُّ ذَلِكَ نُصَدِّقُ تَصَدِيقٌ، يَقِينٌ، أَوْ نَشَاهِدُهُ مُشَاهَدَةً غَيَانٍ دُونَ أَنْ يَتَوَقَّفَ ذَلِكَ عَلَى مَعْرِفَةٍ كَيْفِيَّتِهِ وَكُنْهِ حَقِيقَتِهِ، وَهَذَا الْمَذْيَاعُ تَتَيَقَّنُ نَقْلَهُ لِأَخْبَارٍ، دُونَ أَنْ يَتَوَقَّفَ عِلْمُنَا عَلَى كَيْفِيَّةِ ذَلِكَ مِنْهُ، فَأَكْثَرُ السَّامِعِينَ لَا يَعْلَمُونَ الْكَيْفِيَّةَ).

واتە: مەبەست لەم بانگکردنە (کە خوا ﷻ مووسای ﷺ بانگکرد)، بریتیە لە بانگکردنی سروش، کە مووسا ﷺ لێی دُنیا بوو، (هەرچەندە نەیدەزانای چییەتە کە ی چۆنە؟ بەلام لێی دُنیا بوو، کە ئەو بە بانگکردنی خوا بە ﷻ)، چونکە بەراستدانانی شتێک، پەکی لەسەر ئەو نە کەوتووە، چۆنیەتیە کە ی بزانی، زۆرە ی ئەو شتانە ی ئێمە لێان دُنیا یین، چۆنیەتیە کە یان نازانین و، چییەتیە کە یان نازانین و، چۆنیەتی ی دروست بوونیان نازانین، بۆ وێنە: پڕۆسە ی خەوتن و، بیدار بوونەووە، هەرودە ها پڕۆسە ی بیرکردنەووە، وەبیرھاتنەووە، نازانری، چۆن پیک دێ؟ هەرودە ها دەنکە گەمژیک، بۆ وێنە: کە دەروێ و دوایی بەرز دەبێتەو لەسەر قەدە کە ی و، هەرودە ها دەنکە هەنجیرێک کە دوایی دەبێتە درەخت و بەر دەردەکات، هەموو ئەو ئێمە لێی دُنیا یین و بە راستی دەزانین، یاخود بە چاو دەبینین، بێ ئەو ی پەکمان لەسەر ئەو کەوتبێ بزانی چۆنیەتیە کە ی چۆنە و، چییەتیە کە ی چۆنە؟! هەرودە ها رادیۆ کە هەوالەکان دەگوازێتەو (ئەو کاتە رۆژگاری ئێنەرتێت نەبوو)، ئێمە لێی دُنیا یین، بێ ئەو ی بشزانین چۆن دەگوازێتەو، زۆرە ی بیسەرەن چۆنیەتیە کە ی نازانن، بەلام دُنیاشین کە ئەو هەوالەو ئەو رادیۆیە دەیکوازێتەو.

مەبەستی ئەو یە: کە بانگکردنی خوا ﷻ بۆ مووسا ﷺ جۆرێک بوو لە وەحیی پەنھان، کە مەرج نیە مووسا ﷺ حەقیقەت و چییەتیە کە ی زانیبێ، بەلام لێی دُنیا بوووە کە ئەو، بانگکردنی خوا بە ﷻ و، ئێمە زۆرە ی

دروستکراوه کانیش، که مامه له یان له گه‌ل ده که یښ، چیه‌ت و چوڼه تیه که یان نازانین، به لَم لیشیان د لَنا یښ.

٤٨- دوور بینیی مووسا عليه السلام و، ناماده سازی وردی، بُو گه یاندنی په یامی خوا عليه السلام بووه، نهک له ترسیی کوژان و مردن:

مووسا عليه السلام که له چهنډ شو تڼیک، له سووره ته کاندا دووباره بو ته وه، ده فهرموئ: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ إِنَّهُمْ نَفْسًا فَاحَاثٌ أَنْ يَقْتُلُونِي﴾، واته: په روه ردگارم! من که سیکم لی کوشتون، ده ترسم همکوژنه وه، یان که ده فهرموئ: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِي﴾، واته: په روه ردگارم! من ده ترسم، به دروم دابنن و، هه روه ها لیره دا له سووره‌تی (القصص) دا، نه وه هه مووی دوور بینیی مووسا عليه السلام بووه، بُو نه وه ی بتوانی په یامی خوا عليه السلام بگه یه نئ، نه گهرنا نه وه نه بووه که برسی له وهی له پتاوی خوا دا بکوژئی، چونکه تیمه جگه له پیغه مبه رانیشمان بینین و ده بینین، که له پتاوی خوا دا، پتشیوازی له مهرگ و له کوژان و، له به جیه تښتنی نه م دنیا به پتنج و دوو رُوژییه، ده که ن، چ جای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)! که واته: نه وه ی مووسا عليه السلام فهرموو یه تی، وهک دوور بینیی بووه، بُو نه وه بووه بتوانی په یامی خوا عليه السلام بگه یه نئ و، کاره که ی لی نیوه چل نه بی، بُو وینه:

١- نایه ته کانی سووره تی (طه)، دوا ی نه وه ی که خوا عليه السلام پیی ده فهرموئ: ﴿أَنْهَبَ إِلَىٰ رُءُوفٍ إِنَّهُ طَعَنَ﴾ طه، دوا ی مووسا عليه السلام چهنډ داوا کاریه که ده کات:

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ ١٥ ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾ ١٦ ﴿وَاعْلَلْ عِقْدَ بَنِي إِسْرَافِيلَ﴾ ١٧ ﴿يَقْمُوهَا قَوْلِي﴾ ١٨ ﴿وَاعْلَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ ١٩ ﴿هَؤُلَاءِ أَشْدُّ بِهِ﴾ ٢٠ ﴿أَنْزِرِي﴾ ٢١ ﴿وَأَشْرِكْ فِي أَمْرِي﴾ ٢٢ ﴿كُنْ سَيِّدًا كَبِيرًا﴾ ٢٣ ﴿وَبَذِّرْ كَبِيرًا﴾ ٢٤ ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾ ٢٥ ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ﴾ ٢٦ ﴿يٰمُوسَىٰ﴾ ٢٧ ﴿وَآتِهِ﴾ ٢٨ خواجه سینم فراوان بکه، کارم ناسان بکه، گرتی زمانم بکه، تا کو لیم تیکه ن، له نیزیکانی خوشم وه زیریکم بُو بره خستنه، با نه ویش

ھاروونی یرام بئی، پشتمی پئی بهیتر بکهو، له کاره کهم بهشاری بکه، تاكو تۆ زۆر به پاک بکرین و، زۆرت یاد بکهین، تۆ بینهری حال و بالی ئیمهی (که پتویستییمان بهو ھاوکاری و پتداویستیانه ههیه، بۆمان دابین بکرین)، خواش ﷻ دهفرموی: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ﴾ طه، ئەهی مووسا! ئەوهی داوات کردوه، ههموویت پندرا، لێره دا مووسا ﷻ له بهر ئەوهی زۆر جیددی بووه و یتووویت پهیامی خوا ﷻ چاک بکهیهنئ، زانیویهتی پتویستی بهو شتانه ههموویان دهکات.

ب- ههروهها له سوورهتی (الشعراء)، له ئایهتهکانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) دا، وهک پشتر باسمان کرد، مووسا ﷻ چهند شتیک دهئتی، له بازنهی زهمینهسازیی و دوور بینیی دا بۆ باشت گهیانندی پهیامی خوا.

ج- ههروهها له سوورهتی (القصاص) دا، چهند داواکارییهک دهکات و چهند شتیک دهخاته ڕوو، ههمووی مه بهست پئی ئەوهیه ئاماده سازی ورد بکات، زهمینه خوش بکات بۆ گهیانندی پهیامی خوا ﷻ، نجا بیکومان که سیک بیهوی کاریک بکات، باش خۆی بۆ ساز و ئاماده دهکات و، پتداویستییهکانی بۆ دابین دهکات، وهک خوا ﷻ له سوورهتی (التوبة) دا، دهفرموی: ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً ۖ﴾، ئەگەر [دئنه خوشهکان] و یستبایان دهریچن، [ئەگەر] و یستبایان له خزمهت پیغمبهردا ﷻ بۆ جهنگی تهبووک دهریچن، ئاماده سازیان بۆ دهکردو، ئەوهی که پتویسته له پتداویستییهکان، بۆیان دابین دهکرد.

۴۹- مووسا ﷻ دۆ و دهروونیکی زۆر پاک و چاکی ههبووه، که داوای کردوه، ھاوروونی برایشی له گه ئیدا پیغمبهر بئی و پالپشت و ھاوکاری بئی:

ا- وهک له سوورهتی (مریم) دا دهفرموی: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذْهَ كَانَ مُخْلِصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۖ وَنَذَرْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَوَرَيْنَاهُ جَنَّتًا ۖ وَوَحَيْنَا لَهُ، مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ﴾، که کاتی خۆی له تەفسیری سوورهتی (مریم) دا، به تەفصیل باسمان کردوه، لێره دا خوا ﷻ ڕایده کهیهنئ که ھاوونی به مووسا ﷻ به خشیی، وهک پیغمبهر، له سهرا داوای خۆی.

(ب) - له سووره‌تی (طه) ش دا، ده‌لن: ﴿وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ ﴿٢١﴾ هَرُونَ أَخِي ﴿٢٢﴾ أَشَدُّ
بِرًّا أَرَىٰ ﴿٢٣﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٢٤﴾. واته: له نيزیکانی خۆم، وه زیریکم بۆ پره‌خسینه،
با نه‌ویش هاروونی برام بئ، پشتمی پئ به‌هیز بکه و، له کاره‌که‌مدا به‌شداری بکه.

هه‌موو که‌س نه‌و دَل و سینه صاف و پاک و چاکه‌ی نیه، که پتی خوش بئ،
غه‌یری خۆی با براشی بئ، له کاره‌که‌یدا به‌شداربئ و، نه‌و پاداشته‌ی که نه‌و
ده‌بییت، نه‌ویش بیییت!

(ج) - هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الشعراء)، ئایه‌ته‌کانی: (١٢ و ١٣) داو، له سووره‌تی (القصص)
ئایه‌تی (٢٤) دا، دیسان موسا ﷺ داوا ده‌کات و، مه‌دحیشی ده‌کات، هی هاروونی برام
ده‌فه‌رموئ: نه‌و زمانی له هی من پاراو‌تره، که نه‌مه ته‌عبیره‌که‌به‌تی، ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ ﴿١٢﴾ وَيَصِفُّ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿١٣﴾. واته:
فه‌رمووئ: من ده‌ترسم به‌ درۆم دابئین و، سینه‌م ته‌نگ بئ و زمانم گو نه‌کات (زمانم باش قسه
نه‌کات)، بۆیه به‌ دوا‌ی هاروونیشدا بنێره، یانی: هاروونیش په‌وان بکه، نه‌نجا لێره باسی نه‌کردوه،
له سووره‌تی (القصص) یش دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ ﴿٢١﴾. واته: هاروونی براشم نه‌و زمانی له هی من
پاراو‌ترو گو‌یا‌تره، وه‌ک ده‌بینن: مه‌دحی هاروون ده‌کات و ده‌لن: فه‌زێله‌تیک که له هارووندا
هه‌یه، له مندا نیه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که نه‌و زمانی زۆر پاراو و پروونه.

٥٠- موسا ﷺ: خه‌سه‌له‌ به‌ باشه‌کانی هاروونی برام ستایش ده‌کات:

وه‌ک له سووره‌تی (القصص) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي
لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ ﴿٢١﴾. واته: هاروونی
براشم بنێره، نه‌و زمانی له هی من پاراو‌تره، بۆ نه‌وه‌ی به‌رگرییم لئ بکات
و به‌پاستم دابئ، من ده‌ترسم به‌ درۆم دابئین، پشتم به‌هیز بکه به‌ هاروونی
برام، مانای وایه: هاروون پیاویکه‌ پشتی پئ به‌ستری و، پیاویکه‌ هاوکارو پشتگیر
بئ و، زمانیک‌ی فه‌صیح و گو‌یاو په‌وانیشی هه‌یه.

۵۱- موسا عليه السلام خاله بن هیزه کانی خوئی زانیون و له خوای داوا کردوه، بوئی چاره‌سەر بکات:

وهک له سوورتهی (طه) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝﴾ (۱) و﴿أَسْأَلُ عُقْدَةَ مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝﴾ (۲) و﴿أَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝﴾ (۳) هَرُونَ أَخِي (۴) اَشْدُدْ يَدَ أَزْرِي (۵) و﴿أَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝﴾ (۶) مانای وایه موسا عليه السلام زانیویه‌تی پیوستیی به‌وه هیه، که خوا عليه السلام سینهی فراوان بکات (ته‌نگه پرئسکه نه‌بی)، دلی گچکه نه‌بی، پاشان کاری ئاسان بکات (کاره‌کانی لی نه ئالقیئن)، دواپی گریی زمانی بکاته‌وه، بو ته‌وهی لئی تبیکهن، پاشان پیوستیی به‌هاوکارئکی دیکه هیه، که هاروونی برابه‌تی، که‌واته: گرنگه ئینسان خوئی بناسی و، خاله به‌هیز و بن هیزه‌کانی خوئی بزانی، بو ته‌وهی هه‌ول بدات، خاله بن هیزه‌کانی خوئی چاره‌سەر بکات.

۵۲- موسا عليه السلام هینده له لای خوا عليه السلام به‌پرز بووه، هاروونی برای وهک پیغه‌مهرئکی پالپشت پتدراوه:

ئه‌وه پله‌یه‌کی زۆر ناوازه و به‌رزى به‌کیک له پیغه‌مهرانه له لای خوا عليه السلام ئیمه هیچ پیغه‌مهرئکی دیکه‌مان پئ شک نایه‌ت، داوای کردبئ و له‌سەر داوای وی که‌سیکی دیکه کرابیتته پیغه‌مهر، وهک خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَوَعَيْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا ۝﴾ (۱) مریم، واته: هه‌روه‌ها له به‌به‌زیی خۆمانه‌وه، هاروونی برایمان به‌پیغه‌مهر پئ به‌خشی، ئه‌مه‌ش به‌رزیی پله و پایه و پیگهی موسا عليه السلام ده‌گه‌یه‌نیت له لای خوا عليه السلام.

۵۳- می‌رد بوئی هیه، هاوسهری بو هه‌ر شوئینیک به‌به‌رژه‌وه‌ندیی بزانی، سه‌فه‌ری پئ بکات، مه‌گه‌ر له‌سهری به‌مه‌رج گیرا بن، که له شوئینیکی دیاریکرا و له شارئکی دیاریکراو، نه‌یجووئینئ:

ئه‌مه‌ش له‌وه وه‌رده‌گیرن، که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ ۝﴾ موسا عليه السلام خیزانه‌که‌ی خوئی له‌گه‌ل خوئی برد، (الْقُرْطُبِي) له‌وباره‌وه گوتویه‌تی:

﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾: قِيلَ: فِيهِ ذَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الرَّجُلَ يَذْهَبُ بِأَهْلِهِ حَيْثُ شَاءَ، لِمَا لَهُ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلِ الْقَوَامِيَّةِ، وَزِيَادَةِ الدَّرَجَةِ، إِلَّا أَنْ يَلْتَزِمَ لَهَا أَمْرًا، فَاَلْمُؤْمِنُونَ عِنْدَ شُرُوطِهِمْ، وَأَخَى الشُّرُوطِ أَنْ يُؤَوِّيَ بِهِ، مَا اسْتَخْلَفْتُمْ بِهِ (الْفُرُوجُ) (١).

واته: پستهی ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾: (ژنه‌ک‌هی له‌گه‌ل خۆی برد)، گوتراوه: به‌لکه‌ی له‌سه‌ر نه‌وه تێدایه، که پیاو بۆی هه‌یه، ژنی خۆی بۆ هه‌ر شوێنێک که بیه‌وێ، بیبات، چونکه پیاو پله‌ی سه‌ره‌پرشتیاریه‌تی هه‌یه‌و، پله‌یه‌کی زنده‌ی به‌سه‌ر ناهه‌رته‌دا هه‌یه، (که نه‌ویش هه‌ر پله‌ی سه‌ره‌پرشتیاریه‌تییه)، مه‌گه‌ر پیاوه‌که (مێرده‌که) پابه‌ند بێ، به‌ مه‌رجێکه‌وه که ناهه‌رته‌که له‌سه‌ری به‌ مه‌رج گرتوه، نه‌و کاته به‌رواداران پابه‌ند ده‌بن به‌ مه‌رجه‌کانی خۆیا نه‌وه‌و، شایسته‌ترین مه‌رج، که ده‌بێ جێبه‌جێ بکری، نه‌و مه‌رجانه‌ن که ناهه‌رت بۆ پیاو سه‌لێ ده‌که‌ن، (واته: له‌ کاتی گرتیه‌ستی هاوسه‌رگیریدا، به‌ مه‌رج ده‌گیرێن).

٥٤- فه‌رمایشتکردنی خوا ﷻ له‌گه‌ل مووسادا ﷺ، په‌کیکه له‌ سێ شێوه‌ک‌هی وه‌حیی:

له‌ سووره‌تی (الشوری)، ئایه‌تی ژماره (٥١)دا، خوا ﷻ شێوه‌کانی سه‌روشکردن و په‌یامی په‌نه‌ان ناردنی بۆ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له‌ سێ شێوازه‌دا کورت هه‌له‌یتوان، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِالَّذِينَ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَى حَكِيمٍ مُبِينٍ﴾ (الشوری، واته: هه‌یج مرۆفێک بۆی نه‌یه خوا بیدۆتێن مه‌گه‌ر:

١- به‌ وه‌حیی، واته: بیخاته‌ دلی.

٢- یان له‌ پشت په‌رده‌وه بیدۆتێن، وه‌ک مووسا ﷺ.

٣- یاخود نوێنه‌رتک بنێری و به‌ فه‌رمانی خوا ﷻ نه‌وه بکه‌یه‌نی که ده‌یه‌وێ، وه‌ک: جبریل که هاوه‌ له‌ شێوه‌ی خۆیدا، یان له‌ شێوه‌ی پیاوێکدا، نه‌وه‌ی که خوا ﷻ پێیدا ناردوه به‌ پیغه‌مبه‌ری خاته‌می ﷺ که‌یاندوه، ﴿إِنَّهُ عَلَى حَكِيمٍ مُبِينٍ﴾، بیکومان خوا به‌رزی کارزانه.

کهواته: وهحیی نهو سَی حاله تهی ههن:

ا- بان خوا ﷺ ده یخاته دلی نهو مروّفه وه، بَی نهوهی فریشته بهک دهو ری تَیدا ببینی.

ب- یاخود له پشت په رده وه خوا ﷺ نهو مروّفه دهو یتَی، وهک مووسای علیّه دواندوه، وهک دهفه رموی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء، ههروه ها له سووره تی (البقرة) دا، که خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْكِتَابَ﴾، واته: نهو پیغه مبه رانه هه نَذِکیان به سهر هه نَذِکیان دا بهر زکړدوونه وه، هه یانبووه خوا ﷺ دواندوویه تی و، هه شیانه خوا ﷺ چنه دان پله بهرزی کړدوته وه، کوپی مه ربه میسمان به (روح القدس)، (جبریل) به هیز کړد، ههروه ها له سووره تی (الأعراف) یش دا دهفه رموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِيُعْقِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾، واته: کاتیک مووسا بُو ژوانگه که ی یتمه هات و، پهروه دگاری دواندی، گوئی: پهروه دگام! خَوتم پیشان بده! ته ماشا ت بهکم.

ج- حاله تی سیه می ناردنی وهحیی، نهوه یه: ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾، که به ژوری و ابووه پیغه مبه ری خاتمه ﷺ نوینه ریک هاتوته لای که جبریل بووه و، به فرمانی خوا ﷺ نهوه ی که خوا پَیدا ناردوه، پَیرا که باندوه.

ننجا تابا پیغه مبه ری خاتمه موحه ممه د ﷺ وهک چوَن خوا ﷺ مووسای علیّه دواندوه: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء، تابا بهو شپوه بهش موحه ممه دی ﷺ دواندوه فره میشتی له که لدا کړدوه؟ وا پتده چن، هه لبه ته زانایان لهو باره وه را جیایان هه یه، به لَم نهو رایه زیاتر زاله که خوا ﷺ پیغه مبه ری خاتمه ی ﷺ دواندبت، له سهفه ری شهو پُو و بهر زبوونه وه (الإسراء والعروج) دا، به به لگه ی نهوه که لهو فره مووده یه ی باسی شهو پُو و بهر زبوونه وه، هاتوه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: بهر زکرامه وه بُو لای (سدره المنتهی) و، خوا په نجا نو تَری له سهر فره ز کړدم، دواپی هاتمه وه له تاسمانی شه شه م گه ی شتمه مووسا علیّه... هه تا کو تایی فره مووده که، که (بخاری و مسلم) هیتاویانه.

هەروەها ئایەتەکانی: (۱ - ۱۸) سوورەتی (النجم) یش، ئاماژەى پێ دەکەن، کە خوا ﷻ پێغەمبەرى خاتەمى ﷺ دواند بێ، هەروەها ئەو فەرموودەى ش هاتووە لەوبارەو:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لَأَبِي ذَرٍّ: لَوْ رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، لَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: عَنْ أَبِي شَيْءٍ، كُنْتُ تَسْأَلُهُ؟ قَالَ: كُنْتُ أَسْأَلُهُ هَلْ رَأَيْتَ رَبِّكَ؟ قَالَ أَبُو ذَرٍّ: قَدْ سَأَلْتُ، فَقَالَ: «رَأَيْتُ نُورًا» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۴۳).

واتە: عەبدوڵلای کوپی شەقیق^(۱) دەلێ: بە ئەبوو زەیری غیفارییم گوت خوا لێی پازی بێ، ئەگەر پێغەمبەرى خوا ﷻ، بینیبایە پرسیارم لێ دەکرد، ئەبوو زەر خوا لێی پازی بێ گوتی: لە بارەى چیهو پرسیار لێ دەکرد؟ گوتی: لەو بارەو لێم دەپرسی: ئایا پەرورەدگاری خۆت بینووە؟ ئەبوو زەیری غیفاریش گوتی: من لەو بارەو لێم پرسى، فەرمووی: پرووناکییم بینى.

ئەمانە لێیان وەرەگیرێ، کە پێغەمبەرى خاتەم موحمەد ﷺ، لەو سەفەرە موبارەکیدە خۆی پەرورەدگاری دواندبێتی، بەلکو راجیایی لەسەر ئەوە هەبە، کە ئایا پێغەمبەرى خاتەم ﷻ، خۆی پەرورەدگاری بینووە لە شەوی بەرزبوونەویدا یان نەبینووە؟ کە عەبدوڵلای کوپی عەباس دەلێ: پەرورەدگاری بینووە، بەلام دایکمان عایشە نکوولێی لەو کردووە گوتوویەتی: نەبینووە، بە هەر حال ئەوە یەکیکە لەو بابەتە عەقیدەییانەى کە راجیایی و مشت و مری زانایانی هاوێلان و پێشینان لەسەر بوو، تاكو تێستاش ئەو راجیاییە هەر هەبە.

۵۵- ئەو کاتەى کە مووسا و هاوسەرى لە مەدینەنەو گەراونەو بەرەو میسر، شەویان بەسەردا هاتو و شەوێکەش سەرما و زستان بوو و، پێشیان لێ ونبوو:

هەم شەویان لێ بەسەردا هاتو و، شەوێکەش سەرما و سۆلە بوو و، هەم پێشیان لێ ونبوو، ئایا ئەمە لە چى وەرەگیرێ؟ لە بەسەرھاتەکو لە دەقى

(۱) کە یەکیکە لە زانایانی تابعین، واتە: ئەو جیلەى لە دواى هاوێلانەو هاتوون.

ئايەتەكان وەدرەگىرى، بۇ وىنە: لە سوورەتى (طه) دا دەفەرمى: ﴿لَمَّا زَاكِرُكُم مِّنْهَا يَغْشَىٰ أَوْ أَجْدُعُ أَلْأَنَارِ هُدًى﴾، دواى ئەوئى ئاگرەكە بەدى دەكات، (كە بەلای ئەوئەو ناکر بوو، ئەگەرنا ناکر نەبوو، پروناکیەكە)، بەخیزانى دەلى: لێرە بە، بەلكو بچم بزووئىكتان لەو ئاگرە بۆ بێنم، بۆ ئەوئى ئاگرى پى بکەنەوئەو خۇتانی پى گەرم بکەنەو، وەك لە شوئى دیکە دا دەفەرمى: ﴿لَمَّا زَاكِرُكُم مِّنْهَا يَغْشَىٰ أَوْ أَجْدُعُ أَلْأَنَارِ هُدًى﴾، واته: کە ساتىكى لى بېنم، پێنمايىم بکەن، کە پێهەيان هەلە بوو، چۆنى بدۆزنەوئەو بە کوئدا برۆن؟ هەروەها لە سوورەتى (النمل) دا دەفەرمى: ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَعْلِيٰهِ إِذْ أَنْتَ نَاكِرُكُم مِّنْهَا يَحْبِرْ أَوْ مَا يَكُنْ بِشَايٍ قَبْلِ لَمَّا تَصْطَلُوكَ﴾، واته: یاد بکەو کاتىک موسا بە خیزانى گوت: من ئاگرىکم بەدى کردو، هەوئىكتان لى بۆ دێنم (هەوالى پێهەكە)، یاخود بلیسەى بزووئىكتان بۆ دێنم، بەلكو خۇتان گەرم بکەنەو، (ئاگرى پى بکەنەوئەو خۇتانی پى گەرم بکەنەو)، لە سوورەتى (القصص) یش ئايەتى (٢٩) دا دەفەرمى: ﴿لَمَّا زَاكِرُكُم مِّنْهَا يَحْبِرْ أَوْ أَجْدُعُ أَلْأَنَارِ لَمَّا تَصْطَلُوكَ﴾، بەلكو هەوئىكتان بۆ بێنم، یاخود بزووئىكتان لە ئاگرەكەو بۆ بێنم، بەلكو خۇتانی پى گەرم بکەنەو، ئەمەش ئەو دەگەبەنى كە:

١- شەو بوو، بۆیە ئاگرى بەدى کردو.

٢- پێیان لى ون بوو.

٣- سەرماشیان بوو، سەرما و سۆلە بوو.

٥٦- ئەگەر خوای بەخشر، ویستی ببەخشى، هۆکاری گچکەش بى، دەیکاتە رېخۆشکەر:

خوای ئەگەر ویستی شتىک بۆ یەکیک لە بەندەکانى خۆى بکات، هۆکارىكى گچکەش دەکاتە زەمینە خوشکەر بۆ ئەو بەخشینەى خۆى:

١- موسا ﷺ بەدەم ئاگرىکەو چوو، کە ئەو پێى وابوو ئاگرە، بەلام پروناکیى هیدایەتى خوای دەستکەوتو، ئەو چوو کە بزووئىک ئاگر بێن، یان هەوئىک لەلایەن

ئەو كەسانەۋە بېتتى كە ئەو ئاگرەيان كرۇتەۋە، بۇ ئەۋەى رېئى مىسرى پىن بدۇزىتەۋە، كەچى لەۋى لەجىاتى ئەۋەى بزۋوتە ئاگرىكى چىنك بىكەۋى، ھىدايەت و پرووناكىي پەيامى خواى چىنك كەۋتەۋە!

ب- مووسا عليه السلام ويستوويەتى رېئى مىسرى بدۇزىتەۋە، بەلەم خواى رېئى بەرەۋ خوا چوۋون و، خۇ و خەلەك دەرەزىزى بۇ ئاچوۋغ و تەخت كرەۋە!

ج- مووسا عليه السلام ويستوويەتى كرفتى خۇى و ھاۋسەرى چارەسەر بىكات، ھەم رېئەكە بدۇزىتەۋە، ھەم خۇيان كەرم بىكەنەۋە، سەرمايان بوۋە، بەلەم خواى كرفت و كېشەى نۆمەتتىكى پىن چارەسەر كرەۋە!

۵۷- خواى ھىچ ئەركىك بە كەسەك ناسپىرئى، تاكو پىداۋىستىيەكانى ئەنجامدانى ئەو كارەى بۇ نەپەخسەتتى:

لە سۈرەتى (طە)، لە ئابەتەكانى: (۳۶ - ۴۱) دا، دۋاى ئەۋەى مووسا عليه السلام كۆمەلەك داۋاكارى پىشنىار دەكات و، دەخاتە پرو بۇ خواى، خوا لە كۆتايى دا پىئى دەفەرەمۋى: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ﴾ طە، واتە: ئەى مووسا عليه السلام ئەۋەى داۋات كرە، پىنت درا، ھەموۋى جىئەجىن بوۋ، دۋايش دەفەرەمۋى: ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ﴾ (۳۷) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا يُوحَىٰ ﴿۳۸﴾ أَلَّا تَقْرِضَ فِي الْأَتَابُوتِ فَاَقْرِضْ فِي الْبَيْتِ فَلْيَفْزِعْ إِلَيْكَ بِالسَّاحِلِ ﴿۳۹﴾، واتە: چارىكى دىكەش چاكەمان لەكەل تۇدا كرەۋە، كاتىك سروشمەن كرە بۇ دايكت، كە بىخە نىو سىندوۋىكەۋە سىندوۋىكە بىخە نىو ئاۋە زۆرەكەۋە، (كە پروبارى نىلە)، ئىنجا با ئاۋەكەش بىخاتە كەنارەۋە، ﴿يَاخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ﴾ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِيُصَمِّعَ عَلَىٰ عَيْتِي ﴿۴۰﴾، دۋزىمىتىكى مەن و دۋزىمىنى خۇى بىكرىتەۋە (و لە مالى خۇيدا بە خىۋى بىكات و پەرورەدى بىكات)، خۇشەۋىستىيەكىشم خستە سەرت و، بۇ ئەۋەى لەبەر چاۋى مەش بىكرىتى و پەرورەدى بىسى.. واتە: ئەى مووسا! ئەۋە بىنەۋە بىرى خۇت، ئىنجا بۇت دەرەكەۋى كە ئەو كاتەى داۋات

لە پەرۋەردگارت نەكردو، ھەموو شتېكى بۆ پەخساندوى، تېستا كە داۋاى لى دەكەى، بە تەئكىد ئەو داۋاكارىيەت پى دەدات كە بۆ كارەكەت پىويست.

۵۸- وا دياره ئەوہى مووسا عليه السلام ديتوويەتى، ناگرى ئاسايى لەبوو، ئەگەرنا ھاسەرەكەشى دەيىنى:

ئەمە (الشعراوي) ^(۱) ھىتاويەتى، تېيىنىيەكى جوانىشە، واتە: كاتىك مووسا عليه السلام دەفەرەمۆى: ھاسەرەكەم! تۆ لېرە بە مەن ناگرېكم بەدى كەردو، ئەگەر ناگرى ئاسايى بووايە، ھاسەرەكەشى دەيىنى، بەلام مووسا عليه السلام دەلى: ناگرېكم بەدى كەردو، بۆتە مايەى ھۆگرېم، كەواتە: دوايى دەرەكەتوئە كە ناگر نەبوو ۋ پووناكىي بوو، پووناكىيەكى تايەت بوو، تەنيا مووسا عليه السلام بىنيويەتى.

۵۹- ھىكەمەتى ئەو كە مووسا عليه السلام گۆچانەكەى بۆ كراۋە بە ھەزىيا ۋ ئەزىدېھا، دەستىشى بە درەۋشاۋەي پىشاندرارە، مەشق پىكردنى مووسا عليه السلام بوو:

واتە: كە خوا تعالى بەر لەوہى مووسا لەگەل فىرەوندا پووبەپوويىتەو، گۆچانەكەى بۆ دەكانە مارو، دەستى درەۋشاۋەيشى پىشان دەدات، ئەو ھەموو مەشق پىكردنى مووسا بوو، تاكو كە دوايى لەلاى فىرەمون گۆچانەكەى فىرى داۋ بوو بە ماريكى ھىندە گەورە، بۆ غۆشى لىي نەترسى، خوا تعالى مەشقى پىكردو ۋ، راپېتتاۋە، كە دوايىش چۆن گۆچانەكە بىگىرتەو! چۆن دەستى بۆ گۆچانەكە بەرى ۋ بىگىرتەو، بېتەو بە گۆچانى ئاسايى؟ ناكرى ھەر ئەزىدېھا بى ۋ، شت ھەللوۋشى ۋ مووساش ھىچى بۆ لەگەل نەكرى ۋ، لە دەستى وىش دەرېچى.

۶۰- جياۋازىي تەبىرەكانى باسى بوونە ماري گۆچانەكەى مووسا، لەبەر جۇراۋ جۇرى ھالەتەكانىق:

خوا تعالى لە شۆيىتىك لە بارەى گۆچانەكەيەو، دەفەرەمۆى بوو بە مار (خىلە)، بۆ وىنە:

ا- له سوورەتی (طه) دا، دەفه رموئ: ﴿وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَتُومَى ۖ﴾ (١٧) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَمُّ عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَى ۚ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَتُومَى ۖ ﴿١٩﴾ فَالْقَنَاقِلَ إِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ۖ ﴿٢٠﴾ ... خوا فەرمووی: ئەی مووسا! ﴿التَّوْبَةِ﴾ فرێدە، ئنجا فرێدا، بەکسەر بوو بە ماریک کە بە خێرای دەروێشت.

ب- له سوورەتی (النمل) دا، دەفه رموئ: ﴿وَأَنِّي عَصَاكَ فَلَئِمَّاهَا تَنَزَّزُ كَانُهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَّى يُعَقِّبُ ۖ﴾ (١١) ﴿خو!﴾ فەرمووی: گۆچانە کەت فرێدە! ئنجا بینی دەرواو هەڵدەبەزێتەوه، وەک تیرە ماریک، یان وەک ماری گچکە، مووسا بە پشتتیکردنەوه رووشت و ناوێی نەدرایەوه.

ج- له سوورەتی (الشعراء) دا دەفه رموئ: ﴿فَالْقَنَاقِلَ إِذَا هِيَ تَقُصُّا تُبِينُ ۖ﴾ (٣١) ﴿ئنجا گۆچانە کە ی فری دا بەکسەر بوو بە (تیرە) ماریکی گەورە ی ناخکراو پوون.

دەنگە یەکیک بۆن: له شوێنیک خوا دەفه رموئ: (حَيَّةٌ) و، له شوێنیک دەفه رموئ: (تُبَيِّنُ) و، له شوێنیکیش دەفه رموئ: (كَانُهَا جَانٌّ)؟ کە (جَانٌّ)، بە (چُئَان) کۆ دەکرێتەوه، واتە: تیرە مار، یاخود ماری گچکە، یاخود ماری خێرا، ئنجا نایا ئەمە چۆنە؟!

وہ لأمی ئەو پرسیارە ئەوہ یە: کە ئەوانە سێ حالەتی جوړاو جوړی گۆچانە کەن، ئەو گۆچانە کە فرێدا وە بۆتە مارو لە شەکل و شێوەدا ماری ئاسایی بوو، لە ئەسڵدا مار (حیة) بوو، بەلام ماریکی زۆر گەورە بوو (تُبَيِّنُ) یانی: تیرە ماریکی گەورە، پاشان لە خێراییی جوولە کردن و هەلبەز و دابەزیدا، وەک تیرە مار، یاخود ماریکی گچکە (جَان) بوو، کەواتە: تیکگیرانیان لە ئێواندا نیە، بە لکو هەر کام لەم وشانە: (حَيَّةٌ)، (تُبَيِّنُ) و (جَانٌّ) تەعبیر دەکات لە حالەتیکێ ئەو مارە.

٦١- چێژێ دواندن لە خزمەت خوادا ﷺ هێندە بێ وێنە یە، مووسا ﴿التَّوْبَةِ﴾ حەزی کردووە زۆر لە خزمەتیدا بدوئ:

ئەمەش لەو وەریدەگرین کە خوا ﷻ لە سوورەتی (طه)، لە ئایە تەکانی: (١٧) و (١٨) دا دەفه رموئ: ﴿وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَتُومَى ۖ﴾ (١٧) ﴿ئەو چێیە

به دهستی راسته وه به، نهی موسا؟ خوا له خوئی چاکتر ده زاننی نه وه چیه، به لام پتی خوش بووه، خوئی بیلن: ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّرُ عَلَيَّهَا وَأَهْتَشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ﴾، موسا ﷺ: فه رمووی: نه وه گۆچانه که مه، خوئی ده ده مه سه ری، (شوان که پشتی دېشتی، خوئی ده داته سه ر گۆچانه که ی، بو نه وه ی پشتی نیسراحت بکات)، ﴿وَأَهْتَشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي﴾، ((الْهَشُّ يُقَارِبُ الْهَرَّ فِي التَّغْرِيكِ، وَيَقْعُ عَلَى الشَّيْءِ اللَّيْنِ، مَثَل: هَشَّ الْوَرَقَ، أَي: خَبَطَهُ بِالْعَصَى)، (هَشَّ) له (هَرَّ) وه، نزیکه له جوولاندندا و، زیاتر بو شتی نه رم به کارده هیتری، وه که وهرانندی گه لا، (هَشَّ الْوَرَقَ)، واته: گه لایه که ی وهراندا، به گۆچانه که شم گه لا بو مه ره کانم ده وه ریتنم، بو نه وه ی بیخوون، ﴿وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ﴾، چه ندان کاری دیکه شم به و گۆچانه م هه ن، چه ندان کاری دیکه ی پتی نه نجام دده م، په نگه کاره کانی دیکه شی ژمارد بن، به لام لیته دا خوا ﷺ کورتی کردوونه وه، دیاره موسا ﷺ هه ر دیتوانی بلتی: ﴿هِيَ عَصَايَ﴾، نه وه گۆچانه که مه، به لام:

أ- ویستوویه تی زور له خزمه ت خوا دا فه رمایشت بکات.

ب- کاتی که خوا ﷺ ده فره موئی: نه وه چیه به ده سته وه به؟ موسا ﷺ: ده زاننی خوا له خوئی باشت ده زاننی، نه وه گۆچانه، له وانه یه گویتیتی، خوا ﷺ: بویه لیم ده پرسن، تا کو نه رکه کانی گۆچانه که م بلیم، هه لیه ته نه و نه رکه نه ی مووسا ش به و گۆچانه ی نه نجامی داو، نه و نه رکه نه ن که هه موو شوانیک به گۆچانی خوئی نه نجامیان ده دات: خوئی ده داته سه ری، گه لای دره خته کانی بو مه رو بزنه کانی پتی ده وه ریتی و، کاره کانی دیکه ی پتی ده کات، ماریکی پتی بکوژی، یان هه ر شتیکی پتی بکات، گۆچانیک که موسا ﷺ به ده سته وه به تی، نه و کارانه ی پتی ده کات، که هه موو شوانه کان پتی ده که ن، به لام دوابی خوا ﷺ پتی ده فره موئی: نه و گۆچانه ی تو ده توانی هه ر نه وه نده ی پتی بکه ی، به لام خوا ﷺ ده توانی وای لی بکات، شتی زور له وه گه وره تری پتی بکه ی، که به خه یالندا نایه ت، نه ویش نه وه به که جادووی فیرعه ونی پتی هه لیه و شتیته وه و قیل و بیلانی فیرعه ونی پتی له بیخه وه بینن.

ئىمە لىرە كۆتايى بە توژىنە و دەمان لە بارەى پىنج قۇناغى ژيان و بەسەرھاتى مووساوه **عليه السلام** دىتىن و، بەم جۆرە ھەر سىزدە قۇناغەكەى ژيان و بەسەرھاتى مووسا و ھاروونى براى و گەلەكەيان (بەنوو ئيسرائيل) و، فىرعەون و دەستە و دايەرە و گەلەكەى، كۆتايى دى، چونكە:

لە سوورەتى (الأعراف) دا، لەبەر تىشكى ئايەتەكانى: (۱۰۲ - ۱۷۱)، واتە: شەست و نو (۶۹) ئايەت دا، ھەشت قۇناغەكانى: (۶ - ۱۲) ى ژيان و بەسەرھاتى مووسا مان توژىنەو، لىرەش پىنج قۇناغەكەى دىكە: (۱ - ۵)، كەواتە: (۸ + ۵ = ۱۳).

شايانى باسشە: ئەم پىنج قۇناغەى سەرەتاي ژيان و بەسەرھاتى مووسا **عليه السلام** گرنگىيەكى ئايەتيمان پىدان، چونكە ئەمانە بناغەى قۇناغ و بەسەرھاتەكانى دىكەن، بە تايەت لە بەرانبەر: (ھوكم و ھىكمەت و پەندەكان) ى، ئەم پىنج قۇناغەى بەسەرھاتى مووسا دا **عليه السلام** ھەلۆستەى باشمان كردو، سەرەنجام بە ھەر پىنج قۇناغەكە شەست و يەك (۶۱) ھوكم و ھىكمەت و پەندەمان لى وەرگرتوون بەم شىوہە:

۱- قۇناغى يەكەم: ھەوت (۷) ھوكم و ھىكمەت و پەند.

۲- قۇناغى دووہم: پىنج (۵) ھوكم و ھىكمەت و پەند.

۳- قۇناغى سىيەم: يازدە (۱۱) ھوكم و ھىكمەت و پەند.

۴- قۇناغى چوارەم: بىست و يەك (۲۱) ھوكم و ھىكمەت و پەند.

۵- قۇناغى پىنجەم: ھەفدە (۱۷) ھوكم و ھىكمەت و پەند.

كەواتە: (۷ + ۵ + ۱۱ + ۲۱ + ۱۷ = ۶۱)، ھەلەتە ھەر كاتىكىش بويسەرتى ژيان و بەسەرھاتى مووسا **عليه السلام** لەم تەفسىرە دەرپەيتى، پىويستە سەرەتا تەفسىرى ئايەتەكانى: (۱ - ۲۵) ى سوورەتى (القصص)، دابىرتى لە پىشەو، پاشان تەفسىرى ئايەتەكانى: (۱۰۲ - ۱۷۱) ى سوورەتى: (الأعراف) دابىرتى، كەواتە: كۆى

ئەو ئايەتەى بۆ بەسەرھاتى موسا ﷺ تەرخانكراون، لە ھەردوو سوورەتى: (القصص والأعراف)دا، بریتىن لە سەدو چوار (١٠٤) ئايەت.

پىشتىش باسمانکرد: بەسەرھاتى موسا ﷺ لەگەڵ بەندە صالح و چاکەكەدا، كە لە سوورەتى (الكهف)دا، ھاتو، ھەر ھەوا بەرگريکردنى پياو، بروادارەكە كە لە دەستەو دايارەى فيرەون بوو، ئيمانەكەى شاردۆتەو كە لە سوورەتى (غافر)دا ھاتو، ئەوانەش دوو بەسەرھاتن، بەلام ئيمە ئەمانخستە ئيو سيزدە (١٣) قوناغەكەى ژيان و بەسەرھاتى موساواھ ﷺ، لەبەر ئەو، يەكەميان بەسەرھاتيكي لاوھكيە و، بەشيك نە لەو رووداو و پىشھاتانەى كە لە ژيانى موساواھ ﷺ بوون، كە پەيوەست بى بە گەلەكەيەو، بە ھاروونى برايارەو، يان بە فيرەون و دەستە و دايارەكەيەو، تايبەت بوو بە خويەو، ئەويديكە شيان زياتر پىشاندانى پۆلى پياويكى بروادارە، كە ئيمانەكەى خوئ پەنھان كردو، بەلام لە كاتى پيوستدا وەك دەئين: (تيغى رەسەن خوئ لە كالاندا راناگرئ)، خوئ ئعلان كردو و بەرگريەكى باشى لە موسا ﷺ كردو، ئەويش زياتر پەيوەستە بەو پياووەو بە شيوەيەكى ناراستەوخو، پەيوەستە بە ژيانى موساواھ ﷺ كە بە دنيايى ئەويش لەو كاتەدا بوو، كە موسا ﷺ لەگەڵ فيرەوندا رووبەر و بوئەو، فيرەون ھەرەشەى كوشتنى لى كردو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شه‌م ❖

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه ته کانی: (۳۱ - ۴۲) ده گریته خوئی، واته: له ههوت (۷) نایه تان پیک دئی، پوخته به کی قوئاغی شه شه می ژیان و به سه رهاتی مووسا و گه له که ی و، فیرعه ون و دارو ده سته که ی و گه له گومپایه که ی تیدایه، که بریتیه له پووبه پروو بوونه وه بیان و، ناماژه به کیشه به قوئاغی نۆیه می ژیان و به سه رهاتی مووسا و فیرعه ون، که باسی سهر به فه تاره ت چوونی فیرعه ون و سوپا که یه تی، به فریدانه نۆو ده ریای سوورو ده رباز بوونی مووسا ﷺ و گه له که ی، سه لات و سه لامی خوا له سه ر مووسا و هاروونی برای بی و، خوا ﷺ له گه له برواداره که ی پازیبی.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قُلُوبُهُمْ مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٍ وَمَا سَکِنَا بِهَذَا فِي مَابَيْنَا الْأَوَّلِينَ﴾ (۳۱) وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَهُ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِیْهِ وَتَنَزَّلُ لَهُ عِیْقَةُ النَّارِ إِنَّهُ لَا یُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۳۲) وَقَالَ فِرْعَوْنُ یَتَأْتِیْهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَکُمْ مِنْ إِلَهِ غَیْرِی فَأَوْقِدْ لِی یَهْنَسُنَّ عَلَى الطَّیْنِ فَأَجْعَلَ لِی صَرْحًا لَّکِنِی أَطْلُعْ إِلَیْهِمْ مُوسَى وَرَبِّیْ لَا أُطِئُهُ مِنْ الْکَذِبِیْنَ (۳۳) وَاسْتَکْبَرُوا وَجْهَهُمْ فِی الْأَرْضِ یُحْسِرُ الْحَقِّ وَطَنُوا أَنْهُمْ إِلَیْنَا لَا یُرْجَعُونَ (۳۴) فَأَخَذْنَاهُ وَجْهَهُ، فَنَبَذْنَاهُ فِی الْبَحْرِ فَأَنْظُرْ کَیْفَ کَانَ عِیْقَةُ الظَّالِمِیْنَ (۳۵) وَجَعَلْنَاهُمْ أَبْجَعًا یَدْعُونَ إِلَى الْفَسَادِ وَیَوْمَ الْقِیَمَةِ لَا یُنصَرُونَ (۳۶) وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً وَیَوْمَ الْقِیَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِیْنَ (۳۷) ﴿

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

(ئىنجى كاتىك مووسا نىشانەو بەلكە پۆشنەكائمانى بۆ ھىنان (بۆ گەلى فیرعەون) گوتان: ئەمە تەنیا جادوویەكى (بەناوی خواوە) ھەلبەستراوە، ئەمەمان لە باب و باپیرانى پێشووماندا نەبێستەو ﴿٣٦﴾ مووساش گوتى: پەرەردگارم بەو كەسە زاناترە كە پێتمایى لەلای وێوە ھىناوە، كیش سەرەنجامى (چاكى) مەنزىلكاى (دواپۆزى) دەبێ، بە دۇنيایى سەمكاران سەرفراز نابن (بە ئامانج ناگەن) ﴿٣٧﴾ فیرعەونیش گوتى: ئەى كاربەدەستان! جگە لە خۆم پەرستراوینكى دیکەم بۆ ئێوە پى شك نایەت! دەجا ھامان ئاگرم بۆ لەسەر قوربى داگیرسێنە (خشتى سووركراوەم بۆ دروست بكە) و كۆشكىكى بۆندەم، بۆ دروست بكە، بەلكو بچمە سەرى، ئاگادارى پەرستراوى مووسا بم و ببینم، ھەرچەندە پێشم وایە لە درۆكەرانە (ئەو پەرەردگارەى ئەو بوونى نىە) ﴿٣٨﴾ سەرەنجام فیرعەون خۆى و سەربازەكانى لە زەوى (میسرى) دا بە ناھەق خۆیان بەرزكردەو (خۆیان بەسەر خەلكدا سەپاند) و پێتان وابوو بۆ لامان ئاگپەردنەوہ ﴿٣٩﴾ (بۆیە) لە ئاكامدا خۆى و سەربازەكانىمان گرت و فریاندانە دەریا(ى سوور) ھوہ، دەجا سەرنج بدە! ئاكامى سەمكاران چۆن بوو! ﴿٤٠﴾ (فیرعەون و دارودەستەكەى و سەربازەكانى) گێراشيامان بە پێشەوايانىك كە (خەلك) بۆ لای ئاگر (ى دۆزەخ) بانگ دەكەن، لە پۆزى قیامەتیشدا سەرناخێن (ھاوكارىی ئاگرێن بۆ دەرباز بوون لە سزای خوا) ﴿٤١﴾ لەم (ژيانى) دنیايشدا نەفرىنمان شوێن خستى، لە پۆزى قیامەتیشدا لە دژىو و پوورەشانن ﴿٤٢﴾.

شیکر نه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَنَبَذْنَاهُمْ) (النَّبَذُ: إِلقَاءُ الشَّيْءِ وَطَرْعُهُ بِقَلَّةِ الْإِعْتِدَادِ بِهِ)، (نَبَذَ) بریتیه له فرێدانی شتیک و، هه لدانی به شیوهیهک که کهم بایه خیی تیدا بغوێترێتهوه، لهو فرێدانهدا، وهک یه کتیک به یه کتیک ده لێ: دوا یی به دوو پیتکان ده تگرم و فریت ده دهه، واته: شتیک ی بایه خه.

(الْمَعْبُورِينَ): ناشیرین کراوان، یان ڕوو ڕه شان، (الْقَبِيحُ: مَا يَنْبُو عَنْهُ الْبَصَرُ مِنَ الْأَعْيَانِ، وَمَا يَنْبُو عَنْهُ النَّفْسُ مِنَ الْأَعْمَالِ وَالْأَحْوَالِ)، (قَبِيح) هه ر شتیکه که له شته بهرجهسته کان چاو له سه ری هه لێنگوێ و، مَرُوفٌ هه ز نه کات چاوی لێ بکات و چاوی تییڕی، له کرده وان و له حاله تانیشت ئه وه یه که نه فس بو ی نه چی و که یفی پتی نه یهت (بَيَّزَى لِيَتَبَيَّنَ وَه).

(فَأَوْفَدِي يَهَنَّمَنَ عَلَى الْطَّلِينِ): یانی: خشتی سوورم بو دروست بکه، به لام خوا ڕۆژێ چۆنه تی دروست کردنی خشتی سوور (پروسه که) یش لهو تهعبیره دا ده خاته ڕوو، که قوڕ ده بی ناگری بغرێته سه رو، نهو قوړه به شیوهیه کی تایهت له ناگره که دا سوور بگریته وه، ئنجا ده بیته خشتی سوور، یاخود ده فری لێ دروست ده کهن، وهک دیزه و گوژه و کیته له و کووپه و ... هتد.

مانای گشتنیی نایه تهاکان

وهک پتشتیش ناماژه مان پندا نهوهی لهه لهه هوت (V) نایه ته موباره که دا هاتوه، پوخته و گوشراوی قوناغی شه شه می به سه رهاتی مووسا عليه السلام و فیرعه ونه، وپرای ناماژه یه کی کورت به قوناغی نوبه م به پیی نهو نه خشه یه ی که بهنده دایناوه، بو خستنه رووی زیان و به سه رهاتی مووسا عليه السلام که سیزده قوناغه، نجا له بهر نهوهی تیمه له کاتی ته فسیر کردنی سوورتهی (الأعراف) دا له سه ره تای نهو نایه تانه وه، که به سه رهاتی مووسا و فیرعه ون ده خنه روو، که ناوا ده ست پی ده که ن:

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْهُمُ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۱۰۳) وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ لِي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْمَلِئِينَ ﴿۱۰۴﴾ حَقِيقٌ عَلَيَّ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَقِيَّةَ اسْرِكَ يٰۤاَلْأَعْرَافِ... هتد، به تاییه ت نایه ته کانی: (۱۰۳ - ۱۲۹)، له هو ی به روونی و به وردیی، قسه مان له سه ره نهو قوناغه کردوه، بویه لیره دا به خیرایی به سه ره ته فسیر کردنیاندا ده روین.

شایانی باسیشه: نه م قوناغی شه شه مه له به سه رهاتی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گه لی به نوو نیسرا نیل له لایه ک و، فیرعه ون و دهسته و دایره که ی به هاما ن و قاروونیشه وه، له لایه کی دیکه وه، له چه ند شوینیکی قورتاندا هاتوه، که ده توانین ناماژه به یازده شوین بکه یین، لهو یازده شوینه دا، به شیوه ی بنه ره تی باسی نهو قوناغی شه شه مه کراوه، که قوناغی کی به کجار گرنگ و هه ستیاره، قوناغی روو به روو بوونه وهی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له گه ل فیرعه ون و دهسته و دایره که ی دا:

- ١- سوورەتی (یونس) نایەتەکانی: (٧٥-٩٣)دا، واتە: نۆزده (١٩) نایەتی بۆ تەرخانکراون.^(١)
  - ٢- سوورەتی (الإسراء) نایەتەکانی: (١٠١ - ١٠٣)دا، واتە: سێ نایەتی بۆ تەرخانکراون.
  - ٣- سوورەتی (طه) نایەتەکانی: (٤٢-٧٦)دا، واتە: بیست و چوار (٢٤) نایەتی بۆ تەرخانکراون.
  - ٤- سوورەتی (المؤمنون) نایەتەکانی: (٤٥ - ٤٩)دا، واتە: پێنج نایەتی بۆ تەرخانکراون.
  - ٥- سوورەتی (الشعراء) نایەتەکانی: (١٠-٦٨)دا، واتە: پەنجا و نۆ (٥٩) نایەتی بۆ تەرخانکراون.^(٢)
  - ٦- سوورەتی (النمل): نایەتەکانی: (٧ - ١٤)دا، واتە: هەشت نایەتی بۆ تەرخانکراون.
  - ٧- سوورەتی (القصص) نایەتەکانی: (٣٦-٤٢)دا، واتە: حەوت نایەتی بۆ تەرخانکراون.
  - ٨- سوورەتی (غافر) نایەتەکانی: (٢٣-٤٦)دا، واتە: بیست و چوار (٢٤) نایەتی بۆ تەرخانکراون.^(٣)
  - ٩- سوورەتی (الزخرف) نایەتەکانی: (٤٦-٥٦)دا، واتە: یازده (١١) نایەت تەرخان کراون.
  - ١٠- سوورەتی (الدخان) نایەتەکانی: (١٧-٢٣)دا، واتە: حەوت نایەت تەرخانکراون.
  - ١١- سوورەتی (النازعات) نایەتەکانی: (١٥ - ٢٦)دا، واتە: دوازدە (١٢) نایەت تەرخانکراون.
- کۆی هەموویان: سەدو حەفتاو نۆ (١٧٩) نایەت.

هەلبەتە ئێمە لە تەفسیری ئەو سوورەتانەدا کە هەتا ئێستا پابردوون، ئەو نایەتانەمان تەفسیرکردوون، کە لە بەردی بەسەرھاتی مووساوه **عليه السلام** ھاتوون،

(١) کاتی خۆی بە وردیی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (یونس)دا، کە بەرگی نۆیەمی ئەم تەفسیر، پێک دێنێ، قسەمان لیکردوون.

(٢) وردەکارییەکانی ئەم قۆناغ، بە زۆری لە سوورەتی (الشعراء)، لە نایەتەکانی: (١٠ - ٦٨)دا، ھاتوو، ئەو وردەکارییانەی لە سوورەتی (الشعراء)دا، ھاتوون، وەک کاتی خۆی تەفسیرمان کرد، لە هیچ کام لە سوورەتەکاندا ئەو وردەکارییانە نەھاتوون.

(٣) ھەر بۆ ئەم قۆناغی شەشەمە، کە پووبەر و بوونەوی مووسایه **عليه السلام** لەگەڵ فیرعەوندا، کە لە سوورەتی (غافر)دا، پیاویکی برۆاداری ئیمانی خۆپەنھانکەر، لە دەستەو داپەرە فیرعەون، مۆرافەعیەیک و بەرگریەکی باش لە مووسا **عليه السلام** دەکات، و، بەرپەچییەکی باشی فیرعەون دەداتەو، تەنیا لە سوورەتی (غافر)دا، ئەو بەو شێوەیە ھاتوو.

به تابهت نه قوناغهی شه شه، که زور تابهتی له باره وه هاتوون، نهو سووره تانهش که ماون و باسی نهو قوناغی شه شه مه ده کهن، نه گهر خوا ۱۱۱ ته مه مان پیندا، کاتیک پینان ده گهین، خوا ۱۱۲ پشتیوان بن، لهوئی له کاتی ته تفسیر کردنیاندا، نهو تابه ته موباره کانهش ته تفسیر ده کهین.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ ۖ﴾، ئنجا کاتیک موسا نیشانه پروونه کاهمانی بو هیتان، بو گهلی فیرعهون، که مه به ست دهستی راستی و گوچانه کهی و جهوت نیشانهو به لگهی دیکه، سه رجهم نو به لگه و نیشانه.

﴿ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرٍ وَمَا سَوَّاهُ بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۖ﴾، گویتان: نه مه ته نیا جادوو به کی هه لبه ستراوه، له باب و باپیرانی پیشوومان دا شتی و امان نه بیستوه، شتیکی داهینراوه.

﴿ وَقَالَ مُوسَى رَبِّيْ اَعْلَمُ بِمَا يَّكْفُرُ بِهٖ مِنْ جُنَادِیْ مِنْ عِنْدِیْ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهُ عَاقِبَةُ النَّارِ ۖ﴾، موساش گوئی: پهروه ردگارم بهو که سه زاناره که پینمایی له لایه ن ویهوه هیناوه، کیش سه ره نجامی (چاکی) مه نزلگای (دواپوژی) ده بی!

﴿ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُوْنَ ۖ﴾، به دنیایی سته مکاران سه رفرازو به نامانج که یشتوو نابن، که بیگومان مه به ستی موسا له سته مکارانی بیمرادو بن ناکام: فیرعهون و دارو دهسته که یه تی.

﴿ وَقَالَ رِعْقُونُ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرِ ۖ﴾، فیرعهونیش گوئی: نهی بریار به دهستان! جکه له خویم په رستراوینکی دیکه م بو تان زانانم، پیم شک تابهت! یانی: جکه له من هیچکس په رستراوتان نیه و، به فسه کانی موسا و هاپوون فیریو مه خوون.

﴿ فَأَوْفِدْنِيْ يٰنَهْمَنُّ عَلَى الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ مَرْجَا ۖ﴾، ئنجا نهی هامان! ناگرم بو بغه سه ر قور، (خشتی سوورم بو دروستبکه)، ئنجا کوشتیکم بو ساز بکه (لهو خسته سوورانه).

﴿لَمَكِّي أَطْلِعْ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾، بەلکو لەسەر ئەو کۆشکەوێ پەرستراوی مووسا - لە ئاسمانی - بەدی بەکم، چونکە ئەو دیارە لەسەر زەوی نیە، ئەگەرنا دەمانیبینی!
﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٢٨)، پێشم وایە، وا گومان دەبەم (مووسا) لە درۆکارانیش بێ، پەرستراوەکە لە ئاسمانیش نەبێ!

﴿وَأَسْتَغْبِغُ مَوْرَجُهُمْ فِي الْأَرْضِ يَكْفُرُ الْحَقُّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَهًا لَا يُرْجَعُونَ﴾ (٢٩)، ئەو (فیرەهون) و سەربازەکانیش بە ناھەق لەسەر زەمین - ی میصر - دا، خۆیانیان بە زلگرت و پێتان وابوو بۆ لامان ناگیرێنەو، بۆ سزاو لێرسینەو و وەک بەرزەکی بانان بۆی دەردەچن.

﴿فَأَحْذَرْتَهُمْ رَحْمَتُهُمْ فَبَدَّوهُمْ فِي الْيَمِّ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (٣٠)، تێمەش یەكسەر خۆی و سەربازەکانیان گرتن و فریاندانە دەریاو، ئنجا سەرنج بدە، سەرەنجامی ستەمکاران چۆن بوو! چۆن قەرەبەر بوون و فریای هیچ شتێک نەکوون.

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَمْخَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُصْرُونَ﴾ (٣١)، گێڕاشمان بە پێشەوايانێک (خەلک) بەرەو ناگری دۆزەخ بانگ دەکەن (لە دنیادا) و، لە پۆژی هەڵسانەوێش دا، سەراخارێن و پشتیوانی ناگیرن.

﴿وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾ (٣٢)، لەم ژایان دنیا بە نەفریمان شوێنخست و، لە پۆژی هەڵسانەوێش دا هەر ئەوان لە ناخیرنکاران و تەلخ و پوو پەشکراوان.

بەسەرئەندە ئەم نایەتەش زۆر جوان دیارە، کە فیرەهون و دارو دەستەو شوێنکەوتووای، خراپترین سەرەنجامی تیرەو ئەو لایەن هەبە.

مهسه له گرنگهکان

مهسه له ی به کهم:

چوونی موسا عليه السلام به نیشانه و به لگه پۆشنه کانه وه بۆ لای فیرعه ون گه له که ی و، تۆمه تبارکرانی به جادووگه رو، وه لآمدانه وه ی موسا عليه السلام که خوا عليه السلام زاناره، به وه که سه ی پێنمایى له خوا وه هینا وه (که موسایه و)، سه ره نه جامی دوا پۆژی شی خیر ده بی (ئه وه که سه ی هیدایه تی له خوا وه هینا وه)، سه ته مکارانی ش بێمراد و بێ ناکامن:

خوا عليه السلام ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَنْتَبِهَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُقْتَرَى وَمَا سَعَيْنَا بِهِذِهِ مَا كَانُوا إِلَّا زُلْفَيْنِ ۚ﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّيْ اَعْلَمُ بِمَا جَاءَ بِالْهَدْيِ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾.

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شه ش برکه دا:

١- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَنْتَبِهَاتٍ﴾، واته: کاتی که موسا عليه السلام نیشانه پۆشنه کانی بۆ بردن، جێی سه رنه جه که لێره دا باسی هاروون نه کرا وه (لێره و له زۆر شوێنی دیکه ش)، له بهر نه وه ی هاروون هاوکارو یارمه تیبده ری موسا و شوێنکه وتووی موسا بو وه.

مه به سه ت له: ﴿بِآيَاتِنَا يَنْتَبِهَاتٍ﴾، نیشانه پۆشنه کانه مان، نه وه نۆ به لگه وه نیشانه به ن، که هه م له سووره تی (النمل) دا، له باره یانه وه ده فه رموی: ﴿فِي تِلْكَ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ اِذْهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝١٢﴾، هه ره وه ها له سووره تی (الإسراء) بش دا، که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمِنْ اٰسْرِئِلْ اِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّیْ لَاطْنُکَ یٰمُوسٰی مَسْحُورًا ۝١٦﴾، نه وه نۆ مو عجزیه هه ش، هه ر نۆیان یاساد (خارق العاده) بو ون، زانایان له سه ر ژمیری کردنیان و، له

دیار یکر دنیاندا ډاجیایان هه یه، به لام وهک له تفسیری سووډتی (الأعراف) دا،
باسمان کردوه، وایته چیئ هم نؤیه بن:

۱- گۆچانه کی که بوته هه ژیها و ماریکی گهوره.

۲- دهستی راستیشی که له یه خه یه وه خستویه ته بن قولی و دهره یثاوه و، دره و شاهه وه.

دووی دیکه شیان له م نایه ته وهرده گرین: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقِصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ (۱۳۰) الأعراف: واته: تیمه فیرعه ون و
شونیکه وتوانی فیرعه وغان سزادان، به سالان (سالانی گرانیی و قات و قری) و،
که می له بهروبوم و میوه کان دا:

۳- ﴿يَالسِّنِينَ﴾ (سین) کوی (سنة) یه، واته: سالی گرانیی و قات و قری.

۴- ﴿وَنَقِصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾، که می بهروبوم، کشتو کال و بهروبومیان که ده یانه ویست
ره نیوی بیتن، به ره می بیتن، هیچی لی پیدا نه ده بوو.

نه مانه ش دوو لهو موعجیزه و یاسا درانه بوون، که مووسا علیهِ السلام پتی بوون،
هه لبه ته مووسا علیهِ السلام ناگاداری کردون که نه گهر و لاهم نه دهنه وه واز له زولم
و ستم نه هینن، نه گهر واز له وه نه هینن، که: سوغره و بیگار بکه ن به گه لی
سته مدیده ی بنوو نیسپرائیل، خوا علیهِ السلام نهو به لایه تان به سهر دینن، پتشر پتی
فرمبون، نجا که وه لاهمیان نه داوه ته وه، به لاکه یان به سهر هاتوه، به تاییه ت
سالانی گرانیی، هه روه ها له ده ست دانی بهروبومی کشتو کال.

نه مه چوار له نو (۹) به لگه و نیشانه کان مووسا، پتتجه کی دیکه ش لهو
نایه ته دان که خوا علیهِ السلام ده فرموئ: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالْمَصَّاعِجَ وَالنَّمَّاءَ الْيَبْتَ مُضَاعَفًا﴾ (۱۳۱) الأعراف، واته: ناردمانه سه ریان:

۵- ﴿الطُّوفَانَ﴾، روو باری نیل، هه لده ستا هه موو شتیان ژیر ناو ده کهوت.

۶- ﴿وَالْجَرَادَ﴾، کولله، تاکه کی (جرادة) یه، که بهروبومی ده خواردن.

۷- ﴿وَالْقُلُوبُ﴾ كۆي (قەلەم)، ئەسپەن ياخود كىچ، نىجا چ ئەۋەي كە لە جەستەي مەۋى دەدات، كىچ و ئەسپەن، چ ئەۋەي لە دەغل و دان دەدات.

۸- ﴿وَالضُّعَاجُ﴾ بۆق (ضفادع) كۆي (ضفدعة) يە، بۆقەكان ھىندە زۆر دەبوون، ژيانى لى تال كەرد بوون، ۋەك لە تەفسىرى سوۋرەتى (الأعراف) دا، باسەن كەردە، كە ھەندىك لە تۆزەرەۋان دەلەن: كاتى يەكىيان زارى ھەلدەنە قەسە بىكات، بۆق خۇي فەردەدا نىۋ زارى! ئەۋەش پەنگە جۆرىك لە زىدەپۇيى بى.

۹- ﴿وَالذَّمَّ﴾ خۆين، خۆينيان دەپۇ، ياخود دەلەن: دەيانوئىست ئاۋ بۆخۇنەۋە، ئاۋەكە دەبوۋ بە خۆين، بەھەرەال خاۋا باسى خۆين دەكات، ئىدى ئايا خۆينى خۇيان بوۋە پۇاۋەدە خۆينيان لى ھاتۋە (نەزىف بوون)، ياخود ئاۋەكەيان بۆتە خۆين؟

من وای تىدەگەم كە ئەۋ نۆيە بن، ئەۋ نىشانانە، چۈنكە ھەندىك لە تۆزەرەۋان باسى ئەۋەيان كەردە: شەق بوۋنى دەريا، ئاۋ دەرفۇلەن لە كا بەردىك، لە لەتەكە چىيەك، ھەرۋەھا سىبەر لىكرانىيان لە دەشتى سىنادا، ھەرۋەھا دابارىنى گەزۇ و بالندەي (شىلاقە)، بەلەن ئەۋانە موعجىزە و ياسادى (خارق العادة) بوون، بەلام ئەۋانە دۋاي دەربازبوۋنى بەنوۋ ئىسرائىل بوون لە فىرعەۋن، بەلام لىرەدا خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ﴾ يان كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ شُعَاطِيًّا مِّمَّا يَنتَظِرُ فَسَخَّرْنَاهُ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُمْ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورٌ﴾ (الإسراء).

كەۋاتە: ئەۋ نۆ نىشانەيە، كاتىك بوون كە جارى بەنوۋ ئىسرائىل ھەر لە مىسەر بوون و، بۆ ئەۋە بوۋە پىشانى فىرعەۋن و دارو دەستەي فىرعەۋن و گەلى سەمكارىيان بىدات، نىجا دىارە ھەندىك لە پوۋنكەرەۋەكانى مانا و مەبەستەكانى قۇرئان، باش دىقەتەيان نەداۋەتە ھەندىك لە تەبىئەتەكانى قۇرئان، ھەلساۋن موعجىزەكانى پىش دەربازبوۋنى بەنى ئىسرائىل و ھى دۋاي دەربازبوۋنىيان، تىكەل كەردوون و نۆيان لى ھەلبۇزاردوون! كە بىگومان ئەۋە پاست نىە، چۈنكە

مووسا بەو نۆ ئایەتانەوه، بەو نۆ نیشانه رۆشنانهوه چۆته لای فیرعهون و دارو دەستهکە، وەک لە سوورەتی (الإسراء) دا، دەفەرمووی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَتَلَّ بِنِيِّ إِسْرَٰءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُمُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورٌ ۚ﴾... فیرعهون پیتی گوت: ئەه مووسا! ﴿التَّيْلُ﴾ من یتیمایه تۆ جادووت لیکراوه، ههروهها لە سوورەتی (النمل) دا که دەفەرمووی: ﴿فِي تِسْعَ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾، با ئەو دوو نیشانهیەت پتی بن، ئەو دوو بەلگەیه: که گۆچانەکەت و دەستت، لە تێو نۆ موعجیزەدا، بۆ لای فیرعهون و گەلهکە، کهواته: ههموو ئەو نۆیه هێ قوناغێک بوون که جارێ مووسا ﴿التَّيْلُ﴾ لە میسر بووهو لهگەڵ فیرعهوندا پووبهروو پۆتەوه.

٢- ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى﴾، کاتیکی مووسا ﴿التَّيْلُ﴾ بەلگە رۆشنەکان و نیشانه رۆشنەکانی بۆ بردن، گوێیان: ئەمه بهس جادوویەکی ههلبهستراوه، (المُفْتَرًى: الكَذِبُ المَخْتَلَقُ، أَي: سِحْرٌ مُّفْتَرًى عَلَى اللَّهِ)، (مُفْتَرًى) یانی: درۆی ههلبهستراو، واته: ئەمه جادوویەکه بهناوی خواوه ههلبهستراوه و هیچ په یوهندیی به خواوه نیه.

٣- ﴿وَمَا سَكَنَّا بِهَذَا فِيْ اٰبَاكُنَا اِلَّا وَّلِيْنَ﴾، ئەمه مان لە باب و باپیرانی پێشوومان، نهیستوه، (بِهَذَا): (أَي: اِدْعَاءُ الرِّسَالَةِ)، یانی: ئەو لاف لێدانی پهلوانه کران لە لایه ن خواوه، لە باب و باپیرانی پێشووماندا نهمانیستوه.

ئەوهش درۆیهک بووه کردوویانه:

أ- یان دەبێ باب و باپیرانی پێشووشیان، هەر کهسێک لە پێغه مبه ران هاتبێ بۆ لایان، به جادووه گه ریان دانا بێ و، به پێغه مبه رو رهوانه کراوی خوايان دانه نابێ.

ب- یاخود ماوهیهکی پێچوووه، ئەوانه ی مووسا ﴿التَّيْلُ﴾ بۆ لایان پهوانکراوه، باس و خواسی پێغه مبه رانی پێشوویان لهلا نهماوه.

ج- ياخود ھەر درۆيان کردوھو پتويست ناکات پاساويان بۆ بېنينەھو، درۆيان کردوھە وایانگوتوھ، باس و خواسیشان بیستوھ لە باب و باپیرانی پێشووشیانداو پێغەمبەریشان بۆ ھاتوھ، بەلام نکوولیان لیکردوھ و درۆيان کردوھ.

٤- ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ اَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰی مِنْ عِنْدِیْ﴾، مووساش ﷺ: ھەرمووی: پەرورەدگارم زاناترە، بەو کەسەى پێنمایى لە لای وىھو ھىناو، ﴿وَقَالَ مُوسٰی﴾، ئەمە دوو خۆتێندەھو ھەن: بە بن (و): (قَالَ مُوسٰی)، بە (و)کەشەو: (وَقَالَ مُوسٰی).

ئىنجا ئەگەر (و)کەى لەگەڵدا بێ، ئەو بۆ بەراوردکردنى ھەردوو بەلگەى مووسا ﷺ لەلایەک و، دارو دەستەکەى فیرەھون، کە بە جادووی ھەلبەستراوى دەزانن بە ناوى خواو، لەلایەکى دیکەھو، یانى: ئەوان وایان گوت و، مووساش ﷺ ناواى ھەرموو، ئەوان ئەو بەلگەیان بوو، کە ئەو جادوویەکى ھەلبەستراو بە ناوى پەرورەدگارھو، بە بەلگەى ئەو کە لە باب و باپیرانی پێشوویان دا شتى وایان نەبیستوھ، مووساش ﷺ گوتى: پەرورەدگارم زاناترە بەھو ى کى پێنمایى لە لایەن خواو ھىناو، کەواتە: ئەمە پێنمایى خواو بەرنامەکەى.

ئەگەر (و)کەشى لەگەڵدا نەبێ، ئەمە وەک ئەصلى خۆیتى بەسەرھاتە و دەگێردرێتھو، ھەموو جارتیک پتويست ناکات (و)ى بادانەھو گێرانەھو بەکاربێ.

﴿بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰی﴾، بەو کەسەى پێنمایى ھىناو، ئایا کى پێنمایى ھىناو؟ بىگومان مووسا ﷺ بۆئەش بە (فعل الماضی) ھىناویتی، چونکە ھاتنى پێنمایەکە، تێپەریو و ھاتۆتە دى.

﴿مِنْ عِنْدِیْ﴾، (أَي: مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰی)، لە لایەن خواى بەرزەھو، کە بە شتێوھەکى تايبەت ناردوویەتى.

٥- ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾، ھەرھەھا خوا زاناترە، بەھو ى کى سەرەنجامى مەنزەلگای (پۆزى دواى) لە گرەودایە، کى سەرەنجامى خێرى مەنزەلگای پۆزى دواى بە

قسمت دهبن، دهشگونجن ﴿عَنِقَبَةُ النَّارِ﴾، یانی: (عَنِقَبَةُ النَّارِ الدُّنْيَا)، کن سهره نجامی خیری مه نزلگای دنیای به قسمت دهبن و، له دنیا دا سهر فراز دهبن، پیتی بۆ هیدایه ته که، به کرداری رابردوو: ﴿يَمَنْ جَاءَهُ يَأْهُدِي﴾، به لأم بۆ سهره نجامی خیر: ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَنِقَبَةُ النَّارِ﴾، به (فعل المضارع) چونکه جاری نهو سهره نجامه نه هاتوه، (عَنِقَبَةُ): (الْحَالَةُ الْعَاقِبَةُ الَّتِي تَعْقُبُ أَي: تَجِيءُ عَقِبَ غَيْرِهَا)، (عَاقِبَةُ) نهو حاله به که دئی، له دواى جکه له خو به وه دئی، به زوری وشه (عَاقِبَةُ) بۆ خیر و چاکه به کارهاتوه.

٦- له کۆتاییدا موسا علیهِ السلام ده فرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، به دنیایی سته مکاران سهر فراز نابن، به مراد ناگهن، لیره دا که ده فرموی: ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾، بیگومان مه بهستی پئ فیرعه ون و گه له که به تی، به لأم بۆچی به: (الظَّالِمُونَ) ناویان دینن؟ له سووره تی (البقرة) دا، خوا ﷻ ده فرموی: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، بی پروایه کان ههر نه وان سته مکاری راسته قینه ن، ههر وه ها لوقمان که ناموزگاری کوره کهی ده کات، ده فرموی: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾، لقمان، هاو به ش بۆ خوا دانان، سته میکی گه وره یه.

ئنجا شیرک و کوفره کهی فیرعه ون و دارو ده سته کهی دیار بووه، په روه ردگار ویستوو به تی نه م مؤری زولم و سته میشیان به تیو چاوانه وه بنن، یانی: و پیرای نه وهی کافرن و موشریکن، سته مکاریشن، که ههم سته میان له گه لی به نوو نیسپرائیل کردوه، ههم سته میان له خو یان کردوه و، ههم سته میان له موسا و ها پروون کردوه و، ههم سته میان له په یام و به رنامه ی خوا و له هیدایه تی خوا کردوه و، سته میان له گه له چه واشه کراوه کهی خو شیان کردوه، که قیبتیه کانی میسر بوون، نهو کات.

ئنجا نه گهر سهرنج بدهین ده بینین:

موسا علیهِ السلام زۆر میهره بان و نه رم و نیان بووه، نه وان ده لین: نه وه جادوو به کی هه ل به ستراوه و شتی وامان له باب و با پیرانی پیتشو وماندا نه بیستوه،

به لأم مووسا عليه السلام: چند به نهر میی و ه لأم ده داته وه: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّيْ اَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى﴾، مووسا عليه السلام: فهرمووی: پهروه ردگارم زاناره، به و که سهی که پرنمایي له خواوه هیناوه، نالئی من پرنماییم له خواوه هیناوه، به لکو ده لئی: پهروه ردگارم زاناره، تنجا وهرن، سه رنج بدن: نایا تئوه له سه ر پرنمایین له خواوه، یان من؟ ﴿وَمَنْ تَكُوْنُ لَهُ عِنۡقِيۡةُ الدَّارِ﴾، نایا کئی سه رهنجامی مه نزلکای دنیا (باخود دواپوژ) ی به قسمت دهن، من یان تئوه؟ نالئی مسوگر من سه رفرازم و، تئوهش به د بهخت و مالویرانن، ﴿اِنَّهُمْ لَا یُقْلِحُ الظَّالِمُوْنَ﴾، واته: به دنیایی سته مکاران سه رفراز نابن، نالئی تئوه سته مکارن، هر کامیک له تیمه سته مکار بن، سه رفراز نابن.

(نه حمده شه و فی) شاعیر، قسه یه کی جوانی هیه، ده لئی: (النَّصْحُ لِقَبْلِ فَلَا تُرْسِلُهُ جَبَلًا، وَلَا تَجْعَلُهُ جَدَلًا)، (نصح) یانی: دل سوژی نواندن، به لأم نهو لیره د مه بهستی پی (ناموژگاری) یه، ناموژگاریی قورسه، وه ک چیا به ک مه پتیره به قورسی و، مه یکه شوئی مشت و مرو شه په قسهش، به لکو به نهر میی و میهره بانیی به به ران به ره که تی بلئی، ههروه ها گوتراوه: (الْحَقَّ اَلِیْ مُرَّةً فَاسْتَعْبَرُوا لَهَا خِفَّةَ الْبَيَانِ)، واته: راستی به کان تالین، تئوهش پرون کردنه وه یه کی پووح سووکیان بو بخوازن، واته: به شتویه کی جوان و له قالیکی باشدا نهو راستیانه بخه نه ۰۹۰.

مەسەلەى دووھم:

راگەباندنى فیرعهون بۆ ئەوھ کە جگە لە خۆى پەرستراویکی دیکەى بۆ
بریار بەدەستان و گەلى میسر، پى شک نایەت و، فەرمانکردنى بە ھامان کە
کۆشکىکى لە خشتى قورى سوورکراوھى بۆ دروست بکات، تاکو سەرکەوێتە
سەرى و لەوێھە لە سەریوھە سۆراغى پەرستراوى موسا ﷺ بکات:

خَوَا ﷻ دەرەموى: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلهٍ
غَيْرِ فَأَوْذِي بِكَ يَٰمَنْعُنْ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَمَكِّي أَطْلِعْ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَى
وَلِي لَأُطْنَهُ مِنْ الْكَنِيزِينَ﴾ (۱۱۸)

شیکردنەوھى ئەم ئایەتە، لە شەش برگەدا:

(۱) ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأَيُّهَا الْمَلَأُ﴾: فیرعهون گوتى، ئەى بریار بە دەستان! ئەم (و)ى
(وَقَالَ) بۆ گێڕانەوھە بادانەوھى بەسەرھاتیکە بۆ سەر بەسەرھاتیکى دیکە، بۆیەش
(و)ى بادانەوھە گێڕانەوھە بەکارھاتوھە، چونکە لێردا قسەکە لە مەقامى گفتوگۆ و
وتووێژدا نیە، لەگەڵ موسادا ﷺ ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾، یانى: ھەک چۆن ئەوھى ڕابردوو
بوو، ئەمەشى ھاتە سەرى.

﴿يَتَأَيُّهَا الْمَلَأُ﴾: ئەى بریار بەدەستان! پێشتر گوتوومانە: (الْمَلَأُ) (أى):
الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الْقُلُوبَ مَهَابَةً، ئەوانەى دنى خەلک پەر دەکەن لە سام و ھەبەت،
تیمە بە بریار بەدەستان و، بە کاربەدەستان، بە ئەوانەى فیرعهون پشتى
پێشەستوون، فیرعهونیش بە ناوونیشانى، ھوکمرانى بانیان دەکات، دەلى: ئەى
بریار بەدەستان!

(۲) ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلهٍ غَيْرِ﴾: بۆ تێوھ نەمزانێوھ پەرستراویکی دیکە،
جگە لە خۆم ھەبى.

نەم تەعبیرە ئەوە دەگەین، کە من ھەموو شتێک دەزانم، ئنجا لەبەر ئەوەی من نەمزانیوە، پەرستراویکی دیکە ھەبێ، جگە لە خۆم، کەواتە: بوونی نیە، یانی: بە بەلگەی ئەوە کە من نەمزانیوە پەرستراویکی دیکە، جگە لە خۆم بۆ تێوە ھەبێ، بەو بەلگەیە ئەو پەرستراوە بوونی نیە، بۆیە کە مووسا دەلێ: جگە لە تۆ پەرورەدگارو پەرستراویکی دیکە ھەیە، راست ناکات!

ئنجا فیرعەون کە ئەو لافە لێ دەدات، دەیهوێ بەلگەش بپێتتەو:

۳- ﴿فَأَرْقِي يَهَنَّمُ عَلَى الطِّينِ﴾، ئەى ھامان! ئاگرم بۆ بخە سەر قور، زانا یا ن دەلێن: (ھامان) زانناوی وەزیری فیرعەون بوو، یاخود (ھامان) ھەر ناو بوو، یانی: دەگونجێ ھەموو وەزیرەکانی فیرعەون، ھەر کەسە بە نۆرەى خۆی پێگوترابێ: (ھامان)، ئەمە ناوی نەرك (وظيفة) بێ، نەك ناوی كەسێ، دەشگونجێ ھەر ناوی كەسێ بێ.

ئنجا كە دەلێ: ﴿فَأَرْقِي يَهَنَّمُ عَلَى الطِّينِ﴾، ئەى ھامان! ئاگرم بۆ بخە سەر قور (أي: إطبغوا لي الطين، وأوقدوا عليه النار لضع الأجر)، واتە: قورم بۆ بسووتێنە، ئاگری بخە سەر ئی و، سووری بكەو، تاكو خشتی سوور دروست ببێ، لێرەدا چۆنەتى دروستبوونی خشتی سووریش دەخړتە ڤوو.

۴- ﴿فَأَجْعَل لِّي مَرْحًا﴾، دواى ئەوەى خشتی سوورت دروستکرد، كەرەستەكەت دروستکرد، ئنجا كۆشكێكى بەرزى بۆ دروست بكە، (المرح: أي البناء العالي، أو القصر المرتفع)، (مرح) خانووی بلندە، یان كۆشكى بەرزە، یانی: كۆشكێكى بەرزى بۆ دروست بكە.

۵- ﴿لَمَكِّي أَطْلُعْ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَى﴾، بەلكو بپرواھە پەرستراوی مووسا (عليه السلام)، یانی: بچمە سەر كۆشكەكەو لەوێوە تەماشای بكەم.

لەبەر ئەوەى واى وێنا كردووە كە خوا لەسەر زەوى بوونی نیە، ئەو پەرستراوێ مووسا، لەسەر زەوى دیار نیە، ئنجا ئەگەر ھەبێ دەبێ لە ئاسمان بێ، بۆیە

كۆشكىكى بەرزىم بۇ دروست بىكە، با بېمە سەر ئەو كۆشكە بەرزىم تەماشى ئاسمان بىكەم، داخۇ لەوتىيە؟!

٦- ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، بە دۇنيانى پىشماۋايە (مووسا عليه السلام) لە درۆكەرانە، لە ئاسمانىش بوونى نىيە، واتە: پىشماۋايە مووسا عليه السلام لەو كۆمەلە خەلئەكەيە كە پىشە و عادەتلىك، بىرىتە لە درۆكەردن، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾، ئەو مانا بەھىزىرە، لەو كە بىكوتىرى: ﴿إِنِّي لَأَظُنُّهُ يَكْذِبُ﴾، ياخود: (لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا)، پىم وايە درۆ دەكات، پىم وايە درۆكارە، بەلەم ئەم تەعبىرە، يانى: ھىندەي درۆ كەردە، چۆتە نىيە قوۋلايى ئەو كەسانەو كە عادەتلىك وايە، پىشەيان وايە درۆ دەكەن.

ئىرەدا چەند رايەك ھەن، لەو بارەدە كە ئابا فىرعەون ئەو بىنايەي دروست كەردە، يان نا؟

١- ھەندىك گوتۇويانە: ئەو مەبەست پىي ھەپەمەكانە، كە بە عەرەبىي (هَرَم) بە (أهرام) كۆ دەكرىتەو، ھەپەمەكان كە كاتى خۇي لە مىسەر دروست كراون، ئىستاش ماون، بەلەم ئەو پاست نىيە، چۈنكە ھەپەمەكان ھەر كامىكىيان كۆپى فىرعەونىك بوو، واتە: ھەر فىرعەونىك ئەو ھەپەمەي بۇ خۇي دروستكەردەو دوايى كە مردو، گوتۇويەتى: بىخەنە ئەو، لاشەكانيان لەوتىدا ئىزراون، دواي ئەوئەي مۇميا كراون.

٢- ھەندى گوتۇويانە: دروستىكەردەو سەر كەوتۇتە سەرىشى و تەماشى ئاسمانى كەردە، ھەندىكەش گوتۇويانە: بىنايەكەي دروستكەردەو چۆتە سەرى، بەلەم پىروخاۋە و بۇ خۇشى فەوتاۋە و، خەلئىكىي زۆرىش لەوتىدا فەوتاۋە!

٣- ھەندىكەش گوتۇويانە: نەخىر، كە بىنايەكەي دروستكەردەو، پىروخاۋە و خەلئىكىي زۆر لەوانەي كە كارىيان تىدا كەردە لە زىرىدا فەوتاون، بەلەم بۇ خۇي جارى نەچۆتە سەرى.

٤- مىنىش پىشماۋايە: ئەو ھەمووي سەفسەتەبەك و چەواشەكارىيەك بوو، فىرعەون كەردوويەتى، ئەگەرنا نە بىنا دروستكراۋە و بەرزكراۋەتەو، نە فىرعەون چۆتە سەرى،

بەلکو فیرعهون مەبەستی بوو بۆ چهواشەکردنی خەلک بۆ: پەرورەدگاری مووسا لەسەر زەوی نیه، دەبێ لە ئاسمان بێ، لە ئاسمانیش دیار نیه، ئەگەر بچینه سەر کۆشکی بەرزیش، تەماشای بکەین، هەر دیار نابێ، کەواتە: مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ راست ناکات، کە پەرستراو و پەرورەدگاریکی جگە لە من هەبێت، یانی: ئەگەر پەرستراو و پەرورەدگاری مووسا عَلَيْهِ السَّلَامُ هەبێ، دەبێ بیترێ و بەرھەست بێ، ئنجا لەسەر زەوی نایبین، کەواتە: ئەگەر هەبێ دەبێ لە ئاسمان بێ، لەبەر ئەوەش کە دەرڤەھمان نیه، بچینه ئاسمان، کەواتە: بەلگەبەکمان نیه لەسەر بوونی پەرستراو و پەرورەدگاری مووسا، پێموایە ئەو مەبەستەکی فیرعهونە.

ئنجا ئەو نایەتە موبارەکە، وەک ئەو دوو نایەتە سوورەتی (غافر) وایە، کە خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ تێیان دا دەفرموی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ آتَنِي لِى صَرَخًا لَعَلَّيْ اُتْبَغُ الْاَسْبَبَ ۚ﴾ (٢٧) ﴿اَسْبَبَ السَّحَابِ فَاطْلَعَ اِلَى الْاَلِه مُوسَى وَاِنِّى لَاطْنُ كَذِبًا وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْءَ عَمَلِهٖ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِى تَبَابٍ ۝﴾ (٢٨) واته: فیرعهون گوتی: ئەى هامان! کۆشکێکم بۆ دروستبکە، بەلکو بکەمە پێشەکان، پێشەکانی ئاسمان، لەوێوە تەماشای پەرستراوی مووسا بکەم، پێشموایە درۆکارە، (خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دەفرموی: ئاوا بەو شتوویە کردووە خراپەکی فیرعهون بۆ فیرعهون پازێندرایەو، لە راستە پێی لادرا (لە لایەن شەیتانەو)، پیلان و فێلى فیرعهونیش هەر بەشى سەر بە فەتارەت چوون و لەبەین چوون بوو.

ئەم تەعبیرە کە دەفرموی: ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِى تَبَابٍ ۝﴾ (٢٧) (١) غافر، بەلگەبە لەسەر ئەوێ گومان، چونکە لێردا خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ناوی لەو قسانە فیرعهون ناوە (گێد)، پیلان، فێل، تەلەکە، کەواتە: ئەو قسانە پیلان و تەلەکەبەک بوون بۆ چهواشەکردنی خەلک، بەو ئێوەڕۆکە، کە گومان: فیرعهون ویستووێت بە خەلکە بۆ: هەر شتێک هەبێ، دەبێ بەرھەست بێ و بیترێ، پەرورەدگاری

په رستراوی مووساش الغیث له سهر زهوی نابینرې، کهواته: ده بڼی له ناسمان بڼی،
 پښمان نیه، بچینه ناسمان، کهواته: به لگه یه ک نیه، له سهر بوونی، نه وه هر
 هه مان قسه ی مولحیده کانی نه م پوژگاره یه، که ده لښ: هر شتیک به پنبج
 هه سته کان، دهرک نه کرې، نیه، که تیمه له مهوسووعه ی: (دره وشاوه یی نیمان
 و پووجه لپی نیلحاد، له بهر پوژنای زگماک و عقل و زانست و وه حییدا)، زور
 باش هه م نهو شوبه و تومه ته، هه م سهرجه م نهو شوبه و تومه تانه ی که له
 باره ی بوونی خواوه عقود، مولحیده کان ده یانخه نه روو، له بیخ و بنج و بنه وانه وه
 هه لماته کاندوون، هه روه ها له کومه لپی له کتبه کانی دیکه ی پشووشماندا،
 وه ک بهرگی دووه می مهوسووعه ی: (نیمان و عقیده ی نیسلامی)، هه روه ها
 له: (روونکر دنه وه ی عقیده ی طه حاوی) داو، له کتبی: (نیسلام و پچکان، له
 وتوژ یه که م: سه لماندن بوونی خوا)، هه روه ها له کتبی: (خواناسی نایینی
 نیمان: دره وشاوه یی نیسلام و پووجه لپی پچکان)، به تایبه ت له به شی یه که می
 دا: (خواناسی)، نهو تومه ت و شوبه انه ی مولحیده کاغان، له هه موو نهو کتبه انه دا
 بهر په رچداونه وه.

مهسه لهی سینه م:

خوبه زلگرتنی فیرعه ون و سه ربازه کانی له سه ر زه مینی میسردا به ناهه ق و،
خه یا لکردنی نه وه که ناگه رینه وه بو لای خوا و، سه ر نه جام سزادرانیان له لایه ن
خوا وه و، فریدرانیان بو نیو ده ریای سوورو، نه فرین شوینخانیان له دنیا دا و،
له دوا ر و ژیشدا روو ره ش بو ون و سه ر به هه ش بوونیان:

خو ۱۰ وَاسْتَكَبرَ هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِكِبَرِ الْحَقِّ وَطَنُوا
أَنَّهُمْ إِنَّمَا لَا يَرْجِعُونَ ۱۱ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ، فَسَبَدْنَاهُمْ فِي الْيَسْرِ فَأَنْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَقِبَةُ الْفَالِاحِينَ ۱۲ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَكْذِبُونَ إِلَى الْكَارِ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ لَا يَصُرُونَ ۱۳ وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَنَكْفُرَنَّ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۱۴

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نۆ بر گه دا:

۱- وَاسْتَكَبرَ هُوَ وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِكِبَرِ الْحَقِّ، واته: خوی و سه ربازه کانی له
زه ویدا، له سه ر زه مینی میسردا، به ناهه ق خویان به زلگرت، (الإِسْتِكْبَارُ: التَّكَبُّرُ الشَّدِيدُ،
(إِسْتِكْبَارٌ) له سه ر کیشی (اسْتِفْعَال) ه، (کبر و تکبر)، یانی: خۆبه زلگری و خۆبه زلگرتن،
به لām (إِسْتِكْبَار) یانی: زۆر خۆبه زلگرتن، بۆچی خو ۱۰ بهو ته عبیره ی هینا وه؟ چونکه
به خه یال و یستوو به تی بگاته په رو ده ر دگاری مه زن، یا خود له بهر نه وه ی نکو و لیکر دوه له
بوونی خوی په رو ده ر دگار ۱۴.

۱۰ فِي الْأَرْضِ، (التَّعْرِيفُ فِي الْأَرْضِ لِلْجِنْسِ، أَي: عَالَمِ الْأَرْضِ، إِذْ كَانُوا ذَلِكَ
الْجِنْسَ أَكْثَرًا أَمَامَ الْأَرْضِ)، وشه ی (الْأَرْضِ) که ناسیتراو (مُعْرِف) ه، ناساندنه که ی
بو (جنس) ه، واته: هه موو سه ر زه وی، چونکه له و کاته دا فیرعه ون و دارو
ده سه ته که ی مه زترین ئۆمه تانی سه ر زه وی بوون، هوکمرانییه کی زۆر فراوانیان
هه بوو وه، زۆر به ی سه ر زه مینی گرتۆ ته وه، نه مه رایه که.

بەلەم ئەۋەدى لە قورئاندا دەردەكەۋى، ئەۋەپە كە بەس ئەۋ ولاتەى كە
تېستا مىسرى پى دەلەن، دەستەلاق فیرعەن تەنیا ئەۋىى گرتۆتەۋە، كەۋاتە:
ئەلیف و لام (ال) ەى ناساندنەكە بۆ (عەد) ە: واتە: لەسەر زەمىنى مىسردا خۇيان
بە زلگرت.

﴿يَكْفُرُ الْاَحْيَ﴾، بېگومان خۇ بەزلگرتن ەەر بە ناھەقە، بەلەم ئەم ەسەفە
بۆ ۋوونگرنەۋەپە نەك بۆ خۇپاراستن (استراز)، واتە: بۆ ئەۋەپە كە بزانرى
ئەۋ خۇ بەزلگرىپە بە ناھەق بوۋە، بۆ زياتر ەسەفەردنى خۇبزلگرتنەكەيان
و، ناشىرىنكردن و ناشىرىن خستە بەر چاۋپەتى، ئەگەرنە خۇبەزلگرتن ەەر
بە ناھەقەۋ، خۇبەزلگرتنى بە ەق، بوۋنى نپە، واتە: بۆ ئەۋە نپە كە جىاى
بكاتەۋە لە خۇبەزلگرتىكى دىكە، كە بە ەقە، بەلكو بۆ ئەۋەپە كە ناقتۇلاپى و
ناشىرىنى ئەۋ خۇبەزلگرىپە، زۆر جوان بەرجەستە بكات و پىشانى بدات.

٢- ﴿وَلَمَّا أَنَّهُمْ إِنْسًا لَا يُرْجَمُونَ﴾، واتە: پىيان ۋابوۋ بۆ لای تېمە ناكىپدرېنەۋە،
(أَي: ظَنُّوا عَذَمَ الرُّجُوعِ إِلَى اللَّهِ)، پىيان ۋابوۋ: ناكىپدرېنەۋە بۆ لای خوا ﷻ، ناچنەۋە بۆ
خزمەتى، بۆچى دەفەرموۋى: ﴿وَلَمَّا أَنَّهُمْ إِنْسًا لَا يُرْجَمُونَ﴾؟ چۈنكە نكوۋلىيان
كردۋە لە بوۋنى خوا ﷻ، لە بوۋنى پەرۋەردگار، بۆپە فیرعەن كوتۋوپەتى: بەس من
پەرستراۋانم و نكوۋلىپكردۋە لە بوۋنى خواى پەرۋەردگار، كە پەرستراۋى بە ەقە،
ئىنجا كە نكوۋلى لە بوۋنى خوا كرد، ماناى ۋاپە دەبى ئەۋ بپەرستى! بۆپەش ەمەشە
ھوكمپانە خۇسەپىن و خۇ بە پەرۋەردگار ۋە پەرستراۋ زانەكان، پەۋاج بە كوفرو نىلحاد
دەدەن، تاكو زەمىنە خۇش بى بۆ شىرك و، زەمىنە خۇش بى بۆ كوفرو، سەرەنجام زەمىنە
خۇش بى بۆ پەرستى ئەۋان، ەختىك خواپەرستىي و خوا بە يەكگرتن لە دل و ەقتى
خەلكىدا نەما، زەمىنە خۇش دەبى بۆ ئەۋەى جىكە لە خوا ﷻ، شتانىكى دىكە بپەرستى،
ئىنجا خۇيان ەك پەرستراۋ و پەرۋەردگار بۆ پىشنيار دەكەن و دەخەنە ۋو.

٣- ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ﴾، واتە: خۇى و سەربازەكانىمان گرت.

(۴) - ﴿فَبَدَّلْنَاهُمْ فِي آيَاتِهِ﴾، تنجا به بن بایه غیبه وه فریماندا نه ده ریا وه.

لیره ش و له سووړه تی (الذاریات) یش دا ده فهرموئ: ﴿فَبَدَّلْنَاهُمْ فِي آيَاتِهِ﴾^(۱) الذاریات، واته: فریماندا نه یتو ده ریا، که مه به ست پتی ده ریا ی سووړه، (الیم) به مانای ده ریا دی و، به مانای تاوکی زوړیش دی، چ روو بارکی گه وړه بئ، چ ده ریا بئ.

(۵) - ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾، سه رنج بده! سه ره نجامی سته مکاران چوڼ بوو، بوڼه ده فهرموئ: ﴿عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾، یانی: سته میان کردو سته مه که یان به رده وام بوو، چونکه (ظالم) کوڼه که ی (ظالمین) ه، یان (ظالمون) ه، که (اسم فاعل) ه، که واته: سته مه که یان به رده وام بووه، چونکه ناو (اسم) چه سپاوی و به رده وامیی ده که یه نن.

(۶) - ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ﴾، کردمان به پشه وایانیک که خه لکیان بو لای ناگر (ناگری دوزخه) بانگ ده کرد.

(۷) - ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾، له پوژي هه لسانه وه شدا سه ر ناخرین، پشتیوانیی ناخرین و یارمتهیی نادرین.

(۸) - ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَنَكْفِيَنَّ﴾، لهم دنیا به دا نه فریمان شوین خست و دووړیی نه ومان له به زه یی خوا ﴿﴾، کرده شتیکی په یوه ست، پشیانه وه له ژیا نی دنیا یاندا، واته: که دروستکراوه کان نه فریمان لئ بکه ن و دووړخرانه وه له په حمت و به زه یی خوا ﴿﴾، بینه پشک و به شیان، ﴿وَاتَّبَعْنَاهُمْ﴾، واته: نه فریمان به دوا خست، نه فرینه که گرتی و پشیانه وه لکا.

(۹) - ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ﴾، واته: له پوژي هه لسانه وه شدا نه وان له ناشیرینان و، له پوو ره شان و سه ر به هه شان، (المقبوح: المشتوم بکلمة قبيح: قبيحة الله)، یانی: پوو ره ش و ناشیرین و، قیزه ون و دزیو، له پوژي دوا ییشدا له وان، (مقبوح) یش که سیکه به وشه ی ناشیرین جتیی پندرابئ.

لیرەدا وشەي: ﴿أَيَّمَةَ﴾، بەکارهاتووە، کە کۆی (إمام)ە، پێشەوا، کە سێک کە لە پێش خەڵکیکەوویە، ئیمام ھەر کە سێکە چاوی لێ بکری و، بکریته سەرمەشق لە کاری خێر یاخود شەپدا، ئنجما لیرەدا دەفەرمووی: ئەوا ئیمان کردە پێشەوا، پێش خەڵک دەکەون بەرەو ناگری دۆزەخ، ئەمە یانی:

۱- لە دنیا دا پێشیان دەکەون، بە ڕێی کوفرو شیرک و ئیلحاددا، کە سەرەنجام تووشی ناگری دۆزەخ دەبن.

۲- یاخود ھەر لە ڕۆژی دوایدا، پێش خەڵکە کە دەکەون و بانگیان دەکەن، بەرەو لای ناگری دۆزەخ.

ھەردوو واتایە کە ی ھەن، بەلام واتای یە کە میان وێچووترو بەھێزترە، یانی: ئەوانەمان والێکردن لە دنیا دا خەڵک بانگ بکەن بۆ لای ناگری دۆزەخ و، لە ڕۆژی دوايشدا سەر ناخرێن و پشتیوانی ناکریێن و، لەم ژيانە دنیايشدا نەفرینمان شوێن خست و پێوە لکاندن و، لە ڕۆژی ھەڵسانەویدا ئەوانە لە نێو کەسانێکدا ن کە ڕوو ڕەش و سەربەھەش و، ناشیرین و قیزەونن.

کورتہ باسیک له نسئ سهرنج دا

(۱) - پئغه مبهری خوا ﷺ له فهرمايشتيكدا، كه له خواي پهروه ردگاروه ده پكتير پتهوه، له فهرمووده يه كي قودسييدا، ده فهرموئ: خوا فهرموويه تي: (الْكِبْرِيَاءُ يَدَالِي، وَالْعَظْمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا، قَدْفُتُهُ فِي النَّارِ)، (آخرجه أحمد: ۹۳۴۸، وأبو داود: ۴۰۹۰، وابن ماجه: ۴۱۷۴، ابن حبان: ۵۶۷۱، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ)، واته: خوا ﷺ ده فهرموئ: كه وره يي پؤشاكمه و مه زنيي كراسمه، ههر كه سيك مشت و مرم له گهل بكات، له سهر به كييك له و دووانه، ده پخمه نتيو ناگر.

كه ده فهرموئ: (يَدَالِي وَإِزَارِي)، واته: وهك چؤن كه سيك كه پؤشاكيك له بهر ده كات، تايه ته به ووه، خواي پهروه ردگاريش نه و دوو سيفه ته تايه تن به ووه، وهك چؤن پؤشاكی كه سيك تايه ته به و كه سه ووه، نه و دوو سيفه ته ش تايه تن به خواي پهروه ردگاروه، ههر كه سيك خوي به زلبگرئ، يان خو به مه زن بگرئ، شايسته ي سزاي خواي دادگر ده بي و فريده داته نتيو ناگره ووه، چونكه كه وره يي و مه زنيي تايه تن به خواوه ﷺ.

(۲) - (الرازي) له ته فسيره كه ي خويده^(۱)، ده لي: (قَالَ الْجُبَّارِيُّ الْآيَةُ قَدْ عَلِيَ اللَّهُ تَعَالَى مَا أَغْطَاهُ الْمَلِكُ، وَإِلَّا لَكَانَ ذَلِكَ بِحَقِّ، وَهَكَذَا كُلُّ مُتَغَلِّبٍ، لَا كَمَا لَدَعَى مُلُوكُ بَنِي أُمَيَّةٍ عِنْدَ تَغْلِبِهِمْ أَنْ مُلْكُهُمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ بَيَّنَّ فِي كُلِّ غَاصِبٍ لِحُكْمِ اللَّهِ، أَنَّهُ أَخَذَ ذَلِكَ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَاعْلَمْ أَنَّ هَذَا ضَعِيفٌ لِأَنَّ وَصُولَ ذَلِكَ لِلْمَلِكِ إِلَيْهِ، إِمَّا أَنْ يَكُونَ مِنْهُ، أَوْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، أَوْ لَا مِنْهُ، وَلَا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ كَانَ مِنْهُ، فَلِمَ لَمْ يُقَدِّرْ عَلَيْهِ غَيْرَهُ، فَرُبَّمَا كَانَ الْعَاجِزُ أَقْوَى وَأَعْقَلُ بَكْثِيرٍ مِنَ الْمُتَوَلِّي لِلْأَمْرِ؟ وَإِنْ كَانَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَقَدْ صَحَّ الْغَرَضُ، وَإِنْ كَانَ مِنْ سَائِرِ النَّاسِ فَلِمَ اجْتَمَعَتْ دَوَاعِي النَّاسِ عَلَى نَصْرَةِ أَحَدِهِمَا وَخِذْلَانِ الْآخَرِ؟ وَاعْلَمْ أَنَّ هَذَا أَظْهَرَ مِنْ أَنَّ يَرْتَابُ فِيهِ الْعَاقِلُ).

سهردهتا ده‌لټم: جټی خه‌فت و دلته‌نګییه که زورجار ږوونکه‌ره‌وانی مه‌به‌سته‌کانی قورټان، به تاییه‌ت فخره‌ددینی رازی، هه‌روه‌ها له ته‌فسیره‌کانی دیکه‌شدا که‌م و زور نه‌وه هه‌یه، نایه‌ته‌کانیان ته‌فسیر کردوون، له بهر پوښنایی قوت‌باخانه و مه‌شره‌به فیکریه‌کانی ږوژگاری خو‌باندا، ټیستا (رازی) لټره‌دا ده‌لټن:

جوبانیی کوتوویه‌تی: نهم نایه‌ته به‌لګه‌یه له‌سهر نه‌وه که خوا‌ی به‌رز، نه‌و مولک و ده‌سه‌لټه‌ی نه‌دابوو به‌ فیرعه‌ون، نه‌ګرنا نه‌ګر پټیدابابه به‌ هه‌ق ده‌بوو، (واته: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَسْتَکْبِرُ هُوَ رَحْمَةٌ﴾ فِي الْأَرْضِ يَكْفِرُ الْحَقُّ ۖ، ده‌لټن: بویه خوا ۖ ده‌فه‌رموی: ﴿يَكْفِرُ الْحَقُّ﴾، چونکه دباره خوا پټینه‌داوه، هه‌روه‌ها هه‌ر خو‌سه‌پټنه‌ریک که خو‌ی ده‌سه‌پټن به‌سهر خه‌لک و ولټدا، مانای وایه‌ هوکم‌رانییه‌که‌ی به‌ ناهه‌قه و خوا پټینه‌داوه، نه‌ک وه‌ک پادشاکانی به‌نوو نومه‌یه‌ کاتیک زال‌بوون، لافیان لټدا که مولک و هوکم‌رانییه‌که‌یان له خوا‌ی به‌رزده‌ویه، چونکه خوا‌ی به‌رز ږوونی کردوته‌وه که هه‌ر داګیرکه‌ریک بو‌ هوکمی خوا ۖ، مانای وایه به‌ ناهه‌ق نه‌و هوکمی وهرگرتوه.

[(العجایی) ده‌یه‌وی بیرۆکه‌ی موخته‌زیله باس بکات، که نه‌وه کرده‌وه خراپه‌کان، خوا ۖ نابانغولټنټی، به‌لکو مروغه‌کان بو‌ خو‌یان ده‌یان‌ه‌پټنه دی و، خو‌یان په‌یدایان ده‌کن، که به‌ حیساب نه‌وه به‌رگرییکردنه، له دادګه‌ریی خوا.

ننجا (فخره‌ددینی رازی) یش به‌و لادا ده‌چن، که دباره نه‌ویش ته‌به‌ننسی بیرۆکه‌ی نه‌شاعیره‌ی کردوه، که نه‌ختر هه‌موو شتیک خوا ۖ به‌دیپټنه‌ریه‌تی، بویه ده‌لټن: [بزانه که نه‌و رایه‌ بټه‌تزه، چونکه نه‌و هوکم‌رانییه‌ که که‌یشتوته ده‌ستی فیرعه‌ون، له سن حالان به‌ده‌ر نیه:

ا- یان بو‌ خو‌ی به‌ده‌ستی هټناوه.

ب- یان له خواوه‌یه.

ج- یان نه‌ له خو‌یه‌وه‌یه‌و نه‌ له خواوه‌شه.

ئەگەر لەمەدە بێ، باشە بۆچی ئەو تەوانى دەستەلات بە دەستەو بەگىرى
 و، بۆچی خەلىكىكى دىكە نەيتەوانى؟ چونكە جارى وا ھەيە بابايەكى بى تەوانا،
 بەھىزترە و، عاقلترە لە زۆر لەوانەى كە ھوكمرانن، [كەسىك كە ھوكمران نە،
 ھەيە عاقلترە و بە تەوانا ترىشە و، ورياترىشە لەو كەسەى كە ھوكمرانە، ئەگەر
 بەلەزىنى و بە عەقڵ و تەوانا بۆوايە، دەبۆوايە ئەو بۆوايە بە ھوكمران، ئەگەر
 لە خواى بەرزىشەو بى، ئەو ئەمانجەكە ھاتە دى [كە خوا ﷻ ئەو دەستەلاتەى
 پەيداو، ھەر كەسىكى دىكەش كە دەبەتە ھوكمران، خوا ﷻ پەتە دەدات، ئەگەر
 لە خەلىكەشەو بى، دەپرسىن: بۆچی ھاندەرەكان بۆ خەلىك كۆبۆنەو، كە
 يارمەتەى ئەويان بەدن، كە بۆتە ھوكمران و يارمەتەى ئەو دىكە نەدەن، كە
 نەبۆتە ھوكمران؟ بىزانە كە ئەمە لەو ئەسكەرترە ھىچ عاقلەك تەيدا دوو دى بى.
 [دەلەيم: بۆ وەتە:

يارمەتەى (أَبُو عُبَّاسِ السُّفَّاحِ وَأَبُو جَعْفَرِ الْمَنْصُورِ) بەدەن، بە ئەم يارمەتەى (حەسەن
 بن علي) و (عبدالرحمن بن الأشعث) و (زيد بن علي بن الحسين) و ئەوانە نەدەن
 (خەلىيان پازى بى).]

منیش دەلەيم:

مەرچ نە ھەر شەتەك بە وەستى خوا بوو، بە پەتە پەزەمەندى خوا و، بە پەتە
 شەرىعەتەكەشى بى، كەواتە: ھىچ كام لە جوبەيانى و پازى نەيانەتەكەو، زۆرىش
 جەتە (قَدَرِيَّة) و (أَشَاعِرَة) و (خَبَابِلَة) و (شَيْعَة) و... ھتە، تەبەتەكانى قورئان
 بە پەتە زارەو و چەمك و بۆ چوونە ھەزەبەكانى خەيان، تەفسىر كەردوون، ئەجە
 لە پەستەيدا ھەك زۆر جارى دىكە كۆتوومە: كەدەوكانى مەرووف دروستكراو نەن،
 تەكو پەتەست بەكات خوا ﷻ پەيدايان بەكات، ھەك ئەشەرىيەكان و جەبەرىيەكان
 كۆتوويانە، ياخود مەرووف ئەو كەدەوانە بە دىيەن، ھەك موعتەزەلە و قەدەرىيە،
 كۆتوويانە، بە ئەكو كەدەوكانى مەرووف، ھەدەستەتەران و، ئەنجامدراو {مەكسوپ} و

(مفعول) ان و، مروفیش خوا نهو توانایه ی پداوه بتوانی کردهوه کانی خوئی ودههست
 یئنی، وهک به دهقی ثابته، خوا ﷻ دهه رموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
 لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة - ۲۸۶- واته: مروفی بههرمهنده لهوهی که
 به دهستی دینتی له چاکه و، زهرمهنده لهوهی بهدهستی دینتی له خراپه، کهواته:
 مروفی دهتوانی خیر به دهست یئنی و، شهربش بهدهست یئنی و، لهسر نهوش
 پاداشتی ههیه و، سزاشی ههیه و، خوا ﷻ دروستکردن(خلق)ی تابیهت کردوه
 بهخویهوه، ههروههها فرمان (امر)یشی تابیهت کردوه بهخویهوه، وهک دهه رموی:
 ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرُ﴾ الأعراف، واته: ناگادار بن! بهدیهتبان و پیرداران، هی ویه،
 پیرداران به مانای پیری ته کوبینی، خوا ﷻ گهردوون دهسووریتی و، گهردوونی
 هیناوهته دی و، کوتابی پی دئی له کاتی دیاریکراودا، نهوه هه مووی به دهست
 خواجه، ههروههها بهدیهتانییش بهدهست خواجه، بهلام نه نجامدان: (فعل) و (عمل) و
 (گسب) و (اقرار) و (اجتراف) و (جعل)، نهوانه هه موویان خوا ﷻ بۆ کردهوه کانی
 مروفی به کارهتوان، وهک له (پروونکردنهوهی عقیدهی طحاوی)دا، گوتوومانه و، له
 مهوسووعه عهره بییه که ماندا: (الإسلامَ کَمَا یَتَجَلَّى فی کِتَابِ اللّهِ)، له کتییی دووه مدا
 باسما ن کردوه و، به وهش لهو گیره و کیشهی بهینی جهرییه و قهدهرییه، یاخود
 موعته زیله و نه شاعیره، دهرباز ده بین و، هیچ ناچار نابین که بلئین: کردهوه کانی
 مروفی، یان ده بی خوا ﷻ بیانخولقتینی، که نهو کاته مروفی هیچی بۆ نامیتتهوه،
 یان مروفی بۆ خوئی دهیانخولقتینی، که نهو کاتهش ویرای خوا که بهدیهتیهتر (خالق)
 ه، مروفیش خهلق و وهدیهتانی پالدهدریته لاو نه وهش نه گونجاوه.

به لکو ده لئین: کردهوه کانی مروفی بهدیهتیراو (مخلوق) نین، تاکو پتویستییان
 به بهدیهتیهتر (خالق) بی، به لکو نه نجامدراو (مفعول) ن و، ته نیا به نه نجامدهر
 (فاعل) دینه دی و، وهدهسته تیهتراو (مکسوب) ن و، ته نیا په کیان لهسر (گاسب) و
 وهدهسته تیهتریک که وتوه، نهک په یداکه ریک، چونکه له نه بوونهوه نه هاتوونه
 دی، نایا مروفی که نویریک نه نجام ددهات، یان که سیک که قه تللیک دهکات، یان

زینا دهکات، یان شه پاب ده خوات، یان هج دهکات، یان عه مړه دهکات، شتیکی نه بوو، په پيدا بووه؟ نه خیر، هر نه ندامه کانی که خوا ﷻ دروستیکردوون، ده یان جوولینتی و، ههست و نهسته کانی ناراسته ی کرده ده کات و، شتیک په پيدا نه بووه که له نه بوون (عَدَم) وه، هیترا بیته دی، تاکو په کی له سر به دپهینه ر بکهوئ، به لکو نهو شته له وی ده گوازته وه بو نهوئ، نهو نه ندامه بهو شتیه ده یوولینتی، یانی: هر کردار (فعل) و ده دهسته تیان (کسب) له نارادا هه یه، نجا مرو فیش هم (فَاعِل) ه و، هم (جَاعِل) ه و، هم (گَاسِب) ه و، هم (مُکْتَسِب) ه.

۳- که ده فهرموئ: ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ﴾، واته: خوئ و سهر بازه کانیمان گرت، ﴿فَنَبَذْنَاهُمْ فِي آيَةٍ فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾، فریمان دانه نیو ده ریاه، خاوه نی تفسیری (الْكَشَاف) زه مه خشری، له تفسیره که ی خویدا، وه ک فخره ددینی رازی^(۱) لئی ده خوازته وه، ناوا هم رسته فورناییه شی ده کاته وه، ده لی: ﴿فَهُوَ مِنَ الْكَلِمِ الْمُنْفَعِ الَّذِي دَلَّ بِهِ عَلَى عِظَمِ شَأْنِهِ وَكِبَرِيَاءِ سُلْطَانِهِ، شَبَّهَهُمْ اسْتِخْفَارًا لَهُمْ وَاسْتِغْلَالًا لِعَدَدِهِمْ، وَإِنْ كَانُوا الْكَبِيرَ الْكَثِيرَ وَالْجَمَّ الْغَفِيرَ، بِعَصِيَّاتٍ أَخَذَهُنَّ أَخَذَ فِي كَفِّهِ فَطَرَحَهُنَّ فِي الْبَحْرِ﴾.

ده لی: هم قسه یه که ده فهرموئ: ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ، فَنَبَذْنَاهُمْ فِي آيَةٍ﴾، همه جوړه قسه یه کی زور ناست به رزه، که نهو ته عبیره ده لالت دهکات، له سر مه زنی پیکه ی خوا ﷻ و، که وره یی ده ستلاتی خوا ﷻ، که فیرعه ون و سهر بازه کانی ده جوینتی، له پروی به که م تماشا کردن و، له پروی به که م دانانی ژماره کیانه وه، هه رچه نده که وره ش بوون و زوریش بوون، ده یان شو بهی تی به چند دهنکه چه ویکه وه، که بابایه ک ده یان خاته له په دهستی خوئ و فریان ده داته نیو ده ریاه.

به راستی ته عبیره که ی زور جوانه.

شَبَّحْنَاكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي جهوٲهم** ❖

پیناسہی نهم دہرسہ

نهم دہرسہ مان سیزده (۱۳) ثابہت دہگریتہ خوئی، ثابہتہ کان: (۴۳ - ۵۵)،
لہو سیزده (۱۳) ثابہتہ دا، خوا ۱۱۱ چہند راستیہ کی گہورہ و گرنک، لہ بارہی
قورٹانہوہ دہخاتہ پرو، کہ ناگونجی قورٹان لہ لایہن جگہ لہ خواوہ بن، چونکہ
نہو وردہ کاریانہی لہ بارہی مووسا ۱۱۲ و گہلی مہدیہ نہوہ گرتوونیہ خوئی،
موحہ مہد ۱۱۳ لہو کاتہ دا، لہو شوٹانہ نہبووہ، کہ خوا ۱۱۴ مووسای ۱۱۵ تیدا
دواندوون و، پھیامی خوئی بو ناردوہ، ہہروہا کہ گہلی مہدیہن، شوعیب
۱۱۶ یان بو پڑوانکراوہ.

پاشان خوا ۱۱۷ بہ موحہ مہد ۱۱۸ پیغہ مہری کوتابی دہفہرموی: کہ بہ
جوولہ کہ کان، بلی: نہ گہر راست دہکەن، قورٹان لہ لایہن خواوہ بو پیغہ مہری
کوتابی موحہ مہد ۱۱۹ دانہ بہ زخراوہ، با کتییکی دیکہی پڑ ہدایہ تر لہ قورٹان و
تہورات، لہ خواوہ بہین!

دواییش باسی ہہ لوئیستی پروادارانہ و بہوڑدانانہی، کومہ لیک لہ خاوہن
کتیبہ کان دہکات و، بہ کومہ لیک سیفہتی گہورہ و پھسند وہ سفیان دہکات.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ
لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الشَّرَيفِ إِذْ قَضَيْتَ إِلَىٰ
مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿١٥﴾
وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنَّا لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ

مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّ تُصِيبُهُمْ مُصِيبَةٌ يَمَا قَدِمَتْ
 أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ مَا يَنْذِرُكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 ﴿١٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُرْوَىٰ مِنْ قَبْلِ مَا أُرْوَىٰ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا
 يَمَا أُرْوَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ فَاتَّبِعُوا يَكْتَسِبِ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ لِمَنْ يَشَاءُ أَنْتُمْ أَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ
 فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَتَّبِعِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنْ
 اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِينَ
 ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ يَقُولُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَئِنْ يَتْلُ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَمَّا يَبْعِدُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٢٣﴾ أَوَلَيْكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ يَمَا صَبَرُوا وَيَدْرُءُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةِ وَمَا رَفَعْنَاهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا
 وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَنَّةَ ﴿٢٥﴾ ۞

مانای ده‌قوا ده‌قی نایه‌ته‌کان

{به دنیایای دواى شه‌وى سه‌ده (کۆمه‌لگا) پێش‌وه‌کا‌مان فه‌وتان‌دن، کتیب
 (ته‌ورات)مان، دا به مووسا، به‌رچا‌ور‌وو‌نییه‌کانی بۆ خه‌لکی تیدا بوون و، پێنمایی
 و (مایه‌ی) به‌زه‌یی (خوا) بوو، بۆیان، به‌لکو په‌ند وه‌ر‌بگرن (و راستیه‌کانیان
 بیر بکه‌ونه‌وه) ﴿١٧﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) له‌و کاته‌دا که کاری (په‌یام نار‌د‌مان
 بۆ لای) مووسا ته‌نجام دا، تۆ له‌ ته‌نیش‌ت پۆژ‌نا‌وا (ی چای ط‌وو‌ر) نه‌بووی و
 له‌وێ ئاماده‌ نه‌بووی (تا‌کو بزانی چی له‌گه‌ڵ مووسادا گو‌زه‌راوه‌ و، ئا‌وا به‌
 ورد‌بی بۆیان با‌س‌که‌ی) ﴿٢٤﴾ به‌لکو (ه‌وێ نامۆ بو‌ونه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ت به‌

وہ جی پی پیغہمبہران نہوہیہ کہ، تیمہ چەندان سەدەمان پیگەیانندن و، (نەو کۆمەلگایانە) تەمەنیککی زۆریان بەسەردا پۆیی (تاکو شویتەواری پیغەمبەرانیان لە دڵ و ھۆشدا کز بوو، بۆیە تۆمان رەوانکرد)، ھەرودھا تۆ لە نێو خەلکی مەدیەندا، نیشتەجێ نەبووی (تاکو لەو بارەوہ) ئایەتەکانی تیمەیان بەسەردا (بەسەر خەلکەکەت دا) بخوێنیەوہ، بەلکو تەنیا خۆمان تیرەر و رەوانەکەر (ی تۆ) بووین ﴿١٦﴾ ھەرودھا (ئەو موحەممەد ﷺ!) لەو کاتەدا کە بانگ (ی مووسا) مان کرد، لە نزیك طوورەوہ، تۆ ئامادە نەبووی (تاکو ئاوا بە وردیی ئەوہی لەوێ گوزەرراوہ، باسی بکە)، بەلکو ئەم (پەيام و قورئان)ە، بەزەییەک بوو لە پەرورەدگار تەوہ، تاکو کۆمەلککی پێی بترسینی و ھۆشیار بکەییەوہ، کە بەر لە تۆ ھیچ ترسینەر یان بۆ نەھاتوون، بەلکو بیر یان بکەوێتەوہ و پەند وەر بگرن ﴿١٧﴾ ئەگەر لەبەر ئەوہش نەبووایە، کاتیک بەھۆی ئەوہوہ کە دەستەکانیان پێشی دەخەن (لە کوفر و خراپە) بەلایەکیان بەسەر دێ، بڵێن: پەرورەدگارمان! خۆزگە پیغەمبەرێکت بۆ لا ناردباین، کە شوێن ئایەتەکانت بکەوین و، لە بر واداران بین، (لەبەر ئەوہ نەبووایە تۆمان بۆ لایان رەوان نەدەکرد، بەلەم ناردمانی تاکو تەو بیانوو و پاساوەیان نەبێ) ﴿١٨﴾ کەچی کاتیکیش (تۆمان ناردو) ھەقیان لەلایەن تیمەوہ (بە ھۆی تۆود) بۆ ھات، (لە جیاتی وەرگرتنی) گوتیان: دەبووایە (موحەممەدیش) ھەمان شت (لە موعجیزە بەرھەستەکان) کە بە مووسا دراوہ، پێی بدری، ئەو بەوہش کە پێشتر بە مووسا دراو، بێپروا نەبوون! گوتیان: (مووسا و ھاروون) دوو خاوەن جادوون، پشتگیری یەکدییان کردوہ (لە دژمان) و گوتیان: بە ھەر کامیکیان بێپرواین؟ ﴿١٩﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ!) بڵێ: ئەگەر تێوہ لە راستان: کتییکی دیکە ی پێنمایاکرتەر لەو دووانە (قورئان و تەورات) لە لایەن خواوہ بھێنن، شوێنی دەکەوم ﴿٢٠﴾ ئنجا ئەگەر وەلەمیان نەدایەوہ (بۆ جێبەجێکردنی ئەو داوایە)، بە دنیایی بزائە کە ئەوان تەنیا دوا ی نازەزووەکانیان دەکەون و، ئایا کیش لەو کەسە گومرا ترە کە بەبێ پێنمایی لە

خواوه، شونت نارەزوو (ی خووی یان خەلک) دەکەوێ؟ بێگومان خوا کۆمەڵی سەمەکاران راستەپێ ناکات ﴿٢٠﴾ بە دڵنیاییش تێمە فەرماشتی خۆمانمان بۆ بەردەوام و پەڕەستکردن (سروش و پەيامی خۆمانمان بە بەردەوامیی بۆ ناردن و ئەمان پێچراند)، بەلکو بیریان بکەوتەوه ﴿٢١﴾ ئەوانەى پێش ئەم (قورئان)ە، کتیبمان پێداون، هەر ئەوانە (کۆمەڵیکیان)، بەراستی بروای پێ دێنن ﴿٢٢﴾ کاتیکیش بەسەریاندا بخوێرتەوه دەلێن: بروامان پێهێنا، بە دڵنیایی ئەم (قورئان)ە، هەق و راستە لە پەرورەدگارمانەوه، بە دڵنیایی تێمە پێش ئەوەش ملکەچ بووین (بۆ پەيام و بەرنامەى خوا، کە بە پێغمەبرانى پێشوو دا نێردرابوون) ﴿٢٣﴾ ئا ئەوانە دوو کەپەتان پاداشتان دەدرێتەوه، بەهۆى ئەوهوه کە خۆراگریان کردو، بە چاکە خراپە پال پتوهدەتێن (و لە بەرانبەر خراپەدا چاکە دەکەن)و، لەوهى پێمان داون دەبەخشن ﴿٢٤﴾ کاتیکیش قسەى پووچ دەبیست، پشتی تێدەکەن و دەلێن: کردەوهى خۆمان بۆ خۆمان و، کردەوهى خۆتان بۆ خۆتان، سەلامتان لێ بێ (خوا حافیزتان بێ)، تێمە خوازیاری ئەفامان نین (قسە و باس و خواسیان لەگەڵ بکەین) ﴿٢٥﴾.

ئەنگێرنەوهى هەندێک لە وشەکان

(بَصَائِرُ) : (جَمْعُ بَصِيرَةٍ: وَهِيَ إِذْرَاكُ الْعَقْلِ، سُمِّيَ بَصِيرَةً اسْتِقْفَاً مِنْ بَصَرِ الْعَيْنِ، فَكَانَ الْآيَاتِ هِيَ أَنْفُسُهَا بَصِيرَةً، فَوُضِعَ السَّبَبُ مَكَانَ الْمَسْبُوبِ، وَشَى (بَصَائِرُ) كَوَى (بَصِيرَةً) يه، كە بریتیه لە دەرککردنى عەقل، بۆیه ناوی لێناوه: (بَصِيرَةً)، وەرگیراوه لە دیتنى چاو، (وهك چۆن چاو دەبینى، عەقڵیش دەبینى، چاو شتە بەرھەستەکان دەبینى، عەقڵ شتە نابهەرھەستەکان دەبینى)، ئنجا بۆیه نیشانەکانى خوا ﷻ ناوناون (بَصَائِرُ)، وەك خۆیان بریتى بن لە دیتن و بینایی، لێردەدا ھۆکار لە شوێنى دەرەنجام (پەیداكرار) دانراوه.

نه گه رنا (بَصِيرَة) هوکاري بينينه، به لَام نايه ته کان کراون به (بَصَائِر)، به و واتايه که له نه نجامی نايه ته کاندایتن (بَصِيرَة)، په يدا ده بټی، به لَام وهک نايه ته کان خودی دیتنه که بن.

(فَطَاوَلْ عَلَيْهِمُ الْمُعْمرُ): (طَالَ: طَاوَلْ) واته: درېژ بڼووه، نجا (طَاوَلْ: أَبْلَغْ لِيْزِيَادَةِ الشَّاءِ وَالْأَلْفِ)، (طَالَ) واته: درېژ بڼووه، به لَام (طَاوَلْ) هم پټی (ت)، هم (ا) ځواوه ته سهر، بڼه (طَاوَلْ) و، ماناکه ی زیاتره، چونکه (زِيَادَةُ الْمَبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، وشه په ک پټه کانی زیاتر بن، ههر له خودی ځوی، نجا به هووی (ت) و (ا) هود، به هووی (س و ت) وه بټی، (اسْتَغْفَرَ) یان (اسْتَجَابَ) له جیاتی (أَجَابَ)، ماناکه ی تَوَخَّرْ ده بټی.

(الْمُعْمرُ): (الْمُدَّةُ الَّتِي يُخْضِيهَا الْإِنْسَانُ فِي حَيَاتِهِ، أَوِ الْأُمَّةُ)، (عُمِرَ) بریتیه له و ماوه یه ی که مروی له ژانیدا ده یگوزهرینن، یاخود نوممه تیک، کومه لگا په ک ده یگوزهرینن، (وَالْعُمْرُ: الْأَمَدُ)، وهک خوا عزوجل ده فرموی: ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمراً مِّن قَبْلِهِ﴾ (۱۰۲) یونس، (عُمِرَ) یانی: ماوه، کات، وهک له سوورپتی (یونس) دا، خوا ﷺ به پیغه مبه ری خاتمه ﷺ ده فرموی: که به هاوبه شدا نه ره کان بو خوا، بلن: پټش نه وهی (فورېان) م، بو بټی، ته مه نیکم له نټو ټپوه دا گوزهراندوه و ماومه وه.

(تَأْوِيّاً): (مُقِيماً): (تَوَى بِالْمَكَانِ: أَقَامَ)، له جټیه که مایه وه، نیشته جټی بووه.

(يَتَذَكَّرُونَ): (تَذَكَّرَ) یانی: بیرکه و تنه وه، نجا له نه نجامی بیرکه و تنه وه دا، مروی په ند وهرده گری و، کاری باش ده کات، بڼه جاری واهیه (يَتَذَكَّرُونَ) ههر به مانای خودی مانا پواله ته که ی: (بیریان بکه و ټپه وه) و جاری واهیه به مانای (بیر بکه نه وه)، له نه نجامی بیرکه و تنه وه دا ټینسان بیرده کاته وه، جاری وایه به مانای (په ند وهر بگرن) چونکه له نه نجامی بیرکه و تنه وه دا، ټینسان په ند وهرده گری.

(تَنَظَّهَرَا): (تَعَاوَنَا وَتَعَاوَدَا)، واته: پشتیوانی یه کدیان کردو، هاوکاری یه کدی بیوون.

هؤی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

هؤی هاتنه خواری نهم نایه ته موباره کانه: (۵۱ - ۵۴)، وهک خوا ده فه رموی:

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ هَانَتْهُمْ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَلَئِنْ قُلْنَا لَهُمْ قَالُوا أَمَّا بِهٖ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَهَنَّمَ﴾ ﴿٥٥﴾﴾

لهوبارهوه دوو به سه رهات هه، ناماژه یان پیده کهین:

(۱)- (عَنْ رِفَاعَةَ الْقُرْطُبِيِّ قَالَ: نَزَلَتْ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: فِي عَشْرَةِ أَنَا أَحَدُهُمْ) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۲۷۴۶۶، والطَّبْرَانِي فِي الْكَبِير: ۴۵۶۴، وابن أبي حاتم: ۱۶۹۷۳^(۱)).

واته: (رِفَاعَةُ الْقُرْطُبِيِّ) که یه کیکه له جووله که کان و مسوولمان بووه، ده تن: نهم نایه ته، (واته: نهم نایه تانه)، له باره ده (۱۰) که سانهوه هاتنه خوار، (له) خاوهن کتبه کان که مسوولمان بوون، من یه کیکان بووم.

(۲)- نهم به سه رهات هه، به پیوستی ده زانم بیکیترمهوه، هه رچه نده سه نه ده که ی مشت و مری له سه ره، به لأم له به ره نهوهی ده رس و په ندی زۆری لیوه رده گیرین و، به سه رهاتیکه سه رنجه راکشیه، به چاکه ده زانم بیکیترمهوه، که له کتبی: (الِإِسْتِغَابَ فِي بَيَانَ الْأَسْبَابِ) د^(۲) هاتوه:

(۱) قال مؤلفا الإِسْتِغَابَ: فَلَنَ وَهَذَا سَنَدٌ صَحِيحٌ رِجَالُهُ ثِقَاتٌ، ج ۲، ص ۲۷.

(۲) ج ۲، ص ۳۹-۳۲.

جبرؤکی مسولمانبوونی سهلمانی فارسیی

(عَنْ سَلَامَةَ الْعَجَلِيّ قَالَ: جَاءَ ابْنُ أُخْتٍ لِي مِنَ الْبَادِيَةِ، يُقَالُ لَهُ قُدَامَةُ، فَقَالَ لِي ابْنُ أُخْتِي: أَحِبُّ أَنْ أَلْقَى سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ، فَأَسْلَمَ عَلَيْهِ، فَهَرَجْنَا فَوَجَدْنَاهُ بِالْمَدَائِنِ، وَهُوَ يُؤَمِّنُنِي عَلَى عِثْرِيْنَ أَلْفَا، وَوَجَدْنَاهُ عَلَى سَرِيرٍ يَسْفُ غَوْصًا، فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ، قُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! هَذَا ابْنُ أُخْتٍ لِي قَدِمَ عَلَيَّ مِنَ الْبَادِيَةِ فَأَحَبُّ أَنْ يُسَلَّمَ عَلَيْكَ، قَالَ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قُلْتُ: يَزْعُمُ أَنَّهُ يُحِبُّكَ، قَالَ: أَحِبُّهُ اللَّهُ، فَتَحَدَّثْنَا وَقُلْنَا لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ! أَلَا تَحَدَّثُنَا عَنْ أَصْلِكَ، وَمِمَّنْ أَنْتَ؟ قَالَ: أُمَّا أَصْلِي وَمِمَّنْ أَنَا فَأَنَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ زَاهَرْمُزَر، كُنَّا قَوْمًا مَجُوسًا، فَأَلَانَا رَجُلٌ نَضْرَائِي مِنْ أَهْلِ الْبَزِيرَةِ كَانَتْ أُمُّهُ مِنَّا، فَتَزَلَّ فِينَا وَاتَّخَذَ فِينَا دَيْرًا، قَالَ: وَكُنْتُ فِي كُتَابِ الْفَارِسِيَّةِ، وَكَانَ لَا يَزَالُ غُلَامٌ مَعِيَ فِي الْكُتَابِ يَجِيءُ مَضْرُوبًا يَتِيكِي، قَدْ ضَرَبَهُ أَبَوَاهُ، فَقُلْتُ لَهُ يَوْمًا: مَا يَتِيكِيكَ؟ قَالَ: يَضْرِبُنِي أَبَوَايَ، قُلْتُ: وَلِمَ يَضْرِبَانِكَ؟ قَالَ: أَتَى صَاحِبَ هَذَا الدَّيْرِ، فَلَمَّا عَلِمَا ذَلِكَ ضَرَبَانِي، وَأَنْتَ لَوْ أَتَيْتَهُ سَمِعْتَ مِنْهُ حَدِيثًا عَجِيبًا، قُلْتُ: فَأَذْهَبَ بِي مَعَهُ، فَأَتَيْنَاهُ فَحَدَّثَنَا عَنْ بَدْءِ الْخَلْقِ، وَعَنْ بَدْءِ خَلْقِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَعَنِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، قَالَ: فَحَدَّثَنَا بِأَعَادِيثٍ عَجَبٍ، قَالَ: وَكُنْتُ أَخْتَلِفُ إِلَيْهِ مَعَهُ، قَالَ: فَقَطِنَ لَنَا غِلْمَانٌ مِنَ الْكُتَابِ، فَجَعَلُوا يَجِئُونَ مَعَنَا، فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ أَهْلُ الْقَرْيَةِ أَنَّهُمْ، فَقَالُوا لَهُ: يَا هَذَا، إِنَّكَ قَدْ جَاوَزْنَا، فَلَمْ تَرِ مِنْ جَوَارِنَا إِلَّا الْحَسَنَ، وَإِنَّا نَرَى غِلْمَانًا يَخْطِفُونَ إِلَيْكَ، وَنَحْنُ نَحَافُ أَنْ تُفْسِدَهُمْ عَلَيْنَا، أَخْرُجْ عَنْهُ، قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ لِذَلِكَ الْغُلَامِ الَّذِي كَانَ يَأْتِيهِ: أَخْرُجْ مَعِيَ، قَالَ: لَا اسْتَطِيعُ ذَلِكَ، وَقَدْ عَلِمْتُ شِدَّةَ أَبِيِّي عَلَيَّ، قُلْتُ: لَكِنِّي أَخْرُجُ مَعَكَ، وَكُنْتُ يَتِيمًا لَا أَبَ لِي، فَهَرَجْتُ مَعَهُ، فَأَخَذْنَا جَبَلَ زَاهَرْمُزَر، فَجَعَلْنَا نَمِشِي وَنَتَوَكَّلُ، وَنَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِ الشَّجَرِ، حَتَّى قَدِمْنَا الْبَزِيرَةَ، فَقَدِمْنَا نَصَبِينَ، فَقَالَ لِي صَاحِبِي: يَا سَلْمَانُ! إِنَّ هَهُنَا قَوْمًا هُمْ عِبَادُ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْقَاهُمْ، قَالَ: فَجِئْنَا إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْأَحَدِ وَقَدْ اجْتَمَعُوا، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ صَاحِبِي فَحَيَّوهُ، وَبَشُّوا بِهِ، وَقَالُوا: أَيْنَ كَانَتْ غَيْبَتُكَ؟ قَالَ: كُنْتُ فِي إِخْوَانٍ لِي مِنْ قِبَلِ فَارَسٍ فَتَحَدَّثْنَا مَا تَحَدَّثْنَا، ثُمَّ قَالَ لِي صَاحِبِي: قُمْ يَا سَلْمَانُ انْطَلِقْ، فَقُلْتُ: لَا، دَعْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ، قَالَ: إِنَّكَ لَا تُطِيقُ مَا يُطِيقُ هَؤُلَاءِ، يَصُومُونَ الْأَحَدَ إِلَى الْأَحَدِ، وَلَا يَتَامُونَ هَذَا اللَّيْلَ، وَإِذَا فِيهِمْ رَجُلٌ مِنْ أَبْنَاءِ الْمُلُوكِ، تَرَكَ الْمُلْكَ

وَدَخَلَ فِي الْعِبَادَةِ، فَكُنْتُ فِيهِمْ حَتَّى أَمْسَيْنَا، فَجَعَلُوا يَذْهَبُونَ وَاحِدًا وَاحِدًا إِلَى غَارِهِ
الَّذِي يَكُونُ فِيهِ، قَالَ: فَلَمَّا أَمْسَيْنَا، قَالَ ذَلِكَ الرَّجُلُ الَّذِي مِنْ أَبْنَاءِ الْمُلُوكِ: مَا هَذَا
الْغَلَامُ، لَا تَضَعُوهُ لِيَأْخُذَهُ رَجُلٌ مِنْكُمْ، فَقَالُوا: خُذْهُ أَنْتَ، فَقَالَ لِي: هَلُمَّ يَا سَلْمَانُ،
فَدَهَبَ بِي مَعَهُ حَتَّى أَتَى غَارَهُ الَّذِي يَكُونُ فِيهِ، فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ هَذَا خُبْرٌ، وَهَذَا أَدَمُ
فَكُلْ إِذَا غَرِثْتَ، وَصُمَّ إِذَا نَصِطْتَ، وَصَلَّ مَا بَدَأَ لَكَ، وَتَمَّ إِذَا كَسَلْتَ، ثُمَّ قَامَ فِي صَلَاتِهِ،
فَلَمْ يَكَلِّمْنِي إِلَّا ذَلِكَ، وَلَمْ يَنْظُرْ إِلَيَّ، فَأَخَذَنِي النِّعَمُ تِلْكَ السَّبْعَةَ أَيَّامٍ لَا يَكَلِّمُنِي أَحَدٌ،
حَتَّى كَانَ الْأَحَدُ، فَذَهَبْنَا إِلَى مَكَانِهِمُ الَّذِي كَانُوا يَجْتَمِعُونَ، قَالَ: وَهُمْ يَجْتَمِعُونَ كُلَّ
أَحَدٍ يُفْطِرُونَ فِيهِ، فَيَلْقَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا، فَيُسَلِّمُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، ثُمَّ لَا يَلْتَقُونَ إِلَى
مِثْلِهِ، قَالَ: فَزَجَعْنَا إِلَى مَنْزِلِنَا، فَقَالَ لِي مِثْلَ مَا قَالَ أَوَّلَ مَرَّةٍ: هَذَا خُبْرٌ وَأَدَمُ، فَكُلْ مِنْهُ
إِذَا غَرِثْتَ، وَصُمَّ إِذَا نَصِطْتَ، وَصَلَّ مَا بَدَأَ لَكَ، وَتَمَّ إِذَا كَسَلْتَ، ثُمَّ دَخَلَ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ
يَلْتَفِتْ إِلَيَّ، وَلَمْ يَكَلِّمْنِي إِلَى الْأَحَدِ الْآخِرِ، وَأَخَذَنِي غَمٌّ، وَخَذْتُ نَفْسِي بِالْفِرَارِ، فَقُلْتُ:
أَصْبِرْ أَحَدَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً، وَلَمَّا كَانَ الْأَحَدُ زَجَعْنَا إِلَيْهِمْ فَأَفْطَرُوا وَاجْتَمَعُوا، فَقَالَ لَهُمْ: إِنِّي
أُرِيدُ بَيْتَ الْمُقَدِّسِ، فَقَالُوا لَهُ: وَمَا تُرِيدُ إِلَى ذَلِكَ؟ قَالَ: لَا عَهْدَ لِي بِهِ، قَالُوا: إِنَّا نَخَافُ
أَنْ يَحْدُثَ بِكَ حَدَثٌ فَيَلْتَفِتَ غَيْرَتَا، وَكُنَّا نَحِبُّ أَنْ تَلِيكَ، قَالَ: لَا عَهْدَ لِي بِهِ، فَلَمَّا سَمِعْتُهُ
يَذْكُرُ ذَلِكَ فَرَحْتُ، قُلْتُ: نُسَافِرُ وَنَلْقَى النَّاسَ، فَيَذْهَبُ عَنِّي النِّعَمُ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُّ،
فَهَرَجْتُ أَنَا وَهُوَ، وَكَانَ يَصُومُ مِنَ الْأَحَدِ إِلَى الْأَحَدِ، وَيُصَلِّي اللَّيْلَ كُلَّهُ، وَيَهْمِي النَّهَارَ،
فَإِذَا نَزَلْنَا قَامَ يُصَلِّي، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ حَتَّى التَّهَنُّتَا إِلَى بَيْتِ الْمُقَدِّسِ، وَعَلَى الْبَابِ رَجُلٌ
مُتَّعِدٌ يَسْأَلُ النَّاسَ، فَقَالَ: اغْطِينِي، فَقَالَ: مَا مَعِي شَيْءٌ، فَدَخَلْنَا بَيْتَ الْمُقَدِّسِ، فَلَمَّا رَأَى
أَهْلَ بَيْتِ الْمُقَدِّسِ بَشُّوا إِلَيْهِ، وَاسْتَبَشَرُوا بِهِ، فَقَالَ لَهُمْ: غَلَامِي هَذَا فَاسْتَوْصُوا بِهِ،
فَانْطَلَقُوا بِي فَأَطْعَمُونِي خُبْرًا وَلَحْمًا، وَدَخَلَ فِي الصَّلَاةِ فَلَمْ يَنْصَرِفْ إِلَيَّ حَتَّى كَانَ يَوْمُ
الْأَحَدِ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ لِي: يَا سَلْمَانُ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَصْغَ رَأْيِي، فَإِذَا بَلَغَ الظِّلُّ مَكَانَ كَذَا
وَكَذَا فَأَلْقِطْنِي، فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَتَامَ، فَبَلَغَ الظِّلُّ الَّذِي قَالَ، فَلَمْ أَوْفِظْهُ مَأْوَاةً مِمَّا رَأَيْتُ
مِنْ اجْتِهَادِهِ، وَنَصَبِهِ، فَاسْتَقِظْتُ مَدْعُورًا، فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ، أَلَمْ أَكُنْ قُلْتُ لَكَ: إِذَا بَلَغَ
الظِّلُّ كَذَا وَكَذَا فَأَلْقِطْنِي؟ قُلْتُ: بَلَى، وَلَكِنْ إِنَّمَا مَنَعَنِي مَأْوَاةُ لَكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ دَأْبِكَ،
قَالَ: وَيَحَكَ يَا سَلْمَانُ إِنِّي أَكْرَهُ أَنْ يَقُوتَنِي شَيْءٌ مِنَ الذَّهْرِ لَمْ أَغْمَلْ فِيهِ إِلَيَّ خَيْرًا، ثُمَّ
قَالَ لِي: يَا سَلْمَانُ اعْلَمْ أَنَّ أَفْضَلَ دِينِنَا الْيَوْمَ النُّصْرَانِيَّةُ، قُلْتُ: وَيَكُونُ بَعْدَ الْيَوْمِ دِينُ
أَفْضَلَ مِنَ النُّصْرَانِيَّةِ؟ كَلِمَةً أَلْقَيْتُ عَلَى لِسَانِي، قَالَ: نَعَمْ، يَوْشِكُ أَنْ يُنْبِئَ نَبِيٌّ بِأَكُلِ
الْهَدْيَةِ، وَلَا يَأْكُلِ الصَّدَقَةَ، بَيْنَ كَيْفَتِهِ خَاتَمِ النُّبُوَّةِ، فَإِذَا أَذْرَكْتَهُ فَاتَّبِعْهُ وَصَدَّقْهُ، قُلْتُ:

وَأِنْ أَمَرْنِي أَنْ أَدْعَ النَّصْرَانِيَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَإِنَّهُ نَبِيٌّ لَا يَأْمُرُ إِلَّا بِحَقٍّ، وَلَا يَقُولُ إِلَّا حَقًّا،
وَاللَّهِ لَوْ أَدْرَكْتُهُ ثُمَّ أَمَرْنِي أَنْ أَقْعَ فِي النَّارِ لَوْفَتُّهَا، ثُمَّ خَرَجْنَا مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ،
فَمَرَرْنَا عَلَى ذَلِكَ الْمَقْعِدِ، فَقَالَ لَهُ: دَخَلْتَ قَلَمٌ تُعْطِينِي، وَهَذَا الْخُرُوجُ فَأَعْطِينِي،
فَالْتَمَسْتُ قَلَمٌ يَرِ عَوَلَهُ أَحَدًا، قَالَ: فَأَعْطِينِي يَدَكَ، فَأَخَذَهُ بِيَدِهِ، فَقَالَ: ثُمَّ بِلَاذِ اللَّهِ،
قَالَ: فَقَامَ صَاحِبًا سَوِيًّا، فَتَوَجَّهَ نَحْوَ أَهْلِهِ، فَاتَّبَعْتُهُ بِصَرِي تَعَجُّبًا مِمَّا رَأَيْتُ، وَخَرَجَ
صَاحِبِي فَاسْتَرْعَ الْمَشْيَ، وَتَبِعْتُهُ فَتَلَقَّاهُ رُفْقَةً مِنْ كَلْبٍ أَغْرَابٍ، فَسَبَّوْنِي، فَحَمَلُونِي عَلَى
بَعِيرٍ، وَشَدُّوْنِي وَثَاقًا، فَتَدَاوَلُونِي الْبَيْعَ حَتَّى سَقَطْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَاسْتَرَانِي رَجُلٌ مِنَ
الْأَنْصَارِ فَجَعَلَنِي فِي حَائِطٍ لَهُ مِنْ نَخْلٍ، فَكُنْتُ فِيهِ، قَالَ: وَمِنْ ثَمَّةٍ تَعْلَمُتُ عَمَلُ
الْخُوصِ، أَشْتَرِي خُوصًا بِدِرْهَمٍ، فَأَعْمَلُهُ فَأَبِيعُهُ بِدِرْهَمَيْنِ، فَأَرُدُّ دِرْهَمًا فِي الْخُوصِ،
وَأُسْتَنْفِقُ دِرْهَمًا، أَحِبُّ أَنْ أَكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِي، وَهُوَ يَوْمِيذٍ أَمِيرٌ عَلَى عِشْرِينَ أَلْفًا،
فَتَلَقَّاهُ وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ، أَنَّ رَجُلًا قَدْ خَرَجَ بِثَمَّةٍ يَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَرْسَلَهُ، فَكُنْتُ
مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُنْتُ، فَهَاجَرَ إِلَيْنَا وَقَدِمَ عَلَيْنَا، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَأَجْرُؤُنَهُ، فَذَهَبْتُ إِلَى
السُّوقِ، فَاسْتَرَيْتُ لَحْمَ جَزْوَ بِدِرْهَمٍ ثُمَّ طَبَخْتُهُ، فَجَعَلْتُ قِصْعَةً مِنْ ثَرِيدٍ، فَاخْتَمَلْتُهَا
حَتَّى أَتَيْتُهَا بِهَا عَلَى عَاتِقِي، حَتَّى وَضَعْتُهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: «مَا هَذِهِ، أَصَدَقَةٌ أَمْ
هَدِيَّةٌ؟» قُلْتُ: بَلْ صَدَقَةٌ، فَقَالَ لِصَاحِبِهِ: «كُلُوا بِسْمِ اللَّهِ»، وَأَمْسَكَ وَلَمْ يَأْكُلْ،
فَمَكَّنْتُ أَيْمَانًا، ثُمَّ اشْتَرَيْتُ لَحْمًا أَيْضًا بِدِرْهَمٍ فَأَضْنَعُ مِثْلَهَا، فَاخْتَمَلْتُهَا حَتَّى أَتَيْتُهَا بِهَا
فَوَضَعْتُهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: «مَا هَذِهِ، هَدِيَّةٌ أَمْ صَدَقَةٌ؟» قُلْتُ: لَا بَلْ هَدِيَّةٌ، فَقَالَ
لِصَاحِبِهِ: «كُلُوا بِسْمِ اللَّهِ» وَأَكَلَ مَعَهُمْ، قُلْتُ: هَذَا وَاللَّهِ يَأْكُلُ الْهَدِيَّةَ، وَلَا يَأْكُلُ
الْصَدَقَةَ، فَظَنَرْتُ قَرَأَيْتُ بَيْنَ كَيْفِيهِ خَاتَمَ النُّبُوَّةِ مِنْ بَيِّضَةِ الْعِمَامَةِ، فَاسْلَمْتُ ثُمَّ
قُلْتُ لَهُ دَأْتُ يَوْمَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ قَوْمِ النَّصَارَى؟ قَالَ: «لَا خَيْرَ فِيهِمْ»، وَكُنْتُ أَجِبُهُمْ
حُبًّا شَدِيدًا لِمَا رَأَيْتُ مِنْ اجْتِهَادِهِمْ، ثُمَّ إِلَى سَأَلْتُهُ بَعْدَ أَيْلَامٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ قَوْمِ
النَّصَارَى؟ قَالَ: «لَا خَيْرَ فِيهِمْ وَلَا فِيمَنْ يُجِبُهُمْ»، قُلْتُ فِي نَفْسِي: فَأَنَا وَاللَّهِ أَجِبُهُمْ، قَالَ:
وَذَلِكَ وَاللَّهِ حِينَ بَعَثَ النَّبِيَّ، وَجَرَدَ السَّيْفَ، فَسَرِيَّةٌ تَدْخُلُ، وَسَرِيَّةٌ تَخْرُجُ وَالسَّيْفُ
يَقْطُرُ، قُلْتُ: يُخَدِّثُ بِي الْآنَ أَيُّ أَجِبُهُمْ، فَيَبْتَغِي إِلَيَّ فَيَضْرِبُ عُنُقِي، فَتَعَدُّتُ فِي الْبَيْتِ،
فَجَاءَنِي الرَّسُولُ ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: يَا سَلَمَانَ أَجِبْ، قُلْتُ: مَنْ؟ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قُلْتُ:
هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي كُنْتُ أَحْذَرُ، قُلْتُ: نَعَمْ حَتَّى الْحَقِّقَ، قَالَ: لَا وَاللَّهِ حَتَّى تَجِيءَ، وَأَنَا
أَحْدُثُ نَفْسِي أَنْ لَوْ ذَهَبَ أَنْ أَفِرَّ، فَاَنْطَلِقُ بِي فَالْتَهَيْتُ إِلَيْهِ، فَلَمَّا رَأَيْتُ بَسْمَ وَقَالَ لِي:
«يَا سَلَمَانَ أَبَشِّرْ، فَقَدْ فَرَّجَ اللَّهُ عَنْكَ»، ثُمَّ تَلَا عَلَيَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
 مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٢﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبَدَّوْنَ بِالْحَسَنَةِ الَّتِي كُنَتْ
 وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذَا سَأَلُوا لِلْفَحْشَاءِ مَا لَكُم بَهَا أَجَبْتُمُ اللَّهَ بِالْحَقِّ لَمَّا أَعْتَلْنَا وَلَكُم
 أَجَلٌ لَمْ نَمُكِّنْ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَنَّةَ ﴿٥٤﴾ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَالَّذِي بَعَثَكَ
 بِالْحَقِّ لَقَدْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: لَوْ أَدْرَكْتُهُ فَأَمَرَنِي أَنْ أَقْعَ فِي النَّارِ لَوَقَعْتُهَا، إِنَّهُ نَبِيٌّ لَا يَقُولُ
 إِلَّا حَقًّا، وَلَا يَأْمُرُ إِلَّا بِالْحَقِّ! ﴿٥٥﴾

واته: سه لاهم تی عه جهلی ده لئی: خوشکه زایه کم له بیابانه وه (له ده شته وه)
 هاتوو، پیتی ده گوترا: قودامه، پیتی گوتم، (واته: خوارزایه کمم پیتی گوتم): حه ز
 ده کمم سه لمانی فارسیی بیینم، سلای لی بکم، ئیمه ش چووینه لای (نه یگوتوه:
 له کوئی و چوئن)، له مه دانیین بوو (مه دانیین ئیستا «سه لمان پاکی» پی ده گوتری،
 له بهر نه وهی سه لمانی فارسی دواپی له وئی به خاک سپیژدراوه)، که نه و کاته
 بهر پرسی بیست هه زار (۲۰۰۰۰) کهس بوو، (وا پنده چئی (۲۰۰۰۰) سه ربازی
 له بهر ده سندا بوو بیئت) و، که چووینه لای ته ماشامان کرد له سه ر ته ختیگ
 دانیشتوو، شتیکی ده چنی، له پووشی دارخورما (خوص) به وه ده گوتری: که له
 پووشی دارخورما، یان له لقه کانی دارخورما، ده چنئی، وهک چوئن له کورده وارییدا
 سه به ته و بهر چنه و نه وانه له شووله دار ده چنئین، سلومان لیکرد، گوتم:
 نهی نه بوو عه بدولتلا! نه مه خوارزایه کمه (خوشکه زایه کمه) له بیابانه وه، هاتوه
 بۆ لای من، هه زی کرد سلوات لی بکات، گوتی: (وَعَلَيْهِ السَّلَام وَرَحْمَةُ اللَّهِ)،
 سه لام و په حمه تی خوا له ویش بی، گوتم: ده لئی: که توئی خو شده وئی، نه ویش
 گوتی: (أَحَبُّهُ اللَّهُ)، خوا خو شتی بوئی، ده لئی: قسه مان کرد، پیمان گوت: نهی
 نه بوو عه بدولتلا! تابا له باره ی بنه چه که ی خو ته وه، تو له کیی و له کوئوه
 هاتوو، بۆمان باس ناکه ی؟ ده لئی: گوتی: بنه چه که ی من، من له کیم، من
 پیاوینکم خه لکی رامهورموز (شاریکه نه و کاته له تیران بووه) و، ئیمه خه لکیکی

مە جووسی بووین، پیاوێکی نەصرانییە که خەڵکی جەزیرە بوو [کاتی خۆی (خزیرة ابن عمر) مەشهور بوو]، لە جەزیرەو هات، (واتە: لە باکووری کوردستانهوه)، که دایکی لە تێمە بوو، (بایی ئەو پیاوێ نەصرانییە، ئافرهتێکی لە پامهۆرموز خواستوه)، لە لامان دابهزی، (لە لای تێمە نیشتهجێ بوو)، دێرێک (پەرستگایەکی) دروستکرد، که ئەنیا خۆی خوا پەرستی تێدا بکات، من قوتابی بووم بە فارسی دەمخوێند، مێرد منداڵێکم لەگەڵدا بوو، ئەوانە ی دەویست فێری خوێندن و نووسین بێ، هەموو پۆژێک که دەهات لێدرا بوو دەگریا، باب و دایکی لێیان دابوو.

پۆژێک پێم گوت: چ شتێک دەتگریته؟

گوتی: باب و دایکم لێم دەدەن.

پێمگوت: بۆچی لێت دەدەن؟

گوتی: دەچمە لای خاوەنی ئەو دێرە، (ئەو کەسە نەصرانییە)، کاتێک باب و دایکم بزانن، چووم بۆ لای لێم دەدەن (لەبەر ئەوەی ئەوان مەجووسی بوون و، کابراش نەصرانییە بوو، ئەوەک بکەوێتە ژێر کاریگەری).

ئنجای (ئەو مێرد منداڵە، کوڕە گەنجە)، پێی گوتم: ئەگەر بچێە لای قسەیهکی زۆر سەر سۆپهێنەری لێ دەبیستی، (شتێکی لێ دەبیستی، که تێمە ی مەجووسی ئەو نازانین).

گوتم: لەگەڵ خۆتم بەرە بۆ لای، چووین بۆ لای، لە بارە ی سەرەتای دروستبوونی دروستکراوەکانهوه، قسە ی بۆ کردین، لە بارە ی سەرەتای دروست بوونی ئاسمان و زەوی، لە بارە ی بەهەشت و دۆزخ، (وەک لە وه حیی پێغه مبراندای هاتوه)، چەند قسەیهکی زۆر سەر سۆپهێنەری بۆ کردین (بەلای ئەوانهوه جێی سەر سۆپمان بووه، شتی وایان نەبیستوه).

منیش ئاوا بەو شتووە هاموشۆم دەکرد، دەچوووم بۆ لای، ئنجا کۆمەتیک لەو مندالانە (لەو کۆرە گەنجانە)ی خەریکی خۆتەندن بوون، هەستیان پێکردین، ئەوانیش لەگەڵمان دەهاتن، کاتیک خەلکی ئاوەدانیه که پێیان زانی، هاتن بۆ لای و، پێیان گوت: فلانکەس! تۆ بووی بە دراوسێی تێمە، لە دراوسێتیی تێمە بەس چاکەت بینیوە، تێمە دەبینین که مێرد مندالەکامان هاموشۆت دەکەن، تێمەش دەترسین بیری مێرد مندالەکامان تیک بەدی، (واتە: وەک خۆتیا لێ بکە و لە بیری مەجووسی هەلێانگێزییەوه)، بۆیه بڕۆ لە تێومان بچۆ دەری، گوتی: بەلێ.

ئنجا بابای ئەصرانیی (که دیارە زانیایەکی ئەصرانیی بووه)، بەو مێرد مندالەهی هاموشۆی دەکرد، پیتی گوت: لەگەڵم وەرە با بڕۆین، گوتی: ناتوانم، دەزانی باب و دایکم چەند لەسەر من توندن، (سەلمان دەلێ: گوتم: بەلام من لەگەڵت دێم بۆ دەرەوه، منیش مندالێکی هەتیو بووم (بابم نەبوو)، لەگەڵی پۆشتم، بە چیا ی پامهورموزدا پۆشتین، پشتمان بە خوا بەستبوو و، لە بەرو میوهی درەخهکان دەمانخوارد (دەبێت که شه که هاوین بووی، که درەختی بەردار، میوهیان پتووه بووه، ئنجا هەنجیره کتویلکه بووه، توو بووه)، پۆشتین تاکو گەشتینه جهزیره، (واتە: شارەکهی غۆی شاری زانا ئەصرانییه)، چووینه ئەصبیین (جهزیره به ههموو دهفهره که گوتراوه و نهصبیین شارێک بووه لهوێ)، هاوهلەکەم (زانا ئەصرانییه که) پێگوتم: ئەي سەلمان! لێره کۆمەتیک هەن، که لە ههموو خەلکی سەر زەوی و خواپەرستین و، حەز دەکەم پێیان بگەم (بچمه لایان)، رۆژێکی یەکشەممە بوو چووینه لایان، ههموویان کۆبوو بوونهوه، [ئەصرانییهکان وەک چۆن مسۆلمانان لە رۆژانی جومعهدا کۆدەبنهوه، ئەوانیش لە یەکشەمماندا کۆدەبنهوه و جووله که کانیشت له شه مماندا، (ئهو زانا ئەصرانییه) هاوهلەکەم سلاوی لێکردن، ئەوانیش سلاویان لێکردهوه، له رپویدا زۆر گەش بوون، (دلغوش بوون)، گوتیان: ئەو ههموو ماوهیه که دیار نەبووی، له کوێ بووی؟ ئەویش گوتی: لە لای هەندێک لە برایهکانم بووم

له ولاتی فارس، ده لئی: نهوهی باسمان کرد، (قسه و باسیان کردوهو به سه رهاتی
 خوی بو گیراونهوه)، باسمانکرد، دواپی هاو ده له کم پیتی گوتم: نهی سه مان! هه آسه
 با برۆین، منیش پیم گوت: نا! لیمگه ری با له گه ل نهوانه دا بم، (زور خوا په رست و
 دیندار بوون)، نهویش پیتی گوتم: نهوهی نهوانه له توانایاندا هه به، تو له تواناندا
 نیه، نهوانه له یه کسه ممهوه تاکو یه کسه ممه به برۆزوو دهب، (یه ک هه فته هیچ
 ناخون)، شهوگاریش ناخهون (وا دیاره شهوگار هه ر خواپه رستیان کردوه)، ته ماشام
 کرد پیاوئیک له پادشازاده کانیان له نیودا بوو، وازی له هوکمپانیسی هتیاوو، چوو
 بووه نیو نهو خواپه رستییهوه، له نیویاندا مامهوه، تاکو نیواره مان کرد (گه یشتینه
 نیواره)، نیدی هه ر کامیکیان یه ک له دواپی یه ک چوو بو نهو شه شکه و ته ی که خوی
 تیدا بوو، پیتشر خواپه رستی تیدا ده کرد، (هه ر کامیکیان شه شکه و تیکی هه بووه،
 په نایه کی هه بووه)، نجا کاتیک نیواره مان کردوه نهو پیاهوی که پادشازاده بوو
 (له کورانی پاشایان بوو)، گوتی: نهو کوره کینه و چی ده کات؟ (دیاره له زانا
 نه صرانییه که ی پرسیهوه)، با یه کیک له تیوه له گه ل خوی بیبات، گوتیان: تو بیبه،
 له گه ل خوتی به ره، بیعهویننهوه، پیتی گوتم: سه مان هه آسه، له گه ل خویدا بردمی
 تاکو چوو بو شه شکه و ته که ی که تیدا بوو، گوتی: نهی سه مان! نه مه نانه و نه مهش
 پیخوره، هه ر کاتیک زورت برسیبوو، لئی بخو و، هه ر کاتیک که سه رحال بووی
 توانات هه بوو به برۆزوو به و، نهوهنده ی که بو ت ده کرتی، نوئژان بکه و، هه ر
 کاتیک که ته نه ب ل بووی، (چیدیکه نه توانی) بخمهوه، (خواردن و خواردنهوه که ت،
 ده بی به نه ندازه ی زور پیوستی بی و، هه روه ها خهویشت)، دواپی هه آسا بو
 خواپه رستییه که ی، ته نیا نهوهنده قسه ی له گه لم کرد، (ته نیا نهوهنده دواندمی) و،
 ته ماشای نه کردمهوه، خه میکی زور دایگرتم، چونکه له ماوه ی نهو حهوت برۆده دا،
 هیچ که سیک منی نه دواند، هه ر که سه خه ریکی خواپه رستی خوی بوو، تاکو
 یه کسه می داهاتوو، نهو پادشازاده به هاته لام و چووینهوه، بو نهو شوینه ی که
 لیتی کو ده بوونهوه، که هه موو برۆزانیکی یه کسه م لهوی کو ده بوونهوه، لهوی

پۇرۇزويان دەشكاند، (تاكو نهو يەكشەممە يە كە لەوئى كۆدەبوونەو، بە پۇرۇزو دەبوون)، ھەندىكىيان بە دیدارى ھەندىكىيان دەگەشتن و سآلويان لە يەكدى دەکرد، دوایی تاكو يەكشەممە داهاتوو يەكدىيان نەدەبىنەو، تىمەش گەپانەو بۆ مەنەلەكەى خۆمان و، وەك جارى يەكەم، دووبارە پىتى گۆمەو: ئەمە خواردنە و، ئەمەش پىخۆرە، ھەر كاتىك زۆرت برسېبوو، بخۆ و، ھەر كاتىك كە توانىت بەپۇرۇزو بە، (دیارە وەك خۆيانيان نەركدار نەکردو، كە لە يەكشەم تاكو يەكشەم بە پۇرۇزو بى، گوتوويانە: ھەر كاتىك كە زۆرت برسى بوو، بخۆ و، ئەگەر توانىت بەپۇرۇزو بە، ئەوئەندەى كە دەتوانى نوئىز بکە و، ھەر كاتىك نەتوانى بخەو)، دوایی دووبارە بۆ ھەفتەى دووہم چۆو نىو خواپەرستىيەكەى و، ئاوپرى لى نەدامەو، تاكو يەكشەممە داهاتوو، نەيدواندەو، منىش خەمىكى زۆر داىگرتەم و زۆر دلتەنگ بووم و، لە دلى خۆمدا بپريارى پاكردنەم دا، گۆتم: بەلەم گۆتم: با دوو يەكشەممە، سى يەكشەممە دىكە چاوەرپى بکەم، (دوو ھەفتە، سى ھەفتە)، كاتىك كە يەكشەم داهاتەو، چووينەو بۆ لايان، دووبارە كۆبونەو پۇرۇزويان شكاند، ئەو پياوہ كە پادشازادە بوو، پىنگوتن: من دەمەوئى بچەم بۆ (بىت المقدس)، ئەوانىش پىيان گوت: بۆچى دەچى بۆ ئەوئى، چىت دەوئى؟ گوتى: نەمىنيو، دەمەوئى بچەم (بىت المقدس) بىنەم، گوتيان: تىمە دەترسىن كە شتىكت لى بى و، دوایی جگە لە تىمە بىتە سەرپەشتارت و، تىمە دەمانەوئى خۆمان لە خزمەتدا بىن، گوتى: ئاخەر لەبەر ئەوئى (بىت المقدس)م، نەمىنيو، دەبى بچەم، كاتىك كە بىستم باسى ئەوئى كرد، زۆر دلخۆش بووم و، گۆتم: پىكەو بە سەفەر دەچىن و خەلك دەبىنەن، ئەو خەم و دلتەنگىيەى داىگرتبووم، لىم لاچوو.

ئىدى من و ئەو دەرچووين و، ئەو بەرپەش لە يەكشەممەو تاكو يەكشەممە بەپۇرۇزو دەبوو، شەوہكەشى ھەر شەو نوئىزى دەکردو پۇرۇزەكەشى دەپۇشت، [ھەلبەتە دەبى جار جار سەرخەوئىكى شكاند بى، بەلەم سەلمان ئاواى گپراوتەو، بۆ ئەوئى كە بە زىدەپۇيەوخوا پەرستى و پۇرۇزو گرتن

و عبادەتەكەى وئىنا بىكات، ئەگەرنا بە تەئكىد يان شەو، يان پۇژ سەر خەوئىكى شكاندو، چونكە مەرۇف ناتوانى بەيى خەو و پشودان، بەردەوام بى. كاتىك كە دادەبەزىن، ھەلەستا نوئىزى دەكردن، ئىدى ھەر بەو شىوہە بوو، تاكو چوونە لای (بىئە المەقسەس)، پياوئىكى ئىفلىج لە دەرگا دانىشتبوو، داواى لە خەلک دەكرد، كە بەلاىدا تىپەرىن، بەو پياوہ كە من لەگەلدا بووم پىئىگوت: پىم بەخشە، (ھاوكارىم بکە)، ئەویش گوتى: ھىچ شتىكم نىە بتدەمى، چوونە نىو (بىئە المەقسەس) ھو، (دیارە ئەو كاتە مزگەوت بوو)، كاتىك كە خەلکى (بىئە المەقسەس) بىنىيان، زۆر پتى دالخۆش بوون و، بە ڤووى خۆش و گەشەو پىشوازيان لىكرد، ئەویش گوتى: ئەمە غولامى منە، (واتە: ئەو كۆرە گەنجە لەگەل منە)، ناگانان لىتى بى و، چاودىرىى بکەن، ئەوانىش لەگەل خۆيان برديانم و، نان و گۆشتيان دامى، ئەویش چۆو نىو نوئەگەى، (نىو خواپەرستىيەكەى)، ئاوپرى لى نەدامەوہ تاكو بەكشەممەى داھاتوو، دواىى ئاوپرى لى دامەوہ گوتى: نەى سەلمان! من دەمەوئى سەر خەوئىك بشكىنم، ھەر كاتىك سىبەر گەيشتە ئىرە و ئىرە، ھەلمەستىنە، ئىدى سەرى خستە سەر زەوى و خەوت، كاتىك سىبەر گەيشتە ئەو شوئەى كە دەىگوت، ھەلم نەستاند، بەزەىم پىنداھات لەبەر ئەوہى زۆر ماندوو بوو، پئوىستى بە پشودان بوو، ھەلمەستاند، دواىى كە ھەلسا بە شەرزەبى ھەلسا، گوتى: نەى سەلمان! ئەدى پىم نەگوتى: ئەگەر سىبەر گەيشتە ئىرە و ئىرە، ھەلمەستىنە؟ گوتم: با! بەلام لە ڤووى بەزەبى پىنداھاتنەوہو، كە بىنىم زۆر ماندووى و، زۆر خۆت ماندوو دەكەى و پەنج دەدەى، ھەلمەستاندى، گوتى: بى قەزا بى سەلمان، من ھەز ناكەم ھىچ كاتىك لە ڤۇژگارم لەدەست بچى، كە چاكەىكەم بو خوا تىدا نەنجام نەدابى، دواىى پىئىگوتم: نەى سەلمان! بزائە كە باشترىن ئايىنى ئەمرۆمان لەم ڤۇژگارەماندا، برىتە لە نەصرانىيەت، گوتم: ئايا لەمرو بەدواو، ئايىنىكى دىكەى باشتر لە نەصرانىيەت پەيدادەبى؟ ئەوہ ھەر وشەبەك بوو، كەوتە سەر زمانم، (نازانم چۆن بوو ئەو قسەبەم

بەزاردا داھات)، گوتی: بەلێ! نزیكە پتغەمبەرنێك بێ، پەوانە بکەوێ کە دیاریی دەخوات، بەلام شتی خێرو صدەهەقە ناخوات و، لە یتو دوو شانەکانی دا مۆری پتغەمبەرایەتی هەیە، هەر کاتیک ئەوت بینی، شوێنی بکەو و بەراستی بزانه، گوتم: ئەگەر فەرمانیشم پێ بکات، کە واز لە ئەصرانییەت بێنم؟ گوتی: بەلێ، چونکە ئەو پتغەمبەرنێکە، ئەنیا فەرمان بە هەق دەکات و، ئەنیا هەق دەلێ، سوێند بە خوا ئەگەر ببینم و فەرمانم پێ بکات بچمە یتو ناگر، دەچمە یتو.

دوایی یتەمە و یستمان لە (يَسْتُ الْمَقْدِس) بچینە دەر، بەلای ئەو نیفلیجەدا
 پۆشیتین، دووبارە پێنگوتەوه: تۆ چووێ یتو ژووری مزگەوت و هیچ شتیک
 ئەدامتی و، تێستاش دەچیە دەرێ، شتیکم بدە، ناوێ دایەوه کەسی لەو دەورە
 ئەبینی، گوتی: دەستم وێدە، دەستی وێدا، ئەویش دەستی گرت و گوتی:
 هەلسە بە ئیزنی خوا، هەلسا! پێک و ساغ بوو، (واتە: حالەتە نیفلیجیەکە
 ئەما)، پۆشیتەوه بەرەو لای مأل و مندألێ، منیش هەرەوا چاوی خۆم بە دوا
 خست و تەماشام دەکرد، زۆر سەرم سوپما لەوهی کە بینیم و، هاوێلە کەشم
 بە خێرایێ پۆیی، منیش شوێنی کەوتم، (دیارە دەبێ ئەو تۆزێ پەت بووبێ)،
 کۆمەلێک لە عەشیرەتی کەلب (واتە: لە عەرەبە خێلەکییەکان) پێمگەشتن و،
 میان بە دیل گرت و سواری حوشتێکیان کردم و کەلەبچەیان کردم، [گرتوویانەو
 ئەو کاتە پەکیک لەو رێانە ی کە خەلکی لێوه کراوه بە کۆیلە، بەدیال گرتنی
 خەلک بووه]، هەرۆهەا فروشیاران دەستا و دەستیان پێ کردم، تاکو گەیشتمە
 مەدینە، پیاوێک لە پشتیوانەکان منی کەری و، منی لەسەر باخیکی دارخورما
 دانا، (کە خزمەتی ئەو باخە دارخورمایە بکەم)، لەوێش قێری چینی ئەو شانە
 بووم، (ئەگەر حەسیر بووه، ئەگەر بەرچنە بووه، بەلام لە پووشی دارخورما لە
 لقەکانی دارخورما چۆن سەبەتە و بەرچنە و سەوه، لە کوردەواریی خۆماندا لە
 شولکەداری بی و سپیدارو جوړە درەختەکانی دیکە دەچێژن)، ئەوه بوو کە من
 پووشی دارخورمام بە درهەمێک دەکەری و، دوایی دروستم دەکرد، (شتیکم لێ

دروست دەکرد بە کەلکی شتتیکردن بێ، وەک دەفر، یان وەک حەسیر (بابغری)، بە دوو درهەم دەمدا، دوایی درهەمیکم دووبارە دەدا، بە پووشی دارخورما و، درهەمیکشم خەرچ دەکرد، چونکە حەز دەکەم لە کردەووی دەستی خۆم بخۆم، تنجا ئەو کاتە کە بەردەوام بوو لەسەر دروستکردنی ئەو شتانە، لە پووشی دارخورما، فەرماندەی بیست هەزار (٢٠٠٠٠) کەس بوو، بەلام دەیکوت: ئیستاش دەمەوێ لە کردەوی دەستی خۆم بخۆم، (ئەو کاتە فێری ئەو بوو لە کاتیکدا کە ئەو باخەیی بۆ ئەو ئەنباریە سەرپەرشتیکردووە و خزمەت کردووە)، ئەو کاتە ئیمە لە مەدینە بووین، پێمان گەیشت کە پیاویەک لە مەککە پەیدا بوو، پێی وایە خوا (عَزَّ وَجَلَّ) پەوانیکردووە بە پێغمبەر، ئیمە ماوەیەک کە خوا بیهوێ ماینهوه، پێچوو، دوایی کۆچی کرد بۆ لامان، (دیارە سەلمان پێشتر هەوآل و دەنگوباسی پێغمبەری ﷺ بیستووە)، گوتم: سوێند بە خوا، دەبێ تاقیی بکەمەوه، چووم بۆ بازار گوشتی خوشتم کڕی بە درەمیک، دوایی کۆلاندەم و، قاپتیک تشریبم لێ دروستکرد (واتە: گوشت و نان پێکەوه) و، بۆیم برد (دەبێ لە مەنجه‌ئیک، دەفریک، کیتە‌لەیک، گۆزەیکدا بووبێ)، لەسەر شانی خۆم دانا و بۆم برد، تاکو لە پێش دەستیم دانا، ئەویش فەرمووی: ئەمە چیه؟ ئایا سەدەقه‌یه، یاخود دیارییه؟ گوتم: بەلکو سەدەقه‌یه، بە هاو‌ەلانی فەرموو: بخۆن بە ناوی خوا، بۆ غۆی دەستی گرتەوه و نه‌یخوارد، چەند پۆژیک مامه‌وه، دوایی دووبارە جاریکی دیکە بە درەمیک گوشتم کڕی، وەک پێشتر کردم بە تیکۆشین و هەلمکرت و بۆم برد، لە پێشیم دانا، ئەویش فەرمووی: ئەمە چیه؟ دیارییه، یاخود خێرو سەدەقه‌یه؟ گوتم: بەلکو دیارییه، بە هاو‌ەلانی فەرموو: بخۆن بە ناوی خوا و، لەگەڵی خواردن، گوتم: سوێند بە خوا ئەمە ئەو‌یه، کە دیاریی دەخوات، بەلام خێرو سەدەقه‌ ناخوات، دوا تەماشام کرد مۆری پێغمبەرایەتییم لەتێو هەردوو شانی دا بینی، وەک هێلکە کۆتریک بوو، (واتە: ئەو دوو نیشانەیی کە کاتی خۆی زانا نەصرانییه‌کە پێگوتبوون، هەردووکیان

تیدا دیتن، بۆیە مسولمان بووم، پۈژیک پیمکوت: ئەی پیغەمبەری خوا! ﷺ
 ئەصرانیسەکان چ جۆرە خەلکیکن؟ فەرمووی: خێریان پێوە نیە، منیش زۆر زۆرم
 خۆشدەویست، بە هۆی ئەوەوە کە لە خۆماندووکردن و تاعەت و عیبادەتیانم
 بینیوو، دواي چەند پۈژیک گوتم: ئەی پیغەمبەری خوا! ﷺ، ئەصرانیسەکان چ
 جۆرە خەلکیکن؟ فەرمووی: خێریان پێوە نیە و، کە سێکیش خۆشییوین خیری
 پێوە نیە، لە دلی خۆمدا، گوتم: دە سۆتند بە خوا من خۆشمدەوین، ئەویش
 کاتیک بوو کە پیغەمبەر ﷺ سووپایەکانی دەناردن و، شمشیری لە کالان دەرھێنا
 بوو، لە دژی ئەھلی کوفر کە شەپیان پتی دەرڤوشت، مەفرەزەیک دەپۆیی،
 مەفرەزەیک دەھاتەو، (بانی: بەشیک لە سووپا دەچوو بەشیک دەھاتەو)
 و شمشیر خوینی لی دەتکا، گوتم: ڕەنگە ئیستا وەحیی بۆ بێ، کە من
 خۆشمدەوین و، کەسێک بنیری و لە گەردنم بدات، بۆیە لە مالی دانیشتم،
 پۈژیک نوێنەر ھات بۆ لام، (پیغەمبەر ﷺ کەسێکی نارد بۆ لام)، گوتی: سەلمان
 وەلام بدەو، گوتم: وەلامی کێ بدەمەو؟ گوتی: وەلامی پیغەمبەری خوا ﷺ
 لە دلی خۆمدا گوتم: بە خوا ئەوە بوو کە لێی دەرترسام، گوتم: باشە بپۆو،
 منیش ئیستا پیت دەگەم، ئەویش گوتی: نەخیر سۆتند بە خوا دەبێ لەگەڵ
 خۆمدا بیتی، منیش وام بیر لی کرد بۆو، کە ئەگەر ئەو بپوات، منیش ڕابکەم،
 بەلام لەگەڵ خۆیدا بردمی، تاکو بردمی بۆ لای پیغەمبەر ﷺ، کاتیک پیغەمبەر
 ﷺ منی بینی، بە زەرەخەنە پێکەنیی و فەرمووی: ئەی سەلمان! موزدەت لی
 بێ خوا ﷺ دەررووی لیکردیەو، دوايی ئەم ئابەتانەي بەسەردا خۆتندەو:

﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ إِلَيْكَ مِنْ قَبْلِهِ وَهُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ۝٥٢﴾ وَلَإِنَّا لَنَعْلَمُ مَا آمَنُوا بِهِ إِنَّهُ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّكَ مِنَ الْقَائِلِينَ ۝٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ
 بِالْحَسَنَةِ الْإِسْخَاطَةَ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝٥٤﴾ وَإِذَا سَجَعُوا أَلْفَ أَعْرَاضًا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا
 أَغْنَىٰ وَلَكُمْ أَغْنَىٰكُمْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَنَّةَ ۝٥٥﴾ ﴿

واتە: ئەوانەي پىشتىر كىتىمان پىتداون، نا ئەوانە بىرۋاي پىتدىن (بە قورنان)،
 (كە سەلمان يەككىيان بوو)، كاتىك بەسەرياندا بخوتىندىتەو دەلىن: بىرومان
 پى ھىتا، كە ئەو ھەقە لە پەرۋەردگارمانەو، تىمە پىشتىش ملكەچ بووين
 (شۈين كىتپە پىشۋوۋەكانى خوا كەوتبووين و شۈين پىغەمبەرانى پىشۋوى خوا
 كەوتبووين) ﴿٢٠﴾ نا ئەوانە دوو چاران پاداشتىان دەدرىتەو بەھۋى خۇراگىيانەو
 (لەسەر ئەو كە واز دىنن لە ئايىن و بەرنامەي پىشۋويان و، بىروا دىنن بە ئايىن
 و بەرنامەي كۇتايى خوا ﴿٢١﴾ كە ئەو خۇراگىيى دەۋى، ھەرۋەھا خۇراگىيان
 لەسەر بەرنامە پىشۋوۋەكە، تاكو بەرنامەي كۇتايى ھاتو، ئەۋەي ھەق بوو،
 ھەرۋەھا خۇراگىيان لەسەر ئەۋەي تۈنچ و پلاريان تىدەگىرى كە واز لە ئايىنى
 پىشۋويان دىنن، ھەموۋى دەگرىتەو)، لە بەرانبەر خراپەدا چاكە دەكەن، (بە
 چاكە خراپە پال پىۋەدەتىن)، لەۋەي كە پىمانداون، دەبەخشن ﴿٢٢﴾ كاتىك كە
 قسەي پوۋچ دەبىست، وازى لى دىنن، (پىشتى تىدەكەن)، دەلىن: كىردەۋەي
 خۇمان بۇ خۇمان و كىردەۋەي خۇشتان بۇ خۇتان، سەلامتان لى بى، تىمە
 خۋازىارى نەقامان نىن (قسەيان لەگەلدا بىكەين).

ئەمە ماناي دەقى ئايەتەكان بوو.

(ئىنجا سەلمان بەسەرھاتەكەي خۇي بۇ پىغەمبەر ﴿٢٣﴾ گىراۋەتەو، دەلىن:)
 گوتم: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﴿٢٤﴾ سوتىد بەو كەسەي تۋى بە ھەق ناردو، لىم
 بىست كە دەيگوت (ئەو زانايەي كە سەلمان لەسەر دەستى بۆتە نەصرانىي)،
 ئەگەر بىگەمى و فەرمانم پىبكات بچمە نىو ئاگر، دەچمە نىو ئاگر، چونكە ئەو
 پىغەمبەرىكە كە تەنبا ھەق دەلىن، تەنبا فەرمان بە ھەق دەكات.

مانای گشتیی نایه تکان

خوا ﷺ دوی نهودی له چل و دوو (۴۲) نایه تی پتشیوودا، شەش قۆناغ له به سه رهاتی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له گەڵ گە له که یان به نوو نیسرا ئیل و، دوژمنه ناحه زه کانیان: فیرعه ون و دارو دهسته که ی و گە له که ی دا، خسته روو، له کو نابی نهو هدا ده فهرمو ی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾، (خوا ﷺ ده فهرمو ی): به دنیایی تیمه کتییان به مووسا ﷺ، دوی نهودی سه ده پتشیوه کاهان فهوتاندن، واته: نهو کو مه لکایانه ی که لهو سه ده پتشیووانه دا، ده ژیان فهوتاندمانن، ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ﴾، به رچاو روونییه کانی بو خه لکی تیدا بوون، ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً﴾، ههروه ها پتییای و به زه ییش بو خه لک، ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بو یه کتییان به مووسا دا: به لکو خه لک بیریان بکه ویتیه وه، راستیییه کانیان بیر بکه ویتیه وه، که له زکما کیاندا دانراون و، په ندو دهرس وه ریکرن.

نجا خوا ﷺ روو ده کاته پیغه مبه ری خاته م ﷺ و، له پشت نهو یشه وه، روو ده کاته برواداران، ههروه ها مرو فیه کان به گشتیی، تاکو بو یان بخاته روو، که ناگو نجی نه م قو پنانه له جگه له خوا وه سه رچاودی گرتیی و، له جگه له خوا وه هاتبی، چونکه پره له نه ئینی و، نهو نه ئینیانه ش ته نیا له لای خوی پهروه ردگارو خاوه نی گه ردوون و، خاوه نی رابردوو و، داهاتوو و، زانیار، پارێزراون، به شیک لهو نه ئینیانه ش، نهو نه ئینیانه ن، نهو ورده کاریانه ن، که له ژانی پیغه مبه راندا بوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نه گه ر مووسا و هاروونن، نه گه ر شوعه بیه له گەڵ خه لکی مه دیه ن، نه گه ر پیغه مبه رانی دیکه ن، که خوا ﷺ نهو ورده کاریانه ی له به سه رهاتی نهو پیغه مبه رانه دا بووه، له گەڵ گە له کانیان، وه ک خو یان بو

موحه مەدیان ﷺ دەگێڕێتەوهو، ئەو نەتیی و وردەکاریانە ی بۆ خستوونە دوو توێی نەم قوڕتانەوه، ئەو نەتیی و وردەکاریانە ی لە قوولایی و لە تاریکییەکانی میژوو و ڕابردوودان و، تەنیا لەلای خوان ﷻ.

کەواتە: ئەم قوڕتانە کە سێک ناردووێتی کە ناگاداری ڕابردووی ژیانی بەشەر، قوئاغە پێشووەکان و سەدە پێشووەکان و، کۆمەلگا پێشووەکان و وردەکارییەکانی ژیانی پێغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆیە ڕوو دەکاتە پێغەمبەری خاتەم ﷺ، هەروەها لە پشت ئەو پێشووە ڕوو دەکاتە هەموو مەروفاڵەتیی و دەفەر مویی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِمَنْبِئِ الْفَرَقِ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ﴾، واتە: تۆ لە لای ڕۆژناوا نەبووی (واتە: لە لای ڕۆژناوای طوور)، کاتێک کە پێشوە ی وەحیی ناردمان بۆ مووسا ﷺ، ئەنجام دا، کارە کەمان بۆ تێپەڕاند، ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، هەروەها تۆ لە چاودێران و ئامادەبووان نەبووی، تاكو ئەو وردەکاریانە بزانی، کە خوا ﷻ چۆن وەحیی بۆ مووسا نارد؟ وەک لە دەرەسەکانی پێشوویدا باسمان کرد، کە چ لە ڕووی جوگرافیەیهوه، چ لە ڕووی چۆنیەتییهوه، خوا ﷻ زۆر بەوردیی دیمانی وەحیی ناردن و، فەرماشتکردنی خۆی لەگەڵ مووسادا ﷻ بۆ تێمە ڕوون کردۆتەوه، بەلکو ئەوه تێمەین کە ئەو وردەکاریانەمان بۆ تۆ ناردوون و، ئەو نەتییانەمان بۆ تۆ کەشف کردوون، یانی: لە ئەنجامی ئەویدا کە لەکە ی تۆ ماوێهە ک بوو بێ خەبەر بوو، لە هەوآل و دەنگ و باسی وەحیی ناردنی خوا ﷻ بۆ پێغەمبەرەکان، بۆیە تێمە ئەو وەحییەمان بۆ تۆ ناردو، ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا﴾، بەلام تێمە چەند سەدەیه کەمان پێگەیاندن لە ڕابردوودا، ﴿فَطَاوَلُ عَلَيْهِمُ الْأَمْرُ﴾، ئنجا ئەو خەلکە ی کە تۆ لە تێواندا ڕەوانکراوی، تەمەنێکی درێژیان بەسەر بردو سەدەکان تێپەڕین، بێ ئەو ی وەحیی بێ، ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾، هەروەها تۆ نیشتهجێ نەبووی لە تێو خەلکی مەدینەدا، ﴿تَلَاوُ عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا﴾، کە نایەتەکانی تێمەیان بەسەردا بخوێنیوه، بەسەر خەلکی مەدینەدا، ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، بەلکو هەر تێمە نێرەر بووین،

که شوعه ییمان النّازع؟ نارد بۆ لای خەلکی مەدینە و، ئیستا که بەسەرھاتی شوعەیب و خەلکی مەدینە بۆ تۆ دەگێرنەو، چۆنەتیی فەرماشتکردمان لەگەڵ مووسادا النّازع، بۆ تۆ دەگێرنەو، ئەو ئیمەین ئەگەرنا تۆ لەوێ نەبووی و، هیچ کەشیش لەوێ نەبوو، لەوانە ئیستا هەن، تاکو دەنگ و باس و هەوالەکه، ناوا بەوردیی بگێرنەو.

﴿وَمَا كُنْتَ بِمَنْبِ الظُّلُمِ إِذْ نَادَيْتَ﴾، هەرودەها تۆ لە تەنیشت طورێ نەبووی، کاتیک که بانگمان کرد، بانگی مووسامان کرد: ﴿أَنْ يَمُوتَ﴾ إِنْ أَنَا اللَّهُ رَبُّكَ ﴿الْمَلِكِ﴾، که ئەم مووسا! دلتیابە من خوام پەرورەدگاری جیهانیان، کاتیک ناوا بانگمان کرد، تۆ لە تەنیشت طورێ نەبووی، ﴿وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، بەلکو ئەم پەيام و وەحییەمان بۆ تۆ نارد، وەک بەزەییەک لە پەرورەدگارتەو، ﴿إِنذِرْ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾، تاکو کۆمەلیک بترسێن، وریا بکەسەو، که لە پێش تۆدا، هیچ ترسێنەر وریاکەرەویدیان بۆ ڕەوان نەکران، ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْذَكَّرُونَ﴾، بەلکو پەند وەرەبگرن و بیریان بکەوێتەو، راستە ڕقی بگرن و واز لە هی چەوت بێنن.

﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئەگەر لەبەر ئەوەش نەبووایە بەلایەکیان تەوش بێ، بە هۆی ئەوەوە دەستەکانیان پێشیدەخەن، که کوفرو گوناھو تاوان و لادانە، ئەگەر لەبەر ئەوە نەبووایە، بەلایەکیان تەوش بێ بەهۆی کردووە خراپەکانیانەو، ئەوەی دەستەکانیان ئەنجامی دەدەن، ئنجا ئەو کاتە بلێن: پەرورەدگارمان! بۆچی پێغەمبەرێکت بۆ لا نەناردین، ﴿فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ﴾، که شۆن تەبەتەکانست بکەوین، ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، سەرەنجام لە برۆاداران بێن! ئەگەر لەبەر ئەوە نەبووایە، که ناوا بلێن، دواي ئەوەی بەلایان بەسەر دێ، تۆمان بۆلا ڕەوان نەدەکردن، بەلام بۆ ئەوەی بیانوو برۆیان بکەین و بەلگەیان لەسەر تەولو بکەین، بۆیە تۆمان نارد.

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا ﴾، که چی دوی نهودی هه قیان له لای یتیمه وهش بۆ هات، ﴿ قَالُوا لَوْلَا أَوْفَتْ مِثْلَ مَا أَوْفَتْ مُوسَى ﴾، گوئیان: ده بواویه هه مان شت که به مووسا دراوه، پتی بدری، مه به ست نهو موعجیزه به رهه ستانه یه، که به مووسا درابوون، به تایبهت گۆچانه که ی و دهستی، هه رهه ها نیشانه و موعجیزه یاسا دپه کانی دیکه، ﴿ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَى مُوسَى مِنْ قَبْلُ ﴾، نه دی نهوانه ی که بیپروا بوون به تو، پتشر بهودی که به مووساش درابوو، بیپروا نه بوون؟ واته: کوفر هه مووی بهک میلیله، وهک چۆن نهو کافرا نه ئیستا به تو بیپروا، کاتی خۆی کافره کانیش له رۆژگاری مووسادا عَلَيْهِ السَّلَام، به مووسا بیپروا بوون، له گهل نهوه شدا نهو هه موو موعجیزانه شی پتدرابوون؟ ﴿ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ﴾، که به خۆی و به هاروونی براییان گوت: دوو جادووگهرن، پستی به کدی به ده گرن، ﴿ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ ﴾، گوئیشیان: تیمه به هه رکامیکیان بیپروا یین، واته: نه گهر مه سه له موعجیزه و به لگهی یاسا دپ بئ، کاتی خۆی کافره کانی رۆژگاری مووساش، به مووسا بیپروا بوون، هه رچه نه ده نهو هه موو موعجیزه یاسا دپانه شی پتدرا بوون و، خۆشی و هاروونی برایشیان تۆمه تبار کرد، بهودی که دوو جادووگهرن، پستی به کدی به ده گرن.

﴿ قُلْ فَاتَّبِعُوا يَكْتُبْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعُوا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾، خوا عَلَيْهِ السَّلَام به پیغه مبه ری خاتهم عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرمووی: تو پتیان بلتی: کتیییک له لای نه خواوه بیتن، که پر هیدایه تر بئ، لهو دووانه (واته: له قورن و له تهورات)، تاکو شوینی بکهوم، نه گهر راست ده کهن، یا خود پر هیدایه تر بئ له (تهورات و ئینجیل)، به لām زیاتر وای پنده چئ مه به ست (قورن و تهورات) بئ، نه گهر راست ده کهن، فهرموون کتیییکی دیکه بیتن، هیدایه تی زیاتری تیدا بئ، زیاتر مایه ی هیدایهت و به رچاو رپوونکرده وه بئ، ﴿ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ ﴾، به لām نه گهر وه لām یان نه دایه وه، نه یانه ئینا (کتیییکی وایان نه هینا) که ناشیه ئینن، ﴿ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُعِطُونَ أَهْوَاءَهُمْ ﴾، ده جا بزانه که نهوانه شوین تاره زووه کانیا

ده كهون، له جياتى كهوتنه شوون (هَدَى)، كهوتونه شوون (هَوَى)، (وَمَنْ اتَّبَعَ
الْفَوْى فَقَدْ هَوَى)، هه ر كهسيك به دواى ناره زوو بكهوى، ده كهوى، ﴿وَمَنْ أَضَلُّ
مَنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَعْتِرِ هَدَى رَبِّكَ اللَّهُ﴾، تايا كيش كومراره له كهسيك، به دواى
ناره زووى خوى ده كهوى، بهين پرتمايهك له خواوه؟ به دواى پتخوش بوون و
ناره زووى خوى ده كهوى، ﴿إِنَّكَ إِلَهٌ لَا يَهْدَى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنيايى خوا
كۆمه لى ستهمكاران، ناخاته سه ر راسته پت، ليره دا (لَا يَهْدَى) به ماناى پرتمايى
كردن نيه، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پرتمايى هه موو كه سى كردوه، ليره دا هيدايت، ياني: خسته
سه ر راسته پت، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ راسته پريان ناكات، به تۆبزي بيانخاته سه ر پت راست،
به س پتبه كه يان ده خاته به رچاو، چونكه نه گه ر پريان نه خاته به رچاوو پرتمايان
نه كات، پريان پيشان نه دات، به لگه و بيانوو يان ده بت، به لأم خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پريان
پيشان ده دات، نه ماما به تۆبزي ملان ناگرت بيانخاته سه ر راسته پت.

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَمَّا هُمْ يَنْذَرُونَ﴾، به دنيايى ئيمه قسه مان بو
په يوه ست كردوون، به لكو په ند وه ر بگرن، واته: پرتمايى خوامان لى نه په چراندوون،
به رده وام كتيه كامان بو دابه زاندوون و، پتغمبه راغان په يتا په يتا بو ناردوون، وهك
له سوو په تى (المؤمنون) دا ده فه رموى: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا﴾، واته: دوايى
پتغمبه راغان په يتا په يتا (يهك له دواى يهك) ناردن، به لى جار جار ماوه و
دا پرايتكيان كهوتته نيوان، تاكو زياتر فه درى نيعمه تى خوا برانن، به لأم نه وه
نه بووه كه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مروفايه تى له هيدايت و پرتمايى خوى پتبه ش بكات، كه واته:
﴿وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، (وَصَّلْنَا) واته: فه رمايشتى خوامان په يوه ستركدوه، يهك له
دواى يهك، نهك بپچرتين، بو نه وهى په ند وه ر بگرن و، بيريان بكهوتنه وه.

ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ستايشى نه وانه ده كات، له خاوهن كتيه كان، كه برويان به
پتغمبه رى خاتهم ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هتئاوه، كه كه سانيكى دياريكراو بوون: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا
إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍ﴾، نه وانه ي كه پيش وى (پيش قورشان) كتييمان
پيدا بوون، يان (مِنْ قَبْلِهِ)، پيش وى (پيش موحه ممه د ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾) كتييمان پيدا بوون،

﴿هُم بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾، ئا ئەوانە بەراستی برۆای پت دتین، واتە: برۆا بە قورئان دتین، بان برۆا بە موخەممەد ﷺ دتین، زیاتر وایدە چت مەبەست پتی قورئان بئ، ﴿وَلَا تَأْتِلْ عَلَيْهِمُ الْقَالُوءُ أَمَّا يَوْمَ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، کاتیک ئەو کتیبەشیان بەسەردا بخویندیتەو، کە قورئانە، ﴿قَالُوا أَمَّا يَوْمَ﴾، گوئیان: برۆامان پتی هینا، ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾، بە دنیایی ئەو هەقە، چەسپاوە، راستە، لە پەرورەدگارمانەو، یە، ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، بە دنیایی تێمە پتیش ئەویش (واتە: پتیش هاتنی قورئانیش) هەر ملکەچ بووین بۆ خوا، شوین کتیبەکانی دیکە ی خوا کەوتبووین و، شوین پتەمبەران ی پتیش موخەممەد ﷺ کەوتبووین، بۆ خوا ﷺ ملکەچ بووین، ﴿أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾، ئا ئەوانە دوو چاران پاداشتیان دەدرتەو، چارێکیان لەسەر شوینکەوتنی کتیبە پتیشووەکان و، پتەمبەرانی پتیشو (ئەگەر بەراستی شوینیان کەوتن و لایان نەدابێت)، چارێکیش لەسەر شوینکەوتنی کتیبی کۆتایی و پتەمبەری کۆتایی کە قورئان و موخەممەد ﷺ، ﴿يَمَّا صَبَرُوا﴾، بەهۆی ئەووە کە خۆراک بوون، لەسەر نایینە پتیشووەکیان و، کتیبە پتیشووەکیان و، گرتی رێبازی پتەمبەرە پتیشووەکیان، هەرورەها خۆراگریش بوون لەسەر ئەو کە نامادەبوون دەستبەرداری کتیب و بەرنامە پتیشووەکیان بئ، کە کتیبکی باشترو، پڕ بە پتستی واقع و، پتەمبەرنکی پایە بەرزترو گورەتر، کە بۆ هەموو بەشەریت نێردراو، بۆیان هاتو، کە بە ئەنکێد ئەو قورئانە کە هاتو، دوا کتیبی خواپو، ئەو پتەمبەرە کۆتاییەو ئەو کتیبە کۆتاییە، هەردووکیان: پتەمبەرانی پتیش خۆیان و، کتیبەکانی پتیش خۆیان بە راست دادەتین، هەرچی هەق لە کتیبە پتیشووەکاندا، لەسەر دەستی پتەمبەرە پتیشووەکان، هاتو، لەم قورئانەشدا هەبە، ئەم قورئانە گرتووبەتە خۆی و، هەر هەلە و کەموکۆریەکیش، خرابیتە نێو کتیبەکانەو، خرابیتە نێو رێبازی پتەمبەرەو، راستی دەکاتەو، کەواتە: هەقی مۆتەلق و ساغ و بئ خلتە لەم قورئانەدا هەبە، هەرچی هەقی کە

له کتیه پتشیوه کانداهیه، نه م قورانه گرتویه ته خو و بت نیازتان ده کات، لهوان، به لام کتیه کانی پتشیو نهوان بت نیازتان ناکه، له م قورانه، هه روهها موحه ممه د پتیه مبهری خواجه، بو هه موو مروقه کان به پانایی زه مین، به درژیایی زه مان، به لام هه ر کام له پتیه مبه رانی پتشیو، بو گه لکی دیارییکراوو بو قوناغیکی دیارییکراوو بو کاتیکی دیارییکراو، رهوان کراون.

﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾، هه روهها نهو پروادارانه له خاوهن کتیه پتشیوه کان، به چاکه، خراپه پال پتیه ده نین، له به رانبه ر خراپه دا، چاکه ده کهن، ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، له وهش که پیمانداون، ده به خشن، له وهی که پیمانداون له شتی معنه ویی، وهک: زانست و عه قل، وهک سومعه و ئیعتیاریک، که هه یانه ده به خشن، به کاری دین بو سوودی خه لک، هه روهها له شته ماددیه کان: مال و سامان، به رگ و پو شاک، زادو زه خیره، هه رچی پیمانداون، لئی ده به خشن، ﴿وَإِذَا سَكُمُوا الَّلُغُورَ﴾، کاتیک گوئیان له قسه ی پووچ ده بت، (الَّلُغُورَ) واته: قسه ی پووچ، هه روهها به مانای کرده وهی پووچیش دی، به لام لیره دا مادام ده فهرموئ: ﴿سَكُمُوا﴾، به س قسه ده گرته وه، قسه ی پووچیش واته: شتیک که سوودی نه بت، سوودی نه بت بو لای خوا هه و، بو پوژی دواپی و، مروقه لئی به هره مه ند نه بت بو ژبانی دنیای، نه وه به پووچ له قه له م دهری، کاتیک که قسه ی پووچ ده بیست، قسه ی بت که لک ده بیست، ﴿أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾، پستی تبه ده کهن، پووی لی وهرده گیرن، ﴿وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾، به وانه ی که قسه ی پووچ و بت که لک ده کهن، ده لئین: کرده وه کانی خو مان بو خو مان، تیوهش کرده وه کانی خو تان بو خو تان، ﴿سَلِّمْ عَلَيْكُمْ﴾، واته: ناشتی له سه ر تیوه بت، له لایه ن تیمه وه، تیوه سه لامه تن، نه گه ر تیمه سه لامه ت نین له ده ست و زمانی تیوه، تیوه سه لامه تن و به ره پهرچتان ناده ینه وه، یاخود: ﴿سَلِّمْ عَلَيْكُمْ﴾، یانی: خوا حافیز، وارزان لی دینین و قسه تان له گه ل ناکه یین، ﴿لَا يَنْفَعِي الْجَاهِلِينَ﴾، تیمه خواز یاری نه قامان نین، قسه یان له گه لدا بکه یین و،

شهره قسه و شهره دندووکه یان له گه‌ل بکه‌ین، تیمه نه‌وه‌نده سه‌رقالین به قسه‌ی باش و کرده‌وه‌ی چاکه‌وه، نامان په‌رژښته سه‌ر شهره دندووکه و قسه‌ی پووچ و، کرداری پووچ.

دیاره نه‌وه‌ی که له مانای گشتی دا خستمانه ږو، له ته‌فسیری نه‌و سږده نایه‌ته‌دا، ده‌توانین بلین: نه‌وه همووی نه‌نجامگیریه له به‌سهرهاتی مووسا عليه السلام و هاروونی برای عليه السلام، له گه‌ل گه‌له‌که یان به‌نوو نیسپرائیل و، له به‌رانبه‌ریان دا، دوژمنه ناحه‌زه‌کانیان، فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی و، گه‌له یاخیه‌که‌ی، نه‌وه همووی نه‌نجامگیریه‌و، شیکردنه‌وه‌یه‌که له باره‌ی نه‌وه‌وه که پابرد، چی لی وهرده‌گیرئ، چ دهرس و په‌ندیکي لی وهرده‌گیرئ، پتویسته مروّث چی لی فیر بن؟ خستنه ږووی نه‌وه‌یه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

خوای کارزان دواى نه وهى کومه لگا پتسووه کانی فه وتاندن، ته وړاى دا به مووسا عليه السلام، که بؤ خه لکى بهرچاو پوونى و پړنماى و مايهى به زه يى خوا بوو:

خو عليه السلام دهفه رموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (٤٧)

شیکردنه وهى هم ثابته، له شهش برگه دا:

(١) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾، به دلنیاى کتیبمان به مووسا دا، هم جه ختکردنه وه يه بؤ نه وه يه، که خه لک دلنیا بکړتته وه، خو عليه السلام پتغه مبه رانی ناردوون و، کتیبه کانی دابه زاندوون، له تېواندا کتیبه که ی مووسا، که ته وړاته، نه مهش وهک بهر په رچدانه وهى کافره کانه، که نکوولیان ده کرد له وهو ده بانگوت: ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ﴾ القصص: ٣٦. واته: شتى واما نه بېستوه له نېو باب و باپیرانی پتسووماندا، (خو عليه السلام کتیب دابه زیتى و پتغه مبه ر بنیرى و، خو عليه السلام ده ستوه رېداته، ژيانى مروځ و، بیهوى ژيانى بؤ پړک بغات)، چونکه نه وانه نکوولیان له بوونى خوا نه کردوه، به لآم گوتوویانه: خو عليه السلام مروځى بؤ خوځى لیکه پراوه، ژيانى خوځى چوڼ پړک ده خات، عابدى خوځى کردوه، پړک وهک عهلمانیه (سیکولاریزم) که ده لى: خو ده ستوه رناده ژيانى مروځ، یان بوى نیه ده ستوه رېداته ژيانى مروځ، به لکو مروځ بؤ خوځى ژيانى خوځى پړک ده خات، ژيانى خیزانې و کومه لایه تېی و سیاسى و، تابوورى خوځى پړکى ده خات، هه روه ها بهر په رچدانه وه يه بؤ کافره کان (کافره کانی مه کهه)،

ههروه‌ها بۆ هه‌ندێك له ج‌ووله‌كان كه وه‌ك كاردانه‌وه‌و وه‌ك س‌واربوونی س‌ۆز و عاتیفه‌، له ن‌ك‌وولێكردندا له پ‌ی‌غ‌مه‌به‌ری خاتهم ﷺ ئەو وه‌حیهیه‌ پ‌ۆی د‌ی، ده‌یان‌ك‌وت: خوا هیچ ك‌ی‌تیب‌کی دان‌ه‌به‌زاند‌وه‌ بۆ سه‌ر ه‌ی‌چ‌ك‌ه‌س، وه‌ك له سووره‌تی (الأنعام) دا، خوا یه‌روه‌رد‌گ‌ار ل‌ێ گ‌یراونه‌وه‌ كه ده‌فه‌رم‌و‌ی:

به شهر دنا نین، نه گهرنا شتیک که به شهر عه قلی پی بشکتی، خوای زاناو شاردزا نه یخستوته دوو توتی وه حییه که ی خو به وه، هه موو نهو شتانه ی که له مه ودای عه قلی مرووف دان و مرووف ده توانن بو خو ی په یان پی بیات و بیانزانی، بو عه قلی به شهر لیتان گه پاره، دواپی ده فهرمو ی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُورٍ﴾ (نور) الانعام، بلن: خوا ځو (نهو کتیه ی دابه زاندوه)، دواپی لپی بکه پی با له یاری و گهمه ی خو یاندا سه رقآل بن.

ننجا که لیره ده فهرمو ی: ﴿وَلَقَدْ مَّانَا مُوسَىٰ﴾، به دنیای کتیمان به موسا علی دابوو، نه وه بو بهر په رچدانه وه ی هه موو نهو قسه و قالانه و، بو دنیای کردنه وه ی مرو فایه تییه، که خوا مرو فایه کانی ویل نه کردوون، له تیو نهو گه لانه دا که خوا ځو په یام و وه حی ی بو ناردوون، گه لی به نوو نیس پرائیل بووه و، گه لی میسر بووه و، که خوا ځو کتیی به موسا علی دابوو، بو یان.

٢- ﴿مَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ بَدَارٌ﴾، دوا ی نه وه ی سه ده پی شووه کا مان فه وتاندن، (الضُّلُّوكَ الْأُولَى) یانی: گه لی نوح و گه لی عادو، گه لی نه موودو گه لی مهدیه ن و گه لی لوط، (الضُّلُّوكَ الْكُبْرَى) (قُرْنٌ)، (قُرْنٌ) یانی: سه ده، زانا یان ده لئین: سه ده، یان سه د (١٠٠) سآله، یان سه فتا (٧٠) سآله، به لآم به زوری له سه ر سه د (١٠٠) ری ککه وتووون و، لیره ش مه به ست سه د (١٠٠) سآله کان نین، سه د (١٠٠) سآله کان نافه وتین، یانی: نهو خه لکانه و نهو کومه لکایانه ی لهو سه د سآلانه دا ژیاون، لهو سه دانه دا ژیاون.

٣- ﴿بَصَايِرَ لِلنَّاسِ﴾، نهو کتیه ی به موسا مان دابوو، پیینه ره کان (بَصَايِرَ) بوو بو خه لک، (بَصَايِرَ جَمْعُ بَصِيرَةٍ: مَا يُبْصَرُ بِهِ أَيْ: الصَّحِيفَ الْبَيِّنَةَ الَّتِي يُبْصَرُ بِهَا الْحَقُّ، وَيُزَيَّرُ بِهَا بَيِّنُ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ)، (بَصَايِرَ) کوی (بَصِيرَةٍ) به، که بریتیه له وه ی شتی پی بیتری، هوکاری بینین بن، که مه به ست به لکه رو شنه کانن که هه قیان پی ده بیتری و، هه ق و ناهه قیان پی لیک جیا ده کرینه وه.

(۴) - ﴿وَهَذَىٰ﴾، رتنامی بوو.

(۵) - ﴿وَرَحْمَةً﴾، به زدی بوو (بو خه لک).

(۶) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به لکو بیران بکهوئتهوهو په ند وهر بگرن، (يَتَذَكَّرُونَ: أَيِ يَتَذَكَّرُونَ الْحَقَائِقَ الْمَرْكُوزَةَ فِي فِطْرِهِمْ وَعُقُولِهِمْ، إِذِ الرُّسُلُ أُرْسِلُوا لِذِقَانِ الْعُقُولِ، فَالْحَقَائِقُ وَالْأَحْكَامُ الَّتِي يَتَضَمَّنُهَا كِتَابُ اللَّهِ لَيْسَتْ غَرِيبَةً عَنِ الْعُقُولِ وَالْفِطْرِ، ثَمَّ تَعْبِيرُو دَارِشْتَنِي خَوْمَه).

(يَتَذَكَّرُونَ) یانی: نهو راستییانهی که خوا ځای له عقل و زگماکی مروغه کاندایکوتاون، (دایانوان)، نهوانه یان بکهونهوهو بیر، چونکه پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هاتوون تاکو نهوهی له عقله کاندایکوتاون شپردراوه توهو دانراوه، وده دربیخن، چونکه راستیه کان و حوکه شه رعییه کان، که کتیی خوا گرتوونیه خوئی، شتی نامو نین به عقله کان و زگماکه کان.

که ده فره موئی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ النَّاسِ﴾، لهو بارهوه گپردراوه یه ک هاتوه، به پای هه ندیک له زانایان فره مایشتی پتغه مبه ره ﷺ و به به رز کراوه (مَرْفُوع) یی هاتوه، هه ندیکشپان ده لئین: نه خیر هه ر قسه ی نه بوو سه عیدی خودرییه و، ده قیکی وه سستراو (مَوْفُوف) ه، که نه مه ده قه که به تی:

﴿مَا أَهْلَكَ اللَّهُ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ وَلَا قَرْيَةً مِنَ الْقُرُونِ، وَلَا قَرْيَةً مِنَ الْقُرَى، لَا مِنَ السَّمَاءِ وَلَا مِنَ الْأَرْضِ، فَمُنْذَرُ التَّوَارَةِ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ، غَيْرَ الْقَرْيَةِ الَّتِي مَسَّحَهُمُ اللَّهُ قِرْدَةً، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ النَّاسِ وَهَذَىٰ وَرَحْمَةً لِّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾﴾.

(أخرجه الحاكم: ۳۵۴، وقال: صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: على شرط البخاري ومسلم، وذكره السيوطي في الدر المنثور: (۴۱۷/۶) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعَزَاهُ لِلْبَزَارِ وَابْنِ الْمُنْذِرِ وَالْحَاكِمِ وَصَحَّحَهُ وَابْنُ مَرْدَوَيْهِ).

واته: خوای بهرز هیچ سەدەیهکی له سەدەکان به سزایهک له تاسمانهوه، یاخود له زهوییهوه نهفهوتاندوه، لهو کاتهوه که تهوراتی ناردۆته خوار. جگه لهو شارهی که خوا (مسخ)ی کرد، کردنیه مهیموون، سهرنجی قسهی خوای بهرز بده، که دهفهرموئ: دواي ئهوهی سەدە پێشووهکاغان فهوتاندن، کتیمان (تهوراتمان) بۆ مووسا عليه السلام دابهزاندا، (واته: دواي ئهوهی کتیب بۆ مووسا عليه السلام دابهزێناوه، خوا ﷻ هیچ گهل و کۆمه‌لگایهکی به سزایهکی لهسه‌ریوه هاتوو، یان له خوارێوه په‌یدا بوو، نهفهوتاندوه).

ده‌تیم: زۆر پێده‌چن ئایه‌ته‌که - هه‌روه‌ها ده‌قه‌که‌ی سوننه‌تیش - ئاماژه‌بن به یاسایه‌کی گه‌ردوونیی خوا له ژیا‌نی به‌شه‌ردا، که له دواي دابه‌زاندنی ته‌ورات، خوا سزادانی بن‌ب‌کردن و قه‌لاچۆکردنی گهل و کۆمه‌لگایه‌کانی پ‌اگرت‌بن، به‌لام ب‌یگومان جو‌ره‌کانی دیکه‌ی سزادان هه‌ر ماون، به‌لام سزای فه‌وتاندنی گشتی پ‌اگیراوه تا‌کو ناخیر زه‌مان دئ.

مەسەلەى دووھ:

خستنه پروى ئەو راستىيە كە تاكە ئەگەرى راست بۆ زانىنى موخەممەد ﷺ، و، ناشناىى بەو ھەوالانەى لە بارەى مووسا، باسکران، تەنبا ئەوھىيە كە خوا ﷻ بۆى سروش كەردوون و بۆى ناردون، چونكە موخەممەد ﷻ خۆى لەو شوئناە نامادە نەبوو، كە تىياندا پەيامى خوا ﷻ بۆ مووسا ﷺ تىردراوھ و، پەوانە كراوھ بۆ لای فیرعەون و گەلى مىسر، ھەرۆھەا لە تىو گەلى مەدیەن دا نەبوو، كاتىك كە خوا ﷻ شوعەىبى بۆ لا پەوان كەردوون:

خوا ﷻ دەفرەموى: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ ۱۱ ﴿وَلَكِنَّا أَشْنَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ تَارِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ ۱۲ ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ رَبُّكَ لِإِذْ نَادَيْنَا أَنَّهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ۱۳ ﴿

شىكەردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە دە بەرگەدا:

۱- ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ (ئەى موخەممەد!) تۆ، لە تەنىشتى پۆژئاوا نەبووى (لە نىزىك پۆژئاوا نەبووى)، زانايان گوتووينا: ئەم تەعبىرە (هَذَا مِنْ إِضَافَةِ الْمُوصُوفِ إِلَىٰ صِفَتِهِ)، ئەمە لە پالداى وەسفىراو (مُوصُوف)، بۆ لای سىفەتەكەى، (أَي: الْجَانِبِ الْغَرْبِيِّ مِنَ الطُّورِ)، تۆ لە لای پۆژئاواى طور نەبووى، (بِجَانِبِ) يانى: نىزىك و تەنىشت، (الْغَرْبِيِّ) يانى: پۆژئاوا، كەواتە: دەبىتە: (بِجَانِبِ الطُّورِ الْغَرْبِيِّ)، واتە: لە لای پۆژئاواى طور، كىوى طور كە ناوى ھەر چىايەكە، ياخود ناوى چىايەكى تايەتە.

۲- ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾، كاتىك كە كارەكەمان بۆ مووسا ﷺ نارد، پۆسەكەمان لەكەل مووسادا ﷻ ئەنجام دا، كە برىتى بوو لە فەرمايشت لەكەلدا كەردنى و، ناردنى بە

پیغمبره، (الْأَمْرُ لِلْمُقَظِي: أَمْرُ الْوَحْيِ إِلَى مُوسَى)، نهو کارهی که نهجامدراوه، بریتی بووه له سروش ناردن بۆ مووسا عليه السلام، له برتی دواندنیهوه، که خوا عليه السلام مووسای عليه السلام دواندوهو راستهوخو فهرمایشتی له که لدا کردوه، ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ﴾، (أَي: كَلَّفْنَاهُ وَالزَّمْنَاهُ بِالْأَمْرِ)، کاتیک کاره که مان نارد بۆ مووسا و، مووسامان پتی نهرکدار کردو، پیوهی پابه ندمان کرد.

(۳)- ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، تۆ له چاودیران نه بووی، یاخود تۆ له ناماده بووان نه بووی، (شاهد) دهگونجی به مانای ناماده (حاضر) بی، دهشگونجی به مانای بینهر (رأی) بی، یانی: تۆ لهوی نه بووی که دیمه نه که ببینی، ههروه ها لهویش ناماده نه بووی، تاکو دواپی بهو شیوه ورده کارییه که خوا عليه السلام گپراویه تهوه، بیگپره وه، که واته: دیاره له خواویه نهو ههواله وردانه، نهو ورده کاریانه و، چۆنه تی نه نجامدانی نهو پرۆسهی دواندنی خوا عليه السلام بۆ مووسا وه حیی ناردنی خوا بۆ مووسا، بگپرتیه وه.

(۴)- ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْأُمُورُ﴾، به لأم چهند سه دهیه که مان پتیکه یاندن ته مینکی درژیان به سه ردا تپیه ری.

(إِسْتِذْرَاكَ لِبَيَانِ تَوْضِيحِ عَلَيَّةِ إِنْكَارِ الْكُفَّارِ لِلْوَحْيِ وَالنَّبُوءَةِ، بِأَنَّ السَّبَبَ هُوَ مُضِيٌّ مُدَّةً طَوِيلَةً دُونَ إِزْهَالِ رُسُلٍ بَعْدَ مُوسَى عليه السلام)، نه مه (به لأم) یکه، ((إِسْتِذْرَاكَ) یانی: به لأم)، بۆ پوونکردنه وهی هۆکاری نکوویی کردنی کافره کان له وه حیی و پیغمبره رایه تی، که هۆکاره که نه وهیه، ماوهیه کی درژ تپیه ریوه به سه ر ناردنی پیغمبره راندا، دواپی مووسا عليه السلام، بۆیه نه وانه نکوویی لی ده که ن.

واته: ناگونجی پوونکردنه وهی نهو ورده کاریانهی که له قورئاندا هاتوون، دهر باره ی وه حیی ناردن بۆ مووسا عليه السلام و، دهر باره ی به سه رهاتی شوعه یب له که ل که لی مه دیه ندا، ناگونجی له جکه له خواوه بی، به لأم نه وانه بۆیه نکوویی لی ده که ن، چونکه ماوهیه کی زۆر تپیه ریوه.

﴿فَنَطَاوُلْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾. واتە: تەمەنىكى زۆر درىزىيان تىپەپاند، (أَي: طَالَتْ عَلَيْهِمُ الْمُهْلَةُ وَتَمَادَى عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ)، ماوەيەكى زۆر تىپەپى و، ژيانىكى زۆريان بەپى کرد، بى ئەوئى ھىچ پىغەمبەرىكىيان بۆ بى، يانى: باس و خواسى پىغەمبەراپەتى و پەيامى خوا، لە ھۆشدان (ذَاكِرَةً) ئەواندا سىرا بۆۋە، كآل بوو بۆۋە، بۆيە نكوولپيان کرد، ئەگەرنا ئەدەبوو عەقْل و ھۆشيان ھىندە نەبى، كە دىنباپن لەوئى ئەو وردەكارپانە، ئەو باس و خواسانە كە قورپان گرتوونە خۆى، وەك چۆنپەتى وەحىيى ناردن بۆ مووسا عليه السلام، بەسەرھاتەكانى دىكەي پىغەمبەران، دەبوو بزەنن كە بىچكە لە خوا تعالى، ھىچ كەس ئەو وردەكارپانە نازانى و، ھىچ كەس ناتوانى ئەو باس و خواسانە بەو شۆيەپە پروون بكاتەو، چۈنكە تۆ ئەي موھەممەد! لەوئى نەبووى و نامادەو بىنەر نەبووى، تاكو ئەو بەسەرھاتانەيان ئاوا بۆ بگىرپەو، چ دەربارەي مووسا عليه السلام چ دەربارەي شوعەپ و خەلكى مەدەپن، بەئەم بۆيە نكوولپىلپەدەكەن، نەك لەبەر ئەوئى كە سروشتى قورپان جىي نىشكال و گومان بى، بەلكو بەھۆئى ئەوئەو كە ماوەيەكى زۆريان بەسەردا تىپەپەو، وەحىي و پەيامى خواپان لەلا نامۆ بۆتەو.

٥- ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا أَهْلِي مَدِينَتِكَ تَنَلُّوْا عَلَيْهِمْ أَيْدِيَنَا﴾. ھەرۋەھا تۆ نىشتەجىن نەبووى لە تۆ خەلكى مەدەپەندا، ئايەتەكاھانپان بەسەردا بخۆنپەو.

ياخود ئايەتەكانى ئىمە بەسەر خەلكەكەتدا، خەلكى رۆژگارى خۇتدا بخۆنپەو، كە بەسەرھاتى مەدەپن و شوعەپپان عليه السلام گرتوونە خۆپان.

٦- ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾. بەلكو ھەر ئىمە ئىرەر بووین، پەوانەكەر بووین، كەواتە: ئاگاداركەندەوئى تۆو شارەزايى تۆش لەو ھەوالە وردانە، بەلكەپە لەسەر ئەو كە تۆ خوا تعالى ناردووبى، چۈنكە تۆ لەوئى نەبووى، لە تۆ خەلكى مەدەپەندا، تاكو تىستا ئەو ئايەتانە بۆ خەلكى رۆژگارى خۇت بخۆنپەو، كە باسى بەسەرھاتى مەدەپن كە شوعەپى براپان بۆ لايان پەوانەكرا و، دەكەن، ھەرۋەھا چۆنپەتى وەحىيى ناردن بۆ

مووسا عليه السلام: بهو ورده كارييه دهكهن، تۆ لهوئى تاماده نهبووى، به لآم ههر ئيمهين نيرهر، ئيمهين كه تۆمان پهوان كرده، نهو ورده كاريانه شمان له بارهئى نهو پيغه مبه رانهوه، له بارهئى نهو كه له پيشووانهوه، بۆ تۆ ناردوون، كه بيتجكه له خوا ﷻ هيچ كهسى ديكه ناگادارى نهو ميژووه دووره، نهو تاريكايانهئى ميژووى به شهر نيه.

(۷) ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾، ههروهه تۆ له نه نيشته و نيزيك طوور نهبووى، كاتيك كه بانگمان كرد، واته: بانگى مووسامان عليه السلام كرد.

(۸) ﴿وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، به لآم نهوه به زهئى بوو له پهروه ردگارتهوه.

ياني: نهو كاته كه ئيمه بانگى مووسامان كرد، تۆ له نيزيك كيوى طوور نهبووى، تاكو بۆيان بكپريهوه چۆمان بانگ كردو، گوتمان: پيلاوهكانت دانئى و، له شونئيكى پاكي و، من پهروه ردگارتم و، ناوا مووسامان دواند، تۆ لهوئى نهبووى، به لآم نهوهئى كه بۆمان ناردووى، كه نهو راستيانهئى گرتوونه خوئى، نهوه به زهئيه له پهروه ردگارتهوه، (وَلَكِنْ فَعَلْنَا ذَلِكَ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رَحْمَةً)، بۆيه وامانگرد چونكه به زهئيمان له گه ل تۆدا، له گه ل كه له كته دا، له گه ل مروفايه تييدا نواند، ياخود: ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، دهگونجئى به ركارى پهها (مفعول مطلق) بئى، (أَي: رَحْمَةً رَحْمَةً)، به به زهئى پهها به زهئيمان نواند، دهشگونجئى (مفعول من أجله) بئى، واته: به هوئى نهوهوه كه ويستان به زهئى بنوئين، نهوه مان نارد.

(۹) ﴿إِنذِرْ قَوْمًا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾، تاكو كۆمه ئيك بترستئى و وريا بكه يهوه، كه له پيش تۆدا هيچ ترستنه رو هوشاركه ردهويه كيان بۆ نهها توه، وهك خوا له شونئى ديكه دا دهفرموئى: ﴿إِنذِرْ قَوْمًا مَا أَنذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ ٦٠، يس، تاكو كۆمه ئيك بترستئى كه باب و باپيرانيان نه ترستارون، بۆيه بئى ناگان، ههروهه له سووردهئى (السجدة) دا دهفرموئى: ﴿إِنذِرْ قَوْمًا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَفِئُونَ﴾ ٦١، واته: تاكو كۆمه ئيك وريا بكه يهوه و بترستئى، كه له پيش تۆدا هيچ

ترسینه رو وریاکەرەو هیان بۆ نەهاتوون، بەلکو پێی راست بگرن، کەواتە: ﴿لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، یانی: تاكو كۆمه لێك بترسینی (که خەلکی پوژکاری خۆتەن و)، لە پێش تۆدا هیچ ترسینه رو وریاکەرەو هیان بۆ نەهاتوون.

(۱۰) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، بەلکو (نومێد وایە که) وهبیریان بێته وه، په ند وهربگرن.

مه سه لهی سییه م:

خوا موحه ممه‌دی ﷺ به دوا نوسخه‌ی هیدایه‌تی خو‌یه‌وه، بۆ مروّفایه‌تی ناردوه، تاكو به‌لگه و بیانویان نه‌مینێ، كه‌چی دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌قی بۆ هێنان، كه‌وته‌ پ‌رو بیانوو، كه‌ بۆ‌چی شتی وه‌ك ه‌ی مووسای عليه السلام پ‌تی نه‌دراوه؟ به‌ره‌رچه‌نده‌شیان به‌وه كه‌ کات‌ی خو‌ی مووسا و ه‌اروونیشیان به‌ دوو جادووگه‌ر تۆمه‌تبارکردن، ئه‌گه‌ر راستیش ده‌که‌ن، با کێینکی هیدایه‌ت به‌خ‌شتر له‌ قورئان و ته‌ورات یێنن، ئه‌گه‌رنا دياره‌ شوێنکه‌وتووی ئاره‌زوویانن:

خَوَّاهُمْ دَهْرَمَوْهُ: ﴿١٠﴾ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَعَقُلُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَذِبٍ ﴿١٢﴾ قُلْ فَأَنُوتُوا بِكِتَابِ رَبِّ عِندَ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهَا أَتَبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ عَنْ هُدَىٰ رَبِّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه، لە چوارده برگه‌دا:

(۱) - ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾، نه گهر له بهر نهوه نه بووايه که به لایه کیان تووش بین، به هووی نهووه که دهسته کانیان پتشیان خستوه (له خراپه و تاوان).

(لَوْلَا: حَرْفُ امْتِنَاعٍ لَوْجُودٍ)، (لَوْلَا) لَیْزِ هَدَا یَئِی نَهْ یَبُوونَه، لَهْ بَهْرَ یُوونَ، یَانِ: لَهْ بَهْرَ یُوونِ خَوَاسْتِنِیَانِ بَهْ نَارْدِ یَبْغَهْ مِهْرَ، سَزَامَانِ نَهْ دَانِ.

وہ لہم کہی قرتیزلوه، لہبەر ئەوہی بە سیاق و سەلیقە دەزاندری، یانی: (تَوَلَّوْا اِمَانَتَهُمْ مِّمَّصِيَّةً يَغْفِبُهَا قَوْلُهُمْ: ﴿رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا﴾، مَا عَبْنُنَا بِاَرْسَالِكَ اِلَيْهِمْ لِاَنْهُمْ اَهْلُ عِنَادٍ)، ئەگەر لەبەر ئەوہ نەبووایە، بەلایەکیان تووش ببی و، لە ئەنجامی بەلا تووش بوونەکەدا، بلین: پەرورەدگارمان! دەبووایە پیغمبەریکت بۆ نارد باین، تاکو شوین ئایەتەکانت بکەوین و، بینە برودار، لەبەر ئەوہ نەبووایە، تیمە گرنگییمان نەدەدا، بایەخمان نەدەدا، بە ناردنی تۆ بۆ لایان، لەبەر ئەوہی ئەوانە ئاوا کەللەرەق و نەسەملینن.

(لِلمَّصِيَّةُ: مَا يُصِيبُ الْإِنْسَانَ وَغَلَبَتْ عَلَى الْأَذَى)، (مَصِيبة) هەر شتیکە کە تووشی مەرۆف دێ، لە خێرو شەر، بەلام زیاتر کە دەگوترێ: (مَصِيبة) - کە لەسەر کیشی (مُفْعِلَة) یە، بە مانای ناوی بکەر (اسم فاعل) ه، یانی: ئەو شتێ کە تووش دێ - زیاتر بۆ ئەو شتانێ کە ناخۆشی و ئازارو ئاڕەحەتیی و، تووشی مەرۆف دێن، بەکارهاتو، ئەگەرنا (مَصِيبة)، یانی: هەر شتیک کە تووشی مەرۆف دێ، لە خێرو شەر.

﴿يَمَا قَدَمْتُ اِيْدِيَهُمْ﴾، بەهۆی ئەوہی کە دەستەکانیان پێشی دەخەن، ئەنجامی دەدەن لە کوفرو تاوان و خراپە، لەبەر ئەوہی کە مەرۆف بە زۆری بە دەستەکانی کردووەکان ئەنجام دەدات، ئەگەرنا، یانی: ئەوہی کە ئەنجامیانداوە، ئنجا چ پەيوەندیی بە عەقْل و هۆشیانەوہ هەبێ، وەک موعتەقەداتی پووج و خراپ، چ پەيوەندیی بە دەربڕینەکانی زمانیانەوہ هەبێ، چ پەيوەندیی بە کردووەی ئەندامەکانی دیکەیانەوہ هەبێ، هەمووی دەگریتەوہ.

٢- ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا﴾، دواي ئەوہی ئەو بەلایەیان تووش دێ، بلین: پەرورەدگارمان! دەبووایە پیغمبەریکمان بۆ لا بنێری، ئەم (لَوْلَا) یە پیتی هاندان (عَرَفْتُ تَخْصِيصًا) ه، یانی: (هَلَّا) دەبووایە پیغمبەریکمان بۆ لا بنێری.

٣- ﴿فَتَنَبَّعْ مَايْنِكَ وَبَكُرْتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، ئنجا شوین ئایەتەکانت بکەوین و، لە بروداران بین، ئەگەر لەبەر ئەوہ نەبووایە کە بەلایان تووش بێ و دواي ئاوا بلین،

تۆمان نەدەنارد، ئەم (فَتَبَّعَ) ه، (مَنْصُوب) ه، بە (أَنْ) یەکی مەزەندەکراو، یانی: (بِأَنْ تَتَّبِعَ)،
 کە ئەم (أَنْ) ه، مەزەننە (تقدیر) دەکری و شیراوە (مَضْمَر) یەو، پێویستە بشیردرێتەو،
 لە وەلامی (أَلَا) دا.

٤- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْآخِثُ مِنْ عِنْدِنَا﴾، ئنجا کاتیک هەقیان لە لایەنی تێمەووە بۆ هات،
 واتە: بیانوویمان بۆ نەهێشتنەووە پێغەمبەرمان بۆ لا ناردن.

کەچی دواى ئەوێ پێغەمبەرمان بۆ لا ناردن:

٥- ﴿قَالُوا لَوْلَا أَوْفِي مِثْلَ مَا أَوْفَى مُوسَى﴾، گوێیان: دەبوایە، وێنەى ئەوێ بە مووسا
 دراو، پێى بدری، (أَلَا) دیسان بۆ هاندان (تَحْضِيز) ه، بە واتای (هَلَا) یە، یانی: (هَلَا
 أَوْفَى مِثْلَ مَا أَوْفَى مُوسَى) دەبوایە ئەوێ پێى بدری کە بە مووسا دراو، کە مەبەستیان ئەو
 موعجیزە بەرھەستانەن، مووسا ﷺ پێى دراو، وەک گۆچانەکی و، دەستی و، یاسا
 درەکان کە مووسا ﷺ بۆ ئیقناعکردنی خەلکی پۆزگاری خۆی، پێویستی پێیان بوو،
 بەشەرێیەتیش ئەو کاتە لە قۇناغیکدا بوو، زیاتر تەماشای شتی بەرھەستی کردو، ئەوانە
 نەیانزانێو کە خوا کارزان و کاربەجێیە، بەشەرێیەت کاتیک کە لە قۇناغیکى ساواتردا
 بوو، خوا ﷻ ئەو جۆرە موعجیزانەى بۆ پێغەمبەرانی تەرخانکردوون، موعجیزەى ھەر
 کام لە پێغەمبەرەکان، لە قەدەر خەلکی پۆزگاری خۆی و عەقڵیەت و، پاشخانى فیکری و،
 ئاستى رۆشنبینیاند بوو، بە ئەم دواى ئەوێ مرقۇبەتیی گەشتۆتە قۇناغى کامڵ بوون،
 دەبێ لە پێى عەقڵەو بدۆنێ، ھەر ھەوا موعجیزە یەکیش کە بۆ پێغەمبەری کۆتایی
 کە موحمەد ﷺ، تەرخان دەکری، لە قەدەر ئاستى عەقڵ و ھۆش و کامڵ بوون و
 گەشتکردنی مرقۇبەتیی بێ، دەبێ مرقۇبەتیی لەمەودوا لە پێى عەقڵەو بدۆنێ، نەک
 لە پێى ھەستەو ھەکانیەو.

٦- ﴿خَوَّاهُ وَهَلَمَّانَ دَعَاوَهُ، ئەوانەى دەلێن: دەبوایە ئەو بە موحمەد ﷺ
 بدری، کە بە مووسا درابوو، دەفرموی: ﴿أَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَى مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾، ئایا
 کافرەکانی پۆزگاری مووسا بێپروا نەبوون، بەوێ کە پێشتر بە مووسا درابوو؟ دەگوێنێ

یه کیک لیره دا بلن: کافره کانی قوره ییش نه بوون، که بئبروا بوون به وهی پیشتر به موسا درابوو؟ به لکو قیبتیه کانی پوژگاری موسا و پوژگاری فیرعه ون بوون؟! ده لئین: راسته، به لام کوفر هه مووی یه ک کومه لن، خوی پهره ردگار و دک یه ک کومه ل وینایان ده کات، له بهر نه وهی له هۆکاره کانی کافر بوونیناندا یه کن، (مَتَمَالُونُ فِي سَبِّ كُفْرِهِمْ)، نه ویش نه وهی به که نکو لئی ده کهن، ننجا وه ک چۆن قیبتیه کان نکو لئیان له موعجیزه کانی موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) کرد، نه وه نیه کافره کانی قوره ییش و، کافره کانی پوژگاری پیغه مبه ریش (عَلَيْهِ السَّلَام) نکو لئی ده کهن له قورئان، هه رچه نده له بهرانه ریشی دا دهسته وسان و دهسته پاچه ن! (۷) - ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾، کافره کانی پوژگاری موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) گوئیان: نه وه دوو جادوون، پشتی یه کدییان گرتوه.

(سِحْرَانِ) به (سَاحِرَانِ) ییش، خویندراوه ته وه، (سَاحِرَانِ تَظَاهَرَا)، نه گهر (سِحْرَانِ) بن، یانی: (دَوَا سِحْرَانِ) نه وانه خاوه نی دوو جادوون، پشتی یه کدییان گرتوه، که مه به ستیان پئیان موسا و هاروون بووه، یا خود (سِحْرَانِ) یانی: دوو جادوون، که نه وه کاته مه به ست پئی قورئان و ته ورا ته، یان قورئان و ئینجیله، یان ته ورات و ئینجیله، یان مه به ستیان: موسا و موحه ممه ده (عَلَيْهِ السَّلَام) یا خود موسا و هاروونه (عَلَيْهِ السَّلَام) واته: وه ک هه ر خودی جادوو بن، موسا و هاروون!! نه وه نه گهر جوژی خویندنه وهی: (سِحْرَانِ) بن، یانی: نه وانه دوو جادوون، دوو به رجه سه که ری جادوون و، جادوویان له خۆیاندا به رجه سه کرده، به لام نه گهر خویندنه وهی: (سَاحِرَانِ) بن، واته: نه وانه یانی: موسا و هاروون، یان: موسا و عیسا، یان: موسا و موحه ممه ده، دوو جادوو گهرن، ﴿تَظَاهَرَا﴾، پشتی یه کدییان گرتوه و هاوکاری یه کدیین.

(۸) - ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كُفْرٍ﴾، هه روه ها گوئیان: ئیمه به هه رکامیان بئبروین، ته نوینی سه ر ﴿بِكُلِّ﴾، پئی ده گوئری: (عَوَضَ عَنِ الْمُضَافِ أَي: بِكُلِّ مِنَ السَّاحِرِينَ أَوْ بِكُلِّ رَسُولٍ)، یانی: قهره بوو، جیداری پالدارو، واته: به هه ر کامیک له دوو جادوو گهره کان، یان به هه ر کامیک له دوو په وانه کراوه کان، بئبروین.

(۹) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ﴾، بَلَى: ده جا کتیبیک له لایه ن خواوه بیتن، لهوان پر رَئِمایِتر بَن، شوینی ده کهوم، له وه لَأمی نهوهدا که گوتووایه: ده بوایه نهو که به موسا (علیه السلام) دراوه، بهویش بدری، خوا (علیه السلام) وه لَأمی دانهو: که نه دی کاتی خوی بیپروا نه بوون بهو دی که پَئِشتر به موسا درابوو؟ گوتیان: نهو دوو جادوون، یان دوو جادووگهرن، پشتی به کدیان گرتوه، گوتیان: ئیمه به ههردووکیان بیپرواین؟ نجا دوابی خوا (علیه السلام) پَئِیان ده فهرموئ: بَلَى: کتیبیک له لایه ن خواوه بیتن، لهو دووانه (تهورات و قورئان) رَئِمایِیکارتر بَن، شوینی ده کهوم.

یانی: نه گهر به تهورات و قورئان پازیی نین، ده جا کتیبیکی لهوان باشترم له لایه ن خواوه بَو بیتن له پووی رَئِمایِیکارییهوه، به دَلِیایی شوینی ده کهوم.

(۱۰) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه گهر ئیوه له راستان، نه گهر راست ده که ن و له هه ق ده که پَئِن، فهرموون کتیبیکی دیکه له لایه ن خواوه بیتن، که هیدایهت و رَئِمایِ زیاتری له قورئان و له تهورات تَدابَن.

(۱۱) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾، نجا نه گهر وه لَأمِیان نه دایهوه، لهوهدا که کتیبیک له لایه نی خواوه بیتن، پر هیدایهترو پووناکیی به خَشتَر بَن له قورئان و له تهورات.

(۱۲) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُعْمِرُكُمُ أَهْوَاءُكُمْ﴾، ده جا بزانه! که ته نیا شوین ئاره زوو هکانیان ده که ون، له هه ق ناگه پَئِن، مه به ستیان نیه هه ق بدوژنهوه و شوینی بکهون، به لکو ههر به دوا ی ئاره زووی خویان ده کهون.

(۱۳) ﴿وَمَنْ أَسْلَمَ مِنَّا فَتَبِعْهُ﴾ هَوْنَه پَئِترِ هُدَى رَبِّكَ اللَّهُ، ئایا کَن گومراره لهو که سه ی شوین ئاره زووی خوی ده کهوئ، به بَن رَئِمایِیهک له خواوه؟! لیره دا وشه ی (مَن) له: ﴿وَمَنْ أَسْلَمَ﴾، دا، (اسم استفهام عَنْ ذَاتِ مُنْهَمَةٍ وَهُوَ اسْتِفْهَامُ انْكَارٍ)، ناوی پرسیار کردن (استفهام)، ه، که مانای نکو و لیبیلکردنیش ده که به نئ، واته: هیچ کهس گومراره نیه، لهو که سه ی که شوین ئاره زووی خوی ده کهوئ.

﴿يَعْتِرْ هَدَىٰ مِّنْ أَلْفٍ﴾، به بنی پرتماییه که له خواوه، نجا به ته نکید شوینکه هوتی ناره زوو، هه به بنی پرتماییه له خواوه، به لآم نه مه لی ره دا زیاتر بو زه فکر دنه وهی شوین که هوتی ناره زوو هه کیانه، نه که رنا هه که سیک شوین ناره زوو خوی بکه وی، به دلنایی پشتی له پرتمایی و به رنامه ی خوا کرده، چونکه خوا ۱۱ له هیدایه تی خویدا نه یار دوه، که خه لک شوین ناره زوو بکه وی، به لآم بو زیاتر ناشیرین پتشان دانی حاله ته که یانه.

(۱۴) - ﴿إِنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلَمُ الْغَلِيْبُ﴾، به دلنایی خوا ۱۱ کومه لی سته مکاران ناخاته سه رسته پی، پی پتشان داون، به لآم نایان خاته سه رسته پی، نجا بویه که سیک که شوین ناره زوو خوی ده که وی، له هه موو که س گومر اتره، چونکه هه واو ناره زوو، خاوه نه که ی به ره و زور هه لدر ده بات و، پشتریش باس مان کرد که نه و بروبیا نووانه ی کافره کان گرتبو وایان، له راستیدا له وه وه سه رچاوه دیان گرتوه، که نه یان وسته: مل بو هه ق که چ بکه ن، له هه ق نه که راون، به لکو له بیان و گرتن که راون، نه که رنا جوړو چونه تی موعجیزه کانی هه کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، گونجاو بووه، له گه ل بارودوخی خو یاندا، له گه ل پاشخانی فیکری و، ناستی پوشنبیری کومه لگا کانیاندا، نجا کاتیک مرو فایه تی گه یشتوته قوناغیک، که ده بن له مه ودوا له پی عه قلیه وه بنویند ری، که مرو فایه به عه ق له نازه لآن جیا ده بیته وه، نه که رنا هه سته و ده رکان خالی هاو به شی نوان مرو فایه و نازه لآن، له و کاته وه: خوا ۱۱ موعجیزه یه کی فیکری و، عیلمی و، نه ده بی ناردوه، که زگماک و عه قله کان ده دوینن، نجا نه که موعجیزه ی پیغه مبه ری خاته م موحه مه د ۱۱، وه ک هی پیغه مبه رانی پیشو بووایه، به تابه ت وه ک موعجیزه کانی مووسا ۱۱، نه و کاته وه ک چون موعجیزه کانی مووسا ۱۱ له که ل کوچی دوا یی خویدا کاریگه ریان نه ماو، تیستا وه ک به سه ره ات بو مان ده گیر د ریته وه، نه که موعجیزه ی پیغه مبه ری خاته میش ۱۱ شتکی وا بووایه، به کوچی دوا یی خوی کوتابی پین ده هات، به لآم نه م قورنانه، وه ک چون بو پیغه مبه ر ۱۱ موعجیزه و به لکه بووه، بو نومه ته که شی، بو تیمه و مانانیش، هه مان به لکه و موعجیزه له به رده ستمان دایه، له به ر

ئەوھى موعجزەيەكى فېكرى و، عىلمىيە و، خودى بەرنامەكەيە، يانى: قورئان، ھەم بەرنامەى پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ. ھەم موعجزە و بەلگەشيەتى، بۆيە ھەم بەرنامەكە دەبن بەردەوام بى بۆ مەرفاىيەتى، ھەم بەلگەكەشى كە لەئىو خۆيدايە، پتويستە ئەويش بەردەوام بى، بەلام پىغەمبەرانى پتئوو، بەرنامەكەيان تاييەت بووہ بە گەلەكەى خۇيان و قۇناغەكەى خۇيانەوہ، بۆيە بەلگەكانيشيان، موعجزەكانيشيان تەمەنيان لەگەل بەرنامەكانياندا بوون، كاتىك بەرنامەكانيان دواى خۇيان كۇتايان ھاتوہ، بەلگەكەش كۇتايى ھاتوہ، بەلام ھى پىغەمبەرى كۇتايى موحەممەد ﷺ، بەرنامەكەى بۆ ھەموو مەرفاىيەتسە، بەلگەكەشى دەبن لەگەلى بەردەوام بى، تاكو ئەو بەرنامەيە مېنى.

مهسه لهی چواره م:

جه ختکردنه وه له سهر حیکمه تی به رده وام ناردنی خوا ﷻ بو په یامه کانی به یتغه مبه راندا و، مه دحکردنی که سانیکی به ویزدان له خاوهن کتیبه یتشووه کان، که بر وا به په یامی یتغه مبه ری کوتای سی دینن ﷻ و، وه سف کردنیان به ده (۱۰) له خه سله ته په سنده کانیان:

خوا ﷻ ده ره رموی: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۵۱) الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ
الْكَتَّابُ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِذَا يُنَادِیْ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
مِنْ قَبْلِهِ شُعُوبٌ مُتَفَرِّقَاتٍ ﴿۵۳﴾ أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبَدَرُوا بِالْحَسَنَةِ الْيُسْرَى
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِذَا سَجَعُوا أَلْفًا أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَلُكُمْ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ لَا بَنَدِي الْجَنَّةِ ﴿۵۵﴾

شیخ کردنه وهی لهم ثایه تانه، له سیژده برگدا:

۱- ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، به دنیاییش تیمه قسه مان بو یان په یوه ست کرده،
(وَصَّلْنَا) خو یتند راو یتشه ته وه: (وَصَّلْنَا)، دیاره (وَصَّلْنَا) یانی: که یاندوو مانه، به لام (وَصَّلْنَا)
یانی: زور به توخی و زور به مه حکمه می که یاندوو مانه، یانی: په یام و فرمایشتان بو
که یاندوون، (التَّوَصُّلُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْوَصْلِ وَهُوَ ضَمُّ بَعْضِ الشَّيْءِ إِلَى بَعْضٍ وَالْمُرَادُ بِهِ: الْفُرْأَنُ،
فَالْتَعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، أَوْ وَاصِلَاتِ الرِّسَالَةِ)، (تَوْصِيلُ) زنده پوییکردنه له (وَصْلُ دَا، (وَصْلُ) یانی:
که یاندن، (تَوْصِيلُ) یانی: زور که یاندن، یان به مه حکمه می که یاندن، که بر یتیه: له وهی
شنتیک به شتی که وه بلکیندری، که لیره دا مه به ست پی قورانه، که واته: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا
لَهُمُ الْقَوْلَ﴾، ته لیف و لامی سهر (الْقَوْلُ) بو ناساندن (تعریف) وه، ناساندنه که ش:

أ- مه به ست پی (عَهْدُ ه، واته: قسه که مان بو که یاندوون، فرمایشته که مان بو که یاندوون،
یانی: قورنامان په یتا بو ناردوون، سوورپه له دوا سوورپه، ثایه له دوا ثایه،
ناردنی قورنامان به یه که وه بو په یوه ست کردوون، نه که داپران و پچرانی بیته نیو.

ب- یاخود مه‌به‌ست له (الْقَوْلَ)، (ال) ده‌که بۆ ناساندن (تعریف) ه، به‌لام مه‌به‌ست پیتی (چینس) ه، واته: (چِنْسُ الْقَوْلِ) فه‌رمایشتی خوا، که مه‌به‌ست پیتی په‌یامه ئاسمانیه‌کانی خوایه ﷺ که به پتغهمبه‌رانداناردوونی، واته: یان مه‌به‌ست پیتی نه‌وه‌یه که قورن‌هان په‌یتا په‌یتا و، سوورپت سوورپت و، ثابته‌ت ثابته‌ت به‌ دوا‌ی یه‌کدا، به‌بن نه‌وه‌ی که داب‌ران ببن له نپوانیاندان بۆ ناردوون، یاخود مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: کتیه‌کا‌هان و، په‌یامی پتغهمبه‌رانه‌ان، په‌یتا په‌یتا بۆ ناردوون.

٢- ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾، به‌لکو بیریان بکه‌وتته‌وه، په‌ند وه‌ربگرن و، بینه‌وه سه‌ر راسته‌ رتی، واز له پیتی چه‌وت و لار بپنن.

ننجا خوا ﷺ دپته سه‌ر باسی که‌سانیک له‌خواه‌ن کتیبان که به‌ وپژدانن و، له به‌رانبه‌ر هه‌قدا ته‌سلیم، مه‌به‌ستیشمان له‌هه‌ق: په‌یامی پتغهمبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌ده ﷺ که قورنانه:

٣- ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْثَبُ مِنْ قَبْلِهِمْ بِئِهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾، نه‌وانه‌ی که کتیبان پنداون، له پتش ویدا، نه‌وان پیتی پروادارن، واته: له پتش قورن‌اندان، یاخود له پتش موحه‌مه‌ددا ﷺ که به‌ پله‌ی یه‌که‌م ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْثَبُ﴾، نه‌وانه‌ی که کتیبان پنداون، جووله‌که و نه‌ص‌رانییه‌کان ده‌گریته‌وه، به‌لام جگه له‌وانیش ده‌گریته‌وه، هه‌موو نه‌وانه‌ی که خۆیان به‌خواه‌نی کتیبی خوا‌یی و ئاسمانی ده‌زانن، ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْثَبُ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، نه‌وانه‌ی که پتش وی، پتش قورن‌ان، یان پتش موحه‌مه‌ده ﷺ، کتیبان پنداون.

﴿هُم بِئِهِ يَوْمَئِذٍ﴾، نه‌وان به‌پاستیی برو‌ای پتی دپنن، وه‌ک پتیش‌ریش ناما‌زه‌مان پیندا: نه‌وانه کۆمه‌لیکی تابیه‌ت بوون، نه‌که‌رنا هه‌رچی که‌خواه‌ن کتیه‌ پتیشووه‌کانن، برو‌ایان به‌قورن‌ان و موحه‌مه‌ده ﷺ نه‌هتتاوه، تاکو هه‌موویان بگریته‌وه، یانی: کۆمه‌لیکی دانسته‌ و تابیه‌ت، نا نه‌وانه به‌پاستیی برو‌ای پتی دپنن، برو‌ا به‌قورن‌ان، یاخود به‌ موحه‌مه‌ده دپنن ﷺ به‌لام زیاتر مه‌به‌ست پیتی قورنانه، چونکه دوا‌یی ده‌فه‌رموی:

(۴) ﴿وَلَا يَمْلِكُ عَلَيْهِمْ قَوْلُ أَتَمَّنَا بِكُمْ﴾، کاتیک نهو کتیبه یان، نهو فره رایشته یان به سه ردا ده خویندر یتیه وه، گویتان: برومان پتی هیتا.

﴿قَالُوا أَتَمَّنَا بِكُمْ﴾، گویتان: برومان پتی هیتا، واته: برومان پتی هیتاوه، پیش نهوه ی دابه زی، یاخود له بهر نهوه ی که له کتیبه کانی پیغه مبه رانی پیشوودا، هه والی پیدراوه، موژده دراوه به هه موو خاوه ن ئوممه ته کان که پیغه مبه ری کو تایی دئی و، خوا دوا کتیبی خو ی و دوا په یامی خو ی پیندا ده تیری، پیش نهوه ی دابه زی، برومان پته یتاوه، یاخود دوا ی نهوه ی که دابه زی، برومان پته یتاوه.

(۵) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾، به دلنایی نهو (قورئان)ه، هه قه له پهروه ردگارمانه وه، یاخود: له بهر نهوه ی نهو قورئانه هه قه و چه سپاوه له پهروه ردگارمانه وه، چونکه ده شگونجن: ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا﴾، و تپرای ژیری هه مزه ﴿إِنَّهُ﴾، به سه ر (الله)ش بخویندر یتیه وه: (أَمَّا بِهِ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا) برومان پتی هیتا، له بهر نهوه ی هه قه له پهروه ردگارمانه وه.

(۶) ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ﴾، یتمه پیش ویش له ملکه چان بووین، واته: پیش نهوه ی قورئانیش دابه زی و، پیش نهوه ی موحه ممه دیش ﴿﴾ په وانه بکری، یتمه هه ر ملکه چ بووین، لیره دا (مُسْلِمِينَ) به مانا عورفی و باوه که ی نیه، به لکو به مانا راسته قینه و زمانه وانیه که یه تی، چونکه پیش نهوه ی که قورئان دابه زی و موحه ممه د ﴿﴾ بن، مسولمانه تی به مانا باو و عورفییه که ی که موحه ممه د ﴿﴾ هیتاویه تی، نه بووه، به لام لیره دا به مانا زمانه وانیه و راسته قینه که یه تی: یتمه ملکه چ بووین بۆ خوا، پیش نهوه ی قورئانیش دابه زی، چونکه پابه ند بووین به کتیبه پیشووه کانه وه، شو یتکه وتوو ی پیغه مبه رانی پیشوو بووین.

(۷) ﴿أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا﴾، ئا نه وانه دوو که په تان پاداشتیان دهر یتیه وه، به هوی نهوه وه که خو یان راگرتوه.

﴿مَرَّتَيْنِ﴾، ده شگونجن مه به ست له دوو که په تان، نهوه بی: دوو قات پاداشتیان دهر یتیه وه، ته عبیر له دوو قاتکرانه وه، به: (مَرَّتَيْنِ) دوو که په تان کراوه،

له جياتى بفهرموئى: (ضَعْفَيْنِ) فهرموويه تى: (مَرَّتَيْنِ)، نه گهرنا مه بهست پيتى دوو قاته، دهشگونجى مه بهست پيتى دوو كه پته بى:

أ- جاريكيان له سهر شوينكه وتتى پيغه مبهرى پيشوو، پاداشتيان دهر پته وه.

ب- جاريكيشيان له سهر ملكهچ بوون بو پيغه مبهري ﷺ و كتيبي كوځايي خوا ﷺ، كه موحه ممد ﷺ و قورئان.

پيغه مبهري ﷺ لهو باره وه فهرمايشتيكى هه يه، ده فهرموئى:

(ثَلَاثَةٌ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ: ١- رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ، وَأَذَرَ النَّبِيَّ ﷺ قَامَنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ وَصَدَّقَهُ، فَلَهُ أَجْرَانِ، ٢- وَعَبْدٌ مَمْلُوكٌ آدَى حَقَّ اللَّهِ تَعَالَى وَحَقَّ سَيِّدِهِ، فَلَهُ أَجْرَانِ، ٣- وَرَجُلٌ كَانَتْ لَهُ أَمَةٌ فَغَدَاَهَا فَأَحْسَنَ غَدَاءَهَا، ثُمَّ أَدْبَهَا فَأَحْسَنَ أَدْبَهَا، ثُمَّ أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَلَهُ أَجْرَانِ). (أخرجه أحمد: ١٩٦٥١، والبخاري: ٢٨٤٩، ومسلم: ١٥٤، والترمذي: ١١١٦، والنسائي: ٣٣٤٤، وابن ماجه: ١٩٥٦).

واته: سى كهس دوو جاران پاداشتيان دهر پته وه، يا خود پاداشتيان دوو قات دهر پته وه:

١- يه كيكيان پياويك له خاوهن كتيبان كه برواي به پيغه مبهري كه ي خوي هيناوه، دواتر گه يشوه به پيغه مبهري (ي كوځايي) يش برواي پيغه مبهري شويني كه وتوه به راستي داناه، نه وه دوو پاداشتي هه ن.

٢- كويله به كي خاوه ندار، مافي خواي به رزو، مافي گهر وه خاوه نه كه يشي جي به جي دهكات، نه ويش دوو پاداشتي هه ن.

٣- پياويك كه نيزه كيكي هه بى، خواردني پييدات، باش خوراكي پييدات، تنجا په روه رده ي بكات، باش نه ده ي جواني فير بكات، دوايي نازادي بكات و هاوسه رگيري له كه لدا بكات، نه ويش دوو پاداشتي هه ن.

﴿يَا صَبْرًا﴾، بەهۆی ئەوەوە کە خۆیان ڤاگرت، خۆیان لەسەر چى ڤاگرت و لەسەر چى خۆڤاگرو پشوو درێژ بوون؟ چەند واتایەکی هەن:

أ- خۆڤاگرو پشوو درێژ بوون، لەسەر شوێنکەوتنى پێغەمبەرى پشوو و کتیبى پشوو.

ب- خۆڤاگرو بوون لەسەر ئەوەى واز لە شوێنکەوتنى بەرنامە و کتیبى پشوو یان بێتن، دواى ئەوەى دوا کتیبى خوا و، دوا پێغەمبەرى خوا هات.

ج- هەروەها خۆڤاگرو بوون لەسەر ئەوەى دەستبەردارى ئەو بەرژەوهندییه نا شەریعیانە بن، یاخود ئەو بەرژەوهندییانە بن، کە بەهۆى شوێنکەوتنى پێغەمبەرى پشوو و کتیبى پشوووەوە بۆیان دەستبەر دەبوون، دەستبەردارى ئەو بەرژەوهندییانە بوون.

د- خۆڤاگرو بوون لە بەرانبەر توانج و ڤلارى خەڵکدا کە: ئەها واز لە تایینى خۆیان دێنن! ئەها واز لە پێغەمبەرى پشوو دێنن! کە لە ڤاستیشدا وانیه، چونکە ئەوانەى کە ڤروا بە پێغەمبەرى کۆتایى موحەممەد ﷺ دێنن و، ڤروا بە دوا کتیبى خوا ﷻ دێنن، هەم موحەممەد ﷺ، هەم ڤورئان، فەرمانیان پى دەکەن: کە دەبێ ڤروادار بن، بە کتیبە پشوووەکان و، بە پێغەمبەرانى پشوووش، واتە: کە سێک کە ڤروا بە موحەممەد ﷺ و ڤروا بە ڤورئان دێنن دەستبەردارى کتیبە پشوووەکە و پێغەمبەرى پشوووى نابن، بە لکو دوا کتیبى خوا و کۆتا پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمان دەکەن، بەوانەى پشتر شوێنکەوتووێ پێغەمبەران و، کتیبە پشوووەکانى خوا ﷺ بوون، کە هەر پشيان ڤروادار بن، بە لکم بە ئەسلەکەیان، نەک بەوەى ئیستانیان کە گۆڤدراوه و تیکدراوه، ئنجا ئەوانە کە خۆڤاگرو بوون، ڤاداشتیان دوو قات دەدرێتەوه، یاخود دوو کەرەتان.

٨- ﴿وَيَذَرُونَّ بِالْحَسَنَةِ أَلَسَيْنَتْ﴾، سێفەتێكى دیکەیان ئەوەیه کە: بە چاکە، خراپە، پال پێوه دەنێن، وەک لە سوورەتى (فصلت) دا خوا ﷻ دەفرموى: ﴿وَلَا تَسْأَلُ لِحَسَنَةٍ وَلَا لِأَسَنَةٍ أَدْفَعُ بِأَلْفِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾، واتە: چاکە و خراپە یە کسان نین، بەو سێفەتهى کە چاکرە، خەسلەتێک کە خراپە، پال پێوه بنن، بە کسەر ئەو کەسەى لە نێوانى تۆ و ئەودا، دژایەتێک هەیه، دەبێتە دۆستێکى

نیزیک و دڵسۆز، لە ئەنجامی ئەوەدا کە تۆ منەتبارو قەرزداری خۆتی دەکەیت و، لە بەرانبەر خراپەکەیدا، چاکەت لەگەڵدا کردووە.

٩- ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، سێفەتێکی دیکەیان ئەوەیە: لەوەی پێمانداون دەبەخشن، (رَزَقْنَاهُمْ) یانی: (أَعْطَيْنَاهُمْ مِنْ نِعْمَتَا)، یانی: لەو نێعمەتانەی کە پێمان داون، نێعمەتی عێلم، نێعمەتی عەقل، نێعمەتی مāl و سامان، نێعمەتی خزم و خۆش و قەرەبالییە، لەو نێعمەتانە بەکاردێنن بۆ سوود گەیاندن بە خەڵک و پازیبکردنی خوا.

١٠- ﴿وَإِذَا سَأَلُواكَ الْفُورَ أَغْرَضُوا عَنْهُ﴾، سێفەتێکی دیکەیان ئەوەیە: کاتێک کە گۆیان لە (لُغُو) دەبن، گۆبیستی قسەی پووج دەبن، وازی لێ دێنن و پشتی تێدەکەن، (الْفُورُ: هُوَ الْعَبَثُ الَّذِي لَا قَائِدَ مِنْهُ قَوْلًا كَانُ أَوْ فِعْلًا)، (لُغُو) بریتیه لە هەر شتێکی پووج، چ قسە بێ، چ کردووە، لە ئەسڵدا ناوایە، بەلام لێرە کە دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا سَأَلُواكَ الْفُورَ﴾، کاتێک گۆبیستی (لُغُو) بوون، کەواتە: لێرەدا یانی: قسەی پووج، ئەگەرنا وشەی (لُغُو) هەم کرداری پووج، هەم قسەی پووج دەگرێتەووە.

﴿أَغْرَضُوا عَنْهُ﴾، پشتی تی دەکەن، پووی لێ وەدەچەرخێنن، وازی لێ دێنن.

١١- ﴿وَقَالُوا لَنَّا أَعْنَانُ وَلَكُمْ أَعْمَالُ﴾، پێیان دەلێن، [بە بەرانبەرەکانیان دەلێن، بەوانەی لەگەڵیاندا نەبارو ناکۆکن، ئنجا چ لە خاوەن ئایینی خۆیان، چ لە ئەوانی دیکە، پێیان دەلێن:] کردووەی خۆمان بۆ خۆمان و کردووەی خۆشان بۆ خۆتان.

واتە: بۆ هەر کامێکمان ئەو کردووانەی کە شایستەبێ، تایبەتن پێشەو، کە ئەمە زۆر شت لەتێو خۆیدا هەڵدەگرێ:

أ- واتە: ئێوە کە توانج و پلارمان تێدەگرتن و قسەمان پێدەلێن و تانەمان لێدەدەن، دیارە ئەو جۆرە پەفتارە شایستەی ئێوەیەو لێتان دەودەشێتەو، تێمەش کە سەبر دەگرین و وەلامتان نادەینەو، پشتتان تێدەکەین، ئا ئەوەش شایستەی ئێمەیه.

ب- واتايەكى دىكەى ئەۋەيە: ئەو خراپانەى تىۋە دەيانكەن، شايسەى تىۋەن و، كردهۋە چاكەكانى خۆشمان، شايسەى تىمەن.

ج- واتايەكى دىكەى: تىۋە كردهۋەكانى خۆتان، چاك بىن، يان خراپ بىن، تايەتن بە خۆتانەۋە، لە دنپادا و لە دواپۆژىشدا، كە لە دنپادا كردهۋەى چاك مايەى سەربەرزىيە و، كردهۋەى خراپ مايەى سەرشۆپىيە و، لە دواپۆژىشدا كردهۋەى چاك مايەى پاداشتە و، كردهۋەى خراپ مايەى سزايە و، تىمەش كردهۋەى خۆمان بۆ خۆمان، لە چاك و خراپ.

(۱۲) - ﴿سَلِّمْ عَلَيْكُمْ﴾، سەلامتان لى بىن، يانى: (سَلَامٌ مُّتَارِكٌ وَمُؤَادَعَةٌ)، سەلامى خواخافىزىي و، لى دووركەۋتنەۋەيە، ﴿سَلِّمْ عَلَيْكُمْ﴾، واتە: تىمە لەگەل تىۋە پىۋە ناچىن و، لە ۋەلامى قسە خراپەكانتاند، تىمە ۋەك تىۋە ناآيىن، بەلكو دەلئىن: سەلام.

(۱۳) - ﴿لَا يَنْبَغِي الْجَنِّهِلِينَ﴾، واتە: تىمە نەفامان ناخۋازىن، واتە: ناخۋازىن كە لەگەل نەفاماندا تىكەل بىن و، لەگەلئاندا توۋشى شەپە قسە و شەپە دەندوۋكە بىن، لەگەلئان دا بچىنە تەرازوۋ و ھاۋكوفىي ئەۋان بىن، تىمە خۆمان لەۋە ناۋەشىنەنەۋە.

کورته باسیک: نه م نایه تانه به سهر کیدا ده چه سبن؟

لیردهدا که ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا بَلَغَ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾ أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَأِلُوا اللَّفْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْنِي الْجَهَنَّمَ﴾ ﴿٥٥﴾

بیکومان مه به ست به م نایه تانه تیکرای خاوه ن کتیبان نیه، به لکو که سانیکی دیاریکراو تابه تن، بۆ وئنه: وه ره قهی کوری نه وفه ل، کوره پووری خه دبیجه (خوا لیان رازی بن)، که سه ره تا پیغه مبه ری خوا ﷺ وه حیی بۆ دابه زینار، بردی بۆ لای و راویژی پیکرد، هه روه ها سه لمانی فارسی و، صوهه بیی رومی و، ریفاعه کوری ریفاعه قوره زی، له مه ککه مسوئلان بوون پیش کوچ کردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ مه دینه، سه لمانیش پیش نه ودی پیغه مبه ری خوا ﷺ کوچ بکات له مه ککه وه بۆ مه دینه، به دهنگ و باس و خواسی نه وه وه هاتوه، دوابی بروای پیته ناوه، که به لکه و نیشانه کانی بۆ ده رکه وتوون.

هه ندیکیش گوتوو یانه: نه وانه وه فدیکی نه صرانییه کانی حه به شه بوون، دوازه (۱۲) پیاو بوون، نه جاشیی نارحوونی بۆ خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ، به نوئنه رایه تی و، خوئی مسوئلان بوون، هه ر چۆن بئ نه وانه دیاره کۆمه له که سیک دیاریکراو و تابه ت بوون، نه گه رنا مه به ست پیتی هه موو خاوه ن کتیبه کان، نیه^(۱).

(۱) بروانه: الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳، ص ۳۵، ۳۴، که سن کیرراوه (روایه) ی لهو باره وه هیناون، که نه مه یان له رووی (سند) وه له هه موویان راستره: عن مجاهد: (وَإِذَا سَأِلُوا اللَّفْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ ...)، قال: أناس من أهل الكتاب أسلموا فكان أناس من اليهود، إذا مروا عليهم سبّوهم، فأنزل الله هذه الآية فيهم.

اخرجه ابن حاتم في تفسيره (۲/۲۹۹۳)، قلنا: وهذا مرسل صحيح الإسناد، وذكره السيوطي في

به نسبت پۇزگارى پىغەمبەرەھو ﷺ كەساتىكى ديارىكرار و تايىهت بوون و، له دواى پۇزگارى پىغەمبەرەھو ﷺ، هەر كەساتىكى تايىهتن و ديارىكرارون، له خاوهن كىتبهكان، چ جوولهكه، چ نهصرانىي، كه عهقل و نىنصاف زال دهكەن، بهسەر ههواو نارەزوو، بهرزهوهندييهكان و، دهمارگىرييان بو بهرنامەى غويانداو، مسولمان دهبەن، ههلهته وهك جارى ديكەش گوتوومانة: ئەو كەسەى ئيمان به ئايىنى موحەممەد ﷺ دىنى، مووسا و عيسا و كىتبهكانى ئەوانىش له دەست نادات، بهلكو باشت ئيمان به مووسا دىنى، وهك شايستەى مووسايە و، ئيمان به تەورات دىنى، وهك شايستەى بو تەورات و، ئيمان به عيسا و ئىنجىل دىنى، وهك شايستەى بو عيسا و بو ئىنجىل، نەك وهك ئەوەى كه واقىعى ئىستاي مووسا و عيسا (سەلامى خويان ليتى)، هەر وهه پىغەمبەرانى پىشوو، چ ئەوانەى كه ناويان له قورئاندا هاتوه و، چ ئەوانەى كه ناويان نەهاتوه و، كىتبه پىشوووهكان، نەك وهك واقىعى ئىستانيان، كه زور تىكدراون و شىوئىندراون و گەچلئىندراون، كەسىك كه ئيمان به موحەممەد ﷺ و به قورئان دىنى، ئيمانەكەى به مووسا و به عيساش راست دەكاتەوهو، پاكي دەكاتەوه لهو خلتەو خال و ژەنگ و ژاردى كه خاوهن كىتبهكان تىيان خستوه، كهواتە: ئيمان هئيان به موحەممەد ﷺ پىغەمبەرى كوئايى، وهك له زىندانىي نەمريكاييهكاندا پىتمەگوتن: ئەو كەسەى كه ئيمان به موحەممەد ﷺ دىنى و، دىته ئيو ئىسلامهوه، جووابەتسى و نهصرانىيەتىش له دەست نادات و، مووسا و عيسا تەورات و ئىنجىليش له دەست نادات، هەر وهه زەبوورى داوودو صوحوفى ئىبراهيميش له دەست نادات، بهلكو به پىچەوانهوه: بههوى قورئانهوه، ئيمان هئيان بهو كىتبه پىشوووانهوه، بهو پىغەمبەرە پىشوووانه، زياتر ساغ دەكاتەوهو، پاكي دەكاتەوهو، چاكي دەكات، به شىوئيهك كه شايستەى ئەو پىغەمبەرەنه بى و، شايستەى ئەو كىتبه پىشوووانه بى، كه خوا ﷻ هەر كامىكانى بو پۇزگارزكى تايىهت و، بو كۆمەلگايەكى تايىهت و، بو چارەسەرى كۆمەله كىشه و گرفتىكى تايىهت ناردوون، نەك وهك قورئان كه

بۇ ھەموو مەۋقايەتتىى و، بۇ چارەسەرى ھەموو كىشەكانى بەشەر بىتئىرى، ھەر بۆيەش خوا ﷺ ھىچ كامىكىيانى نە پاراستو، لە دەستكارىكران و تىكدران، بەلام كىتتىى كۆتاتىى خۆى كە قورئانە بۇ خۆى پاراستىى وەنەستۇ كرتو، كە دەفەرموئى: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَافِعُونَ ﴿١﴾﴾ العنجر، واتە: ئىمە غۆمان دابەزىنەرى كىتب (ذكر)ىن و، خوشمان پارىزەرىنى، شتىكىش خوا ﷺ بىپارىزى، دەپارىزى، نەم قورئانەش پارىزراو، وەك زۆر جارى دىكە گوتوومانە: نە پىتتىكى و، نە وشەيەكى، لى كەم و زىاد كراو، چ جاي سوۋرەتتىك و چ جاي ئايەتتىك، بە پىچەوانەى كىتبەكانى دىكەو، كە زۆر گۆپدراون و دەستكارىكران و شىۋىندراون، لەبەر ئەوئى ھىكمەتى خوا ﷺ نەبوستو خۆى راستوخۇ بىپارىزى، پاراستىى عايدى مەۋقەكان كىردو، وەك لە سوۋرەتى (المائدة)دا دەفەرموئى:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا الَّذِينَ آسَلَمُوا لِلَّيْنِ هَادُوا وَالرَّبَّيْنِوْنَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴿١١﴾﴾، واتە: ئىمە تەۋراھمان ناردۆتە خوار، پىنمايى و پووناكىى تىدبايە، ئەو پىغەمبەرانەى كە بۇ خوا ﷺ ملەكەچ بوون، ھوكمىيان پىدەكرىد، ھەروەھا رەببانىيەكان و نەجبار، (ئەو زانايانە خاۋەنى ھوكمپانىيى بوون و، ئەو زانايانەش كە خاۋەن دەستەلات نەبوون، ئەوانەش ھوكمىيان پى دەكرىد)، ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾، بۇ جوۋولەكەكان، ﴿بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾، واتە: (بِمَا وَكَّلَ إِلَيْهِمْ حِفْظَ كِتَابِ اللَّهِ) بە ھۆى ئەوئەو كە پاراستىى كىتتىى خاۋايان پى سىپىدرا بوو، كەواتە: پاراستىى تەۋرات و، كىتبەكانى دىكە، بە مەۋقەكان و بە زانايان سىپىدراو، ئىنجا مەۋقىش زانا بىت، ياخود ھەر كەسىك بىت، توانايەكەى سنووردارەو، ئەو شتەى پىتى دەپارىزى لە قەدەر خۆى پىتى دەپارىزى، خواش ﷺ توانايەكەى بى سنوورەو، ئەو شتەى كە دەپارىزى لە قەدەر خۆى دەپارىزى، وەك پىتوست.

دە (۱۰) سیفەتی ئەو خاوەن کتیبانەى که خوا ﷻ باسیان دەکات

ئەو دە (۱۰) سیفەتەى که ئەو خاوەن کتیبانە، که بڕوا دێنن بە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ، پاداشتیان دوو قات دەدرتەوه، ئەمانەن:

- (۱) - ﴿قَالُوا مَآ يَأْتِيهِ﴾، گوتیان: بڕوامان پێی هێنا.
- (۲) - ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُشْرِكِينَ﴾، بە دنیایی ئەوه هەقە لە پەروەردگارمانەوه، تێمە پێش دابەزینی ئەم قورئانەش، یان: پێش موخەممەدیش ﷺ بۆ خوا ﷻ ملکه چ بووین، واتە: بۆ خوا ملکه چ بووین که هەر کاتیک کۆتا کتیبی خوا هات و کۆتا پیغەمبەرى خوا ﷻ هات، بڕوایان پێ دێنین.
- (۳) - ﴿أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾، ئەوانە دوو کەرەتان، یاخود دوو قات، پاداشتیان دەدرتەوه.
- (۴) - ﴿يَسْمَعُونَ﴾، بەهۆی ئەوهوه که خۆراگر بوون، لەسەر زۆر شت خۆراگر بوون، وهک پێشتر چه مکه که یمان باسکرد.
- (۵) - ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيَتِيمَةَ﴾، بە چاکه خراپه پāl پیوه ده دێنن، له به رانبه ر خراپه دا، چاکه ده کهن.
- (۶) - ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾، له وهى پێمانداون ده به خشن، له وهى که پێمانداون مه رج نیه هه ر شتی ماددی بێ، به لکو شتی مه عنه ویش ده گرێته وه: عه قلیک که خوا پێیداون، خه لکی لێ به هه ره مه مند ده کهن، زانیاریه که که خوا پێیداون، خه لکی لێ به هه ره مه مند ده کهن، لایه نی ڕووحیی و، سیفه ته به رزه کان که خوا پێی داون، خه لکیان لێ به هه ره مه مند ده کهن ...هتد.
- (۷) - ﴿وَإِذَا سَأَلُوا لِلْفَوَاحِشِ مَا عَنَّا﴾، کاتیک قسه ی پووج ده بیستن، پشتی تێده کهن، ڕووی لێ وه رده چه رخی ن.

۸- ﴿وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾ ههروهه گوتيان: كردهوى خومان بو خومان و، كردهوى خوشتان بو خوتان، واته: پټيان دهلټن: ټيوه ټهو كردهوانه دهكهن، كه شايسته تانن و، ټيمهش كردهوى شايستهى خومان دهكهن.

۹- ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ كه سانټك كه قسهى ناشايستيان له گه ل دهكهن، ياخود په فتارى ناشايستيان له به رانه ردا ده نوټنن، پټيان دهلټن: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، ناشيتيان له سهر بټ، له لايه نه ټيمه وه تووشى زيان نابن، وهك ټيوه ده تانه وى ټيمه تووشى زيان بكهن، ټهوه واته به كي، ياخود ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾، (سَلَامٌ مُتَارِكَةً وَمَوَادَعَةً)، خوا حافيز تان بټ، ټيمه له گه لټان ناپه ينه ټيو ته رازووه وهو، خومان به هاو كوفى ټيوه نازانين.

۱۰- ﴿لَا يَنْبَغِي الْجَنِّهِلِينَ﴾، ټيمه خوازيارى نه فامان نين، كه له گه لټان ټي كه ل بين و، شهړه دهنووكه يان له گه لدا بكهين و له گه لټان بچينه ټيو قسه و باسه وه، واته: خوازيارى ټهوه نين، له گه ل كه سانټكدا مامه له بكهين، كه له ناستيكي نزمندان، له جياتي ټهوه له له ناستي به رزى ناكاري و عيلمى دا مامه له بكهن، له ناستي نزمى نه فامييدا مامه له دهكهن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی هه‌شته‌م ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست (۲۰) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۵۶ - ۷۵)،
کە تەوهری سەرەکیان باسی قیامەتە، باسی زیندوو بوونەوهو هەڵسانەوهی،
بەلام وێرای ئەوه، چەند راستییەکی گەوره و گرنگیش بۆ پێغەمبەری خاتەم
موحەممەد ﷺ، و، شونکەوتووانی خراونە ڕوو.

هەر وهه ئاماژەیک بە میژووی گەلانی ملهپرو له خۆبایی کراوه، کە
ئەو ناز و نیعمەتە ی خوا پیتی دابوون، تێیدا بوغراو لهخۆبایی بوون، بوو بە
هۆی له کەولێ خۆ دەرچوونیان، کە کەلاوهکانیان ماون و، دواتر خوا ﷻ وێرای
چەند دیمەنێکی ڕۆژی دوايي، باسی نیعمەتی شەوکارو ڕۆژگاریش دەکات، کە له
یهکەمیاندا مڕۆفەکان پشوو دەدەن و دەخەون و، له دووهمیشیاندا له بهخشی
خوا داوا دەکەن و، کاسبی دەکەن و جموجۆل دەکەن.

له کۆتاییشدا خوا ﷻ باسی هێترانی شایەدێک لەسەر هەر کۆمەڵێک دەکات
له قیامەتدا، کە شایەدیان لەسەر دەدات و، لەسەریان دەبێتە بەلگە.

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾
وَقَالُوا إِنَّا نَبِيعُ الْمَلَكُوتِ مَعَكَ نَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ تُسْكِن لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِئُ
إِلَيْهِ نَمْرُتٌ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
مِنْ قَبْلِكَ بِطَرَفِ مِيعَشَتِهِمْ فَنَلَاكَ مَسَكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِن مِنْ بَدْرِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رِثْكَ مُهْلِكٍ أَلْقَرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَلْقَاهُمْ
ءَابِئِنَّا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِ أَلْقَرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أَرْسَدَ مِنْ شَيْءٍ

فَتَسَعُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَئِيهِ كُنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿١١﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا أَغْوَيْنَا تَرَانَا إِلَىكَ مَا كَانُوا إِلَّا قَاعًا يَعْشَوْنَ ﴿١٣﴾
وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَدَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَمْنُونُ ﴿١٤﴾
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥﴾ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
يَسَاءَلُونَ ﴿١٦﴾ فَأَمَّا مَنْ نَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَحَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿١٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُسُوفُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٠﴾ قُلْ أَزْهَقُوا أَنْ جَعَلَ
اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْقِلَافَ لَمَّا دَسَمُوا إِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِضِيَآءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾
قُلْ أَزْهَقُوا أَنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ
بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهَا أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٤﴾ وَزَعْنَاهُ مِنْ كُلِّ آتٍ شَهِيدًا أَفَلَا تَهْتَفُونَ ﴿٢٥﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

(بە دنیایی تۆ ئەو کەسە ی خۆشت دەوی (هەرچەندە سوور بی) راستە پێی ناکە، (نایخەیه سەر راستە شەقامی خوا)، بە لām خوا هەر کەسێکی بوێ، راستە پێی دەگات، ئەویش بە پێی راستگرتووان (ئەوانە ی شایستە ی پێی راست گرتن) زانائە (۱) هەر وەها (بێ پروایەکان) گوتیان: ئەکەر لەکەل تۆدا شوێن پێنمای (خوا) بکەوین، لەسەر زەمینە ی خۆمان دە پێتێین! نایا حەرەمێکی پێ هێمنی و ئاسایشمان بۆ نەرەخساندوون، میوه و بەرھەمی هەموو شتێکی بۆ دەھێتێ و، لێی خێرە کێتەو، کە بژیوه لەلایەن تێمەو، بە لām زۆرەیان نازان؟ (۲) گەلێک ئاوەدانیشمان فەوتاندوون، ژیان و گوزەرانیان (کە پێ بوو لە ناز و نێعمەت)، بوغرا و یاخی کردن، ئەوانەش خانووەکانیان، دوا ی وان کەمێک نەبن، نەکرانە شوێنی نیشتەجێ بوون و، ئەنا ئێمە بووینە میراتگریان (۳) ناشکوونجێ پەرەردگارت فەوتێنەری (خەلکی) ئاوەدانیهکان بێ، (بەھۆی کوفرو خراپەیانەو)، هەتا لە ئاوەدانیه دایکانە (بنە پەتییە) کەیاندا پێغەمبەرێک نەبێت، کە ئایەتە کامانیان بەسەردا بخوێتێنەو، ئێمە فەوتێنەری ئاوەدانیهکان نابین، مەکەر خەلکە کەیان ستەمکار بێ (۴) هەر شتێکیشتان پێندرا بێ (ئە ی مروفەکان! لە ناز و نێعمەتی دنیا) ئەو بەھەر وەرگرتێکی (کەمی) ژپانی دنیا و جوانیە کەبەتی و، ئەو ی لەلای خوا، چاکتر و بەر دەوامریشە، نایا نافامن؟ (۵) نایا کەسێک کە گەت و بە لێتێکی باشمان (لە پۆزی دوا ی دا)، پێداو و مسۆگەر پێشی دەگات، وەک کەسێکە کە بەھرمەندی دەکەین، لە رابواردنی کەمی ژپانی دنیا، دوا ییش ئەو لە پۆزی قیامەتدا لە نامادە کراوانە (بۆ نێو دۆزەخ)؟ (۶) ئەو پۆزەش کە (خوا) بانگیان دەگات دەفەرموێ: کوان ئەو هاو بە شانەم کە پێتان وابوو (هاو بە شەمن)؟ (۷) ئەوانە ی قسە و بریار (ی سزاداران) یان بەسەردا

چەسپىد، گوتيان: پەرۋەردگارمان! ئا ئەوانەى كە سەرگەردان و بىتمردامان كىردن،
 ۋەك چۆن خۆمان سەرگەردان و بىتمرد بووين، ئەوانىشمان (بە مەرەدى خۆمان
 بىردو) سەرگەردان و بى ئاكىمان كىردن، تىستاش حاشايان لى دەكەين و، لىيان
 دوور دەكەوينەۋە بەرەو لای تۆ، ئەوان (راست ناكەن) تىمەيان نەدە پەرست
 ﴿٦٢﴾ پىشيان گوترا: ھاوبەشەكانتان بانگ بكەن، يەكسەر بانگيان كىردن، بەلەم
 ۋەلەميان نەدانەۋە، ئازارو سزاى دۆزەخ)يان دى، (خۆزگەيان خواست) كە پىتى
 راستيان گرتبايە (و تىستا سەرفراز بىوونايە) ﴿٦٣﴾ ھەرۋەھا ئەو پۆژەى (خوا)
 بانگيان دەكات، دەفەرمۆى: چ ۋەلەمىكى تىردراوانتان دايەۋە؟ (ئەو پۆژە پۆژىكى
 زۆر مەزنە) ﴿٦٤﴾ كەچى ھەۋالەكانيان لى پەنھان و بىز بوون (و نەك ھەر
 تواناي ۋەلەمدانەۋەيان نىە)، بگرە لە يەكدىش ناپرسن (بۆ دۆزىنەۋەى ۋەلەم،
 چونكە دەزانن نىە) ﴿٦٥﴾ ئىجا كەسىك بگەرتەۋەو بپوا بىتنن و كىردەۋەى باش
 بىكات، پەنگە لە سەرفرازان بى ﴿٦٦﴾ پەرۋەردگار بىشت ھەرچى بوى، دروستى
 دەكات (و ھەر كەسى بوى بۆ خىرو چاكە) ۋەلەيدەبۇئىرى، ئەوان (مرۇفەكان)
 تواناي ھەلپۇزاردىيان نىە، (لە بەرانبەر خوادا)، پاكىي بۆ خوا و، بەرزىي بۆۋى
 لەۋەى دەيكەنە ھاوبەشى ﴿٦٧﴾ ھەرۋەھا پەرۋەردگار ت ئەۋەى (دَل و) سىنەكانيان
 پەنھانى دەكات و، ئەۋەى ئاشكرى دەكەن، دەيزانن ﴿٦٨﴾ ھەرۋەھا ئەو خوايە،
 جگە لەو ھىچ پەرستراۋىك نىە، لە (ژيانى) يەكەم و (ژيانى) دواپۇژدا، ستايش
 ھەر شاپستەى ويە و، حوكم و بپيار ھەر بەدەست ويە و، ئەنبا بۆ لای وىش
 دەگىردىنەۋە ﴿٦٩﴾ بلى: پىم بلىن: ئايا ئەگەر خوا شەۋگارتان لەسەر بەردەۋام
 بىكات، ھەتا پۆژى قىامەت، چ پەرستراۋىك (ھەيە) جگە لە خوا پرووناكىيى
 (پۆزگار)تان بۆ بىتنن، ئايا نابىستن؟ ﴿٧٠﴾ بلى: ھەۋالەم پى بدن، ئايا ئەگەر خوا
 پۆزگار تان لەسەر بەردەۋام بىكات، ھەتا پۆژى قىامەت، چ پەرستراۋىك (ھەيە)
 جگە لە خوا، شەۋگارتان بۆ بىتنن تىيدا بىرەۋن، ئايا نابىتن؟ ﴿٧١﴾ ھەرۋەھا (خوا)
 بە بەزەيى خۆى، شەۋ و پۆژى بۆ ۋا لىكرەۋون كە تىياندا بىرەۋن (و بخەۋن) و

له به خشى وى بخوازن (كاروكاسبى بكن) و، به لكو سوپاسگوزارى بكن
 (۷۶) نهو پوژەش كه خوا بانگيان ده كات، ده فەرموئ: كوان ئەو هاوبەشانهى
 كه پىتان وابوو (هاوبەشمن)؟ (۷۶) له هەر كۆمەلەكەش شايبە دىگمان دەرەتينا و
 گوتمان: بەلگەتان پىتن (لەسەر راستى پەرستراوه كانتان)، بەلام زانبيان كه هەق
 تەنيا هى خوايه، نهوهى (له دنيا) به درۆ هەليان ده بهست (وهك هاوبەشى
 خوا) لىيان ون بوو (۷۷) |

ئىكرنه وهى هەندىك له وشەكان

(نُحِطَفَ): واتە: دەپەترىن، (الْغَطَفُ وَالْإِغْطَافُ: الْإِغْطَافُ بِشُرْعَةٍ، خَطِيفَ
 يَغْطِفُ وَخَطِيفٌ يَغْطِفُ)، (خَطَفٌ وَإِغْطَافٌ) بریتى به دزى به خىرابى،
 ده گوترى: (خَطِيفٌ يَغْطِفُ) و، ده گوترى: (خَطِيفٌ يَغْطِفُ)، واتە: كردار (فعل)
 هەكەى، ژێر (كسرة) ى هەبى، ياخود سەر (فتحة) ى هەبى، يەك مانای هەيه، واتە:
 (نُفِثَ وَنُسِلَ) ده كوژىن و پووت ده كرىنهوه.

(يُجَبَّ): ده گوترى: (جَبَّتِ الْمَاءُ فِي الْعَوْسِ: جَمَعَتْهُ، وَالْعَوْسُ الْجَامِعُ: الْجَابِيَةُ)، نه گەر
 ناو له ههوزدا كۆ بكرىتهوه، ده گوترى: (جَبَّيْتُه) و، (جَابِيَةُ) به ههوزكى گهوره
 ده گوترى، كه ناوى كۆ كۆده كاتهوه، (وَالْإِجْبَاءُ: الْجَمْعُ عَلَى طَرِيقِ الْإِضْطِفَاءِ،
 (إِجْبَاءً) يش بریتى به كۆكرنه وهى شتىك به شىوهى ههلبژاردن و گولبژێركردن.

(بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا): (أَي: بَطَرَتْهَا مَعِيشَتَهَا) ژيانەكهيان بوغرای كردن و، له
 كهولى خۆى دەرچوواندن و، ياخى كردن، ژيانەكهيان، (الْبَطَرُ: دَهَشٌ يَغْتَرِي
 الْإِنْسَانَ مِنْ شَوْءٍ تُقَمِّعُهُ، (بَطَرٌ) به حاله تىك ده گوترى، حاله تىكى سه رسامى و
 له خۆبايى بوون، كه له نهنجامى نهوهدا مرووف نهو نيعمه تهى، نهو چاكه
 بۆ دى، چاكه ناتوانى نىستىعابى بكات و، تهحه ممولى بكات، پى له خۆبايى

دەبن، ھەروەھا (بَطَرٌ) بە مانای (طُغْيَان) یاخیی بوون بە ھۆی نێعمەتەو دەن،
 کە دەفەر مۆی: ﴿بَطَرْتُ مَعِيشَتَهَا﴾، یانی: (فِي مَعِيشَتِهَا)، واتە: خەڵکی ئەو
 شارو ولاتە لە ژانیدا لە خوا ﷻ یاخی بوو، لە کەوڵی غۆی دەرچوو، ئەمە
 وەک ئەوەیە کە دەفەر مۆی: ﴿وَأَخْذَارَ مَوْسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ (الأعراف،
 (وَأَخْذَارَ مَوْسَى قَوْمَهُ)، واتە: (مِنْ قَوْمِهِ)، کەواتە: لێرەش ﴿بَطَرْتُ مَعِيشَتَهَا﴾،
 یانی: (بَطَرْتُ فِي مَعِيشَتِهَا)، کە مەبەست لە (بَطَرْتُ مَعِيشَتَهَا) (أَي: جَهَلْتُ شُكْرَ
 نِعْمَتِهَا) واتە: ئەفام بوو بەرانبەر بەو ھۆی سوپاسگوزاریی چاکە ی خوا بکات.

(تَزَعُمُونَ): (الزُّعْمُ: حِكَايَةُ قَوْلٍ يَكُونُ مَظْنَةً لِلْكَذِبِ)، (زَعْمٌ) بریتێە لە
 گێڕانەو ھۆی قسەیک کە مەزەننە ی درۆ بێ.

(أَغْوَيْنَا): واتە: بێمرا دمان کردن، بێتاکاممان کردن، (غَوِي أَي: جَهْلٌ، خَابٌ، فَسَدٌ
 عَشْءٌ)، بەو سێ مانایە دئی: (غَوِي) ھەم بە مانای (جَهْلٌ) دئی، ئەفام بوو، یاخود
 پەشیمان بوو، یاخود ژانی تێکچوو.

(فَعَمِيتْ): (عَمِيَ عَلَيْهِ: اشْتَبَهَ حَتَّى صَارَ بِالْإِضَافَةِ إِلَيْهِ كَالْأَعْمَى)، (فَعَمِيتْ عَلَيْهِمُ
 الْأَنْبَاءُ)، ھەوآلە کان لە بەرانبەر یاندا کوێر بوون، واتە: زەفەریان بە ھەوآلە کان
 نە دەبردن، بە لآم لێرەدا وەک ھەوآلە کان کوێرین و، ئەوان نە دۆزنەو، چونکە
 ھەوآل بۆ مەرووف دئی.

(تُكِنُّ): واتە: پەنھانی دەکات، (الْكِنُّ: مَا يُخْفَى فِيهِ الشَّيْءُ، كُنْتُ الشَّيْءَ: جَعَلْتُهُ
 فِي كِنٍّ، (كِنٌّ) ھەر شوێنیک، ھەر شتیکە شتی تێدا دەپاریزری، دەگوتری: (كُنْتُ
 الشَّيْءَ)، واتە: ئەو شتەم خستە شوێنیکەو، کە شتی تێدا پاریزری، وشە ی (کون)
 لە کوردیی دا پەنگە لەو ھو ھاتبیت، واتە: شوێنیک کە شتی لێ دەپاریزری.

(سَرَمَدًا): (السَّرْمَدُ: الدَّائِمُ)، (سَرَمَدٌ) بە مانای بەردەوام دئی، (وَالسَّرْمَدُ: مَا لَيْسَ
 لَهُ بَدَايَةٌ وَلَا نَهَايَةٌ، أَي: أَزَلًى وَأَبَدِي)، (سَرَمَدٌ) شتیکە نە سەرەتای ھەبن، نە کۆتایی
 ھەبیت، واتە: ھەر بوو بێ و بێ کۆتایی بێ، کە دیارە بەس خوا ﷻ بەو شتێو ھە.

هوى هاتنه خوارهوى نابه تهكان

هوى هاتنه خوارهوى نهم نابه ته: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (١)، دوو كيردراوه دينين لهو بارهوه:

(١) - (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَمَّةِ عِنْدَ الْمَوْتِ: «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَأَبَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (أخرجه مسلم: ١٤٣).

واته: نه بوو هوره يره ﷺ ده لى: پيغه مبهري خوا ﷺ له كافي مردن (سهره مهرگ) دا به مامى (نه بوو تاليسى) فهرموو: بلن: (لا إله إلا الله) ينجكه له خوا هيچ په رستراوىك نه، تاكو له پوژى قيامه تدا شايد ديت بو بدهم، (كه نه هلى تهو حيد بووى)، به لام ناماده نه بوو بيلن، نيدى بهو بونهوه خواى بهرز نهم نابه تهى نارد ه خوا.

(٢) - (عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ: أَيُّ عَمٍّ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَحَاجُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَقَالَ: أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ، أَتَرَعَّبَ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْرُضُهَا عَلَيْهِ، وَيُعِيدُ بِهِ بِلَاكِ الْمَقَالَةِ، حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمْتُمْ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَى أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَاللَّهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَتُكِّمْ أَنَّهُ عَنكَ»، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿مَا كُنْتَ لِلنَّاسِ وَالْزَّيْنِ مَأْمُورًا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ (٣)، وَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي أَبِي طَالِبٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ (أخرجه البخاري: ٧٤٧٢).

واتە: سە عیدی کوپى موسەییەب لە بابى دەگیرێتەوه، دەلى: کاتیک مردن
 گەشتە سەر (ئەبوو تالیب)، پێغەمبەرى خوا ﷺ ھاتە لای، ئەبوو جەھل و
 عەبدوللای کوپى نۆمەییە کوپى موغییرە، لە لای بوون، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی:
 ئەى مامە! بلى: (لا إله إلا الله)، وشەبەکە، لە پۆزى قیامەتدا دەیکەمە بەلگە
 لە خزمەت خوادا، ئەبوو جەھل و عەبدوللای کوپى نۆمەییە ھەردووکیان پێیان
 گوت: ئایا واز لە پێبازی عەبدولموتەلیب دێنى؟ ئیدی بەردەوام پێغەمبەر ﷺ
 پێشنیارەکەى خۆى بۆ مامى دووبارە دەکردهوه، ئەوانیش (ئەبوو جەھل و
 عەبدوللای کوپى نۆمەییە)، ئەو قسەیان دووبارە دەکردهوه، تاکو کۆتا قسەى
 ئەبوو تالیب کە ئەوانى پێدواند، پێش گیان دەرچوون، گوتى: من لەسەر
 پێبازی عەبدولموتەلیم، و نامادە ئەبوو بلى: (لا إله إلا الله)، پێغەمبەرى خواش
 ﷺ فەرمووی: ھەر داواى لێبوردنت بۆ دەکەم، مادام قەدەغە نەکریم، خوا ﷻ
 بەو بۆنەوه ئەو تاپەتەى سوورەتى (التوبة)ى نارده خوارەوه، کە دەفەرموئى:
 ﴿ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ
 بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ (٩٣)، واتە: پێغەمبەر ﷺ و ئەوانەى
 بڕوادارن بۆیان نیە، داواى لێبوردن بۆ ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان بکەن، داواى
 ئەوەى بۆیان دەرکەوتەوه، ھاوەلى گلپەى دۆزەخن، لە بارەى ئەبوو تالیبشەوه،
 خوا ﷻ بە پێغەمبەرى ﷺ فەرموو: ﴿ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
 يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾، بە دلتیایى تۆ ئەوەى حەز دەکەى، نایخەبە سەر
 راستە رێ، بەلەم خوا ﷻ ھەر کەستیکى بوێ راستە رێى دەکات و، ئەو زاناترە
 بەوانەى کە شایستەى رێى راست گرتنن (و دلییان وەردهچەرخینى بۆ گرتنى
 رێى راست).

مانای گشتیی نایه تەکان

خوایا ڤوو له پیغه مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌کات، هه‌روه‌ها له پشت نه‌ویشه‌وه له هه‌ر که‌سیک که به شوژن پیغه مبه‌ری خاتهم ﷺ دا هه‌نگاو ده‌نی و، په‌یره‌ویی لێ ده‌کات و، ڤوویان تیده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، به دنیایی تۆ که‌سیک که خوشت ده‌وی، نایخه‌یه سه‌ر راسته‌ ڤی، واته: ناتوانی بیخه‌یه سه‌ر راسته‌ ڤی، راسته‌ ڤی بکه‌ی، ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به‌لام خوایا ﷻ هه‌ر که‌سیکی بیه‌وی، راسته‌ ڤی ده‌کات، لی‌ره‌دا ده‌نی دنیاییین که وشه‌ی هیدایه‌ت به مانای ڤینمایی کردن نیه، چونکه خوایا ﷻ به پیغه مبه‌ری خاتهمی ﷺ فه‌رمووه: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری، به دنیایی تۆ خه‌لک ڤینمایی ده‌که‌ی بۆ راسته‌ ڤی، به‌لام لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، به دنیایی نه‌و که‌سه‌ی تۆ خوشت ده‌وی، ناتوانی هیدایه‌تی بده‌ی، واته: ناتوانی راسته‌ ڤی بکه‌ی، نه‌ک نه‌توانی ڤی پیشان بدات، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، خواش زاناتره به هیدایه‌تدراوان، به‌وانه‌ی که شایسته‌ی وه‌رگرتنی هیدایه‌ت و، شایسته‌ی راسته‌ ڤی بوون.

﴿وَقَالُوا إِنَّا نَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَكَامًا نَّخْتَفِئُ مِنْ أَرْضِنَا﴾، (کافره‌کان) گوئیان: نه‌که‌ر له‌گه‌ل تۆدا به‌دوای ڤینمایی خوا بکه‌وین، له‌سه‌ر زه‌مینێ خۆمان ده‌ڤیتړین، ده‌بردړین و ده‌کوژړین، واته: دوژمنانمان گێچه‌لمان پیده‌که‌ن، شه‌رمان ڤی ده‌فرۆشن، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که شوژن ئایین و به‌رنامه‌که‌ی تۆ که‌وتووین، خوایا ﷻ له وه‌لامیاندا، له به‌ره‌رچدانه‌وه‌یاندا ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُبْجَىٰ إِلَيْهِ نِسْرَتُ كُلِّ شَيْءٍ وَرِثًا مِّنْ لَّدُنَّا﴾، نایا تیمه‌ حه‌ره‌میکێ ڤی هیمینی و ئاسایشمان بۆ نه‌ره‌خساندوون، که له به‌رو میوه‌ی هه‌موو شتیکی بۆ ده‌هێتړنه‌وه، واته: هه‌موو جوړه‌ میوه‌ و به‌ره‌مه‌میکێ نه‌ملا ولای بۆ ده‌هێنێ، که وه‌ک بژیونکی

تہ خانکراو و دابینکراو، لہ لایہن یتیموہ بو نہوان وایہ، ﴿وَلَنْ يَكُنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بہ لأم زور بہیان نازانن، واتہ: لہ بہر ٹہوہی زانا نین، خاوہن عیلم نین، بوہ قہدری ٹہو نیعمہ تہ نازانن، یاخود قہدری نیعمہ تی، ہدایدہ تیک کہ خواہی بہ پیغمبہری خاتمہ دا ﷺ ناردوویہ تی، نایزانن، دین ٹہو برو بیانوانہ دینٹہوہ بو ٹہوہی بروای پی نہینن۔

، نجا خواہی دہیانگیر تہوہ بو میڑو، کہ یتوہش وریا بن، وہک گہلہ پتشیوہ کانتان لی نہیہ ت و بہ مہرہدی ٹہوان نہ چن: ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بِطَرَفِ مِيعْتَهَا﴾، (گم) لیرہدا (گم العَبْرَةِ) بو زوریہ، واتہ: زور ٹاوہ دانیمان فوتانندن، ﴿بِطَرَفِ مِيعْتَهَا﴾، کہ زبان و گوزہرانہ خوشہ کہیان بہ ترانی کردبوون، گومراو بوغرای کرد بوون، یاخود لہ زبانہ کہی خویدا بوغرا و یاخی بوو بوون لہ خواہی، ﴿فَلَوْلَا مَسْئَلُكُمْ لَمِ لَبَّيْكُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾، نا ٹہوانہ خانووبہرہ کانیانن، جیکا و ریکا کانیانن، لہدوای وان کہ میک نہ بی، نہ کرانہ شوینی نیشتہ جن بوون، مہ گہر ریبواریک، کہ سیک بہویدا تیبہر بووین، لہ کاولگہ بہ کدا نیشتہ جن بووین، نہ گہرنا کہس تیاندا نیشتہ جن نہ بوون، ﴿وَكُنَّا خُنُّ الْأَرْزَاقِ﴾، ہہر نیمہش میراتگر بووین، واتہ: کہس نہ چوہہ جیکا و ریکا و شوینہ کانیان و، کہسی لی نہما بووہ، وہک چوون میراتیک دہگیر تہوہ بو لای خواہ نہ کہی، ٹہو جیکا و ریکا پانہش، ہاتنہوہ لای تیمہ، وہک چوون میراتیک کہ دہچن بو لای میراتگر، تہنیا خواش ﷺ خاوہن و میراتگری ہہموو شتیکہ۔

نجا خواہی پہرورہر دگار ٹہوہ پروون دہکاتہوہ، کہ موحمہمدی ﷺ ناردوہ وہک پیغمبہری کوتابی بو ٹہو خہ لکہ، ٹہوہ یاسای خوا وایہ، کہ دہبن لہو شوینانہی چہقن و مہ لہہندی ٹہو دہقہرہن، پیغمبہریان تیدا رہوان بکات، پیش نہوہی سزایان بدات، ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا﴾، پہرورہر دگاریشت فہوتینہری ٹاوہ دانیمہ کان نیہ، تاکو لہ دابکانہ کہ یاندا، لہوہ یاندا کہ شاری چہق و بنہرہ تہ بو دہوروبہرہ کہی، پہوانہ کراوکی تیدا نہ نیری، ﴿يُنَلُّوا

عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا ۖ نَافِثَةً كَانَ يَتِمُّهَا بِهٖ سَهْرًا دَهْوَئِيَّتُهُ، ﴿١٠٠﴾ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۖ يَتَشَرِّشُ تَيْمَةً فَهَوْتِيَّتُهُ نَافِثَةً دَهْوَئِيَّتُهُ كَانَ
نَهْوَئِيَّتُهُ، مَهْكَرْ خَهْلَكُهُ كَانَ سَهْكَرْ بَوِيَّتُهُ، لَدَهْوَ تَاوَابَارْ بَوِيَّتُهُ، نَهْكَرْنَا
تَيْمَةً عَادَهْ تَمَانْ وَانِيَهْ، بَهْئِيَّتْ نَاكَادَارْ كَرْدَنَهْوَ بَهْئِيَّتْ هَوْشَدَارِيَّتْ يَدَانْ وَ، بَهْئِيَّتْ
پَهْيَامْ بُوْ نَارْدَنْ، سَزَايْ نَاوَهْ دَانِيَهْ كَانَ بَدَهْئِيَّتْ وَ، بِيَانَفَهْوَ تَيْمِيَّتْ.

نَجَا خُوا ۖ جَارِيَّتِي دِيَكِهْ رُوو دَهْ كَاتَهْوَ مَرُوْفَهْ كَانَ بَهْ كَشْتِيَّتِي وَ، بَهْ تَايِبَهْ
بِيَرَوَايَهْ كَانَ وَ، نَهْ يَارَهْ كَانِي يَتَغَهْ مَهْري خَاتَهْم ۖ وَ، پَهْ يَامَهْ كَهْ كِهْ هَتَاوِيَهْ تِي،
دَهْ فَهْ رَمُوِيَّتْ: ﴿١٠١﴾ وَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَرَبِّتُمْهَا ۖ هَرَّ شَتِيَّتْ كِهْ
يَتَاَنَدِرَاوَهْ، هَهْ مَوُوِيَّتْ دَهْ چِيَّتَهْ چَوَارْ چِيَّوَهْ يْ رَاوَارْدَنْ وَ گُوَزَهْ رَانِيِّيَّتْ دُنْيَا وَ
جَوَانِيَهْ كِهْ يَهْوَ، هَهْ مَوُوِيَّتْ رَاوَارْدَنِيَّتِي كِهْ مِيِّيَّتْ دُنْيَايَهْ وَ، جَوَانِيِّيَّتْ وَ زَرِيْقْ
وَ بَرِيْقِيَّتِي كِهْ مِيِّيَّتْ دُنْيَايَهْ، ﴿١٠٢﴾ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَابْقَىٰ ۖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۖ نَهْوَئِيَّتْ
لَهْ لَآيْ خَوَايَهْ، بَاشْ تَرِيَّشَهْ وَ، دَرِيْزْ خَايَهْ نْ تَرِيَّشَهْ، زَايْ تَرِيَّشْ دَهْ مِيِّيَّتَهْوَ، نَايَا نَافَاْمَنْ؟
وَهْ كِهْ يَهْ كِيَكْ لَهْ زَا نَايَا نْ گُوَتُوِيَهْ تِي: نَهْ گَهْ رَهْ هَهْ شَتْ خَهْ زَهْ فْ (وَائِهْ: مَادَدَدِي
دِيَزَهْ وَ گُوَزَهْ) بَوَايَهْ وَ، دُنْيَايَهْ دُنْيَا گَهْوَ هَرْ بَوَايَهْ، مَادَامْ بَهْ هَهْ شَتْ هَهْ مِيَّشَهْ يَهْ
وَ دَهْ مِيِّيَّتَهْوَ، دُنْيَا كَاتِيَهْ وَ لَهْ بَهْئِيَّتْ دَهْ چِيَّتْ، هَهْ نَهْوَ خَهْ زَهْ فَهْ لَهْوَ گَهْوَ هَرَهْ
بَاشْ تَرَهْ، لَهْ حَالِيَكِيَا كِهْ بَهْ هَهْ شَتْ لَهْ گَهْلْ دُنْيَايَهْ دُنْيَا، بَهْ رَاوَارْدْ نَاكَرِيَّتْ، لَهْ جُوْرُو
چُوْنِيَهْ تِي دَا وَ، لَهْ رُوُوِيَّتْ مَانَهْوَ شَهْوَ، دِيَارَهْ بَهْ هَهْ شَتْ هَهْ مِيَّشَهْ يَهْ وَ، دُنْيَايَهْ
دُنْيَا مَوَهْ يَهْ كِي كِهْ مَهْ وَ، قُوْنَاغِيَّتِي پَا گُوَزَهْ رَهْ، تَهْ نَايَا بُوْ تَاْفِيَكِرَانَهْوَئِيَّتْ مَرُوْفَهْ كَانَهْ،
بُوِيَهْ دَهْ فَهْ رَمُوِيَّتْ: ﴿١٠٣﴾ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۖ نَايَا نَافَاْمَنْ؟ عَهْ قَلْتَا نَهْ؟ كِهْ هَهْ رَكِيْزْ نَهْ دَهْوَ بَوُو
بَهْ هَهْ شَتْ وَ رُوْزِيَّتْ دَوَايِيَّتْ، بَكُوْرَنَهْوَ بَهْ دُنْيَايَهْ كِهْ مِيِّيَّتْ دُنْيَا.

﴿١٠٤﴾ اٰمَنَ وَعَدْنَاهُ وَعَدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيُهُمْ كَمَنْ مَّعْنَاهُ مَنَّعَهُ مَنَّعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ نَايَا
كِهْ سِيَكْ كِهْ بَهْ لِيَّتِيَّتِي بَاشْمَانْ يَتَدَاوَهْ وَ، بَهْ دَلْنَايِيَّتْ يَتِي دَهْ كَاتْ، بَهْ لِيَّتَهْ بَاشَهْ كِهْ
بَهْ هَهْ شَهْ، دُنْيَايَهْ نَهْ بَرَاوَهْ رُوْزِيَّتْ دَوَايَهْ، نَايَا كِهْ سِيَكْ كِهْ نَاوَايَهْ، وَهْ كِهْ كِهْ سِيَكْ
وَائِهْ كِهْ بَهْ رَهْ مَهْ نَهْ دِي دَهْ كِهْ يَنْ لَهْ رَاوَارْدَنِيِّيَّتْ دُنْيَايَهْ؟ ﴿١٠٥﴾ ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

مِنَ الْمُحْصَرِّينَ ﴿١﴾، دوايى نهو له پوژى هه لسانهوه دا، له ناماده كراوان ده بى،
 واته: له ناماده كراوان ده بى بۆ سزا و دۆزهخ، ئايا وهك په كن و په كسان؟ به
 ته نكيد نه خيتر، نهو هه مزه يه (أَفَقْنِ) پتى ده كوترى: هه مزه ي پرسيار كردنى
 نكووليليكه رانه، بۆ وینه: كه گوتم: ئايا نه مه تۆماركه ر (مُسْجَلَةً) نيه؟ يان نه مه
 سه عات نيه؟ چاوه رپتى وه لأم ناكهم، چونكه نهوه پرسيار كردى نكووليليكه رانه يه،
 يانى: نكووليسى ده كه م له وهى نه مه تۆماركه ر نه بى و، نكووليسى له وه ده كه م
 نه مه سه عات نه بى، ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاؤُ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ ﴿٢﴾،
 نهو پوژهش كه (خوا) بانكيان ده كات، ده فهرموى: كوان نهو هاوبه شانهم كه
 پيتان وابوو، خه ياتان وابوو، داتانابوو (هاوبه شى منن)؟ ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ﴾، نهوانه ي كه قسه يان له سهر په يوه ست بووه، برپارى خويان له سهر
 هاتوته دى، كه ده بى بچنه دۆزه خه وه، گوتمان: ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ
 كَمَا غَوَيْنَا﴾، پهروه دگارمان! ئا نهوانه ي سهرگهردان و بيمرادو، بى ناكامان
 كردوون، وهك چۆن خۆمان سهرگهردان و بى ناكام و بيمراد بووين، ﴿تَبَرَّأْنَا
 إِلَيْكَ﴾، ئيمه دوورى لهوان ده كه ين بۆ لای تو، حاشا لهوان ده كه ين، نهوان
 دوور ده خه ينه وهو بۆ لای تو ده گه ريينه وه، ﴿مَا كَانُوا إِلَيْنَا بِعِدْوَةٍ﴾، نهوانه
 ئيمه يان نه ده په رست، واته: له راستيدا نهوانه په رستهرى ئيمه نه بوون، به لكو
 هه وا و تاره زووه كانى خۆيان ده په رست، به رژه وه ندييه كانى خۆيان ده په رست،
 ئيمه يان، كرد بوو به بيانوو.

﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾، پيتان گوترا: هاوبه شه كانتان بانگ بكهن، واته:
 نهوانه ي كه پيتان وابوو هاوبه شى خوان، هه نديك له سيفه ته كانى خواتان
 بۆ برپار دابوون، يان له په رستړاندا به شدارتان كردبوون، كه ده بى ته نيا خوا
 به رستى، يا خود هه نديك له سيفه ته كانى خواتان بۆ وان برپار دابوون،
 وهك سهر خست و، ژيړ خست و، شيفا هيتان و، نه خوښ كردن و، هه تا دوايى،
 ﴿فَدَعَوْهُمْ﴾، نهوانيش بانكيان كردن، په رستاره كان په رستاره كانيان بانككرد، كه

به خه یالی خویان هاو به شی خوا بوون، ﴿فَلَرَّیْتَجِیْبُوا لَمْ﴾، که چی هیچ وه لَمیان ده دانه وه به ده نگیانه وه نه هاتن، ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾، هه مووشیان نازارو سزای دوزه خیان بینی، ﴿لَرَّ أَنْهَمْ كَأَنَّهُمْ لَا یَهْدُونَ﴾، خوزگه یان خواست که راستیان گرتبایه، کاتی خوی له ژبانی دنیدا.

یا خود: سزای دوزه خیان ده بینی به چاوی عقل و دل، نه گهر پئی راستیان گرتبایه، نه گهر سه راست و هوشار بوونایه، ده یان زانی که نهو رتیبازی شیرک و کوفرو گونا ه و تاوانه، هه بهو سزایانه یان ده گه به نئی.

﴿وَبَوْمَ یَادِیْهِمْ قِیْلُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِیْنَ﴾، نهو پژهش که بانگیان ده کات ده فهرموی: چیتان وه لَمی ره وانه کراوان دایه وه؟ بیکومان خوا ﴿بَوَّ خَوَّیْ لِهَوَانِ بَاسْتِرْ دَه زَانِی، به لَم خوا ﴿دَه یهوی خویان دانی پیدایینن، ﴿فَعِیْیَتْ عَلَیْهِمُ الْآیَّاهُ یَوْمَیْزِ﴾، لهو پژه ده هه و آلِه کان له به رانه ریندا کوتر بوون، له بهر نه وهی هه و آل بَو مروف دی، نجا نه گهر هه و آتیک کوتر بی، نازانی بَو کووی بهی، لیره ده مه به ست نه وه یه که هیچیان نه زانی، هه و آل و ده نگ و باس و خواسه کانیان نه زانین، بویه نه یان توانی وه لَم بده نه وه، ﴿فَهَمْ لَا یَنْسَآءُ لُورَ﴾، نه ک هه وه لَمی پرسیار ده که نازانن، به لکو له یه کدیش ناپرسن، چونکه دلنیا که له یه کدی پرسینان، بی سووده، یا خود: له بهر نه وهی ده زانن: هه کامیکان به رانه ره که شی له خوی نه زانتر و بی وه لَم تر و بی قسه تر، ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَغَمَلَ صَیْحًا فَتَقَىٰ أَنْ یَكُوْرَ مِنَ الْمُفْلِحِیْنَ﴾، به لَم که سیک گه رابیتیه وه بَو لای خوا ﴿وَبَوَّ خَوَّیْ و بر وای هینا بی و کرده وهی باش بکات، نیزیکه له سه فرزان و به خسته وه ران و دهر باز بووان بی.

نجا خوا ﴿دِیْته سه ر خسته پرووی چهند سیفه تیکی بی وینهی خوی و، چهند کرده وه یه کی ناوازه ی خوی، که پتویسته له بهر پوشتابی ناوو سیفه ت و کرده وه بی وینه کانیدا، تیمه خوا ﴿بناسین و مامه لهی شایسته و پتویستی له گه لدا بکه یین، سه ر هتا له باره ی کومه آتیک سیفه تیه وه ده فهرموی: ﴿وَرَبُّكَ

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴿١﴾، پهروه ردگار يشت هر شتيكي بيهوۍ دروستي دهكات و، هر شتيكي بيهوۍ هه لېده بژيرى، ﴿مَا كَانَتْ لَهُمْ الْخِيَرَةُ﴾، مروۍه كان له بهرانبهر خوادا، تواناي هه لېزاردن يان نيه، بۆ وښه: خوا ﷻ برياري داوه كه مروۍ هه بى و دروستي بكات، مروۍ مافى هه لېزاردن يان نيه، بلن: نه ده بوو دروست بكرىم، خوا برياري مردنى بۆ داو، ناتوان بلن: نابى هم رين، خوا ﷻ برياري بۆ داو كه به شتيكيان تير بن و به شتيكيان مې بن، نه وان مافى سه رېشك بوون يان نيه، كه ره گه زى خوځيان بگورن، خوا ﷻ بۆ بريارداون كه دابهش بن به سهر نه ته وه كاندا، به سهر زمان و رهنگه كاندا، هيچ كهس له توانيدا نيه نه ته وه و ره چه له كى خوۍ بگورۍ و .... هتد، ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاكي و به رزى بۆ خوا، له وهى ده يكه ن به هاو به شى خوا، خوا ﷻ زور له وه پاكتر و به رزتره، كه نه و شتانه بكرينه هاو به شى و، به يترينه ناستى خوا ﷻ، ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، پهروه ردگار يشت ده زاننى سينه كان يان چى په نهان دهكات و، چى ناشكرا دهكات، نه وهى سينه كان يان په نهانى دهكات و ده يشاريته وه و، نه وهش كه ناشكراي دهكهن و ده يلن به قسه، يا خود به كرده وه نه نجامى دهدهن، پهروه ردگار هه مووى وهك يهك ده زاننى.

﴿وَمُرَّاكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، هر نه و خوايه، جكه له نه و هيچ په رستراويك نيه، ﴿لَهُ الْحَكْمُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾، له يه كه مين و دوايه ميندا، ستايش بهس بۆ ويه، واته: له يه كه مدا كه ژيانى دنيايه و، دوايه ميندا، كه رۆژى دوايه، ستايش ته نيا بۆ نه وه، ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾، حوكم و برياردان و، حوكم رانيى و بالا ده ستى هه ر هى نه وه، ﴿وَالَيْتِي رُجِعُونَ﴾، بهس بۆ لاي نه و يش ده گيرد رته وه.

ننجا خوا ﷻ چه ند كرده وه يه كى خوۍ، كه بهس هى وين و تايه تن به وه وه، ده خانه روو: ﴿قُلْ أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلٍ مُّبِينَةٍ﴾، بلن: نايا ده بينن؟ يان: هه و الم پى بدهن، يان: نايا ده زانن نه گهر خوا ﷻ شه و گاري له سه رتان

همیشه‌ی و بهره‌وام کرد بایه، (سُزَمَد: مَا لَا يَهَيَّأَ لَهُ)، ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، تا کو رُژِی هه‌لِسانه‌وه و رُژِی دوا‌یی، تا کو دنیا به کُوتا دی، ﴿مَنْ إِنَّهُ غَيْرُ اللَّهِ بِأَيِّكُمْ يَضِيَّاءُ﴾، جگه له خوا چ په‌رستراویکی دیکه هه‌یه، که رُوشنایان بُو بیتنی؛ رُوشنایی رُژگار، ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾، تایا نابیتسن؟ یانی: خرُوه‌ی زه‌وی له جباتی ئه‌وه‌ی له به‌ران‌به‌ر خُوردا، به‌ده‌وری خُوی دا ب‌خولیتنه‌وه، له‌بست و چوار (۲۴) س‌عات دا جارنک، خولیک به‌ده‌وری خُویدا لِن بدا و، تا کو نیوه‌ی بیتنه‌وه، نیوه‌ی بیتنه‌وه، نه‌گه‌ر نه‌خولابایه‌وه، وه‌ک هه‌ندی له‌خرُوه‌کان، که هه‌میشه‌یه‌ک ر‌وویان له‌خُوره، واته: دیوکیان هه‌میشه‌یه‌وه و دیوکیان هه‌میشه‌یه‌وه، نه‌گه‌ر خوا ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ زه‌ویشی و لیکرد بایه، چ په‌رستراویک هه‌بوو بتوانی رُژگارتان بُو بیتنی، نه‌گه‌ر هه‌ر شه‌و بووایه، تایا نابیتسن؟ واته: نه‌گه‌ر هه‌ق بییستتن، ده‌بنی بزائن خواجه‌ک ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ که به‌س ئه‌و شه‌وگار و رُژگار به‌دوا‌ی به‌کدا دیتنی، ده‌بنی ته‌نیا ئه‌ویش به‌رستری.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، بلتی: تایا ده‌زانن، ده‌بینن، ئه‌و بینینه‌چ بینینی چاو بی، چ زانینی عه‌قل، نه‌گه‌ر خوا ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ رُژگاری له‌س‌رتان به‌رده‌وام کرد بایه، تا کو رُژِی هه‌لِسانه‌وه، ﴿مَنْ إِنَّهُ غَيْرُ اللَّهِ بِأَيِّكُمْ يَلْبَسُ ثِيَابًا﴾، چ په‌رستراویک جگه له‌خوا ﴿لَا تَعْلَمُ﴾ ده‌توانی شه‌وگارتان بُو بیتنی، که تیدا پ‌شوو بدن و ب‌غه‌ون، ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾، تایا نابینن؟ هی پیتشی فه‌رمووی: ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾، چونکه له‌کاتیکدا که شه‌وگار بی، ئینسان ته‌نیا له‌پ‌تی بیستنه‌وه ده‌توانی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌وانی دیکه‌دا ب‌کات، چونکه نابینتی، به‌لام له‌هی دووه‌مدا ده‌فه‌رمووی: ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾، چونکه له‌رُژدا ئینسان ده‌بینتی، زیاتر له‌پ‌تی دیتنه‌وه له‌گه‌ل نه‌وانی دیکه‌دا په‌یوه‌ندی به‌ره‌راره‌ده‌کات، ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، هه‌روه‌ها (خوا) له‌به‌زده‌یی خُویه‌وه، شه‌وگار و رُژگاری بُو و لیکردوون، که تیاندا پ‌شوو بدن و،

له به خششی خوا ﷻ داوا بکهن و، بۆ نه وهش که سوپاسگوزاری نه نجام بدن (بۆ خوا)، بۆیه فهرموویه تی: ﴿لِتَشْكُرُوا فِيهِ وَلِيَتَغَوَّزُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، چونکه هه ندیک کهس له شهویدا کارو کاسیی ده کهن و، له پۆژدا پشوو دده دن و نیسپراحت ده کهن، هه رچه نده له نه صلدا شهو بۆ خه وتن و پشودانه و، پۆژگار بۆ کارو کاسیی، به لام جاری واش هه یه له هه ندی شوین، یاخود هه ندیک کهس، وای بۆ ده گونجی، به شهو کارو کاسیی بکات، وهک هه ندیک کاروانچی و، هه ندیک جوړه کارو کاسیی، که به شهو نه نجام ددرین، یان هه ندیک سه فهره هاتن و چوون.

﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، نهو پۆژهش که بانگیان ده کات، ده فهرموئی: له کوین نهو هاوبه شانهم، که پیتان وابوو هاوبه شی منن، کوان له کوین؟ دیاره نه مه پیتشر خوا ﷻ دووباره ی کردۆته وه له تابه تی (٦٢) شدا فهرموویه تی، لیره ش له تابه تی (٧٤) دا دووباره ی کردۆته وه، ئنجا له هوئ وه لئه مه که یان باس ده کات و ده فهرموئی: ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ﴾، له هوئ ناوا وه لام دده نه وه، به لام لیره دا وه لئه مه که ی نه کو تۆته وه، ئیکتیفای کردوه به وه لئه ی پیتشو، یاخود بۆیه وه لئه مه که ی دیار نیه، چونکه وه لئه یان نیه، کوا نهو هاوبه شاننه له کوین؟ بوونه به ردی بن گۆم.

له کۆتاییدا ده فهرموئی: ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾، له هه ر کۆمه لیک چاودێرێک و شایه دیکمان هینا، ﴿فَقُلْنَا هَؤُلَاءِ رُفُفَتْكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ إِلَيْنَا﴾، پیمان گوتن: نه ی کۆمه له که! نه ی خه لکه که! به لکه ی خۆتان بیتن، به لام زانیان که هه ق ته نیا هی خوایه، ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾، نه وهش که هه یانده به ست، وهک هاوبه ش بۆ خوا، لئیان ون بوون و نه یان توانی بیتنه روو، له بهر نه وه ی بهس له گومان و خه یالی نه واندا، هاوبه ش بوون بۆ خوا، نه گه رنا له راستیدا دروستکاروی خوا ﷻ بوون، ئنجا چ مادده ی بتی ژیان بووبن، چ

ماددەى ژياندار بووين، لە پووەک و لە ئاژەل، چ وئپای ژياندار بوون، خاوەنى
 ھەست و ويستيش بووين، ھەک تیکپای تەو جندو مرووف و فریشتانەى بە
 جۆرنیک لە جۆرەکانى پەرستان، پەرستاون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

خستنه سه ر پئی راست و پینمایی کردن، ته یا له توانای خوادایه و، به ناره زووی مرفه کان نیه و، خواش زاناره گئی شایسته ی هیدایه تدرانه:

خوَا ۞ دَه فَرَمَوِی: ﴿۸﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۹﴾.

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له سنی برگه دا:

۱- ﴿۸﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ ۖ، به دنیایی تۆ ناتوانی که سیک راسته پئی بکه ی، که خوش دهوی.

۲- ﴿۹﴾ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۖ، به لأم خوا ۞ هه ره که سیک بوئی، راسته پئی ده کات.

که ده فەرموئی: ﴿۸﴾ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۖ، مه به ست پئی نه وه به که ویستی خوا ۞ په هایه و بن سنووره، نه گه رنا به دنیایی خوا ۞ له گو تره که س راسته پئی ناکات و، له گو تره ش که س سه ر لی ناشیونن، وه که له شونن دیکه دا فه رموویه تی: ﴿۹﴾ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۳﴾ الشورى، ﴿۱۴﴾ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿۲۷﴾ الرعد، نه وانه ده خاته سه ر راسته پئی، که له ناخه وه بو لای خوا ده که پین هوه، به لأم ﴿۲۸﴾ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ﴿۲۹﴾ ابراهیم، خوا سته مکاران سه ره گردان ده کات، یان ﴿۳۰﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۱﴾ المنافقون، خوا ۞ کۆمه لی لاده ران راسته پئی ناکات.

(۳) - ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِأَلْمُحَدِّثِينَ﴾، ئەو زانائە بەوانەى پێى پاستگرتوون، وانە: شایستەى ئەوان بەخەرتنە سەر پێى راست.

تایا کى شایستەى ئەو یە، خوا ئەو دەستى بگىرى و راستە پێى بکات؟ بێگومان کەسێک کە تارەزوو و پەغبەتى هەبە و، خواى پەرەردگارى خۆش دەوى، لە دڵەو بەرەو خوا وەرە چەرخى و، لە دڵەو بەرەو خوا دەجووڵى و دەخروشى، خواى کاربەجیش هەر کەسە لە قەدەر خۆى مامەڵەى لەگەڵدا دەکات.

هەلبەتە هۆى هاتنە خوارەو کەى تاییەتە، وەک پێشتر باسمان کردو، دوو پریابەتەمان هێنان، بەلام چەمک و حوکمەکەى گشتگیرە، وەک زۆرجار گوتراوە، زانیان دایانناوە وەک بنچینەیک: (إِنَّ خُصُوصَ الشَّيْبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، وانە: تاییەت بوونى هۆکار، پێکەر نە لە گشتیی بوونى واتا.

کورته باسنيک: له پينج سهرنجا

(۱)- ته ناهت پيغه مبه ريش موحه ممد ﷺ که سهروه ري پيغه مبه رانه، هه موو شتي کي به پتي ويست و ناره زووي نه بووه، شتي پي خوش بووه، نه بووه و، شتي شي پي ناخوش بووه، بووه، چونکه مروف مروف، با پيغه مبه ريش پي، نهوه ته نيا خوايه ﷺ که هه رچي بيه وي ده بکات و، هه رچي نه يه وي نابي: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾.

(۲)- چه مكي (هيدايت) زور گرنگه به پتي سياق دهرک بکري، نه گه رنا تووشي هه له ي کوشنده ده بين، بو وينه: ليره له نايه تي (۵۶) دا، خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾، به دنيايي تو هيدايتي نهو که سه ناده ي که خوشنده وي، به لام له سوورهي (الشوري) ده فهرموي: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۷)، واته: به دنيايي تو به رهو راسته شقام پينمايي ده که ي، له وي ده فهرموي: تو به رهو راسته شقام پينمايي ده که ي و، ليره شدا ده فهرموي: که سي که خوشت ده وي و هه زت ليه هيدايت بدري، هيدايتيت پي نادري، واته چه مكي (هيدايت) له دوو شوينه دا ليک جيايه، له سوورهي (القصص) دا که ده فهرموي: تو هه ر که سيک خوشت ده وي، ناتواني هيدايتي بده ي، واته: ناتواني بيخه يه سهر راسته يي، نهک ناتواني ري پيشان بده ي، نايه تي (۵۲) له سوورهي (الشوري) دا، که ده فهرموي: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۳)، واته: تو بو راسته شقام پينمايي ده که ي (هدايه)، به ماناي پينمايي کردن و ري پيشاندانه.

پيغه مبه ر ﷺ ري پيشاني هه موو که س داوه، به لام نهوه خوايه ﷺ که ده تواني هه نديک له مروف هکان راسته ري بکات و، بيانخاته سهر راسته ري، تا نهوه يان ته نيا به ده ست خوايه، به لام نهوه به ده ست پيغه مبه ره ﷺ که پينمايان بکات، خواي

پەروەردگارىش پىغەمبەرى خۇى ناردو، تاكو پىنمايان بىكات و، پىيان پىشان بدات و، بەر جاويان پۇشن بىكاتەو، هەروەها خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدُنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرَةٍ﴾ (النحل، واتە: ئەگەر سوور بى لەسەر هیدایەتیان، بە دنیایى خوا ﷻ ئەگەر كەسێك گومرا بىكات، هیدایەتى نادات و، هیچ پشتیوانیشیان نین، لێره دا ﷻ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ (النحل، واتە: نایخاتە سەر راستە ڕى، ئەگەر نا خوا قورئانى ناردو (هەدى للعالمین) و، پىغەمبەرى ناردو كە خەلك پىنمايى بىكات بو راستە شەقام، وەك ڕى پىشاندان، بەلام وەك دل وەرچەر خاندن و خستنه سەر ڕى، ئەوە خوا ﷻ ئەودى بو هەموو كەس ناوى، تەنیا بو ئەو كەسانەى دەوى، كە شایستەن و، بو ئەو كەسانەى دەوى كە لە دلەو بو خوا دەجوشتین و دەخروشتین.

٣- هیدایەتدانى خوا لە گۆرە نیه، بە بەلگەى ئەو رستە قورئانیەى كە دەفەرموى: ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، خوا زانارە بە هیدایەت دراوان، واتە: زانارە بەودى كى شایستەى ئەوە، خوا هیدایەتیان بدات و، بیانخاتە سەر راستە ڕى، لە بركەى سێنەمى ئەم مەسەلەیهش دا تیشكى زیاترمان خستە سەر ئەم بابەتە.

٤- هەرچەندە هۆى هاتنە خواریمان باس كرد، بەلام لێرهش ئەم دەفە دىنین، كە تیشكى زیاتر دەخاتە سەر ئەودى بۆچى ئەبووتالیب ئامادە ئەبوو، هیدایەت لە برازاپەكەى خۆى وەرېگرى:

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْزِمُ: «قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي قُرَيْشٌ يَقُولُونَ إِنَّمَا حَمَلْتُ عَلَىٰ ذَلِكَ الْبَرْزُءُ، لَأَقَرَّرْتُ بِهَا عَيْنَكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (أخرجه مسلم: ٢٥).

واتە: ئەبوو هورەیره رە: دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷻ لە كاتى مردندا بە مامى (واتە ئەبوو تالیبی) فەرموو: بلى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لە پۇژى دوايیدا، شایەدیت بو

پى ددهم، واته: دهيكه مه به لگه بۆت، تهویش گوتى: نه گهر زانيبام قورده يشيه كان
عهيم لى ناگرن و، ره خنهم لى ناگرن، دلى تۆم پى خوش ده كرد، خواش له و
باره وه نهو نايه تهى نارده خواره وه.

له ريوابه تى ديكه دا هاتوه، كه گوتويه تى: نه گهر له بهر نه وه نه بوابه،
نافره تانى قورده يش ره خنهم لى بگرن، يان قورده يشيه كان بلّين: له مردن ترسا،
نه وه ئىستا دلى تۆم پى خوش ده كرد، ئنجا ته ماشاي تهو نه قاميه بکه ن!
مرؤف له بهر نه وهى خه لک ره خنهى لى نه گرى، يان له بهر نه وهى نه لّين: له
مردن ده ترسى، له سه ر کوفرو گومرايى به ئيتته وه، به قسه ي پتغمبه رى خوا
ﷺ نه کات و بشزاني پتغمبه رى خوايه ﷺ له بهر نه وهى، مام له هه موو که س
باشتر برازاي خوئ ده ناسن، به لام دياره هيدايت به ده ست خوايه.

(٥) - هه ئويستی شيعه له باره ي ئهم نايه ته وه:

(أ) - (مُحَمَّدٌ حَسَنٌ الطَّبَّائِي) خاوه ن ته فسيري (الميزان في تفسير القرآن) (١١) ده لّى:

(أَن الرُّوَايَاتِ المُسْتَفِيضَةِ عَنْ أَهْلِ الْبَيْتِ، دَلَّتْ عَلَى إِيمَانِهِ، وَالْمَنْقُولُ مِنْ أَشْعَارِهِ
بِالإِقْرَارِ عَلَى صَدَقِ النَّبِيِّ ﷺ وَحَقِّيَّةِ دِينِهِ، وَهُوَ الَّذِي أَوَى النَّبِيَّ ﷺ صَغِيرًا وَحَمَاهُ
بَعْدَ الْبُعْثَةِ، وَقَبْلَ الْهَجْرَةِ فَقَدْ كَانَ أَكْثَرَ مُجَاهِدَتِهِ وَحَدَّهُ، فِي حِفْظِ نَفْسِهِ الشَّرِيفِ، فِي
الْعَشْرِ سَنِينَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ، يَعْدِلُ أَثَرُ مُجَاهَدَةِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ بِأَجْمَعِهِمْ فِي الْعَشْرِ
سَنِينَ بَعْدَ الْهَجْرَةِ)؟!.

نه قامي ئاوا ده بى، ده مارگيري ئاوا ده بى، هه موو سنوورى به زاندوون،
كاك (طباطبائي) كه شيعه كان ده لّين: روونكه ره وه و ساغكه ره وهى زاناي شارده ز،
ته ماشا بکه ن، چ نه زانيه ك و چ نه قاميه ك له قسه كانى ده تكى!

ده لّى: ريوابه ته كانى پتشمه وايانى (أَهْلُ الْبَيْتِ)، (واته: خزمانى پتغمبه ر
ﷺ)، زۆرن له و باره وه كه تيمانى هيتا (واته: نه بوو تاليب و)، نه وهى كه له

شيعرەكەنەمە نەقلى بۈيۈك، پەرىن لەمە كە دانى پىداھىتەنە: پىغەمبەر ﷺ راست دەكەت و ئاينەكەي راستە و، نەبۈو تالەب بوو كە پىغەمبەرى ﷺ بە گەچكەيى بەخىو كىردو، دۈايش بە گەورەيى دۈاى ئەوۋى كە رەوانە كرا و، پىش كۆچكردن بۇ مەدىنە پاراستى، شۈئەنەوارى ھەولەنى و، تىكۈشەنى نەبۈو تالەب بە تەنە، لە پاراستى نەفسى پىغەمبەردا ﷺ لە دە (۱۰) سالى پىش كۆچ كىردى، بەرانەبەر ھەولەدان و تىكۈشەنى ھەموو كۆچكەران و پىشوانانە بە تىكرا، لە دە (۱۰) سالى دۈاى كۆچكردى!!!

ئانەوۋەيە دەمارگىرى و، تىپەرانەدن و نەقامى و نەزانى، كە تۆ بىنى كارى ئەبۈو تالەب بە تەنە پىش كۆچكردن، بىخەيە تەرازوۋىيەك، لەگەل كىردەۋى باش و ئەو ھەموو خەبەت و خۈيىن و، كۆچ و ئاۋارەيى و ناپەھەتەيى، تىكراي كۆچكەران و پىشوانان، كە لە كۆتە تەمەنى پىغەمبەردا ﷺ ژمارەپان لە سەد ھەزار (۱۰۰،۰۰۰) كەس تىپەرىۋە! بۇيەش شىعە بە زۆرىيى بە دەمارگىرى و تىپەرانەنە ھەتەۋان، كە ئەو ھىچ مەنتىقى تىدا نىيە، بۇ كەسەك كە ھىچ بەلگەيەكت بەدەستەۋە نىيە، لەسەر مەسۇلمانىۋى، عاتىفەي ئەو نەبى كە بابى عەلى كۈرى ئەبى تالەب بۈيۈك، ديارە عەلى ﷺ يەكەكە لە چۈار خەلىفەكان و، ئامۇزاي پىغەمبەرە ﷺ، يەكەكە لە دە (۱۰) مۇژدە پىدراۋەكان، چەندى بلىنى، ئەۋەندە سىفەتەي بەرز و باشى ھەن، بەلەم ئىنجا بلىتىن چى، بابى كافىر بۈيۈك بىرۈاى نەھىتەۋە، ھەروەك چۈن نۈوح بۇ خۈي پىغەمبەرى خوا بوو، بەلەم خىزانەكەي كافىر بوو، ھەروەھا كۈپەكەي كافىر بوو ھەققەي نەكردو، دۈاىيى خوا سەر زەنشىتى كىردو كە: ئەي نۈوح! لە نەزانان نەبى، دۈاى دەربازوۋىنم بۇ كۈپەكەت لى نەكەي! ھەروەھا لوۋط خىزانەكەي كافىر بوو، ۋەك خوا دەفەرمۇي: ﴿كَانَتْ مِنْكُمْ أَلْفٌ مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ فَذُوقُوا كَذَابَ نُوحٍ﴾ (الأعراف)، لەگەل ئەۋانەدا بوو كە ھەتەۋان و بەجىمەۋان، دىسان ئىبراھىم بابى كافىر بوو ۋە بىرۈاى پى نەھىتەۋە، بۇيەش خۈاى پەروەردگار دەفەرمۇي: لە ھەموو شىكەدا شۈئەنى ئىبراھىم بىكەۋن،

جگه لهوهی که داوای لیبوردنی بۆ بابی کرد، ﴿وَمَا كَانَتْ آسِئَةً فَاَرْبَابِهِمْ لَا يَكُونُ﴾ التوبة، جگه له داوای لیبوردنی ئیبراهیم بۆ بابی، لهوهدا مهیکه نه سهه مهشق، لهوهدا نه پیکاهه، خوا ﷻ خاتری کهس ناگری، به لام شیع ههه له بهر ئه وهی ئه بوو تالیب بابی عه لی ﷻ بووه، ده ئین: تیکۆشانی وی به نه نی به قه دهه هه هه موو کۆچکه ران و پشتیوانانه!!

ب)- تهفسیری (مونه)ش له ژیر ناوونیشانی: (ئیمانی ته بوو تالیب و هه راو هۆریابه ک که له و باره وه به ریاکراوه)^(١)، نه ویش شهش لاپه ره له تهفسیره که ی پر ده کاته وه به قسه ی بێ که لک، ته نیا تانه دانه له ته بوو هو په پره ﷻ، له بهر ئه وهی ته و فه رمایسته ی گه رپاوه ته وه، هه روه ها له ها وه لانی دیکه و، پێدا هه لگوتنی زۆری ئه بوو تالیبه، هه ندیک شیع ران دینێ که ئاوی گوتوه و ئاوی گوتوه، تنجا زۆر که سی دیکه ش هه بووه، زۆری پێز له پێغه مبه ری خوا ﷻ گرته وه، زۆری پێدا هه لگوتوه، به لام که ئیمانی پێ نه هینا وه، بێتین چی!

مەسەلەي دووھ:

بىيانوگرىتى كافرانى پۇژگارى يىغەمبەرى خاتەم ﷺ، كە ئەگەر مەسولمان بىن،
لە ولاتى خۇيان دەپىتەرتىن و، بەرپەرچەندەويان كە بە ھۆي كاپەو، ئەمان و
نانيان بۇ دايىن كراو، سەرنەچراكىشانيان بۇ مېژووى گەلانى بوغرا بوو بە
خۇشكوزارانىيان، كە فەتاون و، خواش ھەرگىز پىش پەيام ناردن، ھىچ كەلىكى
نەفەوتاندوھ:

خو ﷺ دەفەرەمۆي: ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْمَدَى مَعَكَ نُنَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمْكِنْ
لَهُمْ حَرَمًا، أَيْمًا يُجِئُ إِلَيْهِ مُمَرَّتٌ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
(٣٧) وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بِطَرَفٍ مِيشَتَهَا فَنَالَكَ مَسْكَنُهُمْ لَمْ تُشْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا عَنِ الْوَرَيْيَةِ (٣٨) وَمَا كَانَ رِزْقُ مَهْلِكِ الْفُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ
رُسُلًا يَلْزَمُوا عَلَيْهِمْ، أَيْنَتْنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْفُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ (٣٩)﴾.

شىكرەنەوھي ئەم ئايەتەنە، لە يازدە بىرگەدا:

١- ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْمَدَى مَعَكَ نُنَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾، (كافەرەكانى پۇژگارى يىغەمبەرى
ﷺ) كوتيان: ئەگەر ئىمە لەگەل تۇدا بەدوای پىنمايى بىكەوين، بە دوای بەرنامەيەك و،
پى پىشاندىنىك كە خو ﷺ ناردوويەتى، لەسەر زەمىنى خۇمان دەپىتەرتىن.

(النَّحْطُفُ: مَبَالِغَةُ فِي الْخَطْفِ وَهُوَ انْتِزَاعُ شَيْءٍ بِسُرْعَةٍ)، (نَحْطُفُ) لەسەر كىشى
(نَحْطُفُ) زىدەپۇيىسە لە (عَطْف) دا، (عَطْف) پىش بىرتىيە لەوھى شىتىك بەخىرايى
وہربىرى و لە شوپىنى خۆي ھەلىقەنى و بىرفىنى.

ھەلبەتە تىستاش كەسانىك ھەن، دەلىن: ئەگەر بىت و پوو لە ئىسلام بىكەين و
پابەند بىن بە ئىسلامەوھ، پۇژناوا مامەلەمان لەگەلدا ناكات، پۇژھەلات شەپمان
پى دەفروشتى، جۈولەكە دانووى لەگەلماندا ناكولتى، ھەك بەداخەوھ ئىستا زۇر

له دهوله تانی کهنداو هاتوونه سەر نهو مه شره به، که کاتی خووی کافره کانی قورهش دهیانکرده بیانوو، که نه گەر له گهل تودا بهدوای هیدایه تی خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ده پتر تین، تیتاش زور له دهوله تانی کهنداو ته سلیمی کوفری جیهانیی بوون، به سه رکردایه تیی نه مریکا و جووله که، به بیانووی نهوه که نه گەر له گهل نهواندا به ینمان باش نه بی، دژایه تیمان ده کهن و، ناتوانین بهردهوام بین، ناخر بویه ناتوانی بهردهوام بی چونکه تو، حوکمیکی بنه ماله یی و میراتی و، خوسه پیتانتهت په پیره کردوه، له دلی خه لکدا نیت، په گ و ریشهت نیه، بویه نا چاری که پال به زله یزانه وه بدهی، نه گهرنا نه گەر تو به پتی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** یتهم **الشُّورَى**، حوکمرانیی بکه ی، نهو کاته ناچار نابی نه مریکا بهرگریت لی بکات، خیترو بیره کهت به ری و بلی: یته پاره، چونکه ده تپار یزم، نه گەر من بهس چوار پوزان نه تپار یزم ده پرووخیی، ثابا چ نابروویهک بو نهو دهوله ته ده میتینه وه، که نه مریکا وای پی بلی؟.

(۲) - **أَلَمْ تُمْكِنَ لَهُمْ حَرَمًا مَّا مَنَّا بِهِ**، ثابا تیمه چه په میکی پر هیمن و ناسایشمان بو نه په خساندوون؟ بومان نه چه سپاندوون؟ (التَّمَكُّنُ: الْجَعْلُ فِي مَكَانٍ)، (تمکین) چه سپاندنی شتی که له شوتیتیک دا، چه ره م: مه بهست پتی مه ککهو ده ورور به ریته که په له هیمنی و ناسایش.

(۳) - **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِلَيْهِ مَرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ**، به رو بوومی هه ر شتیکی بو لا کو ده کرتنه وه. هه لبه ته لیته (کُلُّ شَيْءٍ) مانایه که ی عور فیه، یانی: هه ر شتی که باوه هه ر شتی که ده گونجی، لیی کو ده کرتنه وه، هه موو به رو بووم و میوه کان، هه موو به ره مه کان ده میتدرینه وه بو نهوی، تیتاش هه روایه.

(۴) - **رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا**، بژو یکه له لایهن تیمه وه، وشه ی (رِزْقًا): (حَالٌ مِنَ الثَّمَرَاتِ) نه م به رومیوانه که ده هتینه وه بو نهوی، نهوه بژو دانتیکه له لایهن تیمه وه.

۵- ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لأم زوربه یان نازان، (إِشْتَدَّكَ أَيُّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُ لَهُمْ، لِذَلِكَ لَمْ يَنْقُطُوا إِلَى كُنْهِ هَذِهِ النِّعْمَةِ)، (لکن به مانای (به لأم)ه، به لأم زوربه یان نازان و زانیاریان نیه، بویه ده رکی چیه قی نهو نیعمه ته ناکهن، که نهو هه موو نیعمه تانه یان به هوئی مه ککهو چه په مه که ی و که عبه وه، به هوئی نهو مالی خواپه وه، چنکیان که وتوون.

ننجا له بهر نه وه ی ته وانه به زوری به هوئی خوشگوزهرانی و ناز و نیعمه تی دنیاوه، پشتیان له پیغه مبه ری خوا ﷻ کرده و، ترساون که بازار په که یان لی تی کبچن، بویه خوا ﷻ ده فهرموق:

۶- ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ﴾، زوریک له ناوه دانیه کامان فه وتاندوون، نه م (گم)ه، (كَمْ الْغَرِيْبَةِ) یه یانی: (کثیر)، زور، (كَثِيراً أَهْلَكْنَا مِنَ الْقَرَى) زور ناوه دانیه یان فه وتاندوون.

۷- ﴿بَطَرْتُ مَعِيشَهَا﴾، (البَطْرُ: الطُّفْيَانُ وَالْكَثْرُ)، یانی: له ژپانه که ی خویندا تووشی حاله تی له خو بایی بوون و، له که ولی خو ده رچوون و، خو به زلگری بوون، یاخود ﴿بَطَرْتُ مَعِيشَهَا﴾، (بَطَرْتُ أَيَّامَ عَيْشِهَا)، له پوژه کانی ژپان و گوزهرانیدا تووشی حاله تی له خو بایی بوون و بوغرابی، بوون، یاخود (كَفَرْتُ نِعْمَةً رَبِّهَا فِي مَعِيشَتِهَا) چاکه ی په روه ردگاری نادیده گرتوهو سپله یی به رانه ر نواندوه، له ژپان و گوزهرانه که ی خویدا.

که واته: پسته ی ﴿بَطَرْتُ مَعِيشَهَا﴾، وه ک زانایان گوتوو یانه: ده گونجی یه کیکی له سی مه به ستی هه بن:

أ- ژپانه خوش و گوزهرانه خوشه که ی، بوغرای کرد.

ب- بوغرا بوو، له ژپان و گوزهرانه که یدا.

ج- سپله یی (کفران)ی کرد لهو ژپان و گوزهرانه خوشه ی دا، که خوا ﷻ بوی په خساند بوو، که پر بوو له نازو نیعمه ت.

۸- ﴿فَإِنَّكَ سَكَنْتَهُمْ لَمْ تَشْكَرْ مِنْ بَعْدِهِ إِلَّا قَلِيلًا﴾، نه‌وانه خانوبه‌ره‌دکانیان، له دواى نه‌وان که‌میک نه‌بی نیشته‌جیان تیدا نه‌کرا، نه‌کرانه جیکای نیشته‌جی بوون و تیدا مانه‌وه، (السَّكَنُ: الغُلُوفُ فِي الْبَيْتِ)، (سَكَنَ) بریتیه له مانه‌وه له مالیکدا، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾، یانی: (إِلَّا أَزْمَانًا قَلِيلَةً وَإِلَّا سَكَنًا قَلِيلًا وَهُوَ سَكُونُ الْمَارِئِينَ)، چهند ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بی و، نیشته‌جی بوونیکي که‌م نه‌بی، خه‌لک تییاندا نیشته‌جی نه‌بووه، نه‌ویش بریتی بووه له نیشته‌جی بوونی نه‌و ریوارانه‌ی به‌و شوتنه‌دا ده‌رؤن، (جاری وا بووه له‌و کاولکه‌یه‌دا، تۆزه پشوویه‌کیان داوه).

۹- ﴿وَكُنَّا عَنْ آلِ الزَّرِيرِ﴾، هه‌ر تیمه‌ش خۆمان میراتگر بووین، واته: هاته‌وه ده‌ستی تیمه و، هیچ که‌س خاوه‌نیان نه‌بوو.

لیره‌دا خواى خاوه‌ندار خاوه‌نداریه‌تیه‌که‌ی به میرات (وراثه) ناوانوه، یانی: که‌رانه‌وه بۆ لای تیمه و، که‌س نه‌بوو خاوه‌نداریتیى نه‌و خانوبه‌رانه بکات.

ننجا خوا ﷺ راستیه‌کی دیکه ده‌خاته پوو، که بۆچی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌نیری؟ ده‌فه‌رموی:

۱۰- ﴿وَمَا كَانَ رِئَاكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَمُوتَ فِي أَهْلِهَا رَسُولًا يَنْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ إِنَّا بِمَا يَفْعَلُونَ بِكَ فَهَوِّتَنَهُرَىٰ نَاوَه‌دانییه‌کان نیه، تا‌کو له دایکانه‌که‌یان و بنه‌ره‌ته‌که‌ی‌بایاندا پیغه‌مبه‌ریک نه‌نیری، نایه‌ته‌که‌گمانیان به‌سه‌ردا بخوینتیه‌وه.

بۆیه ناو له مه‌که‌که‌ نراوه: (أُمُّ الْقُرَى) واته: دایکی شاره‌کان، (أُمُّ الْقُرَى)ش بریتیه له شاریکی مه‌زن، نه‌و شاره‌ی که‌مه‌ل‌به‌ندو چه‌قی شاره‌کانی دیکه‌بی. ﴿يَنْلُوا عَلَيْهِمْ ؕ إِنَّا بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (نه‌و پیغه‌مبه‌ره) نایه‌ته‌کانی تیمه به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا (خه‌لکی شاره‌که‌دا) ده‌خوینتیه‌وه.

۱۱- ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾، تیمه فه‌وتینه‌ری ناوه‌دانییه‌کان نه‌بووین له رابردووشدا، مه‌گه‌ر دانیشتووانه‌کانیان و خه‌لکه‌که‌یان

سته مکار بووبن، واته: تیمه له هیچ حالاندا فهوتنه ری خه لکی ناوه دانیه کان نه بووبن، مه گهر له حالیکدا نه وان سته مکارو تاوانبارو خه تاکار بووبن.

کورته بانسک له بارهی بههره مند بوونی خه لکی مهککه و دهو روبه ریه وه، له چه ره می مهککه

نهم راستیه خوا ﷻ له چهند شوئینکی دیکه شدا به یانی کردوه، باسی که عبو له په نای که عبدا بههره مند بوون له هیمنی و ناسایش و نان و نه مان، بو وینه:

۱- له سووره تی (قریش) دا، خوا فهرموویه تی: (بسم الله الرحمن الرحيم): ﴿لَا يُلْفِیْ قُرَیْشٌ ۝۱ اِلَیْهِمْ رَحْلَهٗ اَلْیَمَّاءُ وَالنِّسَاءُ ۝۲ فَلَیَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَیْتِ ۝۳ اَلَّذِیْ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝۴﴾

واته: به ناوی خوای به به زه یی به خشنده. به هوی خووگرتن و عاده تگرتنی قو په یشه وه ۝۱ عاده تگرتیان به سه فهری زستانه و هاوینه وه، (بو بازارگانی زستانان بو شام، هاوینان بو یه من) ۝۲ با په روهدگاری نه و مال به رست ۝۳ که له برسه تیی تیری کردوون و له ترس و بیمیش دنیایی کردوون ۝۴.

۲- له سووره تی (العنکبوت) دا، خوا فهرموویه تی: ﴿اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَنُحَظُّهُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ اَفَیَاْبَنِیْلُ یُؤْمِنُوْنَ وَنِعْمَ ۤاللهُ یُکْفِرُوْنَ ۝۱۷﴾، واته: نایا نابین که تیمه چه ره میکی پر هیمنی و ناسایشمان بو په خساندوون و، خه لکیش له دهو روبه ریان ده رفیندری، نایا بروا به باتیل دین و، سپله یی به رانه ر نیعمه ت و چاکه کانی خوا ده کهن؟

۳- لە سوۋرەتى (النحل) یش دا، دەفەرمۇق: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْأُجْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣٣﴾﴾، واتە: خوا ﷺ وىنە يەكى ھىناۋەتەۋە، شارىك كە پىر ھىمنىي و ئاسايش بوو، ئارامگرتتو بوو، بۆيۈى بە فراۋانىي لە ھەموو شۇنىيىكەۋە، لە ھەموو لايەكەۋە بۆ دەھات، بەلام بەرانبەر بە چاكەكانى خوا ﷺ سېلە بوو، خواش پۇشاكى برسەيتى و ترسى پى پۇشين، (برسەيتى و ترس ۋەك چۆن پۇشاكيك دەچىتە بەر ئىنسان و، بە جەستەيەۋە دەنوو، ئاۋا پىيانەۋە نووسا)، بەھۆى ئەۋەۋە كە دىئانكر (لە بىپروايى و سېلەيى)، بە دۇنيايى پىغەمبەرىك لە خۇيان بۇيان ھات، بەلام بەدرويان دانا، بۆيە سزا گرتتى لە ھالىكدا كە ئەۋان ستەمكار بوون.

واتە: سزاي دىئا گرتتى، كە برىتى بوو لە برسەيتى و قات و قىرى كە بەسەريان ھات و، برىتى بوو لە نا ئەمنىي و نا ئاسايشىيەك كە بەسەريان ھات و، برىتى بوو لە ۋ كوشتارەي كە لە جەنگەكانى بەدرو ئەۋانى دىكەدا لىيان كرا، كە زۆربەي زلە زلەكانيان تىداچوون، سزاي خوا لە دۋارپۇزىشدا بۆ ئەۋانەيە كە لە بىپروايىدا ماۋنەۋە بىگومان گەۋرەتريشە.

ھەلبەتە كە خوا ﷺ لە پۇزگارى پىغەمبەرى خاتەم دا ﷺ ئاۋا كافرەكانى پۇزگارى پىغەمبەرى دۋاندوون و، چاكە و نىعمەتى غۇي كە لە كەعبەدا بەرجەستە بوۋە و، كەعبە بۇيان بۆتە ھۆي ھىمنىي و ئاسايش و، بۇيان بۆتە مايەي كەشەي ئايۋورىي و، ژيان و گوزەران بەرپەۋە چوون، كە ئەۋ كاتە ۋاي پىفەررموون، ئىستاش ھەروايە، ئىستاش بەھۆي كەعبەۋە، بە ھۆي (يَبْتَئِ اللَّهُ الْعَرَامَ) ۋە، ھەروەھا كە دۋايى مەدىنەشى ھاتۆتە سەر، مەزگەۋتى پىغەمبەرىش ﷺ و، مەزارگەي پىغەمبەرو ﷺ مەزارگەي ھاۋەلان، ئەۋ خەلكانەي كە لە نيۋە دۋورگەي عەرەبىي (عەرەبستان)دا دەژىن، زۆر بەھرەمەندن، لە كەعبەۋە لە

مرگەوتی پىغەمبەرىش ﷺ ھەم لە ڕووی ھىمنىي و ئاسايشەو، ھەم لە ڕووی قەدر و قىمەت و نىعتىيارەو، ھەم لە ڕووی تابوورى و ژيان و گوزەرانەو، بە تايەتى كە لەو دوا دوايانەدا نەوتيش دۆزرايەو، غازيش دۆزرايەو لەو، زۆر كەوتونە خوڤگوزەرانيەو، بەلام بەداخەو وەك چۆن كاتى خوڤ قورەبشيە ملھوپەكان بەرانبەر بە پىغەمبەر ﷺ، بەرانبەر بە ھىدايەتيك كە پىغەمبەرى خوا ﷺ ھىتابووى، سەركەش و ياخيى بوون و، بەرانبەر بە نىعمەتى خوا كە لە كەبەدا بەرجەستە بوو بوو، بى باك بوون، نادىدگىر بوون، تىستاش وەك دەلّين: (الْأَرْيَحُ يُعِيدُ نَفْسَهُ) لەم ڕۆژگارو زەمانەى كە تىمە تىيدا دەژين، كە نەمڕۆ (٢٥)ى ٦ / (٢٠١٩)ى زانييە و، (٢٢)ى شەووالى (١٤٤٠)ى كۆچيە، ئا لەم ئان و ساتەدا، ھەمان وەزە دووبارە بۆتەو جارێكى دىكە، ئەوانەى كە تىستا لەوئى حوكمران، زاناکان لە زىندانەكان بەند دەكەن، بوغرا بوون و ھەموو ناز و نىعمەتيك كە لەوئى ھەيە، بە ھى مائىكى دەزانن و، بە ھى ئەو كەسانەى دەستە و وابەستەى ئەو مائەن و، خەلكى دىكەيان لى بى بەش كردو، بەداخەو كە لە جياتى ئەوئى مېھرەبانيى و نەرم و نيانيى لەگەل خەلكى خوڤاندا پىشان بەدن، نەرم و نۆل و، تىچىرىكى تووك نەرمەن بەرانبەر بە جوولەكە، بەرانبەر بە زلھىزانى دنيا، بەرانبەر بە ئەھلى كوفرى دنيا، بەسەركردايەتتى ئەمريكا، كەچى بەرانبەر بە خەلكەكەى خوڤيان زۆر زېرن، يانى: ڕىك پىچەوانەى ئەوئى كە خوا ﷻ دەفرموى: ﴿أَذَلُّوْا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزُّوْا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ھالماندە، واتە: مېھرەبانان لەسەر بېرواداران (نەرم و نيانن) و، لە بەرانبەر ئەھلى كوفردا زېرو بەدەمارن، ئەوان بە پىچەوانەو: زېرو بەدەمارن بەرانبەر بە ئەھلى نىمان، بە تايەتى زانايانىك كە ھەقيان پى دەلّين و، تووك نەرم و، بى زەرو سەلامەتن، بەرانبەر بە دۆزمنان و ناھەزاني نىسلام و مسولمانان، ھەروەھا وەك خوا (عَزَّ وَجَلَّ) لە وەسفى ھاوئەلاندا دەفرموى: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ ھالفتح، واتە: لەسەر كافران توندوتىژن، لەئىو خوڤاندا بە پەحم و بەزەيىن، كەچى ئەوان

به پېچەوانەوه: له گەڵ کافرهکاندا به ڕەحم و بەزەیین، بزانی داخۆ جووله که به چ رازی دهبی، چۆن جووله که سهلامهت دهبی (قهواری زایۆنی) و، بزانی ئەمریکا چۆن رازی دهبی، ناوا ده کهن، به لām سهختی و توندیه کهیان به رانبهر به ئەهلی غۆیانە، ئنجا هه نندیک خه لکی دیکهش که کارتیکراو بهوه بهوه تهوژمه لارهو بهوه مه شربه ناله باره، که هه ر له سه رده تاهه به رانبهر به ئەهلی ئیمان توند بوون، خۆینی مسوڵمانانیان به حه لāl داناوه و، به رانبهر به ئەهلی کوفر بی مزه پەت و سه لامهت بوون، هه نندیک له وانه که به پرژو بلاوی هه، له عاله می ئیسلامی دا، ئەوانهش دیسان له سه ر هه مان پتچکه ده پۆن، به رانبهر به ئەهلی ئیمان زمانیان زۆر تیزو زۆر زیرو بی ڕحم و دلپه قن، به لām له به رانبهر ئەهلی کوفرو نیقادا، زۆر نه رم و نوۆ و تووک نه رمن، که نه وه به راستی پتک هه لکێرانه وهی نهو سیفه تانه یه، که خوا ﷻ هاوه لانی به ریزیان پتی وه سف ده کات، که ده بی له ئیو غۆیاندا، له گەڵ ئەهلی ئیمان دا، میهره بان و به رەحم و به سوۆ بن و، له به رانبهر دوژمنان و ناحه زانیاندا، ئەوانه ی شه ریان پتی ده فروشن و گێچه لیان پتده کهن، زیرو توندو به ده مار بن.

ئه گه رنا ئەهلی کوفریش نه گه ر شه رت له دژ نه کات، له گەڵیدا خوش خولق بی، زۆر پتویسته، به لām کافرێک که سه نگه رت لی ده گرێ و ولاتت داگیر ده کات، ده یه وێ خێرو بیری تو بو خوی به ری و، ژیر ده ست و ژیر چه پۆکت بکات، له گەللی نه رم و نیان بی و به ده میه وه پتیکه نی، به لām خوشک و برا مسوڵمانه کانت، له گەلانیاندا زیرو گرژو مۆن و ته نگ و تال بی، به ته نکید نه وه پتچەوانه ی نه ویه که خوای په روه ردگار هاوه لانی به ریزی پتغه مبه ری ﷻ و، به نده په سنده کانی خوی پتی وه سف کردوون.

خوا به لوتف و که رەمی خوی تيمه لهو به نده چا کانه بگێرێ، نه وهی که خوا له قورئاندا فەرموویه تی بو ئەهلی ئیمان، غۆمان بهوه سیفه تانه برا زیننه وهو، غۆمان با ریزیان له پتچەوانه ی نهو سیفه تانه، که به داخه وه، تیتا زۆرێک

لەو خەڵکانەی خۆیان بە شوێنکەوتووی پیشینی چاک و پابەندی قورئان و سوننەت و، پارێزەری ئیسلام و مسوڵمانان دەزانن، ئەو سیفەتە خراپانەیان لە خۆیاندا هێناوەنە دی و، سیفەتەکانیان لە خۆیاندا پێچەوانەوێ کردوونەوێ.

مه سه لهی سیه م:

بهراوردیکی لیوان ژبانی دنیای بیبروایان و، پاداشتی بههشتی بروداران و، باسی دهسته پویی و بن ناکامی جگه له خوا په رستان له پژوی دواپی داو، دم بوونه ته لهی ته قیو و هیچ پی نه گوترانیان، له کاتی پرسیارلیکران و سه رزه نشکرالیان دا:

خو! وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيُو كُنْ مَنَعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُخْضَرِينَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿١٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسْمَعُونَ ﴿١٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥﴾ فَعِمِّيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَسَوْفَ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿١٧﴾

شیکردنه وهی ئه م، نایه تانه، له بیست و دوو برگه دا:

١- ﴿ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا ﴾، نهی مروفه کان! که نه یارو ناحه زی په یام و بهرنامه ی خوان و، ته نیا پرواتان به ژبانی دنیا هیه: هه شتی که پیتاندراره، له دنیاد، هه مووی بههرمه مند بوونیکي ژبانی دنیاو جوانی و رازاوه یه تی.

که دهه فرموی: ﴿ مِنْ شَيْءٍ ﴾، هه شتی، واته: هه شتی که م بن یان زور بی، که پیتاندراره، هه مووی هه ده چینه وه چوارچینه ی: ﴿ فَمَتَّعَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا ﴾، هه لبه ته لیره دا که دهه فرموی: ﴿ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾، به پی سیاق ده زانری، یان: ئه و شتانه ی مروف لیان بههرمه مندو سوودمه ند ده بی.

که ده‌فرمودی: ﴿فَمَتَّعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَا﴾، نه‌وه به‌هرمه‌ند بوونیکسی که‌می ژبانی دنیا به، و، جوانی و پازاوه‌یی ژبانی دنیا به، مه‌به‌ست له‌م ته‌عبیره بیرخستنه‌وه‌بانه، بیرخستنه‌وه‌ی نه‌و راستیه به که ناز و نیعمه‌تی ژبانی پوژی دوابی، له‌گه‌ل هی دنیا دا، ناخریته ته‌رازووه‌وه، بو نه‌وه‌ی وانه‌زانه که ژبانی دنیا تا که نامانچی که ده‌بی مروی هه‌ولی بو بدات، (متاع) به مانای به‌هرمه‌ند بوونیکسی که م دی، به‌هرمه‌ند بوونیکسی کاتی، (متاع: مَا يُتَتَفَعُ بِهِ زَمَنًا لَمْ يَزُولْ)، (متاع) شتی که مروی ماوه‌یه‌کی که م لئی به‌هرمه‌ند ده‌بی، دوابی ده‌پواو نامینته‌وه.

(وَزَيَّنَّهَا) جوانی و پازاوه‌یی ژبانی دنیا به، (الرَّيْنَةُ: مَا يُحَسِّنُ الْأَجْسَامَ)، (زينة) هه‌ر شتی که جه‌سه‌کان، پواله‌تی مروی ده‌پازنینته‌وه‌و جوانی ده‌کات.

٢- ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، نه‌وه‌ی له لای خوا به‌شته و، ماوه‌تری شه، زیاتریش ده‌مینته‌وه.

﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾، نه‌وه‌ی له لای خوا به، نه‌وه هه‌موو شتی که ده‌گریته‌وه، چون که نه‌وه‌ی له لای خوا به، مه‌به‌ست پئی ناز و نیعمه‌ته‌کانی پوژی دوابی به، که ناز و نیعمه‌ته‌کانی پوژی دوابی، وه‌ک هی دنیا نین، هه‌ر که سه به‌پئی هه‌ول و کوششی خو‌ی که له دنیا دا ده‌یدا، شتی که دینه ده‌ست، به‌لام له پوژی دوابی دا، هه‌موو نه‌و شتانه له لای خوان ﷻ و، که سیک له دنیا دا شتی که نه‌کرد بی و کوششی که نه‌کرد بی، له‌وی هه‌ولی بو نادری و هیچی ده‌ستگیر ناب، له‌وی هه‌موو شتی که له ژیر پکیف و ده‌سته‌لاتی راسته‌وخوی خوی به‌رزو مه‌زن دایه.

٣- ﴿أَفَلَا يَتَّقُونَ﴾، نایا نافامن؟ خوتندراویشه‌ته‌وه: (أَفَلَا يَتَّقُونَ) به شیوه‌ی نادیار، نایا نافامن؟ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ش به ژبانی دنیا دا ده‌که‌ن و، به‌هوی زرق و برقی ژبانی دنیا دا ربواردنی کورت و که‌می ژبانی دنیا وه، بی‌پروا ده‌بن به په‌یامی پیغه‌مبه‌ری خاتم موحه‌مه‌د ﷺ!!

ننجا خوا ۱۰۰ به راوردیک دهکات له نیوان کهسانیکدا که به ته‌مای دیداری
خوان و، له پوژی دواپی دا خوا ۱۰۰ پیز و حورمه‌تیا لئ دهنی و، پاداشتیان
ده‌داته‌وهو، که‌سایتیک که ته‌نیا به‌هری ژیاپی دنیا‌یان هه‌یه، به‌لَم له پوژی
قیامت دا، ناماده ده‌کرین بۆ سزا و، ساز ده‌کرین بۆ دۆزه‌خ، ده‌فه‌رموی:

۴- ﴿اَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَئِيْمٌ﴾، نایا که‌سیک که به‌لَئیک باشمان پَداوه،
ننجا به‌دَنیایی نه‌و تووشیپی دی، ده‌گات به‌و به‌لَینه چاکه که پَیدراوه، که مه‌به‌ست
پَی پَروادارانه، یانی: نایا نه‌و پَروادارانه‌ی که به‌لَئیک باشمان پَداون که به‌هه‌شته،
هه‌ر کامیکیان پَشی ده‌گات، (ف) یان: بۆ به‌دواداهاتن (تعقیب) ه، واته: به‌خیرایی پَی
ده‌گات، دواپی نه‌وی روحی له جه‌سته‌ی جیا ده‌بیته‌وه، یا‌خود: بۆ بادانه‌وه (عطف) یه،
وه‌ک هۆکاریک، واته: سه‌ره‌نجام به‌و به‌لَینه چاکه‌ی خوا ده‌گات.

۵- ﴿كَمْ مِّنْ مَّنْعَتٍ مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾، نایا که‌سیک که ناوایه، وه‌ک که‌سیک وایه
که به‌هرمه‌ندمان کردوه له رابواردنی که‌می ژیاپی دنیا؟ (هَن) ی (کَن) بۆ کویه‌و
مه‌به‌ست پَی بی‌پروایه‌کانه و، له هه‌مان کاتدا (هَن) بۆ پرسیار کردیشه، یانی: نایا
که‌سیک که خوا ۱۰۰ به‌لَئیک باشی پَداوه و، نه‌و به‌لَینه‌شی بۆ دَینته‌ی دی به‌دَنیایی،
وه‌ک که‌سیک وایه که به‌هرمه‌ند کراوه له رابواردنیک که‌می ژیاپی دنیا؟ یانی: به
ته‌نکید وه‌ک یه‌ک نین، نه‌مه پرسیارکردنی نکوولَیلَیکه‌رانه‌یه، به‌دَنیایی نه‌و دووانه
وه‌ک یه‌ک نین، وه‌ک نه‌وه وایه بلَی: نایا تاریکی و پروناکیی وه‌ک یه‌کن؟ چاوه‌پَی
ناکه‌ی یه‌کیک بلَی: به‌لَی، چونکه وه‌لامه‌که‌ی دياره.

۶- ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ﴾، نه‌و که‌سه، که له ژیاپی دنیا دا به‌هرمه‌ند
کراوه له رابواردنیک که‌می دنیا، به‌لَم دواپی له‌پوژی هه‌سا‌نه‌وه‌دا، له ناماده‌کراوانه،
(مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ) واته: له‌وانه‌ی که ناماده ده‌کرین، به‌دَنیایی بۆ سزا و، بۆ دۆزه‌خ ناماده
ده‌کرین.

ئىنجا خوا ۛ دېته سهر پېشاندانى هه ندىك ديمهن له پوژى دواى دا، بو
تهوانه ي كه بېيرون، حاليان چوڼ ده بى، حال و باليان چى لى دى، دهفه رموى:

(۷) - ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾، نهم (و) ده بو بادانه وه (عطف) يه، بو سهر رسته پېشووه كان: نهو
پوژه كه بانگيان ده كات (يانى: خوا ۛ بانگيان ده كات)، نهو پوژه پوژى قيامه ته.

(۸) - ﴿فَيَقُولُ اِنَّ شُرَاكَايَ الَّذِيْنَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾، خوا دهفه رموى: كوان نهو هاوبه شانهم
كه ئيوه پېتان وابوو (هاوبه شى منن) و، هاوبه شتان ده كردن له به نديايتى بو كردن و
په رستراندا، ﴿اِنَّ شُرَاكَايَ﴾، كوان نهو هاوبه شانهم، كه به پوالهت پرسيار كړنه له
شوئنه كيان، شوئنه كيان له كوتيه؟ كوان له كوڼي؟ به لام له راستيدا مه به ست پتي
نكولو بېي كړنه له بوونيان، يانى: ههر بوونيان نيه، نه گهر تو به كه سيك بلتي: كوا فلانكس
كه پيت وابوو هه يه، له كوتيه؟ يانى: ههر نيه، چونكه وشه ي (زَعَمَ) بريته له قسه يه ك كه
گومانى دروى لى بكري، يانى: تهوانه ي كه پېتان وابوو ههن، به لام به هه لدا چوو بوون.

(۹) - ﴿قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، تهوانه ي كه قسه يان له سهر هاووته دى، يانى: سزاي
خوايان له سهر هاووته دى، به لام به (الْقَوْلُ) ته عبيرى ليكراوه، له بهر نه وه ي برياره كان
به پتي نه وه كه ئيمه پتي ناشناين، به قسه ده درين، به نووسين و به بېژه، نهو بريارانه ي
كه بو سزا ده درين، ده نووسرين و ده بېژرين، دوايى له سزادا به رجه سته ده بى.

ياخود: ﴿قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، تهوانه ي نهو قسه بان له سهر پتويست
بوو، كه دوايى دى، گوتيان:

(۱۰) - ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِيْنَ اَعْرَضْنَا﴾، په روه دگارمان! نا تهوانه ي كه ئيمه گومارمان
كردبوون، تهوانه ي ئيمه سه ركه ردان و بيمرادو بى ناكامان كردبوون.

(۱۱) - ﴿اَعْرَضْتَهُمْ كَمَا عَرَضْنَا﴾، ئيمه نهواغان بى ناكامان كرد، وهك چوڼ خوشمان
بيمرادو بى ناكام بووين.

﴿كَمَا عَوَّيْنَا﴾. وهك چۆن خۆمان بیتناكام و بتی نامانچ بووین، واته: وهك چۆن تیمه به ویستی خۆمان، کاتی خۆی بیتناكام و سه رگه ردان بوو بووین، نهوانه شمان که بتمرادو سه رگه ردان کرد، نهوانه ش به ویستی خویان شوئتمان که وتن، یانی: بیتناكام و بتمراد بوونه که ی نهوانیش، ههروهک بتی ناکام و بتمراد بوونه که ی تیمه، که کاتی خۆی تیمه به ویستی خۆمان نهو رتیه مان هه لبارد بوو، نهوانیش به هه مان شیوه، به لئی تیمه هۆکار بووین، به لآم له راستیدا به ویستی خویان شوئتمانکه وتن، یانی: ﴿كَمَا أَنَّ عَوَّيْنَا كَانَتْ يَارَادَتْنَا وَفَعَلْنَا، وَكَذَلِكَ عَوَّيْتُهُمْ كَانَتْ يَارَادَتُهُمْ﴾، ههروهک چۆن بتمراد بوون و سه رگه ردان بوونه که ی تیمه به ویستی خۆمان و کرداری خۆمان بوو، نهوانیش هه ر به ویستی خویان بوو و به کرده وهی خوشیان بوو.

(۱۲) - ﴿تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ﴾. تیمه دووری له وان ده که ین بۆ لای تو، (التَّبَرُّءُ: التَّفَعُّلُ مِنَ الْبَرَاءَةِ وَهِيَ الْإِنْفَاءُ)، (تَبَرُّءٌ) له سه ر کیشی (تَفَعُّلٌ) بریتیه له (تَبَرُّءٌ) که بریتیه له وهی مرووف دووری بکات و، شتیک لا به ری، یانی: په یوه ندیی که سیک به خۆیه وه نه فیی بکات، یان په یوه ندیی خۆی به وه وه نه فیی بکات، یانی: تیمه له وان دوورین و، نهوانیش له تیمه وه دوورن.

(۱۳) - ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَاعًا يَعْبدُونَ﴾. نهوانه تیمه یان نه ده په رست، یانی: نهوانه که هاوبه شیان بۆ تو داده نا، نهوه نه بوو که تیمه به رست و بۆ تیمه ملکه چ بن، به لکو ملکه چی ههوا و ناره زوو و بۆچوونه کانی خویان بوون، نجا نهمه وهک فه رمایشتی خوابه که له سووره تی (یونس) دا، ده فه رموی: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجَاعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَيَرَىٰ بَيْنَهُمُ وَفَال شُرَكَائِهِمْ مَا كُنْمْ إِلَّا نَاعًا يَعْبدُونَ ﴿١٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٩﴾﴾، واته: یاد بکه وه! نهو رۆژه ی هه موویان کۆ ده که ینه وه، دوا ی به وان ه ی که هاوبه شیان دانا بوو، ده لئین: نجا خۆتان و هاوبه شه کانتان له جیی خۆتان بوه ست، لئیکمان جیا کرد نه وه وه، هاوبه شه کانیان

(نه‌وانه‌ی که به خه‌یالی خوْبان کردبوویانن به هاوبه‌شی خوا)، گوتیان: ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌پهرست، خوا ﷻ به‌سه که شاید بئی له ئیوان ئیمه و ئیوه‌دا، بیکومان ئیمه له پهرستنی ئیوه بئی ناگا بووین.

ئنجا نه‌وه نه‌گهر دارو به‌ردو، بت و سه‌نه‌مه‌کان بن، ته‌وه دیاره که بئناگا بوون و، نه‌گهر پئغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان و، زانایان و پئشه‌وایاتیک بووین، که پارزیی نه‌بوون، دیاره بئناگا بوون له‌وه که ده‌یانپه‌رست، چونکه به قسه‌و ناراسته‌ی وان نه‌بووه.

(۱۴) - ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾، پئیان گوترا: هاوبه‌شه‌کانتان بانگ بکه‌ن، نه‌وانه‌ی که به خه‌یالی خوْتان هاوبه‌شی خوا بوون.

(۱۵) - ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾، نه‌وانیش بانگیان کردن، به‌لام وه‌لامیان نه‌دانه‌وه.

(۱۶) - ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾، سزا و نازاریان بینی، دۆزه‌خیان بینی و بۆیان به‌رجه‌سته بوو.

(۱۷) - ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، واته: (وَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ) خوْزگه‌یان ده‌خواست، بریایان ده‌خواست، نه‌گهر پئی راستیان گرتبایه، یاخود: ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، سزای سه‌ختیان بینی، نه‌گهر له دنیا‌دا پئی راستیان گرتبایه، به چاوی عه‌قل و دَلّ ده‌یانبینی که، نه‌گهر پئی کوفرو شیرک بگرن، دۆزه‌خ چاوه‌پئیان ده‌کات، واته: نه‌م (وَرَأَوْا) له‌سه‌ر واتای یه‌که‌م: دیتنی چاوه، به چاوی سه‌ر له قیامه‌ت دا دۆزه‌خیان بینی و، خوْزگه‌یان خواست که پئی راستیان گرتبایه، به پئی واتای دووهم: ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾، به چاوی عه‌قل و دَلّ سزای دۆزه‌خیان بینی له دنیا‌دا، یانی: نه‌گهر له دنیا‌دا پئی راستیان گرتبایه، به چاوی عه‌قل و دَلّ، ده‌یانزانی که له نه‌نجامی کوفرو شیرکدا، نه‌وه دۆزه‌خ چاوه‌پئینه.

(۱۸) - ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾، ئنجا خوا ﷻ دیمه‌نتیکی دیکه ده‌خاته‌روو، ههر له دیمه‌نه‌کانی پۆزی دوابی ده‌فه‌رموئ: نه‌و پۆژه که (خوا) بانگیان ده‌کات.

۱۹- ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾، دهفه رموق: چیتان وه لأمی پهوانه کراوان دایهوه؟ واته: پهوانه کراوان و پیغه مبه رانی من که هاتن بو لاتان، کوا وه لآمه که تان چی بوو و چیتان پښ کونن؟ چوڼ مامه له تان له که لدا کردن؟

۲۰- ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾، لهو پوژدها هه واله کان له ناستیاندا کویر بوون، ﴿فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ﴾، به چهند ته عبیریک توژده ره وانی فوران نهم رسته یان مانا کردوه: ﴿خَفِيَ عَلَيْهِمُ الْأَقْوَالُ لِلْإِجَابَةِ، عَمِيَتْ فَلَا تُهْتَدِي إِلَيْهِمْ، خَفِيَ إِلَيْهِمْ مَا يَخْتَجُونَ بِهِ﴾،

۱- لهو پوژدها نهو قسانه ی که پتویسته، وه لأمی نهو پرسپاره یان پښ بدریته وه، لیان په نهان بوون، نه یان زانی چی وه لآم بده نه وهو زاریان بوو به ته لای ته فپو.

۲- یاخود: هه واله کان، یان وه لآمه کان وه ک کویریان لی هات، که کویر ناتوانی بچته شوونی مه به ست، نهو وه لآمانه ش نه یان توانی بینه لای نه وان و، بینه نیو هوښان (ذاکرة) و، بینه سهر زمانیان.

۳- یاخود: لیان په نهان و شیردراوه بوو، نه وه ی که ده بوو به به لکه بیوینه وه.

۲۱- ﴿فَهُمْ لَا يَسَاءَلُونَ﴾، بویه له یه کدی پرسپار ناکهن، یانی: لهو پوژدها داواش له یه کدی ناکهن، نه وه هیچ که وه لآمیان پښ نیه، داواش له یه کدی ناکهن، که نه ری چی وه لآم بدهینه وهو چوڼ وه لآم بدهینه وه؟ چونکه ههر کامیکیان ده زانی نه وی دیکه له خو ی کوله وار ترو ده سته پاچه تره و، بښ قسه ترو بښ وه لآم تره، له به ردهم دادگای خوی دادگه ردا، وه ک دنیا نیه که خه لک بتوانی درو و ده له سه بکات، خه لک بتوانی حاشا بکات، هه موو شته کان له وی به رجه سته دهن، ﴿يَوْمَ تَبٰى الرَّاٰیِرُ﴾ ۱ ﴿فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ قُرْۤوٰنٍ لَا نَاصِرٍ﴾ ۲ الطارق، واته: نهو پوژدهی نه پتیبیه کان ناشکرا دهن، (هیچکه سیک) نه هیزیکی هه یه، نه یارمه تیبیده ریکی هه یه.

۲۲- ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَمَقَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾، ننجا که سیک که گه راوه ته وهو، پروای هیناوه و، کرده وهی باشی کردوه، نه وه نیزیکه نهو

كەسە لەسەر فرازان بێ. كەواتە: ئەگەر دەتانهوێ لەوێ سەرفراز بێ، بگەرێتەوه بۆ لای خوا، بپروا بێنن و كردهوهی باش بكەن، ئەي ئەوانەي تاكو تێستا لە خوا ەك دوور بوون، بپيروا بوون و، خاوەنی كردهوه خراپ بوون! چونكە لە ئەنجامی گەڕانەوه بۆ لای خوا و، بپروا هێنان و كردهوهی باشد، لەوێ سەرفرازی و بە مراد گەشتن نيزيكە كە بۆ مەوێ فەراهم بێ و، دەستەبەر بێ، هێ بابایەکی ئاواش لەوانەيهو نيزيكە، چ جاي هێ كەسێکی بپيروای دوور لە خۆي كردهار خراپ!!

مهسه لهی چواره م:

خستنه پرووی چهند سیفه تیکی بهرز و مهزلی خوا ﷻ، و هک: دروستکردن و هه لَبَزاردن و ته نیایی له پهرستراندوا، زانایی به په نهان و ناشکراو، بآلا دهستی ره ها:

خوَا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخَبْرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَقَدْ عَلِمَا يَشْرِكُونَ ﴿٥٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٦٠﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له ده (۱۰) برگهدا:

۱- ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾، پهروه ردگارت ئهو زاته به که ههر شتیکی بیهوی دهیمتیتته دی، دروستی دهکات، هیچی له بهر عاسی نابی، ﴿وَيَخْتَارُ﴾، ههروه ها ههر شتیکیشی بیهوی له ههر شتیکدا، ده توانی هه لیبزیری و، گولبزیری بکات، یاخود: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، پهروه ردگارت هه چی بیهوی دروستی دهکات، ﴿وَيَخْتَارُ﴾، یانی: (يَخْتَارُ مَا هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ) ئهودی که بو ئتوه باشه بۆتان هه لده بزیری.

۲- ﴿مَا كَانَتْ لَهُمْ الْخَبْرَةُ﴾، ئهوان (مروفه کان) مافی هه لَبَزاردنیان نیه له بهرانبهر هه لَبَزاردنی خوادا، بو وینه: خوا ﷻ پیغه مبه رانی خوی له مروفان ناردوون، به لَم ئهوان داوایان دهکرد له فریشتان بن، نه خیر! خوا کارزانه و کاربه جیتیه، ده زانی که ده بی رهوانه کراوی لای مروفان له مروفان بن، پاشان که خوا ﷻ پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بهو شیوه به، بهو سیفه تانه وه دروستکردوون، ئه وه هه لَبَزاردنی خوا به، که بهو شیوه به هه لیبَزاردوون، نهک بهو شیوه بهی کافره کان چاوه روانیان دهکرد، که فلانکه سی

زور ساماندارو، فلانکه سی زور ددهسه لاتدارو، فلانکه سی زور به خزم و قوم، نه خیر خوی پروهردگار تماشای معدهن و که سایه تیی و سیفته دهر و نییه کانی نهو که سانهی کردو، که به پیغمبر هه لبراردوون، نهک مال و سامان و، خزم و قوم و نهوانه! یاخود مه بهست له: ﴿مَا كَانُوا لِيَوْمٍ أَكْبَرُ﴾ یانی: خوا ۱۰۰۰۰ یاساکان هه لده بزیی، حوکه شه رعییه کان: نهوه حه لآل و نهوه حه رامه، نهوه چاکو نهوه خراپه، نهوه راستو نهوه چهوته، نهوان مافی هه لبراردنیان نیه، چونکه خوا ۱۰۰۰۰ وک چون تاکبووه ده (مُتَّفَرِّد) یه، به دروستکردن (خلق)، به هه مان شیوه فرمان (أمر) یش بهس له لای نهوه: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْمُنِینِ﴾ الأعراف، واته: ناگادارین! ودهیختان و فرمان کردن تنها هی نهون... بهس خوا ۱۰۰۰ شایسته هی نهوه یه هیوه ره وایه تیی نهوه یه هیه، فرمان بهس ره مروفه کاندای بکات و، حه لآل و حه پامیان بو دیاری بکات.

(۳) - ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی و بهرزیی بو خوا، لهوه ی که دهیکه نه هاوبه شی له هه تاییه همه ندیه کی دا.

(۴) - ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ﴾، ههروه ها پروهردگار دهرانی نهوه ی سینه کانیان په نهانی دهکن، نهوه ی سینه کانیان په نهانی دهکن، وک: نهو شتانه ی که بو خویان پیشنیار دهکردن، یاخود: نهوه ی که په نهانیان دهکرد له دل و دهر و نیان دا وک: ره خنه گرتن له خوا، ره خنه گرتن له پیغمبران، ره خنه گرتن له شه رعیته ی خوا، له حه پام و حه لآل خوا، خوا ۱۰۰۰ نهوه دهرانی که له سینه کانیاندا په نهانی دهکن، له شتی خراپ.

(۵) - ﴿وَمَا يُعْلِنُونَ﴾، ههروه ها نهوه ش که ناشکرای دهکن، له گوناوه تاوان و لادان، هه مووی دهرانی وک یک.

(۶) - ﴿وَهُوَ اللَّهُ﴾، بهس نهویش خواجه ۱۰۰۰، یاخود: ههروه ها نهو خواجه، هه لبهته: خوا بوونی خواش، کۆکهره وه ی تیکرای ناوو سیفته بهرزو بی وینه کانیته.

(۷) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه لهو هیچ بهرستراویک نیه.

۸- ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾، ستایش بەس بۆ ویه له یه کهم و له دوایه میندا،
واته: له ژیاڤی دنیاڤا، که قوناغی یه کهمی ژیاڤی مرقفهو، له رۆژی دواایش دا، که
قوناغی دوایه تی.

۹- ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾، بریاری ره ها ته نیا به دهست نهوه.

۱۰- ﴿وَالنَّارُ تَرْتَجَمُونَ﴾، بهس بۆ لای ویش ده گپردرینه وه، واته: بۆ لای خوا تێک، یان بۆ
لای بریارو حوکمی خوا، نهک بۆ لای که سێکی دیکه، که واته: بۆ خۆتان باش وردبینه وه،
به چ چاو و پروویهک و، چۆن و به چ په ریز و به رهه مێکه وه، دینه وه خزمهت خوا تێک؟!
چونکه ته نیا بۆ لای وی ده گپردرینه وه، هیچ بۆ لاگه پاره (مَرْجِع) یه کتان نیه، جگه له و،
هیچ که سێکی دیکه ی بۆ لاگه پاره تان نیه، کهس و شوینی بۆ لاگه پاره وه تان بهس نهوه.

مهسه لهی پتنجه م:

نیعمه تی به دواي یه کدا هاتنی شه و پوژ، تاکو له یه که میان دا بخه ون و بسره ون و، له دووه میان دا بجووتین و کارو کاسیی بکه، نا نهوه بهرجه سته که ری به زهیی و به خشی خویه و، شایسته ی سوپاسگوزاریی مروفانه، چونکه ده گونجا هر کام له شه و کارو پوژگار به رده وام و نه پساوه بن، که نهو کاته نهو ژیا نه ناسایه ی تیتا ده یگوزهریتین، زور به زه حمت ده که وت، نه گهر نه لیتین ژیا نه مه حال ده بوو، چونکه نهو کاته نیوه ی خرؤکه ی زهوی هه می شه شه و ده بو و، نیوه شی هه می شه پوژ ده بو و، نهو نیوه یه ی که هه می شه شه و ده بوو، ده بوو به به سته لک و، نهو نیوه یه ی که هه می شه پوژ ده بوو، ده بوو به قهر برووت و ده سووتا، به لام خوا ﷻ وایکروده له ماوه ییست و چوار (۲۴) ساعات دا، جاریک شه و و پوژ به سهر زهوی دا بیتن، له هر تاو یکشدا شویتیکی زهوی شه وه، به رانه ره که شی پوژه، شه و و پوژ به خیرایی به دواي یه کدا دین، وهک له سوورده تی (الأعراف) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ:

﴿يُثْقِلُ اللَّيْلُ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾، خوا ﷻ به شه و کارو پوژگار داده پوشتن، به خیرایی شوینی ده که وئ، هه لبه ته پوژگاریش به خیرایی به دواي شه و کارو ده که وئ، وهک یه کدی راو بیتن:

خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَصِيرَةٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ لَيْلٌ تُشْكِرُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ﴿وَمِنْ رَحْمَتِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

شیگردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

(١) - ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ ۖ بَلَىٰ ۖ بَلَىٰ ۖ يَوْمَ بَلِّينَ ۖ﴾، یاخود: ئایا بینیتان، بە چاوی سەر؟ یاخود ئایا دەزانن؟.

(٢) - ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْإِلَّ سَرْمَدًا ۖ﴾، ئەگەر خوا ﷻ شەوگارتان بۆ هەمیشەیی بکات، بەردەوام بکات، (السَّرمَدُ: الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ مِنَ السَّرمَدِ، وَهُوَ الْمَتَابَعَةُ، وَالْأَشْهُرُ الْحَرَامُ ثَلَاثَةُ سَرَدٍ وَوَاحِدٌ فَرْدٌ)، (سَرمَد) بە بەردەوامیک دەگوترێ کە نەبێ، لە (سَرمَد) دوه هاتوه، (سَرمَد) یش بریتیه لە بەدوای یەک کەوتن، دەگوترێ: مانگە حەرەمەکان (ثَلَاثَةُ سَرَدٍ، وَوَاحِدٌ فَرْدٌ)، ستیان بەدوای یەکدا دێن، کە: (ذُو الْقَعْدَةِ وَذِي الْحِجَّةِ وَمَعْرَمٌ) و، یەکیکیشیان بە تەنیا بە مانگی (رَجَب) ه.

(٣) - ﴿إِلَّا يَوْمَ الْفَيْصَةِ ۖ﴾، هەتا پۆزی قیامەت، واتە: شەوگار هەموو کاتەکانی ژایانی دنیا بگرتیتەوه، تاكو قۆناغی دیکە دیتە پێش، کە قۆناغی پۆزی دوابیه.

ئنجā ئەگەر خوا ﷻ وایکردبایه:

(٤) - ﴿مَنْ لَّهٗ عِزٌّ إِلَّا اللَّهُ يَأْتِيكُمْ بِنُصِيَّاءٍ ۖ﴾، چ پەرستراویک جگە لە خوا، پۆشنای بۆ دەهێتان؟

(نُصِيَّاءٍ، یانی: پۆشنای، لە (ضوء) هوه هاتوه.

ئەم پرسیاره، پرسیارێکردنی نكووڵییكەرانەیه: ﴿مَنْ لَّهٗ عِزٌّ إِلَّا اللَّهُ يَأْتِيكُمْ بِنُصِيَّاءٍ ۖ﴾، چ پەرستراویک جگە لە خوا ﷻ پۆشنای بۆ دەهێتان، ئەگەر خوا ﷻ هەمیشە دنیای لێ تاریک داھێتابانایه؟

(٥) - ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ ۖ﴾، ئایا نابیستن؟ لەبەر ئەوهی کە لە شەوی تاریکدا، موقوف تەنیا لە هەستەوهری بیستن بەهرەمەند دەبێ، بۆیە دەفرموی: ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ ۖ﴾، ئایا راستیی و هەق نابیستن، کە تەنیا خوا ﷻ وایکردوه، شەو و پۆز بەدوای یەکدا بێن، ئنجā ئەگەر هەر شەوگار بووبایه، کێ پۆزگارو پۆشنای بۆ دەهێتان؟ بێگومان کەس.

٦- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، بَلَى: یتیم بلین، یاخود: ئایا دەبینن بە چاوی عەقڵ و دَل، یان بە چاوی سەر.

٧- ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئەگەر خوا ﷻ پۆژگاری بۆ بەردهوام کردبایە، تاكو پۆژی هەلسانەوه، تاكو پۆژی دوايی.

٨- ﴿مَنْ لَّهُ عِزٌّ إِلَّا اللَّهُ يَأْتِيكُم بِلَيَالٍ تَكُونُ فِيهِ﴾، چ پرستراویك جگە لە خوا ﷻ، شەوگاری بۆ دەهێنان، كە تێیدا نۆفرە بگرن، تێیدا بخەون و پشوو بدەن، دواي ماندوووبوونی پۆژ، بەهۆی کارو کاسبیی و گەپان و سووپانەوه؟

٩- ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾، ئایا نابینن؟ لەبەر ئەوهی لە پۆژدا، مەوێ دەتوانی لە پێی هەستەوهی دیتنەوه، مامەتە لەگەڵ شتەکاندا بکات، بۆیە فەرموویەتی: ئایا نابینن؟ ئایا هەق نابینن؟ كە ئەوه خوايە ﷻ بەو شیوەیە مشووری لێ خواردوون، شەو و پۆژان بە دواي یەكدا دێنن، كە بە هاوكو (مُعْدَل) یی دابەش دەبن بۆ دوازدە (١٢) سەعات، بە دوازدە (١٢) سەعات، كورت و درێژی كەم و زۆریشیان دەبێ بە پێی جیاوازیی جوگرافیای ناوچەکانی زهوی لە (١٦ - ٨)، تاكو (٢٠ - ٤) و زیاتریش.

١٠- ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، خوا ﷻ لە بەزەیی خۆیەوه، شەوگاری و پۆژگاری وا بۆ هەلخستوون، كە تێیدا بخرەون و نۆفرە بگرن و لەبەخششی ویش بخوازن (کارو کاسبیی بکەن).

﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، كە تێیدا نارام بگرن و، تێیدا لە بەخششی خوا ﷻ داوا بکەن، ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾، واتە: لە شەوهكەیدا پشوو بدەن، نارام بگرن، بخەون، ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، لە پۆژەكەشدا لە بەخششی خوا داوا بکەن.

١١- ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، هەرودەها بەلكو سوپاسگوزارییش بکەن بۆ خوا، بۆیە وای بۆ لێکردوون.

ئىردەدا كە خۇاى پەرۋەردگار شەۋو پۇژ ھەردووكيان پىكەمۇ ھىنان، لەبەر ئەۋەپە كە دەشكۈنچى كەسانىك لە شەۋگاردا كاسىبى بكەن و، لە پۇژگاردا بىخەن، بۇپە كە دەفەرمۇي: ﴿لَتَكُونَنَّ فِيهِ وَلَتَنْتَعِلُنَّ مِنْ قَصْبِهِ﴾، يانى: ھەم لە شەۋگارو ھەم لە پۇژگاردا، لەو كاتەدا كە دابەش دەپى بۇ شەۋ و پۇژ، دەتوانن تىياندا بىخەن و پىشوو بدەن و، دەشتوانن تىياندا كارو كاسىبى بكەن و، لە بەخشى خۇا داۋا بكەن.

ئەمەش دەگىردىتەۋە سەر ئەۋ نىعمەت و چاكەپەي: بەزەپى خۇا ﷻ بەرانبەر بە خەلك.

جارى دىكەش باسما كىردە: ئەۋ نىعمەتى شەۋ و پۇژ، كە لە ئەنجامى خولانەۋەي زەۋى بەدەۋرى خۇي لە بەرانبەر خۇردا پەيدا دەپى، يانى: زەۋى بەدەۋرى خۇيدا دەخولتتەۋە، لە بەرانبەر خۇردا، ئەۋ پوۋەي دەكەۋىتە لاي خۇر، دەپتە پۇژگارو، پىشتەۋەشى دەپتە شەۋگار، ئىنجا ئەگەر زەۋى بەدەۋرى خۇيدا نەخولاباىەۋە، كە زەۋى بەخىرايى سى (۳۰) كىلۇمەتر لە دەققەپەكدا، بەدەۋرى خۇيدا دەخولتتەۋە لە بەرانبەر خۇردا، شەۋو پۇژ پەيدانەدەپوۋن، ھەرۋەھا بەخىرايى سى (۳۰) كىلۇمەتر لە چىركەپەكدا دەسوۋپىتەۋە بەدەۋرى خۇردا، واتە: شەست (۶۰) ھىندەي خىرايى خولانەۋەي بەدەۋرى خۇيدا، بەدەۋرى خۇردا دەسوۋپىتەۋە، ئەۋەش دەپتە ھۇي پەيدا بوۋنى كەشەكانى سآل.

مه سه له ی شه شه م و کوتایی:

خستنه پرووی دیمه یتکی سامناکی قیامت، که کافره کان له به رانبهر به لنگه و نیسپاتی نیماندا، سه راسیمه و بی قسه ده بن:

خُوا ۞ دَه فِه رَمَوِی: ﴿وَبِمَ یَادِیهِمْ فِیْقُولُ اِنَّ شُرَکَّاءِی الَّذِیْنَ کُتِبَ تَزْعُمُوکَ﴾ (۷۶) وَزَعَنَّا مِنْ کُلِّ اُمَّةٍ شَهِیدًا فَهَلْ نَسْمَعُ مِنْهُمْ اَوْ یَعْلَمُوْنَ اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَصَلَّ عَلَیْهِمْ مَا کَانُوا یَعْتُرُوکَ ﴿۷۷﴾.

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱)- ﴿وَبِمَ یَادِیهِمْ﴾، ئەو پۆژه که بانگیان ده کات، هه لیه ته: ﴿وَبِمَ یَادِیهِمْ﴾، لەم چه ند ئایه تانه دا سێ جار ان دووباره بۆته وه، له بهر ئەوه ی دووباره کردنه وه ی مه به ستیک، زیاتر ده یچه سپێتی له می شکدا، ئنجا لێره دا مه به ست سه رزه نشت کردنی بی پروایه کانه، بۆیه پتویسته جار له دوا ی جار، سه رزه نشت بکړین و نو فرچه کیهان لێ بدری، به لکو به خه بهر بێن و بیدار بنه وه، که نه گه ر بێت و پروا نه هینن، ئەوه پۆژیکی ناوا که ئەو هه موو سه رزه نشت و لۆمه و سه رکۆنه یه، پروویان تیده کات، بۆیان دپته پیش.

(۲)- ﴿فِیْقُولُ اِنَّ شُرَکَّاءِی الَّذِیْنَ کُتِبَ تَزْعُمُوکَ﴾، ده فِه رَمَوِی: کوان ئەو هاو به شانه تان، که پیتان وابوو، پیتان وابوو هاو به شن، له خه یالی خۆتاندا، پیشی وه لئه که یان دایه وه: ﴿وَبِمَ یَادِیهِمْ فِیْقُولُ اِنَّ شُرَکَّاءِی الَّذِیْنَ کُتِبَ تَزْعُمُوکَ﴾ (۷۶)، له و ی وه لئیمان دایه وه: ﴿قَالَ الَّذِیْنَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِیْنَ اَعُوْذْنَا مِنْهُمْ کَا عَوْثًا نَمُرَّاتًا اِلَیْهِ مَا کَانُوا اِیَّانَا یَعْبُدُوکَ﴾ (۷۷)، ئنجا لێره وه لئه که ی نه داوه ته وه ی نیکیفا کراوه به وه لئمی پیشی، واته: هیچ وه لئمیکیان نیه، ئەوه نه بی که دان به وه دا بێن: ئەوانه ی که شو ئینیان که وتوون، به ویستی خۆیان گومراو سه رگه ردان و، بێمراد بوون، وه ک چۆن سه رکرده کانی ش هه ر به ویستی خۆیان، ئەو رپیه چه وته یان گرتۆته بهر.

بهو شتویه خوا غلځ زور به پوونیی نهو دیمه‌نانه‌ی پوژي دوايي ده‌خاته
به‌رچاوي ټيمه، که نه‌گهر کافره‌کان، هاوبه‌ش بو خوا دانره‌دکان، جگه له
خوايه‌رستان، نه‌گهر نه‌وه، نه‌وه لهو دیمه‌نانه‌دا خويان ده‌بننه‌وهو، بهو شتویه

جگه له عهیداری و، جگه له زار بوونه ته لهی ته قیوو، بئ وه لام بوون و دان به هه لهی خو داهێنان، شتیکی دیکه یان بۆ نامینیته وه، خوا ﷻ لهو که سانه مان بگێرئ که له پۆژی دواهی دا سه ر بهرز و سه رفراز ده بن و، به زمانیکی په وان و گۆیا وه لامي پر سیاره کان ده دهنه وه، له خزمهت خوای پهروه ردگاردا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأُثْنُبُكَ إِلَيْكَ.

❖ دەرسى نۆيەم ❖

پټناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان جهوت (۷) نایهت ده گرتنه خو، نایهته کالی: (۷۶ - ۸۲)، که تیاندا به سه رهاتی قاپوون گپراوه ته وه، که له هه موو قورنایدا به سه رهاتی قاپوون، ته نیا لیره دا هاتوه، به لآم له چهند شویتیکدا باسی قاپوون کراوه، وهک ناوه پټنان له گه ل فیرعه ون و هاماندا.

شایانی باسیشه: قاپوون ههر له گه لی مووسا (نوه ی ئیسرا ئیل) بووه، به لآم لیان هه لکه پراوه ته وهو، پشتی فیرعه ونی گرتوه، له به ران به ر گه له هه ژارو سته م دیده که ی خویدا، به هو ی نه و پاره و سامان و، ته ماعه چه رام و خراپه وه، که له په نای فیرعه ون دا کو ی کرد ته وه و وه سه ریکی ناوه، وهک چو ن هه ندیک له و ده وله مه نده مشه خو رانه ی له په نای ده سه له تدارانی نهم پو ژ گاره شدا، خو یان ده وله مه نده ده کن، به پاره ی چه رام و، به گه نده لی و پو خه لی و، له گه ل ده سه له لآنداره خو سه پټنه کاندا ده بنه شه ریکه دز.

﴿إِنَّ قُلُوبَهُمْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنٍ فَقَبِلَ عَلَيْهِمْ وَءَانِئْتَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِنْ مَفَاحَهُ لَنُورًا بِالْعَصْبِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿۷۶﴾ وَابْتَغَ فِيمَا مَاتَلَكُ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿۷۷﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يَسْتَلْ عَنْ دُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۷۸﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلِّغْ لَنَا مِنْهُ مَا نُسَلِّمُ إِلَيْهِ لَنَحْنُ حَظِي عَظِيمٍ ﴿۷۹﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْعِلْمَ وَلِلَّهِمُ نَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا

يُلْقِنَهَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ،
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَنَصِّرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
وَيَكَانَ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ
بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

مانای ده قافو ده قی نایه ته کان

(به دنیایی قاپوون له گهلی مووسا بوو، که چی لیبان یاخی بوو) و سته می
لیکردن)، له حالیکدا که هینده شمان مأل و سامانی په زمه نده کراو دابویه،
که کومه لیکي به هیز به قورسی (به زهحههت) کلپله کانیبان بو هه لده گیران،
(کاتیک لیبان یاخی بوو) که گه له که ی پیبان گوت: زور دلخوش مه به (بهو
مأل سامانهت)، بیکومان خوا زور دلخوشان (ی به مأل و سامان) ی خوشناوین
(مه نزلگای دواړو ژیش بخوازه، له میانی به هره مه نده بوون له وهدا که خوا
پیداوی و، به شی خوشت له (ژیانی) دنیا له بیرمه که و، وهک چوځ خوا چاکه ی
له گه ل کردووی، تو ش چاکه (له گه ل خه لکی دا) بکه و (چاوت له تیکدان نه بی
و)، خراپه کاری له زه ویدا مه خوازه، بیکومان خوا (چاره ی) تیکده رانی ناوی
(قاپوون) گوتی: مسوگه ر مأل و سامانه که مم به هو ی زانیاریه که وه که
له لاهه، هاتو ته دهستم، نایا (قاپوون) نازانی که خوا ځو له پیش ویدا چهند
سه ده په کی فه وتاندوون؟ که لهوی هیزیان توندترو، سامانی کوکروه شیان پتر
بووه و، تاوانبارانیش (له روژی دوایدا) له باره ی گونه ها کانپانه وه، لیبان نا پرسر،
(چونکه هه موو شتیک تو مار کراوه) (نجا قاپوون) به پازاوه یی ته واوی و)
له زرق و برق و جوان و بهرچا ویدا خو ی بو گه له که ی پانواند (وهک شانازی
به سه ردا کردن)، ته وانه ی ژبانی دنیا یان گه ره که، گوتیان: ته ی خوژ که وهک
نه وهی به قاپوون دراوه، هه مان بووا یه، به راستی نه و خاوهن به شیکی مه زنه!

﴿٧٦﴾ ئەوانەش کە زانیارییان پێدراوه گوتیان: هاوار بۆ تێوه، پاداشتی خوا (لە پوژی دوایدا) بۆ ئەوهی بپروای هێناوه و کردەوهی چاک دەکات (زۆر لەوه) باشتەرە و، تەنیا بە خوڤاگرانیشت دەدری ﴿٧٨﴾ سەرەنجام غۆی و خانوووەکیەمان بە زەویدا پۆردن، ئنجا هیچ کۆمە لێکی نەبوو لە بەرانبەر (سزای) خوادا سەری بخەن و، غۆیشتی (توانای نەبوو) لەسەرکەوتووێک نەبوو ﴿٨١﴾ ئەوانەش کە دوینی خۆزگەیان بە شوێنەکی دەخواست، وایان لێهات دەیانگوت: ئایا دەزانی خوا بۆ هەر کام لە بەندەکانی کە بیهوی زۆر فراوان دەکات و (بۆ هەر کامیشیان بیهوی) کەم و بەرتەسک دەکات! ئەگەر خوا چاکە لە گەڵ نەکردباین (کە خۆزگەکەمانی نەهێنایە دی) تێمەشی (بەزەویدا) پۆدەبەرد، ئایا دەزانی بپروایان سەرفراز نابن! ﴿٨٢﴾.

شیکرێنەوهی هەندیک لە وشەکان

(الْكُوزُ): الكنوز: جمع كنز، (الْكَزْ: جَمْعُ الْمَالِ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ وَحِفْظُهُ)، (كُز) بریتیه لەوه کە سەرووت و سامان کۆبکێتەوه بۆ سەر یەک و، بپارێزرێ، پەرمەندە بکری.

(مَفَاتِيحُ): (مَفَاتِيحُ وَمَفَاتِيحُ: جَمْعُ مِفْتَاحٍ وَمِفْتَاحٍ)، (مَفَاتِيحُ) و (مَفَاتِيحُ) کۆی (مِفْتَاحُ) و (مِفْتَاحُ)ن، هەردووکیان بە مانای: (کلل)ن.

(لَنُؤْتِيَنَّ): یانی: (لَنُؤْتِيَنَّ)، (تَنُؤُ: تَنُؤُ، تَنُؤُ مَعَ الْعُصْبَةِ)، واتە: کۆمە لە پیاویکی بەهێزیش بۆیان قورس دەبوو، کلیلێ خەزنە و عەمبارەکانی قاپوون، کە پارە و سامانی تێدا کۆکردبوو، هەڵبکرن.

(بِالْعَصْبَةِ): (الْعَصْبَةُ: الْجَمَاعَةُ مِنْ عَشْرَةٍ إِلَى خَمْسَةِ عَشْرَةٍ)، (عُصْبَةُ) زانیان راجاییان تێدا: هەندیکیان گوتووین: ئە دەوه تاکو پازدە (١٠ - ١٥) یە، هەندیکێ دیکە گوتووین: ئە سێوه تاکو نۆ (٣ - ٩) یە.

(لَا تَفْرَحْ): (الْفَرْحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ)، (فَرَحَ) بریتہ لہ زور دَلْخُوشِ بون، (الْفَرْحُ: انْشِرَاحُ الصُّدْرِ بِلَذَّةٍ عَاجِلَةٍ)، (فَرَحَ) بریتہ لہ سینہ گوشادبون بہ خُوشی و رابواردنیکی بہ پہلے دنیا. (حَقْلٌ): (الْحَقْلُ: النَّصِيبُ الْمَقْدَرُ) بہ شیک کہ تہندازہ گیری کراوہ، (وَقَدْ حَظَّطْتُ وَحَظَّطْتُ فَأَنَا مَحْظُوظٌ)، لہ زمانی عہ پرہ پیدا وا دہ گوتری: (حَظَّطْتُ وَحَظَّطْتُ) واتہ: بہ ختہ وەر بووم و بہ ختہ وەر کرام، (فَأَنَا مَحْظُوظٌ) من خاوہن پشک و بہ شم، بہ ختہ وەرہم.

(خَسَفْنَا): (خَسَفَهُ اللَّهُ وَخَسَفَ هُوَ: ذَهَبَ وَسَاخَ)، (خَسَفَ) ہم بہ تپہ رکہر (مُتَعَذِّي) دئی. وہک: (خَسَفَهُ اللَّهُ)، ہم بہ لازمییش دئی. وہک: (خَسَفَ هُوَ) یانی: بُو خوی بہ زہویدا پڑجوو، (ذَهَبَ وَسَاخَ) پڑیشت و بہ زہویدا چوودہ خوار.

(وَيَكَاذِبُ): (وَي: كَلِمَةٌ تُذَكِّرُ لِلتَّعْذِيرِ وَالتَّنْذِيمِ وَالتَّعْجِيبِ: وَي لِعَبْدِ اللَّهِ، وَيْلَكَ: وَوَيْلَكَ، وَيَكَاذِبُ: الطَّيْرِي، أَلَمْ تَرَ، أَلَمْ تَعْلَمْ)، وشہی (وَي) وشہیہ کہ بہ کاردہ ہینری بُو خفہت خواردن و، پہ شیمانیا و، سہرسورمان، دہ گوتری: (وَي لِعَبْدِ اللَّهِ) نای بُو (عبداللہ)؛ واتہ: پہ شیمان بیتہوہ، یاخود سہرسورمانم بُو وی ہہیہ، ہہروہا جاری واش ہہیہ پیتی کاف (ک)ی دہخریتہ سہر (وَيْلَكَ، وَيْلَكَ)، (الطَّيْرِي) وای لیکداوہتہوہ کہ (وَيَكَاذِبُ) واتہ: نایا نابینی؟ نایا نازانی؟ ہہلہتہ لہ بارہی شیرکندہوہی تہو وشہیہوہ زانایان زور قسہیان کردوہ، کہ دواپی قسہی لی دہکہین.

(بَسَّطُ الرِّزْقَ): واتہ: پوزی و بڑیو فراوان دہکات، (بَسَّطُ الشَّيْءِ: نَشْرُهُ وَتَوَسِيعُهُ)، شتیک کہ بلأوبکریتہوہ فراوان بکری، وشہی (بَسَّطُ) ی بُو بہ کاردی.

(وَيَقْدِرُ): (أَي: يُضَيِّقُ، يُقَلِّلُ) تہنگ دہکات و، کہم دہکات.

مانای گشتیی نابه تهکان

نهم حموت (۷) نابه ته موباره که، وهک پتیشتریش گومان، به سه رهاتی قاپوون دهگرنه خویان، خوا ۱۱ لیره دا که به سه رهاتی قاپوون دهگیر تیه وه، به برای بهنده کۆمه لیک تامانجی له پشته وه هه ن:

(۱) - یهک له تامانجهکان نه وه یه که خوا ۱۱ دهوله مه ندو ساماندارهکانی رۆژگاری پیغه مبه ر ۱۱ که به هوی سامان و داراییه که یانه وه بوغرا بوون و له خوا ۱۱ یاخیی بوون و، خویان پت له خه لک زلتر بوو، ته نانه ت خویان پت له وه گه وره تر بوو، گوئی بۆ په یامی خوا بگرن، هۆشداریی به وان ده دات، که خه لکی له تیه دهوله مه ندتر هه بووه، وهک قاپوون، که چی نه وه سه ره نجامی بوو!

(۲) - دلدا نه وه شه بۆ هه ژاران و نه داران، که تیه پیتان وانه بن و، سه رسام مهب بن به و سامانداره ملهو پرو بپروایانه، پیتان وابه له بهر نه وه ی سامانیان هه یه، په نگه له تیه وه عاقلتر بن، مه که ونه گومان و دوو دلایی له خۆتان، نه وه تا خه لکی ساماندارتر له وانیش بووه، به لām نه وه سه ره نجامه تال و شوومه که یه تی!

(۳) - نه وانیه که ساماندارن، پتویسته وهک نه مانه تی خوا، ته ماشای مال و سامانه که یان بکه ن، که خوا پتیداون و له دهستی وانیدا داناوه، شتیکی کاتییه، ماوه یهک به دهستی نه وانیه، دواپی ده چته ده ست خه لکیکی دیکه، وهک پتیشانی خۆمان ده لئین: (مال و سامان چلکی ده ستانه)، منیش ده لیم: (دنیا یان به چیی دپلی، یان به جیت دپلی)، یان نه و تۆ به جید پللی و تۆ هه ژار ده که وی، یان تۆ نه و به جید پللی و ده بیته میرات.

(۴) - مروؤی ئیماندار، هه ر شتیکی که خوا ۱۱ پتی ده دات، ده بن بیته مایه ی ملکه چیی زیاتری بۆ خوا، نهک بوغرا بوونی و له خۆبایی بوونی و، له که ولی خۆ ده رچوونی، ده بن مالی دنیا وهک نامزایک بۆ به ده ست هیتانی ره زامه ندیی خوا ۱۱، به هوی خزمه تی

خه لکه وه، هه روه ها به ده ست هتانی به هه شتی خوا، به هوی خه رجکردنی ماله کی له به رژه وه ندیی گشتیدا به کاریتن.

ده گونجی گه لیک تامانجی دیکه ش له پشت نهو به سه رهاته ی قاروون و گه له که به وه باس بکرتن.

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿إِنْ قَرُّونَ كُنَّا مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنٍ﴾، به دنیایی قاروون له گه لی مووسا بوو، واته: هه ر له به نوو ئیسرائیل بوو، له گه له ستم دیده که ی مووسا بوو، ﴿فَبِعِیْ عَلَيْهِمْ﴾، که چی لیان یاخی بوو، ستمی لیکردن و، لیان هه لکه رایه وه.

ننجا هوکاره که ی باس ده کات: ﴿وَأَيُّنَهُ مِنَ الْكُفْرِ مَا إِن مَّغَاغَهُ، لَنَسْتَأْ بِالْمُصْبَرِ أُولِي الْأَقْوَرِ﴾، هینده مان مالی وه سه رتکترلو پندا بوو، که کلیله کانی کو مه له پیاوینکی خاوهن هیژ به قورسیی بویان هه لده گیران، ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾، کاتیک که خه لکه که ی پیتان گوت (واته: خه لکی به نوو ئیسرائیل): زور دلخوش مه به، (فرخ)، به مانای دلخوش بوون نیه، به لکو به مانای: نهو په ری دلخوشییه، چونکه ئینسان به مال و سامان هه ر دلخوش ده بی، یانی: زور دلخوش مه به، زور دلخوش بوونی ئینسان، ده بی ته نیا به به خششی خوا و به به زه یی خوا بی، وه ک ده فهرموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِیَفْرَحُوا﴾ ﷻ یونس، بلتی: با به به خششی خوا و، به زه یی خوا، هه ر به وه زور دلخوش بن، زور به ی توژره ره وانی قوربان نهو جیاوازییه ورده یان نه کردوه وایانزانیوه (فرخ) هه ر به مانای دلخوشی، ئاسایه، به لام نهو هتا له سوورپه تی (یونس) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: با ته نیا به به خششی خوا و، به به زه یی خوا، زور دلخوش بن، نه گه رنا به مال و سامانی دنیا، دلخوش بی، قه یناکات، به لام زور دلخوش مه به، تیمه په ریته، به گوره رترین ناوات و هیوای خوئی دامه نی، وه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا﴾ (أخرجه والترمذي: ۳۵۰۲ وقال: حسن غریب، والحاكم: ۱۹۳۴، وقال: صحيح على شرط البخاري).

واته: نهی خوايه! دنيا مه که به گه وره ترين خه فته مان و نه و په یری زانیا ریما ن!
 ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ به دنیایی خوا زور دلخوش بووانی (به ناز و نیعمه تی
 دنیای) خوش ناوین.

﴿وَبَتَّغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾، له وهش دا که خوا پتی داوی،
 مه نزلگای دواړوژ دلاوا بکه، واته: نه م مال و سامانه بکه، به نامازیک، بو
 گه یشتن به مه نزلگای دواړوژ، که به هه شتی به رینه، ﴿وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ
 الدُّنْيَا﴾، به شی خوشت له دنیا فه راموش مه که، ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
 إِلَيْكَ﴾، واته: ناز و نیعمه تیک که خوا ﴿يَتَدَارَى﴾ پتی ده دات، لسی به هره مه ند به،
 به شی خوټ و، چاکه بکه، وهک چوټ خوا چاکه ی له گه ل تو کرده، تو ش چاکه
 له گه ل خه لکی خوادا بکه، ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾، به مال و سامانه که ت،
 تیکدان و خراپه کاری له زه ویدا مه خوازه، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، بنگومان
 خوا تیکده رانی خوشناوین، نه وانه ی مال و سامانیک که خوا ﴿يَتَدَارَى﴾ پتی داو، بو
 تیکدان و خراپه کاری به کاری دینن، وهک هه موو نه و ده و له مه ندو ساماندارانه ی
 که له یری کاسیبی هه رام و، له یری گه ند لسی و، پوخه لیبه وه و، به شیوازی
 ناشه رعیی سه روه و سامان به سه ریه که وه ده نین، هه سه روه و سامانیک
 به یری ناشه رعیی به سه ریه که وه نرابی، له یری ناشه رعیش هوه خه رج ده کری،
 ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾، (قاپوون) وه لمی خه لکه که ی خو ی دایه وه
 که نه و ناموژگاریه باشانه یان کرد، گوتی: به دنیایی به هو ی زانیا ریسی خو مه وه،
 نه و مال و سامانه م پیدراوه، خو م به ده ستم هیتاوه و، به زیره کیسی خو م و
 شاره زایی خو م!

خو اش ﴿وَلَمْ يَلْمِ يَده داته وه ده فه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ
 مِنَ الْغُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾، تایا نازانی که خوا له پیش ویدا
 چهندان سه ده ی فه و تاندوون، که له وی به هیتر بوون و، سه روه و سامانی شیان
 زیاتر له وی کو کرده بووه، یا خود خه لک و قه ره بالغی شیان، زیاتر به ده وره وه بوو؟

﴿وَلَا يُنْثَلُ عَنْ دُؤَيْبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾، تاوانبارانش له باره‌ی گونا‌هه‌کانیانه‌وه لی‌بان ناپرس‌یت‌ه‌وه، چونکه هه‌موو شتی‌ک تۆ‌مار کر‌اوه و دیاره، وات‌ه: لی‌بان ناپرس‌ی، پرس‌یار کرد‌نتی‌ک که: ئایا کرد‌ووت‌ه، یان نه‌تکر‌دوه؟ چونکه هه‌موو شتی‌ک دیاره، به‌لام که ده‌فر‌مو‌ی: ﴿وَقَوْمُهُمْ مَّتَّوَلُونَ﴾ (۱۱) الصافات، ئەم پرس‌یار‌کرد‌نه بۆ سه‌رزه‌نش‌ت و سه‌ر‌کو‌نه‌کرد‌نه، نه‌ک بۆ ئە‌وه دا‌خۆ کرد‌وو‌یان‌ه، یان نه‌یان‌کرد‌وه؟

﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾، قاپ‌وون له جوانی‌ی و راز‌اوه‌یی و، زرق و برقی خۆ‌یدا، خۆ‌ی ران‌واند له‌سه‌ر خه‌ل‌که‌که‌ی، چ‌وو‌ه ده‌ری بۆ ئە‌وه‌ی که‌ش و فش و شان‌ازی‌یان به‌سه‌روه‌ه ب‌کات، ﴿قَالَ الَّذِيكَ بُرِيدُونَ الْحَيَرَةُ الدُّنْيَا﴾، ئە‌وان‌ه‌ی که ژیا‌نی د‌نیا‌یان ده‌و‌ی، گو‌تی‌ان: ﴿يَنْتَلَيْ لَنَا نِثْلَ مَا أُوقِفَ قُتْرُونُ﴾، خۆ‌ز‌گه ئی‌مه‌ش ئە‌وه‌ی که به قاپ‌وون دراوه، هه‌مان‌بو‌وا‌یه! ﴿إِنَّهُمْ لَدُوْ حَقْلٍ عَظِيمٍ﴾، به‌را‌ستی ئە‌و خا‌وه‌ن پ‌ش‌ک و به‌شی‌کی مه‌زن‌ه، خۆ‌ز‌گه‌یان پ‌تی خوا‌ست، ﴿وَقَالَ الَّذِيكَ أُوتِرُوا أَلْعَلَّكُمْ تَرْجَوْنَ أَنَّا نَأْتِيكُمْ بِبَنَاتٍ عَذْرَاءَ هَاتِيَاتٍ مِّمَّنْ يَلْبَسْنَ﴾، به‌لام ئە‌وان‌ه‌ی که زانیاری‌یان پ‌ت‌دراوه، وات‌ه: زانیاری‌ی وه‌حیی و هیدایه‌تی خوا ^{تعالی}، گو‌تی‌ان: س‌زای سه‌خت بۆ ئی‌وه، ها‌وار بۆ ئی‌وه، ب‌تی قه‌زا ب‌ن، پا‌دا‌شتی خوا ^{تعالی} چاک‌تر‌ه، بۆ که‌سی‌ک بر‌وا ب‌یت‌تی و کرد‌ه‌وه‌ی باش ب‌کات، پا‌دا‌شتی خوا له رۆ‌ژی د‌وایی دا، باش‌تر له‌و تۆ‌زه ن‌ی‌عه‌مه‌ته‌ی که‌له د‌نیا‌دا هه‌یه، ﴿وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾، ته‌نیا خۆ‌پا‌گرا‌نیش پ‌تی‌ان ده‌در‌ی (ئه‌و پا‌دا‌شته)، هه‌ر ئە‌وان شایسته‌تی، سه‌ره‌ن‌جام: ﴿حَسَنًا يَّهْدِيهِ وَيَدْرُهِ الْأَرْضَ﴾، خۆ‌ی و خان‌وو و کۆ‌ش‌که‌که‌ی‌مان به‌زه‌ویدا بر‌ده خوار، پ‌ۆ‌مان بر‌ده زه‌وی، به‌نا‌خی‌ی زه‌ویدا چ‌وو‌ه خوار، ﴿فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، تن‌جا کۆ‌مه‌تی‌کی نه‌بو‌ون له به‌را‌ن‌به‌ر خ‌و‌ادا سه‌ری ب‌خه‌ن، له به‌را‌ن‌به‌ر س‌زای خ‌و‌ادا به‌ر‌گری‌ی ل‌ی ب‌که‌ن و ده‌ربازی ب‌که‌ن، ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْأُنثَمِينَ﴾، خۆ‌یشی نه‌یت‌وانی خۆ‌ی سه‌ر‌ب‌خات و، ت‌وانای نه‌بو‌و.

﴿وَأَصْبَحَ الَّذِيكَ تَمَتَّعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ﴾، ئە‌وان‌ه‌ی که د‌ویتی خۆ‌ز‌گه‌یان به‌شو‌ن‌ه‌که‌ی ده‌خوا‌ست، به‌پ‌نگه‌که‌ی ده‌خوا‌ست، وایان لی‌هات، ﴿يَقُولُونَ وَيَكَاكَ

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ، دەیانگوت: ئایا تۆ دەزانى، تۆ دەبینى، خوا بۆیو بۆ ھەر کام لە بەندەکانى کە بیهوى، فراوان دەکات، یاخود بۆ ھەر کامیکیان کە بیهوى لىی وەتەنگ دىنى، یان بۆ ھەر کامیکیان، ھەندىک جاراز بۆی فراوان دەکات و ھەندىک جاراز لىی وەتەنگ دىنى، ﴿لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾، ئەگەر خوا ﷻ چاکەى لەگەڵ نەکردباين و، خۆزگەکەى بۆ نەھتنباینە دى، ئەو ھە چاکە بوو لە لایەن خواو، کە ئەو خۆزگەى نەھتنباینە دى، ئنجا ئەگەر ئەو چاکەى لەگەڵدا نەکردباين، ﴿لَخَفَّ بِنَا﴾، ئىستا بە زەویدا دەبردینە خوارو، بە مەرەدى قاروون دەچووین، ﴿وَيَكَاذِبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾، ئایا دەزانى! کە بىيروایان سەر فرازو بەختەوەر نابن.

ھەمیشە کوفر مایەى بەدبەختى و پەشیمانىیەو، ھۆکارى مآل و ئیرانىیە لە دنیا و دواړۆژدا.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یە کەم:

باسی قاپوون کە هەرچەندە لەگەڵی مووسا عليه السلام بوو، بەلام بە هۆی بوغراپوونی بە سامانەکی، ئێیان هەنگەپراوتەو، گەلەکەیشی هەندیک نامۆزگاریی زۆر گەنگی دەکەن کە: سامانەکی بکاتە نامەزای پازیکردنی خوا و، بەشی خۆیشی لە دنیا لەبەر نهکات و، چاکە بکات و، خراپەکاریی لە زەویدا نهکات و، زۆر دڵخۆش نهبێ بە مال و سامانەکی:

خوا عليه السلام دەفرموی: ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَقِيَ عَلَيْهِمْ وَءَايَاتُهُ مِنَ الْكُتُبِ مَا إِنْ مَفَاتِحَهُ، لَسَنُوا بِالْعَصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٣٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٧﴾﴾.

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە یازدە بڕگەدا:

١- ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾، بە دنیایی قاپوون لە گەڵی مووسا بوو، لە پەیمانی کۆندا لە (سەر الخروج) دا، دەلی: قاپوون ناوی قۆرچ بوو و نامۆزای مووسا، (ابن عَمّ مُوسَى) بوو، ڕەچەلە کەکەشی ناوا دیتی: (قُورح ابنُ يَصْهَار بنُ قَهَات بن لَوي بن يَعْقُوب بن إِسحاق بن إبراهيم)، مووساش (مُوسَى بن عِمْرَم (عِمْران) بن قَهَات بن لَوي بن يَعْقُوب بن إِسحاق بن إبراهيم)، بەپێی ئەوێ کە لە پەیمانی کۆندا هاتو، تاواپە، کە بە تەنکێد جیی متمانە نیە، دیسان هەر لە پەیمانی کۆن دا دەلی: قیرعهون (قۆرحی) قاپوونی کرد بوو بە سەرۆکی بەنوو تیسرائیل^(١)، بەلام لە قورتان دا، ئەوە باس نهکراو.

(١) التفسير التطبيقی للكتاب المقدس. العهد القديم، سفر العدد، الإصحاح: ١٦، ص: ٣٠٧ - ٣١٠.

۲- ﴿فَبَنَىٰ عَلَيْهِمْ﴾، دواپی (قاروون) لَئیان یاخی بوو، یانی: ستمی لَئیکردن، بۆچی ستمی لَئیکردن؟ چونکه پالی دهادیه لای فیرعهوتیک که سۆغرو بیتکاریان پت ده کات، تیرینه کانیان سهردهبری و، مئینه کانیان دههیلته وهو، سووکابه تی دنیای پت کردوون، که چی قاروون بههوی مآل و سامانه به گندهلیی پهیداکراو و، به هه پامیی وه سهریک تراوه که به وه، پالی دهادیه لای فیرعهون، دژی گه له ستم دیده که ی خوی!!

۳- ﴿وَأَیْنَهُ مِنْ أَلْكَوَرِ مَا إِنَّ مَفَاحَهُ لَسَتْ أُولَى الْقُوَّةِ﴾، هینده شمان مآل و سامانی وه سهریک تراو په زمه نده کراو پتدابوو، که کلله کانی کۆمه له پیاوکی بههیز، به فورسی و زهحه مت بۆیان هه لده گیران. (کَلَوَر: جَفَعُ کَثْرَ: مُخْتَزَنُ الْمَالِ مِنْ مُنْذَوِقٍ وَغَرَانَةٍ، (کَلَوَر: کَوَى (کَلَر: مآل و سامانیکه وه سهریک تری و کۆکرایته وه له نیو سندووفا، یاخود له شویتیکدا که تیتیدا کۆکراوه ته وه.

(مَفَاحٍ) به (مَفَاحٍ) یش هاتوه، ههر دووکیان (جَفَعُ مِفْطَحٍ وَمِفْطَاحٍ)، نینجا هه ندیک ده لَئین: (مَفَاحٍ) کوی (مِفْطَحٍ) ه، و، (مَفَاحٍ) کوی (مِفْطَاحٍ) ه، ههر دووکیان به مانای کلیل دین، هه ندیکیان گوتوو یانه: به مانای خه زنه دی، هه مبار، به لَام راستیه که ی ته وه یه که به مانای کلیل دی، (لَسَتْ أُولَى)، یانی: (تَتَنَقَّلُ) هینده مان خه زنه و مآل و سامان و سهره تی کۆکراوه پتدا بوو، که کۆمه له پیاوکی به زهحه مت کلله کانیان بۆ هه لده گیران، ته گهر کلله کانیان هه لکرتیان، هه ستیان به بار فورسی ده کردو، به ملا ولادا ده چوون، له بهر نه و کۆله فورسه ی هه لیانگرتوه.

۴- ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾، یاد بکه وه! کاتیک خه لکه که ی، (که که لی ستم دیدی به نوو ئیسیرائیل بوون)، پتیا گوت: زۆر دلخۆش مه به، (لَا تَفْرَحْ) (أَي: لَا تَكُونُ مُسْرَرًا أَشَدَّ السُّرُورِ)، یانی: زۆر دلخۆش مه به به و مآل و سامانه ی که هه ته.

پتیشتریش باسکرد: که زۆربه ی له توێژه روانی قورئان وشه ی (سُرور) و (فَرَح) یان، وه که هاوواتا (مُتَرَادِف) هتیاون، به لَام له راستیدا وانیه و، وشه ی

(فَرَحَ) له قوربان دا هه میسه زه مکراره، مه گهر په یوه ندیی هه بئ به خوا و پاداشتی خواوه، وهک له سووره تی (یونس) دا ده فهرموئ: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾، واته: بلئ: به به خشی خوا و، به به زهیی خوا، بهس به نه وه زور دلخوش بن، (فَرَحَ) واته: زور دلخوش بوون، به لَم دلخوش بوونی ناسایی، به مَال و سامانیش، به مندال، به هه شتیک، نینسان دلخوش بن، ناساییه، به لَم زور دلخوش بوون، ده بئ ته نیا به به خشی خوا و به به زهیی خوا بئ.

٥- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾، به دلنایی خوا زور دلخوشانی خوشناوین، واته: زور دلخوشان به مَال و سامان.

٦- ﴿وَأَنْتُمْ فِيمَا آتَاكُمُ اللَّهُ الذَّارَ الْآخِرَةَ﴾، مه نزلکای دواړویش له وه دا بخوازه که خوا پتی داوی، واته: نه ووی خوا پتیداوی، بیکه به نامرازیک بو وده ده ست هینانی مه نزلکای دواړوژ، که به هه شته، یانی: (أَطْلُبُ الْآخِرَةَ بِالدُّنْيَا الَّتِي أُعْطِيتُ) دواړوژ به و دنیا بهی که پتندراوه، بخوازه و دهسته به ری بکه.

٧- ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾، (أي: لَا تترك حظك وقسطك)، بهش و پشکی خوشت له دنیا دا فهراموش مه که، واته: هینده گرنگی و بایه خ به روژی دواپی بده، که هه نه وه نده بئ دنیا له بیر نه چئ، ناوا دواړوژ بکه به نامانج، دپاره له فهرمايشی پیغهمبه ری خوا دا هاته^(١)، هه کات خوا نیعمه تیکی به به نده که پدا، پی خوشه شوینه واری نیعمه ته که ی له سره بینئ، نه وهش له کاتیکدا بووه که پیاوونکی بینئ، قرژن و نالوز و، بهرگیکي نه گونجاوی له بهر دا بوو، فهرمووی: مَال و سامان نه؟ کوتی: با، خوشترم هه، په ده و لاخم هه، مه پو بزمن هه، فهرمووی: خوا چه ده کات نه گهر

١) (عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَبْدِ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كُتِلُوا وَانْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا وَابْتَسُوا فِي غَيْرِ مَخِيلَةٍ وَلَا سَرَفٍ، إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُرَى نِعْمَتُهُ عَلَى عَبْدِهِ) (أخرجه أحمد: ٦٧٠٨، والحاكم: ٧١٨٨، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان: ٤٥٧١، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن).

چاكانەك، نىعمەتتىكى بە بەندەى خۇى دا، شۈننەۋارەكەى لەسەر بىيىنى، واتە: خۇت پووت و رەجال پىشان مەدە، مادام ھەتە.

۸- ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾، ھەرۋەك چۈن خوا چاكانەى لەگەلتدا كىردو، تۇش ئاۋا چاكانەى بەكە لەگەل خەلكى خۋادا، يانى: (الكاف: لِلشَّيْءِ، وَهَمًا، مُضْطَرِئَةً)، (ك) بۇ ۋىچۈاندن و (ما) چاۋگىيە، يانى: (أَحْسِنَ إِلَى النَّاسِ إِحْسَانُ اللَّهِ إِلَيْكَ)، چاكانەى لەگەل خەلكتدا بەكە، ۋەك چۈن خوا چاكانەى لەگەل تۇدا كىردو، (وَأَحْسِنَ) لىرەدا (مُتَعَلِّقُ الْإِحْسَانِ مَعْدُودٌ) ئەۋەى كە نىحسان پىۋەى پەيۋەست دەبى، قىرتىندراۋە، يانى: (وَأَحْسِنَ إِلَى النَّاسِ، أَوْ إِلَى غَيْرِكَ)، چاكانەى لەگەل خەلكت، يان لەگەل ئەۋانى دىكەدا بەكە.

۹- ﴿وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾، تىكتدان و خراپەكارى مەخۋازە لە زەۋىدا، واتە: لەۋ زەۋىيەدا كە ئەۋان لەسەرى، ئەلىف و لام (ال)ى سەر (أَرْض) بۇ ناساندنە، بەلام مەبەست پىتى (عَهْد)ە، واتە: لەسەر زەۋىيەكە، لە ۋلاتەكەدا، كە ۋلاتى مىسپە، خراپەكارى مەخۋازە.

۱۰- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾، بە دۇنيايى خوا ﷻ تىكتەدران و خراپەكارانى خۇش ناۋىن، ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەۋە كە قاپوون خۋاناس بوۋە، خۋاى ناسىۋە، بۇيە ھۇشدارى پىندەدەن كە تۇ مادام خۋا دەناسى و، ھەز دەكەى خوا خۇشپىۋىتى، دۇنيابە كە خوا تىكتەدران و خراپەكارانى خۇشناۋىن.

ئىنجا ئەم ئايەتە كە خوا ﷻ دەفەرمىۋى: ﴿إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى بَقِي عَلَيْهِمْ...﴾ سى پاستى مەزنى لى ۋەردەگىرىن:

۱- كەسىك لە خەلكت و نەتەۋەيەك بى، لىشيان ھەلگەپىتەۋەو سەمىيان لى بىكات، تىشى زىقاترە، لەۋە كە لەۋ قەۋم و نەتەۋەيە نەبى، ۋەك گوتراۋە:

وَعَلَّمَ ذَوِي الْقُرْبَىٰ أَحْمَدُ مَضَاضَةً

عَلَى الْمَرْءِ مِنْ وَقَعِ الْحَسَامِ الْمُهْنَدِ

واتە: ستمى نىزىكان لەسەر مروّف بە تىشتە لە تىشى شمشىرى بىرىدە.

ب- دەولەمەندىي ھۆكارى ياخىي بوون و بوغرابوونە، ئەگەر مروّف لە خۆي وريا نەبى.

ج- مالى و سامان ھۆكارى خراپەكارىيە، ئەگەر بە دەست خەلكى خراپەوہ بى، خراپەكارىي پى دەكات و تىكدانى پى دەكات، گوناھ و تاوانى پى دەكات و پىيى بىلادەدەكاتەوہ، وەك تىستا زۆربەي دەولەمەندەكان لەم ھەرتىمى كوردستانەدا، لە عىراقدا، لە سەرتاسەرى دنيادا، بە زۆرى ئەوانەي كە دەولەمەندن، بەلام لە پىيى ناشەرعىيەوہ دەولەمەند بوون، بەھۆي گەندەلىي و شەرىكە دز بوون لەگەل دەسەلتدارە خۆسەپتەكاندا، سەرەوت و سامانەكانيان چۆن بە ناشەرعىي پەيدا كىردوون، ئاواش بە ناشەرعىي خەرجيان دەكەن، بەلام كەسەيك مالى و سامانى خۆي بە ھەللىي پەيدا كىردى، لە پىيى شەرعىيەوہ بە پاكىي، بە تەنكىد ھەر لە پىيى شەرعىي و پاكىي و چاكىيەوہ خەرجى دەكات، كە سوپاس بۆ خوا لەو جۆرە دەولەمەندو ساماندارانەش ھەن، كە كاسىيى ھەللى دەكەن، لە پىيى ھەللىوہ سەرەوت و سامان وەسەرىكدەنن، دوايش لە پىيى ھەللى و باشىشەوہ سەرەوت و سامانە ھەللىكەيان خەرج دەكەن.

لە راستىيدا ئەم چەند نامۇزگارپىيانەي قاپوون لىرەدا، كە لە لاىەن قەومەكەيەوہ كراوى، بەرنامەبەكى گشتكىريان تىدايە، بۆ چۆنىەتى مامەلەكەردن لەگەل مالى و ساماندا، و، چۆنىەتى تەماشە كىردنى ژيانى دنيا، و، تەماشە كىردنى پۆزى دوايى، نامۇزگارپىيەكانىش ئەم شەشەن:

۱- دەبى ئىنسان بە مالى و سامان زۆر دلخۆش نەبى، با دلخۆش بى، بەلام زۆر دلخۆش نەبى، چۆنكە خوا ﷻ زۆر دل خۆشان بە مالى و سامانى، خۆش ناوئىن.

۲- دەبى مروّف مالى و سامانەكەي بكاكە ئامراز و ھۆكار بۆ وەدەستەيتانى مەنزىلكاى پۆزى دوايى، كە بەھەشتە، ئەوىش بەوہ كە ئەو مالى و سامانە، لە پىناو پەزەمەندىي خواداو بۆ بەختەوہركىردنى خەلك و، دابىنكىردنى بەرزەوہندىيەكانى خەلك، خەرج بكات.

٣- دەبێ تینسان ئەوەندە گرنگیی بە پۆژی دوایی بدات، کە تەنیا بەشی خۆی لە دنیا فەرامۆش نەکات، و، لەبەر ئەوەی، ئەک باوەش بە دنیادا بکات، و، دواپۆژی لەبەر بچێ و گوریس لە بن دنیا رابخات، و، دواپۆزیش فەرامۆش بکات.

٤- دەبێ بابای ساماندار وەک چۆن خوا چاکە لە گەڵ ویدا کردووە و مأل و سامانی پێداوە، ئەویش چاکە لە گەڵ خەڵکی خودادا بکات، سوودیان پێگەیەنێ، هاوکاریان بێ.

٥- دەبێ ساماندار لە خۆی وریا بێ، مأل و سامانەکی بۆ تێکدان و خراپەکاریی لە زەویدا بەکارنەهێنێ، وەک ئەوانەی شۆینی گوناھو، شۆینی قومارو، شۆینی مەیخۆری و، شۆینی نێرگە لە کێشان و، شۆینی تێکەڵکردنی کوڕ و کچان و، شۆینی وروژاندنی غەریزەکان، دەکەنەو، بەداخەو ئەو ساماندارە حەرامخۆرو گەندەڵ و مشەخۆرانە لە گەڵ دەسەلاتدارە خۆسەپێنەکان دا، خاوەن پشک و بەشن و لە گەڵ ئەواندا شەریکە دزن، هەمیشە سامانەکیان بۆ خراپەکاریی بەکار دێن.

٦- پێویستە مەرووف هەمیشە هەول بدات، خوا ﷻ خوشیبوی، خواش ﷻ چاکە کارانی خوش دەوێن ﷻ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾ ﷻ آل عمران ١٣٤- ﷻ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٧٩﴾ ﷻ، بە دنیایی خوا تێکدەران و، خراپەکارانی خوش ناوێن.

مه سه له ی دووهم:

وه لآمدانه وهی قاروون که به زانیاری و، شان و شهوکه تی خوئی مال و سامانه که ی پیدای کردوه و، بهر په چرچدانه وهی خودای کارزان بوی، که خوا له پیش ویدا، خه لکی دیکه ی فهوتاندوون، له ویش ساماندارتر و به هیتر بوون و، له ویش ده ور قه ره بالغتر بوون:

خو! ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ﴾

شیکردنه وهی لهم نایه ته، له سی برگه دا:

۱- ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾، قاروون وه لأمی که له که ی خوئی دایه وه، که ناموزگاریه کی زور دلسوزانه یان کرد، گوتی: به دنیایی من نه وهی پیمدرلوه له مال و سامانه، به هوئی زانیاری خو مه وه پیمدرلوه، خو م به ده ستم هینا وه، به پیویست نه زاندرلوه به (و)، یان به (ف) بابد رتته وه، چونکه نه وه وتویزه له تیوان قاروون و خه لکه که ویدا، هه میسه نه هلی نیمان، به خشش و چاکه کانی که له ژبانیان دا هه ن، بو خوابان ده گیر نه وه، وه ک سوله یمان فهرمووی: ﴿هَذَا مِن فَضْلِي رَبِّي﴾ انمل، نه وه به خششی په روه ردگارمه، نه یگوت: به شان و شهوکه تی خو م پیدام کردوه، به لأم نهوانه ی نه هلی نیمان نین، هه میسه نیعمه ته کان ده گیر نه وه بو شان و شهوکه تی خو یان.

۲- ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا﴾، ننجا خوا وه لأمی ده داته وه، ده فهرمووی: نایا نازانی که خوا له پیش ویدا له سه ده کاند که سانی وای فهوتاندوون، که له وی به هیتر بوون و له ویش سامان کو که ره وه تر بوون؟! نه مه پرسیاری نکو و لیلی که رانه و سه رسو ره یته رانه یه، (الِإِسْتِفْهَامُ لِلْإِنْكَارِ وَالتَّعْجِيبِ).

﴿أَنْتَ اللَّهُ قَدْ أَفْلَحَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْفُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَكَثْرَ جَعًا﴾، كه خواستگار له پیش ویدا، له کومه لنگیه کان، که له سه ده کان دا زیاون، که سانی وای فو وتاندوون، که له وی به هیزتر بوون، ههروه ها له ویش سهروه و ساماندارتر بوون، ﴿وَكَثْرَ جَعًا﴾، ده گونجی مه به ست له (جمع) کۆکردنه وی مال و سامان بی، ده شگونجی مه به ست کۆکردنه وی خزم و خه لک و قه په باغی ده وریه ر بی، واته: هه م هیزی عه سه کریان له و زیاتر بووه، هه م سهروه و سامان، یاخود هیزی سویابی و به شهریشیان له قاروون زیاتر بووه، خواش فو وتاندوونی؟

(۳) ﴿وَلَا يَسْتَلْ عَنْ دُورِهِمْ أَلْمَاجِرُمُونَ﴾، تاوانبارانش له باره‌ی گوناوه کانیانه وه لیان ناپرسی، واته: له دنیا دا خوا ﷻ لیان ناپرسی، ههر کاتیک بیهوی سزایان بدات، یاخود له پۆزی دوایی دا لیان ناپرسی، له لایهن خوی زانو شاره‌زاوه، چونکه ده‌زانێ چیان کردوه و، همه‌وو شتیکیان له‌سر تو‌مارکراوه، ئنجا که له هه‌قامیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رمویی: ﴿وَقَوْمُهُمِ لَهُمْ كَسْرٌ﴾ الصافات، واته: رایانگرن، لیان ده‌پرسی‌ته‌وه، نه‌وه پرسیارکردنی سه‌رزه‌نشکردن و سه‌رکونه‌کردنه، نه‌ک پرسیارکردنی: نایا کردووته؟ بیان نه‌تکرده‌؟

مهسه لهی سینه م:

خوارواندنی قاروون و، که شخه یی کردنی به زرق و برقه وه به سهر خه لکه که ی دا و، خوزگه یتخواستنی که سائیکی دنیایی، نه زان و ناموزگاریی کردنی زانایان بویان، که پاداشتی خوا له گهل نه وه دا که به قاروون دراوه، به راورد ناکرتی، تیهو چاو بپر نه پاداشتی خوا و به ههشتی خوا و، به زرق و برقی قاروون هه لمه خه له تین و خوزگه ی پی مه خوازن:

خوای ده فرموی: ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِۦ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ اِنَّهُمْ لَدُوۡرٌ حٰطِطٍ عَظِيْمٌۭ﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا وَّلَا يُلْقٰهَا اِلَّا الْفٰكِرُوْنَ ﴿٨٠﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له پینج برکه دا:

١- ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِۦ فِي زِينَتِهِۦ﴾، قاروون چوو له لای خه لکه که ی، لێیان هاته ده رتی له کۆشک و خانوو که ی خوی، له جوانیه که ی خۆیدا، ئەم (ف) یه بۆ (تعقیب) ه، واته: هه ره له گهل ناموزگاریه که ی بیست، له جیاتی ئەوه ی ناموزگاریه که وه ربگری، ئاوا وه لامی دایه وه، یه کسه ره به کرده وه ش ئەوه ی له خۆیدا به رجه سته کرد، که ئەو ناموزگاریه هیه کاری تینه کردوه و هیه ی لێ وه رنه گرتن، که به فیز و که شخه و به پاراوه یی، چوو ده رتی، خوی پێشانی خه لکه که ی دا و، خوی له سه ره پانواندن.

وه شە ی (زینة) له ﴿فِي زِينَتِهِۦ﴾، (الرّیئة): ما به جمال الشیء والتّباهي من الثّياب والمراكب والسّلاح والخدم إلى غیره، (زینة) هه ره شتی که که شتی پی جوان بی و، خوی پیوه هه له بیکشرتی، له به رگ و پۆشاک و له نامرایی سوارایی و چه ک و له خه لک و خزمه تکارو، ده ور به رو، هه تا دوایی.

٢- ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ﴾، ئەوانه ی که ژیا نی دنیایان ده وی، گو تیان: ئە ی خوزگه و تیه ی ئەوه که به قارووت دراوه، به مانبوا به، که

مه به سست خه لکه که بووه به گشتیی، نهوانه ی ئیمانیان کز بووه، چونکه نهوان هه موویان له به نوو ئیسرائیل بوون، به به لکه ی نهوه که دوایی له به رانه بری نهواندا، خوا ۱۱۱ باسی نه هلی عیلم ده کات، باسی زانیان ده کات، که واته: دیاره نهوانه ی خه لکی عه وام و ساده و نهزان بوون و، دنیایی بوون، نهو خۆزگه و بریایه یان به قاروون خواستوه.

۳- ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾، به راستیی نهو خاوهن پشک و به شیکی مه زنه، (الْحَظُّ: الْقِسْمُ الَّذِي يُعْطَاهُ الْمُقْسُومُ لَهُ عِنْدَ الْعَطَاءِ)، (حَظٌّ) یانی: نهو به شه ی کاتیک شت دابهش ده کری، بابای به شدراو پیتی دهری، پیتی ده گوتری: (حَظٌّ) و (نصيب).

۴- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَلَكُمْ تَوَابٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَيْرٌ لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، نهوانه ی زانیاریان پندراوه، گوئیان: هاوار بۆ تیهو پاداشتی خوا باشته بۆ که سیک بریوی هینان و کردهوی باش بکات.

﴿أُوتُوا الْعِلْمَ﴾، زانیاریان پندراوه، یانی: خۆیان به ده ستیان نه هیناوه، به لکو زانیاری و ههییان پندراوه، له پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و هه رانگرتوه، بئ نهوه ی خۆیانی پیوه ماندوو بکه ن و ئاره قه ی پیوه بکه ن، واته: نهو عیلمه عیلمیکی به خشراو (وهبی) یه و ده ده سه تیراو (کسبی) نه، به لām نه ک راسته و خو به وان درابن، نهو زانیاریه خوا بیه ی پێیان گه یشتوه، به هۆی پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نهوانه گوئیان.

(ویلکم): هاوار بۆ تیهو، یان فهوتان بۆ تیهو، یان حال خراپیی بۆ تیهو، یاخود: بئ قه زابن، نهو وشه یه جاری و اهیه بۆ تیخو پین (زَجَر) به کار ده هیتری.

۵- ﴿وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ﴾، نهو خه سه له تهش که بریتیه له پاداشتی خوا ۱۱۱ له پۆزی دوایی دا، ته نیا خۆراگران پێیان دهری، ئنجا ته م راناه (وَلَا يُلْقِيهَا) دیاره بۆ (تواب) ناچیتته وه، چونکه (تواب) (مَذْكُور)، به لکو (الضَّمِيرُ) (ها) عَالِدٌ إِلَى مُفْهُومٍ مِنَ الْكَلَامِ يُعْبَرِي عَلَى التَّائِيثِ أَي: الْغَضَلَةِ) واته: رانای (ها) ده چیتته وه بۆ فامراوه یه ک له قسه که، که مینینه یه، یانی: نهو خه سه له ته، که بریتیه له گه یشتن به پاداشتی خوا، ته نیا خۆراگران پێیان دهری.

مهسه لهی چواره م و کۆتایی:

به زه ویدا پۆبردنی قاپوون و کۆشک و سامانه که ی و، په شیمان بوونه وهی
خۆزگه یتخوازانی و، سوپاسی خوا کردنیان، که وهک وی نه بوون و، به مه ره دی
وی نه چوون:

خوا ﴿حَسَفْنَا بِهٖ وَبَدَارُوْا الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ فَتْرٍ يَنْصُرُوْهُ﴾
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنْصَرِّينَ ﴿٨١﴾ وَاصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْاٰمِنِ يَقُوْلُوْنَ
وَيَكُنَّ اللّٰهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَوْلَا اَنْ مِّنَ اللّٰهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ
بِنَا وَيَكُنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

شیکردنه وهی ئهم، دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

١- ﴿حَسَفْنَا بِهٖ وَبَدَارُوْا الْاَرْضَ﴾، تنجا خۆی و خانوو به ره و کۆشک و ته لاره که یمان،
به زه ویدا برده خوار، به (ف) ی (تعقیب) هیتناویه تی، واته: به کسه ره دواى ئه وه به
زه ویمان برده خوار، هه ره له گهرمه ی خۆرانواندن و خۆعه رزکردنه که و، کهش و
فشه که ی به سه ره خه لکدا، به زه ویمان برده خوار، (الحَسَفُ: انْقِلَابٌ بَعْضُ ظَاهِرِ الْاَرْضِ
إِلَى بَاطِنِهَا وَعَكْسُهَا)، (حَسَفَ) بریتیه له وه ئه وهی له سه ره زه ویه به چیته بن و، ئه وهی له
بنیه تی، بیه سه ری، واته: به زه ویدا چوونه خوار.

٢- ﴿فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ فَتْرٍ يَنْصُرُوْهُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾، هیه کۆمه لیکى نه بوون که سه ری
بخه، جگه له خوا.

له په یمانی کۆندا ده لێ: دوو سه ده و په نجا (٢٥٠) کهس له هاوکاران و
کاربه ده ست و پشتگیرانی هه بوون، نه وانیش له گه لێ به زه ویدا چوونه خوار.

٣- ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُنْصَرِّينَ﴾، (له دهره وهی خۆی کهس نه بوو هاوکاری بکات)،
هه ره وه ها خوشبی له وانه نه بوو بتوانی خۆی سه ربخات و خۆی دهر باز بکات.

۴- ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيُكَاتِّبُ اللَّهُ بَسْطَ الزَّرْفِ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾، نه‌وانه‌ی که دوینتی خوژگه‌یان به یتگهو جیکهو یتگهو شونه‌که‌ی ده‌خواست، وایان لیتهات ده‌یانگوت: نایا ده‌بینی، یان (سهرم سوپده‌مینتی) که خوا ﴿﴾، بۆ ههر کام له به‌نده‌کانی بیه‌وی، بژیو فراوان ده‌کات و بۆ ههر که‌سیکیشی بوئی لئی وه‌ته‌نگ دینتی، یان له یه‌ک کاتدا، بۆ که‌سیک جاری وایه بژیوی بۆ فراوان ده‌کات، جاری واش هه‌یه، لئی وه‌ته‌نگ دینتی، بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی.

۵- ﴿لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا﴾، نه‌که‌ر خوا ﴿﴾ چاکه‌ی له‌گه‌ل نه‌کردباین، یتیمه‌شی به‌زه‌ویدا رۆده‌برد، خویندراویشه‌ته‌وه: (لَخَسَفَ بِنَا) واته: به‌زه‌ویدا رۆ ده‌چوینراینه‌ خوار.

۶- ﴿وَيُكَاتِّبُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾، نایا ده‌زانی؟ یاخود: سهرم سوپده‌مینتی که بیپروایان سهرفراز نابن، وشه‌ی: (وَيُكَاتِّبُ):

(الطَّيْرِي) دوا‌ی نه‌وه‌ی زۆر قسه‌ی لیک‌ردوه، گوتوویه‌تی: ئەم وشه‌یه‌ و‌ا‌ باش‌ته‌و و‌ا‌ راست‌ره‌ به‌: (أَلَمْ تَرَ، أَلَمْ تَعْلَمْ) واته: نایا ده‌زانی؟ نایا ده‌بینی؟ لیک‌ بدریته‌وه.

هه‌ندیک‌یش گوتوویانه: (وَي)، یانی: (أُغْضِبُ)، که‌واته: (وَيُكَاتِّبُ) یانی: (أَمَّا تُغْضِبُ أَنْ أُلَلَهُ)، واته: نایا سهرت سوپ نامینتی که خوا ﴿﴾، بۆ ههر که‌سیک که بیه‌وی بژیوی بۆ فراوان ده‌کات و، بۆ ههر که‌سیک که بیه‌وی لئی وه‌ته‌نگ دینتی.

له‌ په‌یمانی کۆن^(۱)، له‌ ژێر ناوونیشانی: ﴿قَمَرُ قُورَحَ وَذَاتَانِ وَأَبْرَاهِمَ﴾ دا، به‌ ته‌فصیل باسی قاپوونی کردوه و په‌چه‌له‌کی قاپوونی ئاوا هیناوه: ﴿قُورَحَ بَنُ يَشْفَارَ بَنُ قَهَاتَ بَنُ لَويَ بَنُ يَعْقُوبَ بَنُ إِسْحَاقَ بَنُ إِبْرَاهِيمَ﴾، هه‌روه‌ها له‌ ژێر ناوونیشانیکی دیکه‌دا: ﴿قَامَرَهُ مَعَ مِثْنَيْنِ وَخَمْسِينَ مِنْ رُؤَسَاءِ جَمَاعَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾، واته: پیلانگێرانی قوړح (قاپوون) له‌گه‌ل دووسه‌و په‌نجا له‌ سه‌رکرده‌کانی کۆمه‌لی به‌نوو ئیسرائیل دا، دوا‌یی ئەم ته‌عبیره‌ی هیناوه:

(وَعَالَمًا اَنْتَهٰی مِنْ كَلَامِهِ، اَنْشَقَّتِ الْاَرْضُ تَحْتَهُمْ، وَفَتَحَتْ فَاَهَا وَابْتَلَعَتْهُمْ مَعَ
يُبُوتِهِمْ، كَمَا ابْتَلَعَتْ رَجَالُ قُورَح مَعَ كُلِّ مَا يَمْلِكُوْنَ)، به‌پیتی قسه‌ی په‌یمانی کۆن،
ده‌لێ: قاپوون مشت و مړنکی بوو له‌گه‌ل مووسادا عليه السلام، خۆی به‌سه‌ر مووسادا
هه‌لکێشاوه و، بر‌وا‌ی پێ نه‌هێناوه، مووساش گوتوویه‌تی: ته‌گه‌ر من پیغه‌مبه‌ری
خوا بم و له‌سه‌ر هه‌ق بم، ده‌بین خوا تیس‌تا سزات بدات، ده‌لێ: کاتیک که
قسه‌که‌ی ته‌واو کرد، په‌که‌سه‌ر زه‌وی له ژێر قاپووندا و، ئه‌وه‌ی که له‌گه‌لیدا بوو،
قلی‌شاو له‌ت بوو، زه‌وی زاری خۆی کرده‌وه‌و، خۆیان و خانوو به‌ره‌کانیانی قووتدا،
هه‌روه‌ها نه‌و پیاوانه‌ش که له‌گه‌ل قاپوون دا بوون و هه‌رچی که هه‌یانبوو،
تیک‌رایانی قووتدا و، به‌ زه‌ویدا چوونه‌ خوار.

که‌واته: ئه‌وه‌ی که له په‌یمانی کۆنیشدا هاتوه، ئیوه‌ پۆکه‌که‌ی وه‌ک ئه‌وه‌یه
که خوا جل جلاله له قورئان دا فهرموویه‌تی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دەرسی دەیهەم** ❖

پیناسہی نهم دہرسہ

نهم دہرسہمان لہ شہش (۶) ثابہتی کۆتایی سوورہتی (القصص) پتک دی، ثابہتہکانی: (۸۳ - ۸۸)، کہ خوی زانا و توانا چہند راستیہکی گہورہ و گرنگ پادہگہینہ، لہ بارہی مہزلگای پۆژی دوابی و، لہ بارہی گیرانہوہی پیغہمبہری خواوہ ﷺ (پاش کۆچکردنی بۆ شاری مہککہ، یان لہ ژبانی دنیاوہ بۆ مہزلگای پۆژی دوابی کہ بہہشتہ).

پاشان چہند پینمایہکی گہورہ و گرنگ بۆ پیغہمبہر (محمد) ﷺ دہخاتہ پوو، لہ بارہی چۆنہتیی مامہلہکردنی لہگہل خەلک دا بہ گشتیی و، بپہروایان بہ تابیہتی.

﴿ تِلْكَ الْأَنۡدَارُ الَّتِي جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (۸۷) مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا مَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَسْمَلُونَ ﴿۸۸﴾ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأٰدَكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۸۹﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿۹۰﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنزَلَتْ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّرَٰكِينَ ﴿۹۱﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْخُلُوكُ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۹۲﴾

مانای دەقاو دەقی نایەتەکان

(ئەو مەنزەلگای کۆتاییە بۆ کەسانێکی دادەنێت، کە نایانەوی بەرززی (خۆسەپاندن) و تیکدان لە زەوییدا بکەن و، سەرەنجام (ی چاک)یش بۆ پارێزکارانە ﴿٨٧﴾ (ڕۆژی دوازی) هەر کەس بە چاکەوه بێ (پاداشتی) لەو چاکتری هەیه و، هەر کەس بە خراپەوه بێ، ئەوانەى خراپەکانیان کردوون، تەنیا بەگوێرەى ئەوێ کردووینە سزا دەدرێن ﴿٨٨﴾ بە دُنیاى ئەو خواپە (بەرز و مەزن)ەى قورئانی لەسەرت پێویست کردو، بەرەو شوینی بەرەو لاگەپانەووت دەگیرێتەوه، بَلَى: پەرورەدگارم زانائەرت کى بە پێنمایەوه هاتو و، کیش لە گومراییەکی ڕوون دایە! ﴿٨٩﴾ (ئەى موحەممەد!) تۆ بە ئومیدی ئەوه نەبووی کتیب (ی کۆتایی خوات)، بۆلا بنێردی، بەلکو تەنیا بەزەیی پەرورەدگارت هۆکار بوو، بۆیە هەرگیز پشتگیری بێپروایان مەبە ﴿٩٠﴾ هەرۆهەبا (بێپروایەکان) لە نایەتەکانى خوات لاندەن، دواى ئەوێ بۆ لات دابەزێنلەو و، بانگەواز (ی خەلک) بۆ لای پەرورەدگارت بکە و، بە هیچ شتێوەیەک لە هاوبەشدانەران مەبە (توخنیان مەکەوه) ﴿٩١﴾ لەگەڵ خواش دا لە هیچ پەرستراویک مەپاێتو، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، بێجگە لە ڕوو (زات)ی وی، هەموو شتێک دەفەوتی، حوکم و بریار تەنها هى ویەو، بەس بۆ لای ویش دەگیرێتەوه ﴿٩٢﴾).

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَرَضَ): (أَوْجَبَ أَي: أَوْجَبَ عَلَيْكَ الْعَمَلَ بِهِ)، ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾، نهو که سهی که قورنانی له سه ر تو پتویست کردوه، یاخود کارکردن به قورنانی له سه ر تو پتویست کردوه.

(مَعَارٍ): (الْمَعَادُ: الْعَوْدُ، مَكَانُ الْعَوْدِ، أَوْ زَمَانُ الْعَوْدِ)، (مَعَاد) به مانای گه پانه وه دی، چاوگ، به مانای شوینی بۆلا گه پانه وه دی و، به مانای کاتی گه پانه وهش دی.

(هَالِكٌ): (فَانٍ)، (وَالْهَالِكُ: بَطْلَانُ الشَّيْءِ وَعَدَمُهُ رَأْسًا)، (هَلَاك) بریتیه له شتیک که له بهین بچی و نه میتی.

(وَجْهَهُ): (ذَاتُهُ) واته: خودی خوا ﷻ، یاخود: نه وهی که پرووی پتکراوه ته خوا، نه وهی که مه بهستی پی پده زامه ندیی خوا بهوه.

(الْمُكْرُ): (الْعُكْمُ بِالشَّيْءِ: أَنْ تَقْضِيَ بَأَنَّهُ كَذَا أَوْ لَيْسَ بِكَذَا)، حوکم له شتیکدا واته: تو بریار بدهی که نهو شته ناوایه، یان ناوا نیه.

مانای گنشتیی نایه ته کان

خوا ﷻ له کوتایی نهم سووره ته موباره کهدا، چهند راستیه کی زور گه وره و گرنگمان بو ده خاته پروو، سه ره تا ده فه رموی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ﴾، نهو مه نزلکای دواپۆژه، که زور دووره له پرووی پتکه و پله و پایه وه، بۆیه به ناوی ناماژهی دوور (تِلْكَ) ناماژهی پی ده کات، ﴿يَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾.

بو که ساتیکی داده تبتن، که نایانه وی له زه وییدا نه خویمان بهر زبکه نه وه، خویمان بهسه پبتن بهسه ر خه لکدا و، نه تیکدان و خراپه کاریش بکهن، ﴿وَالْمَقْبَةُ لِلشَّقِيَّةِ﴾، سه ره نجامی خترو چاکهش له گره وی پاریز کاراندايهو، ته نیا بو نه وان داندر اوه.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا﴾، هه ر که سیک چاکه پبتن (له پوژی دواپی دا)، له چاکه که ی خو ی باشتی بو هه یه، پاداشته که ی، له چاکه که ی خو ی چاکتره، ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالْأَسْوَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به لأم که سیک خراپه پبتن، خراپه ش بریتیه له کوفرو، شیرک و، نیفاق و گونا هو، تاوان و، لادان، هه ر که سیک خراپه پبتن، نه وانه ی که خراپه کانیا ن نه نجامدا وه، ته نیا سزای نه وه که کردوو یانه له کاری خراپ، ته نیا سزای نه و یان ده در پته وه، زنده یان بو ناخر پته سه ر، به لأم که سیک چاکه پبتن، له چاکه که ی خو ی باشت ر پاداشتی ده در پته وه.

پاشان روو ده کاته پیغه مبه ری خاتهم ﷺ، ده فهرمو ی: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَيْنَا﴾، به دنیایی نه وه که سه ی قورانی بو تو دابه زانده وه، یان قورانی له سه ر تو پتویست کرد وه، یان کار کردن به قورانی له سه ر تو پتویست کرد وه، نه ی موحه ممه د! ﷺ، تو ده گپرتیه وه بو شوینی بولا که پانه وه، شوینی بولا که پانه وه (معاد) ده گونجن مبه سه ت پتی شاری مه که که بت، نه وه ش ناماژ په بو نه وه که تو له م شاری مه که که ده ر ده کرتی، ده ر به ده ر ده کرتی، به لأم دواپی بو ی ده که پرتیه وه به سه ر به رزی و سه رفرازی و به سه ر که وتوو ی، ده شگونجن مبه سه ت له: ﴿مَعَادٍ﴾، (شوینی بولا که پانه وه) مه نزلگای دواپوژ بت، به هه ش بت، واته: خوا ﷻ تو ده گپرتیه وه سه ر به رزانه بو به هه شت ده باته وه، ﴿قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى﴾، بلتی: په روه ردگارم زاناتره به و که سه ی پرتمای هتیا وه، به پرتماییه وه هاتوه، به به رچاو روونییه وه هاتوه، که موحه ممه د ﷺ خو به تی، ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، هه روه ها زاناتریشه

بهو که سهی له گومراییه کی ڕوون و ناشکرای چه ندو چوون دایه، که نه یارو ناحهزه کانی موحه ممه دن ﷺ له ڕۆژگاری خۆی دا و، دواى ڕۆژگاری خۆشی، تاکو دنیا به کۆتا دى.

﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ (ئه‌ی موحه ممه!) تۆ به ئومید نه بووی که کتیب بۆلا بنێدری، به لکو ته نیا به هوێ به زه‌یی په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ بۆت هات، واته: موحه ممه‌ ﷺ هیچ چاوه‌ ڕوانیه‌ کی نه‌بووه‌، یان: هه‌ولێ بۆ بدات، وه‌ک هه‌ندێک له‌ ڕۆژه‌ لاتنا سه‌ کان، گوته‌ ویا نه‌: که موحه ممه‌ ﷺ چۆته‌ نه‌شکه‌وتی حه‌یه‌ خوا په‌رستی کردوه‌، نه‌وه‌ خۆ ئاماده‌ کردنی که بووه‌ بۆ نه‌وه‌ی وه‌حیی بۆ بێ! نه‌وه‌ قسه‌ به‌کی پووجه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر سه‌ری سوپاوه‌ کاتیک جیڕیل به‌خۆیه‌وه‌ ده‌گوشی و، ده‌لێ: بخوێنه‌، نه‌ویش ده‌لێ: خوێنده‌ واری نه‌م و، ده‌چێته‌وه‌ بۆ لای دایکه‌مان خه‌دیجه‌ (خوا لێی ڕازی بێ) و، ده‌لێ: له‌ خۆم ترسام (واته‌: که ده‌ستم لێ وه‌شێندرابێ، شه‌یتانه‌کان زه‌فه‌ریان پێ بردم)، نه‌ویش دلنای ده‌کاته‌وه‌ که شه‌یتانه‌کان زه‌فه‌ری پێ نابه‌ن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی خاوه‌نی کۆمه‌لێک سیفه‌تی به‌رز و جوانه‌، یانی: نه‌وانه‌ی خاوه‌نی نه‌و سیفه‌ته‌ به‌رز و جوانانه‌ بن، خوا ﷻ پێ نادات، شه‌یتانه‌کان زه‌فه‌ریان پێ به‌رن، که‌واته‌: پێغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌ ﷺ هیچ به‌ هیواى نه‌وه‌ نه‌بووه‌، خوا کتیبی بۆلا بنێرتنه‌ خوار، به‌لام خوا ﷻ به‌ به‌زه‌یی خۆی و له‌ به‌زه‌یی خۆیه‌وه‌ موحه‌ممه‌دی به‌هره‌مه‌ند کرد، چونکه‌ پله‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌یه‌یی (وه‌ی) به‌ و، (کسب) نه‌، واته‌: به‌خشاوه‌ و ده‌ده‌سته‌تێراو نه‌، ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيراً لِّلْكَافِرِينَ﴾، که‌واته‌: تۆش هاوکارو پشتگیری بێیروایان مه‌به‌، هه‌له‌به‌ته‌ نه‌مه‌ وه‌ک نه‌و په‌نده‌یه‌ که ده‌لێ: (دیوار له‌گه‌ڵ تۆمه‌، گوێ سووانه‌، گوێت لێ بێ)، یانی: لێره‌دا خوا ﷻ ڕوو له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، به‌لام مه‌به‌ستی پێ شوێنکه‌وتوونه‌تی، یاخود: نه‌وه‌ سه‌رزه‌نشترکردنه‌ بۆ کافه‌ره‌کان، که بزانه‌! پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ خوا ﷻ لێی قه‌ده‌غه‌ کردوه‌، زۆر به‌ جه‌ختکردنه‌وه‌وه‌ که

پشتگیر و هاوکارتان بتی، له‌سەر ئەو کوفره‌ی که له‌سهرینی، ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ مَّآبِئِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ﴾، با (کافره‌کان) لات نه‌دهن له تابه‌ته‌کانی خوا، دوا‌ی نه‌وی بۆ لات دابه‌زێناون، ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾، بانگه‌وازی‌ش بکه بۆ لای په‌روه‌ردگارت، بۆ لای رێبازی په‌روه‌ردگارت خه‌لک بانگ بکه، ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾، هه‌رگیز له هاوبه‌شدانه‌ران بۆ خوا مه‌به، دياره خوا ﴿لَهُ دَهَانِی﴾ که پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه هاوکاره بۆ کافران و، نه له هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه، به‌لام بۆ نه‌وه‌یه که له‌پشت پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ نامۆزگاریی برواداران بکات، پاشان له‌لای سهرزه‌نشتی کافره‌کان بکات، که نه‌وی تێوه له‌سهرینی، که بریتیه له هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، خوا ﷻ له پێغه‌مبه‌ری خۆی ﷺ قه‌ده‌غه‌کردوه، که توخنتان بکه‌وی و، به هیچ شیوه‌یه‌ک لێتان نزی‌ک بتی و، هاوکارتان بتی، که‌واته: تێوه‌ش ده‌سته‌به‌رداری نه‌و شیرک و کوفره‌بن، که خوا ﷻ له پێغه‌مبه‌ری خاته‌می خۆی ﷺ قه‌ده‌غه‌کردوه و، هه‌ر‌ده‌شی لێ‌کردوه، وه‌ک له سوو‌په‌تی (الزمر) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَیْنِ أَشْرَکْتَ لَیَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ﴾، نه‌گه‌ر تۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دابنیتی، کرده‌وت هه‌ل‌ده‌وه‌شیته‌وه، ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، له‌گه‌ل خوادا له هیچ په‌رستراویکی دیکه مه‌پاری‌وه هیچ شتیکی دیکه شایسته‌ی په‌رستان نیه و، هیچ شتیکی دیکه، په‌رستراو (اله) نیه، به‌لام نه‌و شتانه له خه‌یا‌لدانی خه‌لک داو، به خه‌یا‌ل و وه‌می خه‌لک به په‌رستراو داده‌نرێن، نه‌گه‌رنا له‌راستی‌دا په‌رستراو نه‌نا خوايه ﷻ، په‌رستراویک که شایسته‌ی په‌رستنه، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جکه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، واته: په‌رستراوی پاسته‌قینه (لَا إِلَهَ بِغَيْرِ إِلَّا هُوَ)، نه‌گه‌رنا په‌رستراوی ناراست و ساخته (مُزِیْف) زۆرن، ﴿کُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾، جکه له‌رووی نه‌و، هه‌موو شتیکی ده‌فه‌وتی، واته: جکه له زاتی نه‌و، یاخود جکه له شتیکی که مه‌به‌ست پیتی و ده‌ده‌سته‌تانی دیداری خواو، پاداشت و په‌زانه‌ندیی خوا بتی، نه‌وی دیکه هیچی نامینتی، ﴿لَهُ الْمُحْکَرُ﴾ و لایه‌ی رُزْخَمُونَ، حوکم و بریار به‌س بۆ نه‌وه‌و هه‌ر بۆ لای ویش ده‌گیردرنه‌وه، که‌واته: بزنان به چ‌روویه‌که‌وه ده‌چنه‌ خزمه‌ت خوا ﷻ!

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

مەنزڵگای کۆتایی لە گەرووی پارێز کارانیکدا، کە چاویان لە خۆسەپاندن و خرابەکاریی نیه، لە دواڕۆژیش دا، پاداشتی چاکەکاران بە چاکترو، هی خرابەکارانیش سزای پڕ بە پیتست و دلاگەرانهیه.

خَوَالِدٌ دَهْفَهْرَمُو: ﴿تِلْكَ الْأَرْضُ الْآخِرَةُ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (٨٩) ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٩٠).

شیکردنهوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿تِلْكَ الْأَرْضُ الْآخِرَةُ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾، ئەم مەنزڵگای کۆتاییە بۆ کەسانێکی دادەنێن، کە نەبەرزێیان دەوێ لە زەویدلو نەتیکدانیشیان دەوێ.

(الدَّارُ: مَحَلُّ السَّكْنِ)، (دَار) شوێنی تیا نیشتەجێ بوونە، (وَالْآخِرَةُ: الدَّاهِيَةُ الْعِیْ لَا دَارَ بَعْدَهَا)، (الدَّارُ الْآخِرَةُ)، شوێنی تێدا نیشتەجێ بوونی بەردەوام، چونکە شتێک کە هیچ شتی دیکە ی بە دواوە نەیت، مانای وایە بەردەوامە و کۆتایی نایەت، ئەم مەنزڵگای کۆتاییە، ئەم مەنزڵگای دواڕۆژە، ئەم مەنزڵگای بەردەوامە کە کۆتایی نایەت.

بۆ کەسانێکی دادەنێن کە نە بەرزێیان دەوێ لە زەویددا، نە تیکدان و خرابەکاریش، کە دەفەرەمۆ: بۆ وانی دادەنێن، واتە: بۆ ئەوان و لەبەر ئەوان نامادە دەکۆت، نەک لەبەر غەیری ئەوان.

که ددفعه رموی: ﴿لَا يُرِيدُونَ﴾، واته: نه که ههر نایکه، نه که ههر خوښه پانندن و خوښه زکردنوه به سهر خه لکداو خرابه کاری ناکه، له زه ویدا، به لکو ههر ناشیانه وی و له دلشیا ناندانه و ههر له نیه تیاندانه، هه لبه ته کاتیکیش نینسان شتیکی له دلدا دهی، هه ول ددهات پراکتیزه ی بکات بو کرده وه، به لام نه وانه نه و بیرو که یه ههر له دلاندا نیه و بیریا ن نه کردوته وه.

(۲) - ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾، سهره نجامی چاکیش بو پاریزکارانه، وشه ی (عَاقِبَةُ): وَصَفٌ عُمِلَ مُعَامَلَةُ الْأَسْمَاءِ لِكَثْرَةِ الْوَصْفِ بِهِ، وَهِيَ الْحَالَةُ الْآخِرَةُ بَعْدَ حَالٍ سَابِقَةٍ، وَغَلَبَ إِطْلَافُهَا عَلَى الْعَقْلِ، وشه ی (عَاقِبَةُ) وه سفیکه، مامه له ی ناوه کانی له که دلدا کراوه، چونکه زور به کارده هتیر بو شت وه سفکردن، که بریتیه له حاله تیک که له دوا ی حاله تیکی پیشتروه ده ی، به لام زیاتر بو حاله تی چاک به کارهاتوه، واته: سهره نجامی چاک بو پاریزکارانه، که له به هه شت دا به رجه سته ده ی.

(۳) - ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا﴾، ههر که سیک چاکه بیتنی، چاکتر له و چاکه یه ی خو ی (پاداشتی) هه یه.

واته: له پژوی دوا یی دا، نه لیف و لامی سهر (بِالْحَسَنَةِ) بو ناساندنه و بو سهر جه م (جَنَس)، واته: ههر که سیک (جَنَس) ی چاکه بیتنی، یاخود بو (عَهْد)، یا نی: چاکه که بیتنی، چونکه (الْمُبَادَرُ مِنَ الْإِطْلَاقِ هُوَ الْقَرْدُ الْكَامِلُ وَهُوَ التَّوْحِيدُ)، کاتیک شتیک به په های ی باسده کړی، مه به ست پی نی تا که تیرو ته و اووه که یه تی، که خوا به یه ککرتنه، چاکترین چاکه، بریتیه له خوا به یه ککرتن و ته نیا به نندایه تیسی بو خوا کردن، ههر که سیک نه وه بیتنی.

﴿فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا﴾، چاکتر له کرده وه که ی خو ی، چاکتر له چاکه که ی خو ی پاداشتی هه یه، که بریتیه له په زامه نندی خوا، دیداری خوا، به هه شتی خوا.

(۴) - ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالْأَسْوَى﴾، ههر که سیک خرابه ش بیتنی، (سَيِّئَةً) هه مو و جوړه کانی خرابه ده گرتنه وه، نه ویش (أَل) ناساندن (تعریف) له سهره: أ - سهر جه م (جَنَس) ی

خرابه بتنی، له شیرک و کوفرو نیفاق و، نجا کرده و ده کانی دل و، کرده و ده کانی زمان و، کرده و ده کانی نه دنامه کان.

ب- یاخود: مه بهست له ﴿يَالسَّيِّئَةِ﴾ (أل) بؤ ناساندن (تعریف) ه، به لام مه بهست پتی (عقد) ه، واته: خرابه که بتنی، که خرابترین خرابه، بریتیه له شیرک و کوفر.

ه- ﴿فَلَا يَجْزَى الَّذِينَ عَلِمُوا النَّجَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نه وانهی خرابه کانیان نه نجام داو،

ته نیا بایی نه و نه ده که کرد و ویانه، سزایان ده در ته و ده، واته: سزایه کی پر پیستی نه و دهی کرد و ویانه و، له خرابه که یان زیاد سزا نادرین.

(الْقُرْطُبِي) له ته فسیره که ید^(۱)، نه م قسه یه دینتی، که قسه یه کی خوش و جوانه:

(وَرَوَى سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: مَرَّ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَهُوَ رَاكِبٌ عَلَى مَسَاكِينٍ يَأْكُلُونَ كِسْرًا لَهُمْ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ فَدَعَاهُمْ إِلَى طَعَامِهِمْ، فَتَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۲، ثُمَّ نَزَلَ وَأَكَلْ مَعَهُمْ. ثُمَّ قَالَ: قَدْ أَجَبْتُكُمْ فَأَجِيبُونِي، فَحَمَلَهُمْ إِلَى مَنْزِلِهِ، فَأَطْعَمَهُمْ وَكَسَاهُمْ وَصَرَفَهُمْ).

واته: سوفیانی کوری عوبه یه نهی کوری ئیسماعیلی کوری خالید ده گپریته و ده تلی: عهلی کوری حوسهین (که به ﴿زَيْنُ الْعَابِدِينَ﴾ ناسراو بووه)، به سواری به لای کومه نیک هه ژارو نه داردا تیده په ری، (ناتیکی سادهی غویان) له تکه نان و ورد که نان و شتی ساده ده خون، سه لامیان لی ده کات، نه وانیش بانگی ده که ن بؤ خواردنه کانیان، نه ویش نه م نایه ته ده خوینته و ده: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۲، دوایی داده به زی و،

نانيان لەگەڵ دەخوات، ئنجا دوايى پتيان دەلّيت: ئەووە من وەلّامم دانەو،
 ئىوھش وەلّامى دەعوەتەكەم بەدەنەو، ئەوانىش دەلّين: فەرموو، ئىدى سوارى
 و لاخيان دەكات و، لەگەڵ خووى دەيانبات بو مالى خووى و، لەوى خواردنيان
 دەداتى و، پۆشاكيشيان بو دەكات و، دوايى بەرتيان دەكات.

مهسه لهی دووه م:

خوای زانا و توانا پیغه مبه ره که ی دَلْنِیا ده کاته وه، که نه و زاته ی قورنانی له سه ر پتویست کردوه، ده شیکر پته وه بۆ شوینی بۆلا گه رانه وه (مه که که، یان به به هشت)، فه رمانیشی پته کات که به کافره کان بَلّی: خوا زاناره: کت پتیمای هینا وه، و، کیش له گومرایی ئاشکرادایه:

خَوَا ۞ دَه فِه رَمَوِی: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَّادُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ نَبِّئِ أَهْلَكَ مِمَّ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له سی برکه دا:

١- ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَّادُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۞﴾ به دَلْنِیا ی نه و که سه ی قورنانی له سه ر تۆ پتویست کردوه، (که خوا به ۞)، ده تکی پته وه بۆ شوینی گه رانه وه. ﴿لَرَّادُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۞﴾، (الرُّدُّ: إِزْجَاعُ الشَّيْءِ إِلَىٰ حَالِهِ أَوْ مَكَانِهِ، رَدٌّ) برینه له گه رانه وه ی شتیک بۆ حاله تی پتشی، یا خود بۆ شوینی پتشی، ﴿لَرَّادُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۞﴾، واته: تۆ ده گه ر پته وه بۆ شوینی بۆلا گه رانه وه ت، (مَعَادُ الرَّجُلِ بَلَدُهُ، لِأَنَّهُ يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ ثُمَّ يَعُودُ)، واته: شوینی بۆلا گه رانه وه ی پیاو، و لاته که به تی، شاره که به تی، چونکه به جیتی دِلّی و دوا یی بۆ لای ده گه ر پته وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَعَادٍ) لیره دا مه به ست پتی به هه شته، چونکه له ته صلدا دایک و بابی مرؤف له به هه شتا بوون، به هو ی گونا هه وه و ده رنارون، دوا یی بۆ لای ده گه ر پته وه، (مَقَاتِلٌ) لیره دا که به کیکه له شاره زایانی قورنان نه م ده قه ی لی کیرا وه ته وه:

(قَالَ مَقَاتِلٌ: عَرَجَ النَّبِيُّ ۞ مِنَ الْغَارِ لَيْلًا مُّهَاجِرًا إِلَى الْمَدِينَةِ فِي غَيْرِ الطَّرِيقِ، مُخَافَةَ الطَّلَبِ، فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى الطَّرِيقِ وَنَزَلَ الْجُحْفَةَ، عَرَفَ الطَّرِيقَ إِلَى مَكَّةَ فَاشْتَاقَ إِلَيْهَا، فَقَالَ لَهُ جِبْرِيلُ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَّادُكَ إِلَىٰ

مَعَادٍ ۞، أَنِي إِلَىٰ مَكَّةَ ظَاهِرًا عَلَيْهَا. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: نَزَلَتْ هَذِهِ آيَةُ بِالْجَنَفَةِ لَيْسَتْ مَكِّيَّةٌ وَلَا مَدْيَنِيَّةٌ^(۱).

واته: (مَقَاتِلَ) گوتوویه تی: پیغهمبه ر ۞ به شهو له نهشکهوتی (ئور) چوو ده ری، کوچی کرد بو مه دینه، له رییه کی نه زانراوه ده، (له ری ئاسایی خویه وه نه چوو)، له ترسی نه وه ی به دوا ی که وتبوون، کاتیک که پایه وه سه رییه که، له جوحفه دابه زین و، رییه که ی ناسییه وه به ره و مه که که، ئاره زوومهند بوو، (تامه زرو بوو بو مه که که)، جیریل پی گوت: خوا ۞ پیت ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَيْنَا مَعَادٍ ۞﴾، نه و که سه ی فورئانی له سه ر تو پیویست کرد وه، تو ده گپریته وه بو شوتی بو لای که رانه وه، واته: بو لای مه که که ده گپریته وه، به سه ر که وتوو یی، عه بدولای کو ری عه بباس (خوا لیان رازیبن) ده لئی: نه م ئایه ته له جوحفه دابه زیوه، بویه نه ئایه تیکی مه که کییه و نه مه دینه ییه.

به و واتایه که نه له مه که که دابه زیوه، نه له مه دینه، به لام دیاره هه ر ئایه تیک له دوا ی کوچی پیغهمبه ر ۞ بو مه دینه، دابه زیبی، به مه دینه یی له فه لهم ده ده ری، که واته: وشه ی (مَعَادٍ):

- ۱- به مانای مردن دی.
- ۲- به مانای قیامت دی.
- ۳- به مانای به هه شت دی.
- ۴- به مانای شاری مه که که ش دی، نه و شاره ی که پیغهمبه ری خوا بو لای ده که پریته وه.
- ۲- ﴿قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ ۞﴾، بلئی: پهروه دگارم زاناره به و که سه ی رینمای هیناوه.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۲، ص ۲۵۷.

كە بىگومان موخەممەد ﷺ، چونكە ئەوان پىيان گوتوۋە: شىتتى، جادوۋگەرى،
گومراي، ھەلخەلەتاۋى، خوا دەفەرەمۇي: تۆلە ۋە ئەمیاندا بلى: پەرۋەردگارم
زاناترە كى پىنمايى ھىناۋە.

۳- ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، پەرۋەردگارېشم زاناترە بەۋەي كى لە گومرايىيەكى
پروون و ئاشكرادايە، تىيدا نغرو و نقووم بوۋە.

مهسه له ی سینه م:

پتغمه بهری خاتمه ﷺ به هیوا نه بووه وه حیو بووین و، ته نیا له به زه یی خواوه کتیبی بۆ دابه زیناوه و، خواش پشتگیری له کافران و، لاده ران له نایه ته کانی لى فده غه کردوه و، فرمانی پیکردوه که بالگه واز بۆ لای خوا ﷺ بکات و، توخنی شیرک نه که وى و، بزانی که جگه له خوا هیچ په رستراویک نیه و، هه موو شتیکش جگه له خوا ده فله وى و، حوکم ته نیا هی ویه و، بهس بۆ لای ویش ده گپردرینه وه:

خوا ﷺ ده فله رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونْ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۝۸۶ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بِعَدَا أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۸۷ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْخُكْرُ وَالْيَوْمِ يُرْجَعُونَ ۝۸۸﴾

شیکردنه وى ئهم نایه تانه، له دوازه برکه دا:

۱- ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، تۆ نه ی موحه مه مد ﷺ! ئومیده وار نه بووی که کتیب بۆ لا بنیردری، جگه له به زه ییه که له پهروه رداگرتیه وه، ئهمه وه که گوتمان: به درۆ خستنه وى رۆژه له تاسه کان و هاووینه کانیانه، که ده لاین: موحه مه مد ﷺ خۆی ناماده کردوه و، پرلوه و مه شقی پرووحی کردوه، تا کو وه حیو بۆ بیت! که نه وه قسه یه کی پوچ و بى بناغه یه، پله ی پتغمه به رایه تی به خشرلو (وه یی) ه وه و به ده سه ترلو (کسبی) نیه.

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، جگه له به زه یی پهروه رداگرتیه وه، ئهمه له پروی پزمانی عه ره بیه وه پتی ده گو ترى: (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، هه لآ واردن دابرا و، یانی: (إِلَّا) لیره دا به مانای به لأم (لکین ه)، (لکین رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ کَالَتْ السَّبَبُ)، به لأم به زه یی له پهروه رداگرتیه وه، هوکاری نه وه بوو که وه حییت بۆ بى و، کتیب بۆ لا بنیردری.

(۲) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهْرًا لِّلْكَافِرِينَ﴾، ئىنجا تۆش پشتىوان و ھاۋكارى بېيروايان مەبە، يانى: تۆش مادام بى ئەۋەي كە چاۋەروانىي بگەي و، ئومىدەۋار بى، خوا ﷻ لە بەزەيى خۇيەۋە، ئەۋ پلە و پاىە بەرز و مەزەنى بە تۆ داۋە، كە ھىچ پلەيەك نايگانى لەنىۋ مرقۇفایەتى دى، تۆش لە بەرانبەرى ئەۋەد، سوپاسى چاكە و نىعمەتى خوا بگەۋ، پشتگىرو ھاۋكارى بېيروايەكان مەبە، (الظَّهْرُ: الْمَعْنَى، وَالْمُظَاهَرَةُ: الْمَعْنَى وَهِيَ مَرَاتِبُ أَعْلَاهَا النُّصْرَةُ، وَأَذْنَاهَا الْمُنَاصَرَةُ وَالْمُسَامَحَةُ)، (ظهير) بە مانای يارمەتيدەر دى، (معونة) ش بە مانای ھاۋكارىيى كىردن دى، كە ئەۋىش پلە پلەيە، بەرزترىنى برىتيە لە پشتگىرىيى كىردن و كەمترىنى برىتيە لەۋە كە تۆزى مۇجامەلەيان بگەي و، نەرمىكىشىيان بۆ بگەي، يانى: ھىچ كام لە پلەكانى پشتگىرىيى كىردنى كافران، با لە تۆدا نەبن، ئەي موحەممەد! ﷺ.

(۳) ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ مَّائِتِ اللَّهِ﴾، با ئەۋ كافرانەش تۆ لا نەدەن لە ئايەتەكانى خوا، تۆ لىيان نەگىرەنەۋە، (أَي: لَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ مَا يُؤَدِّي إِلَى الصِّدِّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، لىيان قىۋول مەكە، ئەۋەي كە بېيتە مابەي لادانى تۆ لە ئايەتەكانى خوا، دەنا ئەۋان نەيانگوتە: ئەۋە ئايەتەكانى خوان و، ۋەرە لىيان لابدە، يانى: تۆ كارىك مەكە، بېيتە ھۆي ئەۋە كە تۆ لە ئايەتەكانى خوا لا بدەي.

(۴) ﴿بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ﴾، دۋاي ئەۋەي ئەۋ ئايەتەنە بۆ لالت دابەزىراۋن، يانى: دۋاي ئەۋەي خوا ئايەتەكانى بۆ لاي تۆ دابەزاندۋون، ئەۋ شەپەف و پىگە بەرزەي بە تۆ داۋە، بى ئەۋەي كە چاۋەروانىي بگەي، خوا ﷻ تۆي كىردۆتە پىغەمبەرى خۇي و، ئەۋ كىتە مەزەنى بۆ تۆ دابەزاندۋە، ھىچ جۆرە ھاۋكارىي و پشتگىرىيەكى كافەرەكان مەكە، پاستەۋخۇ و ناپاستەۋخۇ، پىگەش مەدە ئەۋان تۆ لە ئايەتەكانى خوا لابدەن، دۋاي ئەۋەي بۆ لالت دابەزىراۋن.

(۵) ﴿وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾، واتە: بانگەۋاز بگە بۆ لاي پەرۋەردگارت، واتە: بەردەۋام بە لەسەر بانگەۋاز كىردنى خەلک بۆ لاي پەرۋەردگارت و، پىيازى پەرۋەردگارت.

(۶) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْكُوبِينَ﴾، بە ھىچ جۆرىك لە ھاۋبەشدانەران بۆ خوا، مەبە، ھەلبەتە ۋەك پىشتىرىش گۇمان: ئەم دۋاندنە پروۋى لە پىغەمبەرە ﷺ ۋەك ھاندان و

تىز كىردى پىغەمبەر ﷺ لە بەرانبەر ھاوبەش دانەرو كافرە كاندا، ياخود مەبەست پىي پەپەردەوانىيەتى، واتە: ئەي ئەوانەي شوين پىغەمبەر دەكەون! ﷺ، بەھىچ جوړىك توغنى ھاوبەش بۆ خوا دانەران مەكەون و، مەكەونە ژىر كارىكەرييان.

(۷) - ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾، لەگەل خوادا لەھىچ پەرستراوىكى دىكە مەپارىتو، ئەمەش دىسان رووى لە پىغەمبەرە ﷺ بە رواڵەت، بەلام مەبەست پىي ھەلوەشانەوھى شىرك و، پارانەوھى لە غەيرى خوا و، دەرخستنى گومرايى خەلكەكەيەتى، چونكە ئەوان نىددىعاي ئەوھىيان دەكرد، خوا ﷻ دەناسن، كە چى لە جگە لە خواش دەپارائەوھ.

(۸) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لە خوا، ھىچ پەرستراوىك نىە.

(۹) - ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾، ھەموو شىك فەوتاو، جگە لە رووى خوا، واتە: جگە لە زاتى خوا، ھەموو شىك دەفەوتى و ھىچ شىك نامىن، ھىچ شىك بوونى لەخۆيەو نىەو ھەمووى بوونى خوازاوود خوا ﷻ پىي داو، ئىجا ھەر كاتىك خوا ﷻ بوونى لى ستانەوھ، سفر دەبىتەوھو دەچىتەوھو ھالەتى نەبوون.

(۱۰) - ﴿لَهُ الْخُكْرُ﴾، بالآ دەستى، دەست رویشتوويەتى تەنيا ھى خوايە.

(۱۱) - ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، ھەر بۆ لای ئەوئىش دەگىردرئەوھ.

كەواتە: لەبەر چوار ھۆكاران ھاوبەش بۆ خوا دامەنى و، لە جگە لە خوا ﷻ مەپارىتو:

۱- جگە لە ئەو ھىچ پەرستراوىك نىە.

۲- جگە لە رووى ئەو، جگە لە زاتى ئەو، ھەموو شىك دەفەوتى.

۳- لەبەر ئەوھى بەس ئەو بالآ دەست و بىريار بەدەستە، لە دنيا و دواپۆژدا.

۴- لەبەر ئەوھى گىرئەوھ تەنيا بۆ لای ئەوھو، ھەموويان دەچنەو بەر قاپى ئەو، ھەموويان دەچنەو خزمەت ئەو، ئەو شوئەي كە ئەو ديارى كىردو.

لێره شدا دێنه کۆتایی تهفسیری سوورەتی (القصص)، له خواى به بهزهیی داواکارین له نوورو هیدایهتی قوڕتان زیاتر بههره‌مه‌ندمان بکات و یارمه‌تییمان بدات، ئه‌وه‌ی ده‌یزانیین بیه‌توانین، حالیه‌ی بوونه‌که‌مان بکاته‌ حال و، یارمه‌تییمان بدات زیاتر لێی تێگه‌یه‌ن، ئه‌و هیدایه‌ت و نووره‌ی که تێدایه، زیاتر له خۆماندا به‌رجه‌سته‌ی بکه‌ین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

العنکبوت

دهسپیک

به پټزان!

نهمړو (۲۴) ی شه ووالی سالی (۱۴۴۰) ی کوچیه، به رانېهر ۲۷ / ۱۹ / ۲۰ ی زایینی، خوا پشټیوان بټ ده ست ده که پټ به پروونکړنه وهی چه مک و مه به سته کانی نایه ته موباره که کانی سووره تی (العنكبوت)، سه ره تاش پټناسه و نیوه پوکي نهم سووره ته موباره که ده خه ینه پروو:

پټناسه ی سووره تی (العنكبوت) و باب ته کانی

(۱)- ناوی نهم سووره ته:

نه زانراوه نهم سووره ته موباره که جگه له: (سورة العنكبوت)، ناوی کی دیکه ی هه بټ، له و باره وهش نهم دوو شویته واره هاتوون:

۱- (عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: كَانَ الْمُشْرِكُونَ إِذَا سَمِعُوا تَسْمِيَةَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَسُورَةِ الْعَنْكَبُوتِ، يَسْتَهْزِلُونَ بِهَا، فَنَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ (الحجر) (۱).^(۱)

واته: عیکریمه ده لټی: هاو به ش بو خوا دانه رکان کاتیک ناوی سووره تی به فقه په دو سووره تی عه نکه بووتیان ده بیست، گالته یان پټ ده کړدن، قسه ی خوی به رز له و باره وه دابه زی: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ (الحجر)، واته: نیمه گالته پټکه ره کاغمان له کول کردوویه وه.

ب- (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ بِمَكَّةَ^(١)).

واته: سووره تي (العنكبوت) له مهككه هاتوته خوارى.

دياره تهفسيره كانى ديكهش، هه موويان باس دهكهن، كه ئەم سووره ته غه يري ناوى (العنكبوت) ناوئى ديكه ي بۆ بهكارنه هيتراوه.

(٢)- شوينى دابه زينى:

ئەم سووره ته له كوئى هاتوته خوار؟ واته: مهككه ييه، يان مهدينه ييه؟ لهو باره وه سى را ههن:

١- ئەم سووره ته سووره تىكى مهككه ييه، كه ئەو رايه له هه موويان به هيترت.

٢- ئەم سووره ته سووره تىكى مهدينه ييه، له بهر ئەوهى باسى جهادو كوچ كردن و، هه ندىك شتى تيدا كراوه كه ده شوبه يتته نيوه پوكى سووره ته مهدينه ييه كان.

٣- ئەم سووره ته مهككه ييه، جكه له هه ندىكى، يان دوو تايه تى سه رها كه له مهدينه دابه زيون.

راي بهنده ئەوه يه: كه ئەم سووره ته مهككه ييه، له كوئايى قوناغى مهككه دا هاتوته خوار، بهر له كوچ كردن، واته: كوچ كردنى پيغه مبه ر ﷺ بۆ مهدينه، وايپنده چى له سه رها تاو گهرمه ي كوچ كردنى هاوه لان (خوا لتيان پارزيى) دا بۆ به ثريب هاتبته خوار، چونكه به لاي كه مهوه سالىك، دوو سالى پيش ئەوهى پيغه مبه ر ﷺ كوچ بكات بۆ مهدينه، به ثريبه كان مسولمان بوون و پيغه مبه ريش ﷺ هه ندىك له هاوه لانيشى مؤلته داون، نيجا چ وهك بانكه وازكار، چ وهك غۆ ده رباز كردن له دهست نازارو نه شكه نجه ي كافره كان، كه كوچ بكهن بۆ به ثريب.

(١) ذكره السيوطي في (الدر المنثور) (٤٤٩/٦) ونسبه لابن الضريس والتحاس وابن مردويه في (الذليل). الإستيعاب في بيان الأسباب، ج٣، ص٤٩.

بۆیەش هەندیک لە زانیان گوتووینە: (هَذِهِ السُّورَةُ آخِرُ مَا نَزَّلَ بِكَ) نەم سوورەتە کۆتایشتیکە لە شاری مەککە، لە قۆناغی مەککەدا داوەزیووە.

(٣)- ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

ریزبەندیی نەم سوورەتە لە دابەزین (ترتیب النُّزول) دا (٨٥)ە، واتە: (٨٤) سوورەت لە پێش نەم سوورەتەو دابەزیون و ئەمە هەشتاو پێنجەمینیانەو، پێش (المطففين) و دواى (الروم) دابەزیووە.

لە ریزبەندیی موصحفیش دا کە هاوێلان (خوا لێیان پازیبێ) لە دوو توێی موصحفدا، سوورەتەکانیان کۆکردوونەو، ریزبەندیی نەم سوورەتە (٢٩)یە^(١).

(٤)- ژمارەى ئایەتەکانى:

ژمارەى ئایەتەکانى نەم سوورەتە، بە یەكدهنگی هەموو ژمێرەران (ئەوانەى کە ئایەتەکانى قورئانیان ژماردوون) شەست و نۆ (٦٩)یە.

(٥)- نێوەڕۆکی:

نێوەڕۆکی نەم سوورەتەش هەمان نێوەڕۆکی سوورەتە مەککەییەکانە، لە باسی: خواپەرستیی و، خوا بەیەكگرتن لە پەرستیداو، بەلگەکانى خواناسیی لە دیاردەو دیمەنە دلبزوتنەکانى گەردوون، بەسەرھاتی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

(١) نێمە لە کتیبی: (بأله خزمەت قورئان دا بین)، بە درێژی و، بە وردیی باسی چۆنیەتى ریزبەندیی سوورەتەکاغان کردو، لە نێو دوو توێی موصحفدا، چ لە سەردەمی ئەبوو بەکردا بە پێشخاری عومەر، چ دواتر لە سەردەمی عوسماندا (خوا لە هەموویان پازى بێ).

بەلام لێکۆلینەوێ تێرو تەسەلتمان لەویارەو لە کتیبی: (قورئان مەزن لە نۆزده تەوێردا) کردو، کە تێستا لەژێر چاپە.

وَالسَّلَامُ)، که لەم سووڤەتەدا ئاماژەیەک بە بەسەرھاتی نووح کراوە، گۆشەبەک لە بەسەرھاتی ئیبراھیم باسکراوە، ھەروەھا بەسەرھاتی لوط، دواوی ئاماژەبەک کراوە بە بەسەرھاتی شوعەیب لەگەڵ گەلی مەدیەن، دواوی ناوی ھەر کام لە گەلی عادو سەموود ھیتراوە، ھەروەھا ناوی ھەریەکە لە قاروون و فیرعەون و ھامان ھیتراوە، کە موسا بە بەلگە ڤوونەکانەوہ بۆ لایان ڤەوانە کراوە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

ھەروەھا باسی خۆڤاگریی لەسەر ئازارو مەینەتی و ناپەھەتیبەکان کراوە، باسی ئاماژەکردن بە کۆچکردنی ھاوہلان کراوە، کە دیارە پێش ئەوہی ھاوہلان کۆچ بکەن بۆ یەئەرب، پێش دوو جار کۆچیان کردوہ بۆ ھەبەشە، ھەروەھا لەم سووڤەتەدا ئیسپاتی پێغەمبەرایەتی و وەحیی کراوە، باسی زیندووبوونەوہو سزاو پاداشتی خوا لە ڤۆژی دواوی دا کراوە.

٦- تاییبەتمەندییەکانی:

ھەر کام لە سووڤەتەکانی ڤورئان، کۆمەڵیک تاییبەتمەندییان ھەن، واتە: کۆمەڵیک جیاکەرەویان ھەن، کە تەنیا لەو سووڤەتەدا ھەن، لەم سووڤەتەش دا ئاماژە بە پێنجیان دەکەین:

١- باسی جیھادو تاقیکردنەوہ (بەلادە)ی خوا بۆ بەندەکانی لەسەرەتاو کۆتایی سووڤەتەکەدا ھاتوہ، بەلام وشە (جھاد) بە جەمک و واتای گشتیی و فراوانی بە کارھیتراوە، نەک جەمک و واتای تاییبەت کە جەنگ و فیداکاری و بەرەنگاربوونەوہیە.

٢- وشە (العنکبوت) جالجالۆکە، کە لە ھەندیک شوێن پێی دەلێن: پیرەمۆتەو، لە ھەندیک شوێن پێی دەلێن: جۆلاییکەر، تەنیا لەم سووڤەتەدا ھاتوہ، وێنە پێ ھیتراوەتەو، وێنە بە مالی جالجالۆکە ھیتراوەتەو، بۆ ئەوانە ی پەنا دەبەنە بەر جگە لە خوا، جگە لە خوا دەکەنە سەرپەشتیارو دۆست و پەرسراوی خۆیان.

۳- ته نیا لهم سوږه ته دا وشه ی (سُبُلًا) پالدر او ته لای خوا ﷻ. وهک ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهَبِيَنَّهُمْ سُبُلًا﴾، واته: نه وانه ی له پیتاوی تیمه دا تیده کوئن، پربازه کانی خو منیان پیشان ده دهن، چونکه تیکو شان بو لای خوا، بو به رفه رار کردنی به رنامه و ثابینی خوا، پویستی به پربازو شتوازی جوړاو جوړ ده کات، به پتی گوړانی ژینکو ههل ومهرجه کان، وشه ی (سُبُلًا) ش ته نیا لیره دا به کاره پتراوه، به لن، له سوږه تی (النحل) دا خوا ده فهرموئ: ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ (۳۶) النحل، به لام (سُبُلًا) ته نیا لیره دا هاتوه، له ویش که ده فهرموئ: ﴿فَأَسْأَلُكَ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا﴾ (۳۷) النحل، واته: به ملکه چیی به دوا ی پربازه کانی په روه ردگار ت بکه وه، نهو حال ته غه ریزی هی خوا ﷻ. بو هه نگی داناوه، که چون هه نگوین دروست بکات و، شیلای گولان بمژی، له ویدا مه به ست له وه به.

۴- ته نیا لهم سوږه ته باسی ماوه ی مانه وه ی نوح ﷺ کراوه، که بریتی بووه: له نو سده دو په نجا (۹۵۰) سال پیش تو فان، وهک ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾، واته: پیش تو فان، نوح نو سده دو په نجا سال وهک پیغه مبه ر له نیو که له که یدا ماوه ته وه.

۵- لهم سوږه ته دا باسی چوار جوړه سزادانی خوا بو که له یاخییه کان کراوه، نهوه ی بته یادم، ته نیا لهم سوږه ته دا هم چوار جوړه سزایه، ناوا به دوا ی به کدا هاتوون:

- ا- ﴿فَيَنْهَبُهُم مِّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾.
- ب- ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾.
- ج- ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾.
- د- ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا﴾.

نهم چوار جوړه سزایه (حَاصِبٌ، صَيْحَةٌ، خَسَفٌ، غَرَقٌ) ته نیا لهم نایه تی ژماره (۴۰) ی سوږه تی (العنكبوت) دا، بهو شتویه هاتوون، که خوا ﷻ که له

ياخىيەكانى، يان زۆرىي ھەرە زۆرى گەلە ياخىيەكانى بە يەككىگ، يان زياتر لەو چوار جۆرە سزايە فەوتاندوھ.

(۷) - دابەشکردنى بۆ چەند دەرسلىك:

ئىمە ئەو شەست و نۆ (۶۹) ئايەتە، بۆ پىتئىچ دەرس دابەش دەكەين:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۲) دەگرىتە خۇي، ئەم سىزدە ئايەتە وەك پىشەكىي وان بۆ كۆي بابەتەكانى دىكە، كە لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتوون.

دەرسى دووھم: ئايەتەكانى: (۱۴ - ۲۷)، واتە: چواردە ئايەت، كە بەسەرھاتى نووح عليه السلام زۆر بە كورتىي و ئامازە ئاساو، بەسەرھاتى ئىبراھىم عليه السلام تارادەيەك بەدرىزىي لەو چواردە ئايەتەدا خراونە ڤوو.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۸ - ۴۰)، واتە: (۱۲) ئايەت، كە وىڭراي بەسەرھاتى لىووط عليه السلام لەگەل گەلە ڤەوشت نزمەكەي دا، ئامازەكىش كرلەو بە بەسەرھاتى شوعەيب عليه السلام گەلى مەدىيەن و، ناوى ھەر كام لە گەلەكانى: عادو سەموود ھىتراو، ھەرۋەھا ناوى قاروون و فىرعەون و ھامانىش ھىتراو، كە مووسايان بە بەلگە ڤۆشنەكانەوہ بۆلا ڤەوانكرلەو و بەلگە ڤۆشنەكانى خواي بۆ بردوون.

دەرسى چواردەم: ئايەتەكانى: (۴۱ - ۵۵)، واتە: (۱۵) ئايەت، كە لەو پازدە ئايەتەدا خوا تعالى وىتەي بە مالى جالجالۆكە ھىتاوہتەوہ، بۆ ئەوانەي كە جگە لە خوا دەكەنە سەرپەرشتيارو دۆست و پشتيان و پەرستراي خۇيان، ئىجا باسى ئەوہ كرلەو كە خوا تعالى ئەم گەردوونەي بە ھەق نەبى ئەھىتاوہتە دى، دوايى فەرمانى كردوہ بە پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم كە قورئان بخوتىن و نوڭز بەرپا بكات، دوايى باسى قورئان كرلەو، ئەو شوبھەو تۆمەتانەي ناھەزانى ئىسلام ئاراستەي قورئانيان كردوہ دەيانگەن، خواي زاناو شارەزا وەلەمى داوئەوہ، پاشان وەلەمى ئەوانەي داوايان دەكرەك كە موھەممەد صلى الله عليه وسلم پىغەمبەرى كۆتايىش، وەك پىغەمبەرانى

پیش خوی موعجزه بهر هسته کان و، یاساډه کانی له ږووی بهر هسته یوه بؤ
 بښ، خوی پهره ډگار وهلمی دلونه وه که قورښان کافیهو یاساډه، به لم عقل و
 هوښی مړوڅه کان ده دوتنن، نه که ههسته وه ره کانیان بدوتنن، بؤ که سیک که
 بیه وی بږوا بښنن قورښان به سهو، قورښان به لکه ی پیغمبره ی کوتایه ﷺ دواپی
 باسی ږوی دواپی و باسی چاره نووسی شومی بیږوا یان کراوه، که چوڼ په له
 ده که له هانتی سزای خوا، له حالیکدا که سزای خوا ژور لیان نیزیکه و،
 دوزه خ نابلو وځی دلون.

درسی پینجه م و کوتای: ثابته کانی: (۵۶ - ۶۹)، واته: چورده ثابته، باسی
 کچکردن و هاندانی خوا بؤ کچکردنی ږواداران و، نه مانه وه یان له ژر زه خت و
 فشاری کافره کاند، که ږتی دینداری و خوا په رستیان لږ ده گرن، ههروه ها نه و
 شتانه ش که دهنه په رچ و کوسپ له بهر ده میاندا، خوا ﷺ لایداون، دواپی
 ژماره یه که له دیمه نه کانی گه ردوون و نیعمه ته کانی خوا له ژپانی مړوځدا
 خراونه ږوو، بؤ زیاتر هاندانی ږواداران که به ره و خوا، به ره و نه و شوښه ی
 که په زامه ندی خوی لیه و ده توان دینداری لږ بکه ن، کچ بکه ن، پاشان
 باسی ژپانی دنیاو، ژپانی ږوی دواپی کراوه، دیسان چهن د نیعمه ټیکي دیکه،
 هیزاونه وه بیړی نه وانه ی له ږوځاری پیغمبره ﷺ دابوون، به هه مو لایه که وه.

له کوتاییدا خوا ﷺ پیغمبره ی خاتم ﷺ، شونکه و توانی، موځده یان
 پنده دات که نه گه له پیناوی نه ودا ټیکوڅن، ږتازه کانی خو یان پینان
 دده دات و سر راستیان ده کات و، پینان ږاده که به نن که به دلنپایی خوا له که ل
 چاکه کاراندا یه.

❖ ده‌رسی یه‌گه‌م ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سىز دە (۱۳) ئايەتى سەرەتاي سۈرەتى (الْعَنْكَبُوت) پىكىدى:
(۱ - ۱۳)، كە وەك پىشەكىي وان بۆ كۆى ئايەتەكانى دىكە، لەم سىز دە ئايەتەدا
خوا باسى مەسۇگەربوونى تاقىكرانەوہى بېرواداران و، لە يەك ھەلاۋىردرانى
پاستان و درۆزنانى كردوہ.

پاشان باسى ئاتاجىسى مەروفي بە ھەولدانى خۆى و بېتيازى خولو، باسى
خەسلەتە بنەرتىبەكانى مەسۇلمانان و، چۆنەتتى مامەلەيان لەگەل باب و
داپكىان دا، كرلوہ.

لە كۆتايىسى دا باسى كەسانىكى لاف لىدەرى خۆرانەگر لە تاقىكرانەوہدا كرلوہ،
قسەى كافەرەكان بەرانبەر بە بېرواداران كە ئەگەر بە قسەيان بكن و ھەلگەپنەوہ،
ئەوہ گوناھەكانيان وەئەستۆ دەگرن، كە بىگومان قسەكەيان پاست نەبووہ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ (۱) أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲) وَلَقَدْ
فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (۳) أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُوا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (۴) مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۵) وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
(۶) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنْتُمْ كَرِيمٌ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابٌ إِنَّهُ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِن خَطِيئَتِهِمْ مِن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنَّا لَا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْنُنَّ يَوْمَ الْعِقَابِ عَمَّا كَانُوا يَقَرُّونَ ﴿١٣﴾

مانای ده‌قارو ده‌قی نابه‌ته‌کان

۱- به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، نه‌لیف، لام، میم ﴿۱﴾ نایا خه‌لک پیتان وایه ته‌نیا به‌ونده که بلین: پروامان هیتا، وازیان لی ده‌هتیرئ و تاقیی ناکرینه‌وه؟ ﴿۲﴾ له حالیکدا که به دلناییی نه‌وانه‌ی پیش نه‌وامان تاقیکردنه‌وه، که سه‌ره‌نجام خوا نه‌وانه‌ی راستیان کردوه بزانتی و، نه‌وانه‌ش بزانتی که دروکارن (له‌سه‌ر نه‌ریز و اقیع راستیی و درویان ده‌ربکه‌وئ) ﴿۳﴾ یان نایا نه‌وانه‌ی خراپان ده‌کن پیتان وایه پشیمان ده‌که‌ونه‌وه (له ده‌ستمان قوتار ده‌بن!) نه‌وه خراپترین بو‌چوون و بریاره که بیتکه‌یون ﴿۴﴾ هر که‌س به هیوای دیداری خوایه (با مشووری خوئی بضوات چونکه) بیتکومان کاتی دیداریکراوی خوا (بو هاتنی دیداری خوا) هه‌ردئ و، نه‌ویش بیسه‌ری زانایه ﴿۵﴾ هه‌ر که‌س‌یکیش (له پئی خوا‌دا تیتکه‌وشت) نه‌وه بو‌سوودی خوئی تیده‌کوشت، چونکه به دلناییی خوا له جیهانیان بیتیاره ﴿۶﴾ نه‌وانه‌ش که پروایان هیتاوه‌وه کرده‌وه چاکه‌کان

ده‌کهن، مسوگر خرابه‌کانیان لَی ده‌سینه‌وو، به پیتی باشت‌رینی کرده‌وه‌کانیان پاداشتیان ده‌دینه‌وه ﴿۷﴾ مرؤفیشمان له باره‌ی باب و دایکیموه به چاکه‌کاری پاسبارد (که چاکه‌یان له‌که‌لدا بکات و پتشمان‌راکه‌یاند:) ته‌گه‌ر زو‌ریشیان هه‌وَل له‌که‌ل‌دای، شتیک بکه‌یه هاوبه‌شم که زانیاریت له باره‌یه‌وه نیه (چونکه بوونی نیه) به قسه‌یان مه‌که، که‌رانه‌وه‌تان بۆ لای منه‌و، له باره‌ی نه‌وه‌وه که ده‌تان‌کرد هه‌والتان پتده‌دهم (تنجا به گو‌تره‌ی کرده‌وه‌کان سزا، یان پاداشت هه‌یه) ﴿۸﴾ به دنیاییش نه‌وانه‌ی پروایان هتیاوه‌وو کرده‌وه باشه‌کان ده‌کهن، ده‌یان‌خه‌ینه نیو (پیزی) چاکانه‌وه ﴿۹﴾ له خه‌ل‌کیش که‌سی وا هه‌یه ده‌لَی: پروامان به خوا هتیاوه، که‌چی که له‌سه‌ر خوا نازاردرا، به‌لای نازاردانی خه‌ل‌ک وه‌ک سزاو نازاردانی خوا داده‌نی و، نه‌گه‌ر یارمه‌تیی و سه‌رخستنی‌کیش بی له په‌روه‌ردگارته‌وه، ده‌لَین: بئگومان تيمه‌ش له‌که‌لتان بووین و هاوبه‌شین، ئایا خوا زان‌تر نیه به‌وه‌ی که له سینه‌کانی جیهانیاندا هه‌یه؟ ﴿۱۰﴾ به دنیاییش خوا نه‌وانه ده‌زانَی (و ده‌ناسَی) که پروایان هتیاوه‌وو، مسوگر ده‌غه‌ل و مونا‌فقه‌کانیش ده‌زانَی و پتیان ناشنايه ﴿۱۱﴾ نه‌وانه‌ش که بی‌پروا بوون، به‌وانه‌یان گو‌ت که پروایان هتیاوه: ئیوه شو‌ن پ‌یازه‌که‌مان بکه‌ون، با گونا‌هه‌کانتان له جیاتیتان هه‌ل‌گیرن، هه‌ل‌به‌ته هیچ شتیک له گونا‌هه‌کانیان له جیاتیان هه‌ل‌نا‌گرن (و له کو‌لیان نا‌که‌نه‌وه‌و)، بئگومان نه‌وان درو‌کارن ﴿۱۲﴾ به دنیاییش نه‌وان (کافره سه‌رمه‌شقه‌کان) قورساییه‌کانی خو‌یان هه‌ل‌ده‌گرن و، کو‌مه‌لیک قورسای و‌ت‌پای قورساییه‌کانیان (هه‌ل‌ده‌گرن) و، له رۆ‌زی قیامه‌تیشدا له باره‌ی نه‌وه‌وه که هه‌ل‌ده‌به‌ستن، لَیان ده‌پرس‌یته‌وه ﴿۱۳﴾.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَحْسِبَ): (آ) لێره دا هه مزه (أ) ی پرسیار کردن (اسْتَفْهَمَ) د، (حَسِبَ أَيْ: ظَنُّ)،
واته: ئایا پیتی وایه؟ وا ده زانی، وا گومان ده بات.

(لَا يُفْتَنُونَ): (لَا يُفْتَنُونَ، لَا يُتْلُونَ، لَا يُؤْذَنُونَ)، واته: ئایا پیتان وایه ناجه پیتێرن؟
تاقیبا کرێنه وه؟ ئازار نادرین و ناره هه تیان به سه ر نایه ت؟

(جَهْدَ): واته: زۆر تیکۆشاوه، (الْجَهْدُ: مَبَالِغَةُ فِي الْجُهْدِ الَّذِي هُوَ مَصْدَرُ جَهَدَ
كَمْتَعٌ، (جَهَادٌ): زێده رۆیکردنه له (جُهْدٌ) د، (جُهْدٌ) یانی: هه وڵ و تیکۆشان،
چاوگی (جَهْدٌ) به، (جَهْدٌ يَجْهَدُ جُهْدًا)، یان (جَهْدٌ يَجْهَدُ جَهْدًا) وه ک (مَنْعَ يَنْعُ
مَنْعًا)، ئنجا (جَهْدٌ)، ناوه که به و (جُهْدٌ) چاوگه که به.

(وَوَصَّيْنَا): واته: ناموزگار ییمان کردوه، (وَصَّى كَأَوْصَى، وَالْوَصِيَّةُ: أَمْرٌ بِفِعْلِ شَيْءٍ فِي
مَغِيبِ الْأَمْرِ بِهِ، فَبَيَّ الْإِنْصَاءِ مَعْنَى التَّخْرِيطِ)، (وَصَّى): وه ک (أَوْصَى) به ک واتایان
هه به، (وَصَاةٌ وَأَوْصَاةٌ)، (وَصَّى بِهِ، وَأَوْصَى بِهِ)، (وَصِيَّةٌ): فرمانه به شتیک له
کاتیکدا که فرمانی نه که ره وێ نیه، بۆیه له وشه ی وه سیه ت کردندا مانای
هاندان و پالێوه نان هه به.

(وَأَنْفَالًا): (أَنْفَالُ جَمْعُ ثَغْلٍ، مِثْلُ أَوْزَارٍ جَمْعُ وَزْرٍ، يُعْبَرُ بِهَا عَنِ الْأَثَامِ)، (أَنْفَالُ):
کۆی (ثَغْلٌ) د، (ثَغْلٌ) قورسای، (أَنْفَالُ) قورسایه کان، وه ک: (وَزْرٌ) که به (أَوْزَارٍ)
کۆده کرێنه وه، که به هه مان شێوه هه به مانای قورسای، یان کۆلیکران دێ و،
ته به به به (أَنْفَالُ) و (أَوْزَارٍ) ده کړی له گونا هه کان، چونکه گونا هیش باری شانی
نێنسان قورس ده کات.

هوى هاتنه خوارهوى نايه ته كان

(١) - هوى هاتنه خوارهوى نهم سى نايه ته: ﴿الرَّ ١﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُبْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾. له وبارده نهم دهقه گيردراوده ته وه:

{عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: إِنَّهَا نَزَلَتْ، يَغْنِي: ﴿الرَّ ١﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُبْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾} فِي أَنَابِ كَانُوا بِتَكَّة أَقْرَبُوا بِالإِسْلَامِ، فَكَتَبَ إِلَيْهِمْ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ: إِنَّهُ لَا يَقْبَلُ مِنْكُمْ إِفْرَارًا بِالإِسْلَامِ حَتَّى تُهَاجِرُوا، فَخَرَجُوا غَامِدِينَ إِلَى الْمَدِينَةِ، فَاتَّبَعَهُمُ الْمُشْرِكُونَ قَرَدُوهُمْ، فَتَزَلَّتْ فِيهِمْ هَذِهِ آيَةُ، فَكَتَبُوا إِلَيْهِمْ: إِنَّهُ قَدْ نَزَلَتْ فِيكُمْ آيَةٌ كَذَا وَكَذَا، فَقَالُوا: تَخْرُجْ، فَإِنِ اتَّبَعْنَا أَحَدًا قَاتَلْنَاهُ؛ قَالَ: فَخَرَجُوا فَاتَّبَعَهُمُ الْمُشْرِكُونَ فَقَاتَلُوهُمْ ثُمَّ فَمِنَهُمْ مَنْ قُتِلَ، وَمِنْهُمْ مَنْ نَجَا، فَأَنزَلَهُ اللَّهُ فِيهِمْ: ﴿ثُمَّ إِنَّكَ رَبُّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثَمَّ جَاهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧﴾﴾ (النحل: ١٧).

واته: شه عيبى ده لن: ﴿الرَّ ١﴾ أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُبْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿٣﴾. له باره كى سايته كه وه هاتنه خوار كه له مه ككه بوون، دانيان به نيسلامدا هيتابوو، هاوه لاني موحه ممه د ﷺ له مه دينه وه (دياره نه وانه كى كه زووتر كوچيان كرده) بويان نووسين كه دان هيتان به نيسلامتاندا لى قبوول ناكري تاكلو كوچ نه كهن، نه وانيش رويشت چوونه ده رو رويان كرده مه دينه، به لَم

(١) أخرجه الطبري في تفسيره: ٢٧٦٥٥، وابن أبي حاتم في تفسيره: ١٧١٣١، قال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: قلناه: وسنده ضعيف. ج ٣، ص ٤٢.

هاوبهش بؤ خوادانه ردهكان شوئتيان كهوتن، گيراياننهوه، له باردي وانمهوه نهم
 نايهتانه هاتنه خوار، تنجا نهوانهي كه كوچيان كرد بؤ مهدينه، بؤيان نووسين
 كه له بارهتانهوه فلان تايهت و فلان تايهت هاتوته خوار، تنجا نهوانهي كه له
 مهككه مابوونهوه گوټيان: لهمهودوا دهردهچين، نهگهر كهسيك شوټيمان كهوت
 لهگهلي دهجهنكين، دهرچوون، هاوبهش بؤ خوادانهرهكانيش شوټيان كهوتن
 و نهوانيش لهگهليان جهنگان، دهستهوهكريان كرد، ههيانبوو كوژراو ههشيان
 بوو دهرزابوو، خوا له باردي نهوانهوه نهم نايهتهي دابهزاند: ﴿ثُمَّ إِنَّكَ
 رَبَّنَا لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَرْنَا لَهُمْ جَنَّاتٍ دَرَجَاتٍ أُولَئِكَ رِجَالُ
 مِنْ بَعْدِهَا لَعَلَّوْا رَحِيمٌ﴾ النحل، واته: تنجا به دلنيابي پهروهردگارت بؤ
 كهساټيك كه كوچيان كردوه، دواي نهوهي نازار دراوون و سزا دراوون و، نهشكهنجه
 دراوون، دوايي تيكوشاوون و خوږاگر بوون، به دلنيابي پهروهردگارت لټيورددي
 ميهرهبان به رانبهريان.

٢- هوي هاتنه خوارهوهي نهم نايهتهي كه خوا تتيذا ددهرموي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ حَسَنًا وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرَكَ بِمَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
 فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، چهند پيوايه تيك هاتوون، تيمه يهكيكيايمان هيتاوه:

﴿عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أُمِّي: أَلَيْسَ تَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ
 يَأْمُرُكَ بِصَلَةِ الرَّحِيمِ وَبِرِّ الْوَالِدَيْنِ؟ فَوَاللَّهِ، لَا أَكُلُ طَعَامًا، وَلَا أَشْرَبُ شَرَابًا حَتَّىٰ تَكْفُرَ،
 وَلَمْ تَأْكُلْ طَعَامًا وَلَمْ تَشْرَبْ شَرَابًا، وَكَانُوا إِذَا أَرَادُوا أَنْ يُطْعَمَوْهَا شَجَرُوا فَمَهَا بَعْضًا
 فَيَصِيبُونَ فِيهِ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَسَنًا...﴾
 (أخرجه أحمد: ١٥٦٧ وغيره، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن، والبخاري: ١١٤٩، واللفظ له).

واته: سهعدی کوری ته بی وهققاص (خوا لټی پازی بی) دهلي: دايکم پتي
 کوتم: نایا تو پیت وانیه که خوا فهرماني پی کردووی په یوهندیی خزمایه تی
 بگه یه نی و، له گه ل باب و دایکتدا چاک بی؟ سوئند به خوا نه هیچ خواردنیک

دەخۆم، نە هیچ شلەمەنیەک دەخۆمەو، تاکو هەلنەگەرتیەو و بێپروا نەبی (تاكو بېپروا نەبی بە موحەممەد ﷺ و بە تیسلام)، سۆتێدەگە ی خۆی بردە سەر، هیچ خواردنی نەخواردو، هیچ خواردنەو ی نەخواردەو، نەگەر ویستبایان خواردنێکی بدەن، بە گۆچانێک، (بە دارێک شتێک) زاریان لیکدەکردەو، خواردن یان خواردنەویان لە زاری دەکرد، لەو بارەو نەم ئایەتە هاتە خوار: کە لەگەڵ باب و دایکتان چاک بن، بەلام نەگەر هەولیان لەگەڵدان تاكو بېپروا بن، هاوبەشم بۆ دابنن، بە قسەیان مەکن، (نەگەرنا لەبۆاری دیکەدا چۆن چاکە لەگەڵیان دا، وابن).

هەلبەتە ئەمە لە سوورەتی (لقمان) و (الإسراء) و (الأحقاف) یشدا هاتو، بە ئەعبیری نزیك لەو ئەعبیرە ی کە لەم سوورەتە موبارەکەدا هاتو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک گوتمان: ئەم سێزده ئایەتە وەک پێشەکیی وان، بۆ کۆی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، نەجا خوا پشتیوان بێ، لەبەر ئەوەی باسێکی سەر بەخۆ دەکەین لە بارەی تاقییکردنەوهی خواوە بۆ بەندەکانی، لێرەدا بە کورتیی مانای گشتیی ئایەتەکان دەکەین و زۆر ناچینه ئێو وردەکارییه‌کانەوه:

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: (بسم الله الرحمن الرحيم):

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده.

واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایە، لەکاتی گووتنی ئەم رسته موبارەكەشدا بەلای کەمەوه، دەبێ ئەم چوار واتایە لە عەقڵ و دڵ دا بچەسپێژین:

١) ئەم کارە تەنها بۆ خوا دەکەم.

٢) - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەیکەم.

٣) - ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوای پەرورەدگار دەیکەم.

٤) - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجامی دەدەم.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ئەمانە، سێ پێتن: ئەلیف، لام، میم، زۆر جاری دیکەش قسەمان لەو بارەوه کردووە، کە ئەو پێتە پچر پچرانە لە سەرەتای بیست و نۆ (٢٩) لە سوورەتەکانی قورئان دا هاتوون، کە زۆربەیان سوورەتە مەککەییەکانن و، دووانیشیان سوورەتە مەدینەییەکانن، زانایان لە بارەی هاتنی ئەم پێتە پچر پچرانە (الْخُرُوفُ لِلْقُطْعَةِ) وه، زۆر شتیان کوتووە، باشتەین بۆچوون هەر ئەوەیە کە بگوترێ: خوا ﷻ دەیهوێ بە مرقفەکان بفرموی: ئەو قورئانەیی لەبەر دەستاندایەو، لە بەرانبەریدا دەستەوسانن، کە نەک قورئانێکی وەک ئەو، بگرە

ده سووره تی وهك هی ویش ناهینن و ته نانه ت سووره تیکیش!، نهو قورئانه هر لهو پیت و دهنگانه پتکهاتوه که له نووسیندا به کاریان دیتن، له فسه کردندا به کاریان دیتن، پته کانی: تهلیف و لام و صادو قاف تاکو کوئایی، کهوانه که نه تانوانی وهك قورئان، یان وهك ده سووره تی قورئان، یان سووره تیکی قورئان بیتن، له کاتیکدا که رهسته کهش له بهر دهستاندا ههیه، نهوه دنیایا بن که خوایهك ﴿لَهُوْهُ رَمَائِشْتَهی فِه رَمُووه، به دیهینته ری تپوهش و هی هه موو شتیکیشه و په روه ردگاری هه موو شتیکیشه، بۆیهش فِه رَمَائِشْتَه کهشی له فهدهر خۆیه تی، هیچ کهس ناتوانی وینهی فِه رَمَائِشْتَه خوا بیتن، چ زۆری چ کهمی.

﴿أَحِبَّ النَّاسَ أَنْ يَرْكُوزَ أَنْ يَقُولُوا أَمْسَا﴾ تابا خه لک پشیان وایه، وا ده زانن، وازیان لی بهیترتی ههر بهوه ندهی که ده لیتن: بڕوامان هینا، ﴿وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾، به بی نهوهی تاقیبکری نهوه: نایا که ده لیتن: بڕوامان هینا، راست ده کهن یان راست ناکه، نایا تاکو چ راده بهک نهوه حه قیقه تیکه و ته عبیریان لی کردوه، پش نهوهی به زمان ته عبیری لیتکه، له عه قل و دلیاندا جیکیر بووه؟ نه گهر پشیان وابی نهوه خه یال پلویان کردوه، به هه له دا چوون، بۆچی؟

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، به دنیایی تپمه نهوانی پش و ایمان که بڕویان هیناوه، تاقیکردنه وهوه، جه رباندمان، تالیی و شیرینی، هه ورارزو نشیتوو، سه رماو گهرمایان هاته پتی، نازارو ناپه حه تیایان هاته پتی.

ئنجا له نهنجامی تاقیکردنه وه که دا ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾، خوا نهوانه ده زانی که راستیان کردوه، نهوانهش ده زانی که دروکارن، واته: له نهنجامی تاقیکردنه وه که دا له سه ره زانی واقع ده رده کهون و ده زانرین، نه گهرنا خوا ﴿لَهُوْهُ رَمَائِشْتَهی فِه رَمُووه، به زانیاری بیسنووری خۆی، پش تاقیکردنه وهش ههر ناسیونی و، زانیونی، به لام له سه ره زانی واقع دواي نهوهی تاقیده کری نهوه، جهوه ره و چیه تیایان ده رده کهوئی.

﴿ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُوا ﴾، یان تایا نهوانه‌ی کرده‌وه خراپه‌کان ده‌کهن، پښان وایه پتشان ده‌کونه‌وه؟ له ده‌ستمان قوتار دهب‌ن و دهر‌باز دهب‌ن؟ ﴿ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾، نه‌وه خراپ‌ترین حوکمه که ده‌یدهن، خراپ‌ترین بۆچونه، خراپ‌ترین بریاره ده‌یدهن و راست نیه، ﴿ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ ﴾، ههر که سټیک به نومیدی دیداری خواپه، واته: له به‌هشت و له رۆزی دواپی دا بچته به‌هشت و به دیداری خوا شاد بڼ، ﴿ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ﴾، به دنیایی کاتی خوا، شهو کاته‌ی خوا دیاریک‌دوه بۆ شهوی به‌نده‌کانی به دیداری شاد بڼ و، لټورسینه‌وه سزاو پاداشت بۆ به‌نده‌کانی بیتنه‌گورې، به تنکید ههر دې، به دنیایی، ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، نه‌ویش بیسه‌ری زانابه، ده‌زانی چیان‌گوتوهو ده‌زانی چیان‌ک‌دوه، ده‌بیستی چیان‌گوتوهو، ده‌شزانی چیان‌ک‌دوه.

﴿ وَمَنْ جَهَدْ فَإِنَّمَا يَجْهَدُ لِنَفْسِهِ ﴾، ههر که سټیکش زور تټیکوشتن و هه‌ول بدات و ته‌قه‌لا بکات، به دنیایی تټیکوشانه‌که‌ی به سوودی خو به‌تی، خوئی لټی به‌هرمه‌نده، بۆچی؟ ﴿ إِنْ اللَّهُ لَفِي عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾، به دنیایی خوا بیتنازهو ده‌وله‌م‌نده له جیهانیان و پتویتی پښان نیه، ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ﴾، نه‌وانه‌ش که له پتناوی خوادا تیده‌کوشتن، با پښان وانه‌بڼ پهنج و زه‌حمت و ته‌قه‌لایه‌که‌یان، ههر ته‌نیا نه‌ونده‌یه پتی ده‌چنه به‌هشت، به‌لکو وټرای نه‌وه‌ش، نه‌وانه‌ی پروایان هټناوهو، کرده‌وه باشه‌کان نه‌نجام دده‌دن، به دنیایی خراپه‌کانیان لی ده‌سرپنه‌وهو، پاکیان ده‌که‌ینه‌وه، ﴿ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾، هه‌روه‌ها به دنیایی پاداشتیان دده‌دینه‌وه به باشرینی شهو کرده‌وانه‌ی ده‌یکهن، واته: باشرینی کرده‌ویان ده‌که‌ینه‌و پتوه‌ر بۆ پاداشت دانه‌ویان، یاخود پاداشتی باشرینی کرده‌ویان دده‌دینه‌وه، که باشرینی کرده‌ویان شه‌وانه‌ن بۆ خوا نه‌نجام درابڼ، به پتی به‌رنامه‌ی خوا بڼ و، په‌زانه‌ندیی خوی په‌روه‌دگاریان تیدا په‌چاو کرابڼ.

نجا له بواړی مامه لای مړوځ له گه ل باب و دایکید، له بهر نه وهی که
 نزیکتړن باز نه به له مړوځه وه، له په یوه نندیه کومه لایه تیه کان دا، ددغه رموی:
 ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِرِأْدَيْهِ حُسْنًا﴾، هه روه ها مړوځمان راسپاردوه، ناموزگار ییمان
 کردوه، له باره ی باب و دایکيه وه به چاکه، پامانسپاردوه که چاکه یان له گه ل
 بکات، یانی: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ أَنْ يَحْسِنَ إِلَيْهِمَا حُسْنًا)، ﴿وَأَنْ جَهْدَاكَ
 لِلشَّرِّ فِي مَا بَيْنَكَ إِلَيْهِ عِلْمٌ﴾، به لایم نه گهر زور هه ولیان له گه ل دای، شتیک
 بکه به هاو به شم که زانیاریت پتی نیه، واته: بوونی نیه چونکه شتیک که
 نه بی، زانیاری خوا پتوه ی په یوه ست نابی، واته: هه ولیان له گه ل دای شتیک
 بکه ی به هاو به شم که هاو به ش نیهو، له سر نه رزی واقع بوونی نیه، ته نیا
 له خه یال دان و وه همی هاو به ش بو خوا دانره کاند هه به، ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾،
 له وه دا گو تر پیه لیبیان مه که و به قسه یان مه که، له گه لیان باشبه، به لایم له کافر
 بوون و له هاو به ش بو خوا دانان، به لکو له گونا هو تاواندا به قسه یان مه که،
 ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، که رانه وه تان به س بو لای منهو، دینه وه لای من، ﴿فَأَنْتُمْ كُرُمًا
 كَثْرًا تَعْمَلُونَ﴾، نجا نهو کاته هه ولتان پتی ددهم به وهی که ده تان کرد، واته:
 نه گهر خراب بی، سزاتان ددهم و، نه گهر باش بی پاداشستان ده ده مه وه، که واته
 بزائن چو ن دینه وه بو دیدارو خزمه تی من.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، دوو باره ی ده کاته وه: هه روه ها نه وانه ی
 بروایان هیتاوه به هه موو نهو شتانه ی پتویسته بروایان پتی به پتیری و، کرده وه
 باشه کانیان نه نجام داون، چ په یوه نندیان به دل و ده روونه وه هه بی، چ به
 ته عبیره کانی زمان (تستا به نووسین)، چ به کرده وهی نه ندامه کان، نه وانه ی
 که بروایان هیتاوه بهو شتانه ی که پتویسته بروایان پتی به پتیری و، کرده وه
 باشه کان نه نجام ده دن به هه موو جوړه کانیه وه، ﴿لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾،
 به دل نیایی ده یانغه ینه تپو چاکانه وه، ده یانغه ینه ریزی به نده چاکه کانه وه له
 روژی دوا ییدا.

ئنجاً خوا ۞ باسی جوڙه خه لکيکي دیکه دهکات، که له تافیکردنه وه کانی
 خوادا خوږاگرو دامه زراو نین ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ ۞ ههروهه ها له
 خه لکي ههیه، هی وا ده لئ: بپروامان به خوا هیتناوه، ۞ فَلَمَّا أُرْدِيَ فِي الْآلِی ۞ به لأم
 کاتیک له پیناوی خوادا نازاردرا: قسه ی پیگوتر، ده رکرا، نان بپروا کرا، ناره هه نکرا،
 شه ری پتفرؤشرا، گنچه لئ پیگرا، تومه تی پیگرا، له پیناوی خوادا نازاردرا، هه موو
 نه وانه ده گریته وه، زیان به جهسته ی گه یه نرا، زیان به مال و سامانی گه یه نرا،
 زیان به ده ورو به ری گه یه نرا، هه رکامیک له وانه ۞ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابِ
 ۞ نازاردانی خه لک و تافیکردنه وه ی خه لک بوی، وهک نازارو سزای خوا
 تهماشا دهکات، پتی وایه شتیکی زور گه وری به سه ره هاتوه، بویه به چوک دادی،
 نه وه له کاتی نه هاتیدا، ئنجا با بزانی له کاتی هاتیدا چی دهکات؟ ۞ وَلَیِّنْ جَاءَ
 نَعْرٌ مِّن رَّبِّکَ ۞ کاتیک له پهروه ردگار شته وه سه ره کوتنیک، پشتگرتنیک هات،
 ۞ لَقَوْلُنَا کُنَّا مَعَكُمْ ۞ زور به دلنایی ده لئین: تیمهش له که لئ تیه ودا بووین،
 ده بئ له خیردا شه ریک بین، (له شه پئدا ته ریکن، به لأم ده یانه وئ له خیریدا
 شه ریک بن!)، له کاتی ناره هه تیپیاندا به چوک دادین و ته سلیم ده بن، سزادانی
 خه لکیان پئ وهک نازاری خوا وایه، بویه له به رانه بریدا ته سلیم ده بن، به چوک
 دادین، به لأم له کاتی هات و له کاتی خو شیدا، خو یان به هاوبهش ده زانن، له
 حالیکدا: نه وه که سه له هاتدا هاوبه شه، که له نه هاتدا خوږاگر بئ، نه وه که سه
 له کاتی خو شیی دا پشک و به شی ههیه، که له کاتی ناخو شیدا خوږاگر بئ،
 به چوک دانه یهت، بویه ده فهرموئ: ۞ أَوَلَمْ يَأْتِ الْاِنْسَانَ بِآیَاتِنَا ۞ اولئس الله یاعلم بما فی صدور الغالیین ۞
 نه و(ا)یه هه مزه ی پرسیار لیکردنی نکو و لیلیک رهانه یه، تایا خوا زانتر نیه به وه ی
 له سینه کانی جیهانیان دا هه یه؟ خوا ده زانی چی له سینه کانیاندا هه یه، نه گهر
 سینه کانیان نیما و ته قوای تیدا بئ، به ته نکید جهسته شیان خوږاگر ده بن، وهک
 من په ندنکی عه پره بیسم ههیه ده لئیم: (لَا یَضَعُفُ جِسْمٌ عَمَّا قُوِیْتُ عَلَیْهِ الرُّوحُ)
 واته: هه رگیز جهسته بته یز نابئ، له به رانه بر شتیکدا که پرووح له به رانه بریدا

به هیز بتی، نهوه پووحه هیز ده داته جهسته، ههروه ها هه ر پووحه که هیزو
پیز له جهسته ده بری، نه گه ر پووحه که تیشکاو مروؤ له دهروونهو تیشکا،
به پواله تیش تیده سکتی، نه گه ر له دهروونهو خوږاگر بتی، به پواله تیش خوږاگره.
﴿وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾، به دنیاییش خوا نهوانی
بروایان هیناوه ده یانزانی، ده یانناسی و، مونا فیه کانیش ده ناسی و ده یانزانی.

له کو تایی دا ده فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، نهوانی
بیروان، بهوانه یانکوت که بروایان هیناوه، به ته نکید نهوانی بیروان یانی:
سه ران و سه رمه شقانی کافران، نهوانی بریار به ده ست و خاوهن بریارن،
﴿أَنِّيَعُوا سَيِّئًا وَلَنَجْعَلَ لَكُم مِّن تَبَرٍّ﴾، یتوه شوین پتیاژه که ی یتمه بکهون و، با
یتمه ش گونا هه کانتان هه لکرین، نه م (ل) ه، ده گونجی (لام الأمر) بتی واته: یتمه ش
فه رمان به خو مان ده که یین که گونا هه کانتان هه لکرین، ده شکونجی (لام العاقبة)
بتی، واته: دوی پتیاژه که ی یتمه بکهون و، سه ر نه جام یتمه ش گونا هه کانتان
هه لده گرین و له کو لتان ده که یینهوه، ناهیتلین یتوه له سه ریان سزا بدرین،
ده یانخه ینه سه ر گونا هه کانی خو مان، ﴿وَمَا هُمْ بِمُحْسِلِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ إِلَىٰ شَيْءٍ﴾،
خوا ده فهرموی: به لام نهوان هه لکری هیچ کام له گونا هه تاوانه کانی شیان نین،
﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، به دنیایی نهوانه درؤ ده که ن که ده لئین: گونا هه کانتان
هه لده گرین، هه لته که کافره کان مه به ستیان به تهوس و توانجه وه قسه کردن
بووه له گه ل پرواداران داو، بروایان بهوه نه بووه که رۆژیک دق له سه ر کوفرو
خرا به کانیان سزا بدرین، تا کو هی پروادارانیش بخه نه سه ر ملی خو یان، له
حالتیکدا که شو ئنیان ده کهون و، واز له تاییین و به رنامه که یان دینن، ﴿وَلَيَجْعَلَنَّ﴾
﴿أَنفَاهُمْ وَأَنفَا لَمَعَ أَنفَاهُمْ﴾، به دنیایی قورسایه کانی خو یان هه لده گرن و، چند
قورسایه کیش له گه ل قورسایه کانی خو یاندا، واته: و تپرای قورسایه کانی خو یان،
قورسایه دیکه ش هه لده گرن، گونا هه کانی خو یان که قورسایین هه لئانده گرن،
گونا هه کانی نهوانه ش که گومر یان ده که ن و له پریان لاده دهن، گونا هه کانی

نه وانیش، دیاره گوناھی گومرا کرده که یان، نه که گوناهاه کانی نه وان بخه نه سه
 کۆلی خۆیان، وه که خۆیان به لَئینان داوه، نا، له وه دا درۆ ده که ن، به لَام گوناھی
 نه وه یان هه لَده گرن، که گومرایان کردوون، نه که رنا گومرایه کانیش گوناهیان هه
 له نه ستۆی خۆیان، به لَام گومرا که ره کان گوناھی خۆیان هه لَده گرن و، گوناھی
 گومرا کردنی نه وانیش هه لَده گرن، ﴿وَلَيْسَ لَكَ يَوْمَ الْفِئِمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْرُوتُ﴾،
 له پۆزی هه لَسانه وه ش دا، له باره ی نه وه وه که هه لَیانده به ست له باره ی خواوه
 که گوايه ده توانن له قیامه تا گوناهاه کانیان بۆ له کۆل بنین و هه لَیان بگرن،
 له کۆل نه وانیان بکه نه وه، له سه ره نه وه لَیان ده پرس رته وه واته: له سه ری سزا
 ده درین، چونکه پَیان ده کوترئ: بۆچی واتانگوت؟ ئایا زانیاریتان هه بوو له
 خواوه، به لَئینتکتان پَندرا بوو له خواوه؟ بۆچی تهو درۆیه تان به ناوی خواوه
 کرد؟ بۆچی تهو تان هه لَبه ست؟ له سه ره نه وه که لَیان ده پرس رته وه یانی: سزا
 ده درین و سه رزه نشت ده کرین.

مهسه له گرنگهکان

مهسه له ی یه کهم:

حه تمبی بوونی تاقیکردنه وهی خوا بۆ بهنده پروادارهکانی و، لیک جیاکردنه وهی راست و ناپراستیان و، دهریازنه بوونی خراپه کاران له سزای خوا، بێ نیازیی خوا له مروفه کان و، پاککرانه وهی پرواداران له خراپه کاریان و، به باشترین شیوه پاداشت دراله وهیان:

خوا ده فهرموێ: ﴿۱﴾ أَحَبَّ النَّاسُ أَنْ يُرَكَّبُوا أَنْ يَقُولُوا مَا مَكَا وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ
﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴿۳﴾ أَمْ
حَبِيبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِرُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۴﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ
فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۵﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ
عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۶﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

۱- ﴿۱﴾ (آل) له باره ی پسته پچڕیچره کانه وه که له سه ره تای (۲۹) سووڤه ت له سووڤه ته کانی قورئاندا هاتوون، زانایان زۆر شتیان گوتوه، ئیمهش باسیکی خهست و خوێلمان لهو باره وه کردوه، له سه ره تای تفسیری سووڤه تی (یونس) دا، بۆیه هه میسه خوێنه رانی به ریز ده گهرینه وه بۆ نهوێ، لێره دا ههر نه وهنده زیاد ده که یین، که هه ندیک له زانایان گوتوویانه: (آل) (یاخود (م) یان (ن) نه وانه بۆ ناگادار کردنه وهن، واته: مه رج نه مانابه کی تابه تیان هه بن، ته نیا بۆ ناگادار کردنه وهی پیغه مبه ر ﴿۷﴾ بووه که نه وه سووڤه تیکی بۆ دی.

ننجا (الشعراوی) له (خواطر) هکه ی خویدا قسه یه کی جوان دهکات ده لئ: نه گهر که سیک که رسته ی ناوړشمی بخه یه بهر ده ست و، په کیکی دیکه ش موو (مووی بزن)، یان خوړی مه، یان تووکی حوشر، ننجا بلئی: شتیکم بو بچن، نه وانه یان که موو یان خوړی، یان تووکی حوشر یان له بهر ده ست دایه، نه گهر نه یان توانی شتیکي جوانی وهک نه و که سه بچن که ناوړشمی له بهر ده ست دایه، بو یان هه یه بلین: ناخر ټیمه که رسته که مان له ناست که رسته ی نه ودا نه بوو!! ده لئ: نه و که رسته یه ی خوا قوړنایی لئ پیک هیناوه، نه و فرمایسته ی خو، که پته کانن، دهنگه کانن، هه نه و بیست و نو پنه که ټیمه قسه یان پت ده کین، که له زمانی عه ریدیدا هه، له زمانی کوردیش دا چهند پتیکیان بو زیاد کراون که: (پ و چ و ژ و و و پ) ن، چهند پتیکیش که له عه ریدیدا هه له کوردیدا نین که: (ص، ض، ذ، ث، ظ، ط، ن)، ننجا نه و پتانه له بهر ده ستی مروفه کانیشدا هه، نه و دهنگانه له بهر ده ستی مروفه کانیشدا هه و، هه مان که رسته، ننجا مادام خوا ﷻ توانی فرمایستیک له و پتانه بینته دی، که ټیوه له بهر رانیدیدا ده ستوسان و ټیوه ناتوانن شتیکي ناوای لئ بیننه دی، که واته: بزائن نه و فرمایسته که خوا ﷻ له و پتانه و له و دهنگانه پتیکي هیناوه، که له بهر ده ستی ټیوه شدا هه، بزائن سه رچاوه که ی و بیژره که ی خوابه ﷻ، نه گهرنا نه گهر مروفیکي وهک خوټان بووایه، موحه ممه د ﷻ یان غه یری موحه ممه د، ټیوه ش ده تانوانی شتیکي وهک نه و، یا خود نیزیک له وه بیننه دی.

۲- ﴿أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُلَازِمُوا أَمْنًا وَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾، ټایا خه لک پټیان وایه وازیان لئ بهتری، بهو که گوتیان برومان هیناوه و نه وان تاقینا کرتنه وه؟! (أَحْسِبَ) نهم هه مزه (أ) به هه مزه ی پرسپا رکردنی نکوولیلکه رانه یه، واته: من نکوولیی ده کهم که نه و وای، مروف یان خه لک وازیان لئ بهتری، هه به وده ندی که ده لئ: برومان هیناوه و تاقیی نه کرتنه وه.

پستهی: ﴿أَنْ يَقُولُوا أَمَّا﴾، تنیا بهوندهی که دهلین: برومان هینا، (فی موضع النصب علی نصب الخافض الذی هو لام التغلیل، آی لأجل أَنْ یَقُولُوا أَمَّا)، کهواته: ناوای لیدیتتهوه: (أَنْ یُزَكُّوا لِأَجْلِ أَنْ یَقُولُوا أَمَّا)، (أَنْ یُزَكُّوا) نهو شتهی ژیردار (مجروری) کردوه، لیداپندراوه، که (ل)هو چوته شوینی سهردار (مفتوح- منصوب)، یانی: (أَحَسِبَ النَّاسُ تَزَكُّوا)، ثایا وایانزانی وازیان لی بیهتر؟ به هوئی نهوهوه که دهلین: برومان هینا! نهخیر، ناگونجی لهبر نهونده وازیان لی بیهتری.

﴿وَهُمْ لَا یُفَتِّحُونَ﴾، نهوان تاقیی ناکرینهوه، (لَا یُفَتِّحُونَ) واته: له لایهن خوای بهرزهوه تاقیی نهکرینهوه، یاخود (لَا یُفَتِّحُونَ) واته: نازار نهدرین له لایهنی کافرهکانهوه، واته: نازارو نهشکهنجه نهدرین، ناگونجی بلین: برومان هینا، خوا تاقییان نهکاتهوه، یاخود له لایهن ناحهزو دوژمنهکانیانهوه که نههلی کوفرن، نازار نهدرین و نارهحت نهکرین.

۳- ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، به دلنایی نهوانهیی پیش نهوانان تافیکردهوه، نازارو نارهحتیی و، سهرتیشهوه ههورازو نشیومان بو هینانه پیش، نهه یاسای خوا بووه له ژیاپی خه لکدا، که تاقییان بکاتهوه.

۴- ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾، (خوا تاقییان دهکاتهوه) سهردنجام بهمسوگهریی نهوانهیی راستیانکردهوه دیاناسی و دهیانزانی و، نهوانهش که دروکار بوون، نهوانهش دهزانی.

بو برواداران به: راستیانکردهوه (صَدَقُوا) هیناویهتی، یانی: تیههریوهو راستیان کردوه لهگهل خواداو، بروایان هیناوه، بهلام بو ناراستهکان فرهموویهتی: دروکاران (الْكَاذِبِينَ) چونکه بهو سیفهتی دروکردنه ناسراون، (کاذبین) کوئی (کاذب) و ناوی بکهر (اسم فاعل)هو، چهسپاویی دهگهیهنی، نهو سیفهتی دروکردنه تیاندا چهسپاوه.

لەو بارەوه نەم دەقه بێتین باشە، که زیاتر تیشک دەخاته سەر ئەو کەش و بارودۆخە، که ئەم سوورەتی (العنکبوت) بە گشتیی و، ئەم ئایەتەکانی سەرەتای تیدا دابەزیون:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِنَّ أَوَّلَ مَنْ أَظْهَرَ إِسْلَامَهُ سِنْعَةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَارُ، وَأُمَةُ سَمِيَّةٌ، وَصُهَيْبٌ، وَبِلَالٌ، وَالْمِقْدَادُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَمَنْعَهُ اللَّهُ بَعْمَهُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَمَّا أَبُو بَكْرٍ فَمَنْعَهُ اللَّهُ بِقَوْمِهِ، وَأَمَّا سَائِرُهُمْ فَأَخَذَهُمُ الْمُشْرِكُونَ فَأَلْبَسُوهُمْ أَذْرَاعَ الْحَدِيدِ، وَأَوْقَفُوهُمْ فِي الشَّمْسِ، فَمَا مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وَاتَاهُمْ عَلَى مَا أَرَادُوا غَيْرَ بِلَالٍ، فَإِنَّهُ هَانَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ فِي اللَّهِ وَهَانَ عَلَى قَوْمِهِ، فَأَغْطَوْهُ الْوِلْدَانُ فَمَعَلَوْا يَطْوِلُونُ بِهِ فِي شِعَابٍ مَكَّةَ، وَجَعَلَ يَقُولُ: أَحَدٌ أَحَدًا) (أخرجه أحمد ٢٨٣٢، وابن ماجه: ١٥٠، والحاكم: ٥٢٢٨، والبزار: ١٨٤٥، والبيهقي في الكبرى: ١٧٣٥١، وحسنه كل من الألباني وشعيب الأرناؤوط).

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود (خوا لێی رازی بێ) دەتێ: یەکەمین کەساتیک کە مسوڵمانەتیی خۆیان ناشرکرا کرد، حەوت کەس بوون، پێغەمبەری خوا ﷺ، ئەبوو بەکەر، عەمباری کوری یاسیرو سومەییە دایکی و، صوھەیب و، بیلال و، میقداد، خوا لێیان رازی بێ، هەرچی پێغەمبەری خوا بوو ﷺ، خوا بە هۆی ئەبوو تالیبی مامیەو پاراستی، هەرودەها ئەبوو بەکریش خوا بە هۆی خزمەکانیەووە خەلکەکیەووە پاراستی، بەلام ئەوانی دیکە، ھاوبەش بو خوا دانەرەکان گرتیان، زرتی ئاستیان لەبەر کردن و، لەبەر خۆر رایاندا گرتن، هیچ کامیان نەبوو، مەگەر ئەوێ کە ھاوبەش دانەرەکان لێیان دەویست، نەرمییەکی بو نواندن، جگە لە بیلال، ئەو لە پێناوی خوادا ئەفسی خوێ پێ هیچ نەبوو و، خەلکەکەش کە کۆیلەیان بوو، پێیان هیچ نەبوو، چونکە بێکەس بوو، بۆیە گرتیان و، تەسلیمی منداڵە وردکانیان کرد، منداڵە وردکە لە دۆڵ و شیوەکانی مەککەدا دەیانگیرا، ئەویش هەر دەیکوت: (أَحَدٌ أَحَدٌ) خوا تاکە تاک، ھاوبەشی نیە، (تێو بە هەلەدا چوون هەمووتان).

هه‌لێه‌ته‌ که ده‌لێ: هه‌یچ کامیان نه‌بوو، مه‌گه‌ر شتیکی پێتان له‌وه‌ی که‌وێستان، یانی: بیلال له‌ هه‌موویان سه‌سه‌خترو، توندتر بووه‌، نه‌گه‌رنا وه‌نه‌بێ نه‌وانیش په‌شیمان بووبنه‌وه‌، به‌لام په‌نگه‌ نه‌و سه‌ختیی و پته‌ویی و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ به‌هه‌تیه‌ی بیلالیان (به‌ پای عه‌بدوڵلای کورێ مه‌سه‌عوود) نه‌بووبێ، لێره‌دا ده‌بێ نه‌و تییینییه‌ به‌هه‌ینه‌ پوو، بۆ نه‌وه‌ی که‌ ستایشی بیلال ده‌که‌ین، سه‌ره‌زنشتی هاوه‌لانی دیکه‌ نه‌که‌ین (خوا لێیان پازی بێ)، هه‌موویان کێو بوون، خۆپاگر بوون، شێر بوون، به‌لام عه‌بدوڵلای کورێ مه‌سه‌عوود وای هاوتۆه‌ به‌رچاوه‌، له‌سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه‌ که‌ بیلالیان زۆر نه‌زیه‌ت داوه‌و نا‌هه‌تیان کردوه‌، پیتی وابوووه‌ نه‌و به‌ هه‌یچ جووریک، هه‌نده‌ی تاله‌ موویک ته‌نازولی بۆ نه‌کردوون، به‌لام نه‌وانی دیکه‌ په‌نگه‌ شتیکیان گوته‌ی و شتیکیان کردبێ، بێروایه‌کان پێیان خۆش بووبێ، نه‌وه‌ش بۆچوونی نه‌وه‌ (خوا له‌ هه‌موویان پازی بێ).

ننجا خوا ﷻ دیته‌ سه‌ر باسی نه‌وانه‌ی که‌ خراپه‌ ده‌که‌ن و، سه‌زای نه‌و مسوڵمانه‌ چه‌وسێراوه‌یان داوه‌:

٥- ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِهُنَا﴾، یان ئایا نه‌وانه‌ی خراپه‌کان ده‌که‌ن، پێیان وایه‌ پێشمان بکه‌ونه‌وه‌، له‌ده‌ستمان ده‌ربازین؟ که‌ له‌ خراپه‌کانیان: کوفه‌، شیرکه‌، فه‌تله‌، زینایه‌، مه‌یخۆریه‌، ... هتد، به‌لکو به‌شیک له‌و گوناهاهه‌شیان نازارو نه‌شکه‌نجه‌دانی مسوڵمانانه‌ له‌سه‌ر ئیمان.

(أَمْ حَسِبَ) (أَمْ: لا‌لف‌راپ‌ الإنتقالي وَتَقْدُرُ بَعْدَهَا الإِسْفَهُامُ الإنکاری)، (أَمْ: بۆ گواسته‌نه‌وه‌یه‌، واته‌: نه‌وه‌ نیه‌، به‌لکو له‌وه‌ خراپه‌تر، یان نه‌وه‌ نیه‌ به‌لکو له‌وه‌ چاکتر، ننجا له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ په‌رسا‌رکردنی نکوولیی‌یک‌کردن (إِسْفَهُامُ الإنکاری) ته‌قدیر ده‌که‌رێ. واته‌: یان ئایا نه‌وانه‌ی که‌ خراپه‌کاری ده‌که‌ن، پێیان وایه‌ له‌ ده‌ستمان ده‌رباز ده‌بن؟ به‌ نکوولیی‌یک‌کردنه‌وه‌ و ده‌فه‌رمووی، نه‌خێر ده‌رباز نابن.

﴿أَنْ يَسْمُرَنَا﴾، نایا نهوانه‌ی نهو خراپانه ده‌کهن، پټیان وایه پټشمان بکه‌ونه‌وه؟ که‌سټیک که پیش که‌سټیک ده‌که‌وټه‌وهو لټی تټیده‌په‌ړی، مانای وایه بؤی ناگیرئ، یانی: لټیمان دهر باز بن و له ده‌ستمان قوتار بن و نه‌توانین سزایان بده‌ین؟

٦- ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، نهوه خراپترین دادوه‌ریه ده‌یکهن، یانی: (بُسُ الْعُكُمُ حُكْمُهُم) نهوه خراپترین حوکمه، خراپترین بؤچوونه که نه‌وان هه‌یانه، به ته‌نکید له ده‌ستی ټیمه دهر باز نابن.

٧- ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ﴾، [نمهه دل‌دانه‌وه‌ی بږوادارانه]، ههر که‌سټیک به نومټیدی دیداری خوا‌به، به دل‌نایبی کاتی دیداری خوا دئ، نهو کاته‌ی خوا دیار‌ییکردوه بؤ دیداری خوئ، (أَجَلَ اللَّهُ): (أَجَلَ اللَّهُ لِقَائِهِ، وَهُوَ الْوَفْتُ الَّذِي عَيْتَهُ اللَّهُ لِلْبُعْثِ وَالْحِسَابِ) واته: مه‌به‌ست پټی نهو کاته‌یه که خوا دیار‌ییکردوه بؤ لټیرسینه‌وهو سزاو پاداشت، یان: نهو کاته‌ی خوا دیار‌ییکردوه بؤ سرخستنی بږواداران و دهر باز کردنیان له‌و واقعیه ته‌نگ و تاله‌ی تټیکه‌وتوون، له شاری مه‌ککه، یان له ههر شوټټیکی دیکه که مسول‌مانان تټیده‌که‌ون، دئ، چونکه نه‌م ټایه‌تانه به‌لټی په‌که‌مجار له مه‌ککه دابه‌زیون و نهو خه‌لکه‌ی که له‌و پوژگارهدا ژیاون، په‌که‌مجار پټیان دوټیرون، به‌لټم له پاستیدا دواپی بؤ تټیکړای به‌شهرن به چاک و خراپانه‌وه.

٨- ﴿وَهُوَ الشَّيْخُ الْعَلِيمُ﴾، ههر خوا بیسه‌ری زانابه، واته: قسه‌ی هه‌مووان ده‌بیستی، زاناشه به کرده‌وه‌ی هه‌مووان و، به نه‌ټینی نیو دلی هه‌موویان.

٩- ﴿وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾، ههر که‌سټیکش تټیکوشتی و زور خوئ ماندوو بکات، به دل‌نایبی زور خو ماندوو کردن و، تټیکوشتان و ته‌قه‌لا دانه‌که‌ی به سوودی خوټه‌تی، یانی: (نَفَعَ جِهَادِهِ رَاجِعٌ إِلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دنیاو دواپوژدا سوودی تټیکوشتان و هه‌ول‌دانه‌که بؤ خوئ ده‌که‌رټه‌وه، بؤیه‌ش (إِنَّمَا)ی خراوده‌ته سهر، چونکه (إِنَّمَا) آداة الحَضَرِ وَالْإِنْبَاتِ (إِنَّمَا) نام‌پازی چه‌سپاندن و کورته‌ه‌لټنانه، یانی: به دل‌نایبی ته‌نیا خوئ له

تیکوژشانه که ی به هر مه نده، خوا ﴿۱۰﴾ پتویتی به تیکوژشانی که س نیهو، په کی له سه ر نه که و توهو، خوا له وه به ر زتره که مروقه کان به هه و لدان و تیکوژشانی خو یان، بتوان سوودی پی بکه یه نن، یان به پیجه وانه وه: به کوفرو تاوانیان بتوان زیانی لی بدهن، نه مه وهک نهو تابه ته موباره که وایه که ده فره موئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ﴿۱۰﴾ فاطر، واته: نه ی خه لکینه! تپوه هه ژارن بو لای خواو، خوا بیتنازی شایسته ی ستایشه، ستایش کراوه.

(۱۰) - ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾، بیکومان خوا بیتنازه له جهانیان، پتویتی به تیکوژشانی که س نیه، پتویتی به خو ماندوو کردنی که س نیه، نهو مروقه کان که پتویتیان به وه هیه له پتناوی خوادا تیکوژش و، ته قه لا بکه ن و هه و لبدن.

(۱۱) - ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، به دلنایی نه وانه ش که پروایان هیناوه به هه موو نهو شتانه ی که پتوسته پروایان پیته رتی و، کرده وه باشه کان نه نجامده دن، بیکومان تیمه خرابه کانیان لیده سرینه وه، واته: به هو ی نارحه تی و گرفتاریه کان و، سه رتیشه و نازارو مه بنه تیه کانه وه که کافره کان بو یان دینه پش، گونا هه کانیان لی ده سرینه وه و پاکیان ده که یه وه، چاکیان ده که ین.

(۱۲) - ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشتی باشرینی نه ووش که ده یکه ن، باشرینی کرده وه کانیان، ده دینه وه، (أَحْسَنَ: وَصَفَ لِمَصْدَرٍ مَخْذُوفٍ وَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ مِنْ فِعْلِ (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ) وَتَقْدِيرُهُ: وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ جَزَاءَ أَحْسَنِ أَعْمَالِهِمْ، أَي: جَزَاءَ هُوَ مُقَدَّرٌ بِأَحْسَنِ أَعْمَالِهِمْ)، وشه ی (أَحْسَنَ) وه سفه بو چاوگیکی قرتیندراو که بریتیه له به رکاری په ها (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ) له کرداری: (وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ): (لَنَجْزِيَنَّهُمْ جَزَاءَ أَحْسَنِ أَعْمَالِهِمْ) پاداشتیان ده دینه وه، پاداشتی باشرینی کرده وه کانیان، واته: پاداشتی که نه ندازه گیری ده کری، به باشرینی کرده وه کانیان و، باشرینی کرده وه کانیان ده کرتیه پتوه بو پاداشت دانه وه یان.

مەسەلەى دووھەم:

خوئا نامۆزگاریى مرقى کردوه که له گەل باب و دایکیدا چاکە کارىن، بەلام
بو کوفرو شیرک گوپرایە لیان نەبى و، برودارانیش دلیابن که دەخړینه لیو
چاکە کارانەوه، له پوژى دوایى دا:

خوئا دەفه رموى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنِشِرُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم دوو ئایەتە، له شەش برکەدا:

۱- ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾، مرقفمان راسپاردوه که چاکە له گەل باب و
دایکیدا بکات، (حُسْنًا): (اسم مَصْدَر، أي بِإِحْسَانٍ، أي: وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ بِحُسْنٍ، يَنْزِعُ
الْعَافِي)، (حُسْنًا) ناوی چاوگە، یانی بە چاکە کاری، واتە: مرقفمان راسپاردوه بە چاکە
کردن بە داپنینی ژێردارکەر.

زانایان و شارەزایانی زمانی عەرەبی، بە چەند جوړیک واتای ئەم پستە
فورنانبیەیان لیکداوێتەوه:

أ- وشەى (حُسْنًا) ناوی چاوگە ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾، واتە: مرقفمان راسپاردوه
بە چاکە کردن له گەل باب و دایکی، (وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ بِحُسْنٍ) ئەو (ب)ى دەبێتە
هوێ ژێردار (مجرور) کردنى، لێى لابردراوه، که پێى دەگوترى: (نَزَعَ الْخَافِض) سەرەنجام
(منصوب) بووهو پوێتە (حُسْنًا).

ب- هەندىكى دیکە له زانایان گووتویانە: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ وَوَصَّيْنَاهُ حُسْنًا) واتە:
مرقفمان بەرانبەر دایک و بابى راسپاردوهو، نامۆزگارییمان کردوه بە چاکە له گە لیاندا.

۲- ﴿وَإِنْ جَهَدَكَ إِشْرَاكَ بِمَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، نجا په کسه خوا ځای له شتوې نادیاره ده دیگوازیتهوه بو شتوې دواندن (خطاب): نهی نینسان! هه رکاتیک باب و دایکت زور هه ولیان له که لدای، له که لت تیکو شان که هاو به شیکم بو په پدا بکه ی، که زانیاریت له باره یوه نه، شتیک بکه یه هاو به شم که تو زانیاریت پی نه، یانی: بوونی نه، بویه زانیاری پیوه ی په یوه ست ناب، (أَيُّ أَشْيَاءَ لَا تَسْتَعِدُّ إِلَى دَلِيلٍ مِنْ عَقْلِ أَوْ شَرَعَ عَلَى اسْتِحْقَاقِهَا لِلْعِبَادَةِ)، واته: شتاتیک بکه یه هاو به شم که پشت نه ستوور نین به به لکه ی عه قل یان شهرع، که شایسته ی په رستران.

(الْمُخْشِرِي) له ته فسیری (الْكَشَاف) دا ده لی: (إِنَّ نَفْسِي الْعِلْمُ كِتَابَةٌ عَنْ نَفْسِي الْمَعْلُومِ)^(۱)، که ده فهرمو: ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾، ثمه کینا یه به بو نه وه ی بوونیان نه، واته: نه که ر باب و دایکت هه ولیان له که لدای، شتیک بکه یه هاو به شم که بوونی نه.

۳- ﴿فَلَا تُطِيعُهَا﴾، به قسه یان مه که، فهران به ریان مه که.

۴- ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، که رانه وه تان بو لای منه، نه یه فهرمو ده: (مَرْجِعُكُمْ إِلَيَّ)، به لکو فهرمو یه تی: ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾، ثم ژیردار که ر و ژیردار کراو (الْجَارُ وَالْمَجْرُور) که پی شده خری، ده لالت له سر کورته لیتان ده کات، یانی: که رانه وه تان ته نیا بو لای منه، ثمه ترساننده له وه ی که به قسه ی باب و دایک بکری له کوفرو له تاوان و خراپه دا.

۵- ﴿فَأَنْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، هه وائلان پی ده دم به وه ی که ده تان کرد، دیاره په یوه ست (لازم) ی هه وائل پیدان، نه وه ی که له هه وائل پیدانه وه دپته دی، بریتیه له سزا، یاخود پاداشت دانه وه، که لی رده دا مه به ست پی سزایه.

۶- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾، به دلنیا ی نه وانه ی بروایان هینا وه و، کرده وه باشه کانیا ن نه نجام داون، به مسو که ری ده یان خه یه نیو به بنده چاکه کانه وه.

نەمەش جوۆرێک لە دلدانەوهیە بۆ ئەوانە ی باب و دایکیان لێیان تووڕە دەبن لەسەر خوا، لەسەر ئیسلام، لەبەر ئەوەی کە بە قسەیان ناکەن لە گوناھو لە تاوان دا، باب و دایکیان پەیوەندییان لەگەڵ دەپچڕێنن، زۆر جار ان ئەوە بۆ گەنجەکان دێتە پێش، کچە یان کۆرە، باب و دایکی دەیبوغازێنن، لەبەر ئەوەی ھامووشۆی مژگەوت دەکات، یان لەبەر ئەوەی گوێی دەگرێ لە وتاری مامۆستایەک، یان لەبەر ئەوەی کتیی خەلکیکی دیندارو ئیسلامیی و بۆ خوا سولھاو دەخوینێتەو، یان گوێی لە وتارەکانیان دەگرێ، ھامووشۆیان دەکات، یان لەگەڵیان تێکەڵ دەبێ، باب و دایکی دەیبوغازێنن، لێرە خوا دەفەرموێ: ئەوانە ی ئیمانیان ھێناوھو کردوھو باشەکان ئەنجام دەدەن، با پەکیان بەو نەکەوێ کە باب و دایکیان، یان خەزم و کەسیان دەیانبوغازێنن و دووریان لێدەکەن بە ناھەق، ئێمە دەیانخەینە ئێو چاکانەو، لە دنیا دا دەکەونە ئێو کاروانی بۆ خوا صولھاون، کە پێغەمبەر ان سەر قافلەینی، لە دوا پوژیش دا دەیانخەینە ئێو چاکانەو، ئەو کاتە بێنیازو بێ مەنت دەبن، لەو باب و دایکەیان کە پێی دیندارییان لێدەگرن، یان لەو خەزم و کەسانە، یان لەو دۆست و پەفیقانە کە لە ئەنجامی ئەو دا کە واز لە پێیازی چەوتی ئەوان دێنن، دەیانبوغازێنن و دووریان لێ دەکەن و حاشایان لێ دەکەن، ھەم لە دنیا دا ھەم لە دوا پوژ دا، دەیانخەینە پێزی ئەو کاروانە نوورینەو کە پێغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سەر قافلەینی.

مهسه لهی ستيه م:

باسی جوړه که ساتیکي بيتهزو له روزوک که وهک سزای خوا ته ماشای نازاری
مروغان ده که و، له کاتي هاتيشدا لافي زل زل لیده ده دهن! بيته بهر له وهی
خوا به نه نیسی سینه کان ناگاداره و، بر واداره دهغه آن ده ناستی و، له یه کیان
هه نډاویری:

خو دهغه رموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً
لِّلنَّاسِ كَذٰبٌ اَللّٰهُ وَلَٰكِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ
بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْمُفْلِسِ ۝۱۷ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۝۱۸﴾

شیکردنه وهی هم دوه لایاته، له هه شت بر گه دا:

۱- ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ﴾، هه روه ها له خه لکی هه به، که ساتیک که
ده لاین: پرومان به خوا هیتاوه.

له هه نډیک له تفسیره کاند ا هاتوه: (هَذَا فَرِيقٌ اٰسَلَمُوْا بِكَ كَانْ خَالِطُهُمْ فِيْ
عِلَاقَاتِهِمْ مَعَ الْمُشْرِكِيْنَ خَالٌ مِّنْ لَا يَضُرُّ عَلَى الْاَذَى، فَإِذَا لَحِقَهُمْ اَذًى رَّجَعُوْا اِلَى الشِّرْكِ)،
ته مه باسی ده سته به که له مه کهه مسولمان بوون، به لأم حالیان له په یوه نډی
له گه ل ه اوبه ش بو خوا دانه رده کاند، وهک حالی که ساتیک بوو که له سر نازارو
مهینه تی خورانا گرن، کاتیکیش نازاریکیان تووش ده بوو ده گه رانه وه بو شیرک.

له وانه به نه مانه تا کو ته رایه کی که م بووین، بو به له کتیه کانی سپرده به
شیوه به کی وا ناویان نه هاتوه زه ق بی، به لأم گرنګ ته وه به خوا هک باس ده کات و
دیاره که ساتیکیش به و جوړه هه ر بوون.

۲- ﴿فَاِذَا اُرْذِيَ فِي اللّٰهِ﴾، کاتیک له پیتاوی خواداو، له بهر خوا نازار درا.

۳- ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾، نازاردانی خه لک وهک سزاو نازاری خوا ته ماشا ده کات، (أَيُّ جَعَلُوا أَذَى الْكُفَّارِ مُسَاوِيًا لِعَذَابِ اللَّهِ) واته: نازاردان و نه شکله نجه دانی کافردکان، ناره مه تیبیه کانی که نه وان بویان دیننه پتس، وهک سزاو نازاری خوا ته ماشا ده کهن، پیمان وایه شتیکی زور گه وره یان به سه ره اته.

نه مهش وایه: نینسان تا کو نیمانه که ی مه حکمه تر بی، نه و ناره مه تیبیانه ی دینه رنی، به بهو و کریان ته ماشا ده کات، به لام ته گهر نیمانه که ی وهک پتویست نه بی، شتیکی گچکه ی به سه ر بی، پتی وایه به لایه کی به سه ر هاتوه، به سه ر که س نه هاتوه، هی واهیه مه من ده بینیم، یان دینه لام له مه لاو له غه یری مه لا، شتیکی گچکه ی به سه ره اته، چهنه پوژتی ده گیرتی، ماوه یه که ده گیرتی، یاخود زیاتکی ماددیی پتده گات، یاخود شتیکی له سه ر ده نوو سرتی، یان پرو پاگه نده یه کی بو ده کرتی، به شتیه یه که له شتیه کان نازار ده درتی، دتی، دنیای لی هاتوه یه که، پتی وایه له بن دره ختیکه یه که گه لای پتوه نیه، دلی بوته تووره که ی بزماران، پتموگوتوه: ها چیه چیت لی قهوماوه؟ شتیان له سه ر نوو سیوم، یان فلان قسه یان پتگو تووم، یان: قهسلان کردووم و نانیان بریوم، یان: ده ریان کردووم له شوینه که م، یان: گتیچه لم پتده کهن و رهنکه مکرن!!

بویه نه مه هه مووی هوشاریی پتدانه، که خوا ده فهرموئی: هی واهیه نه گهر له پتناوی خوا دا نازاردر، نازاردان و نه شکله نجه دانی خه لک، وهک سزای خوا، ته ماشا ده کات، نه فامی واش هیه هه نندیک پهن دی پتشیان ده لی، که خه لکی نه فام و بووده له گوتوو یانه: (لؤمه ی عهبدان له عه زابی قهر ناخو شتره)، که نه و قسه یه هیچ نیه، چونکه خوا به ده قی نایه ت ده فهرموئی: ﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ المائدة، نهوانه ی خوا خو شتی ده وین و خوا یان خو ش ده وئی، له لؤمه ی لؤمه کاران ناترسن، بی باک و بی منه تن، نه گهر په یوه نندیست له که ل خوا دا باش بی، نه به مه دحی خه لک زور دلخو ش ده بی، نه به زه میان زور دلخو ش ده بی، نه لی! مروئی قسه ی خو شتی پت خو شهو، هی ناخو شتی پت

ناخوښه، به لږام که سټیک که هاوسه نگی تیکده چی و زور ده شله ژي، له بهر نهوهی دوو قسه ی پتگوتراون، به لایه کی به سهرهاتوهو ناره حهت بووه، بابای وا له راسته ږي لایداوه، له جیاتی نهوهی دلی پی خوښ بی بلن: کي له سهر خوا تووښی ناره حه تی بووه؟ پتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بو خوا سولجاوان، منیش تووښی ناره حه تی بووم له سهر خواو تابینی خوا، که واته: ده بی دلَم به خوُم خوښ بی که له سهر ږی پتغه مبه رم ﷺ! که چی نهو له جیاتی نهوهی دلی به ناره حه تیبه ک خوښ بی، که له سهر خوا تووښی هاتوه، سهری دنیای لی دپته وه یه ک!!

(۴) - ﴿وَلَيْنَ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾، نه گهر یارمه تی و سهر خستیک له په روه ردگار ته وه هات.

(۵) - ﴿لَقَوْلُنَا إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾، ده لین: ټیمه ش له گه ل ټیوه بووین.

نه مه ش نه وه ده گه یه نی که له مهودوا مسولمانان دهر ووی خیریان لیدد کرپته وه، یارمه تییا بؤ دئ و خوا سهریان ده خات، واته: له م حال و بارودوخه که له مه کهه ټییدا بوون، نامیننه وه، لهو مهینه تیانه دا نامیننه وه، خوا دهر ووی خیریان لی ده کاته وه، نجا نه وه بؤ مسولمانی پوژگاری پتغه مبه ر ﷺ و ابووه، بؤ ټیمه ش هه روایه، ټیمه ش لهو ناره حه تی و مهینه تیانه که ټیستا له م دوخه دا تییا داین، له هه ریم و عیراق، له سووریا، (شام) له فله ستین، له لوبنان، له ئوردن، له میسر و لیبیا و تونس و سوودان و یه مهن و، له دهوله تانی دیکه ی عه ږه بی و، له دهوله تانی که نداو له ناوچه که دا، به گشتی، که به داخه وه زور به ی دهوله ته کان ته سلیمی کوفری جیهانی بوون و گوئی له مستی نهوانن، خپرو بیریان به تالان ده بن و، له بهرانبه ردا چه کیان پتدده دن، که شه ږی پی له ټیو خو یانداو، له گه ل مسولماناندا بکه ن، ههروه ها له باقی دیکه ی ولاتانی مسولماننشیندا له عه ږه بی و غه ږی عه ږه بی، مسولمانان لهو

حاله‌ها نامنینه‌وه، شه‌وگار هه‌رچه‌نده خه‌ست و خوۆل بئ، به‌لام به‌رده‌بیان هه‌ر هه‌یه، به‌رده‌بیانی به‌دوا دادی.

(۶) ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾، ئایا خوا زانتر نیه به‌ودی که له سینه‌کانی جیهانیاندا به؟ ئهم پرسیاره پرسیارکردنی نکوولیییکه‌رانه‌یه، ده‌شکونجی پرسیار لیکردنی پئ چه‌سپاندن (تقریری) بئ و، پرووی پئ له پتغه‌مبه‌ر ﴿بِئ: ئایا ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ دانی پیدادتی که خوا زانتره به‌ودی له سینه‌ی خه‌لکه‌کاندا هه‌یه، که پالنه‌رو هانده‌ریان چیه، کاتیک خوۆیان راده‌گرن، کاتیک که خوۆیان راناگرن، له کاتی نه‌هاتدا که به‌چۆک دادین و، له کاتی هاتدا سینگ ده‌رده‌په‌رتین، چی له دلپاندا هه‌یه؟ خوا پئی زانایه‌و لئی ناگاداره.

(۷) ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، به‌دلنیایی خواش ئه‌وانه‌ی برۆایان هیناوه ده‌یانزانی، ده‌یانناسی.

(۸) ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُتَفَقِّهِينَ﴾، هه‌روه‌ها خوا مونا‌فیک و ده‌غە‌ل و دوو‌پرووه‌کانیش ده‌ناسی.

ئهمه‌ جوۆرکه‌ له‌ گرنگی پیدانی تابه‌ت به‌و دوو کۆمه‌له‌، به‌ ئیمانداران و ده‌غە‌لان، بوچی ئیماندارانی به‌ کرداری رابردوو هیناوه (آمئوا)؟ واته‌: پێشتر ئیمانیا‌ن هیناوه‌و تیدا چه‌سپاون، له‌ رابردوودا ئیمانیا‌ن هیناوه‌و، ناسنامه‌ی ئیمانیا‌ن پێشه‌، ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُتَفَقِّهِينَ﴾، واته‌: سیفه‌ی نیفا‌ق هینده‌ تیناندا ریشه‌دارو پۆچوو‌یه که پئی ناسراون و، بوونه‌ چاوگی ده‌غە‌لیی و موخه‌ننه‌تی.

مهسه لهی چواره م و کوتایی:

هه وئدانی کافرائی بالآدهست و حوکمران که نیمانداران فریو بدن، گوايه
گوناوه کانیاں لئ هه لده گرن! به دروخته وهی خواش بۆیان و، جه ختکردنه وه
له سه ره نگرنتی قورسایي سه رباری قورسایيه کانیاں و، سزادرانیاں له سه ره درو
هه تبه ستینان به ناوی خواوه:

خو ده فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ
خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ
أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له ئو برگه دا:

١- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ﴾
ئهوانه ی بئیروا بوون، بهوانه یان گوت که برهوان هئناوه: شوئن پێبازه که مان بکهون و
با گوناوه کانتان هه لکرین.

ئایا ئهوانه ی وایانگوتوه کافری رهش و پووت و بئ دهست و پئ و ساده بوون؟
به ته نکید نه خیر، چونکه که سن بتوانئ لافی وا کهوره لئیدا، ده بئ به پرپرس و
دهست پوشتوو ئی: وهرن به دوا ی پێبازی تیمه بکهون و تیمه ش گوناوه کانتان
بو هه لده گرین! کافره رهش و پووته کان پێبازیان نه بووه، شوئیکه وتوو و
لاسیکه رهوه بوون، ئیستاش هه روان، ئیستاش زۆرینه ی ئهوانه ی به دوا ی نه هلی
نیفاق و کوفرو فیسق و خراپه ده کهون، هیچ نین، جاری وایه ههر نازانئ
به برنامه و پێبازه که چییه؟! به لأم ئه وهی که ده مرسته و بریار به دهسته، ده زانئ
پێبازه که ی چییه! پێبازه که ی نه وهیه خه لک خزمه تی خوئ و بنه ماله که ی خوئ و
خزم و حیزبه که ی بکات و، کوئله و ژێرده ست بئ، زه بوون بئ و کرئ گرته بئ،
نه و پێبازه که ی خوئ زۆر چاک ده زانئ و، ده زانئ پێبازه که ی بئ نادا نایین و

به‌نامه‌ی خوا به‌سپن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی تایی‌ن و به‌نامه‌ی خوا رَقْ نادات زولَم بکری، رَقْ نادات چینه‌یه‌ی قری و قری هه‌بی، ده‌لَی: نیعه‌ته‌کانی خوا بۆ هه‌موو بنده‌کانی خوان، مرۆفه‌کان هه‌موویان وه‌ک یه‌کن، که‌س له‌ که‌س گه‌وره‌تر نه‌یه، که‌س نابَی بالاده‌ست و که‌سیش نابَی بنده‌ست بی، جگه‌ له‌وانه‌ی کۆمه‌لکا خۆی نه‌رکی به‌رپرسیارَیتیان پَی ده‌سپَری، ته‌ویش له‌و سنووره‌دا که‌ بۆیان دیاری نه‌که‌ن، بۆ ته‌وه‌ی دادگه‌رییان له‌ به‌یندا به‌چه‌سپَتن و، چاکه‌یان بۆ به‌چه‌سپَتن و خراپه‌یان له‌ نێودا ریشه‌کیش بکه‌ن، نه‌ک خۆیان به‌سه‌ردا به‌سپَتن، به‌لکو بۆ ته‌وه‌ی دادگه‌ری به‌چه‌سپَتن.

که‌واته‌ لێره‌دا: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به‌ سیاق و سه‌لیقه‌ دیاره‌ یانی: نه‌و کافره‌ بریار به‌ ده‌ست و خۆبه‌زلگرو خۆسه‌پنه‌کان، به‌وانه‌یان گوت که‌ بریایان هێناوه، چیان پێگوتن؟

﴿أَتَيْعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ﴾، شوێن رێبازه‌که‌مان بکه‌ون، با ئێمه‌ش گونا‌هه‌کانتان هه‌لگرین، رێبازه‌که‌ی ته‌وانیش بریتی بووه‌ له‌ کوفرو شیرک و خراپه‌کاری، هه‌لبه‌ته‌ لێره‌دا خوا ﷻ به‌ کورتی و پوختی قسه‌ی کافره‌ بریار به‌ ده‌سته‌کان دینی، نه‌گه‌رنا به‌ پوالت وادیاره‌ گوتویه‌انه: نه‌ ئێمه‌و نه‌ ئێوه‌ زیندوو ناکرێنه‌وه‌و لێرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت نه‌یه، ئنجا نه‌گه‌ر گریمان هه‌شبَی، نه‌و کاته‌ ئێمه‌ گونا‌هه‌کانتان بۆ هه‌لده‌گرین، وه‌رن واز له‌و ناینه‌ تازه‌یه‌ بێن: که‌ ده‌لَی: ته‌نیا ده‌بی خوا به‌رستری، ته‌وانی دیکه‌ هه‌موویان به‌نده‌ی خوان و هه‌موویان له‌یه‌ک ناست دان، واز له‌وه‌ بێن و وه‌رنه‌وه‌ سه‌ر رێبازه‌که‌ی ئێمه‌، رێبازه‌که‌ی ته‌وانیش نه‌وه‌ بوو: که‌مینه‌یه‌ک به‌سه‌ر زۆرینه‌دا خۆیان سه‌پاندبوو، خێرو بیریان لَ قوُخ کردبوون، به‌ چاوی خزمه‌تکارو خه‌دم و هه‌شهم ته‌ماشایان ده‌کردن! که‌ بێگومان هه‌روایه‌و نه‌وه‌ بۆ زله‌کان و خۆسه‌پنه‌کان عه‌یبی نه‌یه، به‌لَم ره‌ش و پووته‌کان مالۆترانن!!

﴿وَلَنَحْنِیلَ خَطَايَاكُمْ﴾، نهو (ل)ی (وَلَنَحْنِیلَ) بؤ فەرمانه، واته: فەرمان به خۆمان ده کهین که گوناهاه کانتان هه لێگرین، ئەمەش جه ختکردنهوهیه که به ته نکید گوناهاه کانیان هه ر بؤ هه لده گرن و زۆر له خۆیان ده کهن!

ده شگونجی (ل) لامی سه ره نجام (لام العاقبة) بئ، یانی: سه ره نجام گوناهاه کانتان بؤ هه لده گرن.

خوایا به درۆیان ده خاته وهو ده فهرموی:

۲- ﴿وَمَا هُمْ بِمُحْسِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، نهوان هه لگرافی هیچ له گوناهاه کانیان نابن، نهوان هه لگرای هیچ کام له گوناهاه کانیان نین، نه کهم، نه زۆر.

۳- ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾، به دلنیاپی نهوان درۆکارن، درۆزنن و ناتوانن گوناهاه کانی نهوان هه لێگرن.

۴- ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾، به دلنیاپی قورساییه کانی خۆیان هه لده گرن، وێرای قورساییه کانی خۆیان، قورسای دیکهش هه لده گرن.

ئهمه که سێ به روالته ته ماشای بکات، ده لئ: نهوهی خوا له پیشدا لایبردوه، دوایی نیسپاتی کردوه، پێشی ده فهرموی: هیچ له گوناهاه کانیان هه لئاگرن، دوایی ده فهرموی: گوناهاهی خۆیان هه لده گرن و، وێرای قورساییه کانی خۆیان، گوناهاو قورسای دیکهش هه لده گرن، یانی: هی نهوانه ی گومرایان کردوون! به لام وه لمه که ی ناوايه:

(الْعَمَلُ الْمُنْفِي هُوَ مَا كَانَ الْمَقْصُودُ مِنْهُ: دَفْعُ الثَّيْبَةِ عَنِ الْغَيْرِ وَتَرْكُهُ مِنْ جَنَائِبِهِ)، واته: هه لگرتنیک که لای برداره، نهوهیه که گوناح له کوژ وان بکه نهوهو، ته بریه یان بکهن، گوناهاه کانیان لئ دوور بخه نهوه، نهوهی لای برداره نهوهیه، به لام نهوهی چه سپێتراه، بریتیه له بار قورسکرانی خۆیان و، زیدیهی له سزادان دا، نهک گوناهاهیک له کوژ شوینکه وتوو ده کانیان بکه نهوهو لێیان دوور بخه نهوه، شوینکه وتوو ده کانیان گوناهاهی خۆیان هه ر له نه ستۆی خۆیا نه،

به لَام سه رکړده کان، نهوانه ی که خه لکیان گومړا کردوه، گوناوه قورسه کانی
خویان له کول دهن تین و گوناوهی گومړا کردنی نهو هه لڅه له تاوانه ش له کول
ده تین، گوناوهی هه لڅه له تانه کیان، نهک گوناوه کانیان که نه نجامیان ده دهن،
هه ر کهسه گوناوهی خو ی له نه ستوی خو به تی، وهک خوا ده فهرمو ی: ﴿وَلَا
تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ فاطر، واته: هیچ بارگرا تیک، باری گران ی که سیک ی
دیکه هه لئاگری، هه ر کهسه گوناوهی خو ی له نه ستوی خو به تی، به لَام به هو ی
نه وه وه که گومړایان کردوون، سزاو گوناوهی نهو گومړا کردنه ش هه لڅه گرن،
که واته: نه وه ی نه فی کراوه، بریتیه له وه ی گوناوه کان له کول هه لڅه له تاوه کان
بکه نه وه، به لَام گوناوهیان له کول ناکر تیه وه، نه وه د که چه سیتراوه، بریتیه
له وه ی له سه ر گومړا کردنی نهوان سزا ده در تین و، گوناوهی گومړا کردنه کیان
هه لڅه گرن.

لهو باره وه نه م فهرما یسته ی پیغه مبه ریش هه یه ﷺ:

﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ شَيْئًا حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ
يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ شَيْئًا سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا، وَوِزْرُ مَنْ
عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ﴾ (أخرجه الطيالسي: ٦٧٠،
وأحمد: ١٩١٧٩، ومسلم: ١٠١٧، والترمذي: ٢٦٧٥، والنسائي: ٢٥٥٤، وابن ماجه: ٢٠٣،
وابن حبان: ٣٣٠٨).

واته: هه ر که سیک له ئیسلامدا ر تیه کی باش دابن ی، (سوننه ت به مانای
بنچینه و ر تشکندن و کاریکی باش دی)، له دوا ی خو ی کاری پی بکری، نه وه
پاداشتی نهو کار پی کردنه ی هه موو نهوانه ی هه یه، (پاداشتی هه موو نهوانه ی
کاریان پی کردوه، تا کو رو زی قیامه ت)، بن نه وه ی پاداشتی نهوانه ی کاریان کردوه
بهو بنه رده ی نهو دابناوه، که م بکری تیه وه، هه روه ها هه ر که سیک له ئیسلامدا
شتیک ی خراپ دابن ی، (دابن یکی خراپ، بنچینه یه کی خراپ، عاده تیک ی خراپ،
شو تیه واریکی خراپ جی به یل ی)، نه وه گوناوهی خویشی له سه روه هی هه موو

نهوانهش که کاریان بهو پښکاندنه خراپه، بهو بنه‌رته خراپه کردوه، بن نه‌وهی له گونا‌هی نه‌وان کهم بکړتیه‌وه، هینده‌ی هم‌مو‌وان گونا‌هی ده‌گاتئ، چونکه نه‌و هوکار بو‌وه، که نه‌و خه‌لکه تووشی نه‌و خراپه بو‌وه، به‌هو‌ی نه‌و پښکاندنه‌و نه‌و پښ‌شانده‌ی نه‌وه‌وه.

نه‌مه وهک نایه‌ته‌که‌ی سو‌وره‌تی (النحل) ه، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيلُونَ﴾ (۵)، واته: با گونا‌هه‌کانی خو‌یان هه‌لېکرن له پو‌ژی قیامه‌تدا به ته‌واوی و، له گونا‌هی نه‌وانه‌ش که گومړیان ده‌کهن به‌بن زانیاری، نا‌گاداربن! نه‌وه خراپ‌ترین شته که له کو‌لیان نا‌وه، که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واته: له گونا‌هی گومړا کردنه‌که‌یان، نه‌که‌رنا گومړا بو‌وه‌کانیش، گونا‌هی خو‌یان له نه‌ستو‌ی خو‌یانه.

۵- ﴿وَلْيَسْئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، له پو‌ژی هه‌ل‌سانه‌وه‌ش دا، له پو‌ژی دوا‌یدا له‌باره‌ی نه‌وه‌وه که هه‌لیان ده‌به‌ست، لټیان ده‌پرس‌رتیه‌وه، واته: له‌سه‌ری سزا ده‌درئین، چونکه که لټیان پرس‌رایه‌وه، وه‌لام و به‌لکه‌یان نه‌وه، تووشی سزاو جه‌زه‌ره‌به ده‌بن.

﴿عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، له باره‌ی نه‌وه‌وه که هه‌لیانده‌به‌ست له دنیا‌دا به نا‌وی خوا‌وه، بو‌چی ده‌فه‌رموئ: (يَفْعَلُونَ)؟ چونکه قسه‌کردن له کاروباری پو‌ژی دوا‌یی و قیامه‌ت، له راستیدا درو هه‌ل‌به‌سته به نا‌وی خوا‌وه، قسه‌کردن به‌بن پو‌شنایی وه‌حیی، هه‌رچی بگو‌ترئ، درو‌یه‌وه، قسه‌هه‌ل‌به‌سته به نا‌وی خوا‌وه، چونکه کاروباری قیامه‌ت هه‌مو‌ی عایدی خوا‌یه ﷻ و په‌نهان و نادیاره‌و به‌بن وه‌حیی قسه‌له‌باره‌وه کردن، تفهنگ به‌تاریکایه‌وه‌نانه.

كۈرتە باسنىك

لە بارەى تاقىكردنەۋەى خواۋە بۇ بەندەكانى

ئەم كۈرتە باسە لە سى تەۋەردا دەخەينەروو:

تەۋەرى يەكەم: پىناسەى تاقىكردنەۋە، بوارەكانى، حەئىى بوونى، حىكمەتى،
ھۆكارى تىدا كەوتنى، ھۆكارى تىدا دەرچوونى.

تەۋەرى دوۋەم: حەوت راستىي گرنك لە بارەى تاقىكردنەۋەۋە.

تەۋەرى سىئەم: سى ئاگادارىي پىۋىست لە بارەى تاقىكردنەۋەۋە.

تەۋەرى يەكەم: پىناسەى تاقىكردنەۋە، بوارەكانى، حەئىى بوونى،
حىكمەتى، ھۆكارى تىدا كەوتنى، ھۆكارى تىدا دەرچوونى

بېگەى يەكەم: پىناسە:

سى وشە ھەن لە زمانى عەرەبىيداۋ لە بەكارھىتانى قورئاندا، كە برىتىن
لە: (الإِبْلَاءُ، الإِفْتِيَان، الإِمْتِحَان)، خوا ﷻ ئەو سى وشەيەى بە كارھىتاۋن بۇ
تاقىكردنەۋە، بۇ ھەركام لە وشەكان چەند ئىمۇنەيەك دىئىن:

(أ) - وشەى (الإِبْلَاءُ):

۱- خوا لە سوورەتى (الملك)دا، دەفەرموئى: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَبْلُوَكُمْ﴾،
واتە: خوا ئەو كەسەيە مردن و ژيانى ھىتاۋنەدى، تاكو تاقىتان بكاۋەۋە.

۲- لە سوورەتى (البقرة)دا، دەفەرموئى: ﴿وَإِذْ أَتَيْنَاكَ إِبرٰهٖمَ رُبُّهُ بِكَلِمَاتٍ﴾، واتە:
ياد بکەۋە كاتىك پەرۋەردگارى ئىبراھىم، ئىبراھىمى بە چەند وشەيەك، واتە: بە چەند
ئەركىك تاقىكردەۋە.

۳- له سووره تی (البقرة) دا، ده فهرموی: ﴿وَلَتَبْلُوكُمْ بِغِيٍّ مِّنَ الْكُفْرِ وَالْجُوعِ وَنَقَمٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ﴾ (۱۵۸) ه. واته: به دلتیای تاقیتان ده کهینه وه، به به شتیک له ترس و برسیه تی و له دهست چوونی مال و سامان و خوښه ویستان و، به رههم و میوه جات.

۴- له سووره تی (آل عمران) دا ده فهرموی: ﴿لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ (۱۸۹) ه. واته: به دلتیای له سامانتانداو، له نه فی خوښتانداندا تاقیده کرته وه.

راغیبی نه صفه هانیی ده لئ: (إبتلاء) به مانای (إختبار) ه، تاقیدکرته وه (إبتلاء) و (إختبار) ی خوا بو بنده کانی، دوو واتای هه ن:

واتای په که میان: بو خوی په روهردگار ناشی، نه ویش نه وه به که سیک که سیک تاقیدکاته وه، بو نه وه ی پتی ناشنا ب و بیناسی، که به ته نکید خوی په روهردگار هه موو شتیک ده زانی و، هه موو کهس ده ناسی.

واتای دووه میان: نه وه به که خوا ﴿مَرَوْفٌ﴾ مرؤف تاقیده کاته وه تا کو هه رجی له سینه یداو له هه ناویدا هه به بیغاته گوړی، له سهر نه رزی واقع بناسری، نه وه یان شتیکی ناسایه، خوا مرؤفه کان تاقیده کاته وه، تا کو هی بن به ړیان بیته سهر به ړی، هی ټیو هه ناویان بیته ده ری.

ب)- وشه ی (الإفتان) که به وشه ی (فِتْنَة) له قورئاندا زور هاتوه، وشه ی (فِتْنَة) ش له نه صلی زمانی عه په بیدا به وه ده گوړی:

بابای زړپنګر زړه که ی خوی یاخود زیوه که ی، یاخود کانزایه که ی خوی قال بکاته وه له سهر ناګر، تا کو نه ګر کانزایه کی ناموی ږده ل ټیکه ل بووین، ده رکه ووی، بویه کورده واریی غومان ده لئین: (زړی سوور، یان زړی پاک له ناګر ناترسن)، زړ هه رچهند سووری بکه یه وه و قالی بکه یه وه، له بهر نه وه ی زړی پاکه، کانزای دیکه ی له ګه ل ټیکه ل نه کراوه، وده ک فافون و ته نه که، کهم ناکات.

دوو نمونه‌ش بۆ وشه‌ی (فتنة) له قورئان دا دئینه‌وه:

- ۱- له سووره‌تی (العنکبوت) دا که ئیستا خه‌ریک ته‌فسیر کردنی، خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿أَحْسِبْ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا أَمْسَا وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ ۚ﴾، واته: ئایا خه‌لک پێیان وایه وازیان لێ به‌تندری که بڵێن: بڕوامان هێناو (افْتِنَان) نه‌کرین؟ واته: تاقی نه‌کرینه‌وه؟
- ۲- هه‌ر له سووره‌تی (العنکبوت) دا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۚ﴾، واته: به‌دنیایی ئه‌وانه‌ی پێش نه‌وامان تاقیکردنه‌وه.

وشه‌ی (فِتْنَة) ش له قورئاندا زۆر هاتوه، ئێمه ته‌نیا مه‌به‌ستمان ئه‌وه بوو، وه‌ک چۆن وشه‌ی (إِيتْلَاء) له قورئاندا هاتوه، وشه‌ی (إِفْتِنَان) پێش هاتوه.

ج- وشه‌ی سَيِّم (الْإِمْتِحَان)، که به‌ تێگه‌یشتن و سه‌رنجدانی من، ته‌نیا دوو جار لێ له قورئاندا هاتوه، جارێک بۆ پیاوان، جارێک بۆ ئافه‌رتان:

- ۱- له سووره‌تی (الحجرات) دا بۆ پیاوان هاتوه، له بانه‌ی ئه‌وانه‌وه که خوای به‌رز ده‌فه‌رموێ: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آمَنَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ لِلْقَوِيِّ ۚ﴾، واته: ئه‌وانه‌ی که له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا ڕێگه‌ی ده‌نگی خویان نزم ده‌که‌نه‌وه و کپ ده‌که‌ن، له کاتی که دا قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌ده‌ب و ڕێز، ئه‌وانه خوا دلی تاقیکردوونه‌وه له بێژینگی داوان، تاکو ته‌قوا به‌جێته‌ ئێوان.
- ۲- جاری دووه‌می هاتنی وشه‌ی (إِمْتِحَان) به‌ مانای تاقیکردنه‌وه، ئه‌وه‌یه که خوای به‌رزو بێژینه له سووره‌تی (الْمُتَفِعَّة) دا، بۆ ئافه‌رتان به‌کاری هێناوه، ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ جَنَرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۚ﴾، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بڕواتان هێناوه! هه‌ر کاتی که ئافه‌رتانی بڕواداری کوچه‌که‌ر هاتن بۆ لاتان، تاقیایان بکه‌نه‌وه، خواش به‌ ئیمانه‌که‌یان ناگادارتره.

که‌واته: وشه‌کانی: (إِمْتِحَان)، (إِيتْلَاء)، (إِفْتِنَان) به‌ مانای تاقیکردنه‌وه و جه‌رباندن و، ده‌رخستنی ماهیه‌ت و جه‌وه‌هه‌ری ئه‌و که‌سه‌ن، که تاقی ده‌کرێنه‌وه و ده‌جه‌ربێژێ.

برگەى دوۋەم: بوارەكانى تىدا تاقىكرەنەۋە:

بە كورتىى دەلّين: بوارەكانى تىدا تاقىكرەنەۋەى پرواداران بريتىن لە ھەموو بوارەكانى ژيان و گوزەران، با سەرنج بەدەين:

۱- ۋەك لە سوۋرەتى (البقرە) دا دەفەرموى: ﴿وَلَيَلُونَكُمْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ الْغَرْبِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ ﴿١٣٠﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٣١﴾﴾، واتە: بە تەكيد تاقىتان دەكەينەۋە، بە شتىك لە ترس و برسپەتەى و كەمىي مآل و سامان و، نەفسەكان (مردنى عەزىزو خۇشەويستان) و، بەرھەمەكان، موژدەش بەدە بە ئارامگران، ئەوانەى كە بەلايان تووش بوو دەلّين: ئىمە ھى خواين و بۆ لای خواش دەكەينەۋە.

كەواتە: بە ھەموو جوړەكانى تاقىكرەنەۋە، خوا پرواداران تاقى دەكەتەۋە.

۲- ھەروەھا لە سوۋرەتى (آل عمران) دا دەفەرموى: ﴿لَتُحْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ﴿١٣٨﴾﴾، واتە: بە دلّياى تاقى دەكرىنەۋە لە مآل و سامانەكانتان و، لە نەفسى خۇشتاندا، واتە: ھەم مآل و سامانتان دەكەۋىتە مەترسىي، ھەم خۇشتان دەكەۋنە بەر مەترسىي.

۳- لە سوۋرەتى (البقرە) خوا دەفەرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذَ إِبْرَاهِيمُ مِنْ رَبِّهِ الْبَيْتَ ﴿١٣٩﴾﴾، واتە: ياد بكەۋ! كاتىك پەرۋەردگارى ئىبراھىم، ئىبراھىمى بە چەند وشەيەك، (بە چەند ئەركىك، نەك بە يەك و دووان، بە زۆر ئەركان) تاقىكرەدەۋە، لە ھەمووشيان دەرچوو، نىجا بە كەلكى پىشەۋابەتەى ھات: ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ﴿١٤٠﴾﴾ (البقرە، (خوا) فەرموى: دەتەكەمە پىشەۋا بۆ خەلك، دەبى لە تاقىكرەنەۋەكان دەرېچى، لە كۆل دەرېچى، دەبى ساغ بىھو و خلتەت پتوھ نەمىتى، نىجا بە كەلكى پىشەۋابەتەى دىي، بە كەلكى ئەو دىي خوا ﷻ بتكەتە سەرمەشق بۆ خەلك بەگشتىي و ئەھلى ئيمان، بەتايبەت.

برگهی سینه: تافیکردنه‌وی خوا بو بهنده‌کانی، بریار یکی حه قبی خوايه:

به‌مسوگه‌ری دواي نه‌وی مروّقه‌کان نيعلانی نيمان ده‌که‌ن، خوا تاقیان ده‌کاته‌وه، وهک نایه‌ته‌که‌ی سووړه‌تی (العنكبوت) ده‌فه‌رموئ: ﴿أَحْسِبْ النَّاسَ أَنْ يَبْزُكَوْا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (۱) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ (۲)

که‌واته تافیکردنه‌وه که حه قبی.

یان که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ سَتَنْثَبَهُمُ الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَرَأَوْا لِلْأُولَىٰ أَمَانًا وَمَعَهُمْ قِيَرَاءٌ مِنَ اللَّهِ الْأُولَىٰ أَلَّا يَنْصَرُوا لِلَّهِ قَرِيبٌ﴾ (۱) البقرة، واته: نایا پیتان وابوو بچنه به‌ه‌شت، بهر له‌وی نه‌وه‌تان به‌سهرین که به‌سهر نه‌وانی پیش تپوه هات، که ناپه‌ه‌تپي و نه‌خوشتی و نازاریان تووش بوو، هه‌تا رادده‌یه‌ک که پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وانی له خزمه‌تی دابوون، گوئیان: که‌نگی یارمه‌تی خوا دئی؟ ناگادارین! یارمه‌تی خوا نزیکه.

برگهی چواره‌م: حکمه‌ت و نامانجی تافیکردنه‌وه:

حکمه‌ت و نامانجی تافیکردنه‌وه، نه‌ویه که خوا رایکه‌یاندوه: ﴿لَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ (۱) العنكبوت، واته: به‌دنیایی خوا له نه‌جامی تافیکردنه‌وی دا بو بهنده‌کانی، نه‌وانی راست ده‌که‌ن ده‌بانزانی و، دروژنه‌کانیش ده‌زانن.

هه‌روه‌رها له سووړه‌تی (آل عمران) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (۱) واته: خوا عاده‌تی وایه له برواداران بگه‌ړی، وهک نه‌و حال‌ی تپوه تپستا له سهرینی، (که وهک ماش و برنج تپکه‌لن، له‌که‌ل دننه‌خوشت و ده‌غه‌له‌کان

دا، به لکو تاقیتان ده کاته وه تاکو پیس له پاک جیاده کاته وه، که واته: حکمه تی تاقیکردنه وه و نامانجه که ی بریتیه له وه ی پاک و پیس لیک هه لباو یردرین، کاو دانی مسولمانان لیک جیا بکرنه وه.

برگه ی پینجهم: هوکاره کانی که وتن له تاقیکردنه وه دا:

مرؤف بوچی و، به چی له تاقیکردنه وه ی خوادا ده که وێ؟ له راستیدا به هو ی سه ریچی له فرمانی خواو، به هو ی زالبوونی خوشه ویستی دنیا به سه ریدا، وه ک لهو نایه ته ی سووره تی (آل عمران) دا زور دیاره که ده فه رمو ی: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ اللَّهُ وَعَدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ﴾ حَقَّ إِذَا قَسَيْتُمْ وَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ مَرْفَعَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ﴿١٨٠﴾، واته: خوا به لینی خو ی له که ل تپوه دا راست برده سه ر (که فه رمو ی: سه رتان ده خه م، به لینی خو ی له که ل تپوه دا راست برده سه ر)، هه تا کاتی که تپوه بیته یز بوون و، له نپو خوتاندا نا کوک بوون و، سه ریچیستان کرد (له فرمانی پیغه مبه ره ﴿﴾) دوا ی نه وه ی شتیکی پیتاندا که هه رتان لئ ده کرد، (ده سته کو تی جهنگ)، هه تانبوو دنیای ده ویست و هه تانبوو دوا رۆزی ده ویست، دوا یی خوا تپوه ی له وان لدا، تا کو تاقیتان بکاته وه...

یانئ: زالبوونی خوشه ویستی دنیا به سه ر خوشه ویستی دوا رۆژدا له هه ندیکتاندا، هو ی نه وه بوو که فرمانی پیغه مبه رتان ﴿﴾ شکاند، له نه نجامی نه وه شدا له نپو خوتاندا نا کوک بوون، له نه نجامی نه وه شدا بیته یزی و فه شل رپو ی تیکردن، که واته: هوکاری که وتن له تاقیکردنه وه ی خوادا، بیته یزی نیمان و، زالبوونی خوشه ویستی دنیا به.

برگه ی شه شه م و کو تایی: هوکاری ده رچوون له تاقیکردنه وه دا:

هوکاری ده رچوونیش له تاقیکردنه وه ی خوا، نه وه یه که ئینسان ئیمان که ی باش بن، په یوه ندیی له که ل خوادا توندو تۆل و که رم و گو ر بن، نه وکاته پیلانی

دوژمنان، ناپەهەتیه‌کانی که دێنه پێی، زەهەری پێی نابەن، وەک دەفەرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (المائدة، ۱۰۵) واتە: ئەه‌ی ئەوانەه‌ی بڕواتان هێناوه‌! وریای خۆتان بن، ئەوانەه‌ی که گومرا بوون زیانتان لێنا‌ده‌ن، ئەگەر ئێوه پێی راست بکرن، ئەگەر ئێوه پێی راست گرتوو‌بن و پابه‌ند‌بن به‌ شه‌ریعه‌تی خ‌واوه‌.

پای: ئیمانیکی باشتان هە‌بن، عیبادەتییکی باشتان هە‌بن، پەشتییکی پەسندتان هە‌بن، سیفەته‌ به‌رزە‌کانتان هە‌بن و، سه‌بر و ته‌ق‌وا و پ‌اوه‌ستایی و دامه‌زراوی، ئەوکاته‌ دوژمنان و ناحه‌زانتان زەهەرتان پێی نابەن.

هه‌روه‌ک له‌ سوورەتی (آل عمران) دا، دەفەرمووی: ﴿وَإِنْ تَصْيرُوا وَتَقُؤْا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً﴾، واتە: ئەگەر ئێوه‌ خۆرا‌بکرن و پارێز بکەن، پیلانی ئەوان هیچ زیانتکتان لێنا‌ده‌ت، که‌واتە: هۆی دەرچوون له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خ‌وا، ب‌ریتیه‌ له‌ ئیمانی باش، ته‌ق‌وای باش، خۆرا‌گری، هه‌روه‌ک له‌ سوورەتی (البقرة) دا دەفەرمووی: ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالْفَرَّاءِ وَجِنَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، واتە: خۆرا‌گران له‌ کاتی سه‌ختیدا، له‌ کاتی ناخۆشی و نه‌خۆشی و هه‌زاری و نه‌داری داو، له‌ کاتی د‌ردو مه‌ینه‌تی داو، له‌ کاتی پ‌ووبه‌پ‌وو بوونه‌وه‌و جه‌نگدا، (ئەوانەه‌ی خۆرا‌ده‌گرن له‌و س‌ی حاله‌تانه‌دا)، ئا ئەوانه‌ راست ده‌کەن و ئا ئەوانه‌ن پارێزکاران.

خ‌وا به‌ لوتف و که‌رەمی خۆی ئیمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگێڕی، که‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خ‌وا پ‌ی له‌ ژبانی دنیادا سه‌ربه‌زانه‌ د‌رده‌چن، به‌ هۆی ئیمانی پته‌وو، خۆرا‌گری و پارێزکاری و پ‌ازانه‌وه‌ به‌و سیفەته‌ به‌رزانه‌وه‌، که‌ ده‌سته‌به‌رکه‌ری د‌رچوونی مرو‌ف‌ن له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خ‌وا.

تەۋھىرى دوۋەم : ھەوت راستىيى گىرگ لە بارەي تاقىکردنەۋەي خواۋە بۇ بەندەكانى

ئەمىش لە ھەوت بىرگەدا شى دەكەنەۋە:

۱- خوا ﷻ ئىنسانى بۇ بەندايەتتىكىردن خولقاندەۋە، بەندايەتتى ئىنسانىش بۇ خوا لەمىانى تاقىکردنەۋەيدا دەپ، ئەم راستىيە، راستىيەكى يەكجار گەرەو گىرگە، ئەگەر ئەلئىن گەرەترىن راستىيە لە ژيانى مروۇفا، كە خوا مروۇفى بۇ بەندايەتتىكىردن بۇ خۇي ھىناۋەتە دى، بەندايەتتىكەشى لەمىانى تاقىکردنەۋەيدا بەرجەستە دەپ، ۋەك خوا ﷻ لە سوورەتى (الذاريات)دا دەفەرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْإِنْسَ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾، واتە: جىندو مروۇقم تەنيا بۇ ئەۋە دروستكردوون و، بەندايەتتىم بۇ بىكەن، مېرستىن.

ھەلبەتە بەندايەتتى جىندو مروۇف بۇ خوا ﷻ، ۋەنەبى تامانجىك بۇ خوا بېئىتە دى، بەلەم تامانجى خۇيان دېئىتەدى، خوا ﷻ بۇيە بەندايەتتىكىردن بۇ خۇي لەسەر مروۇف و جىند، پىۋىست كردە، چۈنكە بەۋە بەختەۋەر دەبن و ئەۋە مايەي سەرفرازيانەۋ، مايەي ئازادىي و ئازايانە لە دىيادلو، مايەي سەرفرازي و پروسوورىيانە لە دۋارۇزدا، ئەگەرنا خوا ﷻ يەككىك لە سىفەتەكانى بىرىتە لەۋە كە بېئىيازە لە دروستكراۋەكانى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ﷻ العنكبوت.

ناكونجى خوا ﷻ پىۋىستىي بە جگە لە خۇي بى، بەلەم ئەۋە مروۇفەكانىن پىۋىستىيان بەۋە ھەيە كە بەندايەتتى بۇ خوا بىكەن، بۇ ئەۋەي توۋشى كۈيلايەتتى و زۇردەستەي و زەبوۋىنى بۇ مروۇفكىكى ۋەك خۇيان، يان شتىكى دىكەي لە خوار مروۇفشەۋە نەبن، ۋەك پارەو سامان، ھەۋالو ئارەزوو، حىزب و پۇرتم، دارو بەرد،

خُورُو مَانِك و نِه سْتِرِهو... هتد، نُنْجَا نِهوه كه خوا ۱۱ مَرْوَفِي بَوِيه هِتَاوَه تِه دِي، تَاكو تَاقِيكَاتِهوه لِه زَوْرِيك لِه سُووَرَه تِه كَانِي قُورَنَانْدَا پَاگِه يَنْدِرَاوِه، بِه پَاشْكَاوِيي، بَو وِنِه: لِه سُووَرَه تِي (الْإِنْسَان) دَا خُوا دَه فِه رَمَوِي: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۝۲۰ وَاْتِه: بِه دَلْنِيَايِي تِيْمِه مَرْوَفَمَان لِه تَوْرَه مِه يَه كِي تِيكِه لَ، (نُونَفَه يَه كِي تِيكِه لَ) دِرُوسْتَكِرُدُوه، نُنْجَا لِه بَر نِهوه ي تَاقِيْدَه كِه يَنْهوه، بَوِيه گِيْرُلُومَانِه بِه بِيْنِه رُو بِيْسَه رَ، (هَه سَه تِهوه رَه كَاغَمَان پِيْدَاوَن) و، تِيْمِه رِي رَاسْتَمَان پِيْشَانْدَاوِه، نُنْجَا سُوپَا سِگُوزَار دِه بِي يَاخُود سِپْلَه.

۲- سِرُوشْتِي ئِيْسَلَامِيْش تَاقِيكِرْدَنِهوه ي مَرْوَف دِه كَاتِه شَتِيكِي حَه مِيي، ئِيْسَلَامِيك كه خوا ۱۲ بِه تَاكِه بَه رَنَامِه ي پَسَنْدَكِرُوي خُوِي دَانَاوِه، بَو زِيَان و گُوزَه رَانِي نِيْسَان و، جَكِه لِه ئِيْسَلَامِي لِه قُورَنَان و سُونَه تَدَا، خُوا لِه مَرْوَفَه كَان قَبُوْل نَاكَت، بِيكِه نِه بَه رَنَامِه ي زِيَانِيَان، وَهَك دَه فِه رَمَوِي: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۝﴾ لَمَّا نَدَا، وَاْتِه: نِه مَرْو نَايِيْنِه كِه تَانِم بَو تِهْوَاوَكِرْدَن و، چَاكِه ي خُوْمَم بِه تِهْوَاوِيي لِه كِه لَدَا كِرْدُوون، ئِيْسَلَامِيْشَم بِه بَه رَنَامِه ي زِيَان بَو پَه سَه نَد كِرْدُوون، كه دِيَاَرِه نِهَم نَايَه تِه مَوْبَاَرَه كه لِه حَه جِي مَالْتَاوَايِي (عَجَّةُ الْوِدَاع) دَا بَو سَه ر دَلِي پِيْغَه مَبَه رِي سَه رُو رِمَان ۱۳ دَا بَه زِي، وَهَك لِه (صَحِيْح الْبَخَارِي) دَا ۱۴ هَاتُووه.

هَه رُو هَا لِه سُووَرَه تِي (آل عِمْرَان) دَا دَه فِه رَمَوِي: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝﴾ وَاْتِه: هَه ر كه سِيك جَكِه لِه ئِيْسَلَام بَه رَنَامِه يَه كِي دِيكِه بَخُوزِي، لِيِي وَه رَنَاگِيْرِي، نِهْو لِه دَوَاوُزِيْش دَا لِه زِيَانْبَارَانِه.

لِيِي قَبُوْل نَاكَرِي بَهْوَا تَايَه نِيَه كه رِيكَاي نَادَرِي جَكِه لِه ئِيْسَلَام بَكَاتِه بَه رَنَامِه، وَهَك رِيْپِيْدِرَان رِيِي پِي دَه رِي، چُونَكِه خُوا دَه فِه رَمَوِي: ﴿لَا تَرْدِيْكُمْ وَلِي دِيْن ۝﴾ الْكَافِرُون، هَه رُو هَا دَه فِه رَمَوِي: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۝﴾ الْبَقَرَة.

بەلەم بەو واتايە دىق كە لە دواړۇدا لىتى قىبوول ناكړى، نەگەر بە دواى جگە لە ئىسلام كەوتىتى لە ژيانى دنياى دا، ئنجا ئىسلامىش كە خوا كړدوويه تى بە نابىن و بەرنامە يەككى تىرو تەواو، جگە لە ئىسلامىش خوا لە مرقۇقە كان قىبوول ناكات، ئەو ئىسلامە بە كەمتر لە حوكمرانىي و بالادەستى رازى نابى، وەك خوا لە سۈرەتى (التوبة) دا دەفەر موى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾، واتە: خوا ئەو زاتە يە كە پىغەمبەرى خووى بە پىنمايى و بە بەرنامە يە هەقەو ناردو، تاكو بەسەر تىكرای بەرنامە كاندا بالادەستى بكات، واتە: ئىسلام هاتو هاتو حوكمران بى، ئىسلام هاتو سايەو سىبەر بى، ئنجا ئىسلامىكى ئاوا، كەسانىك شوپنى بكەون بە تەئكىد ئەو كەسانە لەگەل ئەو سىستمە تاغووتى و خووسە پىتانه دا كە هەققو لوى نارەزو و بوچوونە كانى مرقۇق، تىكدە گىرى، بەرژەودى نەشەرعى رژىمە خووسە پىتە كان، لەگەل نازادىي ئەو مرقۇقە دا كە دەيانەوئى بەو شىو يە بژىن، خوا بوى ديارىي كړدوون، تىكدە گىرى، سەرەنجام مرقۇق تووشى سەختىي و نارەحتىي و، هەورازو نشىوو، تالىي و سوتىري دەبى.

۳- سروشتى ئەهلى كوفرىش هۆكارىكى گرنكى تافىكردنەو هى مسولمانانە، نەگەر تەماشاي فوړقان بكەين، هەميشە سەرانى ئەهلى كوفر، كە لە خو بەزلكران و خو سەپتان و، خو شگوزەرانان و چەواشە كاراندا بەرجەستە بوون، سەرانى ئەهلى كوفر هەميشە لەگەل پىغەمبەراندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تىكگىراون، لەبەرچى؟

أ- لەبەرئەو هى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون ژيانىكى پەيبانىيانە بەرقەرار بكەن لەسەر زەوى، بەلەم ئەوان چاويان لە ژيانى شەيتانىيانە تاغووتانە بوو.

ب- پىغەمبەران هاتوون مرقۇقە كان هەموويان يەكسان بكەن، هەموويان پىكەو تەبابن، بەندەى خوا بن، بەلەم تاغووت و رژىمە خووسە پىتە كان وىستوو يانەو، دەيانەوئى: خەلك هەمووى كۆيلەو، خزمەتكارو بندەستى ئەوان بى.

ج- پیغمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون دادگه‌ریی بجه‌سپن، به‌لام نه‌وان چاویان له ستم و چه‌وسانه‌وه بووه.

د- پیغمبران هاتوون نازو نیعمه‌ته‌کانی خوا به یه‌کسانیی بۆ مرقۆه‌کان ده‌سته‌به‌ر بکرن، به‌لام نه‌وان چاویان له گه‌نده‌لیی و قورخکاری و ده‌ست به‌سه‌رداگرنتی مولک و مالی خه‌لکی بووه، له نه‌نجامی نه‌وه‌دا به ته‌نکید تیکگیران دروست ده‌بن.

با ته‌ماشای چهند ئایه‌تیک بکه‌ین، بۆ وینه:

یه‌ک: خوا له سووره‌تی (الزحرف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُهَا أَنَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ مَنَاقِبٍ عَلَيْهِمُ مَّقْتَدُونَ﴾ واته: هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه له پێش تۆدا له هیچ ئاوه‌دانیه‌یه‌کدا، هیچ ترسینه‌رو هۆشیارکه‌ره‌وه‌یه‌کمان نه‌ناردوه، مه‌گه‌ر خۆشکوزه‌رانه‌کانی ئه‌و ئاوه‌دانیه‌یه‌ گوتوو‌یانه: تیمه‌ باب و باپیرمان له‌سه‌ر پێبازیک بینیه‌وه، تیمه به شوتنه‌واری نه‌واندا ده‌پۆین.

دوو: هه‌روه‌ها له سووره‌تی (البقرة) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا﴾ واته: نه‌هلی کوفر به‌رده‌وام له دژتان ده‌جه‌نکن، تا‌کو نه‌گه‌ر بتوانن له ئایینه‌که‌تان هه‌لتانگیرنه‌وه.

سێ: هه‌روه‌ها هه‌ر له سووره‌تی (البقرة) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَنْ رَّعَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مَلَّتَهُمْ﴾ واته: جووله‌که‌و نه‌صرا‌نییه‌کان لێت رازی نابن، تا‌کو شوین پێبازی نه‌وان نه‌که‌وی.

که‌واته: نابێ هیچ‌کس له مسوڵمانان خه‌یالی وابێ که ده‌توانی مسوڵمانتیکی سه‌لامه‌ت و بێ به‌لاو گرفتی، له حال‌یکدا که چه‌ندان تا‌غووتی مله‌ور له‌سه‌ر زه‌وی، خۆیان له خه‌لک کردۆته په‌روه‌ردگارو په‌رسترا‌وو، ته‌راتین له زه‌وی دا ده‌که‌ن و، گه‌مه‌و یاری به‌ چاره‌نووس و خێرو بیری سه‌دان به‌لکو ملیاران خه‌لک ده‌که‌ن، نه‌جا به ته‌نکید که‌سانیک بیان‌ه‌وی به مسوڵمانه‌تی بژین.

له گهَل نهو تاغووت و دیکتاتوره مله ورانه دا، تیکده گیرین که وهک گوتم: چاویان له سته م و بتی دادیی و خو سه پاندنه.

۴- راستیی چواردهم نه وهیه که سروشتی مروفیش، تاقیکردنه وهی مروف پتویست ده کات، یانی: نینسان له م گهردوونه دا خاوه نی که سایه تیی و سروشتیکی تاییه تی ناوازه به، که خوی کار به جن ﴿۶﴾ به مه بهستی گونجانی بو تاقیکردنه وه، سروشتی نینسانی وا هه لختوه، مروف له نیو هه موو دروستکراوه کانی خوادا، ده توانی زور به رزبه ته وه، به به ندایه تیی بو خواو، خو وه نیزیگه ستن له خواو، خو پازاندنه وه به سیفه ته به رزه کان و به ها په سنده کان، ههروهک دهشتوانی زور نزم بته وه، به دوور که وسته وه له خواو، نیزیگ که وسته وه له شه تان و، خو پیس و پوخل کردن، وهک خوا ﴿۷﴾ ده فهرموئ: ﴿کَلَّا اِنَّ کِتٰبَ الْفَجَّارِ لَی سَیِّئٌ ﴿۷﴾ وَمَا اَدْرِکَ مَا یَحِیْثُ ﴿۸﴾ کِتٰبَ مَرۡوَمٍ ﴿۹﴾ وَلَی یُؤْمِرُ لَکُمۡ ذِکْرِیۡنَ ﴿۱۰﴾ الَّذِیۡنَ یُکَذِّبُوۡنَ یَوْمَ الَّذِیۡنَ ﴿۱۱﴾﴾ المطففین.

واته: لیستی کرده وهی تاوانباران له (سیچین) ه، ده زانی (سیچین) چیه؟ کتیبیکی نووسراوه، سزای سهخت لهو پوژدها بو به درودانه ران، نهوانه ی پوژی سزا و پاداشت به درو داده نین.

دوایی خوا ﴿۱۲﴾ له درنژی نایه ته کاندیدا ده فهرموئ: نهوانه که سانیکن ده چنه دوزه خوه، به لام دوایی له سیاقی هه مان نهو نایه تانه دا ده فهرموئ: ﴿کَلَّا اِنَّ کِتٰبَ الْاٰتِزَارِ لَی عَیۡتٍ ﴿۱۲﴾﴾ المطففین، واته: نهخیر وانیه، وهک تیهو ده لئین، لیستی چاکه کاران له (عیئیت) ه، ئنجا نه گهر (سیچین) زور نزمه، (عیئیت) یش زور به رزه.

کهواته: مروف ده توانی زور به رزی و، دهشتوانی زور نزم بتی هه به ویست و خوا ستنی نازادانه ی خوئی، وهک له سووره تی (الشمس) دا ده فهرموئ: ﴿وَتَقَرَّبَ وَمَا سَرَبٰهَا ﴿۷﴾ فَالْمَہَا جُورُہَا وَتَقَوُّہَا ﴿۸﴾ قَدْ اَظْهَرَ مَن رَّکَّہَا ﴿۹﴾ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّہَا ﴿۱۰﴾﴾ واته: سوئند به نهفس و به وهی که نهفسی پیکه سته. گونا هکاری و بارزکاری فیر کرده. به دنیایی سه رفرازه نهو که سه ی خوئی پاک و چاک

وَلِيُخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾، واته: نه‌گەر برینکتان تییوه، خه‌لکه‌که‌ی دوژمنانیشان، به‌رانبه‌ره‌کانیشان به‌همان شیوه‌ی برینیان تییوه، نه‌و‌پوژانه‌ش ده‌ستاو ده‌ستیان پی‌ده‌که‌ین له‌نیوان خه‌لکداو، (بو‌نه‌وه‌ش خوا ځای نه‌و‌ناره‌ه‌تییانه‌تان بو‌دیتته‌پیش) تاکو ئیمانداران بزانی و، شه‌هیدان له‌نیوتاندا هه‌لیژیری، خواش سته‌مکارانی خوشاوین و، بو‌نه‌وه‌ش که‌ئیمانداران بپالیوی و پالفته‌بکات، هه‌روه‌ها کافره‌کان خه‌فه‌و‌بیده‌سته‌لات‌بکات (که‌نه‌توانن نه‌هلی ئیمان بچه‌وسپننه‌وه).

٦- یاسای خوا وایه که هه‌تا موسولمانان قوناغی تافیکردنه‌وه‌نهرن و ساغ نه‌بنه‌وه، نایانابه‌ه‌قوناغی بالاده‌ستی و هوکمرانییه‌وه، سونه‌تی خوا وایه، که‌ده‌بی‌موسولمانان به‌ناره‌ه‌تیییه‌کاندا برۆن، هه‌ورازو نشیوه‌کان به‌رن، پوخته‌بین و پێگهن، نجا به‌که‌لکی نه‌وه‌دین، خوا بالاده‌ستیان بکات له‌زه‌وی داو، جله‌وی به‌پروه‌بردنی کاروباری ولاتیان بخاته‌ده‌ست.

وه‌ک له‌سووره‌تی (الأنفال)دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ خَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ الْإِنْسُ فَتَأْوِنَكُمْ وَآيِدُكُمْ يَصْرُوهُ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لِمَا كُنتُمْ تَشْكُرُونَ﴾، واته: یادی نه‌و‌کاته‌بکه‌نه‌وه! کاتیک تییوه چه‌وسته‌راوه‌بوون و که‌م‌بوون له‌زه‌وییدا، ده‌ترسان که‌خه‌لک‌بتان‌فرینتی، به‌لیم خوا تییوه‌ی په‌ناداو، به‌یارمه‌تی خۆی تییوه‌ی به‌هیز کردو، له‌بزیوه‌پاک و چاکه‌کان به‌تییوه‌ی به‌خشی، به‌لکو سوپاسگوزاری بکه‌ن.

ب- هه‌روه‌ها خوا ځای له‌باره‌ی ئیبراهیم‌هه‌ علیه‌السلام ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ ﴿البقرة﴾، واته: یاد بکه‌وه! کاتیک په‌روه‌ردگاری ئیبراهیم، ئیبراهیمی به‌چه‌ن‌وشه‌یه‌ک، (به‌چه‌ن‌ه‌رکیک)، تافیکرده‌وه، ته‌واوی کردن، (هه‌مووی جیه‌جێ کردن)، نجا خوا فه‌رمووی: من گیه‌ری تۆم به‌پیشه‌وا بو‌خه‌لک، گوتی: نه‌دی له‌وه‌چه‌که‌م؟ (خوا) فه‌رمووی: سته‌مکاران په‌یمانی من نایانگریته‌وه.

واته: له وه چه كهت نهوانه‌ی له‌سهر پټی تو بړون، خوا په‌رست و پټك و پاست بن، نهوانه‌ش نهو به‌آينه‌ی به تو دراوه، نهوانيش دگرپته‌وه، به‌لام كهسانې سته‌مكارو لارو لاده‌رو تاوانباربن، با وه‌چه‌ی تو‌ش بن، نهو به‌آين و موژده‌يه نايانگرپته‌وه، كه‌واته: ئيبراهيم عليه السلام دواى نه‌وه‌ی نه‌ركه‌كانى چينه‌جى كردن و، له تافيكردنه‌وه‌كاندا ده‌رچوو، نجا به كه‌لكى نه‌وه هات خوا بيكانه پتسه‌وا بو خه‌لكى.

۷- تافيكردنه‌وه‌ی مسولمانان له‌سايه‌ی شوومى جيهانگيرى (عولمة): (Globalization) دا، په‌كجار فورس و سه‌خته‌و، پټويسته خوځاى بو ساز بكن، راستيه‌كه‌ی له‌م پوژگارى ټيستمابندا، كه به داخه‌وه نه‌هلى كوفر هوكمپانى زه‌ويين به قياده‌ی نه‌مريكاو، له‌و لاشه‌وه پروسياو چين، پاشان ده‌وله‌تاني نه‌ورووپايى، هه‌ركه‌سه له قه‌ده‌ر خوځى، كه هه‌موويان نه‌هلى كوفرن، له نه‌نجامى نه‌وه‌دا، بارودوخټكى سه‌خت بو نه‌هلى نيسلام هاتوته نارواوه، نه‌ويش نه‌وه‌يه كه ده‌بى بو نه‌وه‌ی بتوان دیندارى شه‌خسى، دیندارى خيزانيى، دیندارى كومه‌لايه‌تيبان بكن، نه‌ك هوكمپانيش، ده‌بى زور به ته‌حه‌ممول و زور خوځاگر بن، ده‌بى دژى نه‌و ته‌وژمه مادديگه‌رايى و به ناژه‌ل ته‌ماشاكه‌ره‌ی كه زله‌يزان به‌سهر دنياياندا فه‌رژ كرده‌و، دژى نه‌و ته‌وژمه بوه‌ستننه‌وه، كه نه‌وه‌ش كارزكى ناسان يه، به‌لام بيگومان نه‌وه‌ی كه پاريزه‌رى مسولمانانو، هاوكاريانه بو نه‌وه‌ی بتوان دیندارى بكن و، له‌سهر راسته شه‌قامى خواو پټغه‌مبه‌رى خوا بن عليه السلام بريتبه له‌وه‌ی دؤستى خوا بن و نيزيكى خوا بن، نه‌هلى نيماي و ته‌قوا بن:

۱- وه‌ك خوا ده‌فه‌رموي: وَإِنْ تَصِيرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۚ أَلَمْ تَعْلَمُوا عمران، واته: نه‌كه‌ر ئتوه خوځاگر بن و پاريزكار بن، پيلان و فيلى نه‌وان هيچ زياننان لى نادات.

واته: نه‌و زياننه‌تان لى نادات، كه په‌كتان بخات، نه‌كه‌رنا به ته‌تكيد مسولمانان تووشى نازارو نا‌په‌حه‌تيسى و گرفتاريى ده‌بن به ده‌ستى نه‌هلى كوفره‌وه.

ب- هر روه ها ته وانهی دوستی خوا بن، خواترس و خهم و په ژاره ی لڼ لابر دوون: ﴿لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ یونس، واته: ناگدار بن!
 دوستانی خوا، نیزیکانی خوا، نه ترسیان له سهره، نه خهم و په ژاره داده گرن، واته: نه و
 ترسه ی که خه لک هه یه تی، نه و خهم و په ژاره ی که خه لک هه یه تی، نه وان نیانه،
 نه گهرنا نه هلی نیمانیش، بیکومان بیترس و بیخهم و خه قهت و ناره حه تی نیان، نایا
 دوستانی خوا کین؟ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ یونس، ته وانه ی که
 پروایان هیناوه! (به هه موو نه و شانه ی پتویسته پروایان پیبهنی)، عاده تیشیان وابوو
 پاریزیان ده گرد، هه میسه پاریزکارانه ده ژیان.

ته مانه نه و حه و ت پاستیه ن، که پتویسته له بهر چاومان بن، کاتیک که
 ده زانین تیمه له م سهر زه وییه بو تاقیکردنه وهی دانراوین.

تەوھرى سىنيەم: سى ئاگادارىي پىئويست. بۇ ئەوھى لە تىگە يىشتىنى تاقىکردنەوھدا، بە ھەلەدا نەچىن

۱- ھەر كەسىك لەسەر پىيازو بەرنامەي جگە لە خوا بى، لەسەر بەلاو
گرفتارىيەكانى، پاداشتى نابى:

كاتىك مرۆڤى مەسولمان لەسەر بەلاو گرفتارىيەكانى، لەسەر ناپەھەتتەكانى،
پاداشتى دەبى و، دەبنە ھۆي پاكبەونەوھو لە خوا نىزىك بونەوھى، ئەگەر
لەسەر راستە شەقامى خوا بى، بەلام ئەگەر لە پى خوا لايداو، شوڤىن
بىردۆزەيەك و پىچكەيەكى شەيتانىي كەوت، بىگومان ئەو كاتە نابى چاوەپىي
پاداشتى خوا بى، با لەو پىيازەدا كە گرتوويەتە بەر، تووشى ناپەھەتتەي و
گرفتارىيش بى، لىرەدا بۇ روونكردنەوھى مەبەست، بە پىئويستى دەزانم، ئەم
كورتە بىرەوھىيەي خۆم بگىرمەوھ:

لە سالانى سەرەتاي راپەرىنى جەماوھرى، سالى (۱۹۹۱ ز) دا بوو، لە مەجلىسكدا
لەگەل يەككىك لەو كەسانەي خويان بە مەسولمان دەزانن و، بەرپرسى حىزبىكى
عەلمانىيشن، ئەم وتووژەمان بوو: دواي چەند قسەبەك:

پىم گوت: فلانكەس، ناي تۆ خۆت بە مەسولمان دەزانى، يان نا؟

گوتى: بەلن، بىگومان خۆم بە مەسولمان دەزانم و نووژو پۆژووشم ھەيە.

گوتم: باشە، بەلام ئەو حىزبەي تۆ بەرپرسىيارىيەتتەي دەكەي، بەرنامەكەي
جگە لە نىسلامە!

گوتى: ئىنجا چ گرفتىك ھەيە لەوھدا؟ ئەوھ بۇ كارو چالاكىي سىياسىي و،
ھىنانەدى ئامانجە نەتەوھىيەكاھانە.

گوتم: تاخر ناگونجی نینسان خوئی به مسولمان بزانی، به لام له بواریو لابه نیکی گرنگی ژیان و گوزهراندا، شوین جگه له ئیسلام بکهوئی و جگه له ئیسلام، به سهر ئیسلامدا ههلبژیڤی!

گوئی: ئهوه نازانم، ئهوه نده ههیه له پئی میلله ته که مدا پهنجی زۆرم کیشاوو، خهباتی زۆرم کردوو، خوشم هه به مسولمان داده ئیم.

گوتم: پاسته خوټ ماندوو کردوو په نجت داوه، به لام ئایا چاوه پوانیی پاداشتی لای خوا ده که ی، له به رانه به ئه و خهبات و قوربانیه تدا، که هه له سه ره تاوه ناوی خوات لێ نه هیناوو، له سهر بناغه ی شه ریه ت بنیات نه ناوه؟

گوئی: به ئی، مه گهر له نایه تدا نه، که خوا پاداشتی هیچ کهس بزر ناکات؟

گوتم: با ئه وه له ئایه ت دایه، به لام نایه ته که ده فه رموئ: ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ (الكهف، ۳۰) واته: ئیمه پاداشتی که سیک که کرده وی باشی کرده، زایه ناکه ین، که وته کاتیک خوا پاداشت ده داده وه که کرده وه که ت باشین.

گوئی: ئنجا ئایا به رگری لیکردنی ولات و میلله ت کرده یه کی باش نه؟

گوتم: با، به لام نه گهر به وه وی پاداشتی لای خوات هه بی و، بو دنیاش کاره که ت به ره مدار بی، ده بی ئه و کرده وه باشه ت دوو مه رچی سه ره کیی تیدابن.

گوئی: چی و چی؟

گوتم: یه که م به پئی به رنامه ی خوا بی و له چوارچه وه ی شه ریه تدا نه نجامت دای.

دووه م ته نیا مه به ست پئی پازیکردنی خوا بی.

پاشان ئه م وینه یه م بو هینایه وه:

گوتم: نایا نه گهر کابرایهک چهند کریکارنیک به کری بگری و، بناغهی بینایه کیان بو رهنگ بریژی و، بلئی: تیردم بو هه لیکه نن و، بیکه نه خندهک بو بناغه، کهچی نهوان له جیاتی نهو شوینهی که بویان دیارییکراوه، بچن خندهک و چالیکي قوول و زل له شوینیکی دیکه لیدهن، نایا هه قیانه تیواره داوای کریه که بکهن و، نایا کابرای خاوهن نیش پتیان نالئی: کاکه تیره هیچ ههفتان ناکه وئی، چونکه نهو کارهی من پیم گوتوون، نه نجامتان نه داوه، بیهموده خوتان ماندوو کرده، ره نجتان به فیرو چوه! نایا نه گهر وایان پئی بلئی، قسه یه کی هه قی نه کرده؟

گوتی: با.

گوتم: ده باشه توش هیچ کهس نالئی: بهرگری له خه لک و له خاک کردنه کهت، شتیکي خراپه، بگره فهرزو پیوستیشه، چونکه خوای کار به جی و دادگهر فهرموویه تی: ﴿لَا تَعْلَمُونَ وَلَا تُظَلِّمُونَ﴾ البقرة، نه ستهم بکهن، نه با ستهمیشان لی بگری، واته: نه ستهم له خه لکی بکهن و نه قبوولیش بکهن هیچ کهس ستهمتان لی بکات، به لأم نایا نه گهر خوای په نهایین له رۆزی قیامت دا پئی فهرمووی: نه ری فلانکهس! نه وه بوچی شوین بیردۆزهو ریچکهی (...). که وتبووی؟ مه گهر من قورتانم بو تو نه ناردبوو که بیکه به بهرنامه و ریبازی زیان و گوزهرانت؟ نایا قورتانم بو ناردبووی یان فلان ریچکه؟

گوتی: منیش ده لیم: خویاه! من ههر نه وه ندهم لیده زانی و، خه تای مه لایه کان بوو، پتیشان نه که وتن و ری خه باتیان پتشان نه داین!

گوتم: تاخر خوای دادگهریش ده فهرمووی: تنجا مادام به ری راست نه ده زانی، بوچی به نه زانیی پیش میلله که وتبووی؟ مه گهر له قورتاندا پیم نه فهرموو بووی: که نه گهر نازانن، له زانایان پرسیار بکهن؟ ﴿فَسَتَلَوُا هَٰٓءُلَ الْاُزْكَرِ الْغَنَیَّ﴾ الانبیاء!

نیدی لیره دا گفتوگویه که مان ته و او بوو.

که واته: به لئی، نابی هم مو بابایه کی به لادارو گرفتار، که رهنج و مهینه تیی دیت، پیی وابی هر له بهر نه وهی که ناوی مسوئمانی له سهره، له سهره ناره حه تیی و رهنج و درده سهریه کانی پاداشتی له لای خوا هیه به، به لکو به بی پی بازو نایینی خوا کرتن، مروقی نه گهر به شمشیر هور دابینتی، له لای خوی دادگه ره وه بو قیامت، کاره که ی فلسیک ناهینتی و سه پانی پووشه، ده بی تیمه کاتیک چاوه رتی پاداشت بین له خوا، که ناوی خوامان له کاره که مان هینابی و، هم به پیی شهرعی خوا بی، هم مه به ستمان پیی به ده ستهینانی په زامه ندیی خوا بی، نه گهر نا وه که له فهرمایشتی پیغه مبه را هاتوه^(۱): که سیک که بو سهرنجر اکتشانی خه لک کاریک بکات، نه گهر ده و له مه ندیکه پاره ده به خشی، نه گهر زانایه که وه قسه ی باش بو خه لک ده کات، نه گهر جه نکاوه ریکو به پوالهت له پیناوی خوادا له سهر پیبازی نیسلام ده کوژری، به لام مادام مه بهستی پی خوا نه بی، خوا له روژی قیامت دا پیتان ده فهرموئ: مه دحت کراو ستایشت کراو، پاداشتی خوت وه رگته وه، هر بو نه و هشت بوو، بو نه و هت نه بوو من پاداشت بده مه وه، هه روه ها نه و جوړه که سانه یه که خوا ده فهرموئ: ﴿وَقَرِمْنَا اِلٰی مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَعَجَلْنٰهُ هَبْکَ مِّنْثَوْرًا﴾ الفرقان، واته: پوومان کرده نه و کرده وه یه که کرد بوویان (کرده وه باشه کان)، کردمانه توژو گهر، چونکه ناوی خویان لی نه هینا بوو و، هه وینی ئیمان و خوا پی مه بهست بوونی تیدا نه بوو.

۲- که سیک له سهر گوناوه تاوان، گیروده ی دهر دو گرفتاریه ک بی، نه وه هیچ که پاداشتی نیه، بگره لپرسینه وه شی له سهره:

نه مه ش ناگاداریه کی پیویسته بو نه وه ی به هه له له چه مک و واتای تاقیکردنه وه (ابتلاء) تینه گه یین، بو وینه: نایا بابایه کی دزو جه رده و ینگر، یان داوین پیس، یان خوینر ژو پیاو کوژ، له نه جامی کاره دزو و ناشه رعیه که یدا، گیروده ی سزاو تو له و باجدان بی، ده گونجی به هیوا بی له سهر تازارو ناره حه تیی

و نهو سزاو تۆلهو جهزده بهيه، خوا پاداشتی بداته وهو بۆی به چاکه و خیر له قهلهم بدری و، دلی خووی بهوه خوش بکات که نهوه تاقیکردنه وهی خوا به، به لآو گرفتاریه که به سهری هینا وه، خوا ی کار به جی نهوانه ی خوشیده وین تاقیان ده کاته وهو تووشی سهختی و تازاریان ده کات؟! به ته نکید نه خیر، چونکه:

(أ) - هه مو نهو فه رمایشته نهی باسی پاداشتی به لآو گرفتاری و نارهختی ده کهن، له کاتی باسکردن و ناوهینانی مسولمانانی دیندارو چاک دا، باسی نهو پاداشت و پله و پایه ده کهن.

(ب) - له هیچ کام له فه رمایشته کاندایا ماژ بهوه نه کراوه، که بابایهک به هو ی گونا و هه له و لادانی شه وه، تووشی به لآو گرفت و نارهختی بووین، هه مان پاداشت و پله ی هه به، با ته ماشا بکهین:

یهک: خوا ده فه رموی: ﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ (الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) ﴿أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (البقرة، واته: موژده به خوړاگران بده، نهوانه ی کاتیک به لایه کیان تووش ده بن ده لاین: تیمه هی خواین و، بۆ لای خواش ده که ږینه وه، نا نهوانه خوا مه دحیان ده کات و به زهی پیناندا دی و، نا نهوانه ږتی راست گرتووانن.

دوو: هه روه ها پیغه مبه ریش ﷺ ده فه رموی: ﴿مَا يَزَالُ النَّبَاُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَنَالِهِ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ﴾ (أخرجه أحمد: ۹۸۱۰، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناد حسن، والترمذي: ۲۳۹۹، وقال: حسن صحيح، والبيهقي في شعب الإيمان: ۹۸۳۶، وابن حبان: ۲۹۱۳، والحاكم: ۷۸۷۹، وقال: صحيح على شرط مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه).

واته: به لآو نارهختی به رده وام تووشی پیاوی برودارو نارهت ی برودار دی، له نه فسی خویدا و له مندا له کانیدا و له سامانیدا، تا کو کاتیک ده گانه خوا ی به رز، هیچ گونا هی پتوه نه ماوه.

سَيِّئًا مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٣٦﴾ فَهَرَمُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ ۚ إِنَّ عَظَمَ الْجَزَاءَ مَعَ عَظَمِ الْبَلَاءِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ ۖ فَمَنْ رَضِيَ قَلَّهُ الرِّضَا ، وَمَنْ سَخِطَ قَلَّهُ السُّخْطُ (أُخْرِجَهُ التَّرْمِذِي: ٢٣٦٦، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَه: ٤٠٣١، الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ٩٧٨٢، وَالْقَضَاعِيُّ: ١١٢١، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ).

واته: پاداشتی مه زن له گه تاقیکردنه وهی مه زن دایه، (واته: تا کو به لا مه زنتر بن، پاداشته که شی مه زنتره) و، خوای بهرز نه گهر که سانیکی خوشویست، تاقیان ده کاته وه، نجا نه وهی رازی بوو، خوا لئی رازییه، (په زامه ندیی خوای بو هه یه) و، نه وهش که توو په بوو، خوا لئی توو په ده بی.

چوار: ههروه ها پیغمبر ﷺ فه رموو یه تی: (مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ) (أُخْرِجَهُ أَحْمَدُ: ٧٣٣٤، وَابْنُ مَاجَه: ٥٣٢١، وَابْنُ حَبَّانَ: ٢٩٠٧، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: هه که سیک خوا چاکه ی بو ی بو ی، توو شی گرفتاری ده کات، توو شی به لاو ناره حه تی ده کات.

هه که س له قه ده ر نیمانی خو ی، تا کو نیمانه که چاکتر بن، تاقیکردنه وه که ی فورستر ده بی، که واته: خوای به خشنده و به به زه یی به هو ی تاقیکردنه وه ی به نده کانی وه، بهو به لاو نازارو مه ی نه تیانه ی که دینه ریان، گونا هه کانیان لی هه لده وه رتنی و پله و پایمان بهرز ده کاته وه، به لام به مه رجیک به نه نقه ست، ههروه ها به هو ی گونا هه سه ریچییه کانه وه، خو یان گیروده ی نهو به لاو نازارو ناره حه تیانه نه کرد بن، چونکه له حالکی وادا، نازارو ناره حه تی و گرفتاریه کانی نهو جوړه که سانه، نهو په ره که ی بابی نهو ده کات که بیته مایه ی پاکبونه وه ی خاوه نه کانیان له خودی نهو گونا هه تاوانانه ی که به هو یانه وه دوو چاری به لاو سزاو تو له و ناره حه تی بوون، نه ماما خودی به لاو ناره حه تییه کان که به هو ی گونا هه تاوانه وه بوون، له راستیدا زور نیزی که خوا سزاشیان بدات، بوچی نهو به لایه ت به سه ر خو ت هینا؟ له نه نجامی نه وه دا که تو به رییه کی چه وت دا پویشتی، خو ت توو شی گونا ح کرد، توو شی نهو باج دانه بووی!

۳- ھەر کەسیک بە شتووەیەکی ھەڵەو ناشەرعییانە، خۆی بخاتە بەر بە لائو تاقیکردنەووەیەک، نابێ بە تەمای پاداشت بێ:

ناگاداریی یەكەممان لە بارەى كەسانىكەووە بوو، كە لە ھالىكدا شۆتین بەرنامەو ڕێبازی جگە لە خوا كەوتوون، بە ھیوان، كە بە لائو ئازارو ئارەحەتیەكانى، بېنە مایەى پاداشت درانەووەیان لە دواڕۆژدا، كە ئەوانە خەیاڵپلایان كردوھ.

ناگاداری دووھمیش دەربارەى كەسانىك بوو، كە لە خودى خۆیاندا مسوڵمانن و بە پتیی ئیسلام بەرپتوھ دەچن، بە لائم لە ھالىك دا كە لە سۆنگەى لە شەرع لادان و خراپەو تاوانەو، دووچارى سزاو ئازارو، تۆڵە، یان نەخۆشى و مەینەتبارى بوون، بە نومیدى ئەوھن خوا پاداشتیان بداتەو، پلەو پایەیان بۆ بەرز بگاتەو، ئەوانەش ھەر خەیاڵپلایان كردوھ.

ناگاداری سێھمیش لە بارەى كەسانىكەووەیە كە بە ھىسابى خۆیان بە كارى چاكەو خێر ھەڵدەست، بۆ وێنە: فەرمان بە چاكەو ڕێگرى لە خراپە، یان جەنگ و جیھاد، یان ھەق بێژی، بە لائم لە سۆنگەى ئەوھو كە كارەكەیان لە خودى خۆیدا شەرعى و راستە، بە لائم چۆنیەتیی ئەنجامدانەكەى، ھەلومەرجەكەى، كات و شۆتەكەى، بەو جۆرە نە كە شەرع دیاریكردو، ئەوانەش نەك ھەر ھیچ پاداشتیان نە، بگرە بە ئەندازەى ناتەواو یى كارەكەیان و، زەرەر و زیان لێكەوتنەو، بۆ ئیسلام و مسوڵمانان، گرفتارى لێپرسینەو سزاو جەزەرەش دەبن، ھەندێك كەس وا دەزانن كە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَىٰ** (آخرجه البخاري: ۱، ومسلم: ۴۵، عَنْ عُمرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واتە: بێگومان كردهوكان بە گوێرەى نیازو مەبەستەكانن و، بە تەنكید ھەر كەسە بە پتیی نیازو مەبەستی، پاداشتى ھەیە.

وا دەزانن مادام پیغمبەر ﷺ فرمویەتی: بیکومان کردەو دەکان بە گوێرە ی نیازو مەبەستەکانن و پاداشتیان هەیه، هەرکە سێک هەر چۆتیکى عەقلى برى بە کارىکى خێرو چاکە هەلسا، ئنجا ئەو کارە ئەنجام و ئاکامى هەر چۆتیک بێ، هەر شۆتەوارىکى چاک یان خرابى لى بکەوتەو، خواەنى کردەو کە بە گوێرە ی نیازو مەبەستى نێو دلى، پاداشتی لە لای خوا هەر مسۆگەرە، چونکە مادام لە پى خواو ئىسلام دا، تووشى گرفتارى و بەلاو مەینەتسى و، پەنج و ئازارو سەرئیشان بوو، ئەو بە ئەندازە ی تیش و ئازارو نارە حەتیبە کە ی، مادام نیازى نێو دلى تەواو بێ، پاداشتی هەر دەدرێتەو، کە بیکومان ئەو جوړە بێرکردنەو یەو، ئەو جوړە تیکە یشتە لە مەسەلە ی تاقیکردنەو بەلاو نارە حەتیبى بەسەر هاتن دا، زۆر هەلەو سەرکێلانه یەو، خواەنە کە ی تووشى غەلەتسى سەر سەر دەکات و، پەنگە هەلۆستى وای پى بنۆتن، کە نەم پەندە کوردیبە ی بەسەردا بچەسپن، کە دەلى: (بۆ دەستەسپێک قەیسەریە ک دەسووتیتى، دەتوانین زۆر بەلگان لەو بوارەو بێنین بۆ پاستى ئەو قەسە یە گوتمان:

أ- یەکتیک لەوانە، خوا لەسەر زارى کوڕە باشە کە ی ئادەم، دەفرموى: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۲۷) ۱۷. واته: بە ئەنکىد خوا تەنیا لە پارێزکاران قبوول دەکات، ئنجا پارێزکارى، دوو مەرجى پێوست:

یەکمە: دەبێ ئەو کارە ی ئەنجامى داو، بە پى شەرى خوا بێ.

دووهم: دەبێ تەنیا خوا ی مەبەست بێ.

ئنجا بە پى شەرى خوا بوونى کردەو ی باش، هەم مەبەست پى صلی کردەو کە یە، هەم چۆنەتسى و کات و شۆتى ئەنجامدانیشى، ئەوانیش دەگرێتەو، بۆ وێنە:

کە سێک نوێز دەکات، دەبێ دیار بێ: چ جوړە نوێزیک دەکات، نوێزیک بێ کە شەرع دایابى، بۆ وێنە: نوێزى چێشتەنگاو، ئەک بۆ خۆی لە خووە

جوړه نوټونک دابتنې، پاشان دهبې نوټه که شی بهو چوڼیه تییه بکات که شرع دایناوو، نهک بیتې له نوټونکدا سټ چوار سهجدهی زیاد، یان سټ چوار ړکووی زیاد، یان بیکاته چهند ته حیاتیکی، دهبې بهو شیوه یه بیت که شرع دیاریکړدوه.

ب- هه روه ها خوا ﷺ ده فرموی: ﴿فَانْفِرُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن، واته: نهو ندهی که ده توانن پاریز له خوا بکهن.

ج- هه روه ها پتغه مبر ﷺ ده فرموی: ﴿وَإِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (أخرجه البخاري: ٦٨٥٨، ومسلم: ١٣٣٧، والنسائي ٣٦١٩، وابن ماجه ٢ عن أبي هريرة).

واته: کاتیک فرمانم به کارنیک پیکردن، نهو ندهی که له تواناناندا هه یه، لیتی نه نجام بدن.

ننجا زاناو پتسه وایانی نیسلام له سهر نهوه ړنککه وتوون و، په کدهنگن که سه رجه مومجوټ و چالاکیه شهرعیه کان له حالتیکدا که تواناو پرست و هه لومه رجه نه نجامد رانیان وهک پتویست نه رخصابن و، له کاتی ددست بو بردنیان دا، نه گهری زهره رو زیان و به ناکام نه گه یشتنیان زیاتر بیت، دروست نیه، دهستان بو بردری، بو وینه له باره ی جهنگ و جهادهوه گوتوویانه: جهنگ و جهاد به گوتړه ی هه لومه رجه جیاوازه کان حوکمی ده گوتړی و، له حالتی جیا جیادا هه ر پتنج حوکمه شهرعیه کان (الأحكام الشرعیة الخمسة)، به سردا ده چه سپن، جاری وا هه یه فه رزه (فه رزی کیفایه، یان فه رزی عین)، جاری وا هه یه سوننه تهو، جاری واش هه یه قه دهغه یه، جاری واش هه یه نا په سندهو، جاری واش هه یه ره وایه، نهو هه همووی ده گه رتته وه بو نه وه، که نایا نهو کاره هه رچه نده له نه صلدا شهرعیه، به لأم که نه نجام دهری به پتی هه لومه رجه که، به پتی کات و قوناغه که، به پتی تواناو پرسته که، به پتی چوڼیه تییه که، نایا مسولمانان لیتی به هر مه نندن، یان زهره رهنندن؟!

د- به لگه یه کی دیکه لهو باره وه، نه وه یه که پتغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوه، بابای مسولمان خو ی بخته حاله تیکه وه که تیتدا زه بوون بی، وه ک لهم فهرموود ه یه دا هاتوه: **إِعَنْ خَذِیْقَةً رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَيْسَ لِلْمُؤْمِنِ أَنْ يُذِلَّ نَفْسَهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يُذِلُّ نَفْسَهُ؟ قَالَ: يَتَعَرَّضُ مِنَ الْبَلَاءِ لِمَا لَا يُطِيقُ** (أخرجه أحمد: ۲۳۴۹۱، والترمذي: ۲۲۵۴، وقال: حسن غریب، وابن ماجه: ۴۰۱۶، قال الألبانی: صحیح^(۱)).

واته: حوزه یفه خوا لئی رازی بی، ده لئ: پتغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: هیج پروادار یک بو ی نه خو ی زه بوون بکات، گو تیان: نه ی پتغه مبه ری خوا! چو ن خو ی زه بوون ده کات؟ فهرمووی: خو ی ده داته بهر به لاو تاقیکردنه وه ی وا، که له توانایدا نه یه.

نه مانه، نه و سئ راستیه بوون، که گرنگه یتمه له بهر چاویان بگرین، له کاتیکدا باس باسی تاقیکردنه وه ی خوا به بو بنده کانی.

شایان باسه: نه م کورته باسه له نامیلکه ی (تاقیکردنه وه ی خوا بو بنده کانی) که دانراوی بنده یه و، ئالقه ی حه قده یه مه له زنجیره ی بابته هه نه و که یه کان به گو شراوی و خو لسه یی وه رمانگرت.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَفْوِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) حدیث ابن عمر: أخرجه الطبراني في الكبير: ۱۲۵۰۷، وأخرجه أيضًا: في الأوسط: ۵۲۵۷، قال الهيثمي (۲۷۴/۷): رواه البزار الطبراني في الأوسط والكبير وإسناده الطبراني في الكبير جيد ورجاله رجال الصحيح، غير زكريا بن يحيى بن أيوب الضرير، ذكره الخطيب، روى عن جماعة، وروى عنه جماعة، ولم يتكلم فيه أحد.

❖ دهرسی دوووم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان چوارده (۱۴) نایه‌ت ده‌گریته خۆی، نایه‌ته‌کانی: (۱۴ - ۲۷)، که ناماژه‌یه‌کی کورتیان تیدایه به به‌سه‌رهاتی نوح عليه السلام، تیشکیکی تا رادده‌یه‌ک باشی تیدا خراوه‌ته سهر به‌سه‌رهاتی ئیبراهیم عليه السلام که‌له‌کی و، ده‌ریازبوونی له پیلانی سووتیرانی له لایه‌ن کافره‌کان و، بپروا پته‌نانی لوط و، پاداشت درانه‌وه‌ی له دنیاو دواړوژداو، پتیه‌خشرانی هه‌رکام له ئیسحاق و یه‌عقوب، که ئیسحاق کوپیه‌تی و یه‌عقوبیش نه‌وه‌یه‌تی و کوپری ئیسه‌حافه.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ آلَفَ سَنَةٍ إِلَّا حَمِيكَ عَامًا فَآخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَّا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَّهُ إِنِّي تُرْجِعُوكُمُ ﴿١٧﴾ وَإِن تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُعِيدُهُ لَلْآخِرَةِ إِنَّا اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنشَأَ مِثْلَ خَمِيصٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَاقِبَةِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ فَكَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ

اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ
أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَلَيَعْلَمَنَّ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَسُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن تَعْوِيتٍ ﴿١٢﴾
فَأَمَّا لَهُ لُوطُ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الصَّمِيدُ الْخَلِيقُ ﴿١٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْأَنْبِيَاءَ وَالْكِتَابَ وَالْأَمْرَ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٤﴾

مانای دهقوا دهقی نایه تهکان

{به دنیایی نوو حیشمان بۆ لای گه له که ی نارد، نجا هه زار سالیان جگه
له په نجا سأل له ئیودا مایه وه (هه ره سه رگه رمی بانگه واز بوو)، به لأم پروایان
پینه هینا، بۆیه سه ره نجام تۆفان گرتنی له حالیکدا که سته مکار بوون ﴿١١﴾
یه کسه ره خۆی و هاوه لانی که شتییه که مان پرگار کردو، گتیرامان به نیشانه یه ک
(ی مه زن) بۆ جیهانیان ﴿١٢﴾ هه ره وه ها ئیبراهیمیش (یاد بکه وه) کاتیک به
گه له که ی گوت: خوا به رهستی و پارێزی لیکه ن، نه گه ره بزانی نا ته وه تان بۆ تیه
باشتره (که ته نیا خوا به رهست بن) ﴿١٣﴾ بێگومان تیه ته نیا بتان له جیانی خوا
ده به رهستی و درۆ هه لده به ستی، به راستیی ته وانیه ی جگه له خوا ده یانه رهستی، هیچ
بژیوتکیان بۆتان به ده ست نیه، ده جا بژیو ته نیا له لای خوا بخوازن و، به به رهستی
و سوپاسی بکه ن، به سه بۆ لای وی ده گێدرتیه وه ﴿١٤﴾ نه گه ره (په یامی خواش)
به درۆ دابیتن، به دنیایی جه ند کۆمه لکابه ک پێش تیه وه (به رانه ره په یامی
خوا بپیره و بوون و) به درۆیان داناو، پێغه مبه ریش به سه گه یاندنی رۆشن و
پروونه ره وه (ی په یامی خوا) ی له سه ره ﴿١٥﴾ تابا (بپیره وایان) نه یاندیه و چۆن خوا
دروسته کراو ده ست پێ ده کات و، دوا یی (پاش نه مانی) ده یگێرتیه وه (بۆ بوون)،

نهوه (کارنکه) بۆ خوا ئاسانه ﴿۱۹﴾ بَلَى: به زهویدا بپۆن، سه رنج بدهن! (خوا) چۆن سه رها دروستکراوی هیناوه ته دی؟! دواپی خوا پینگه یاندن و دروستکردنی کوتایی دهره خستینی، بئگومان خوا له سه ر هه موو شتیک به توانایه ﴿۲۰﴾ (خوا) هه ر که سی بوێ (به پتی خراپه کانی) نازارو سزای ده دات و، هه ر که سیشی بوێ (به پتی چاکه کانی) به زه یی پیدادی و، هه ر بۆ لای ویش ده گێردینه وه ﴿۲۱﴾ (ته ی مروفه کان!) تیه نه له زه مین و، نه له ئاسمان دا ده سه وسانکه ر (ی خوا) نین و، جگه له خواش هه یج دۆست و پشتیوانیکتان نیه ﴿۲۲﴾ ئه و که سانه ش که به نیشانه کانی خواو دیداری بپیروان، نا ئه وانه له به زه یی من نا ئومید بوون و، ئه وانه (له پۆزی دواپی دا) نازارپکی به ئیشیان هه یه ﴿۲۳﴾ وه لامی گه له که شی (گه لی ئیبراهیم) ته نیا نه وه بوو که گو تیان: بیکوژن یان بیسووتینن، خواش له ناگر قوتاری کرد، بئگومان له وه دا نیشانه هه ن بۆ کۆمه لئیک به روا بیتن ﴿۲۴﴾ ههروه ها (ئیبراهیم) گو تی: تیه ته نیا به مه به ستی خۆشه وستی ئیوانتان له ژپانی دنیادا، به کانتان له جیاتی خوا (به په رستراو) گرتوون، دواپی له پۆزی قیامه ت دا به رانه ر به یه کدی بپیروا ده بن و، نه فرین له یه کدی ده که ن و، په ناگه تان ناگر (ی دۆزه خ) هه، هه یج یارمه تییده ریکتان نابێ ﴿۲۵﴾ ئنجا لووط به روای (به خواو په یامه که ی) بۆ هیناو، (ئیبراهیم) گو تی: من به ره و لای پهروه ردگارم کۆچکه رم، به دنیایی ته نیا نه و زالی کارزانه ﴿۲۶﴾ نسه قاق و به عقووبیشمان پتبه خشین و، پتبه مه رابه تی و (دابه زینی) کتیبشمان خسته وه چه که یه وه، له دنیادا پاداشته که یمان دایه وه، به دنیایی له دواپۆژیشدا له چاکانه (له پزی صالحان دابه) ﴿۲۷﴾.

شیکرنهوهی هەندیک لە وشەکان

(فَلَيْتَ): واتە: لە نێواندا مایهوه، نووح لە نێو گەلهکهی دامایهوه (لَيْتَ يَأْمَنُكَ: أَقَامَ بِهِ لَازِمًا) لە شوێنیک مایهوه، ئەو شوێنە چۆل نەکرد.

(الطُّوفَانُ): (الطُّوفَانُ: كُلُّ حَادِثَةٍ تُحِيطُ بِالْإِنْسَانِ، وَصَارَ مُتَعَارِفًا فِي الْمَاءِ الْمُتَنَهِي فِي الْكَثْرَةِ)، (طوفان): هەر ڕووداوێکە کە دەوری مڕۆف دەدات، کارەساتێکی بێڕەزا، ڕووداوێکی گەورە و مەزن، بەلام لە عورفدا زیاتر بۆ ئەو ناوێ کە زۆر زۆر، لافاوو لێزماو، بەکاردههێنرێ بە کوردیی، تۆفانیشت هەر بەکاردههێنرێ.

(أَوْثَنًا): (أَوْثَنًا: وَاحِدَةً وَثْنٌ، وَهُوَ حِجَارَةٌ كَانَتْ تُعْبَدُ، وَالصَّمَمُ: جُثَّةٌ مُتَغَذَّةٌ مِنْ فِضَّةٍ أَوْ نَحَاسٍ أَوْ خَشَبٍ، وَجَمْعُهُ أَصْنَامٌ)، (أَوْثَنًا) دوو وشە هەن: (أَوْثَانٌ) و (أَصْنَامٌ)، (أَوْثَانٌ) کۆی (وَتْنٌ) ه، (أَصْنَامٌ) کۆی (صَمَمٌ) ه، (وَتْنٌ): بریتیه لە بەردنیک کە بپەرستێ بەبێ ئەوهی شێوه دیمەننیک دیارییکراوی پێدراستی، بە پیرۆزیان زانیوه، بەلام (صَمَمٌ): بریتیه لە پەیکەرێک لە شێوهی شتیکی، (بائنده، مڕۆف، فڕیشتە)، کە لە زیو، یاخود مس، یاخود تەختە، یاخود لە هەر ماددەیهکی دیکە دروستیانکردوه، لە شێوهی مڕۆف یان هەر شتیکیاو پەرستوو یانە.

(وَتَخْلُقُونَ إِنْكَا): واتە: درۆ هەلدهبهستن، وشە (خَلَقَ): بە مانای ئەندازەگیریی دی، بە مانای داهێنانیش دی، بەلام لێرهدا بە مانای هەلبهستن دی، درۆ هەلبهستیش ئەوهیه: کە کەسێک قسهیهک بکات ئەصلی نهبی، ئەوهش هەر جورێکە لە پەیداکردن، بەلام پەیداکردنی قسهیهکی درۆ کە بنه مایهکی نیه.

(إِنْكَا): (إِنْكَا: كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحَقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إِنْكَا): بریتیه لە هەر شتیکی لەو ڕووهی لادراستی کە پێویست بووه لهسهری بی، (إِنْكَا) بە مانای هەلکێترانهوهو لادان، دی (أَنْ يَكُونَ) یانی: (أَنْ يَكُونَ) بۆ کۆی لادهدرین؟

(الْأَنْعَامُ): (النَّشَأُ وَالنَّشَأَةُ: إِخْدَاتُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ، وَشَيْءٌ (نَشَأَ) وَ (نَشَأَتْ): بَرِيَّتُهُ
له پیداکردنی شتیک و، پرورده کردن و گهواره کردن و، گهشه پیدانی.

مانای گشتیی نایه تەکان

نەم چوارده (۱۴) نایه تە، باسی بەسەرھاتی نووح عليه السلام، زۆر بە کورتیی و
خولاصەیی دەگێرنەووە، گۆشەبەکش لە ژبان و بەسەرھاتی ئیبراھیم لەگەڵ
گەلەکەیی دا دەگێرنەووە، بەلەم بەشێوەیەکی درێژتر، (الطبري) جوانی گوتووە
لێرەدا، دەلێن: **خَوَا** دواى ئەوێ باسی تاقیکردنەوێ خۆی، بۆ مسوڵمانان
دەکات، کە شتیکی حەممییە، پاشان باسی کەسانیکی کرد کە لە تاقیکردنەوێ
خوادا خۆراگر نابن و، لەسەر تەلن و لەسەر قەرەغان، وەک لە سوورەتی (الحج)
دا دەفەرمووی: **وَمِنَ النَّاسِ مَن يَبْعُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ طُمَأْنِنَ بِهِ، وَلِنْ أَصَابَهُ
فِتْنَةٌ أُنْفِلْ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ** ۱۱، واتە:
کەسانیک هەن خوا دەپەرستن بەلەم لەسەر قەرەاغ و دەستان، ئەگەر چاکەیی
تووش بوو، پتی ئارام دەگرتی، بەلەم ئەگەر خراپەیی بەسەرھات، لەسەر پرووی
هەڵدەگەڕێتەووە، دنیاو دواپۆژی دۆرانددون، ئەوێشە زیانباریی پۆشن.

لێرەش دواى ئەوێ خوا فەرمووی: **وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ
فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابٌ إِلَهُ وَلَيْنَ جَلَّةَ نَصْرٍ مِّنَ رَبِّكَ يَقُولُ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ** ۱۲،
لە خەڵک هەبە کەسانیک کە دەلێن: پرۆامان بە خوا هێنا، بەلەم ئەگەر لە
پێناوی خوادا نازاردار، نازاردانی خەڵکی بۆی، وەک سزای خوا تەماشای دەکات،
(زۆر لە لای شتیکی گەورەو مەزنە، بۆیە لە بەرابەریدا بە چۆک دادی)، بەلەم
ئەگەر لە پرورەدگارتەووە یارمەتیی و پشتیوانییەکی بوو، دەلێن: تێمەش لەگەڵتان
بووین، واتە: لە کاتی ئەهاتدا خۆراگەرن و، لە کاتی هاتدا، لاییک لێدەدەن و

نیدید عیایه که ده کهن که هه قیان نیه، ننجای دواى نهوه خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ به سه رهاتى نوووح عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ناماژه به یک پتی ده کات که چهند غوږاگر بووه، نو سه دو په نجا (۹۵۰) سال به رده وام بووه له گه ل گه له کافرو ملهوږو که لله رده که دای، به لام وازی له کاره که دى خوځی نه هیتاوه ده سته ردار نه بووه، ماندوو نه بووه و شل نه بووه کول نه بووه.

دواى باسی نیبراهیم عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ده کات، که ته نانهت له ناگری سوور نه تر ساوه له پتناوی خوا دا، خستو یانه ته تئو مه نجه نیک و به مه نجه نیک هه لیاندا وه ته تئو بلیسه ی ناگر، به لام ده سته ردارى په یام و به رنامه ی خوا ی په روهر دگار نه بووه، واته: تئو هه نوووح بکه نه سه رمه شق بو غوږاگری و پشوو درژی و، نیبراهیم بکه نه سه رمه شق (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَالسَّلَامُ)، له وه دا که له پتناوی خوا دا ناماده بن فری بدرینه تئو ناگری سوورده و، ناماده بن له پتناوی خوا دا کوچ بکه نه و، هه موو شتیک به جیبه یلن.

ده فهرموئى: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا، به دنیایى نوووح مان بو لای گه له که دى نارد، هه زار (۱۰۰۰) سال جکه له په نجا (۵۰) له تئو یاندا مایه وه، واته: (۹۵۰) سال له تئو یاندا مایه وه، فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ، توفان گرتنى، لافاوکی گه وره گرتنى، له حالیک دا که نه وان سته مکار بوون، خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ده یوانی به فهرموئى: (فَلَبِثَ فِيهِمْ تِسْعَ مِائَةٍ وَخَمْسِينَ عَامًا، أَوْ سَنَةً) به لام بهو ته عبیره فهرموویه تی: هه زار جکه له په نجا، بو نه وه دى که بزائری به وردی، (۹۵۰) سال بووه، نه گهر فهرموویای: (۹۵۰) له وانه به به کیک گوتیا به: ده بی به جوړیک له زیدد پروی، یان بو زور پتشان دانی نهو ماوه به بی، به لام که خوا دیار بیکردوه: هه زار جکه له په نجا، مانای وایه رییک (۹۵۰) سال، نوووح عَلَيْهِمُ السَّلَامُ پتش توفان له تئو گه له که ییدا ماوه ته وهو، له گه لیاندا سه ره گرمی بانکه وازو تیکه یانیدن و هوشیار کردنه و یان بووه، که ده فهرموئى: فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ، توفان گرتنى له حالیکدا سته مکار بوون، واته: به هوئ سته مه که یانه وه توفان گرتنى، نه گهرنا خوا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ سته مه له به نده کانی ناکات.

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، تیمه غوی و هاوه لانی که شتیبه که مان دهر باز کردن و، گیرامان به نیشانه یهک بو جیهانیان.

نایا نهم پانای (ها) له (وَجَعَلْنَاهَا) دا، بو (سَفِينَةٍ) ده چتیه وه، یان بو به سه رهاته که ده چتیه وه، یان بو نهو سزابه ده چتیه وه که کافره کانی پی سزا دراو؟ هه موویان گونجاو، به لَم وهک دوایش باسی ده کین وا نیزیکتره پاناوه که بو که شتیبه که به چتیه وه، چونکه به پی پی رزمانی عه ره بی پاناو (ضمیر) ده چتیه وه بو نیزیکترین باسکراو (أَقْرَبَ مَذْكَورٍ) که نهویش (السَّفِينَةِ) یه، ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفَةِ وَجَعَلْنَاهَا﴾، (أَيَّ وَجَعَلْنَا السَّفِينَةَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ)، که دواپی باسی ده کین: که شتیبه که چونهو، چون نیشانه یه و موعجیزه یه بو جیهانیان، هه لیه ته تیمه پیشتریش باسمان کردوه، که له سوورپتی (هود) دا لیکو لینه وه یه کی تاکو رادده یهک تیروته سه مان کردوه، له باره ی به سه رهاتی نوح (نوح) و گه له که یه وه.

ننجا یه کسه ر دینه سه ر باسی ئیبراهیم و ده فره مو: ﴿وَأَنزَلْنَاهُ﴾، هه روه ها ئیبراهیمیشمان ره وانکرد، نهم (و) ه ته مه ده گیرته وه و بایده داته وه بو سه ر (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا) واته: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِبْرَاهِيمَ)، ئیبراهیمیشمان ره وانکرد، ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾، کاتیکک به گه له که ی غوی فره مو: به ندایه تی بو خوا بکه ن، خوا به رستن، ﴿وَأَتَوْهُ﴾، هه روه ها پاریزی لیکه ن، ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، نا نه وه که ته نیا خوا به رستی و ته نیا پاریز له خوا بکه ن، بو تیوه چاکتره نه گه ر بزائن، نه گه ر زانیاریتان هه بن، بیجکه له خوا به رستی، هیچ شتیکی دیکه شایسته ی مروفی نیه.

﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوتُنَا﴾، به دنیایی تیوه له جیاتی خوا، له خوار خواوه، جکه له خوا، ته نیا بتان ده په رستن، (أَوْتُنَا) کوی (وَتُنَا)، که بریتیه له به ردیک به رستری، هه رچه نده هه ندیک له زانیان گوتوو یانه: (وَتُنَا) ده گونجی

هر بهر دیک بی، ده شگونجی په یکه ریک بی به شیودی مروؤف، یان له هر
 شیوهدی کی دیکه دا، به لأم زور به یان ده لَین (وَتُنْ) مهرج نیه شیوهدی هه بی،
 به لأم (صَنَم) شیوهدی هه بی، ﴿وَتَحْلُقُونَ اِفْکًا﴾، هه روه ها درؤ هه لده به ست،
 (وَتَحْلُقُونَ) یانی: په پیدای ده کهن، درؤ په پدا ده کهن، هه لده به ست، شتیکی
 ده لَین که هیچ بنه مایه کی نیه، چونکه هاو به شانی خوا، بوونیان نیه، ﴿اِنَّ
 الَّذِینَ یُعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ لَکُمْ رِزْقًا﴾، به دنیایی نه وانه ی له جیاتی
 خواو، جکه له خوا ده یان په رست، بژیویان بؤ تیوه به ده ست نیه، ﴿فَاَبْتَغُواْ
 عِنْدَ اللّٰهِ الزَّوْفَ﴾، نجا بژیو له لای خوا داوا بکن، ﴿وَاعْبُدُوْهُ وَاَشْكُرُوْا لَهُ﴾،
 بیه رست، سوپا سگوزاری بؤ نه جامه دن، ﴿اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ﴾، هر بؤ لای وی
 ده گیر دینه وه، بویه بزنان به چ چاوو پرویه که وه ده چنه وه خزمه تی خوا، بزنان
 به چ ده ست و تویشوویه که وه به چ په ریزو به ره می که وه، ده چنه وه خزمه تی.
 ﴿وَاِنْ تُکْذِبُوْا﴾، نه گهر نه وه ش که ده لَیم، به درؤی دابنن، نه و په یامه،
 نه و به نامه یی خوا به درؤ دابنن، ﴿فَقَدْ کَذَّبَ اُمْرٌ مِّنْ قَبْلِکُمْ﴾، به دنیایی
 له پیش تیوه ش دا که لاتیکی، کومه لگایاننیک، پیغه مبه ران و په یامه کانی خوا یان
 به درؤ دانان، ﴿وَمَا عَلَی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَیِّنُ﴾، په وانه که راو (ی خوا) بش،
 تنیا که یاندنی پرونکه ره وه و نا شکر اکهری له سهره، دوا ی نه وه ی په یامی خوا ی به
 پرونی و به نا شکرایی پی که یاندن، نه رکی خو ی نه جامه داوه، نه گهر تیوه وه لَمی
 نه ده نه وه، نه وه خو تان زیاتان کردوه، نه گهرنا نه و زانی پیناگات، چونکه نه و
 نه رکی خو ی جینه جی کردوه، نه رکه که شی هر نه وه یه په یامی خوا بکه به نن،
 به قسه و به کرده وه به هه لوتیست بی که به نن.

نجا نهم نابه تانه: (۱۹ - ۲۳)، نهم پینج نابه ته موباره که، فه رمابشتی خوا به
 نیواخنی کردوه له گه ل قسه کانی ئیبراهیم دا ﷺ پیش نه وه ی وه لَمی کافره کان
 بخاته پرو، هه ندیکیش ده لَین: نه وه هر فه رمابشتی ئیبراهیمه، به لأم شیوهدی
 دواندنه که ی له دواندنی راسته وخو (خطاب) وه گوریوه بؤ دواندنی نادیار (غیاب)،

﴿أَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾، تایا نابینن؟ به چاوی عهقل و دل، نهگه رنا به چاوی سهر نایبترئ، تایا نابینن خوا چوَن سهرتا دروستکراو دهست پئ دهکات، (أَبْدَأُ) که (مضارع) هکهی (يُبْدِئُ) یه، لهگهل (بَدَأُ) که (مضارع) هکهی (يَبْدَأُ) یه، یه کیان چواری (رباعی) یه و یه کیان سیانی (ثلاثی) یه له رووی پپته کانهوه، (أَبْدَأُ يَبْدِئُ) لهگهل (بَدَأُ يَبْدَأُ) ههر یه ک واتایان هه یه، واته: دهستی پتکرد، تایا نابینن به چاوی عهقل و دل چوَن خوا دروستکراوه کان دهست پئ دهکات؟ ﴿كَمْ يُبْدِئُ﴾، دواپی نهو دروستکراوه ددکپرتنهوه، دواپی نهوه ی له بهین ده چئ، جارئکی دیکه دهکپرتنهوه بو بوون، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾، به دلنیاپی نهوه له سهر خوا ئاسانه، که ئپوهش دواپی نهوه ی دهفهوتین و دهمرن، بتانکپرتنهوه و زیندووتان بکاتهوه، که واته: ئپوهش پپتان وانه بئ، نهگهر له بهین چوون و مراندنی، زیندوو ناکرتنهوه، بزائن که پوژئیک دئ، زیندووتان دهکاتهوه، ته ماشا ناکه ن! پوژانه خوا شتان دروست دهکات و له بهینان ده بات و، دواپی دهیانکپرتنهوه؟ کاتی خو ی زانست نهوه ی نه زانیوه و، بو ی دهرنه کهوتوه، که له جهسته ی مرو فدا به مه زنه و به نیزی ککراوه یی له ههر چرکه به کدا سه دو بیست و پئنج ملیوَن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه له جهسته ی مرو ف دهمرئ، سه دو بیست و پئنج ملیوَن (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه ی دیکه ش شوئیان دهگرنهوه، جهسته ی مرو فیش هه مووی له نیزی که ی سه د تریلیوَن (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانه پئکهاتهوه، سه د هه زار ملیار خانه.

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾، بلئ: به زه ویدا برؤن و سه رنج بدهن، خوا دروستکراوه کانی چوَن دهست پتکردوه! واته: لئیکوئنهوه، سه رنج بدهن، ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾، دواپی خوا دروستکردنهوه ی دیکه دئبته گوپی و پئدهگه به نئ، دروستکردنهوه ی دیکه، نهو دروستکردنهوه یه که له پوژئ دواپی دا ده بئ، واته: ئپوه ته ماشا بکه ن بو وئنه: له زینده وهران، له ئازده لآن، خوا چوَن دهیانمیرئنی، یان گزو گیا چوَن وشک ده بئ، دواپی نهوه

﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾، خوا هەر کەسیکی بیهوێ نازاری دەدات، سزای دەدات و، هەر کەسیکی بیهوێ بەزەیی پێدا دی، ﴿وَالَّذِينَ تَقُولُونَ﴾، هەر بۆ لای ویش دەگێردێتەوه، دیارە لێرە بە ڕەهایی ڤەرموویەتی: هەر کەسیکی بیهوێ سزای دەدات و، هەر کەسیکی بیهوێ بەزەیی لەگەڵ دەنوێت، بەلەم بە تەنکید ئەوه بە گوێرە نیە، چونکە سیفەتەکانی خوا ﷻ پێکەوه کار دەکەن، واتە: وەک چۆن خوا ویستیکی ڕەهای هەیە، حیکمەتییکی ڕەهای هەیە، بەزەیی و میهرەبانییهکی ڕەهای هەیە، زانیارییهکی بێ سنووری هەیە، وەک چۆن دەسەلاتییکی بێ سنووری هەیە، کەواتە: سیفەتەکانی خوا هەموویان پێکەوه کار دەکەن، بۆ وێنە: خوا ویستی ڕەهای هەیە، هەر کەسیکی بیهوێ گومرای دەکات و، هەر کەسیشی بیهوێ هیدایەتی دەدات، بەلەم کاربەجێیهکی ڕەهای هەیە، خوا دەزانێ کێ گومرا دەکات و، دەشرانێ کێ هیدایەت دەدات، هەروەها خوا هەر کەسیکی بوێ، سزای دەدات، بەلەم دەزانێ بە هەق خەلک سزا دەدات و، بە هەق خەلک دەبەخشی و، بەزەیی بە خەلک دادی، ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾، تێوهش دەستەوسانکەر نین بۆ خوا ﷻ نە لە زەوی و نە لە ئاسمان دا، هەلبەتە مەرووف ناچێ بۆ ئاسمان، بەلەم یانی: ئەگەر گریمان بچن بۆ ئاسمانیش، لەوێش ناتوانن خوا دەستەوسان بکەن، ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾، تێوهش جگە لە خوا، هیچ سەرپەرشتیارو هاوکارو یارمەتیدەرێکتان نیە، واتە: لە بەرانبەر خوادا، ئەگەر بیهوێ سزاتان بدات، کەس سەرپەرشتییان ناکات و کەس هاوکاران نابێ و یارمەتییان نادات.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾، نه‌وانه‌ش که بروایان به نیشانه‌کانی خوا نیهو به دیداری خوا نیه، بیپروان به نیشانه‌کانی خوا، که نایه‌ته خوئراوه‌کانن، یان نایه‌ته بیئراوه‌کانن، یان موعجزه‌کانی پیغه‌مبه‌رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه‌روه‌ها برواشیان به دیداری خوا نیه ﴿أُولَئِكَ يَبْئُورُونَ رَحْمَتِي﴾، نا نه‌وانه له به‌زه‌یی من ناویم‌دیبوون، ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وانه نازاریکی به تیشیان هه‌یه، که‌واته به هؤی نیمان به نایه‌ته‌کانی خواودو به دیداری خوا، مروؤف شایسته‌ی به‌زه‌یی خوا ده‌بی، به‌لام به هؤی کوفر به نایه‌ته‌کانی خواودو، به دیداری خوا، مروؤف شایسته‌ی سزای به تیشی خوا ده‌بی، که‌واته: نه به‌زه‌یی نواندنه‌کی خوا، نه نازاردان و سزادانه‌کی، هیچیان به گوئره نین، به‌لکو هه‌مووی پر به پیستهو له جیتی خوئه‌تی.

ننجا دپته سه‌ر وه‌لامی گه‌له کافره‌کی ئیبراهیم (عَلَيْهِ السَّلَام)، ده‌فرموی: ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾، وه‌لامی گه‌له‌کی هیچ شتیک نه‌بوو، جگه له‌وه‌ی گوتیان: بیکوژن، یان بیسووتینن، واته: یان بیکوژن به کوشتنی ناسایی، یاخود بیسووتینن، که نه‌ویش هه‌ر کوشتنه، به‌لام کوشتنیکی نانا‌ساییه.

ننجا نه‌وه هه‌مووی پیچراوه‌ته‌وه، که سه‌ره‌نجام بریاریاندا ناگریکی بو بکه‌نه‌وهو، ناگریان بو کرده‌وهو، خستیانه نپو مه‌نجه‌نیق، به مه‌نجه‌نیق فریاندان نپو مه‌شخه‌لی ناگره‌که‌وه، نه‌وه هه‌مووی پیچراوه‌ته‌وهو به‌که‌سه‌ر دپته‌سه‌ر سه‌ره‌نجامه‌کی: ﴿فَأَجَحَّهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾، واته: دواي نه‌وه‌ی پیشی جوړیک له دل له دلدانیان هه‌بوو، گوتیان: نایا بیکوژین، یاخود بیسووتینن؟ دواي دل‌ی خو‌یان له‌سه‌ر نه‌وه‌ ساغ کرده‌وه، که بیسووتینن و فریشیاندا به نپو ناگر، به‌لام خوا له ناگر ده‌ربازی کرد.

که‌واته: نه‌ی نه‌هلی نیمان! ئیوه‌ش له پیناوی خوادا ده‌ربه‌ست مه‌بن، که نه‌گر فرییدرپنه نپو ناگری سووره‌ودش، خوا نه‌گر به‌هوی له نپو ناگری

سووریش دا سہلامہ تان دہکات و، نه گهر سہلامہ تیش نه بوون، نه وه له پیناوی
خوادا سووتیران و کوژران و دهر به دهر کران و، ههر شت پیکران، له پیناوی
خوادا هه مووی ناسانه، یانی: ده بی له لات سینا بی، خوا هیئده به رزو مه زن و
گه وره به، پاداشتی خوا هیئده گه وره به، که هه موو شتیک له پیناوی خوادا
ناسانه و ده بی پیت ناسان بی، نه گهر به راستی خواناس بی، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به راستی له وه دا نیشانه هه ن بو کومه لیک برهوا بیتن،
یانی: له به سه رهاتی ئیبراهیم دا ﷺ، له وه دا که له پیناوی خوادا خرایه نیو
ناگری سوور و خواش دهر بازی کرد، نیشانه زورن بو که سانی برهوا بیتن، به لام
که سیک برهوانه هیئن، له نیشانه کانی خوا به هره مه ند نابن.

﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾،
هه روه ها ئیبراهیم فرمووی: به دنیایی ئیوه نهو بتانه له جیاتی خوا گرتو تان،
ده یانه رستی بو خوشه و یستیتان له ژانی دنیا دا، واته: خوشه و یستی نیوان تان،
یه کدی خوشه و یستنتان و، په یوه سستی عاتیفی و سوزتان له گه ل یه کدی دا، وه ک
لاسی کرد نه وه ی کوثرانه ی پیشینانتان، یا خود له بهر خوشه و یستیتان بو به کان
ده یانه رستی له ژانی دنیا دا، واته: ﴿مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ﴾، ده گونجی مه به ست پیتی
نهو ده بی که نهو بتانه ده پرستی، له بهر نهو خوشه و یستی به که له نیوان تان دا
هه به، واته: له نیوان ئیوه و پرستاره کانتان دا، یا خود: له نیوان خوتاندا، وه ک
خه لکه که، تاکو نهو خوشه و یستی و په یوه ندیه کومه لایه تیانه و بهر ژه و ندیانه ی
پیکه وه هه تان، بهرده وام بن له ژانی دنیا دا، بویه نهوانه ده پرستی، نه گه رناوه نه بی
بنه مایه کیان هه بی و به لکه به کیان له پشت بی، ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَلَكُم مِّنْهُم مَّوَدَّةٌ بَيْنَكُمْ﴾، دواپی له پوژی هه ناسانه و ده هه ندیکتان
بیره و ده بن به هه ندیکتان، هه ندیکستان نه فرین له هه ندیکتان ده کهن، دیاره
سه رکده و ده پرسته کان بیره و ده بن به شوینکه و تووه کانیا، ده لاین: تیمه به رانه بر
به ئیوه بیرابن، ئیوه هه لته تان کردوه که تیمه تان په رسته، شوینکه و تووه کانیش

نه فرین ده کهن له سه رکرده کانیان که بهو مهره ده یان بردوون و، تووشی نهو
حاله یان کردوون، یاخود هه موویان ههم بهرانبهر به یه کدی بییروان و حاشا له
یه کدی ده کهن، ههم نه فرینیش له یه کدی ده کهن و قسه به یه کدی ده لَین،
(وَمَا وَنَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرٍ) جِنگای ههوانه وه تان ناگرو، هیچ
یارمه تییده رو هاوکار یشتان نین له پوژری دواپی دا.

(فَقَامَ لَمْ يُؤْخَذْ) لووط بر وای بۆ هینا، واته: له بهر خۆشه و یستی نیبراهیم و
له بهر متمانه ی به نیبراهیم، بر وای هینا به په یامه که ی خوا (وَمَا وَنَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرٍ) به وه ی که
به نیبراهیم دا ناردوو یه تی، هه لَیه ته زۆربه ی سه رچاوه کان ده لَین: لووط بر ازای
نیبراهیم بووه، مام و برازا بوون.

ئه مهش دووباره قسه ی نیبراهیمه: (وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَيْحٍ) هه روه ها
نیبراهیم فره مووی: من به رهو په روه ردگارم کۆچکه رم، کۆچ ده که م به رهو
په روه ردگارم، واته: به رهو نهو شوئنه ی که په روه ردگارم فره مانم پئ ده کات،
که ده توانم له وئ چاک په روه ردگارم به رستم، (إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) به
دَلنیایی هه ره نهو زالی کارزانه، بالادهسته و ده مپاریزی و، پئی کۆچ کردنم
بۆ ناسان ده کات، کارزان و کار به جیشه، لَیره بارودۆخم لئ وه تهنگ هاتوه،
دهمبانه شوئینیک که بتوانم له وئ به ده سترکراوه یی دینداری بکه م، (وَوَهَبْنَا
لَهُمُ اسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ) تیهش هه رکام له ئیسحاق و به عقووبمان پئدان، که
دیاره به عقووب کوری ئیسحاقه و ئیسحاقیش کوری نیبراهیمه (الکافی) به ته نکید
په یدابوونی ئیسحاق دوا ی په یدابوونی ئیسماعیلو، ئیسحاق له ساره خاتوون
بووه، هه روهک ئیسماعیل له هاجه ره خاتوون بووه، به عقووبیش کوری
ئیسحاقه، ئه مهش نه وه ده گه یه نن که هه ره له پوژگاری نیبراهیم دا بووه که
خوا ی په روه ردگار به عقووبی به ئیسحاق به خشیوه.

﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾، ههروه‌ها له وه‌چه‌ی ئیبراهیمدا پیغهمبه‌رایه‌تی و کتیبمان دانا، واته: له دواى ئیبراهیم عليه السلام هه پیغهمبه‌رتک هاتبی له وه‌چه‌ی نهو بووه، هه کتیبیک دابه‌زێندرابی، له وه‌چه‌ی نهودا دابه‌زێندراوه، له هه‌ردوو لقى ئیسمحاق و ئیسماعیله‌وه، به‌لکو هه‌ندیک گوتوو یانه: کورنکی دیکه‌شی هه‌بووه به‌ ناوی میدیان و، شوعه‌یب بۆ گه‌ل میدیان په‌وانکراوه شوعه‌یب ده‌چێته‌وه سه‌ر میدیان که نه‌ویش هه‌ر کورپی ئیبراهیمه، وه‌ک له په‌یمانی کۆن دا هاتوه، ﴿وَأَيَّتُهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾، له دنیادا پاداشته‌که‌یمان دایه‌وه، واته: به‌شیک له پاداشته‌که‌یمان له دنیا دا دایه‌وه، که بریتیه له‌وه‌ی هه‌موو خاوه‌ن به‌رنامه ئاسمانیه‌کان، په‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئیبراهیم عليه السلام و ستایشی ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ بوو که خوا وه‌چه‌یه‌کی باشی به‌ ئیبراهیم دا، نه‌وه‌تا پیغهمبه‌رایه‌تی له دواى ئیبراهیم ته‌نیا له‌وه‌چه‌ی نهودا بووه‌و، کتیبه‌کانی خوا، ته‌نیا بۆ وه‌چه‌ی نهو دابه‌زیون، هه‌روه‌ها ئیبراهیم خوا توانایه‌کی ماددی باشی پێداوه‌و، سومعه‌و نعتیاریکی باشی پێداوه، ئیبراهیم پیغهمبه‌رتکی نێوده‌وله‌تی بووه، له عێراق، له شام، له میسر، له حیجاز، که نه‌وکاته نه‌و چوار شوینه زیاتر کۆمه‌لگای به‌شه‌ریان تیدا کۆبۆته‌وه، نیتوان دبلجه‌و فورات و نیل، ﴿وَلَنُرْفِيْهُمُ الْآخِرَةَ لِمَنِ الْفَالِحِينَ﴾، له پۆزی دوايشدا، ئیبراهیم عليه السلام له چاکانه، واته: له پیزی صالحان و چاکان دایه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

ناردنی نووح بۆ لای گەلەكەى و، بەردەوام بوونی لە بانگەواز کردنیان بۆ ماوەى نۆ سەدو پەنجا (٩٥٠) سأل و، فەوتیارانیان بە لاڤاوێكى مەزن و، دەربازکردنى خۆى و سواربووانى كەشتیەكەو، كردنى كەشتیەكە بە نیشانهكە بۆ جیهانیان:

خوادەفرموى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا حَمِيتَ عَامًا فَآخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە پینچ بڕگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، بە دنیایى نێمە نووحمان بۆ لای خەلكەكەى، بۆ لای گەلەكەى ڕەوانكرد، واش پێدەچى ئەو كاتە هەر ئەوەندە مرقۇفە بووبن لەسەر زەوى كە نووحیان بۆ لا ڕەوانكراوه، وەك دوايش زیاتر باسى دەكەین.

ئنجا وەك پێشتریش گومان: ئەوه بۆ چەسپاندنى پێغمەبەرى خاتەمە ﷺ كە ئەو ڕێى تۆ لەسەرى و، ئەو پەيامەى بۆ تۆ ھاتو، ئەوه لە پێش تۆشدا نووح بووه، ئیبراھیم بووه، پێغمەبەرانى دیکە بوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆیە دەبێ تۆش خۆراگر بى، وەك چۆن نووح نۆسەدو پەنجا (٩٥٠) سأل خۆى ڕاگرت، ھەلبەتە تەمەنەكەى درێژ بووه، تەمەنى خەلكەكەش ھەر درێژ بووه ئەو كاتە.

٢- ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمِيَّتَ عَامًا﴾، ههزار ساڵ جگه له په‌نجا له نێو خه‌ڵکه‌که‌یدا مایه‌وه، واته: خه‌ریکی بانگه‌وازو تیگه‌یاندن و هۆشیار کردنه‌وه‌و، ترساندنیان بوو، وه‌ک له سوورەتی (نوح) دا غوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ له‌سه‌ر زمانی نووح ورده‌کارییه‌کانی چۆنیه‌تی بانگه‌وازو بانگکردن و هۆشیارکردنه‌وه‌ی بۆ گه‌له‌که‌ی باس ده‌کات، له تەفسیری سوورەتی (هود)یش دا به‌ وردی باسی به‌سه‌رهاتی نووحمان ﴿الْحَقُّ﴾ کردوه‌و ورده‌کارییه‌که‌مان خستونه‌پروو.

٣- ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾، له کاتی‌که‌دا که‌ سه‌مکار بوون، تۆفان گرتی، لافاوێکی گه‌وره‌ گرتی.

٤- ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفَةِ﴾، تیمه‌ش غۆی و هاوه‌لانی که‌شتیه‌که‌مان ده‌رباز کردن، له تۆفانه‌که‌ ده‌ربازمان کردن و، نه‌وانی دیکه‌ هه‌موویان خنکان.

لێره‌دا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمِيَّتَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ ﴿١١﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفَةِ﴾، ئه‌م سێ (ف)یه، هه‌موویان بۆ بادانه‌وه (عطف)ن.

٥- ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، که‌شتیه‌که‌شمان کرده‌ نیشانه‌یه‌ک بۆ جیهانیان.

که‌ نێستاش له‌سه‌ر چپای جوودی مایه‌.

کورتہ باسیک

له هوت کورته سه رنج دا

۱- تیمه به سه رهاتی نوو حمان له تفسیری سوږه تی (هود) دا به درېژی باسکړدوه، له بهر نه وهی له سوږه تی (هود) دا، جیا له هه موو سوږه ته کانی دیکه، نه و ورده کار بیانه ی له ویدا هاتوون دهر باره ی نوح عَلَيْهِ السَّلَام و گله کھی، له هېچ شونتیکي دیکه دا نه هاتوون، که نایه ته کانی: (۲۵ - ۴۹) ن، یانی: بیست و پینج ثابت تر خانکراون بو به سه رهاتی نوو عَلَيْهِ السَّلَام و، ورده کاریه کانی به سه رهاتی نوح لهو بیست و پینج نایه ته دا زور به جوانی خراونه پرو.

۲- به پتی نایه ته کانی: وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلْ لِمُجِبُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَنَحْنُ لَهُ اَعْلَمُ ﴿٢٧﴾ دَلْكَرْب الْعَظِيمِ ﴿٢٨﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرًا قَافِيْنَ ﴿٢٩﴾ الصَّافَات، که مانایه که بیان ناوایه: به دنیایی نووچ بانکی تیمه ی کردو، تیمه ش باشرین وه لمده روه بووین بو ی. خوی و نیزیکه کانیمان له به لای مه زن دهر باز کرد. ته نیا وه چه که یمان کرد به ماوه وان، (نهوانه ی مانه وه له سه زه ی له مرو فان).

به پتی هم سنی نایه ته مویاره که، نووچ بو تیکرای به شهر نیردراوه و، تو فانه که ی گشتگیر بووه و، ته نیا وه چه که ی تمویش ماون، ته نیا وه چه ی نووچ، وه ک وه چه ی نادم له سه زه ی ماون، هه روه ها به به لکه ی نایه تی (۵۸) له سوږه تی مه یرم دا که ده فه رموی: ﴿ اُولَئِكَ الَّذِينَ اَنَامَ اللهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ﴿٥٨﴾ ۝ مَرِیمَ، وَاتِه: نهوانه که سانیکن خوا چاکه ی له گه ل دا کردوون له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له وه چه ی نادم و لهوانه ی له گه ل نوو حدا هه لمانگرتن، دیاره هه موو پیغه مبه ران له وه چه ی نادم، منای وایه، هه موو نه و پیغه مبه رانه ش که له دوی نووچ هاتوون، له وه چه ی نووچ بوون.

کهواته: موقوفه کان هه موویان ته نیا نه وانه بوون که له گه ل نوو حدا هه لکیراون، جگه له وانه ی که له که شتییه که دا هه لکیراون و پاریزراون، که سی دیکه له موقوفان له سهر زهوی نه ماوه.

۳- (الطبري) له ته فسیره که ی غویدا^(۱) ده لئ: (إِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَ نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ وَهُوَ ابْنُ خَمْسِينَ وَثَلَاثَ مِائَةٍ سَنَةٍ، فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا، ثُمَّ عَاشَ بَعْدَ ذَلِكَ خَمْسِينَ وَثَلَاثَ مِائَةٍ سَنَةٍ).

واته: خوا نوو ح ی بو لای که له که ی نارد که ته مه نی سیسه دو په نجا (۳۵۰) سأل بوو، نو سه دو په نجا (۹۵۰) سألش له نئویاندا مایه وه، که ده کاته هه زارو سیسه د (۱۳۰۰) سأل، دوا ی توفانیش سیسه دو په نجا (۳۵۰) سالی دیکه زیا، که ده کاته هه زارو شه شه دو په نجا (۱۶۵۰) سأل، به پتی نمو ریوایه ته ی (الطبري) ته مه نی نوو ح له له دایک بوو نیه وه، تا کو کوچی دوا یی ده کاته: (۱۶۵۰) سأل.

هه ر (الطبري) ده لئ: وشه ی (الطُّرُقَاتُ): (كُلُّ مَاءٍ كَثِيرٍ قَاشٍ طَامٌ فَهُوَ عِنْدَ الْقَرْبِ طُوفَانٌ سَيْلًا كَانَ أَوْ غَيْرَهُ) واته: هه ر ناوکی زوری بلاوی بیرزا، له لای عه ر ه به توفان ناو ده بری، چ لافاو بی، چ جگه له لافاو.

۴- (الطبري) له فه تاده وه هیناویه تی که خوا ده فه رموی: (فَلَمَّا جَنَّهُ وَأَصْحَبَ السِّفِينَةَ رَجَعَهَا إِلَيْكَ اللَّعْنَتُ) واته: خو ی و هاوه لانی که شتییه که مان ده ر باز کردن و، کر دمانه نیشانه بو جیهانیان، فه تاده گو توو یه تی: (أَبْقَاهَا اللَّهُ آيَةً لِلنَّاسِ بِأَعْلَى الْجُودِيِّ)^(۲) واته: خوا که شتییه که ی هیشه وه و هک نیشانه یه ک بو خه لک، له سهر لووتکه ی چای جوو دی.

هه روه ها (محمد الطاهر ابن عاشور) یش ده لئ: (قَالَ قَتَادَةُ: بَقِيََتْ بَقَايَا السِّفِينَةِ عَلَى الْجُودِيِّ حَتَّى نَظَرْتُهَا أَوَائِلَ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَيُقَالُ: إِنَّهَا دَامَتْ إِلَى أَوَائِلِ الدُّوَلَةِ الْعَبَّاسِيَّةِ، ثُمَّ غَمَرَتْهَا التُّلُوجُ)^(۳).

(۱) جامع البيان: ۲۷۱۷۴.

(۲) جامع البيان: ۳۷۱۷.

(۳) التحرير والتنوير: ج ۲، ص ۲۲۳.

واته: قه تاده ده لى: پاشماوه كانى كه شتى نووچ، له سهر چىاى جوو دى مابوونه وه تاكو سهره تاكانى توومه تى ئىسلام سه رنجان داوهو بينويانه، گوتراوه: پاشماوه كانى كه شتى نووچ ماونه وه تاكو سهره تاى ده وله تى عه بباسى، دواى به بهر داپوشراوه (كه وتوته بن خوّل و دارو بهرد، له نه نجامى داشورانى چىاكان و هاتنى لافاودا).

٥- كه ده فهرموئ: ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾، زانايان زوره يان گوتويانه: وا پنده چى راناوى (ها) مه بهست پتى كه شتى كه بن و كه شتى كه ئىستا هه يه، هه ندىكيش گوتويانه: مه بهست پتى هه والى يان به سهره تاى نووچه، يانى: (وَجَعَلْنَا قِصَّةَ نُوحٍ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ)، هه ندىكيش گوتويانه: يانى: نهو سزايه ي كه خوا ناردوويه تى كه برىته له توّفان بو گه لى نووچ، نه وه مان كرد به نيشانه بو هه موو جيهانيان، له بهر نه وه ي هه والى به سهره تاى نووچ ﴿نُوحٍ﴾، نهو سزايه ي كه خوا ناردوويه تى بو گه لى نووچ، له هه موو دىاى كوّن و تازه دا بلا بوته وه، بوّيه خوا فهرموويه تى: ﴿آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾.

٦- له په يمانى كوّندا هاتوه: (وَاسْتَقَرُّ الْفُلْكَ عَلَىٰ جِبَالٍ أَرَاظُ)^(١) قسه ي په يمانى كوّن هه نه وه نده يه: كه شتى كه له سهر چىاى ئارارات له نكه رى گرت، چىاى ئاراراتش ناوه بو چىاى جوو دى.

(محمد الطاهر ابن عاشور) ده رباره ي (جِبَالٍ أَرَاظُ) ده لى: (وَقَدْ اخْتَلَفَ الْبَاحِثُونَ فِي تَعْيِينِ جِبَالٍ أَرَاظُ، فَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ: إِنَّهُ اسْمُ الْهُدِيِّ، وَعَبَّثُوا أَنَّهُ مِنْ جِبَالِ بِلَادِ الْأَنْدَلِ فِي الْحَدِّ الْجَنُوبِيِّ لِأَزْمِنِيَا فِي سُهُولٍ مَا بَيْنَ الثُّغَرَيْنِ)^(٢)، واته: ليكو له رهوان راجاييان هه يه له ديارى كردنى چىاى ئارارات دا، هه ندىكيان ده لىن: ناوى چىاى جوو ديه و دياريان كرده كه له چىاكانى كوردانه، له سنوورى باشوورى نه رمينا، لهو ده شتى كه پتى ده گوترى: نيوان دوو پروباره كان، [كه ئىستا له باكوورى كوردستانى توركيابه، له سه رووى زاخوّه].

(١) العهد القديم: سفر التكوين، الإصحاح: ٨.

(٢) التحرير والتنوير: ج ٢٠، ص ٢٢٣.

۷- ویرای نه وهی که دهگونجی پاناوه که بۆ کهشتیه که بچیتیه وه: ﴿وَجَعَلْنَاهَا﴾، (أَي: وَجَعَلْنَا السَّفِينَةَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ)، دهشگونجی بکه ریتیه وه بۆ هه واله که، به وه که (خبر) که به مانای (قصة) یان (حادثة) بن، یانی: (وَجَعَلْنَا الْقَصَّةَ، أَوِ الْحَادِثَةَ الْمَذْكُورَةَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ)، چونکه ده بن مینه (مؤنث) بن، یاخود به مانای (العقوبة) نه و سزایه ی خوا ناردی بۆ که لی نوح علیه السلام که نه و توفانه بوو پتی فهوتیزان، کردمانه نیشانه بۆ جیهانیان.

مه سه لهی دووه م:

ناماژه بهک به وتووژی ئیپراهیم له گه له کهیدا، که فه رمانی پتکردوون به خوا به رستی و پارێزگاری و، په خه ی له بهت کانیان گرتوه که هیچ کاره و، سه رنجی بو میژووش پراکتشاون که په لندی لی وه بگرن:

خو ده فره موی: ﴿وَإِذْ هَمُّوا۟ۤ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦ اَعْبُدُوا۟ اللّٰهَ وَاتَّقُو۟هُۥ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوۡنَ ﴿١٦﴾ اِنَّمَا تَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ اَوْثٰنًا وَتَخْلُقُوۡنَ اِفْكَا۟ۤ اِنَّ الَّذِیۡنَ تَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوۡنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا۟ عِنۡدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوۡهُ وَاَشْكُرُوۡا۟ لَهٗ اِلَیۡهِ تُرْجَعُوۡنَ ﴿١٧﴾ وَاِنْ تَكْذِبُوۡا۟ فَقَدْ کَذَّبَۤ اُمۡمٌ مِّنۡ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیۡتُ ﴿١٨﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

١- ﴿وَإِذْ هَمُّوا۟ۤ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦ اَعْبُدُوا۟ اللّٰهَ وَاتَّقُو۟هُۥ﴾، هه روه ها یادبکه وه کاتیک ئیپراهیم به خه لکه که ی خۆی گوت: خوا به رستی و پارێزی لی بکه ن.

(وای سه ر ﴿وَإِذْ هَمُّوا۟﴾ نه وه ی ئیره ده گێڕێته وه سه ر پسته ی پتشیو: ﴿وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰٓى قَوْمِیۡهِ﴾، که واته ناوای لی دێ: ﴿وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِبْرٰهٖمَ اِلٰى قَوْمِیۡهِ﴾ یاخود: ﴿وَإِذْ هَمُّوا۟ۤ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦ﴾ یاخود: ﴿وَاٰتٰى عَلَیْهِمۡ نَبَا۟ۤ اِبْرٰهٖمَ﴾ یادى ئیپراهیم بکه کاتیک به که له که ی خۆی فره موو.

شایانی باسه: ئیمه به سه رهاتی ئیپراهیممان به وردی له کاتی ته فسیرکردنی سووهرتی (ابراهیم) دا باسکردوه، تنجا ئایا که لی ئیپراهیم که نه و وتووژی له که لدا کردوون، کێ بوون؟ ئیپراهیم به پتی سه رچاوه میژوو ییه کان ده بی له باشووری عێراق بووین، هه ندیک له سه رچاوه میژوو ییه کان ده لین: (نور الکلدانیین)، واته: که لی ئیپراهیم له عێراقی ئیستا بوون، به لام زیاتر له ده فه ری خواریوی عێراق بوون.

رستہ ی ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْتَهُوْا﴾، خوا بہرست و پاریزی لیکہن، بیگومان پیغمبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کہ بہ گہلہکانی خویانیان گوتہ: خوا بہرست، خوا بہرستی بہ چہمک و واتا راستہ قینہ کی، بہرنامہ یہ کی گشتگیری ژیانہ، واتہ: بُو خوا ملکہ چ بن لہ ہہموو ژیاناندا، نہک بہو چہمک و واتا تہسک و باوہی کہ ٹیستا لہ زہینی زوریہی مسولماناندا ہہیہ، کہ پیمان وایہ خوا بہرستی تہنیا بریتہ لہ نہنجامدانی دروشمہکان، کہ پیمان دہگوتری: دروشمہکانی بہرست (شَعَائِرُ التَّعْبُدِ) وہک نوژیرو پوژیرو و زہکات و حہج و، تہو بہرستشانہی دیکہ کہ لہ تیوان مروئی خوئی و خوا ی پەرورہدگاردا نہنجام دہدرین، بہلکو خوا بہرستی و بہندایہتی بُو خوا یانی: ملکہچی بُو خوا لہ ہہموو وردو درشتی ژیان دا، لہ مزگہت و بازار، لہسہر دوانگہو لہ فہرمانگہ، لہ کیلگہو لہ کارگہو، لہ ہہموو کایہکانی ژیان دا، بہندایہتی بُو خوا بکہن و پاریزی لی بکہن.

۲- ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ﴾، تہوہ بُو تیوہ باشترہ تہگہر بزائن. یانی: تہگہر زانیاریتان ہہبی، دہزائن تہوہ بُو تیوہ باشترین شتہ، (خیر) یانی: باشترین، چونکہ چنگرہوہو تہلترہناتیفی بہندایہتی کردنی مروئی بُو خوا، بریتہ لہ کویلایہتی کردنی بُو شتہکانی دی، یان مروئیکی وہک خوئی، یاخود دروستکراوہکانی دیکہی خواو خوئی.

۳- ﴿اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ اَوْثَنًا﴾، بہ دلنیایی تیوہ لہ جیاتی خوا، یان لہ خواو خواوہ، تہنیا بتان دہبہرست.

۴- ﴿وَتَخْلُقُوْنَ اِفْكًَا﴾، ہہروہہا دروی ہہلکیراوہ ہہلدہبہست، (اٰی وَتَقْرُوْنَ کَذِبًا) درو ہہلدہبہست بُو خوا، گواہ ہاوبہشی ہہن و، تیوہش تہو ہاوبہشانہ دہبہرست تاکو لہ خواتان نیزیک بخہنہوہ، وہک لہ سوورہتی (الزمر) دا دہفہرموی: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَا اِلَى اللَّهِ زُلْفٰی﴾ (الزمر، نایانپہرستین مہگہر بُو تہوہی لہ خوامان نیزیک بخہنہوہ.

(الطبری) له مانای: ﴿وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا﴾ ده‌لن: (وَتَضَعُونَ كَذِبًا وَبَاطِلًا) واته: ٲیوه درؤو پووج هه‌لده‌به‌ستن و دروست ده‌کهن، ٲه‌و هاوبه‌شانه، ٲه‌و بتانه‌ی ده‌یانپه‌رستن گواپه‌هاوبه‌شی خوان، ٲه‌وه شٲیکه هه‌لیده‌به‌ستن بؤ خواو، درؤویه که په‌یدای ده‌کهن، وشه‌ی (خَلَق) یانی: هٲتانه‌دی شٲیک له نه‌بوون، به‌لام لٲرده‌ا به مانای درؤ هه‌لده‌به‌ستن یانی: قسه‌یه‌ک بکری هٲچ نه‌صل و بنه‌ماپه‌کی نه‌بی، نه‌گه‌رنا (خَلَق) هٲتانه‌دی شتانه له نه‌بوون، که ته‌نیا به‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌کری: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الزمر، خوا به‌دپه‌ٲته‌ری هه‌موو شٲیکه، یاخود که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَدَرًا﴾ الفرقان، واته: خوا هه‌موو شٲیکی په‌یدا‌کردوه، نجا به‌نه‌ندازه‌گیریه‌کی باش نه‌ندازه‌گیری کردوه. نجا درؤ هه‌لده‌به‌ستن نه‌ویه شٲیک بگو‌تری، بنه‌ماپه‌ک و نه‌صلٲکی نه‌بی، نه‌ویش له‌و پرووه‌ه ده‌شو‌به‌ٲته په‌یدا‌کردن و هٲتانه‌دی له نه‌بوون.

٥- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُقَدِّمُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾، به‌دنیایی ٲه‌وانه‌ی ٲیوه له‌جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، له‌خوار‌خواوه ده‌یانپه‌رستن، جگه له‌خوا به‌ندایه‌ٲییان بؤ ده‌کهن، هٲچ بڑیو‌کیان بؤ ٲیوه به‌ده‌ست نپه.

چونکه (رِزْقًا) به‌نه‌زانراو (نِکِرَة) هاتوه، واته: که‌م و زور بڑیویان بؤ ٲیوه به‌ده‌ست نپه، بویه شایسته نین به‌رسترٲن، په‌رستراو ده‌بی بتوانئ زیان له‌په‌رستهره‌که‌ی دوور‌بخاته‌وه‌و سوودی بؤ بیئت، بڑیوی بؤ دابین بکات، هٲنابٲٲیه‌دی، سه‌ره‌رشتی بکات، که ٲه‌و بتانه هٲچ‌کام له‌و سیفه‌تانه‌یان نین.

٦- ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾، ٲیوه بڑیو له‌لای‌خوا به‌خوا‌زن.

٧- ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾، هه‌روه‌ها بیپه‌رستن و سوپاس‌گوزاری بؤ ته‌نجام بدن، (شکر، یشکر، شکرًا) بؤ‌خوی بؤ به‌رکار ٲٲیه‌ر ده‌کات و ٲٲیوستی به‌ٲٲٲکی دپکه نپه، به‌لام لٲرده‌ا (وَاشْكُرُوا لَهُ) واته: له‌به‌ر‌خاتری وی سوپاس‌گوزاری بکهن، ٲمه‌مانا‌که‌ی به‌هٲزتر تو‌ختر ده‌کاته‌وه.

(۸) - ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾. بە دُنیاوی هەر بۆ لای وی دەگیرێننهوه.

کهواته: لێره دا ئیبراهیم عليه السلام چوار شتان دهکاته وهسف و پیتاسه بۆ خوا:

یهک: بژیو تهنیا به دهست نهوه.

دوو: دهبن به ندهابهتی تهنیا بۆوی بن.

سێ: پارێزکردن دهبن تهنیا لهوی بن.

چوار: گهڕانهوهش تهنیا بۆ لای ویه.

(۹) - ﴿وَأَن نَّكْذِبُ﴾. دواوی ئیبراهیم عليه السلام پێیان دهفرمووی: ئهگهر ئێوه په یامی خوا به درۆ دابنن، پیغمبهری خوا به درۆ دابنن، بروای پینهکه.

(۱۰) - ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾. خوا پهکی به ئێوه ناکهوی، له پێش ئێوه دا، کۆمه لگایانکی دیکه په یام و پیغمبهرانی خویان به درۆ دانا، به لām سه ره نجام ته ماشا بکه ن چۆن سهریان به فه تاره ت چوو!

(۱۱) - ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَسُ﴾. پیغمبه ریش تهنیا گه یاندن و روونکردنه ویکی ناشکرای، (یاخود ناشکراکهری) له سه ره، (أَلْبَسُ) (بَلَّغُ يَبْلُغُ بَلَاغًا) گه یشت دهکات، گه یشت، گه یاندن، (أَلْبَسُ) یشت لێره دا دهگه نچن به مانای رۆشن بن، دهشگه نچن به مانای رۆشکه ره وه بن، یان له (أَبَانَی) (لایم) ه، به مانای پۆشن، یان (أَبَانَی) تهپه رکه ر (مُتَعَدِي) ه، به مانای رۆشکه ره وه.

ئیبراهیم عليه السلام دهیه وی پێیان به فرمووی: ئهگهر وه لām نه ده نه وه، من به درۆ دابنن و په یامی خوا که به مندا ناردوویه تی، به درۆی دابنن، ئه وه ته ماشای میژوو بکه ن، کۆمه لگایانکی دیکه وه، خه لکایانکی دیکه ش هه بوون که پیغمبه رانیان به درۆ داناون، به لām سه ره نجام سزادراون، منیش وهک پیغمبه ری خوا، وهک هه موو پیغمبه ران، تهنیا گه یاندنی په یامی خوا م له سه ره، به شیوه یهکی روون و روونکه ره وه، ئنجا کاتی که په یامی خوا پێراگه یاندن،

ئەركى من لىرە تەواو دەبن، وا مەزانن كە تووشى چۆرتمىك دەبم، تووشى
گرفت و كىشە يەك دىم، بە نىسبەت نىوان خۆم و خواو، تەگەر تىوۋەۋە لامتان
نەدامەۋە، تىوۋە بەس خۇتان زىانبار دەبن و خۇتان تووشى سزا دەبن، تەگەرنا
من ئەركەكەم ھەر ئەۋەيە، پەيامى خواتان پىن پابگەيەنم.

دىارە گەياندنى پەيامى خوايىڭ مەرج نىە تەنيا بە زمانى وتار بىن، بەلكو بە
زمانى كردار، بە زمانى ھەلۋىست، بە زمانى جىيە جىن كردن، ھەموو ئەۋە پىتى
دەگوتىڭ: گەياندن، واتە: پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەركدار (مكلف) بوون،
پەيامى خوا ۋەك چۆن بە تەعبىرى زمان دەگەيەنن، بە ھەلسۈكەۋتە كانىشيان، بە
ھەلۋىستە كانىشيان، پەيامى خوا لە ژيانى تاكىي و خىزانىي و كۆمەلەيە تىي و سياسىي
خۇياندا، بەرجەستە بىكەن بۇ خەلك، بۇ ئەۋەي خەلك وىپراي ئەۋەي ھەقيان لى
دەبىستى، ھەقىشيان تىدا بىيىنى.

مەسەلەى سىيەم:

سەرنەپراكىشانى خوا بۆ مەرفۇشان كە دروستكراوه كان دىننەدى و، دەيانگىرتەتەوه، فەرمانكردن بە بە زەوييدا رۆيشت و، سەرنەجدانى يىنگەيشتىنى دروستكراوه كان و، كردنە بەلگەى ئەو حالەتە لەسەر ژيانى پۆزى دوايى و، ئامازە كردن بە ھەندىك لە سىفەتەكانى خوا و دەستەپاچەيى مەرفۇشان و، سەرنەجامى شوومى بىيروايان بە ديدارى خوا:

خوا دەفەرەموى: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُدْخِلُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُخْرِجُهُمْ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿١٣﴾ وَمَا أَنشَأَ مِنْ جَنِينٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٤﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾﴾.

شىكردەنەوى ئەم ئايەتەنە، لە دوازدە بەرگەدا:

١- ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُدْخِلُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُخْرِجُهُمْ﴾، ئايا نەيانبىنەوه، (بە چاوى عەقل و دڵ)، خوا چۆن دروستكراوى دەستپەكردو، دوايى دەيانگىرتەتەوه! لىرەدا دىتنى دىتنى دڵ و عەقلە، دەشكونجى مەبەست لە دىتنى لىرەدا، دىتنى چاوى، بۆ ھەندىك لەو شانەى بە چاوى دەبىرتىن، كە خوا ﷻ چۆن دەست بە دروستكردنەيان دەكات، پەنجە گىايەك، دەنكە تۆويك چۆن دەپۆي؟! دوايش دواى ئەوھى لە بەبندەچى، دووبارە خوا ﷻ دەپۆيشتەوھو دەپروينتەتەو، بەلام زياتر وا پىدەچى مەبەست لە دىتنى، دىتنى عەقلىيى، ھەك زانايان دەلێن: (الرُّؤْيَا عَقْلِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً) دىتنى عەقل مەبەستە، نەك دىتنى چاوى، (أَوَلَمْ يَرَوْا) خوێنراویشەتەو: (أَوَلَمْ تَرَوْا)، ئىجا نەگەر (أَوَلَمْ يَرَوْا) بى، دواندەكە دواندەتەكى ناديار (عِطَابٌ غَيَابِي)، نەگەر (أَوَلَمْ تَرَوْا) بى، دواندەكە دواندەتەكى پووبەپووبە.

نجا - وهك پتیشتریش باسمانگرد- نهو پتینج نایه ته دهگونجی هه مووی قسه ی نیبراهیم علیه السلام بی، که به خه لکه که ی خوی فهرموون، ده شگونجی نه مه فهرمایشتی خوا علیه السلام بی، نیواختی کردوه له گه ل قسه کانی نیبراهیم علیه السلام و وتوویزی له گه ل خه لکه که یدا، که دوا ی نه م پتینج نایه ته، نهوان وه لأم ده دهنه وه، خوا ی په روهر دگار نه م فهرمایشته ی خوی کردوته نیواخن و نیوپره بو نهو دیالوگ وتوویزی نیوان نیبراهیم و گه له که ی.

وشه ی (یَبْدُئُ) له زمانی عهره بییدا (أَبْدَأُ یَبْدُئُ) و (بَدَأُ یَبْدَأُ) وهك (الطبری) گوتوو یه تی: (لَقَدْ تَنَزَّلَ بِعَنِّی وَاحِدٌ) دوو وشه ن به یهك واتا، (أَبْدَأُ) له گه ل (بَدَأُ)، (بَدَأُ) سَئِیْیَی (ثَلَاثِیْیَی، به لأم (أَبْدَأُ) چوار پییتی (رباعی) یه ، (أَبْدَأُ) واته: دهستی پتکردوه، (بَدَأُ) ش هه ر یانی: دهستی پتکردوه، نه م (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَامِ) ه له (أَوَّلَمَ یَرَوُا) دا، زانایان گوتوو یانه: بو پرسیارکردنی نکوولیی لیکردنه و چاوه پرتی وه لأم ناکری، نایا نابین به چاوی عه قل و دل چوَن خوا دروستکراو دهست پی دهکات، دوا یی ده یگپرتیه وه، دوا ی نه وه ی له بهینی ده بات، ده یگپرتیه وه و جار یکی دیکه دروستیده کاته وه.

(ثُمَّ یُعِیدُهُ) دوا یی ده یگپرتیه وه، واته: دوا ی نه وه ی له بهین چووه، دووباره ی دهکاته وه بو بوون، (أَی: یُعِیدُهُ بَعْدَ فَنَائِهِ وَبِلَا، کَمَا بَدَأَهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ خَلَقَا جَدِیدًا) وهك چوَن له سه ره تاوه دروستیکردوه، دوا ی نه وه ی که له نیو ده چن، جار یکی دیکه ده یگپرتیه وه و ده یهینتیه وه بو بوون.

(۲) - (إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ یَسِیرٌ) واته: نه وه له سه ر خوا ناسانه، نه و ده ستی پکردن و له بهین بردن و دووباره هینانه وه کایه، بو خوا ناسانه، که واته و مه زانن دوا ی نه وه ی تیوه ش ده مرن و له بهین ده چن، زیندوو کرانه وه تان له لای خوا قورسه، نه وه تا رۆژانه خوا دروستکراوه کان دروستده کات و له بهینان ده بات و، دوا یی دووباره یان دهکاته وه.

پیشتریش باسماں کرد: تَنَسَّتا زانستی توئیکاری (علم الفسلجة) دهریخستوه که له ههر چرکه یه کدا نیزیکه ی سه دو بیست و پینج ملیون (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه له جهسته ی مروّقی دهمری، لهو سه د تریلیون (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) خانه یه ی که جهسته ی مروّقیان لی پیکهاتوه، واته: سه د هه زار ملیار خانه به نیزیکراوه بی جهسته ی مروّقیان لی پیکهاتوه، له ههر چرکه یه کدا سه دو بیست و پینج ملیون (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه یان لی دهمرن و، سه دو بیست و پینج ملیون (۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰) خانه ی دیکه شوئیان ده گرنه وه، ئنجا نه وه ههر له جهسته ی مروّقا، له ناژه لآن، له په له وه ران، له ژیانداران، له دېندان، له ههوا، له دهریا، له زهوی، له بن زهوی دا، نه م پرۆسه یه بهرده وامه.

۳- ﴿ثُمَّ أَنَّهُ يُثْبِتُ النَّشَأَ الْآخِرَةَ﴾، دواپی خوا ﴿ثُمَّ﴾ پیکه یاندنی کوئیایش جاریکی دیکه پی ده گه یه نیتته وه، دروستکردنی کوئیایی دروست ده کاته وه، دروستکردنی کوئیایی نه و دروستکردنه یه که دواپی مردنی به دوا دا نایه ت، که مه به ست پی زیندووکردنه وه ی پرۆی قیامه ته، که نه وه دروستبوونی کوئیاییه، چونکه نه بوون و مردنی به دوا دا نای.

(النَّشَأُ: الْمَرَّةُ مِنَ النَّشَا وَهُوَ الْإِبْجَادُ)، (نَشَا) واته: په یداکردن و په روه رده کردن، (نَشَأَ) جاریکه له (نَشَأَ يَنْشَأُ نَشَأً) که واته: (يُنشِئُ النَّشَأَ الْآخِرَةَ) یانی: بۆ پیکه یاندن و دروستکردنی کوئیایی خوا ﴿ثُمَّ﴾ دواپی دروست ده کاته وه له پرۆی قیامه ت دا.

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَنَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دنیایی خوا له سه ره هه موو شتیک به توانایه، لیره دا خوا ﴿ثُمَّ﴾ شتیک که له بهر چاویاندا پرووده دات، ده یکاته به لکه بۆ شتیک که لیان دووره، نه وه ی له بهر چاویان پرووده دات، نه وه یه که پرۆانه ههر خوئیان نه مام ده نیژن، تۆ دانه وئله ده وه شتین، کشتوکال ده کن، نه وه تا له بهر چاویان ده پرۆی، دروست ده بی، گه شه ده کات، دواپی له بهرین ده چن، یاخود دره وی ده که ن ده بیته پووش، به لأم سالیکی دیکه دووباره ده نیژنه وه، یان دووباره تۆوه که ده وه شتین، یاخود گیایه کان و دره خته کان

دهرینهوه، نهوه له بهر چاویان ږووده دات، تنجا باییکه نه به لکه له سر نهوهی لټیان دووره، که بریتیه له زیندوو بوونهوهو دروست بوونهوهی ږوژی دواپی، دواپی خوا ﷺ باسی چهند سیفه ټیکی دیکه ی خوی ده کات، ده فهرموئ:

۵- ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ﴾، هه که سیک که بیهوی نازاری ده دات، سزای ده دات و، هه که سیکش بیهوی، به زه یی پیدادئ.

که ده فهرموئ: هه که سیک بیهوی سزای ده دات و، هه که سیکش بیهوی به زه یی له گه ل ده نوټنئ، مه به ست نهوه به که ویستی خوا ﷺ ږه هابه، هیچ کوټ و به ندیکي له سر نیه، به لأم مه به ست نهوه نیه، خوا له گوټرو، هه له خووه هه ندیک خه لک سزا بدات و، هه ندیک خه لکیش ږه حم پټ بکات و، بیانخاته نټو نازو نیعمه تی به هه شته وه! به لکو سیفه ته کانی خوا هه موویان پټکه وه کار ده کهن، وهک جاری دیکه ش گوتوومانه: ده سته لاتی خوا بټ سنووره، ویستی خوا بټ سنووره، زانیاری خوا بټ سنووره، به لأم حیکمه تی خواش بټ سنووره، خوا شتی بیتجی ناکات، خوا ﷺ که سیک سزا ده دات که شایسته ی سزا بټ، ږه حم به که سیک ده کات شایسته ی په رۆش و به زه یی له گه ل نواندن بټ، وهک ده فهرموئ: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۶) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، واته: به زه یی خوا له چاکه کاران نیزیکه، به لأم سزایه که ی له خرابه کاران نیزیکه به ته نکید: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَلِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْسَيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلُهَا﴾ (۷) ﴿الْأَنْعَامِ﴾، له بهر نهوهی چاکه دینئ، خوا پاداشتی ده داده وه، نهوهی دیکه ش له بهر نهوهی خرابه دینئ، خوا سزای ده دات، چاکه و خرابه کانیش خوټان نه نجامیان ده دهن.

۶- ﴿وَالَّذِينَ تَقُولُونَ﴾، ته نیا بو لای ویش ده گپر درټنه وه، (الْقَلْبُ: الرُّجُوعُ)، (قَلْب) که رانه وه، (قَلْبُهُ) یانی: هه لیکنږایه وه، وهک شتیک که ده ږوا، دواپی ته قلله بهک لټبدات و به شوټنی خویدا بیته وه.

(۷) وَمَا أَسْرَفْتُمْ بِخَيْرٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ ههروههها ٲٲوه دهستهوسانکه رنبن، نه له زهوی و نه له ٲاسماندا، واته: دهستهوسانکه ری خوا نبن، (الْمُعْجِزُ: هُوَ أَنْ يَجْعَلَ الْأَعْرَ عَاجِزًا)، (مُعْجِز) نهوهیه که به رانیه ره که ی بن دهسته لٲ بکات، که لیره دا مه به ست ٲٲی نهوهیه، ٲٲوه ناتوانن له دهستی خوا، له دهسته لٲی خوا قوتار بن، ناتوانن له ژٲر ٲکیفی خوا بچنه دهر، نه له زهویدا که ٲٲوه ژبانی له سر دهگوزهرٲٲن و، نه له ٲاسمانیشدا، نه که ر گریمان بتوانن بچنه ٲاسمانیش، لهوٲش ناتوانن له ژٲر ٲکیفی خوا قوتارو دهر باز بن، نه که رنا، ٲٲمه ی مروٲ و چند هه ره له سر زهویبن، واته: له هه ره جٲیه ک بن، هه ره له ژٲر ٲکیف و دهسته لٲی خوا ی په روه ردگار دن.

(۸) وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۚ ٲٲوه له جکه له خوا، یان له به رانیه رزای خوا دا، نه هیچ سه ره رشتیار ٲکتان هه به، نه هیچ هاوکارو ٲشتیوانٲکتان هه به، (وَلِيٍّ) که سٲکه سه ره ره رشتی ی که سٲک بکات ومشووری لٲ بخوات و، به سه ری ٲا بکات به ته وایی، به لٲم (نَصِيرٍ) برٲٲه له وهی له کاتی ته نگانه دا هاوکاری بکات، واته: ٲٲوه نه که سٲک هه به که سه ره ره رشتی ٲیان بکات به ته وایی له هه موو حالٲکدا، نه که سٲکیش هه به که له ته نگانه دا ده فریاتان بن، له به رانیه رزای خوا دا چه پالنه اتان بدات و بتان ٲارٲزی.

(۹) وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُوا مِنْ رَحْمَتِي ۚ نه وانهش بٲٲروا بوون به نیشانه کانی خو لو، به دیداری خوا، نه وانه که سانٲکن له به زه ی من ناوٲمٲد بوون، وه ک زور جار گوتو ومانه: (آیات) کوی (آیه) ه، که ده گونجٲ به مانای رسته کانی قورٲان بن، یان رسته کانی فره مایشتی خوا، له قورٲان، یان ته ورات، یان ٲنبجیل، یان زه بوور، یان له صوحوف دا، ده شکونجٲ ثابته به مانای مو عجزه ی ٲٲغه مه ره ان بن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ده شکونجٲ ثابته ته کان به مانای دیارده سروشتیه کان بن که نیعمه ته کانی خوان و ده سه لٲی خوابان ٲٲدا ده دروه شوٲته وه، ده شکونجٲ ثابته ته کان به مانای نهو به لایانه بن که خوا به سه ره که لانی هٲٲان و، که واته وشعی (آیه) که به (آیات) کوده کرٲته وه چوار واتای هه ن و، به ٲٲی نهو سیاقه که ٲٲٲدا دٲ، ده زانبن کام واتای مه به سه:

- ۱- یان به مانای فہرماشتی خواہ.
- ۲- یان به مانای موعجزہ ی پیغہ مبرانہ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).
- ۳- یان به مانای دیارده سروشتیہ کانہ.
- ۴- یان به مانای تہو بہ لایانہن، کہ خوا بہ سہر گہلہ پیشوہ کانی ہٹانوں بؤ فہوتاندنیان.
- لیرہدا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَايِنَةِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾، (آیات) واپندہ چن مہ بہ ست پئی فہرماشتی خوا بتی، پستہ کانی قورٹان، بہ لام لہم پہوتہدا موعجزہ کانی خواش دہ گریتہوہو، دیارده سروشتیہ کانیش دہ گریتہوہ، کہ لہ بوونہوہرو دہور بہ ردا خوا ی پہروہر دگار بلآوی کردوونہوہ.
- ننجا تہوانہ ی بیبروان بہ نیشانہ کان و بہ دیداری خوا، تہوانہ:
- ﴿أُولَئِكَ يَكُونُ مِنْ رَحْمَتِي﴾، ثا تہوانہ لہ بہ زہ یی من ناو مید بوون، بہ ہوی کوفرہ کہ یانہوہ، ناو مید بوون لہ بہ زہ یی خواو لہ کہ پرم و لیوردن.
- ۱۰- ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ہہروہا تہوانہ سزاو نازاریکی بہ تیشیان ہہ بہ، ننجا نازار ہہر بہ تیشہ، بہ لام یانی: سزاو نازاریکی وا کہ بہ مانای وشہ تیش پیگہ بہ نہو بہ ژان و ناسورہ.

مهسه لهی چواره م:

وه لامدانه وهی به هه پشه ی گه له که ی و ده رباز کرانی و، تانه دانی نیبراهیم له په رستیان بۆ بتان و، خسته پرووی سه ره نجامی شوومیان له پۆژی دوایی داو، برپا پهنانی لوط و کۆچکردنی نیبراهیم و، خێرو به ره که ت به سه ردا بارانی و درانی له دنیا و دوا پۆژدا، له لایه ن خوا وه، پێه خشرانی هه ر کام له ئیسحاق و یه عقووب:

خو ده فه رمۆ: ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (١) وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ لَّيَعْلَمَنَّ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ إِنَّ اللَّهَ لَهُ لُبُوفٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَيْثٍ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٢) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَءَاتَيْنَاهُ إِجْرًا فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (٣) ﴿

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پاژه برگه دا:

١- ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾، وه لعی گه له که ی هیچ شتیک نه بو، نه وه نه بێ که گوئیان: بیکوژن یاخود بیسووتین، شیوازی کورته ئینان لێره دا به لگه یه له سه ر نه وه ی په کده نکییان هه بووه له سه ر نه و سزادانه ی نیبراهیم به کوشتی، یان به سووتاندن، هیچ دوو دلییان نه بووه، په کده نگ بوون له سه ر له نیو بردنی، به لām له پروی شیوازو میکانیزم و چۆنیه تی له نیو بردنه که یه وه، دوو پا بوون، بیکوژن راسته وخۆ به شمشیر، یان به شتیک که راسته وخۆ همرۆ، یاخود بیسووتین، که سووتاندن خراپترین جوړی کوشته، تنجا له وه دا که کامیان هه لێژین؟ دوو پایان

هه‌بوون، که دیاره سه‌ره‌نجام رای سووتاندن زāl ده‌کن، که‌واته: وه‌لّمی گه‌له‌کی بۆ
 قسه‌کانی ئیبراهیم علیه السلام، هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که گوتیان: بیکوژن، یاخود بیسووتینن.

٢- ﴿فَأَجَسَّ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾، به‌لām خوا له ناگر ده‌ربازی کرد.

ئیمه هه‌م له به‌سه‌رهاتی ئیبراهیم علیه السلام که له سووره‌تی (إبراهیم)دا
 به‌وردیی باسماں کردوه، هه‌م له تفسیرکردمان بۆ سووره‌تی (الأنبياء) که
 له‌وێ به‌وردیی باسی چۆنه‌تی نه‌م ناگر بۆ کردنه‌وه‌ی ئیبراهیم و خسته
 ئیو مه‌نجه‌نیق و، هه‌لدانی بۆ ئیو ناگر، به‌تفصیل باسماں کردوه، به‌لām
 لیره خوا عليه السلام به‌کورتیی هیناویه‌تی و، ئیمه‌ش به‌کورتیی له‌سه‌ری ده‌روین،
 نه‌وان بپاریاندا بیکوژن یان بیسووتینن، به‌لām سه‌ره‌نجام سووتاندنیان هه‌لبازارد،
 ناگریان بۆ کرده‌وه‌ و فێاندایه‌ ئیو ناگر، به‌لām خوا له ناگر ده‌ربازی کرد، ئه‌مه
 هه‌م‌ووی پێچراوه‌ته‌وه‌ و کورتکراوه‌ته‌وه‌.

٣- ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآتِيٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پاستیی له‌وه‌دا، (که ئیبراهیم عليه السلام خوا له ئیو
 ناگری سووردا پاراستی و ده‌ربازیکرد)، چه‌ندان نیشانه هه‌ن بۆ کۆمه‌لیک بره‌واپێنن، (لَقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ) واته: ئیمان هینان، پێکه‌ینه‌ر (مقوم)ی کۆمه‌له‌که‌یان وه‌ کۆمه‌لیک به‌ ئیمان‌ه‌وه
 ناسراون، ئیمان هینان بناغه‌ی بوونیانه، ئنجا بۆ نه‌وانه، ئه‌و ده‌ربازکرانی ئیبراهیم له ئیو
 نه‌و ناگره سووره، له‌و ناگره‌ی که گه‌له‌کی ئیبراهیمیان هه‌لدایه‌ ئیو، نیشانه هه‌ن، له‌سه‌ر
 نه‌وه که خوا عليه السلام به‌نده‌کانی خۆی ویل ناکات، له‌ته‌نگانه‌دا ده‌فریایان دئی، نه‌گه‌ر بیه‌وێ له
 ناگری سووردا ده‌یانپاریزی و، ناهێلن زیانیان پێ بگات، هه‌تا له تفسیره‌کاندا هه‌ندێکیان
 گوتویه‌نه: نه‌وه‌ی له ئیبراهیم سووتا، ته‌نیا نه‌و کۆت و پێوه‌نده‌ بوو که ده‌ست و پێیان پێی
 به‌ستبوو، به‌س نه‌وه‌ی سووتا، ده‌نا هیچ زبانی پێ نه‌گه‌یشته‌، چونکه خوا عليه السلام له سووره‌تی
 (الأنبياء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾، گومان: نه‌ی
 ناگر! سارد به‌و سه‌لامه‌ت به‌له‌سه‌ر ئیبراهیم.

٤- ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَوْتَنَا﴾، گوتیشی: ئیوه له‌جیاتی خوا ته‌نیا بتان ده‌په‌رستن.

نایا نیپراھیم دواى ئەوھى خوا دەرپازى کردوھ لە سووتێتران، ئەوھى گوتو،
یان ئەوھ قسەى پێتشیھەتی، بەلام دواخراوھ؟ گرنک ئەوھ یە بە گەلەکەى فەرموو:
بە دنیایى تێوھ لە جیاتى خوا، ھەندیک بتان دەپەرستێ. (أَوَّلَانِ كَوَى وَكُنْ) ھ،
(وَکُنْ) بە مانای بەردیک دێ، یاخود ھەر شتیک بپەرستێ، بەبێ ئەوھى شیوھى
پێدراپى، یاخود مەبەست پێى کۆى ئەو شتەنەھە کە دەپەرستێن و، لە ماددەى
بئى ژيان دروست دەکرێن، چ پەیکەردار بن و شیوھەکیان ھەبێ وەک شیوھى
مرۆڤ یان بالەندە، یان ھەر شیوھەیکى خەیاڵی، یاخود شیوھیان نەبێ، گرنک
ئەوھە ئەوانە ھەموویان پەیکەرن و شتی بوون.

5- ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ههك خۆشه‌و‌یستی نیتوانتان له‌ژیانی دنیادا، (مَوَدَّةَ) به‌مانای خۆش‌و‌یستی (مَحَبَّة)ه، واته: تێوه‌ به‌كاكنتان خۆشه‌ده‌وی و تاكو ئولغه‌ت و ته‌بابی تێوانتان له‌ دنیادا به‌رده‌وام بێ به‌هۆی ئهو به‌ته‌رسته‌یه‌وه، یاخود بۆیه‌ ئهو به‌تانه‌ ده‌پهرستن، له‌بهر خۆشه‌و‌یستی‌تان بۆ یه‌ك‌دی و لاسایی كرده‌وه‌ی یه‌ك‌دی و، پ‌رزو خۆشه‌و‌یستی‌تان بۆ باب و با‌یران و پ‌یشانی‌تان، نه‌ك له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌ك‌تان به‌ ده‌سته‌وه‌یه، ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، هه‌ردوو واتیه‌كه‌ ده‌گ‌رتنه‌وه، خۆشه‌و‌یستی نیتوانتان:

أ- واته: بټوه بته کانتان خوښدهوئې و پټانوايه له خواتان نيزيک ده خه نه وه، يان پټانوايه زيان و قازانجان ده دهسته.

ب- یاخود ئەو بىتانه دەپەرستەن لە جىياتى خوا، وەك پاساوى بەردەوام بوونى خوشەوېستىيى و تەبايى و ئولفەتى ئىتوانتان لە ژيانى دنياڧاڧا، چونكە بە ھۆى ئەو پەرستەنى جگە لە خواوەيە، كۆبونوھە، لەو بىتانه كۆبونوھەو پىكەوھە تەبان و، كۆمەلگەكان ژيانى ئاسايى دنيايى خۆى دەگوزەرتى، مەبەستى ئىبراھىم (عليه السلام) ئەوھە كە ھىچ بەلگەيەكتان بە دەستەوھە نيە، نە لە عەقڵ نە لە نەقل، نە لە زانست و نە لە زگماك، لەسەر راستىيى بىتەرستىيى، بەلەم ئەوھ خوشەوېستىيتانە بۆ يەكڧى، ياخود سۆزو عاقىفەتەنە بۆ تەكان، ئەگەرنا لە راستىيدا ھىچ بەلگەيەكە عەقڵ و، زگماك و، نەقل و، زانست لەسەر بىتەرستىيى نيە.

۶- ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَلَيَعْلَمَنَّ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾
دوایی له پژوی هه‌ئسانه‌وه‌دا، هه‌ندیکتان بیپروا ده‌بن به هه‌ندیکتان و، هه‌ندیکتان نه‌فرین له هه‌ندیکتان ده‌کن.

ئایا ئه‌وه چۆنه؟

أ- ﴿يَكْفُرُ الْعَايِدُونَ بِمَعْبُودِيهِمْ، وَيَلْعَنُ الْعَايِدُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾، ئه‌وانه‌ی که په‌رستار بوون، کوفر به په‌رستاره‌کانیان ده‌کن و، حاشایان لیده‌که‌ن، دووریان لیده‌که‌ن، هه‌روه‌ها په‌رستاره‌کانیش له ئیو خۆیاند، هه‌ندیکیان نه‌فرین له هه‌ندیکیان ده‌که‌ن، ئه‌م ده‌لێ: خه‌تای تۆ بوو، ئه‌و ده‌لێ: خه‌تای تۆ بوو.

ب- ﴿يَكْفُرُ الْقَادَةُ بِالْأَتْبَاعِ وَيَتَرَكُونَ مِنْهُمْ، وَيَلْعَنُ الْأَتْبَاعُ الْقَادَةَ وَيَسُبُّونَهُمْ﴾، واته: سه‌رکرده‌کان بیپروا ده‌بن به‌رانه‌به‌ر به‌ شوینکه‌وتوه‌کانیان و دووریان لیده‌که‌ن و حاشایان لیده‌که‌ن، یه‌خه‌یان له‌به‌ر داده‌درن، شوینکه‌وتوه‌کانیش نه‌فرین ده‌که‌ن له سه‌رکرده‌کان و سه‌رمه‌شقه‌کان و، قسه‌یان پیده‌لێن و جنتیویان پیده‌لێن!

به‌س ئه‌وه‌یان به‌ده‌ست ماوه له‌وێ.

که‌واته: هه‌ردوو واتاکان گونجاون:

أ- ﴿يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾، واته: په‌رستاره‌کان کوفر ده‌که‌ن به په‌رستاره‌کان، ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾، سه‌رکرده‌کانیش نه‌فرین له په‌رستاره‌کان ده‌که‌ن.

ب- یاخود: سه‌رمه‌شق و سه‌رکرده‌کان بیپروا ده‌بن و حاشا ده‌که‌ن له‌وانه‌ی شوینیان که‌وتوون و، شوینکه‌وتوه‌کانیش نه‌فرین ده‌که‌ن له سه‌رکرده‌کان که له دنیا‌دا گومرایان کردوون و، قسه‌یان پیده‌لێن.

۷- ﴿وَمَأْوِسْكُمْ آتَارُ﴾، جیگاو ڕیگه‌شتان ناگره، (مَأْوَى: مَكَانُ الْإِلْجَاءِ)، (مَأْوَى) واته: شوینی په‌نا پێیردن، شوینی لێ حه‌وانه‌وه، شوینی لێ پارێزران، ئنجا ئه‌گه‌ر که‌سیک شوینی لێ پارێزرانی ئیو ناگر بێ، ده‌بێ شوینه‌کانی دیکه‌ی چۆن بێ؟!

۸- ﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّاصِرٍ﴾، هیچ یارمه‌تیبده‌ریکتان نیه، نهمه لابرندن (نفی) یه بۆ تیکرا (جنس)ی سه‌رخهر (ناصر) یانی: هیچ جوړه یارمه‌تیبده‌ریک و هاوکاریکتان نیه لهو پوژده‌دا.

۹- ﴿فَأَمَّا لَهُ لُوطُ﴾، تنجا لوط ټیمانی بۆ هیتا، نهم (ف)یه بۆ به‌دواداهاټن (تعقیب)ه، (الفاء) تَفِید مَبَادِرَة لوط للإيهان یه، یانی: لوط علیه السلام یه کسه‌ر ټیمانی بۆ ئیبراهیم علیه السلام هیتا، ټیمانی به‌ خوا هیتا بۆ ئیبراهیم، یاخود ټیمانی به‌و په‌یامه هیتا که به‌ ئیبراهیم دا علیه السلام ټیردراوه، له‌بهر خاتری ئیبراهیم، جا (أَمَّنْ بِهِ) و، (أَمَّنْ لَهُ) له‌ قوپانداو، له‌ فه‌رمایشته‌کانی پیغهمبه‌ردا علیه السلام ه‌ردووکیان هاتوون، بۆ وینه:

خوَا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقُولُوا هُوَ أَدْنَىٰ قُلْ أَدْنَىٰ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرُؤْمِنُ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ ۱۱ التوبة.

ه‌روه‌ه‌ له‌ فه‌رمایشتی پیغهمبه‌ر علیه السلام هاتوه: (وَقَالَ ابْنُ زَيْدٍ فِي حَدِيثِ الذَّنْبِ الَّذِي كَلَّمَ الرَّجُلَ، فَأَخْبَرَ بِهِ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَأَمَنْتُ لَهُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ» وَلَيْسَ أَبُو بَكْرٍ وَلَا عُمَرُ مَعَهُ) (أخرجه الطبري في تفسيره: ۲۷۶۹۳، البخاري: ۲۳۲۴، مسلم: ۲۳۸۸)

له‌و فه‌رمووده‌یه‌دا که نیینو زه‌ید له‌ باره‌ی گورگینکموه که قسه‌ی له‌گه‌ل پیاوټک دا کردوه، ه‌ه‌وال به‌ پیغهمبه‌ر علیه السلام درا له‌وباره‌یه‌وه، پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: من و نه‌بووبه‌کرو عومه‌ر پروامان بۆ هیتا، که له‌و کاته‌دا نه‌بووبه‌کرو عومه‌ر له‌وئ نه‌بوون.

واته: ه‌هر شتیک من ټیمانی پټی بیتنم، نه‌بووبه‌کرو عومه‌ریش ټیمانی پټی دټنن (خوا لیبان پازی بی)، (فَأَمَنْتُ لَهُ أَيِ صَدَقْتُهُ) واته: به‌ راستم زانی.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَأَمَّا لَهُ لُوطُ﴾، له‌ (په‌یمانی کون)دا ده‌لئ: که ئیبراهیم علیه السلام کوچ ده‌کات له‌ عیراقه‌وه بۆ شام، ه‌هم ساره خاتوونی خیزانی له‌گه‌لیدا ده‌بی، ه‌هم لوط و هاوسه‌ری لوطیش که ناوی مه‌لیکه بووه، تنجا نایا نه‌و

خیزانه‌ی لوط هەر نه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵی فه‌وتاوه، یان تافه‌تیک‌ی دیکه‌ بووه؟ چونکه نه‌گه‌ر نه‌وه‌ بووبی که له‌گه‌ڵی فه‌وتاوه، ده‌بی تهمانی پتی نه‌هتانی، نه به‌ نیبراهیم و نه به‌ لوطیش، بۆیه خوا سزای داوه له‌گه‌ڵ که له‌ خراپه‌ کاره‌ که‌یدا.

١٠- ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾، نیبراهیم فه‌رمووی: من کۆچکه‌رم به‌ره‌و په‌روه‌ردگارم.

نه‌وه‌ش کاتیگ بوو که خوا فه‌رمانی پێکرد: مادام ته‌و خه‌لکه‌ وا لیت عاسی بوون و که‌لله‌رقن، وازیان لی بینه‌و پشتیان تێبکه‌، ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾، یانی: بۆ ته‌و سه‌ره‌مه‌ینه‌ کۆچ ده‌که‌م که خوا فه‌رمانی پێکردووم و، له‌وێ ده‌توانم چاک به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌م، له‌وێ ده‌توانم په‌یامی خوا بکه‌یه‌نم و، خه‌لکه‌که‌ لێم وه‌ربگرن.

١١- ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به‌ دلتیای هەر ته‌و زالی کارزانه، که وه‌سفی خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌کات به‌: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، واته‌: ته‌و خوایه‌ی من به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌م و پشتی پتی ده‌به‌ستم، هه‌م بالاده‌سته، هه‌م کارزانیسه‌.

له‌ سه‌رچاوه‌ میژووویه‌کان دا ده‌تی: نیبراهیم پێستی له‌ عیراقه‌وه‌ له‌ ئوو‌ری کلدانیان، یاخود له‌ بابه‌وه‌ کۆچ ده‌کات بۆ سه‌رپان، که ناوچه‌یه‌که‌ له‌ باکووری شام، که ئیستا کوردستانه‌و خه‌لکی کوردی لێیه‌و ده‌که‌وێته‌ نێو جوگرافیای کوردستانه‌وه‌، دوایی له‌ سه‌رپانیسه‌وه‌ ده‌چێ بۆ شام، دوایی ده‌چێته‌ خوارتر، باشووری شام^(١).

(١) بڕوانه: مفصل العرب واليهود في التاريخ، الدكتور المهندس احمد سوسة، ص ٥٠٦-٥١٠ الطبعة الخامسة/١٩٨١م.

که نووسيوه‌تی: (إن أحدث التحقيقات الآثارية التي توصل إليها العلماء تشير إلى أن إبراهيم الخليل ظهر في القرن التاسع عشر قبل الميلاد، أي قبل حوالي أربعة آلاف عام...) له‌باره‌ شوینی له‌دايك بوون و نیشه‌جن بوونیشه‌وه‌، گوئوویه‌تی: (... ويتفق المؤرخون على أن مولد إبراهيم الخليل كان في العراق، إلا أن الروايات اختلفت في تعيين مكان ولادته في العراق بالضبط، فبعضهم ذكر أن مولده كان في (أور الكلدانيين) وبعض الآخر عينه في بلدة (أوروك-الورقاء) وفي رواية أخرى أن مدينة (كوثا) كانت تسقط رأسه فيها طرح في النار.....).

(۱۲) ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَسْحَاقَ﴾، هه ركام له ئيسحاق و به عقووبمان پي به خشين، ئيسحاق له ساره خاتوون دهبي و، به عقووبيش كوري ئيسحاقه، پيشتريش گوتمان: نه مه نهوه دهگهيه نتي كه ههر له رۆژگاري ئيبراهيم دا، ئيسحاق و هاوسه ره كه شي به عقووبيان بووي و ئيبراهيم بينيبيتي، چونكه خوا دهفه رموي: به ئيبراهيممان به خشين، نهوه زياتر دپته زدينه وه، نه كه رنا دهشگونجي به عقووب دواي ئيبراهيم بهيدا بووي، نه و كاتهش ههر ماناي وايه كه خوا به ئيبراهيمي به خشيوه، چونكه نهوه په تي.

(۱۳) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ الْبُورَةَ وَالْكُتُبَ﴾، پيغه مبهرايه تبي و كتيبان له وه چه ي ئيبراهيم دا دانا، وشه ي (كتاب) مه به ست پتي تيكر (جنس) ي كتيبه، واته: ته ورات، ئينجیل، زه بوور، قورنان، نهوانه هه موويان دهگريته وه، چونكه له دواي هاتي ئيبراهيم عليه السلام، كتيبه كاني خوا ته نيا له وه چه ي نهودا دابه زيون، پيغه مبهرايه تيش ته نيا له وه چه ي نهودا بووه، چ له لقي ئيسحاق، كه دوايي به عقووبي دهبي، به عقووبيش نازناوه كه ي ئيسرايله، كه به ماناي بنده ي خوايه، ئيسرا ياني (عبد) ئيل ياني: (الله)، چ له لقي ئيسماعيل كه له هاجه ره خاتوون بووه، ننجا نايا ئيسماعيل بهس پيغه مبهري كوټايي خومان موحه مه مد ﷺ لي بووه، يان پيغه مبهراي ديكهش بوون؟ پاشان له په يمانی كۆن دا ده لي: ئيبراهيم كورنكي ديكه شي بووه به ناوي (ميديان)، به لكو چهند كورنكي ديكه شي باس ده كات، كه ده بي خه لكي مهديه نيش له وه چه ي ميديان بن، گرنگ نهوه به خوا كه دهفه رموي: تيمه له وه چه ي ئيبراهيم دا پيغه مبهرايه تبي و كتيبان كورت هه ليئا، واته: له دواي ئيبراهيم عليه السلام ته نيا له وه چه ي نهودا ههر پيغه مبهريك هاتي، په چه له كه كه ي گهراوه ته وه سه ر ئيبراهيم، ههر كتيبيك دابه زيرابي، بۆ نهوانه دابه زيراوه كه له توره مه و په چه له كي ئيبراهيم عليه السلام.

(۱۴) -- ﴿وَأَمَّا نَسْتُ أَبْجَرُّهُ فِي الدُّنْيَا﴾، له دنياش دا پاداشته كه يمان دا به وه.

زانايان لهو باره وه زور قسه يان كردوه: نايا مه به ست له پاداشته كه ي له دنيا دا چيه؟

۱- هه‌ندیکيان گوتوو يانه: سه‌رکه‌وتنيه‌تي به‌سه‌ر دوژمنا نيدا.

۲- هه‌ندیکيان گوتوو يانه: مه‌به‌ست پتي ناوو ناوبانگي چاکه، که له سووڤدتي (الشعراء) دا ئيبراهيم عليه السلام له خوا پاراوده‌ته‌وه: ﴿وَجَعَلْ لِّىْ لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْآخِرِينَ﴾ ۸۱ الشعراء، هه‌روه‌ها ناوى چاکم به نيو نه‌وانى دیکه‌دا بآلوکه‌وه، خواش دووعايه‌که‌ى قبولۆ کردوه. ۳- هه‌ندیک گوتوو يانه: زۆرى مولک و سامانه.

۴- هه‌ندیک گوتوو يانه: وه‌چه‌ى، چاکه که له پتي ئيسحاق و ئيسماعيله‌وه‌و، نه‌گه‌ر ميدانيشى بووې و، نه‌وانى دیکه‌شى بووېن، وه‌ک له (په‌يمانى کۆن) دا هاتوه، وه‌چه‌ى چاک و کوږو کچانى چاکى لى په‌يدا بوون، نه‌وه هه‌مووى بریتيه له پاداشتى دنيا، نه‌وانه‌ش هيجان پتکه‌وه ناکۆک نين، واته: خوا هه‌م به‌سه‌ر دوژمناى سه‌ريخستوه، هه‌م ناوو ناوبانگي چاکى بووه، هه‌م مال و سامانى باشى بووه‌و، هه‌م وه‌چه‌ى باشيشى بووه، نه‌وه هه‌مووى پاداشتى خوا بووه بۆ ئيبراهيم له دنيا‌دا.

۱۵- ﴿وَإِنَّهُ فِى الْآخِرِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به‌ دلنبايى نه‌و له دواړوژيشدا له ږيى چاکاندايه، واته: له به‌هه‌شتيشدا خوا ده‌يخاته ږيى چاکانه‌وه، مه‌به‌ست نه‌وه‌يه که ئيبراهيم عليه السلام هينده چاکه‌کاره، ده‌چيته نيو قوولايى چاکه‌کارانه‌وه، نه‌ک چه‌مکه‌که‌ى به‌و شيوه‌يه بئ، که نه‌ويش ده‌چيته نيو چاکان، نا! يانى: له نيو قوولايى چاکه‌کاراندايه، يانى: سه‌رمه‌شقيانه‌و پتسه‌نگيانه، چونکه زانا يانى ئيسلام زۆريه‌يان ږايان وايه که دواى پتغه‌مبه‌رى تيمه موحه‌مه‌د عليه السلام، که‌وره‌ترينى پتغه‌مبه‌ران، ئيبراهيمه نجا دوايى نه‌وانى دیکه، شايانى باسه: ئيبراهيم عليه السلام وه‌ک چۆن نوح پتيگوتراوه: (أَبُو الْبَشَرِ الثَّانِي) بابى دووه‌مى مرؤفايه‌تى، ئيبراهيمه‌ميش پتيگوتراوه: (أَبُو الْأَنْبِيَاء) بابى پتغه‌مبه‌ران، له‌به‌ر نه‌وه‌ى له دواى ئيبراهيم عليه السلام وه‌ک نه‌و نايه‌ته ده‌يگه‌يه‌نئ، هه‌ر پتغه‌مبه‌ريک هاتبئ له وه‌چه‌ى ئيبراهيم بووه‌و، خوا هه‌ر پتغه‌مبه‌ريکى ناردين له وه‌چه‌ى ئيبراهيم ناردويه‌تى و، هيج کيتيىکى دانه‌به‌زاندوه، مه‌گه‌ر بۆ نه‌وانه‌ى له وه‌چه‌ى ئيبراهيم عليه السلام.

نهوهی له کۆتایی نهم دهرسه دهیلتین نهوهیه که: خوا ﷺ بهسه رها تی هه رکام له نووح و ئیبراهیم، هه لبه ته دواپی لووط و نهوانه ش باس دهکات، به لام نهوه دوو بهسه رها ته، نهوه دوو پیغه مبه ره پایه به رزه، نووح که بابی دووه می مرو فایه تی به، ئیبراهیم که بابی پیغه مبه رانه، بو موحه ممه د پیغه مبه ری خاته م ﷺ ده گیر ته وه، که توش ههروه ها شوینکه وتوانیشی، چ له پوژگاری خویدا، چ دواپی، هه تا دنیا کۆتایی دتی، تیوه ش نووح بکه نه سه رمه شق، که نو سه دو په نجا (۹۵۰) سال بهس پش توفان، بانگه وازی کردوه و ماندوو نه بووه و شل و کول نه بووه، ههروه ها ئیبراهیم بکه نه سه رمه شق، که بو خوا ناماده بوو بسوو تیزی، به مهنجه نیق خرایه نیتو ناگری سوور، که زور به ی خه لکی واده زانن مهنجه نیقه که ناگره که ی تدایه، نا! مهنجه نیق نامیری ک بووه شیان پی هه لداوه، نجا ئیبراهیمیان خستوته نیتو مهنجه نیقه وه، بهو مهنجه نیقه هه لیانداوه ته نیتو نهوه مه شخه له ی ناگره.

که واته: تیوه ش نهی مسو لمانان! نهی بر واداران ی شوینکه وتوو ی پیغه مبه ری خاته م! ﷺ نووح بکه نه سه رمه شقی خوتان، چاوسا غی خوتان، چاو لهو بکه ن: چه ند خورا گر بووه و چه ند پشو و دریز بووه! ههروه ها ئیبراهیم بکه نه سه رمه شقی خوتان، چه ند خورا گر بووه و، چه ند فیدا کار بووه له پیناوی خوا ی پهروه ردگار د!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی سییه‌م ❖

بیّناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له سیزده (۱۲) نایهت پیکدی، نایهته کانی: (۲۸ - ۴۰)، که بهسه رهاتی لووط و گهله که ی و، تاماژه یهک به بهسه رهاتی شوعه یب و گهله که ی مه دینه ده گریته خۆی، وێرای ناوبردنی گهلی عادو سه موودو، ههر کام له: قاپوون و فیرعهون و هامان، که مووسا به بهلکه پۆشنه کانهوه بۆ لایان نێردراوه، به لام خۆیان به زلگرتوه، له کۆتاییشدا خوا باسی چوار جوّره سزای سه ره کیی کردوه، که زۆربه ی گهله یاخییه کانی پتی له بهین بردوون:

﴿وَلَوْلَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الْفُلْجَنَةَ مَا سَمِعْتُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۸) ﴿أَيُّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَقَطْعُمُونَ السَّيْلَ﴾ ﴿وَأَتُوكَ فِي نَادِيكُمْ الشُّكْرَ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ﴾ (۲۹) ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۳۰) ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنْ أَهْلُهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ (۳۱) ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ مِنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَانَهُ كَانَتْ مِنَ الْقَرِيِّ﴾ (۳۲) ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِتًّا مِنْهُمْ وَصَافَ بِهِمْ ذُرًّا وَقَالُوا لَا تَحْزَنْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَانَكْ كَانَتْ مِنَ الْقَرِيِّ﴾ (۳۳) ﴿إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (۳۴) ﴿وَلَقَدْ رَكَنَّا مِنْهَا بَابَةً بَيْنَهُ لِقَوْمٍ يَعْمَلُونَ﴾ (۳۵) ﴿وَلِلَّيْلِ مَدِينٌ أَحَاثُمْ شُعْبًا فَقَالَ يَنْقَرِمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (۳۶) ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

جَنَّتِمْ ۝۳۷ وَعَادَا وَنمودَا وَقَدْ نَبَّيْتُ لَكُمْ مِنْ مَّسْكِنِهِمْ وَزَرَّتْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُتَبَصِّرِينَ ۝۳۸ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَزَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآلِهَتِهِمْ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَافِكِينَ ۝۳۹ فَمَلَأْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ يَظْلِمُهُمْ وَلَكِنَّ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۴۰

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

(مه‌روه‌ها لووطیش) مان (نارد) کاتیک به گه‌له‌که‌ی گوت: به‌راستی ئیوه خراپه‌به‌کی قیزه‌ون ده‌که‌ن، که هیچ که‌س له جیهانیان له کردیدا پښتان نه‌که‌وتوه ۝۳۸ نایا ئیوه ده‌چنه لای پیاوان (بۆ تیرکردنی ئاره‌زووی جینسی) و پیکری ده‌که‌ن و، له کوږه‌که‌تاندا کاری خراپ و ناقو‌لا ده‌که‌ن؟! وه‌لامی گه‌له‌که‌شی ته‌نیا نه‌وه بوو که گوتیان: سزاو نازاری خوامان بۆ بښنه، نه‌گه‌ر له راستانی (که پیغه‌مبهری خوای)؟ ۝۳۹ گوتی: په‌روه‌ردگارم! به‌سه‌ر کومه‌لی تیکده‌ران و خراپه‌کاراندا سه‌رم بخه ۝۴۰ کاتیکش فریشته په‌وانه‌کراوه‌کامان به‌موږده‌وه هاتنه لای نیپراهیم گوتیان: (بۆ ناگاداریت!) تیمه فهوتینه‌ری خه‌لکی نه‌و ئاوه‌دانیه‌ین (چونکه) بیگومان خه‌لکه‌که‌ی سته‌مکارن ۝۴۱ (نیپراهیم) گوتی: ناخر لووطیشی تیدایه! (فریشته‌کان) گوتیان: تیمه زانترین به‌و که‌سانه‌ی تیدان، به‌دنیایی (لووط) خو‌ی و خیزانه‌که‌ی دهر‌باز ده‌که‌ین، جگه له تافره‌ته‌که‌ی (به‌پتی بریاری خوا) نه‌و له فهوتاوانه ۝۴۲ کاتیکش (فریشته) په‌وانه‌کراوه‌کامان چوونه لای لووط، به‌هو‌ی چوونیه‌وه‌هالی خراپ بوو (پتی ناخو‌ش بوو)، له به‌رانبه‌ر (پاراستن) یاندا ده‌سته‌پاچه‌و سه‌غله‌ت بوو،

ئەوانىش گوتيان: مەترسەو خەمبار مەبە، بېگومان تېمە خۆت و خىزانەكەت دەرباز دەكەين، چكە لە ئافرەتەكەت، كە لە فەوتوانە ﴿٣٢﴾ تېمە لە سەرئۆه دابەزىنەرى ئازارىكىن بەسەر خەلكى ئەم شارەدا، بە ھۆى ئەوئۆه كە لادان (لە عەقڵ و زگماك و شەرع) دەكەن ﴿٣١﴾ بە دلتىايشەوئە نىشانەيەكى ئاشكرامان لەو شارەدا بەجىيەشت، بۆ كۆمەلىك بقمىن ﴿٣٥﴾ ھەرئۆھە بۆ لای (شارى) مەدەينىش شوعەبى برايايمان ناردو گوتى، ئەى گەلەكەم! خوا بپەرستى و، بە ھىواى (پاداشتى) پۆزى دوايى بن و، تىكدان و خراپەكارىي لە زەويدا مەكەن ﴿٣٦﴾ (بەلام گەلەكەى) بە درۆيان داناو، پاتەكاندن و لەرزىنەودىەك (ى بىرەزا) گرتى و، بەكسەر لە خانووەكانياندا لەسەر چۆكان لەپەوړو كەوتن ﴿٣٧﴾ ھەرئۆھە (ھەردوو گەلى) عادو سەموودىش (فەوتىزان) كە لە خانووەكانيان دا بۆتان دەرکەوتوئە (لە حىجرو ئەحقاف چۆن فەوتىزانو)، شەيتانىش كارەكانيانى بۆ پازاندنەوئە لە پى (ى راست) لايدان، لە حالىكدا كە شارەزائو بەرچاوپوون بوون ﴿٣٨﴾ ھەرئۆھە قاپوون و فیرعەون و ھامانىش (سزاداران) و بە دلتىايى مووسا بەلگە پۆشنەكانى بۆ بىردن، كەچى لە زەويدا خۆيان بە زلگرت و (كاتىكىش سزايان بۆ ھات) لە قوتار بووان نەبوون ﴿٣٩﴾ ھەر كامىكيايمان بە ھۆى گوناھو تاوانەكەيەوئە گرت (سزادا): ھەيانبوو باى بەھىزى چەو ھەلگرمەن بۆ ناردو، ھەيانبوو ھاپژن و دەنگى كەورە گرتى و، ھەيانبوو بە زەويماندا پۆبەردە خوارو، ھەيانبوو (لە ئاودا) خنكاندمان، (ھەرگىزىش) نەدەگونجا خوا ستەميان لى بكات (بە ناھەق بيانفەوتىتى) بەلكو خۆيان بوون ستەميان لە خۆيان كرد ﴿٤٠﴾.

شیکرنه وهی هه نندیک له وشه کان

(نَادِيكُمْ): (النَّادِي: الْمَكَانُ الَّذِي يَنْتَدِي فِيهِ النَّاسُ، أَيْ يَجْتَمِعُونَ نَهَارًا لِلْمُحَاوَرَةِ وَالْمُشَاوَرَةِ، مُسْتَقَّةً مِنَ النَّدْوِ بِوَزْنِ الْعَفْوِ، وَهُوَ الْجَمَاعَةُ نَهَارًا، وَمَكَانُ الْجَمَاعَةِ لَيْلًا: سَامِرًا)، (نَادِي): ئەو شوێنەبە کە خەڵک بە رۆژ لێی کۆدەبنەوه، بۆ وتووێژ و پاورێ کردن، لە (نَدْو) هه هاتوه، له سههر کیشی (عَفْو)، بریتیه لهو شوێنهی خەڵک بە رۆژ لێی کۆبیتهوه، به لām شوێنی کۆبوونهوهی خەڵک به شهوان، پێ دهگوترێ: (سَامِر)، به لām هی رۆژ پێی دهگوترێ: (نادي).

(أَلْعَبِيَّتْ): (الْعَابِرُ: الْهَالِكُ، الْبَاقِي مَعَ الْهَالِكِينَ)، وشهێ (غَابِر): دوو مانای پێچهوانه یه کدی هه ن: هه م به مانای تێه پێو، دێ، هه م به مانای ماوه، دێ، تێه پێ واته: سزادراو رۆیشتوه و بۆته به شیک له مێژوو، یاخود به مانای شتیک دێ که ده مێیتهوه، واته: له گهڵ سزادراواندا مایهوه.

(وَصَافَ بِهِمْ ذَرَعًا): (الذَّرْعُ وَالذَّرَاعُ، صَاقٌ ذُرْعُهُ: لَمْ يُطْفَأْ)، (ذَرْعٌ) و (ذراع) به مانای بال دێن، جا شتیک نینسان بالی لێی نه گاتهوه، واته: تاقه تی پێ ناشکی، ئەوه خوازاوه تهوه بۆ تاقه تی پێ نه شکان، (وَصَافَ بِهِمْ ذَرَعًا) واته: بالی وه تهنگ هات له وه که لێی بگاتهوه، یانی: له به رانه ریاندا، له به رانه ر پاراستنیاندا، دهسته پاچه بوو، ههستی به دهسته پاچه یی کرد.

(رِجْرَجًا): (عَدْبًا)، (رِجْسٌ وَرِجْزٌ)، ههردووکیان به مانای پیسی (خبث) و، به مانای سزای به تیش دێن.

(الرَّجْفَةُ): (الرَّجْفَةُ: الزَّلْزَالُ الشَّدِيدُ الَّذِي تَرْتَجِفُ مِنْهُ الْأَرْضُ)، (رَجْفَةً): بریتیه له له زیننه وه یه کی به هیز که به هویه وه زهوی ده هه ژێ.

(جَنَاحَيْنِ): (الْجُثُومُ: السُّوْكَ عَلَى الرُّجَّتَيْنِ)، (جُثُوم) ئەو ھەيە كە ئىنسان لەسەر ئەژنۇيان بکەوئى، (جَانِحَيْنِ) كۆي (جَانِح) ھ، (جَانِح) یش واتە: لەسەر ئەژنۆ کەوتوو، لەپەرووو کەوتوو، ئەو ھەش ئەوپەرى بیدەستەلاتى و زەبوونىيە.

(مُسْتَبْصِرِينَ): (الْإِسْتِصَارَةُ: الْبَصَارَةُ فِي الْأُمُورِ، أَي: كَانُوا ذَوِي عُقُولٍ)، (مُسْتَبْصِرِينَ) واتە: بەرچاوپروون بوون، تىگەشتوو بوون، ھالیکراو بوون، چونکە (إِسْتِصَارَ) بە مانای بەرچاوپروونی لە کاراندا، دى، یانی: کە خوا فەوتاندنى، لە ئەنجامى ئەو ھەدا نەبوو ھەزانن، بەلکە شوئین ھیدایەتى خوا نەکەوتن، ئەگەرنا بەرچاویان پروون کرابۆو، بەلگەیان لەسەر تەواو کرابوو.

(حَاصِبًا): (الْحَاصِبُ: الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ، سُمِّيَتْ بِذَلِكَ لِأَنَّهَا تَقْلَعُ الْعَضْبَاءَ مِنَ الْأَرْضِ)، (حَاصِبٌ): بە باي بەھیز دەگوترى، چونکە (عَضْبَاءٌ) ھەلەدەکنى، یانی: چەوو بەرد لەگەل خۆی پادەدات.

(الْعَنَكَةُ): واتە: چریکە، نەعرەتە، دەنگى بەھیز، ھارژن.

مانای گشتیی نایەتەکان

بەسەرھاتی لووط عليه السلام و گەلەکەیمان، لە کاتی تەفسیر کردنی سوورەتی ھوود، نایەتەکانی: (۷۷ - ۸۳)دا، بە درێژی باسکردووە، ھەروەھا باسی شوعیب و گەلەکەبشی (مەدیەن) دیسان لە سوورەتی ھوود، نایەتەکانی: (۸۴ - ۹۵)دا، بە تەفصیل باسمان کردووە، ھەروەھا باسی ھوودو گەلەکەبشی (عاد)مان ھەر لە ھەمان سوورەت لە نایەتەکانی: (۵۰ - ۶۰)دا باسکردووە، ھەروەھا بەسەرھاتی صالح و گەلەکەبی (ھود)مان لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (العمر) نایەتەکانی: (۸۰ - ۸۴)دا، باسکردووە، بەسەرھاتی قاروون و فیرعون و ھامانیشمان لە سوورەتی (الأعراف) نایەتەکانی: (۱۰۳ - ۱۷۱)دا، ھەروەھا لە سوورەتی (القصص) نایەتەکانی: (۱ - ۳۵)دا، باسکردووە.

خوای عليه السلام لەم سوورەتەدا دوای ئەوەی بەسەرھاتی ھەر کام لە نووح و ئیبراھیمی عليهما السلام باسکرد، ئنجا دیتە سەر باسی بەسەرھاتی لووط، دەفەرموی: ﴿وَلُوطًا﴾، ھەروەھا لووطیشمان نارد، (و) بۆ بادانەویەو گیرەدووە (عاطفە)یە، ئنجا یان دەچیتەووە سەر، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾، ﴿وَلُوطًا﴾ (أَيَّ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا لُوطًا)، یاخود: ﴿وَأَذْنُرُ لُوطًا﴾ واتە: یادی لووط بکەو، ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾، کاتیەک کە بە گەلەکەبی خۆی گوێ، لووط بە تەنکید لە عێراقەووە چوو، چونکە برازای ئیبراھیمە، لە کلدانییەکان، یاخود بابیلییەکانی عێراقەو، ئەو گەلەبی کە لووط بۆ لایان چوو، کەنعانیی بوون لە فەلەستین، بەلەم بۆچی دەفەرموی: ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾؟ لەبەر ئەوەی ماوەیەک لە نێواندا زیادوو وەک یەکتیک لە خۆیانی لێھاتوو، پێگوتن: ﴿إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفٰجِسَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ﴾، بە دنیایی تێوہ گوناھیکی زۆر درێوو ناوۆل، کرداریکی قێزەون ئەنجام دەدەن، کە ھیچ کەس لە جەھانیان

له پش تئوهدا نهیکردوه، دواپی باسی دهکین که نایا مه بهست له وه چیه؟
نایا مه بهست نهوویه که هیچ کس نیربازی نهکردوه له پش گهلی لوط
دا؟ یان مه بهستی نهوویه که هیچ کس بهو شیویه ته بهننی نهکردوه به
ره سمی و به هره وه زی، هه ردوو واتایه که ده گونجین.

(الْفَجَنَّةُ) هه کردارنک که له دژیوی و ناشیرینیدا هه موو سنوورنکی
تیه راندبی، ﴿أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الزَّيَالَ﴾، ئەم پرسیارکردنه، پرسیارکردنی
سه رهنشتکارانه (استفهام توپیخی) یه، بۆ سه رهنشت و سه رکۆنه کردنه، نایا
تئوه ده چن بۆ لای پیاوان؟ یانی: له گهڵ پیاواندا جووت ده بن، نیربازی ده کهن؟
﴿وَتَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ﴾، هه روه ها پزگری ده کهن، خه لک پروت ده کهنه وه، پاره و
سامانیان لئ ده ستین، یاخود ده یانکوژن، واتایه کی دیکه شی نهوویه هه ندیک له
توژره وهان گوتوو یانه: ﴿وَتَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ﴾، پزگری ده کهن واته: پزی زاووزی و
به ردوام بوونی وه چه ی به شهر ده گرن؟ له نه جامی نهوهدا که نه گهر پیاوان له گهڵ
پیاوان جووت بن و، ئافره تان له گهڵ ئافره تان، مانای وایه: تووی به شهر ده پرتیه وه،
نه وه ش واتایه کیه تی، هه ر چهنده واتایه که ی دیکه ی دیارتره، ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ
الْمُنْكَرَ﴾، هه روه ها له یانه که ی خوتاندا، له کوپو مه جلیسی خوتاندا خراپه
ده کهن، نایا نهو خراپه چیه؟ توژره وهانی قوربان زور شتیان باسکردوه:

ا- گوتوو یانه: په لاینتکه یان له خه لکی گرتوه.

ب- گوتوو یانه: له بهرچاوی یه کدی نیربازیان کردوه.

ج- هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: چه پله یان لیداوه.

د- هه ندیک گوتوو یانه: فیکه یان کیشاوه.

به لأم له راستیدا که ده فره موئ: ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾، له
مه جلیسی خوتاندا خراپه ده کهن، هه موو خراپه یه ک ده گریتیه وه، هه موو نهو
شتهانی که له پرووی شه رعه وه، له پرووی عه قله وه، له پرووی عورفه وه به خراپ
داده نرین، هه موو نهو هه لسوکه و تانه ده گریتیه وه.

﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَنْتِنَا بِمَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، وه‌آلمی گه‌له‌ک‌هی ه‌هر نه‌وه بوو که گوتیان: نازارو سزای خوامان بو بینه، نه‌گ‌ر تو له راستانی، واته: نه‌گ‌ر له راستانی که پیغهمبری خ‌وای سزای خوامان بو بینه، به‌آلم هیتانی نازارو توله‌و سزای خ‌وا، به ده‌ست لو‌وط نیه، ه‌روه‌ها به ده‌ست هیچ کام له پیغهمبران نه‌بووه، ته‌وان به‌نده‌ی خ‌وا بوون، بویه لو‌وطیش په‌نای برده به‌ر خ‌وا: ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾، ف‌هر مووی: په‌روه‌ردگارم! به‌س‌ر کومه‌لی تیک‌ده‌ران و خ‌رابه‌کاراندا سه‌رمب‌خه، واته: ده‌ربازم بکه لیان و سزایان بده، ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾، له چ‌ند شویتان له قورئاندا خ‌وا به‌س‌ره‌های ئیبراهیم و لو‌وط (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ه‌هر پیکه‌وه دینتی:

۱- لیره.

۲- له سووره‌تی (الذاریات).

۳- له سووره‌تی (هود) و، له زور شوینی قورئاندا، خ‌وا ﴿يَا هَر هَر پیکه‌وه‌یان دینتی، لیره‌ش دده‌فرموئی: کاتیک نوینره‌کامان هاتنه لای ئیبراهیم به موژده‌وه، نوینره‌کامان، په‌وانه‌ک‌راوه‌کامان واته: فریشته‌کامان که په‌وامان کردبوون، موژده‌ی چیان بو ئیبراهیم هیتا؟ موژده‌ی نه‌وه که خیزانه‌ک‌هی ساره خاتوون که نه‌زوک بوو، خوشی که‌وت‌بووه ته‌مه‌نه‌وه، کوپی ده‌بنی که نیس‌حاف‌ه‌و، له د‌وای نیس‌حاف‌یش به‌عقوبی ده‌بنی، وه‌ک له سووره‌تی (هود) دا دده‌فرموئی: ﴿وَأَمْرًا لَهُ فَأَيَّمَةٌ فَضَحَكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ وَمِنْ رَزَاوِ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ﴾، نه‌وه موژده‌که بوو بو ئیبراهیم، که له‌راستیندا جووت موژده‌ بوو.

﴿قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾، گوتیان: بو ناگاداریست قیمه‌ ف‌ه‌وتینه‌ری خ‌ه‌لکی ته‌م‌شاره‌ین، نایا نه‌و‌شاره، شازی سه‌دووم بووه، یان عه‌مووره‌ بووه، باخود کومه‌له‌ شاریک بوون، له په‌یمانی کوندا باسی پینج‌شاران ده‌کات و تیمه‌ کاتی خ‌وی به‌ ته‌ف‌صیل باسه‌که‌یمان هیتاوه، وه‌ک به‌رچاو پروونیش له (په‌یمانی کون) دا ه‌ه‌ندیک شتمان هیتاوه.

﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾، به راستی دانیش‌توان و خه‌لکی نهم شاره سته‌مکارو لاده‌رن: سته‌م له خوْیان ده‌کهن، سته‌م له به‌شر ده‌کهن، سته‌م له پیغه‌مبه‌ران ده‌کهن، سته‌م له فیت‌ره‌ت و زک‌ماک ده‌کهن، ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾، نبیره‌ایم فره‌م‌روی: به دَلَنیایی لووطی تیدایه له‌و شاره‌دا، ناگانان لَبَن، به ته‌نکید فره‌شته‌کان له‌ویان چاک‌تر زانیوه، بویه ده‌لَبَن: ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا﴾، گوتیان: تِیمه زان‌ترین به‌و که‌سانه‌ی که له‌و شاره‌دان، ﴿لَسَنَیَجِئَنَّ وَأَهْلَهُ﴾، به دَلَنیایی تِیمه لووط خوْی و نزیکه‌کانیشی ده‌رباز ده‌کهن، ﴿إِلَّا أَمْرًا﴾، چکه له نافره‌ته‌که‌ی، ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَیْرِ﴾، نه‌و له فه‌وت‌اوانه، یاخود: نه‌و له‌وانه‌یه که له‌ ماوانه، ده‌مِیْنِته‌وه له‌گه‌ل گه‌له فه‌وت‌اوه‌که‌ی دا، واتابه‌که‌یان ه‌ر یه‌که:

ا- له‌گه‌ل واندا ده‌رواو تیده‌په‌رِی و، ده‌بیته‌هه‌والِیک له‌ میژوو.

ب- یاخود له‌گه‌ل واندا ده‌مِیْنِته‌وه، تاکو نه‌و سزایه‌ بچیژی که گه‌له خرابه‌که‌ی پتی سزا دهرِین، له‌بهر نه‌وه‌ی پشتیوان و هاوکاری لووط عَلَيْهِ السَّلَام نه‌بوو، به‌لکو به پیچه‌واوه‌وه هاوکاری گه‌له ره‌وشت نزمه‌که‌ی بووه.

﴿وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾، کاتیک که په‌وانه‌کراوه‌کامان، چوونه لای لووط، ﴿سَمِعَهُمْ﴾، حالی تیک‌چوو به ه‌وی وانه‌وه، واته: پتی ناخوش بوو، چوونایی پتی ناخوش بوو، حالی خراب بوو، ﴿وَصَافَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾، هه‌روه‌ها پتی وابوو که ده‌سته‌پاچه‌یه له به‌ران‌بهر پاراستنیان دا، ده‌زانی که گه‌له‌که‌ی، نه‌و گه‌له ره‌وشت نزمه‌ی، ته‌ماع له ه‌ر میوانتیک و پَی‌وارِیک، له ه‌ر که‌سیکی غه‌ریب ده‌کهن، ده‌ستدریژی بکه‌نه‌سه‌ر، ﴿وَصَافَ بِهِمْ ذَرْعًا﴾، (وَصَافَ) یانی: ته‌نگ بوو، ته‌سک بوو، (ذَرْعًا) یانی: قوْل، بَال، نَجْا ئینسان کاتیک بالی له شتیک نه‌گاته‌وه، باوه‌شی له شتیک نه‌گاته‌وه، پتی ناگیرِی، نه‌مه ته‌عبیریکه به‌کاردی بۆ که‌متوانایی، واته: هه‌ستی به‌ که‌م توانایی کرد له به‌ران‌بهری‌اندا، له‌وه‌ی بیان‌پارِیزی له گه‌له ره‌وشت نزمه‌که‌ی، زور سه‌غلت بوو.

نهو به سهراته له سوږه ته کانی: (الحجر) و (هود) و (الذاریات) یشدا هاتوه، به لأم به تاییه ته له سوږه ټی (هود) دا، ټیمه به تفصیل له وټی باسماں کردوه، که چوڼ که له پښتو نزمه که ټی ته ماع له میوانه کانی لویو ده که، نه ویش وا ده زانی میوانه کانی مړوڼ، وک گوتراوه: له سهر شپوه ټی گنجی جوانیش بوون، نیدی زور ترساوه و زور خه ټی خواردوه، هه تا گوتوویه ټی: نه وه که کاهن! یانی: نه که که کانی خوځ ته سلیم کردبن، نه وانه تان ته سلیم ناکه م، هه نندیک له زانایانیش گوتوویانه: که گوتوویه ټی: نه وه که کاهن واته: نه وانه نافرته ټی نومه ته که من، خوا نافرته ټی وا دروست کردوه، که پیاو له که ټی جووت بی، به لأم نه وان ههر سووږ ده بن له سهر داوای خوځان، دواپی لویو لَا تَقْرَأُ زور ناره حه ته دب، وک له سوږه ټی (هود) دا ده فهرمو: ﴿قَالَ لَوْ أَنِّي لِيَكُمُ قُرْآنٌ أَوْ أَوْيَ إِلَيَّ رُكِّي شَدِيدٌ﴾ ٨١ هود، گوټی: بریا خوځ هیزیکم هه بوایه، بتوانم به رپه رچتان بده مهو، یاخوډ په نایه کم هه بوایه په نام بو بردبایه! نجا فریشته کان خوځان ناشکا ده که: ﴿قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ ٨٢ هود، گوټیان: نه ی لویو! ټیمه نیردراوانی په روډگار تین، نه وانه ده ستیان ناگاته تو و ده ستیان ناگاته میوانه کان.

بویه لیره ش پټیان گوټ: ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾، گوټیان: مه ترسهو خه مبار مه، لیره به کورتی هیناویه ټی و له وټی به درژی بی باسکر دوه، ﴿إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَمْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَكَّ كَانَتْ مِنْ أَلْفَمِرَّتْ﴾، ټیمه ده ربا که ری خوټ و نیری کانیشتین، خیزانه که شتین، جکه له نافرته ته که ت، نه و له فهورتوانه، یاخوډ له به جیماوانه، له هه موو فورنندا خوی په روډگار که باسی ژنی نوو ده کات، له سوږه ټی (التحریم) داوه لیره، له چهند شوټی دیکه ش که باسی ژنی لویو ده کات، به (زوجه) یان (زوج) باسیان ناکات! چونکه له راستیدا نه وان هاوکووف و جووتی میده کانیان نه بوون، بویه به (امراتک) یان (امراته)، یان (امراته نوح، وامراته لوط) ناوا باسیان ده کات، ههر نه وه نده یه مینه بوون و له که لیان بوون، نه که رنا هاوسه ری که نه بوون، که هاوکووف و هاوتایان بن، له بهر ته وه ی بروایان پټ نه هیناون.

﴿ إِنَّا مَنَعْنَاهُ لَه سَهْرِيَّوَه بَه سَهْر خَه لَكِي نَهَم شَارَه دَا ﴾ ﴿ يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴾
 به هَوِي نَهووه كه لادانيان ده كرد، لادان ده كمن، لادان له زگماك، له عه قل،
 له شهر، ﴿ وَلَقَدْ رَكَنَّا مَنَهَا ءَايَةً يَنُكَّةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾، به دَلنَيابي تيمه
 نيشانه به كي رُوشمان لِي به جِيهِيشت، بُو كُومه نِيك بَقامن، له كوِي به جِيهِيشت؟
 لهو شاره، دواي له مه سه له گرنگه كان دا باسِي ده كين، ليكُوله روانِي قورنان
 لهو باره وه مشتموريان رُوره، ناپا نهو نيشانه رُوشنه چيهه؟ به لَام وادياره نيشانه
 رُوشنه كه ههر نهو درياچه مردووه يه، كه تِيستا شوِي نهو شاره، بُوته
 درياچه يه كه كه هِيچ زنده وه رِيك، هِيچ ژياندار يكي تِيدان يه.

ننجا خوا باسِي به سه رهاتي مه ديهن و، نهو پِيغهم به ري كه بُوِيان نِيردراوه
 (شوعه يَب النَّبِيَّ) ده كات: ﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ﴾، ياني: (وَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ مَدْيَنَ
 أَخَاهُمْ شُعَيْبًا) هه روه ها بُو لاي كه لي مه ديهن شوعه يي برابانمان ره وانكرد،
 ﴿ فَقَالَ يَنْقُومِ أَغْبَدُوا لِلَّهِ وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾،
 سِي شِي پِي فهرموون گوتي: نه ي كه له كه م! به ندايه تِي بُو خوا بكهن و
 نومِيده وار بِن به رُوزِي دواي پاداشتي رُوزِي دواي و، تيكده رانه خراپه كاري
 مه كهن له زهوييدا، لِي رهدا به س نهو ننده ده فهرموِي، به لَام وه كه له شوِي
 خُوِي دا، كه به سه رهاتي شوعه ييمان هِيناوه، له سوور هِي (هود) دا، باسمانكردوه:
 خراپه كاري به كه يان له زهوييدا نهو بهووه:

۱- رِيگرييان كردوه.

۲- شِي خه لَكِيان به كه مكرتوه.

۳- ته رازووبازيان كردوه.

۴- له رُوِي ئابووري و، كُومه لايه تِي و، نه منيه وه لادان و، تاواني رُوريان كردوه.

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ ﴾. به درویشان داناو پاته‌كاندن و پاچله‌كاندن يكي مه‌زن گرتتى، ﴿ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ ﴾. ئنجا له خانووه‌كه‌ى خوڤاندا، واته: له شاره‌كه‌يان دا كه هه‌موو وه‌ك يه‌ك خانوو بئ وايه، له هه‌ندىك شوڤن ده‌فه‌رموئ: ﴿ دَبَّرَهُمْ ﴾. كه كوئى (دار): خانوو، به‌لام (ديار) خانوو‌ه‌كان، ئنجا كه ده‌فه‌رموئ: ﴿ فِي دَارِهِمْ ﴾ يان: شاره‌كه هه‌مووى وه‌ك يه‌ك مآل بئ، وابوو، پتكه‌وه مردن، چييان لئ هات؟ ﴿ جَنِّمِكْ ﴾، (جالم) به (جَنِّمِكْ)، كۆده‌كرتبه‌وه، واته: له‌سه‌ر نه‌ژنۆ كه‌وتوو، له‌په‌رپوو كه‌وتوو، بالنده كه هه‌لده‌نيشت و به زه‌وييه‌وه ده‌نوسئ، ده‌گوتري: ﴿ جَنَّمِ الطَّيْرُ ﴾ واته: نيشت و به زه‌وييه‌وه نووسا.

ئنجا خوا ﷻ باسى هه‌ر كام له گه‌لى عادو سه‌مووديش ده‌كات: ﴿ وَعَادَا وَكُرُودًا ﴾، يانئ: (وَإِذْ كُنَّا عَادًا وَكُرُودًا) هه‌روه‌ها يادئ گه‌لى عادو سه‌مووديش بكه، كه خوا هوودئ بۆ گه‌لى عاد نارد، سآليحيشى بۆ گه‌لى شه‌موود نارد، ﴿ وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُمْ مِنْ مَّنْكِحِهِمْ ﴾، به‌دلنئايى بۆتان پوون بۆته‌وه له خانووبه‌ره‌كانيان دا، يانئ: بۆتان پوون بۆته‌وه كه خوا چۆنى سزاداون، خانووبه‌ره‌كانيان له كوئى؟ گه‌لى عاد شه‌وه دياره شوئنه‌كه‌ى شه‌حقافه، ﴿ وَإِذْ كُنَّا أَعَادًا إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ ۖ ﴾ (أحقاف) كوئى (حقف)، كه به‌ه‌ر گه‌ردۆلكه‌ى گچكه‌ى لم ده‌گوتري، كه با جوولهي پئ ده‌كات، شوئنه‌وارئ گه‌لى (له‌هود) يش (ججر)، كه شه‌حقاف ده‌كه‌وتنه‌ نيوه دورگه‌ى عه‌ره‌بييه‌وه‌و، حيجريش ده‌كه‌وتنه نيوان شام و نيوه دوورگه‌ى عه‌ره‌بيى، كاتئ خوئ باسما كرده به ته‌فصيل، ﴿ وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُمْ مِنْ مَّنْكِحِهِمْ ﴾، له خانووبه‌ره‌كانياندا بۆتان ده‌ركه‌وتوه (خوا چئ پيكردن!) ﴿ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ ﴾، شه‌بيتانئش كرده‌وه‌كانئ خوڤانئ بۆ پازاندنه‌وه، كرده‌وه‌كانيانئ بۆ جوان كردن، ﴿ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ﴾ ئنجا له پئ لايدان، له پاسته‌پئ لايدان، له پاسته‌پئ خوا، ﴿ وَكَانُوا مُتَتَبِعِينَ ﴾، له‌هالتيك دا به‌رچاو روونئش بوون، به رتيان ده‌زانئ، وه‌نه‌بئ كه

شه‌یتان له ږی لایدان، له‌به‌ر نه‌وه بووېټی که به‌ږتیان نه‌زانیټی، به ږتیان ده‌زانی و به‌رچاو ږوون و شاره‌زا بوون، بویه شایسته‌ی نه‌وه بوون که خوا سزایان بدات، نه‌که‌رنا که‌سانیک که شاره‌زا نه‌بن و به‌رچاو ږوون نه‌بن، خوا سزایان نادات، ﴿وَقَرْنُوكَ وَفِرْعَوْنَ وَهَارُونَ﴾، هه‌روه‌ها یادی قاروون و فیرعه‌ون و هامانیش بکه، که ینکومان قاروون هه‌ر له گه‌لی به‌نوو ټیس‌رائیل بووه، وه‌ک له سووړه‌تی (القصص) دا خوا ده‌فرموو: ﴿إِنْ قَرْنُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبِعَنَ عَلَيْهِمْ﴾، به‌لام فیرعه‌ون و هامان، هه‌ر قیبتی بوون و له گه‌لی میسر بوون، ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَى بِآيَاتِنَا﴾، مووسا به‌لکه پوښنه‌کانی بو هیتان، ﴿فَأَسْكَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾، به‌لام له زه‌ویدا خو‌یان به زلگرت، واته: له‌سه‌ر زه‌مین میس‌رډا، نه‌م وشه‌ی (الْأَرْضِ) (ال)ه‌که‌ی بو ناساندنه، به‌لام بو ناساندنی (عهد) واته: له‌سه‌ر زه‌مین‌ه‌که‌دا، له‌سه‌ر زه‌مین میس‌رډا خو‌یان به زلگرت، ﴿وَمَا كَانُوا سَافِرِينَ﴾، نه‌وانه‌ش له پت‌شکه‌وتو‌وان نه‌بوون، نه‌وه نه‌بوون پت‌ش ټیمه بکه‌ونه‌وه، چونکه که‌سیک پت‌ش که‌سیک بکه‌وتنه‌وه، بو‌ی ناگیرټی، واته: نه‌وان نه‌وه نه‌بوون له ده‌ستمان ده‌ربازو قوتاربن.

﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ﴾، هه‌ر کامیک له‌و که‌لانه‌مان به گونا‌هه‌که‌ی گرت، سزامان دا، ﴿فَبِعَنَهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾، نجا هه‌یان‌بوو که بایه‌کی به‌هیز، که چه‌وو به‌رد له‌که‌ل خو‌ی ږامالټی، ناردمانه سه‌ریان، وه‌ک گه‌لی عاد که به بای به‌هیز فه‌وتان، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الْعَصَیْکُ﴾، هه‌شیان‌بوو به‌ده‌نگ و چریکه‌به‌کی به‌هیز به‌هاړټنیک فه‌وتا، وه‌ک گه‌لی سه‌موود، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾، هه‌شیان‌بووه به زه‌ویماندا برده خوار، وه‌ک گه‌لی لوو‌طو قاروون، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾، هه‌شیان‌بوو له ټاودا فه‌وتاندمان، خنکاندمان، وه‌ک هه‌ر کام له گه‌لی نو‌وح و گه‌لی فیرعه‌ون، ﴿وَمَا كَانَتْ أَلْفٌ لِّیْطَلِمَهُمْ﴾، خواش نه‌ده‌گونجا سته‌میان لیټکات، خوا لی‌ی ناوه‌شیتنه‌وه سته‌میان لیټ بکات، ﴿وَلٰکِنْ کَانُوا أَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ﴾، به‌لکو نه‌وان خو‌یان سته‌میان له

خۆيان کرد، بۆيە شايستەى ئەوہ بوون کہ خوائ دادگەر بہو جوړہ سزايان بدات، ئەم چوار جوړہ سزايہ: (خَاصِب، صَيْحَة، خَسَف، غَرَق) وانہ: باى بہہتزو، ھارژن و، بہ زەوييدا بردنہ خواريو، خنکيزان لە ئاودا، زۆربەى گەلہ ياخيہکان بہ يەکیک لەو چوار سزايانہ، فەوتاون، ياخود پەنگە ھەبى زياتر لە جوړہ سزايە کيشى بۆ تەرخان کرابى، بہوہ فەوتتاون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

ناردنی لووط عليه السلام بۆ لای گه له که ی و، هۆشداریدانی پێیان، له باره ی
تیربازییه وه وه سه رزه نشتکردنی بۆیان و، بیاکیسی ده ربړینیان و، پارانه وه ی لووط
له خوا که سه ری به خات و ده ربازی به کات:

خو ده فه رموی: ﴿وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفَاحِشَةُ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ (٢٨) ﴿إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الرِّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ
السَّيْلَ وَتَأْتُونَ فِي سَادِئِكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَنْتُمْ بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (٢٩) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ﴾ (٣٠)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت به رگه دا:

١- ﴿وَلَوْ كُنَّا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾، واته: یادی لووط به که وه، یان لووطی شمان نارد کاتیک
به گه له که ی گوت، وه ک پێشتر باسمان کرد بۆیه فه رموویه تی: خه له که ی، گه له که ی،
چونکه ماوه یه کی زۆر له نیویاندا بووه، له به رته وه ی زۆر بۆیان دلسۆز بووه، وه ک
یه کیک له خۆیان بووبی له ږووی ږه چه له که وه، پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
وه ک برای بابی خۆیان، بۆ خه له ک دلسۆز بوون، ئه که رنا لووط له ږووی ږه چه له که وه له و
گه له نه بووه، که بۆیان نێردراوه، چونکه ئه و گه له له فه له ستین بووه، که نه عانییه کان
بوون، به لām لووط له عیبرانییه کان بووه، خه له کی عێراق بووه، ئه و کاته هوکمرانی
عێراق: کلدانی، یان بابیلی بوون^(١).

(١) ږوانه: مفصل العرب واليهود في التاريخ، ص ٥٢١، که نووسیویه تی: (...كانت تسود العراق

چی پښتون؟

- (۲) - ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ آلَ فَجْحَةَ﴾، به دلتايي تيوه فاحشه نه نجامده ده، (الفاحشة: الفعلُ القبيحُ البالغُ في الفجح)، (فاحشة): برتیه له کرداريکی ناشیرین که ټیبه پاندين له ناشیرينيدا، نه و په ږي ناشیرینی و قیزه و نیی، که مه به ست پتی تیربازیه.
- (۳) - ﴿مَا سَفَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾، هیچ که سیک له جیهانیان پښتان نه که و توتوه له نه نجامدانی نه و کاره قیزه ونه دا، که تیربازیه؟

پیشتریش گوتمان: له و باره ووه پوونکه ره وانی قوربان، تویره و وانی قوربان مشوم پړانه که: نایا مه به ست نه و په پیش گلی لوط هیچ که س کرده و دی تیربازی نه نجام نه دا ووه، نه و ان په کم که س بوون که دا پان پناوه؟ یا خود مه به ست نه و دیه که تيوه په کم که سن که به په سمی ته به نیتان کرده، به هره ووه زی و پتوهی ناسرون و، له حاله ته ووه گواستو و تانه ووه کردو و تانه به دیارده؟

وا پنده چی نه و دی دووهمیان زیاتر مه به ست بی، که نه و ان وهک دیارده په کیان لیکر دوه، نه که رن نه و گونا ووه تاوان و لاداننه له ژپانی به شه ردا کم و زور هر بوون، به لاهم گلی لوط په کمین که لیک بوون که له حاله ته ووه، له شتیکی ده گمن و ریز په ووه کردیان به یاسایه کی گشتی، کردو و پانه به عاده ت و نه ریتیک که پتوه ناسرون و به گشتی ته به نیان کرده، بویه ش خوا ﷻ به گشتی سزای داوون.

- (۴) - ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ﴾، نایا تيوه ده چنه لای پیاوان؟ (إِنَّكُمْ) خوتند راویشه نه ووه: (إِنَّكُمْ)، (أ) له (إِنَّكُمْ) دا هم مزه که بو پرسیار کردنی نکو و لیلیکه رانه یه، نایا تيوه ده چنه لای پیاوان (بو تیر کردنی ناره زووی جینسیتان)؟

اثناء هجرة إبراهيم الخليل منه، نجد أن زمن هجرة الذي حدد بحوالي القرن التاسع عشر قبل الميلاد، يقع في فترة حرجة كانت تجتازها البلاد وهي في حالة اضطراب وتوتر...

۵- ﴿وَقَطَّعُوا السَّبِيلَ﴾، ههروهه پئی دهگرن، پئی دهبرن، (قَطَّعَ الطَّرِيقَ: التَّضْيِي لِمَا زَيْنَ بِأَخْذِ أَمْوَالِهِمْ، أَوْ قَتَلَ أَنْفُسِهِمْ، أَوْ الْقَاحِشَةَ بِهِمْ)، مه بهست لهوه که دهفه رموی: پئی دهبرن، پئی دهگرن، نه وهیه که بهچنه سه ر پئی نهو که سانهی پئیوارن و به پئی دادین: یان مال و سامانه که یان لئ بستین، یان بیانکوژن، (یان ههردوو لایان)، یاخود بۆ نهوهی نئرباز بیان له گه ل بکهن، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿وَقَطَّعُوا السَّبِيلَ﴾، واته: له نهجامی نهو کاره قیزه ونه ی تئوه دا، تئوه پئی دهگرن له بهرده وام بوونی به شه ر له سه ر زه وی، به هوی نه وهوه که پئده گرن، پیاوان و ئافره تان پئکه وه هاوسه رگری یی بکهن، بهو شیوه به نه گه ر خه لک هه موو وه ک تئوه بکات، به شه ر ده پرتنه وه، به لأم مانای یه که میان زیاتر له گه ل په وت و له گه ل ئایه ته که ش دا ده گونجی.

۶- ﴿وَتَأْتُونَ فِي سَايِكُمْ الْمُنْكَرَ﴾، ههروهه له کۆرو مه جلیسی خۆتاندا، خراپه ده کهن، پئشتر گومان: (نادی) نهو شوئنه به که خه لک به پوژ تئیدا کۆده بیته وهوه، (سامر) نهو شوئنه به که خه لک به شه وی تئیدا کۆده بیته وهوه، که ده فه رموی: له مه جلیسی خۆتاندا، له شوئنی کۆبوونه وه تاندا، خراپه نه نجام ده دهن، پوونی نه کردو ته وه خراپه که چییه؟ به لأم ماناکه ی گشتیه:

۱- توژه ره وانی فوژان زۆربه یان ده لئین: مه به ستیان پئی په له پئکه به (حذف)، په له پئکه یان له خه لکی گرتوه.

۲- هه ندیک گوتوو یانه: کالته یان به خه لکی کردوه.

۳- هه ندیک گوتوو یانه: به خه لکی پئکه نیون.

۴- هه ندیک گوتوو یانه: له کۆرو مه جلیسی خۆتاندا، نهو فاحیشه ی نئرباز بیان نه نجام داوه.

۵- هه ندیک گوتوو یانه: فلان کاری خراپان نه نجام داوه، به لأم له راستییدا نه مانه هه موویان گونجاو، هه چکام له وانه ش تیکنا گیرتن، مادام خوا ده فه رموی: (الْمُنْكَرَ)، (الی سه ر) (الْمُنْكَرَ) بۆ ناساندنه و، مانای تیکرا (جنس) ده گه به نئ، واته: هه رچی جوژی خراپه به و به خراپ داده نرئ، لهو کۆرو مه جلیسه ی خۆتاندا نه نجامیان داوه، له

کالتہ کردن به خه لک، له زهم و غه بیهت، له په لایتکه هاویشن، له شه راب خوری، له تیکدان و خراپه، هه مووی ده گریته وه.

لیره دا جتی سه رنج نه وه یه که ههم لیره، ههم له سووره ته کانی: (هود، العجر، الذاریات، الشعراء) داو، له هه موو نهو شونمانده که خوا به سه رهاتی لووط (ع) و که له که ی باسده کات، باسی نهو ناکات که لووط خه لکه که ی بانگ کردین بو ته نیا خوا په رستی، جکه له سووره تی (الشعراء)، له ویدا نهویش وهک سه رجه م پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نهو قسه به ی خوی دووباره کردو ته وهو فهرمووی ته: ته قوای خوا بکه، هیچ کرتان لی داوا ناکه م، ته نیا له ویدا، نهو هاتوه، نهویش له ریزی پیغه مبه رانی دیکه دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وهک ده فهرمو: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا نُنْفِقُ ﴿١٧١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٢﴾ فَاقْنُوا لِلَّهِ وَالطَّيْعِينَ ﴿١٧٣﴾ وَمَا آتَاكُم عَلَيْهِ مِنْ آجَرٍ ﴿١٧٤﴾ إِن آجَرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٥﴾﴾ الشعراء.

ننجا دپته سه ر باسی نهو ی که ده فهرمو: ﴿أَتَأْتُونَ الذَّكْرَانَ ﴿١٧٦﴾ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٧﴾ وَيَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ ﴿١٧٨﴾ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٧٩﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ ﴿١٨٠﴾ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٨١﴾﴾ الشعراء.

ننجا پرسیار نهو یه: یوچی پیغه مبه رانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) خه لکه که یان بو ته وحیدو خوا په رستی بانگ کردوهو، له ویدوه ده ستیان پیکردوه، به لوم لووط (ع) له هه موو شوننه کان دا، که خوا به سه رهاته که ی ده گپریته وه، جکه له سووره تی (الشعراء) که نهویش وهک پیغه مبه رانی دیکه به وه ده ستی پیکردوه، له شوننه کانی دیکه دا، لووط (ع) جه ختی کردو ته وه له سه ر ده ست هه لکرتی که له که ی، لهو رهو شته نزمه، لهو کاره قیزه ونه، وه لکه که ی نهو یه که لووط (ع) یه کیک بووه له شوننه کوتووانی نیبراهیم، یه کیک بووه له پرواپته رانی نیبراهیم، نیبراهیمیش (ع) نهو بانکه وازه ی ته نیا خوا په رستی

(توحید الله) هم له عیراق، هم له شام، هم له میسر، هم له حجازدا، له هم مووی بآلوی کردۆتوه، واته: زۆربهی خه لکی دنیای ئه و کاته، که وای پنده چن مرقایه تی زیاتر له و شوینانه نیشته چن بووبن، چونکه ئیبراهیم علیه السلام به مه زه ننه زیاتر له چوار هه زار (۴۰۰۰) سآل له مه و پیش بووه، یانی: زیاتر له دوو هه زار (۲۰۰۰) سآل پیش له دایک بوونی عیسا علیه السلام، نه گهر زیاتریش نه بووبن، وای پنده چن مرقه کان ئه و کاته زیاتر له و شوینانه نیشته چن بووبن، له لای پرووباری نیل و له نیوان دیجله و فورات، میزۆپۆتامیا، که عیراق و شام و حجاز و میسر ده گرتیه وه، ئیبراهیم علیه السلام بانگه وازو په یامی خۆی له وانه هم موویان دا بآو کردۆتوه، بۆیه په یامه که ی ئیبراهیم به هم مووان گه یشتوه و لوهو علیه السلام به پتو یستی نه زانیوه بانگیان بکات بۆ ئه وه، به لکو به کسه نه وه ی که زۆر مه بهستی بووه، ئه وه بووه که ئه وه گه له رهوشت نزمه ی، واز له و کاره قیزه ونه بینن، له تیر بازی.

(۷) ﴿فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأُتِينَا عَذَابَ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، وه لمی گه له که ی هه نه وه بوو که گوئیان: نه گهر له راستانی نازار (سزای) خوامان بۆ بینه

﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾، نه گهر تۆ له راستانی، واته: نه گهر تۆ له راستانی که پیغه مبه ری خوای، په وانه کراوی خوای، با سزای خوامان بۆ بێ.

(۸) ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِیْنَ﴾، گوئی: په ره و ردگارم! به سه ر کۆمه لێ تیکده ران و خراپه کاران دا سه رمیخه.

که به مانای وشه تیکده رو خراپه کار بوون، خوايه به سه ر تیکده ران دا سه رمیخه، یانی: ده ربازم بکه و ئه وان سزا بده.

مهسه لهی دووهم:

چوونی فریشته نیردراوه کان بۆ لای نیبراهیم ﷺ به موژده وهو، هه والێدانی که خه لکی شاره بهد رهفتاره که دهغه وتین و، باسکردنی نیبراهیم ﷺ که لووطیش لهو شاره دایه و، دلتیا کردنه وهی فریشته کان بۆی که لیتی ناگادارن و، لووطو خیزانه کهی جگه له ژنه کهی قوتار ده کهن:

خو دهغه رموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ ﴿٢١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهٗ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا نَكُنَّ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ﴿٢٢﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ئایه ته، له شهش برکه دا:

١- ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾، کاتیک نیردراوه کامان موژده یان بۆ نیبراهیم برد، (لَمَّا آدَاةٌ تَدُلُّ عَلَى التَّوْقِيعِ، وَهِيَ تَسْتَلْزِمُ وُجُودَ جُمْلَتَيْنِ وَهِيَ الْإِغْتَابُ بِمَا فِيهِ، لَمَّا) نامرانی که دیاری کردنی کات ده که یه ننی، هه میسه دوو پرسته ده خوازی، کاتیک نه وه بوو، نه وه بوو ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا﴾، واته: کاتیک نیردراوه کامان موژده یان بۆ نیبراهیم برد، به موژده وه چوون بۆ لای نیبراهیم، گوئیان.

﴿بِالْبُشْرَى﴾، (بُشْرَى: اسْمٌ لِلْبَشَارَةِ، وَهِيَ الْإِغْتَابُ بِمَا فِيهِ مَسْرَّةٌ لِلْمُخْبِرِ، بُشْرَى): ناوه بۆ (بَشَارَة) که بریتیه له هه والدان به شتی که مایه ی دلخوشیه بۆ هه والێدراو، که مه به ست نهو موژده یه، له سووره تی (هود) دا به ته فصیل باس کراوه: ﴿وَأَمْرًا نَكُنَّ قَائِمَةً فَذُحِكْتَ فَصَنَعْنَا لِيِئَاسًا وَمِنْ وَرَاءِ يِئَاسٍ يَعْزُوبٌ﴾ ﴿٢٣﴾ هود، واته: هاوسه ره کهی (نیبراهیم) راوه ستابوو (واته: ساره خاتوون)، پتکه نی تیمه ش موژده ی نیسحاقمان پێداو، دوا ی نیسحاقیش یه عقووب.

هه روه ها له سووره تی (العمر) دا، کاتیک فریشته کان و په وانه کراوه کان ده چن بۆ لای نیبراهیم ﷺ و موژده ی پێده ده ن، واته: موژده که هه م به ساره ی

هاوسه ری دراوه، ههم به خودی ئیبراهیم علیه السلام یش، خوا ﷻ ده فهرمووی: ﴿إِذْ دَعَاؤُا عَلَيْهِمْ فَقَالُوا سَلْنَا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَنَحْنُ ﴿۳۱﴾ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلَيْكَ ﴿۳۲﴾ قَالَ أَبَشِّرْهُنِي عَنْ أَنْ سَنَقِيَ الْكَبِيرَ ﴿۳۳﴾ قَالُوا بُشِّرْكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳۴﴾﴾، یادبکه وه! که لئی وه ژوور که وتن گوتیان: سه لامت لئی بئی، گوئی: تیمه به هوتانه وه داچله کیوین، گوتیان: مه ترسی، رامه چله که تیمه موژده ت پی دده دین به کوپکی زانا، (ئیبراهیم) گوئی: نایا موژده م پنده دن دوای نه وهی که وتوومه ته مه نه وه، موژده ی چیم پی دده دن؛ (فریشته کان) گوتیان: موژده ت پی دده دین به راستی، نجا تو له ناتومیدان مه به.

له سووره تی (العجبر) و (هود) دا ورده کاری ئه و موژده یه که به ئیبراهیم دراوه، باسکراوه.

۲- ﴿قَالُوا إِنَّا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾، پتیان گوئ: تیمه فهوتنه ری خه لکی ئه م شاره یین، واته: خه لکی ئه م شاره، که شاری سه دووم بووه، هه ندیک گوتوو یانه: عه مووره بووه.

۳- ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾، به دلتیایی دانیشتوو ان و خه لکی ئه م شاره له سته مکارانن.

ئه مه پاسا و هتانه وه یه بو فهوتاندنیان و، مه به ستیشیان ئه وه بووه که زه مینه خوشبکه ن بو ئیبراهیم علیه السلام که ئه و هه وئه دلتنه نگه ره، دلناره حه تکه ره ده بیستی، چونکه ئیبراهیم علیه السلام پیاوکی ژور به ره حم و به سۆزو په روش بووه، وه ک خوای په روهر دگار له سووره تی (هود) دا لئی ده گیریته وه، ده فهرمووی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿۷۶﴾﴾ هود.

۴- ﴿قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾، ئیبراهیم فهرمووی: به لثم لووطیش له و شاره دایه.

ئه مه به رگریی کردنه له لووط و، داوا کردنه بو دهر باز کردنی.

۵- ﴿قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا﴾، گوینان: تیمه زانانترین بهودی که تنیدایه، لهو شاره دایه، دیاره نیبراهیم ﷺ. وهک زانیاری ده ماودهم و، زانیاری ودهدهسته تراو، زانیویه تی که لووطی برازای لهوئییه، به لام نهوان به زانیاری پیته خشراو، زانیاری وه حی، نهوه دیان زانیوه، بویه زانیاری نهوان تهواوتر بووه.

۶- ﴿لَسَنُجَنِّهُنَّ وَأَهْلَهُنَّ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾، به دلنایی خوئی و نیزیکه کانی، خیزانه کهی ده رباز ده کهین، جگه له نافرته کهی، نهو له فهوتوانه، نه مه پروونکرده وهیه بو پستهی پیشوو.

﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾، (كَانَتْ) له نه سل دا (تَكُونُ) یه، به لام بویه به کرداری رابردوو هیناویه تی، یانی: تازه تپه ریوه، نه گهرنا (تَكُونُ مِنَ الْغَابِرِينَ) له فهوتوان ده بی، یاخود له ماوان ده بی له سزای خوادا، لهوانه ده بی که ده میننه وهو، سزای خوایان پیته گات، نه مه له سووره تی (هو) دا زیاتر ورده کاری باس ده کات، که ده فه رموئی: ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُهَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ ۷۱ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾ ۷۲ ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَمَاتِهِمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ۷۳ ﷻ، هو، واته: نیبراهیم ﷺ. دواى نهودی ترس و پاچله کینی لی لاجوو و، موژده کهی بو هات، له باره ی که لی لووطه وه مشتمری له که لماندا ده کرد، به دلنایی نیبراهیم زور هیدی و مهند، زور به په روژ، زور که پاوه بوو بو لای خوا، (خوا فه رموئی) نهی نیبراهیم! واز لهوه بینه، فه رمانی په روه ردگارت هاتوهو، نهوانه سزایه کیان بو دق که تازه په تناکرپته وه.

پیشتریش باسما نکرده که (غابر) دوو مانای دژیه کی هه ن: (غابر: ماضی) تپه ریو، (غابر: باقی) ماوه، یانی: تپه ریو له سزادان دا، یان: ماوه له نیتو سزاداران دا.

مه سه لهی سته م:

هاتنی فریشته کان بۆ لای لووط و، هه و آیدانی و، ناره حهت و سه غلهت بوونی و، موژدهی دهر باز کردنی خۆی و نیزیکه کانی جگه له ژنه که ی و، به جیهیشتنی نیشانه یه کی ناشکرا له شوینه که یان:

خو ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِتًا يَهُمُّ وَصَافٍ بِهِمْ ذُرِّيًّا وَقَالُوا لَا نَحْفَ وَلَا نَحْزَنُ إِنَّا مُنْجُونَ وَأَمَّا لَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَنِيِّينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ رَكَنَّا مِنْهَا نَائِكَةً يُنْكِتُ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له ههشت بر گه دا:

١- ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾، کاتیک ئێردراوه کامان، په وانه کرلوه کامان چوونه لای لووط.

(أَنْ) پیتیکه زیاد کراوه، بۆ زیاتر جه ختکردنه وه، به زۆری له دوا (لَمَّا) ئهم (أَنْ) زیاد ده کری، بۆ به هیز کردنی واتایه که ی.

٢- ﴿سِتًا يَهُمُّ وَصَافٍ بِهِمْ ذُرِّيًّا﴾، به هۆی وانه وه حال خراپ بوو، پتی ناخۆش بوو و، بالی تهسک بوو، باوهشی تهسک بوو، به و واتایه که خۆی دهسته پاچه و بێدهسته لات بینی، له به رانه بر پارێزانی ئهو میوانانه ی دا، له گه له رهوشت نزمه که ی.

٣- ﴿وَقَالُوا لَا نَحْفَ وَلَا نَحْزَنُ﴾، نه وانیش گوتیان: مه ترسی و دلته نگ مه به.

ترس و دلته نگیی په کی نینسان ده خه ن، دوو نه خۆشیی زۆر کوشنده ی مه عه نه وین، بۆیه فریشته کان پتیا ن گوت: نه ترست له سه ر بێ، مه ترسه و، دلته نگ و په ژاره داریش مه به.

(۴) - ﴿إِنَّا مُنَجِّوْكَ وَأَهْلَكَ﴾، بە دُنیايی ئیمە دەربازکەری تۆو نیزیکانتین، خێزانە کە تین، کەواتە: پێویست بە ترس و پەژارە ناکات، وشە (مُنَجِّوْكَ) خۆتێراویشە تەو: (مُنَجِّوْكَ).

(۵) - ﴿إِلَّا أَمْرًا نَّكَ كَانَتْ مِنْكَ أَلْفَ عِزٍّ﴾، جگە لە ئافەرەتە کەت، ئەو لە فەوتان وانبوو.

زۆر جار گوتوو مانە: (عَبْرَ) هەم بە مانای (مَعَى) دێ، هەم بە مانای (بَقَى) دێ، (عَابِرَ): (مَاضٍ)، (عَابِرَ): (بَاقٍ)، ئافەرەتە کەت لە تێپەریوانە، لە ڕابردوووانە، یاخود: لەوانە یە کە دەمێننەو، لە ماوانە، لەو سزایەدا کە بۆیان دێ، ئەویش دەگرینەو.

(۶) - ﴿إِنَّا مُنْزِلُوْكَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنْ أَلْسَمَاءٍ﴾، ئیمە دابەزێنەرین بۆ سەر خەڵکی ئەم شارە، ئازارێکی بەئێش لەسەرێو.

(۷) - ﴿يَمَّا كَانُوا يَفْسُقُوْكَ﴾، بە هۆی ئەوێو کە لادەدەن و دەردەچن، لە چی؟ لە زگمەک و لە عەقڵ و لە شەرع.

(۸) - ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْمِلُوْكَ﴾، بە دُنیايی ئیمە لە شوێنی ئەو شارە، لەو شارە نیشانە یە کێ ڕۆشنمان بە جێهێشت، بۆ کۆمەڵێک بگامن.

پێشتریش باسکرد: توێژەرەوانی قوڕنان لە بارە ی ئەوێو کە ئایا ئەو نیشانە یە چییە؟ ڕا جیا یان هە یە:

۱- هەندێک گوتوو یانە: ئەو سزایە یە، کە بۆی ئاردوون.

۲- هەندێک گوتوو یانە: ئەو بەسەر هاتە یە، کە خوا خستوو یە تە کتێبە کانی خۆ یەو.

۳- بەلام لە راستیییدا مەبەست لەو نیشانە ڕۆشنە: دەریاچی ی مردوو (بەر المیت) ه، هەر وەک (مجاهد) دەلێ: (هُوَ الْمَاءُ الْأَسْوَدُ عَلَىٰ وَجْهِ الْأَرْضِ) واتە: ئاوێ دەشە کە یە لەسەر ڕووی زەوی.

لیره که دهفه رموی: ﴿لَقَوْمٍ يَمْقُلُونَ﴾، واته: بهس عه قلیان هه بن، نه وه بهسه دهرس و په ندی لی وه ریگرن.

به لام بو که شتییه که ی نووح الظن فه رموویه تی: ﴿وَجَعَلْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾، چونکه که شتییه که ی نووح، هه موو مرو قایه تی به سه رهاته که ی زانیوه و ده توانن ته ماشای که شتییه که بکه ن، به لام به نسبت نه و سزایه ی که گه لی لووطی پی سزادراوه و، نه و شوینه ی که لی سزادراون، مهرج نیه هه موو جیهان پی بزائن، به لام هه ر که سیک عه قلی هه بی و، تیکه یشتی هه بی، په ند وه رده گری له و نیشانه یی خوا له گه لی لووط به جیه یشتوه، ئیمه کاتی خوی به ته فصیل باسمان کردوه، که زانیاری شوینه و ارناسی ئیستا دوزیویه ته وه، که له ژیر دهریاچه ی مردوودا، شاریک هه یه، به لام به هه لکه راوه یی، شوینه واری سزادان و نه شکه نه دانه یه یه و، لاشه ی مردووه کانیش هه ن، که به و سزایه ی خوا باسی کردوه، پیی فه و تینراون.

مهسه لهی چواره م:

ناردنی شوعهیب عليه السلام بۆ لای گهلی مهديهن، که خوا بهرستن و به
هيوای پاداشتی دواړوژبن و، خراپه کاری نه کهن، به لām به درودانرانی و، به
له رینه وه به کی بیرهزا سزادانی گهلی مهديهن و، له بهین برانی:

خوا ده فره موئ: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيحًا ﴿٣٧﴾﴾

شیکردنه وهی لهم دوو ثایه ته، له شهبش برگه دا:

١- ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾، ههروه ها بۆ لای گهلی مهديه نیش شوعه یی
برایانمان نارد. (وی سهر (وَإِلَىٰ) وی باده ره وه (عاطفة) یه، واته: (وَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ مَدْيَنَ
أَخَاهُمْ شُعَيْبًا)، ههروه ها بۆ لای گهلی مهديه نیش شوعه یی برایانمان په وانه کرد، پشتریش
گومان: شوعه یب عليه السلام ههر له گهلی مهديه ن بووه، له (په یمانی کون) دا، ده ئی: میدیان
یه کیک بووه له کوړه کانی ئیبراهیم عليه السلام، گهلی مهديه نیش له توره مهو وچه ی میدیانن،
نجا شوعه ییش ههر یه کیک بووه له گهلی میدیان، بهو پینه بن ده بن شوعه ییش ههر
به چینه وه سهر ئیبراهیم عليه السلام.

٢- ﴿فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾، نجا گوئ: نهی خه لکه که م! خوا بهرستن.

پشتریش گومان: نیمه به سه رهاتی شوعه یب عليه السلام و گه له که یمان: میدیان، یان
مهديه ن، ههروه ها (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) ش، له کاتی ته فسیر کردنی سووړه تی (هود)
دا، لیکوئینه وه به کی تیرو ته سه یان له سهر کردوه، به لām لیره خوا عليه السلام زور به
پوختی و گوشاوی به سه رهاته که دینئ، شوعه یب به گه له که ی فره موو: نهی
گه له که م! خوا بهرستن.

۳- ﴿وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾، ههروهه ها به هیوای (پاداشتی) پوژی دواپی بن، (الرَّجَاءُ: الرَّغْبُ وَاعْتِقَادُ الْوُقُوعِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ)، (رَجَاء): بریتیه له چاوه پزی کردن و، باوه پ هه بوون بهودی که له داهاتوودا پرووده دات، به لأم (رَجَاء) له زمانی عه پهبیدا زیاتر بو حاله تیک به کاردی، که مروف هۆکاره کانی هیتانه دی نمو ناواته دهسته بهر بکات، واته: تپوه هۆکاره کانی وه دهسته پتانی مه نزلکای پوژی دواپی دهسته بهر بکه، به لأم (أَمَل): بریتیه لهوه که نینسان شتیک به ناوات بخوازی، به بی نهودی هۆکاره کانی دهسته بهر بکات، نهوه جیاوازی نیوان (رَجَاء) و (أَمَل)ه، به نومیدی پوژی دواپی بن واته: به هیوای پاداشتی مه نزلکای پوژی دواپی بن، که به هه شته.

۴- ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾، خراپه کاری خهست و خوئل له زهوپیدا مه که، واته: له زهوی مه دینه دا، خراپه کارانه، تیکه ده رانه هه لسوکه وت مه که، (مُفْسِدِينَ) یانی: تیکه ده رانه، (تَعْتَوْا) له (عَتَوْا هَاتُوهُ عَنِّي يَعْتَوِا عَتَوْا): (الْفَسَادُ الْمُسْتَوْر): بریتیه له تیکدانیکی په نهان.

هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾، یانی: (وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ) واته: هه ر بو ته نکید کردنه وهیه، وهک ده لپن: (فَعَذْتُ جُلُوسًا) ته مه زیاتر بو جه خکر دنه وهیه، وشه کان لیک جپان، به لأم مانایان زور لیک نیزیکه، یاخود یانی: خراپه کاری نه په نهان و نه ناشکرا مه که.

(الْأَرْضِ) که (ال)ی ناساندن (تعریف)ی له سه ره، بو (عهد)ه، واته: له زهوپیه که دا، له ولاته که دا که ولاتی مه دینه نه، خراپه کاری مه که، که واته: شوعه یب سی ناموزگاری کردوون:

أ- گوتی: نهی که له کهم! خوا به رستن، که خوا به رستی هه موو چاکه کان ده گرته نیو خوئی، هه روک کوهر هه موو خراپه کان ده گرته نیو خوئی.

ب- به هیوای پوژی دواپی بن، نومیدوار بن، واته: نهو هۆکارانه ی که پاداشتی پوژی دواپتان بو دهسته بهر ده که، فهاهه میان بیتن، دهسته بهر یان بکه، نهو هۆکارانه بیتنه دی، نهک هه ر خه یال پلاو بکه.

(ج) - خراپەکاریش لە زەویدا مەکن، نە هی پەنھان و نە هی ناشکرا.

نەم سێانە ھەر کامیکیان ئەویدیکە دەگریتە ٲیو خۆی: بەندایەتی ٲی ٲۆی خوا بکەن، کە سێک بەندایەتی ٲی ٲۆ خوا بکات، ئومێدەوار دەٲی بە ٲۆی دوابی و، ئەو ھۆکارانە دەپەخسێنن کە مەزلەگای ٲۆی دوابی ٲۆ دەستبەر دەکەن، کە سێکیش خواپەرست ٲی و، بە ھیوای ٲۆی دوابی ٲی، بە تەنکید خراپەکاری و تیکدان لە زەویدا ناکات، چونکە دەزانن دەچێتەو خزمەت خواو، لٲیەرسینەو و سزاو پاداشت چاوەٲی دەکات.

بەلەم ئەوان چیان کرد؟

(٥) - ﴿فَاَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةُ﴾، بە درۆیان دانا، ئنجا لەرزینەو و ھەژان، گرتن، واتە: گوتیان: تۆ ٲاست ناکە، وەک لە شوێنی دیکە لە سوورەتی (الاعراف) و (هود) و لە چەند شوێنی دیکەدا ھاتو، گوتیان: نەگەر تۆ ٲاست دەکە و لە ٲوانە کراوانی، نەگەر لە ٲاستانی، سزای خوامان ٲۆ ٲینە.

﴿فَاَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةُ﴾، ئنجا لەرزینەو گرتن، لٲرەدا (الرِّجْفَةُ) (ال)ی ناساندن (تعریف)ی لەسەر، یانی: جینسی ئەو لەرزینەوێکە کە دیارەو زاندارەو، (الرِّجْفَةُ: الزَّلْزَالُ الشَّدِيدُ الَّذِي تَرْتَجِفُ مِنْهُ الْأَرْضُ) (رَجْفَةً) بریتێکە لەو لەرزینەو بەھێزێکە کە زەوی بە ھۆبەو دەلەرزێتەو، لە سوورەتی (هود) و (الحجر)دا سزایەک کە گەلی شووعیی ٲی سزادراو، ناوی بە (صَيْحَةً) ھاتو: ﴿فَاَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ﴾ (الحجر)، وادیارە لە ئەسڵدا چریکەو ھارژنیکێک کەوڕە ٲووو، ٲۆتە ھۆی لەرزینەوێکە زەوی، ٲاشان ٲۆتە ھۆی ئەو کە خانووبەرەو شارەکەیان ھەمووی تیکٲرٲن و، بەسەر یەکدا ٲرووخی.

(٦) - ﴿فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِيحًا﴾، ئنجا لە خانووەکەیاندا لەسەر ئەژنۆیان کەوتن، (جَنِيحًا) (هَامِدِينَ بِلا جَرَاك) بە مردوویی کەوتن ٲی ئەوێکە جوولەیان ماٲن، دەگوترن: ﴿جَعَمَ الطَّائِرُ خُثُومًا: لَصِقَ بِالْأَرْضِ﴾، کاتیەک ٲالندە دەنیشت و بە زەویوێکە

دەنوو سى، پى دەگوتى: (طَائِرُ جَالِمٍ) ئەگەر نىشتىن و بە زەوىيەو نووسابى، (جُثُومٍ) بۆ مەرووف ئەو ەبە كە لەسەر ئەژنۆ، لەسەر چۆك بىكەوئ، لەپەو پروو.

لەئىرە دەفەر مەوئ: ﴿فِي دَارِهِمْ﴾، بەلام لە سوورەتى (هود) دا دەفەر مەوئ: ﴿فِي دِيَارِهِمْ﴾، ئەنجا كە دەفەر مەوئ: ﴿فِي دَارِهِمْ﴾، الأعراف، وەك شارە كە ھەمووى بەك مالى بووبى و، لەو ئىدا لەپەو پروو كەوتىن، كە دەشقەر مەوئ: ﴿فِي دِيَارِهِمْ﴾، هود، لە خانوو ەكان دا، لە مالى ەكانى خوياندا، (ديار) كۆى (دار) ە، خانوو، مالى، ھەركاميان لە مالى خويدا كەوتبوو.

مهسه لهی پټنجه م و کوټایی:

فهوتیرانی گهلی عادو گهلی سه موودیش، ویرای بهرچاو پروونیان، ههروهه قاروون و فیرعه ون و هامان، ههچهنده مووساش بهلگه پروونه کانی بو لابرډن، سه رهنجام سزادرائی گهله یاخییه کان، به باو چریکه و پوچوون و خنکان:

خو ده فرموی: ﴿وَعَادًا وَنُحُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّكَانِهِمْ
وَزَيْنًا لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْنَاهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُتَبَصِّرِينَ ﴿٣٨﴾
وَقُرْآنًا وَفِرْعَوْنَ وَمَنْعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ ثَمَرُ الْيَأْسِ فَلَا تَكْفُرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَمِيعِينَ ﴿٣٩﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفَا بِهِ الْأَرْضُ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَضْنَا
وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾﴾

شیکردنهوهی ئەم، ئایه تانه، له پازده برگه دا:

١- ﴿وَعَادًا وَنُحُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّكَانِهِمْ﴾ ههروهه گهله کانی:
عادو سه موودو له خانوبه ره کانیشیان بۆتان ده رکهوتوه، چۆن فهوتاون؟ (وَعَادًا
وَنُحُودًا) واته: (وَاهْلُكُنَا عَادًا وَنُحُودًا) یاخود: (وَالْقَصص عَلَيْهِم عَادًا وَنُحُودًا) واته: به سه رهاتی
عادو سه موودیان بو بغوتیهوه، یان عادو سه موودیشمان فهوتانډن، عاد پیغه مبه ره که یان
هووده (الْفِرْعَوْنُ) سه موودیش پیغه مبه ره که یان صالیه (الْحِجْر) پتیشریش کوتوو مانه:
به سه رهاتی گهلی (هود) مان، واته: هوودو گهله که ی عادمان به درژی توتژیوه تهوه،
له کاتی ته فسیرکردنی ئەم ئایه تانه: (٥٠ - ٦١) له سوورتهی (هود) و، به سه رهاتی گهلی
سه موودمان له که ل پیغه مبه ره که یان صالیه (الْحِجْر) له سوورتهی (الحجر) دا توتژیوه تهوه، که
پیتج نایه تی موباره کن، بهو بۆنهوه که له هه موو قورباندا ته نیا لهو شوینه دا گهلی (هود) به
(أَصْحَابُ الْحِجْرِ) واته: خاوه نانی حیجر، ئەو ناوچه ی که حیجری پێ ده لێن: ناویان هاتوه،
خو ده فرموی: گهلی عادو سه موودیشمان له بهین برډن.

﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَّكَرِهِمْ﴾، به دنیایی له خانووبه ره کانیان بۆتان دهرکه وتوه، واته: له سهرنجدانی خانووبه ره کانیان، شوینه وارده کانیان بۆتان دهرکه وتوه که چۆن فهوتیتراون، چۆن قهره بر کران.

له نهنجامی چیدا فهوتاون؟

٢- ﴿وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾، شهیتان کرده وه کانیانی بۆ جوان کردن، واته: کرده وه خرابه کانیان، بپیروایی و هاوبهش بۆ خوادانان و، گوناھو تاوان و لادانه کان، شهیتان بۆ جوان کردن.

٣- ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾، ننجا له راسته شهقام لایدان، (فَصَدَّهُمْ): (مَنْعَهُمْ) أو (عَرْفَهُمْ)، پیکری لیکردن له راسته شهقام، یاخود: له راسته شهقام لایدان و، به لاپیدا بردن.

(الصَّدُّ: الْمَنْعُ عَنْ عَمَلٍ)، (صَدَّ): بریتیه له پیشگیری کردن و پئی لیکرتن له کرده وه به که، (السَّبِيلُ: مَا يُوَصِّلُ إِلَى الْمَطْلُوبِ الْحَقِّ)، (سَبِيلُ): بریتیه لهو راسته شهقامی مروق ده گه به نیتته نامانج، لیره دا (السَّبِيلُ) به ته نکید مه به ست پئی راسته شهقامی خوابه ﴿﴾، واته: له نایین و بهرنامه ی خوا لایدان.

٤- ﴿وَكَانُوا مُتَّبِعِينَ﴾، له حالیکشدا که نهوان بهرچاوپوون بوون، (أَي: كَانُوا أَهْلَ بَصَائِرٍ) خاوهن به صیرهت بوون، خاوهن عقل بوون، بهرچاوپوون بوون، یاخود له حالیکدا که نهوان بهرچاویان پۆشن کرابووه، ههق و ناهه قیان بۆ خرابوونه پوو، واته: وه نه بئی نهزان بوون، یاخود به پئی نهزان، بۆیه لایندابن، به لکو راسته شهقامیان له بهر چاوپوو، به لآم بۆیه به پئی چهوت و لاردا پۆیشتن، وهک هه موو حوکمرانه خو سه پین و خو له خه لککه ره په رستراو په روه ردگاره کانی هه موو چاخ و پۆزگاره کان، بۆیه به راسته شهقامی خوادا نا پۆن، چونکه نه گهر به راسته شهقامی خوادا برۆن، ریی دزیی و جهردهیی و راوورووت و، پیکری و خو سه پاندن و، قورخکاری و گهنده لیان نابن، نه وه پتچکه شهیتانییه کان و کویره پتیه کان، که نهو نامانجه ناشه رعییانه بۆ حوکمرانه

خۆسەپنەكان دەستەبەر دەكەن، ھەر بۆيەش كوردەوارىي دەلتىن: (تەبرى گول عاشقى دارى ژەقنەبووتە).

لە كىتیبى: (گرنگىي رەوشت لە سىياسەتدا) باسەم كوردە، كە ئەو ھۆكۈمەرەھى بىيەوئى ئامانجە شەرعىيەكان جىيەجى بىكات، خەفتانى ئامرازو شىوازە چاكەكان دەخوات، بەلام (راوچى خراپ لە ئاوى لىلدا راو دەكات)و، (دز بازاري ئالۆزى دەوئى)، ئەوھى بەتەماي ھۆكۈمىكى خۆسەپنەكان، فەرەوانانەو تاغوتىيانە بى، كەسەك چاوى لە قۇرخكارىي و لە چەوساندنەوھى خەلك بى، دەبى خەفتانى ئەو ئامرازو شىوازەش بىكات، كە ئەو ئامانجە ناشەرعىيە بۇ دابىن دەكەن، ھەمىشە ئامانجەكانن كە ئامرازەكان پەلكىش دەكەن، ئەگەر ئامرازەكان شەرعىي و راست و چاك بى، ئەو ئامانجانە خاوەنەكەيان ناچار دەكەن بە دواي شىوازو ئامرازو، رىبازى شەرعىي و چاك و پەسندىشا بگەپئى، بەلام ئەگەر ئامانجەكە ناشەرعىي بوو، ھەك خۆسەپاندن و، قۇرخ كەردن و، خەلك بە كۆيلەو خزمەتكار تەماشە كەردن، ئەو كاتە ديارە چاودەگىرئى بۇ شىوازو ئامرازو رىبازىك، بەپىتى سەروشتى ئەو ئامانجە ناشەرعىيە كە ھەيەتى.

٥- ﴿وَقَرْوُونَ قَرْوُونَ وَهَكَذَا﴾، ھەرۋەھا قاروون و فەرەھون و ھامانىشمان فەوتاندن، كە قاروون لە گەلى بەنوو ئىسرائىل بوو كە عىبرانىي بوون، بەلام فەرەھون و ھامان لە قىتتىيەكان بوون، قىتتىيەكانى مىسەر، واتە: ھەر لە گەلەكەي فەرەھون بوون.

٦- ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوْسٰى بِآيٰتِنَا﴾، مووسا ﷺ بەلكە رۆشنەكانى بۇ بىردن، بۇ لاي كى چوو؟ بۇ لاي قاروون و فەرەھون و ھامان، تەنيا ئەو سىيە نەبوون، بەلام خوا ﷻ بۆيە باسى ئەو سىيە دەكات، چونكە ئەوانە سەرپەرشتىي خەلكى مىسەريان دەكردو، خەلكى مىسەريان خەستبوو ژىر پەكەف و كۆنترۆللى خۆيانەوھ.

٧- ﴿فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، دواي ئەوھى مووسا ﷺ بەلكە رۆشنەكانى بۇ بىردن، ئەوان لەسەر زەوييدا خۆيان بە زەلگرت.

وَشَهِی (الْأَرْضِ) لَیْرَهْدَا (آل) دَکَهِی بُو نَاسَنْدَن (تَعْرِیْف) ه، بَه لَام بُو (عَهْد) ه، وَاتِه:
لَه زَهْوِیْه کَه دَا، تَه لَیْف و لَامِی (عَهْد) لَه زَمَانِی کُورْدِیْدَا دَه چِیْتَه وَه بَه رَانَبَه ر:
(کَه)، بُو وِیْتَه: نَه گَه ر گُوتَم: کُتِیْم بُو یِیْنَه، نَازَانِی کَام کُتِیْب؟ بَه لَام نَه گَه ر
گُوتَم: کُتِیْبَه کَه م بُو یِیْنَه، دَه زَانِی کَامَه یَه، (جُنْیِی کِتَابًا) نَازَانِی کَام کُتِیْبَه یَه، بَه لَام
نَه گَه ر گُوتَم: (جُنْیِی بِالکِتَاب) یَانِی: کُتِیْبَه کَه م بُو یِیْنَه.

لَه سَه ر زَه مِیْنِی مِیْسِرْدَا خُویَان بَه زَلْگَرْت، کُوفَرَه کَه یَان لَه رُوی خُوبَه زَلْگَرْتَن و،
خُوسَه پَانْدَن و، خُو پَن زُور بُوونَه وَه بُوو، نَه ک لَه رُوی نَه زَانِی و یِیْتَا گَایِیَه وَه.

۸- ﴿وَمَا كَانُوا سَیِّئِیْنَ﴾، کَاتِیْکِش وِیْسْتَمَان سَزَا یَان بَدَه یِن، لَه پِیْشْکَه وَوَتَوَان نَه بُوون.
دُوو کَه س کَه پِیْکَه وَه پِیْشْبِرْکُتِی دَه کَه ن، نَه گَه ر یَه کِیْکِیَان پِیْشْکَه وَتَه وَه، نَه وَه
دُووَه مِیَان نَه وَی بُو نَه گِیْرَا وَه و تِیْه رِیْوَ، بَه لَام خُوی زَانَا وَتَوَان لَیْرَه دَا دَه رَازَا بُوونِی
تَه وَان، تَه وَ تَعَبِیْرَه ی (سَیِّئِیْنَ) ی بُو بَه کَارَه یِنَا وَه، وَاتِه: پِیْشْکَه وَوَتُووَه وَه نَه بُوون،
(أَي: مَا كَانُوا مُفْلِیْئِیْن) دَه رَازَا بُوو، قُوتَار بُوو، نَه بُوون لَه سَزَا ی تِیْمَه.

۹- ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنَیْبِهِ﴾، هَه ر کَامِیْک لَه وَانَه، هَه ر کَامِیْک لَه وَ گَه لَانَه ی بَاسْکِرَان و،
لَه وَ کَه سَا یَه تِیْیَانَه ی بَاسْکِرَان، بَه گُونا هِی خُوی گَرَمَان، (الْأَعْذُ: الْإِفْلَافُ وَالْإِهْلَافُ): (أَخَذَ)
لَیْرَه دَا بَرِیْتَه لَه لَه بَه یِن بَرْدَن و فَه وَتَانْدَن.

۱۰- ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾، نُنْجَا هَه یَان بُوو بَا ی بَه هِیْزِی چَه وَرَادَه ر
(حَاصِب) مَان نَارْدَه سَه رِی، (الْعَاصِبُ: إِنْصَارٌ شَدِیْدٌ یَقْذِفُ بِالْحَصَى، وَالرِّیحُ الْعَاصِفَةُ أَشَدُّ)،
(حَاصِب): بَرِیْتَه لَه بَا یَه کِی بَه هِیْزِی کَه بَه رَدُو چَه وَ لَه گَه ل خُوی رَامَالِی، بَه لَام (عَاصِفَة)
بَه هِیْزِی رِیْشَه، خُوی تَوَلَه سِیْتِیْن جَارِی وَاش هَه یَه وَشَه ی: (رِیْحٌ عَاصِیْفٌ) بَا یَه کِی زُور
بَه هِیْزِی، بَه کَارْدِیْنِی: ﴿هُوَ الَّذِی یُسَبِّحُکُمْ فِی الْلَیْلِ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا کُنْتُمْ فِی الْفَلَکِ وَجَرْتُمْ بِرِیْحٍ
طَبِیْبٍ وَفَرِحْتُمْ بِهَا جَاءَتْهَا رِیْحٌ عَاصِیْفٌ وَجَاءَتْهُمْ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ

أَحِيطَ بِهِمْ دَعْوَا اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ لَمْ آمَحِثْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونُ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ یونس، کہواتہ: لہو کۆمہ لکایانہ ہی وابووه بہ بایہ کی پامالکھری بہردو چہو، فہوتتیزاوه، وہک گہلی عاد: ﴿وَلَمَّا عَادَ فَأَتَوْاكَ يُرِيجُ مَرَّصَرٍ عَلَیْکَ﴾ ﴿٢٣﴾ العاقۃ.

(۱۱)- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾، ہہشیانبوو ہارژن گرتی، وہک گہلی مہدین، کہ شوعہیب علیہ السلام، پیغہمہریان بووہ.

(۱۲)- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾، ہہشیانبوو کہ بہ زہوییماندا بردہ خواہ، وہک گہلی لوط، ہہروہہا قاروون و ٹہوانہی لہ گہلی یوون.

(۱۳)- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾، ہہشیانبوو کہ لہ ناودا خنکاندمان، وہک گہلی نوح، ہہروہہا گہلی فیرعہون.

(۱۴)- ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُظْلِمُهُمْ﴾، ہہرگیزیش وانہبوو خوا ستمیان لی بکات، ٹہم پستہیہ وہک شارہ زایانی زمانی عہرہبیی دہلین: مانایہ کہی زور بہ ہیزترہ لہوہی بفہرموی: ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾، ٹہوہش ہاتوہ، بہ لآم لیرہدا: ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ يُظْلِمُهُمْ﴾ ہاتوہ، خوا ﴿﴾ بہ پی سیاق تہعبیرہ کان دین، یانی: ہہرگیز ٹہدہگونجاو شایستہی خوا نہبوو، کہ ستمیان لی بکات (أَي لَا يَنْتَعِي وَلَا يَلِيْقُ بِهِ الظُّلْمُ).

(۱۵)- ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾، بہ لآم خویان بوون کہ ستمیان لہ خویان کردو، خواش ﴿﴾ لہسہر ستمہ کہیان سزای دان، ٹہو بہ لآیہی کہ بہسہریان ہات لہ لایہن خواوہ، ستم نہبوو، بہ لکو ٹہوہ بہرہمی ستمی خویان بوو، خوا ﴿﴾ سزایدان لہسہر ٹہو ستم و لادان و تاوانہی کردیان.

لہ کۆتایی ٹہم دہرسہماندا، تبیینی و سہرنجیکی (فخر الدین الرازی) لہ تہفسیرہ کہی حوی (مفاتیح الغیب)^(۱) دا دینین، تبیینیہ کی جوانہ، دہلن: (فَحَصَلَ الْعَذَابُ بِالْعَنَاصِرِ الْأَرْبَعَةِ وَالْإِنْسَانُ مُرَكَّبٌ مِنْهَا، وَبِهَا قَوَامُهُ، وَبِسَبَبِهَا بَقَاؤُهُ وَدَوَامُهُ،

فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ هَلَاكَ الْإِنْسَانِ، جَعَلَ مَا مِنْهُ وَجُودَهُ، سَبَباً لِعِزِّهِ، وَمَا بِهِ بَقَاؤُهُ، سَبَباً لِفَنَائِهِ).

واتە: سزادانى خوا بە چوار توخمەكان ھاتە دى، بە چوار پىكھاتەكان، كە مەرۆڭ لەو چوارانە پىكھاتە، (كە برىتىن لە: ھەواو ئاگرو گۆ و ئاو)، ھەرۈھە بەو چوارانەش پادەستادەو بەو چوارانەش دەمىننەتەو بەردەوام دەبى لە ژيان دا، ئىنجا كاتىك خوا بىھەوى مەرۆڭ بىھەوتىنى، ئەوھى كە ھۆكارى بوونىيەتى، دەيكاتە ھۆكارى نەبوونى و، ئەوھى كە ھۆكارى مانەوھەيەتى، دەيكاتە ھۆكارى لە بەين چوونى.

۱- بايەكە ئەو ديارە، چونكە (حاسب) كە لىردە ھاتە، يان: ئەو بايە چەو بەرد لەگەل ھۆيدا پادەمالتى.

۲- ئاگرەكەش لىردە ئەو ھارژن (صبيحة) و لەرزىنەوھە، كە دوايى بۆتە ھۆي ژىرەو ژوور بوونى خەلكەكە، ھەك بوومە لەرزەيەك و لەوانەيە سەرەنجام بوونىتە ئاگرپژىن (بركان) ىش.

۳- بەزەويىدا پۆچوواندىش، كە دەفەرموى: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾، ھەك گەلى لووط (لوط) و قاروون، ھەر ئەو زەويەي لەسەرى بوون لە بنیاندا پۆچوون، بە زەويىدا چوونە خوار.

۴- ئاويش ئەو ديارە ھەم تۆفانى نووح و، ھەم گەلى فیرەھون كە لە دەريای سووردا فەوتىندران.

كەواتە:

ئەي مەرۆڭەكان بەھىچ شىتەك بوغراو لەغۆبايى مەبن، چونكە خواي دادگەر و بالادەست ھەركات وىستى بتانفەتتىنى، ھەموو شىتەك لەبەردەستە بۆ پى سزادانتان و لەبەنبردنتان!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی چوارەم ❖

پيناسهي لہم دہرسہ

لہم دہرسہ مان لہ پازدہ (۱۵) ثابہت پیکندی، ثابہتہ کانی: (۴۱ - ۵۵)، کہ چوار ثابہتی سہرہ تا: (۴۱ - ۴۴) باسی خوا بہ یہ ککرتن و خواناسی دہکەن و، ھەشت ثابہتی نیوہ راست (۴۵ - ۵۲) ش ھەموویان بہ پلہی یەکەم باسی فورنات و، نہو تۆمەتانہی کہ کافرہ کان لہو بارہوہ دەیانلین دہکەن و، سێ ثابہتی کۆتاییش (۵۲ - ۵۵) باسی پوژی دوایی دہکەن.

کہواتہ: لہم پازدہ (۱۵) ثابہتہ دا، ھەرسێک پایہ سہرہکیہ کە ی فورناتی مەککەیی: (خواناسی و خوا بہ یہ ککرتن و، وەحیی و پتغەمبەرایی و، پوژی دوایی) غراونہ پوو.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْفَكْرِتِ أَخَذَتْ يَتًا وَإِنْ أَوْفَرَ الْيَتُوبِ لَيْتَ الْفَكْرِتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ مِنْ غَيْرٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢﴾ وَالَّذِينَ تَضَرُّعًا لِلنَّاسِ وَمَا يَقُولُهَا إِلَّا الْقُلُوبُ ﴿١٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ أَتَى مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقْرَبَ الْكَلِمَةَ رِسَالُ الْكَلِمَةِ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾﴾ وَلَا تَجْنِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالْقِيَمَةِ أَحْسَنَ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَاللَّهُمَّ وَآلِهِمْ وَجِدْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْنَا فَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿١٧﴾﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَنَالُوا مِنْ قَبْلِهِ، مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَعْطُوهُ، يَسْمِعُكَ إِذَا أَنْتَابَ الْمُبْتَغُونَ ﴿١٨﴾ بَلْ هُمْ ءَايَتٌ يَتَنَبَّئُ فِي مَدُورِ الَّذِينَ أَوْفُوا أَلْعَلُّ وَمَا يَحْكُدُ بِكَائِنًا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ ءَايَتٌ مِنْ رَبِّهِ، قُلْ إِنَّمَا الْآيَتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ، وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٢﴾ وَتَسْتَعْمِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْضَةُ اللَّهِ وَمَنْ لَا يُؤْمَرْهُنَّ ﴿٢٣﴾ تَسْتَعْمِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَمْسُلُونَ ﴿٢٥﴾

مانای ده قلاو ده قی لایه ته کان

{وینهی نهو که سانهی که جگه له خوا بیان به دوست (و پشیمان و، سه ره رشتیار) بیان گرتوه، وهک جالجالو که به که مالتکی دروست کردوه، بیگومان مالی جالجالو کهش بیتهترین ماله، نه گهر بزائن ﴿١١﴾ به دنیایی خوا ده زانی که جگه لهو له هیچ شتیک (که بوونی راسته قینهی هبئی) ناپارته وهو، ههر نهو زانی کار زانه ﴿١٢﴾ نهو وینانهش بو (تیکه یانندی) خه لکی ده بیتهینه وهو، جگه له زانیانیش تیان ناگه ﴿١٣﴾ خوا تاسمانه کان و زهوی به ههق هیتاونه دی، به دنیایی له وهدا نیشانه بهک (ی مه زن) هه به بو پرواداران ﴿١٤﴾ نه وهی له کتیب بو ت سروش کراوه، بیغوته وهو، نویت بهر یا بکه، بیگومان نویت (خواه نه که ی) له ههر چی قسهو کرداری خراپ و دزیوه ده گپ رته وهو، یادی خواش (له هه موو شتیک) گه وره تروه، خواش ده زانی کارامانه، چی ده که نه! ﴿١٥﴾ به باشتین

شیوازیس نه بئی له گهڵ خاوهن کتیبان دا شه ره قسه مه کهن، جگه لهوانه یان که ستم ده کهن (به گوێره ی ستمه که یان وه لأمیان بده نه وه) و بَلِّین: پڕوامان به وه هیناوه که بۆ لمان دابه زینراوه و، به وه ی بۆ لای تیهوش دابه زینراوه و، په رستراوی تیمو په رستراوی تیهو یه کهو، تیمه بۆی ملکه چین ﴿١٦﴾ به و شیوه یه (که شیوه یه کی به رزو ناوازه یه) کتیبمان بۆ لات دابه زاندوه، تنجا نهوانه ی (پیشتر) کتیبمان پێداون (مادام عقل و ویزدان به کار بێنن) بپروای پێ دێنن و، لهوانه ش (کافرا نی پوژگاری کۆمه لگای موحه مه مد ﴿١٧﴾ هه یانه بپروای پێ دێنن و، ته نیا کافره کانی ش نکوولیی له ئایه ته کا ئمان ده کهن ﴿١٧﴾ تۆش له پیش وی (قوربان) دا هیچ کتیبیک نه خوێندۆته وه و، به دهستی راستیشت نه تنووسیوه، نه گه رنا (نه گه ر خوێندن و نووسین هه بووا یه) نهوانه ی له سه ر ناهه قن، ده که وتنه دوودلییه وه ﴿١٨﴾ (نهم قورئانه له جگه له خوا وه نه هاتوه) به لکو ئایه تا نیک ی پۆشن له سینه ی نهوانه دا که زانیاریان پێ درا وه، جگه له ستمکارانی ش هیچ که سیک نکوولیی له ئایه ته کا ئمان ناکات ﴿١٩﴾ ههروه ها (بپیروا بیانووگره کان) گو تیان: ده بووا یه چهن د نیشانه یه ک (ی یاسا د) ی له پهروه ردگاریه وه بۆ سه ر دابه زینرابان، بَلِّی: نیشانه (و مو عجزه) کان ته نیا له لایه ن خوا وه ن و، من به س وریا که ره وه و (ترسینه ر) یکی ئاشکرام ﴿٢٠﴾ ئایا بۆ نهوان به س نیه که تیمه کتیبمان دابه زاندۆته سه رت، به سه ر یاندا ده خوێند رتیه وه! له وه دا به زه بی و بیر خسته وه (یه کی مه زن) هه یه بۆ کۆمه لیک بپروا بێنن ﴿٢١﴾ بَلِّی: خوا به سه له ئیوان من و تیهودا شایه د بئی، هه رچی له ئاسمانه کان و زهویدایه، ده یزانن و، نهوانه ی پڕوایان به ناهه ق هیناوه و بپیروان به خوا، هه ر نهوانه ن زیناباران ﴿٢٢﴾ ههروه ها (بپیروایان) په له ت لێ ده کهن به هاتنی سزا و نازار (یک که هه ره شه ت پێی لێیان کردوه)، نه گه ر له به ر نه وه ش نه بووا یه، کاتیکی ناوبراو هه یه (بۆ سزادرانیان) سزایان بۆ ده هات، مسو گه ریش (سزا و نازار) کت و پڕ بئی نه وه ی هه ست بکهن، بۆیان دی ﴿٢٣﴾ په له ی هاتنی سزا و نازارمان لێ ده کهن و،

بِیْکُومَانِ دَوْرَه خِیش نابَلَووقه ده ری بیبروایانه ﴿۶۰﴾ نهو پَوْرَه که له سه روویانه وهه
له زَیَر لاقانیانه وهه نازار (ناگری دَوْرَه خ) دایانده پَوَشَن و (خوا) پیتان ده فیه رموی:
(سزای) نه وهه بجیژن که ده تانکرد (له بیبروایی و خرابه) ﴿۶۱﴾.

شیکرنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَوْمَكْ): یانی: بیهیژنر (الْوَهْنُ: ضَعْفٌ مِنْ عَيْتِ الْخَلْقِ أَوِ الْخُلُقِ)، (وَهْنُ):
بریتیه له بیهیژی، له پووی جهسته یی و له پووی دهروونییه وهه، له پووی
پواله تیی و له پووی ناکارییه وهه.

(أَلْفَحْشَاءَ): (الْفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنَ الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)،
هه سئ وشه ی (فَحْشٌ، فُحْشَاءٌ، فَاحِشَةٌ) ههه کردده وهه قسه یه که که ناشیرینی و
دزیویه که ی، قیزیرونییه که ی، زور مه زن بَن.

(وَأَلْمُنْكَرِ): (الْمُنْكَرُ: كُلُّ فِعْلٍ تَعْتَمِدُ الْعُقُولُ الصَّحِيحَةُ بِقُبْحِهِ، أَوِ الشَّرِيعَةُ)، (مُنْكَرٌ):
بریتیه له ههه کردده یه که عه قلله راسته کان حوکم بکه به ناشیرینی، یاخود
شه ریعت حوکم بکات، هه له ته نهو گوتوو یه تی: (كُلُّ فِعْلٍ)، به لَم له راستیدا
(مُنْكَرٌ) دیسان به هه رکام له قسه و کردده ی ناموو، له گه ل سروشت و عه قلدا
نه گونجاو، ده گوتری.

(وَلَا تَجْدِلُوا): واته: مشتومرو شه پد قسه مه که ن، (الْجِدَالُ: الصَّرَافُ وَإِسْقَاطُ
الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ، وَهِيَ الْأَرْضُ الصَّلْبَةُ)، (جِدَالٌ): بریتیه له وهه که مروف
زوران بگری و ههول بدات خاوه نه که ی بخاته سهه جه داله، که بریتیه له
زویه کی سهخت و پتهو.

(تَجَحَّدُ): (الْجَهْدُ: تَفْيُّ مَا فِي الْقَلْبِ إِثْبَاتُهُ، وَإِثْبَاتُ مَا فِي الْقَلْبِ تَفْيُّهُ)، (جَهْدٌ):
بریتیه له وهه که شتی که دلدا چه سپاوه، لابیری و، شتی که له دلدا نیه،

بچه سیتێری، واتە: نکوولییکردن لە بوونی شتێک، یان لە نەبوونی، لەگەڵ ئەوەشدا کە لە دڵ و دەرووندا پێچەوانەی ئەو نکوولییکردنە هەیە.

(الْمُبْطِلُونَ): (الْبَاطِلُ: نَقِیضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْفَخْصِ عَنْهُ)، (باطل): پێچەوانەی هەقە، ئەویش بریتێ لەوەی کاتێک دەبیشکێ و تێدەفکری، هیچ بوونیکێ نیە، هیچ چەسپاوی نیە، ئنجا (مُطِل) کە سێکە هەلگری (باطل) بێ، واتە: ئەوانەی لەسەر ناھەقن.

(أَجَلٌ مُّسَمًّى): (أَجَلٌ) کاتی دیاریکراو، (مُسَمًّى) شتی ناوبراوو دیاریکراو. (بَغْتَهُ): کت و پڕ، لە ناکاو (البَغْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَغْتُ): بریتێ لە کت و پڕ هاتن، لە ناکاو هاتنی شتێک، بەبێ ئەوەی حیسابی بۆ کرابێ و چاوەڕێی کرابێ.

(يَنْفُسُهُمْ): (يَسْأَلُهُمْ وَيَقْطُلُهُمْ) دایاندەپۆشی، دەیانخاتە ژێر خۆیەوه.

مانای گشتی نایہ تہ کان

نہم پازده (۱۵) نایہ تہ، سنی تہوہری سہرہ کی دہگرہ خویان: خواناسی و خوا بہیہ ککرتن، قورنن و وہحیی و پیغہمہ رایہ تسی و، پژوی دوابی، ہہلبہ تہ لہ گہل تہو سنی بابہ ت و سنی پایہ سہرہ کیہی نیمان و عہقیدہی نیسلامیشتا، ہہندیکی شتی دیکہش لہ گہلایندا نتواخن و نیوپرہ کراوہ:

سہرہ تا خوا ﷻ دہفرموئی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْفَعْكُوتِ أَخَذَتْ يَتًا﴾، وینہی تہوانہی کہ جگہ لہ خویان کردوہ بہ دؤست و سہرہ رشتیاریو مشوورخوری خویان، (أُولِيَاءَ) کؤی (وَلِيٍّ) یہ، (وَلِيٍّ) لہ تہصلدا لہ (وَلِيٍّ) یہوہ ہاتوہ، واتہ: (قُرْبٍ)، بہ لآم بہ پتی سیاق مانایہ کہی دہگوئی، جاری وا ہہیہ (وَلِيٍّ) بہ مانای: نیزیکی، یارمہ تییدہر، سہرہ رشتیاریو، پەرورہ دگار، سہرورہ، دئی، لیرہدا دہفرموئی: وینہی تہوانہی جگہ لہ خویان کردوہ بہ دؤست و سہرہ رشتیاریو پەرستراو مشوورخوری خویان، وہک جالجالو کہ بہ کہ مالکی دروست کردوہ، ﴿وَإِنَّ أَوْلَىٰ الْأَشْيَاءِ لَلْأَعْيُنِ﴾، بیہترترین مال و خانووش، مال و خانووی جالجالو کہ بہ، ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، تہ گہر بزائن، تہ گہر زانیاریان ہہ بی، دوابی باسی دہکین تہمہ نیعجازیکی عیلمی تبدیایہ، کہ خوا ﷻ زانیسی بیہتری و بیہتری و، بی سہروبہری مالی جالجالو کہی بہ ستوتوہ بہ ہہبوونی زانیاریہوہ، تہ گہر زانیاریت ہہ بی دہزانی کہ مالی جالجالو کہ چہند بیہتریو پیڑو، چہند پەنایہ کی بیسوودہ.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، بہ دلنایی خوا ﷻ دہزانی کہ لہ ہیچ شتیکی لہ جگہ لہ خوا، ناپارینہوہ، واتہ: تہوہی لیتی دہپارینہوہ ہیچ نیہ، بوونی نیہ، یاخود (مَا) لیرہدا دہگونجی (مَوْضُوعًا) بی، واتہ: بہ دلنایی خوا تہوہی کہ لیتی دہپارینہوہ، ہہر شتیکی بی، دہزانی لہ چی

ده پارینه وه، ده شگونجن (ما)ی پرسیار کردن (الاستفهامیه) بنی که مانا کانیان لیک نیزیکن، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، هه ره وه (خوا)یش بالادهست و زال و کاربه جینه، ﴿وَلَئِكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾، نه وه وینانهش بو خه لکی دیتینه وه، به لأم ته نیا زانایان تیتانده گهن و، قامیان ده کهن و، به وردی لیان حالیی ده بن، یانی: وهک پتویست، ته نیا زانایان لیان تیده گهن.

﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ناسمانه کان و زهوی به هه ق واته: به حکمهت و بو نامانچیک که په یوه ندیی به مروغه کانه وه هه به، نهک خوئی، هیناونه دی، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، به دلنایی - له وه دا که خوا ناسمانه کان و زهوی به هه ق هیناونه دی - نیشانه به کی مه زن هه به بو پرواداران، به لأم نه وهی بیتروابن، چونکه له بهر تیشکی نیمان دا له هیچ شتیک ورد نابیته وه: په ند له هیچ شتیک وه رناگری و، هیچ شتیک بوئی نابیته نیشانه و به لگه، له سه ره کاربه جیتی و زانایی و ده سه لاتی خواو، له سه ره نه وه که ده بی ته نیا خوا به سه رستی و به ندایه تیی بو بگری و، په زامه ندیی خوا بگریته به سه رترین لووتکه ی ناوات و هیوا له ژياندا، ته نیا پرواداران له وه به سه ره مه ند ده بن و، نه وه ده کهن به نیشانه و به لگه، یانی: که سیگ به وای به خوا نه بن، کاتیک ته ماشای بوونه وه ره و گه ردوون و ده ور به ری خوئی ده کات، به و چاوه ته ماشای ناکات که نه وه دروستکراوی خوا به و، نیشانه و به لگه ی خوا به، نیعمه تی خوا به و، ده سی خوا ی له پشته وه نابینن، وهک چوئن که سیگ که به چاوی پرووت ته ماشای دلۆپه ناوتیک بکات، هیچی تیدا نابینن، نجا نه وه له کوئی که به میکرو سکوپ (وردیله بین) ته ماشا ده کات، ده بینن هه زاران دروستکراوی تیدایه، بوئه به چاوی نیمانه وه ته ماشای شان کردن، زور جیا به له سه رنجان چاوی بن نیمانیه وه، نه که رنا شته کان هه ره وهک خو یانن، به لأم بینینه که سه ره ق ده کات.

نیستا نه وه له کوئی: نایا زانایه ک ته ماشای گه ردوون بکات چی تیدا ده بینن، بابایه کی عوامی نه خوینده واری نه شه ره زاش چی تیدا ده بینن؟ به لئی عوامه که ش

به شی خوی تپیدا ده بینتی: نه وه دروستکراوی خوابه و، خوای په روهدگار نه و ورده کاریبه له له گهردووندا دایناوه و، له جهستهی مروّف و دهووربه ردا دایناوه، هه ر کهسه و به شی خوی لیتی حالیتی ده بئی، به لام نه و کهسه ی زانایه زیاتری لن تپیده گات، ثیمانیش واده کات که نینسان عه قلّ و دلی پوشتتر بئی، شته کان باشتر و چاکتر بینتی.

دوای نه وه خوا ﷻ فه رمان به پڼغه مبه ری خاته م ﷻ ده کات، ده فه رموئی: ﴿أَنْتَ أَمَّا أُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾، نه وه ی له کتب بؤت سروشکراوه، بؤت تپردراوه، بیخوینه وه، واته: به سه ر خه لکیدا بیخوینه وه، ﴿وَأَنْفِرَ الْمَسْكُوَّةَ﴾، نوژی ش به رپا بکه، قوربان بخوینه وه به سه ر خه لکداو، بؤ غوشت بیخوینه وه و، نوژی ش به رپا بکه، نوژی به و شیوه یه بینه دی و نه نجام بده که خوا فه رمانی پتکردووی، ﴿إِنَّكَ الْمَسْكُوَّةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، به دلناییه وه نوژی خاوه نه که ی قه دهغه ده کات له هه ر کردارو قسه یه کی ناشیرین و، له هه ر کردارو قسه یه کی خراب، (الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ) هه ردوویان سیفه تن بؤ گوناهان، چ گوناهیک بئی به قسه بکری، چ به کرده وه، له بهر نه وه ی نه و گوناهی که به دل ده کری، ناشیرینییه که ی و قیزه ونییه که ی و خراپیه که ی ده رناکه وی، نه که رنا له راستیدا گوناهه کان ده بنه سی به ش:

أ- به شیکیان په نهان به دل و ده روون ده کرین.

ب- به شیکیان به زمان.

ج- به شیکش به نه ندامه کان، نجا گوناهه کان له وړووه که ناشیرین و قیزه ون، خوا وشه ی (الْفَحْشَاءِ) ی بؤ به کارهیتاون، یانی: زور ناشیرین و قیزه ون، له وړووه و هه ش که خراب و زیان به عشن، وشه ی (وَالْمُنْكَرِ) ی بؤ به کارهیتاون، واته: ناپه سنداو خراب، نه و گوناهان هه ش چ ده رپرنه کانی زمان بن، یان جوړه کانی نووسینی نیستا، چ کرده وه ی نه ندامه کان بن، ده فه رموئی: نوژی خاوه نه که ی قه دهغه ده کات له گوناوه توانه کان، له قسه و کرداره خراپه کان، که له وړووی ناشیرینییه وه، تاکو بلتی ناشیرین و قیزه ون و، له

رووی خرابیسهوه تاكو بَلَّی خرابن، ﴿وَلَزَّكُرُ اللَّهُ أَكْبَرُ﴾، به تهكید یادی خواش گهوره تره، واته: یادی خوا که نوژی بو فهرز کراوه، چونکه خوا ده فهرموی: ﴿وَأَقْمِرَ أَلَمْلَمَةَ لِذِكْرِي﴾ ۱۱ طه، واته: نوژی به رپا بکه بو یادی من، نهو یادی خوا کرده له نوژی ده کدا، گهوره تره له خودی نوژی ده که، چونکه نامانج و پرووحی نوژی ده که به.

واتابه کی دیکه ی نهوه به که یادکردنی خوا بو ټیوه، گهوره تره له یادکردنی ټیوه بو خوا، نهوه زور گهوره به که خوا یادتان بکات، ننجا له نهجامی چیدا خوا مروغه کان یاد ده کات؟ له نهجامی نهوه دا که مروغه کان به ندایه ټیو بو خوا ده که ن و، یادی خوا ده که ن، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾، خواش ده زانی ټیوه چی ده که ن.

(فعل) هه به، (عمل) هه به، (صنع) هه به، (كسب) هه به، که هه رکامیک له وانه واتای خو ی هه به:

۱- (فعل) زور به ی زانایان ده ټین: هه ر کرده وه به که بکری، نه تی له که ل بن یان نا.

۲- (عمل) کرده وه به که نه تی له که لدا بن.

۳- (صنع) کرده وه به که ورده کاری و کارامه یی ټیدا به کار به ټیری.

۴- (كسب) وه ده سته ټان، وه ده سته ټانی کرده وه به که، ننجا چ (فعل) بن، چ (عمل) بن، چ (صنع) بن، هه مووی (کسب) ی بو به کار ده ټیری، بویه خوا ده فهرموی: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة، واته: هه ر که سیک چاکه به ده ده ست بیټی، سووده که ی بو خو ټی و، خرابه ش به ده ده ست بیټی، زیانه که ی بو خو ټی و.

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، له بهر نهوه ی که له مه سه له ی قورنندا مشتمر دټه پټش، خوا ده فهرموی: له که ل خوا وه کتبه کاندا شه ره قسه مه که ن، مه گه ر به شتوازی که باشرینه، ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾، جکه له وانه یان که سته ده که ن، واته: نه وانه یان که سته

ده‌کهن، تیده‌په‌پرنن و سنوورشکینیی ده‌کهن، بۆتان هه‌یه وهک خویان وه‌لامیان
 بده‌نوهو ده‌مکوتیان بکه‌ن، ئه‌گه‌رنا نابئ په‌نا بیریته به‌ر ده‌مکوتکردن و بئ
 قسه‌کردنی خه‌لک، مه‌گه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌ت سته‌م بکات و تپه‌پرنن، نه‌و کاته
 بۆت هه‌یه به‌ نه‌ندازدی ئه‌وه که له‌ سنووری خۆی دایه، راپیگری و تۆش
 شیوازیکي شیوه‌ی ئه‌و به‌کاربیتنی، وهک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَحَرِّزُوا سَيِّئَةَ
 مَثَلِهَا﴾ الشوری، واته: سزای خراپه‌یه‌ک، خراپه‌یه‌کی وهک خۆیه‌تی، ﴿وَقُولُوا
 ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا﴾، ئه‌مه به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و رسته‌یه‌یه که
 ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا إِلَٰهِي أَحْسَنُ﴾، واته: به‌ باشتین شیواز، به‌ باشتین شیواز
 چۆنه؟ ئه‌وه‌یه که بلین: بروامان به‌وه هیناوه که بۆ لامان دابه‌زئندراوه (که
 قورئانه) و، برواشمان به‌وه هیناوه که بۆ لای ئیوه دابه‌زئندراوه (له‌ کتبه‌کانی
 پتشیوو، وهک نه‌صله‌که‌یان: صوحوفی ئیبراهیم، ته‌وراتی موسا، زه‌بووری داود،
 ئینجیلی عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ۱، ﴿وَالنَّهْأَ وَالنَّهْأَ وَجِدْ﴾، په‌رستراوی
 ئیمه‌و په‌رستراوی ئیوه یه‌کتکه (که خواجه)، ﴿وَمَنْ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، ئیمه‌ش
 بۆی ملکه‌چین، ئیمه‌ بۆ خوا ملکه‌چین، بروا به‌ هه‌موو کتبه‌کانی دینین و
 برواش به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی دینین، ئیوه‌ش وابن، ﴿وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الْكِتَابَ﴾، واته: به‌و شیوه (سه‌رسوپه‌ینه‌ره، به‌و شیوه‌ ناوازه‌یه که قورئانمان
 پئی دابه‌زاندوه، که هه‌ر ده‌بی به‌خۆی به‌جوتی و جوتیخوا (مُشَبَّه) یک نیه پئی
 به‌جوتی) کتیبمان بۆ لای تو دابه‌زاند، ﴿فَالَّذِينَ ءَانِيتُهُمُ الْكِتَابَ يَوْمَ تَبُوءُ﴾،
 نجا نه‌وانه‌ی کتیبمان پتداون، (مادام عه‌قل و ویزدان به‌کار بینن)، بروای
 پتدینن، ﴿وَمَنْ هَؤُلَاءَ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾، له‌وانه‌ش، (له‌ کافران یوژکاری تو نه‌ی
 موحه‌مه‌د ﷺ) هه‌یانه‌ بروای پتدینن، ﴿وَمَا يَحْمَدُ بِأَيْنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾،
 نه‌یا بیروایه‌کانیش، (کافره‌کان که هه‌ق ده‌پۆشن)، نه‌وانه‌ نکوویی ده‌کهن له
 نیشانه‌کانی ئیمه‌و دانیان پتدانه‌ینن.

نجا دیته سهر بهر په رچدانه و دی هه ندیک لهو تۆمه تانه ی که بو پیغه مبه ر
 ﴿کَرَابُوءْنَ وَ تَبْتَاسَ دَهْکَرْتَن: گوايه موحه ممه د ﴿بُوْ خَوٰی قَوْرَانٰی دَانَاوَه،
 یان که سیکی دیکه قیری کردوه، ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْلُوْا مِنْ قَبْلِهِ، مِنْ
 كُنْتُ﴾، تۆ له پتش نه مه دا، پتش قورن، هیچ کتییکت نه خویندو ته وه،
 ﴿وَلَا تَغْطُهُ، يَمِيْنُكَ﴾، به دهستی راستیش هیچت نه نووسیوه، ﴿اِذَا لَا رَتَابَ
 الْمُبْطِلُوْنَ﴾، نه گهر خویندنه وه نووسیت هه بووايه، نه وانیه ی له سهر ناهه قن،
 بۆیان هه بوو بکه ونه دوو دلییه وه، به لام که تۆ له پتش قورن اندا دپریکت
 نه خویندوه، هیچ وشه یه کت نه نووسیوه، خویندن و نویسنه نه بووه (أَمِي)
 بووی به هه ردوو واتایه که ی، واته: نه شاره زا له کتیی پیشووه کان و، نه زانیی
 خویندن و نووسین، هیچ بواری که وتنه تپو دوو دلییان نیه، ﴿بَلْ هُوَ آتَتْ يَنْتُ
 فِيْ سُدُوْرٍ اَلَّذِيْنَ اُوْتُوْا اَلْعَمْرُ﴾، (نه و قورنانه وه ک نه وان ده لئین، هه لبه ستراو نیه،)
 به لکو نه و (قورن) نه تپه رۆشنه کان، له سینیه نه وان ده دا که زانیاریان
 پندراوه، نه وانیه ی زانیاریان پندراوه له خاوهن کتیه پیشووه کانیش، نه وانیش
 ده زانن که قورنانه فره مایشتی خوايه و، چاوه پوانیشیان کردوه پیغه مبه ری
 کو تایی، موحه ممه د ﴿بَن، هه روه ها دوا کتیی خوا، دوا نوسخه ی هیدایه تی
 شیفا به خشی خوا، بۆ سهر موحه ممه د ﴿دابه زق، نه وانیش چاوه پوانیشان
 کردوه، وه ک له تفسیری سووره تی (الأعراف) دا، له و باره وه باسیکی سهر به خومان
 کردوه، لهو شوینه ی که خوا ده فهرموئ: ﴿اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ اَلَّذِيْ اَتَتْ
 اَلَّذِيْ يَحْدُوْنَهُ، مَكْنُوْبًا عِنْدَهُمْ فِيْ التَّوْرَةِ وَالْاِنْجِيْلِ﴾.

﴿وَمَا يَجْعَلُ يَتَابِعًا اِلَّا الظَّالِمُوْنَ﴾، ته نیا سته مکارانیش نکو لئیی ده که ن
 له نیشانه کانی تیمه، له تاپه ته کانی تیمه، پتش نه وه به بیترویان (الْكَافِرُوْنَ)
 نازوه دی کردن، دواتر به ناهه قان (الْمُطْلُوْنَ) نجا به سته مکاران (الظَّالِمُوْنَ).
 ﴿وَمَا لَوْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِ اٰيَاتٌ مِّنْ رَبِّهِ﴾، هه روه ها کافره کان گو تیان:
 ده بووايه له به روه ردگار یه وه نیشانه کانی دابه زنه سهر، واته: موعجیزه و نیشانه ی

و هک هی پیغمبرانی پیشوو، موعجزه به ره‌سته‌کان، وهک: گوچانه‌که‌ی و ده‌ستی موسا علی‌ه‌السلام، مردوو زیندوو‌کردنه‌وی عیسا علی‌ه‌السلام... هتد، ﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، بلئی: نیشانه‌کان، موعجزه‌کان ته‌نیا له‌خواوون، به‌ده‌ست من‌نین، ﴿وَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثِلُ﴾، من‌ته‌نیا وریاکه‌روه‌وو ترسینه‌ریکی روون و ناشکرام.

ئنجا به‌ره‌رچی نه‌و پیشناره‌یان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموئی: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آتَاؤُنَا عَلَيْكَ أَلَمْ يَكُنْ بَيْنَ عَيْنَيْهِمْ﴾، تایا بۆ نه‌وان به‌س نیه، نه‌که‌ر له‌ه‌ق بگه‌رتن، که‌تیمه‌کتیییکمان دابه‌زاندوته‌سه‌رت، به‌سه‌ریاندا ده‌خوئندرتیه‌وه، له‌وه‌گه‌وره‌تر موعجزه‌چی؟ فه‌رمایشتی خوا له‌لایهن پیغمبره‌ریکه‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ هُمْ يَحْكُمُونَ﴾، که‌هه‌رگیز دروو خیلافی لئ نه‌بیستراوه، هه‌رگیز قسه‌ی ناریکیی لئ نه‌بیزاوه، نه‌و فه‌رمایشتی خوا بخوئنتیه‌وه، له‌خویدا به‌رجه‌سته‌ی بکات، نه‌ک به‌س بیخوئنتیه‌وه، به‌لکو قورئان چی ده‌فه‌رموئی، به‌و شیوه‌یه‌ره‌فتار بکات، نه‌و مروّفه‌هه‌ره‌پاک و چاکه، نه‌و فه‌رمایشته‌هه‌ره‌به‌رزو راست و چاکه بخوئنتیه‌وه، تایا به‌س نیه بۆ نه‌وان؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پرستی له‌وه‌دا، له‌و قورئانه‌داو له‌خوئندنه‌وی قورئان له‌لایهن موحه‌مه‌ده‌وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ هُمْ يَحْكُمُونَ﴾، به‌زه‌بیه‌کی تایبه‌ت و بیرخسته‌وه‌به‌کی زنده‌مه‌زن هه‌یه، بۆ کومه‌لیک بپروایتن، بۆ نه‌وه‌ی بپروا بینن، قورئان به‌سه بۆ به‌لکه‌و شایه‌دی موحه‌مه‌د ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ هُمْ يَحْكُمُونَ﴾، که‌هه‌م به‌لکه‌و موعجزه‌شیه‌تی و، هه‌م به‌رنامه‌شیه‌تی.

﴿قُلْ كُنْ مِنْ أُولَئِكَ﴾، یالله ببنی وبتکم شهیدا، بلئی: خوا به‌سه له‌نیوان من و تبوه‌دا شایه‌دو به‌لکه‌بن، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، نه‌وانه‌ش که‌پروایان به‌پووج و ناهه‌ق هیتاوه‌و به‌خوا بیپروا بوون، هه‌ر نه‌وانه‌زیانباری راسته‌قینه‌ن.

له‌کوئایی دا دیته‌سه‌ر ته‌وه‌ری سیته‌م، باسی روژی دواپی: ﴿وَسَتَجْلُوَنَا﴾

يَا لَعَذَابُ ۖ، پەلەشت لى دەكەن بە ھاتنى سزاو تازارى خوا، ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾، ئەگەر كاتىكى ديارىكراو و ناوبرا و نەبووايە، سزايان بۆ دەھات، بە لام خوا سىستىمىكى بۆ گەردوون و ژيانى مەرۆف داناوو ھەروا ھەوئەنتە نيە، ھەر شتىك لە كاتى خويدا دى، ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، ئەو سزايەى خواش كتوپر بۆيان دى، بى ئەوھى كە ھەست پى بكن، نىجا چ مەرگى خويان بى، چ سزايەكى دىكەو بە لاي ناگهان بى، لە دنيادا بەسەريان بى، چ مەبەست پى ناخىر زەمان بى، ﴿يَتَعَلَّجُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، پەلەشت لىدەكەن بە ھاتنى سزاو نازار، ﴿وَلِيَنَّا جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾، بە دنيايى دۆزەخىش ئابلوقەدەرى بىپروايانە، يان: دۆزەخ دى و ئابلوقەشىان دەدات و لىشى قوتار نابن، ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، ئەو پۆزە كە سزاو نازار لە سەروويانەو ھەو لە بن لايانەو ھە داياندەپوشى، واتە: سەرو ژىريان دەگرىتەو ھەو، ئاگر دەيانخاتە ژىر پكىفى خۆيەو ھە، لە نىو خۆيەو ھە دەيانپىچى، ﴿وَيَقُولُ دُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، (خوا)ش دەقەرموى: بىچىژن ئەوھى كە دەتانكرد، كە برىتى بوو لە كوفرو لادان و تاوان و لە خراپە، سزايەكەى بچىژن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

وینه هینانه وه به مالی جالبالۆکه، بۆ په رستراوانیک که بپروایان په نایان پنده بن، که له راستیدا په رستراوانی جگه له خوا هیچ نین و، ته نیا زانا نایش له وینه هینانه وه کانی خوا باش تیده که ن و، گهردوونیش به هه ق دروستکراوه و، نه و راستیه ش جگه له بپرواداران تیناگه ن:

خوا دهفه رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْفَكْرِتِ أَخَذَتْ يَتًا وَإِنْ أَهْلُ الْبُيُوتِ لَيَتَّكِبْنَكَ لَوْ أَنَّكَ تَعْلَمُ الْغَيْبُ ۝١١﴾ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٢﴾ وَذَلِكَ أَمْثَلُ نَصْرِهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْمَلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝١٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝١٤﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له یازده برکه دا:

١- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْفَكْرِتِ أَخَذَتْ يَتًا﴾، وینه نهوانه ی جگه له خوا سه ره رشتیاران و، دۆستان و پشتیوانانیکان گرتوون، وهک جالبالۆکه ن، مالیکی گرتوه، (أُولِيَاءَ) (أَي: يُؤَالُونَهُمْ وَيَتَّكِلُونَ عَلَيْهِمْ فِي حَاجَتِهِمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ، حَمَادًا كَانَ، أَوْ حَيَوَاتًا، أَوْ أَهْيَاءَ، أَوْ أَمْوَاتًا) یانی: نهوانه ی که دۆستایه تیان ده که ن و نیزیکیان لیده که ن، بۆ جیهه جی کردنی پندووستیه کانیا ن، پشتیان پێ ده به ستن، تنجا نهوانه مادده ی بێ ژیا ن بن، یا ن ژیا ندار، زیندوو بن، یا ن مردوو، هه ر شتی ک بن، هه ر شتی ک جگه له خوا وهک خوا مامه له ی له که لدا بکری، نه وه له راستیدا شیرکه و، جگه له خوا په رسته، چ به شیوه یه کی گشتی بێ نه هه مو و

پروویه که وه، یان به شتویه کی جوزئی بن له شتیک له شته کاند، که تاییه مه ندیی
خوایه .

﴿كُنْ لِلْغَنَىٰ مُغْنًى﴾ وهک جالجالۆکه یه، وشه ی: (الْمَنَكُوتِ) تاکه و،
بو کوش به کارده هتیری، بو تیرینه و بو مینه ش به کارده هتیری، به (عَنَّا كِب) و
(عَنكَبُوتَات) کۆده کرتیه وه.

﴿أَتُخَذَتِ يَتَا﴾، وینه یان وهک وینه ی جالجالۆکه یه، که مالتیک، خانوویک
دروست ده کات، دیاره مالی جالجالۆکه نه سه رما، نه که رما، نه مه ترسی، هیچ
شتیک ناگیرتیه وه.

٢- ﴿وَأَنَّ أَوَّحَ الْأَبْصُوتِ لَيَبْتَ الْعَنَكُوتِ﴾، به دنیایی بیهتیرین و، بیهتیرین
مالتیش، خانوو مالی جالجالۆکه یه.

٣- ﴿لَرَكَاوُا يَلْمُوتِ﴾، نه که ر بزانی، نه که ر زانیاریان بیوایه، نه و راستیه یان
ده زانی که په رسترا نی جگه له خوا، وهک په نا بردنه به مالی جالجالۆکه، نه وانه ی که په نا
ده به نه بهر جگه له خوا، وهک نه و زنده وه رانه وان که په نا ده به نه بهر مالی جالجالۆکه،
که سه ر نه جام له ویدا سه ر یان به فه تاره ت ده چی^(١).

٤- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، به دنیایی خوا ده زانی که
جگه له و، له هیچ شتیک دیکه نا پارتیه وه.

أ- ده گونجی (مَا يَدْعُونَ) یانی: له هیچ شتیک له جگه له خوا نا پارتیه وه، له هیچ
شتیک که بو دتیک راسته قینه ی هه بی و، شایسته ی لی پارانه وه و په رستش بی، هیچ
شتیک وایان نیه، واته: (مَا) بو لابردن (تلفی) یه.

ب- ده شکونجی (ما)، (المَوْصُولَةُ) بی واته: (إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الَّذِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ)
واته: خوا هه رچی که جگه له خوا، هه ر شتیک لی بیارتیه وه، ده بزانی.

(١) دواپی چهند زانیاریه که له باره ی جالجالۆکه و ماله که یه وه ده خه یه روو.

ج- ده‌شگون‌جی (ما) (الإستفهامیة) بن واته: خوا ددزانی که له چی ده‌پارینه‌وه، له جگه له‌وی، ههر شتیک لئی بپارینه‌وه، ده‌زانی چیه، به‌لام زیاتر وا پنده‌چی (ما) به‌که بو لابرډن (نفی) بن، واته: خوا به دلنیا یی ده‌زانی که ههر چی لئی ده‌پارینه‌وه، بوونی نه، واته: نهو بوونه‌ی نه که له خه‌یالی نه‌وان دا هه‌یه، که به ده‌نگینه‌وه بن و، شایسته‌ی هاوار تیه‌ست و، پشت پته‌ست و، داوا لیکردن بن، نه‌گه‌رنا بوونی پ‌واله‌تیی و پروکه‌شیان هه‌یه وهک ته‌ستیره‌یه، مانگه، خۆره، تیسک و پرووسکیی مردوو یکه، یان زیندوو یکه، یان به‌له‌وه‌ریکه، یان دارو به‌رد یکه، په‌یکه‌ریکه، نه‌وانه وهک په‌یکه‌ر بوونیان هه‌یه، به‌لام وهک نه‌وه‌ی که نه‌وان خه‌یالیان کردو‌وه، له وه‌همی نه‌واندا هه‌یه، که نه‌وان په‌رستاون و داواکاریه‌کانیان جیه‌جی ده‌کهن، وهک نه‌وه بوونیان نه.

(۵) - ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، به دلنیا یی خواش زالی کارزانه.

(۶) - ﴿وَلِلَّهِ الْأَمْثَلُ أَنْ تَنْزِلَ نَضْرِبَهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَقُولُونَ﴾، نهو وینه‌ش بو خه‌لکی دینه‌وه، به‌لام ته‌نیا زانایان لێیان تیده‌گهن، لیره‌دا خوا وینه‌ی به جال‌جا لۆکه هیتانه‌ته‌وه، له سووره‌تی (البقرة) دا به می‌شوو له‌وه، له سووره‌تی (الحج) دا به می‌ش، یانی: نهو وینه‌هه‌یه، به زینده‌وه‌ران و به شتی دیکه، به‌لام ته‌نیا زانایان له‌وه وینه‌هیتانه‌هوانه تیده‌گهن، واته: به‌س نه‌وانه‌ی زاناو شاره‌زان، له وینه‌هیتانه‌وه‌کانی فو‌ر‌تان، وهک پتویست حالیی ده‌بن و، له مه‌به‌سته‌که‌یان تیده‌گهن، ده‌نا هه‌موو که‌س له پ‌واله‌ته‌که‌یان حالیی ده‌بن، به‌لام حیکمه‌ت و تامانج و مه‌به‌ست له‌وه وینه‌هیتانه‌وه‌یه، دیوی نی‌وه‌وه‌ی و نه‌و تامانجه‌ی له پشتیه‌وه شیر‌دراوه‌یه، چیه؟ نه‌وه زانایان تیده‌گهن.

(۷) - ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا تاسمانه‌کان و زه‌وی به هه‌ق هیتاونه‌دی، واته: به هه‌وه‌نته‌و بن حیکمه‌ت نه‌هیتراونه‌دی، ئنجا ئایا نه‌وه هه‌قه بریتیه له چی؟ له سووره‌تی (الجالیه) دا پروونی کردۆته‌وه: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، واته: خوا تاسمانه‌کان و زه‌وی به هه‌ق، (به راستی و به حیکمه‌ت هیتاونه‌دی، ئنجا ئایا هه‌قه‌که بریتیه له

چی؟) تاكو هەر كەسێك به‌وه‌ی كرده‌وه‌تی سزا یان پاداشت بدرێته‌وه‌، بێ ئه‌وه‌ی سته‌میان لێ بك‌ری.

شایانی باسه‌: ئیمه‌ له‌ سوورەتی (یونس) له‌ تەفسیری ئایه‌تی ژماره‌ (٥) دا باسیکی سه‌ربه‌خۆمان له‌و باره‌وه‌ كرده‌وه‌، هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی له‌ قورئاندا ئه‌و راستیه‌ ده‌خه‌نه‌ڕوو، كه‌ له‌ ده‌وری پازده‌ شوین له‌ قورئاندا ئه‌و راستیه‌ خراوه‌ته‌ ڕوو، زۆریش راستیه‌کی گه‌وره‌و گرنگه‌، كه‌ ئه‌م گه‌ردوونه‌ به‌ هه‌ق دروستكراوه‌، ئه‌م گه‌ردوونه‌ حیکمه‌ت له‌ هه‌تانه‌یدا هه‌یه‌و، م‌رو‌ف به‌ هه‌وه‌نته‌ لێره‌ دانه‌نراوه‌، ئه‌م راستیه‌ له‌ ده‌وری پازده‌ شوینی قورئاندا جه‌ختی له‌سه‌ر كراوه‌ته‌وه‌.

٨- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، به‌ دنیایی له‌وه‌دا نیشانه‌یه‌کی مه‌زن هه‌یه‌ بۆ به‌ڕواداران.

چند زانیاریهک له باره ی جالجالوکه و ماله که به وه

۱- جالجالوکه زنده وه رنکه که به گشتی ههشت پتی هه ن و، بیست هزار (۲۰,۰۰۰) جوړ زیاتره^(۱).

۲- جالجالوکه وپرای نه وه ی که رستن و چینی هه یه، وپرای نه وه ی که رسته ر (غزال) ه و چنه ر (نَسَاج) ه، هه م ده رتسی و هه م ده چنی، وه ستا (نَآء) یشه، یه کیک له زانیان له و باره وه گوته یه تی: (لَوِ اجْتَمَعَ كُلُّ غَزَالٍ وَنَسَاجٍ فِي الدُّنْيَا، وَقُوِبَلْ صِنَاعَتُهُمْ بِصِنَاعَةِ الْعَنْكَبُوتِ، لَفَاقَ الثَّانِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ)^(۲).

واته: نه گه ر هه رچی رسته رو چنه ر هه یه، (نه وانه ی که ده رتسن و ده چنن)، هی دنیا هه موو کوپنه وه و، پشه سازیه کانیان، به ره هه م کانیان به راورد بکرین له گه ل نه وه دا که جالجالوکه ده چنی و ده رتسی، نه وه ی جالجالوکه پیش هه موویان ده که ویتنه وه.

یانی: هه رچی چنه رو رتسه ر هه یه له دنیا دا، هه موو به ره هه م کانیان له گه ل هی جالجالوکه دا کوپکرتنه وه و به راورد بکری، هی جالجالوکه له هه موویان ورده کاری زیاتری تیدایه!

(۱) هه لته نه و سه رچاوه یی من لیم وه رگرتوه وایگوته، که هه تا زنده وه رزانی به ره و پتسه وه بچن و زانیان زانیاریان فراوانتر بن، له باره ی زنده وه رانه وه په نگه جوړه کان زیاتر بکه ن، یه کیان ده لئ: بیست هزار (۲۰,۰۰۰) یه کی دی ده لئ: نه خیر سه د هه زار (۱۰۰,۰۰۰) جوړ جالجالوکه هه یه، مه به ستم نه وه یه نه و ژمارانه، زیاتر به شیوه ی نیکخواه یی و به شیوه ی مه زهننه ن.

(۲) الجواهر في تفسير القرآن الكريم: ج ۱۴، ص ۱۶۴-۱۶۵.

۳- جالځانوکه به پښتو ژبه ژوند کوي (هندسي) مالګه کي خوږي دروست دهکات، که زياتر حالتی شه ش پالووي هه، وهک هی ههنگ و به قهدير نووکی دهرزي ههلو کم و کوپي له دروستکراوي جالځانوکهدا نيه، پرسهکهشي ليکي نيو زاريتي و، له هزاران کونهوه مادهپهکي لينج دپته دهرې، دواي نوهي ههواي پښکوت، رهق دهرې و دپته دهرې، نجا به شوهپهکي ههندهسي و دروستي دهکات، نارپکي تېدانيه.

۴- ددزوی جالبآلۆکه چوار (۴) تالّه، هەر تالیکیان له هه‌زار (۱۰۰۰) تالی باریکتر پینکدی، واته: چوار جارانی هه‌زار (۴ × ۱۰۰۰) = چوار هه‌زار (۴۰۰۰)، نینجا نه‌گه‌ر چوار ملیار داوی جالبآلۆکه پینکوه‌بن، هینده‌ی تالّه موویه‌کی ریش نه‌ستوو‌ر نین، یانی: چوار هه‌زار جارانی چوار ملیار (۴۰۰۰ × ۴۰۰۰) = (۱۶,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) شازده تریلیۆن داوی جالبآلۆکه کۆبکریته‌وه له داوه ورده‌کانی که دوا‌یی ده‌زوه‌ه‌کی پینک دینن، چونکه هه‌ر ده‌زوه‌ه‌کی جالبآلۆکه له چوار هه‌زار (۴۰۰۰) تالی باریکتر پینکدی، نینجا هه‌موویان به‌قه‌ده‌ر تالّه موویه‌کی ریش نه‌ستوو‌ر نابن، هه‌ر کامیک له‌وانه‌ش له‌و ده‌زووانه له‌ کونیکه‌وه له‌ جه‌سته‌ی جالبآلۆکه دیته‌ده‌ر، که له‌ نه‌صلدا ماده‌یه‌کی لینجه، دوا‌یی که بای به‌ر ده‌که‌وی، وشک ده‌بن و ده‌بیته‌ نه‌و ده‌زوه‌ه‌یه‌یه‌!!

۵- دەزووی جالجالۆكە لە پۆلا بەهێزترە، بگرە بەهێزترین ماددەیه تاكو تیستا دۆزرا بیتەوه، پۆشاکی دژی گوللە لەسەر تەقڵیدی داوی جالجالۆكە دروست كرلوه، یانی: ئەگەر پۆلا بە فەبارە دەزووی جالجالۆكە باریك بكریتەوه، دەزووی جالجالۆكە زۆر بەهێزترە لە پۆلا.

٦- جالڄالوڪه ڇهه نالن جوڙه زيندهو هري زيان به خش ده خوات، كه ژماره يان له مليون ٽيڪ (١,٠٠٠,٠٠٠) جوڙ زياتره، واته: جالڄالوڪه وهنه ٻي بهس تهون ٻيڙسي و تهواو، به لڪو زياتره له مليون ٽيڪ جوڙ زيندهو هري زيان به خش ده خوات، كه نهو مالهي دروستي ده كات و نهو تهونهي راينده هيلن، ده ڇنڻ و ده ڀرڙسي، نهو ته لهو داودو زيندهو ره کان پئوهي ده بن، نهو ڀش دوايي ورده ورده ده ڇن ته ڀرايهه كه يان ده مڙي و، لهو ته ڀرايهه ده ڀيمڙي، دوو باره ده زووي ديڪه دروست ده كات.

۷- بۆچی خوا دهفهرموئ: مالى جالجالوکه بيهيزترين ماله؟ خانووهکى بيهيزترين خانووه؟

أ- لهبر نهوى مالى جالجالوکه هيچ شتيک ناگيرتتهوه، نه سه رما، نه گه رما، نه مه ترسيى.
ب- له نيو مالى جالجالوکه دا نازلوهيه کى زور بيره زا ههيه، نازلوهو ناشوويکى گه وره ي
تيدايه، مييه که نيره که ده خوات، به چکه کانيش په کدى ده خون، يانى: له نيو مالى
جالجالوکه دا نه صلن غوشيان سه لامهت نين، دياره هه ر زينده وه ريکيش په نا به ري
بو مالى جالجالوکه، به ته لهو داوى جالجالوکه وه ده بن، جالجالوکه دوايى ورده ورده
ده چن دهيمزئ، هه تا ده يکات به که له شتيکى وشکهه لاتوو، نه گه ر ته ماشا بکه ن، مالى
جالجالوکه کوللهو ميشوولوهو په پوولوهو مه گه زه کانى پتوه ن، به لام هه رکاميكيان که
پايده وه شتى، ته نيا که له شتيکى بوشه، چونکه هه رچى ته پايى تيدايه، مزيويه تى و
هه مووى ده کاته تهو ليکهو، تهون و داوى ديكه ي پئ دروست ده کات.

۸- شايانى باسه: ميينه ي جالجالوکه يه که تهونه که ده چن، هه روک خوا دهفهرموئ:
(كَمْشَلِ الْعَنْكَبُوتِ اَتَّخَذَتْ بَيْتًا) وه ک چون مييه ي شير پاو ده کات، نيره که ي
ته نيا باسه وانى شوينه که ده کات و، نايه لئ دوژمن و نازله لئ ديكه بيته نهو شوينه، به
هه مان شيوه ش مييه ي جالجالوکه يه که خانووه که دروست ده کات، نه ک نيره که ي، هه ر
بو يه ش مييه که دواى نهوى له گه ل نيره که دا جووت ده بن، يه کسه ر نيره که ده خوات و،
به چکه کانيش کاميان بوى بکرى، نهوى ديكه ده خوات^(۱).

(۱) نهو زانايانهم له: (تفسير الجواهر: ج ۱۴، ص ۱۶۵-۱۷۹) که نهو زور به تفصيل شتى
باس کردوه، هه روها (تفسير النابلسي: ج ۷، ص ۵۱)، و هه نديک سه رچاوه ي ديكه ش وه رگرتوه.

مهسه لهی دووه م:

فه رمان کردن به پیغمبری خوا، که کتبی خوا بخوینته وه، نوئژ به رپا بکات، نوئژ ریاسته قینه ش خاوه نه که ی له ههرچی قسه و کرداری دزیوو خرابه ده گیریتته وه:

خو ده فه رموی: ﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾
 الصَّلَاةَ تَتْلُو عَنْ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له پینچ برکه دا:

(۱)- ﴿أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾، نه وهی له کتیب بو ت سروشکراوه، بیخوینته وه، واته: بۆ خو ت بیخوینته وه، یان به سهر خه لکدا بیخوینته وه، یاخود: خوشت بیخوینته وه و به سهر خه لکیش دا بیخوینته وه.

(۲)- ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾، نوئژیش به رپا بکه.

نوئژ به رپا کردن (إِقَامَةُ الصَّلَاةِ) یانی: به و شیوهیه که خوا فه پزی کردوه، نه هجام ده در، چونکه شتیک که راده وه ستیز، باشترین حالت و دیمه نی سروشتی خو و هه رده گری، واته: نوئژ به و شیوهیه ی خوا فه پزی کردوه، جیه جیی بکه.

(۳)- ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَتْلُو عَنْ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، به دلنایی نوئژ خاوه نه که ی قه دهغه ده کات و ده گیریتته وه له ههرچی گوناو خرابیه، له ههرچی قسه و کرده وهی ناوآو ناشیرین و دزیوه، له ههرچی قسه و کرده وهی خراپ و زیانبه خشه، (لیره دا له شوینی (فاء التعلیل) ه، یانی: (فَالصَّلَاةُ تَتْلُو عَنْ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ) بۆیه نوئژ بکه، چونکه نوئژ خاوه نه که ی ده گیریتته وه له ههرچی کردار و قسه ی ناشیرین و خراپ و زیانبه خشه.

٤- ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾. به دنیایی یادی خواش گه وره تره.

أ- واته: یادی خوا، که جه وهه رو نیه روک و کاکلی نویژه، گه وره تره له هه موو شتیک.

ب- یاخود: یادی خوا، که له نیه کتیه که پدا ههیه، له نیه قورپاندا ههیه، له هه موو شتیک گه وره تره.

ج- یاخود یادی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کردن له هه موو شتیک گه وره تره، وهک خوا نویژی بۆ نه وه فه رز کردوه، که ئینسان یادی خوا بکات ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه.

د- یاخود یادی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ بنده کانی گه وره تره له یادکردنی نه وان بۆ خوا، هه وهک چۆن خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له فه رمووده یه کی قودسییدا ده فه رموی: ﴿وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ فِي مَلَأَ ذِكْرْتُمْ فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُ﴾، (أخرجه البخاري: ٦٩٧٠، ومسلم: ٢٦٧٥).

واته: نه گهر مرووف له نیه کۆمه لیک مروفدا یادم بکات، من له نیه کۆمه لیکدا یادی ده کم، که چاکترن له و کۆمه له ی غۆی، (که فریشته زۆر له خوا نیزی که کائن).

٥- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾. به دنیایی خواش ده زانی چی ده کهن، چی ده کهن به لیزانی، به کارامهیی و ورده کاری، چونکه وشه ی (صنع) وهک پیشتر باسمان کرد یانی: کرداری لیزانه ی پر ورده کاری و کارامانه.

كۈرتە باسىك لە بارەى نوڭزەوھ^۱

بە پىزان!

لېرەدا كۈرتە باسىك لە بارەى نوڭزەوھ دەخەينە پوو، لە ھەوت تەوھردا:

يەكەم، نوڭز چىيە؟

أ- لە پرووى زمانەوھ:

لە زمانى كوردىيدا نوڭز لە بەرانبەر (صلاة) ى عەرەبىيدا دانراوھ، واشپىدە چى: وشەى نوڭز وشەيەكى لەمىڭزىنەو كۆن بى لە زمانى كوردىيدا، چونكە زانايان لەسەر ئەوھ يەكدەنگن كە نوڭز يەككە لەو خواپەرستىيانەى، كە لە بەرنامەكانى سەرچەم پىڭھەمبەرانى پاىە بەرزى خوادا ھەبووھ، ئنجا واديارە گەلى كوردىش وەك تىكراى گەلانى دنيا، بەر لە ھاتنى ئىسلامىيش بۆ كوردستان، جوړىك يان زياترىش تايىن و بەرنامەى خواى لە نىودا بووبى و، گەلىكى خواپەرست و دىندار بووھ، خوا پەرستىيەكانى وەك نوڭز پوڭزوى ھەر ئەنجام داوڭ.

وشەى (صلاة) كە وشەيەكى عەرەبىيە، زانايان ئاوايان پىتاسە كردوھ:

۱- (راغب الأصفهاني) لە (مفردات ألفاظ القرآن) دا دەلن: (الصَّلَاةُ قَالَتْ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ: هِيَ الدُّعَاءُ وَالْتِمَاجُ، يُقَالُ: صَلَّيْتُ عَلَيْهِ أَي: دَعَوْتُ لَهُ)، واتە: زۆر لە شارەزاياڭى زمان گوتوويناڭە: نوڭز برىتيە لە پارانەوھ بە پىروڭز گرتڭ و بە پاىەبەرز دانان، دەگوتىڭ: (صَلَّيْتُ عَلَيْهِ) واتە: بۆ پارامەوھ.

(۱) ئەم كۈرتە باسەمان بە كوشىڭ و دەستكارىيەوھ لە بەرگى دووھى مەسووعەى: (خواپەرستى ئىسلامى لەبەر پوڭشناى قورئان وسوننەت دا) بەناوونىشاڭ: (نوڭز بەرپاكردن: يەكەمىڭ دروشمى خواپەرستى) وەرگرتوھ.

۲- (النَّوِي) بۆ پېتناسى (صلاة)، له (المَجْمُوع شرح المَهْذَب) (۱) دا.

۳- ههروهه ها هه مان شت (الشُّوكَانِي) يش دهيهيى له (نيل الأوطار) دا (۲)، گوټوويانه: (الصَّلَاةُ فِي اللُّغَةِ: الدَّعَاءُ، وَشَمَّيتِ الصَّلَاةَ الشَّرْعِيَّةَ صَلَاةً لِاسْتِحْوَالِهَا عَلَيْهِ، هَذَا هُوَ الصَّحِيحُ، وَبِهِ قَالَ الْجُمْهُورُ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ وَغَيْرَهُمْ مِنْ أَهْلِ التَّحْقِيقِ).

واته: (صلاة) له زماندا پارانهوهيه بۆيه نوټزى شهرعى بهو ناوه ناونراوه، چونكه نوټزىش پارانهوهى له ټيو خويوهه گرتوه، ته مه قسهى راست و دروسته وه جه ماوه رى زانا يانى زمانزان و باقى ليكوله روه وانى ديكه ش هه ر واين گوټوه.

۴- ههروهه ها (ابن منظور) يش له (لسانُ العرب) دا، ته وهى ئه وان گوټوويانه، به ته عبيرىكى ديكه دووباره ى ده كاته وه.

ب- له پرووى زاراوه ييه وه:

زانا يانى شهر عزان ئاوا پېتناسى نوټز ده كهن:

(الصَّلَاةُ: عِبَادَةٌ تَتَضَمَّنُ أَقْوَالَ وَأَفْعَالًا مَخْصُوصَةً، مُفْتَتَحَةً بِتَكْبِيرِ اللَّهِ تَعَالَى مُخْتَمَةً بِالتَّسْلِيمِ) (۳)، واته: نوټز خوا په رستيه كه چهنه قسه وه كرده وه كه تايه ټيى ټيدان، كه به (اللَّهُ أَكْبَرُ) ده ست پى ده كات و، به سه لامدانه وه كوټايى دى.

دووه م: پله و پايه ى نوټز:

ده توانين له باره ى پله و پايه ى نوټزه وه زور شت بلټين، به لام له هه زده خالان دا به كورتى، ته وه ى به پټويستى بزانين باسى ده كه ين:

(۱) ج ۳، ص ۳.

(۲) ج ۱، ص ۳۶۰.

(۳) له زوربه ى كټبه فيقهيه كاند، ته مو پېتناسيه هاتوه.

۱- نویژ گوره‌ترین دروشم و بنچینه‌ی نیسلامه‌و، به‌رزترین و مه‌زترین جوړی خواپه‌رستییه، له خواپه‌رستییه تاییه‌تیه‌کان، وشه‌ی (صلاة) به هم‌وو سیغه‌کانه‌وه نه‌وه‌دو نو (۹۹) جار له قورانداندا هاتوه. واته: به ژماره‌ی ناوه‌کانی خوا $\text{﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ أَسْمًا﴾}$ (أخرجه البخاري: ۶۰۴۷، ومسلم: ۳۶۷۷).

۲- نویژ ټاکه خوا په‌رستییه‌که که له هیچ حاله‌تیکدا چوواندن و نه‌کردنی دروست نیه، به ساغی و به نه‌خوښی، به ده‌وله‌مندی و به نه‌داری، له کاتی جه‌نگ و له کاتی ناشتی دا، له سه‌فه‌ر بې، یان له مال، سه‌رما بې یان که‌رما، سوار بې، یان پیاده‌ بې، ده‌بې مروّف نویژه‌که‌ی هر بکات.

۳- خوی په‌روه‌ردگارو په‌نهانین، نویژی له‌که‌ل هه‌رکام له: زیکرو زه‌کات و صه‌برو قوربانیی سه‌رپیندا، باس‌کردوه:

- ۱- ده‌فه‌رموی: $\text{﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّ﴾}$ (۱۵) ﴿الاعلى﴾ .
- ۲- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: $\text{﴿وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾}$ (۱۲) ﴿البقرة﴾ .
- ۳- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: $\text{﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾}$ (۱۵) ﴿البقرة﴾ .
- ۴- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: $\text{﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ﴾}$ (۲) ﴿الکوثر﴾ ، که‌واته: باسی نویژ له‌که‌ل زیکرو زه‌کات و، نارامگری و، قوربانیی سه‌رپیندا هاتوه.

۴- خوی زاناو وردبین ﴿﴾ حوکمی خوړانه‌گری و هه‌لپه‌ی به‌سه‌ر تیکرایي ټینسانه‌کاندا داوه، بېجکه له نویژکه‌ران، وه‌ک ده‌فه‌رموی: $\text{﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾}$ (۸) $\text{﴿إِذَا مَسَّهُ الْفَرَجُ﴾}$ (۲) $\text{﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾}$ (۸) $\text{﴿إِلَّا الصُّلَّيْنَ﴾}$ (۲۲) ﴿المعارج﴾ ، واته: مروّف خوړانه‌گرو به هه‌لپه خوټقیزاوه، کاتیک خراپه‌یه‌کی تووش دې، زور نارپه‌حت ده‌بې، کاتیکیش خوښیه‌کی تووش دې، له خویدا چه‌پسی ده‌کات، جکه له نویژکه‌ران.

۵- خوا له پیتناسه‌کردنی پرواداران دا، له سه‌ره‌تاو کوټایی خه‌سله‌ته‌کانیان دا، نویژی باس‌کردوه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: $\text{﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾}$ (۱) $\text{﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾}$

﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ دواپی ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ يَخْفَوْنَ﴾ ﴿١﴾ ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ خوا پیتناسه ی پرواداران ده کات، یه کهمین سیفه تیان نه وه یه له نویره کانیاندا بو خوا ملکه چن، هه رهوها کو تا سیفه تیشیان نه وه یه که پاریزگاری له نویره که نیاندا ده کهن.

٦- خوی دادگهر هه ره شه ی زور توندی لهو نویره که رانه کردو، که له نویره کانیاندا که مته رغه من، بیتاگان له نویره کانیاندا: ﴿قَوْلِ الْمَصْلُحِ﴾ ﴿٢﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ﴿٣﴾ الماعون، واته: سزای سه خت بو نهو نویره که رانه ی، له نویره کانیاں بیتاگان.

بیگومان له نویره کانیاں بیتاگان، جیا به له له نویره کانیاندا بیتاگان، واته: نهوانه ی نویژ ده کهن، به لام نازانن نویره که یان چی پیکوتن! به ره مه کانی نویره کانیاں ناچنه وه، به لام نه که ره فهرمووای: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ واته: نهوانه ی له نویره کانیاندا بیتاگان، نه وه کهم کهس سه لامه ت ده بوو، به لام خوا وابنه فهرمووه، واته: مه به ست پتی نهوانه نه که له نویره دا دالغو خه یالیان ده روا، که به دنیایی مسولمانان که نویژ ده کات ده بی دلی تاماده بی و، دالغو خه یالی به ملاو لادا نه چی، به لام خوا نه یفه رمووه: ﴿فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ به لکو فهرموویه تی: ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ﴿٤﴾ الماعون، له نویره کانیاں بیتاگان، واته: هه قی پیتنادن و نهو به ره هم و ده روا ویشته باشانه ناچنه وه، که پتویسته نویژ لهوانیان دا بیتیته دی.

٧- نویژ نه کردن و به زایه دانی، به یه کهمین خه سلته خراپی نهو پاشینه به ده دانراوه که له دوی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) واز له ریتازه که یان دین و، ده کهونه دوی مهو لو ناره زووه کانیاں، وه که ده فهرموی: ﴿خَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ ﴿٥﴾ مریم، پیتشر باسی پیغه مبه ران ده کات دواپی ده فهرموی: پاشینکی خرایان لیوه پاش کهوتن، (له دوی وان هاتن)، نویژ یان زایه کردو، شوین ناره زووه کان کهوتن، له مهو دوا تووشی بیمرادی دین.

۸- پیغمبره ری خوا ﷺ نوژی به کۆله کهی مسؤلانه تی داناه، وک له فهرمووده یه کدا ده فهرموئ: (وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ) (أخرجه أحمد: ۶۹-۷۲، والترمذی: ۲۶۱۶، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۳۹۷۳، والحاكم: ۳۵۴۸، وقال: صحيح على شرط الشيخين، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واته: کۆله کهی دینداری و مسؤلانه تی نوژه.

۹- ههروه ها پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: نوژی یه کهمین شته، که بهنده کانی خوا ی له سه ر دادگایی ده کرین له پۆزی دوا ی دا، ئنجا نه گهر له نوژه کهیدا چاک بئ، ئه وه سه رجه م کرده وه کانی دیکه شی باش ده بن و پزگاری ده بئ، نه گهر خرابیش بئ، ئه وه کرده وه کانی دیکه شی خراب ده بن و خه ساره مه ندو رده ج به خه سار ده بئ، وک پیغمبر ﷺ ده فهرموئ: (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُخَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ، فَقَدْ أَفْلَحَ وَآخَرُحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ) (أخرجه الترمذی: ۴۱۳، وقال: حسن غریب، والنسائی: ۴۶۵، وابن ماجه: ۱۴۲۵، وَصَحَّحَهُ الألباني).

۱۰- نوژی دوا یین دیارده ی ئیسلامه تیبه که له تیو ده چئ و نامینئ، واته: کاتیک نوژی کردن نامینئ، که ئایین هیچی لئ نه مابئ و بنبر کرابئ، وک پیغمبر ﷺ فهرموویه تی: (إِنَّ أَوَّلَ مَا تُفْقَدُونَ مِنْ دِينِكُمُ الْأَمَانَةُ، وَآخِرُ مَا تُفْقَدُونَ الصَّلَاةَ) (أخرجه الخوارزمی فی مکارم الأخلاق، ص ۷۳، رقم: ۱۷۱، عن أنس وَصَحَّحَهُ الألباني فی السلسلة الصحيحة: ۱۷۲۹).

واته: یه کهمین شتیک که له دینی خوئاندا له دهستی ده دن، بریتیه له ده ستپاکی و نه مینی و، دوا یین شت که له دینه که تان نامینئ، بریتیه له نوژ.

۱۱- نوژی یه کهمین خوا به رستیبه که له سه ر مسؤلانان پیویست کراوه، ته نیا خوا به رستیبه کیشه که له ئاسمانئ و له کاتی شه ورۆو به رزبوونه وه (الإسراء والمعراج) ی پیغمبره ری ﷺ کۆتایی دا، فه رز کراوه، وک گو تراوه: (إِفْرَضَتِ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ) (أخرجه عبد بن حمید فی مسنده: ۹۵۷، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ).

واته: نوژی له سه ر پیغمبر ﷺ له وه شه وده دا که شه ورۆی پیکرا، فه رز کرا.

۱۲- دَوَّزَخِیَّه کَانَ لَهُ وَهْلَمٰی بِهِ هَشْتِیَّه کَانَ دَا کِه لَیْتَانَ دِه پَرَسَن: چ شَتِیک بُوو بُووَه مایه ی هانته نَبُو دَوَّزَخ تان؟ یه که مین شت ده لَیْن: له نوئَز که ران نه بُووین: ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ ﴿۱۲﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿۱۳﴾ المدثر، واته: تیمانداران که به دهستی راست نامهی کرده و هکانیان و هرددگر نه وه، له دَوَّزَخِیَّه کَانَ دِه پَرَسَن: چ شَتِیک نَبُو ی خسته نَبُو ناگری دَوَّزَخ (سقر)؟ ده لَیْن: تَیمه له نوئَز که ران نه بُووین، واته: تاوانباران نوئَز نه کردن به یه که مین هُو ی چوونه دَوَّزَخ یان داده تین، که واته: به پیچه وانه وهش: نوئَز یه که مین و سهره کیتَرین هُو ی چوونه به هه شتی بر وادارانه.

۱۳- له چندان دهقی قورْتان و سوننه تدا، له دوا ی ئیمان و خوا به یه ککرتن، راسته و خو باسی بهر پارکردنی نوئَز کراوه، وهک له سورَه تی (المؤمنون) دا هاتوه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿۲﴾، واته: به راستی نه و بر وادارانه ی که له نوئَز هکانیاندا بُو خوا ملکه چن، سهر فزان، له سورَه تی (التوبة) ش دا ده فَرَمو ی: ﴿إِذَا أُنْزِلَ الْأَنْشُرُ الْكُرُومُ فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا أَوْحُسُومَهُمْ وَقَعْدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ﴿۵﴾، هه رکات (چوار) مانکه جهنگ تَیْدا قه دهغه کراوه کان ته و او بُوون، دژ ی هاو به شدانه ره کان بجه ننگن و بیان کرن و تابلوقه یان بدن و، له هه ر بُو سه به کدا بُو یان دابنیشن، نجا نه که ره گه پانه وه بُو لای خوا و، نوئَز یان بهر پار کردو زه کاتیان دا، وازیان لَیْتِین.

پیغه مبه ریش ﷺ کاتیک که نوئنه ره کانی خُو ی به ملالوادا دهنارد بُو بانگه وازکردنی خه لکی بُو ئیسلام، پتی ده فَرَموون: له دوا ی ئیمان و شایه تمان، بانکیان بکه ن بُو نه نجامدانی پَیْنج نوئَز ه فَرِه کان، بُو وِینه نه م فهرموده یه: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِمَعَاذِ بْنِ جَبَلٍ حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَأَعِظْهُمْ إِلَى أَنْ يَسْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَعِظْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ») (أخرجه البخاري: ۱۴۲۵).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس خوا لئیان پازی بئ، ده‌لئ: پتغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک موعازی کوری جه‌به‌ل نارد بۆ‌یه‌مه‌ن، پتی فهرموو: تۆ ده‌چی بۆ لای که‌سانیک که‌خواه‌نی کتین، با‌یه‌که‌مین شتیک که‌تۆ نه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌ی، شایه‌ئمان هیتان بئ، به‌وه که‌جکه له‌خوا هیچ په‌رستراوتیک نیه، موحه‌مه‌دیش ﷺ په‌روانه‌کراوی خوایه، ئنجا نه‌گه‌ر گوێرایه‌لییان کردی له‌وه‌دا، پتشیان رابگه‌یه‌نه که‌خوا پینج نوێزی له‌شه‌وو پۆژیاندا له‌سه‌ر فه‌رزه‌ر کردوون.

۱۴- نوێز تا‌که‌خوا په‌رستیه‌که که‌خواو پتغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رمانیان به‌ئینسانی موسولمان کردوه، که‌هاوسه‌رو منداله‌کانی خو‌ی وادار بکات به‌نه‌جامدانی و ئامۆزگاریان بکات: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ طه، واته: فه‌رمان به‌مال و خیزانت بکه به‌نوێزو، خوشت رابگره له‌سه‌ر نه‌جامدانی نوێز.

هه‌روه‌ها پتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: ﴿امْرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَنَةٍ سِنِينَ، وَاضِرِبُوهُمْ عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ﴾ (آخرجه احمد: ۶۶۸۹، وابن‌ابی‌شيبه: ۳۴۸۲، و‌ابو‌داود: ۴۹۵)، واته: منداله‌کانتان فه‌رمان پتیکه‌ن به‌نوێز، کاتیک که‌یشت به‌ته‌مه‌نی حه‌وت س‌الان، (پایان‌بوینن،) که‌گه‌یشتنه ده‌س‌ال و نه‌یانکرد، لئیان بده‌ن، (یانی: زه‌رییان له‌که‌ل بوینن، مه‌به‌ست نه‌وه نیه فه‌لاقه‌یان بکه‌ن، به‌لام گوێی راکتسه، با د‌لنیا بئ که‌تۆ زۆرت مه‌به‌سته‌و، جیکای خه‌وتنیشیان لیک جیا بکه‌نه‌وه.

۱۵- نوێز به‌دروشم و نیشانه‌ی موسولمانه‌تی و سنووری نێوان نینسانی موسولمان و نینسانی کافر داده‌نرێ، وه‌ک پتغه‌مبه‌ری پتسه‌وامان ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرَكُّ الصَّلَاةِ﴾ (آخرجه مسلم: ۸۲ عن جابر رضي الله عنه)، واته: له‌نێوان پیاوو هاو‌به‌شدانان و کوفردا، واز هیتان له‌نوێزه، (که‌سێک وازی له‌نوێز هیتا، ده‌چینه‌تو بازنه‌ی کوفره‌وه).

۱۶- هاوه‌لانی به‌پ‌رتزی پتغه‌مبه‌ر ﷺ (خوا لئیان پازی بئ)، هیچ کرده‌وه‌یه‌کیان به‌کوفر نه‌ده‌زانی، جکه له‌وازه‌یتان له‌نوێز، وه‌ک شه‌قیی کوری عه‌بدوللا که‌یه‌کیکه له‌

زانایانی تابعین دہلن: ا كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ لَا يَرَوْنَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرَكَهُ كُفْرٌ غَيْرَ الصَّلَاةِ (آخرجه الترمذی: ۲۶۲۲، وصححه الألبانی)، واته: هاولانی موحه محمد ﷺ وازهتانی هیچ کام له کرده وکانیان به کوفر دانه دهن، جکه له وازهتانی له نوژد.

۱۷- له نوژد ا گه وره ترین و نهویه پی شیوهی به ندایه تی و گهردنگه چیی نه نجام دهری بو خوا ﷺ، که بریتیه له چوونه پکووع و کرنووش بردن، خوا ﷺ له بارهی یه که میانه وه له میانی باسکردنی هوئی که وخته نیو دوزه خی تاوانبارانه وه، فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا لَا يَرْكُوعُونَ﴾ (۱۸) وَبَلَّ يَوْمَئِذٍ السَّكَدِينَ ﴿۱۹﴾ المرسلات، واته: کاتیک پیتان بگوتری: بچنه پکووع، پکووع نابهن، لهو روزه دا سزای سه خت بو نهوانهی ثابینی خوا به درو داده تین.

هه روه ها له بارهی سه جده نه برنده وه، که دیسان به هوکاری چوونه نیو دوزه خ و زه بوون بوونی کافره کانی داناه، فهرموویه تی: ﴿وَيَدْعُونَ إِلَى الشُّجُورِ فَلَا يَسْتَلْقُونَ﴾ (۲۰) خَيْمَةً أَمْرُهُمْ رَبُّهُمْهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الشُّجُورِ وَمُ سَلِيمُونَ ﴿۲۱﴾ القلم، واته: لهو روزه دا بیبروایان بانک ده کرین بو کرنووش بردن، به لأم نایتوانن، چاوه کانیان پر ترس و له رزن و، زه بوونیی دایانده پوشتی، پیشتریش بانگده کران بو سه جده بردن، که نهو کاته سه لامهت بوون (واته: له دنیا دا، به لأم سه جده یان نه ده برد).

۱۸- له نوژد ا گه وره ترین سوورتهی قورنان که فاتحه یه ده خوئری، چونکه (أبي سَعِيدٍ الرَّافِعِ بْنِ الْمُغَلِّ) ده گپریته وه دهن: پیغهمبه ر ﷺ پیتی فهرمووم: نایا بهر له وهی له مزگهوت بچیه دهری مه زترین سوورتهی قورنانت فیریکهم؟ پاشان دهستی گرتم، نجا کاتیک ویستمان بچینه دهری، گومت: نهی پیغهمبه ری خوا ﷺ تو فهرمووت: که مه زترین سوورتهی قورنانت فیر ده که کم، فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، هِيَ السُّبْحُ الْمُبَارَكُ وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ﴾ (آخرجه البخاری: ۴۲۰۴)، فهرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۲) الفاتحه، (واته: نهو سوورتهی که به (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) ده ست پت ده کات)، نهو بریتیه له حموت نایه ته دووباره کراوه کان و، نهو قورنانه مه زنه ی که پیمدراوه.

سییه م: مه بهستی بهریا کردنی نویژ چیه؟

له چوار خالان دا وه لاهی ئەم پرسیاره ده خهینه روو:

۱- به دنیایی خواپهرستی تاکه ئامانجی دروستکرانی مروّفه، تاکه حیکمه تیک و ئامانجیکه په یوه ست بێ به مروّفه وه، خوا مروّفی بۆ دروست کردبێ، وهک ددهرموێ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ لِمَنٍّ وَاللّٰنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْهُ﴾ (الذاریات)

۲- به بێ به ندایه تیی و خواپهرستی، ئینسان له ئینسان ده شۆرێ، ئینسان کاتیک بهندهی خوایه، ئەو مروّفه ریز لیکراوه په که خوا ویستوو به تی و، کاتیک بهندهی خوا نامیتێ، ده بێته کۆیلهی مروّفتیکی وهک خوێ، یاخود کۆیلهی شتیک که له خوار خوشیه وه به تی و له مروّف بوون ده شۆرێ: ﴿ثُمَّ رَدَدْتُهُ اَسْفَلَ سَفَلٰیْنَ﴾ (التین). واته: دواپی گێرامانه وه بۆ پلهی ژیری ژیره وه.

۳- تیکرای پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ئەوه نێردراون، خه لکی فیری به ندایه تیی و خوا په رستی بکه، که نویژ گه وهرترین جوړی خواپهرستییه، بۆیه خوا فهرموویه تی: نویژ به رپا بکه، بۆ ئەوهی چاکترین و گه وهرترین جوړی خواپهرستی له خۆماندا به رجهسته بکهین.

۴- به بێ به ندایه تیی بۆ خواو په رستنی، شهیتان زه فهران پێ ده بات و پێ ناوێرین، ئنجا مادام نویژ په کیک بێ له جوړه کانی خواپهرستی، به لکو گه وهرترین و به رزترین جوړیشی بێ، دیاره ئامانج و مه بهستی ئەنجامدرانی ویش، ههر هه مان ئامانجی خواپهرستییه به گشتی.

خوای پهروه رداگاریش به پیغه مبه رنکی پایه به رزی وهک مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) فهرمووه: ﴿اِنَّیْٓ اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِیْ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِیْ﴾ (طه). واته: بیکومان بهس من خوام، جگه له من په رستراوی دیکه نیه، ئنجا مبه رسته و نویژ بۆ یادکردنی من به رپا بکه.

یانی: بابای نویژکەر نامانج و مەبەستی لە نوژ کردنەکید، پێشاناندانی
ملکەچی و بەندایەتیی خۆیەتی بۆ خواو، سەلماندنی وەقادی و پابەندایەتیە،
بە بەلێن و پەیمانی بەندایەتیەو، کە لەگەڵ خوای پەروەردگارد بەستوووەتی.

هەر وەها خوای بەرزو مەزن بە پێغەمبەری سەر وەر بە پێزمانی ﷺ
فەرماو: ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِيَارًا قَوْمًا حَنِيفًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (نوح: ۱۶) ﴿قُلْ إِن صَلَائِي وَنُفْسِي وَحَيَايَ وَمَمَالِيَ إِذُورِبَ أَلْعَالَيْنِ﴾ (نوح: ۱۷) ﴿لَا شَرِيكَ
لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (نوح: ۱۸) ﴿الْأَنعَام، وَاتِهِ: بَلَى: بَيَّكُومَان مِّنْ پەروەردگارم
بەر و پاستە پێ پێروونی کردووم، [یان: خستوویمە سەر پاستە پێ]، بەرنامە یەکی
پاست و تەواو، پێبازی بێخەوشی ئیبراھیم، مەن لە ھاوبەش بۆ خوادانەران
نیم، بَلَى: بَيَّكُومَان نوژم و، قوربانیی سەرپرێم و، ژانم و مردنم، بۆ خوای
پەروەردگاری جیهانیانە، ھاوبەشی نین و، هەر بەوێش فەرمانم پێکراو، مەن
یەکەمین مسوڵمانانم.

هەلبەتە مەبەستم لێردا ئەو بوو، کە هیچ کەس بە هەڵدا نەچێ
لەویدا، کە نامانج و مەبەستی نوژ بەرپا کردن، لەگەڵ بەرھەم و سوودەکانیدا
تێکەڵ بکات، دوایی ئێمە لە تەویری ھۆتەم و کۆتایی دا بای بەرھەم
و سوودەکانی نوژ دەکەین، نامانج و مەبەستی نوژ بریتیە لە ئەنجامدانی
بەندایەتیی بۆ خواو لە خۆدا بەرجەستەکردنی بەندایەتیی بۆ خوا ﷻ، بەلام
بەرھەم و سوودەکانی نوژ، ئەوانەن کە بێ ئەوێ مەبەستی بن، بۆ بابای
نوژکەر دەستەبەر دەبن و دێنە دی.

چوارهم: حوکمی کردن و نهکردنی نوڙ:

نهم مهسه له به توږینه وه به کی خهست و خوځی دهوږ و، ټیمه له سهراوهی
ناماژه پتکراودا^(۱)، به ته فصل باسماں کردوه، به لآم لیره دا زور به کورتی چوار
خالان دټین و ده لټین:

۱- سه رجهم زانو پشه هوايان له سهر نه وه په کدهنگن که نوږ کردن (واته: پټنج نوږه
فه رزه که) له سهر هر مسولمانیکی عاقل و بالغ، نیر بی یان من بی، فه رزی تایه تی (فرض
العین) ه، واته: هیچ بیانوویهک و عوزیک بو چوواندنې نوږ قبول ناکړی و، پټوږسته له
همموو حال و له همموو هلولمه رچیکدا به گوږه ی توانا، نوږ نه جام بدری (واته: پټنج
نوږه فه رزه که) و، دهقی قورن و سونه تیش له و باره وه زورن، بو وینه:

ا/ خوا ده فه رموی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾
(البقرة، ۱۱۰) واته: پارزگاری له نه جامدانی نوږه کان بکه و له نوږی نیوه پراست
به تایهت (که هه ندیک ده لټن: نوږی به یانییه و هه ندیک ده لټن: نوږی عه سرو
هه ندیکش ده لټن: نیوه رویه و)، به گه ردنکه چیه وه بو خوا بوهستن.

ب/ هه روه ها خوا له سووړه تی (النساء) دا ده فه رموی: ﴿فَاقِمُْوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (النساء، ۱۰۳) واته: نوږ به رپا بکه، چونکه
بنگومان نوږ له سهر برواداران له چه ند کاتیک دیار پیکراودا پټوږستکراوه.

ج/ پیغه مبریش ﷺ فه رمویه تی: ﴿أَمِئْتُ أَنْ أَكْفَلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ
مُعْتَدًا رَسُولَ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
إِلَّا بِعَقْدِ الْإِسْلَامِ، وَجَسَدُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى﴾ (أخرجه البخاري: ۲۵، ومسلم: ۲۲، عن ابن عمر).

واته: فه رمانم پتکراوه که له گه ل خه لکی دا بجه نکم، هه تا شایه دیی ده دهن
(واته: نه وانه ی که جه نک کردن له گه لیاندا په وایه) که جکه له خوا په رستراوینکی
(۱) بهرکی دووه می خوا په رستی نیسلامی: نوږ به رپا کردن، لاپه رکه کانه (۱۱۶ - ۱۵۳) بو
نه و بابه ته مان تر خنکردوون.

دیکه نیهو، موحه ممه دیش ﷺ پیغه مبهری خوا بهو نوژ بهرپا ده که ن و، زه کات ددهن، نجا نه گهر نه وانه یان کرد، نهوه خوین و سامانی خوایان له من پاراستوه مه گهر به ههقی نیسلام - به پئی شهریه تی نیسلام مافیکی که و تیتیه سه ر - و لپرسینه وه شیان له سه ر خوی به رزه، واته: هه ر کاتیک نه وانه ی له دژیان ده جه نگم مسولمان بوون، که مسولمان بوونه که یان له شایه مان هینان و، نوژ کردن و، زه کات داند خوی ده نوینن، یان له شهرو ته بابوون، ته بایه که شیان له جهند شتیکدا به رجهسته ده بی، وه ک: دژی به کدی نه جهنگان، هاوکاری ده وه تی نیسلامی کردن به شیوه که له شیوه کان، سه رانه دان،... (وه ک له کتیه کانی سیردها هاتوه)، نهوه جهنگ و کوشتاریان دروست نیهو، خوینان ناریزری و مالیان ناکرتیه دهستکهوت (غیمه).

۲- سه رجه م زانایان له سه ر نهوه ریککه ووتوون، که هه ر کاتیک ئینسان به هو ی له بیر چوون، یان خهوتن، یان بیهوشی، نوژیک یان زیاتری بچی، گونا هار نابن، به لیم ده بی دوا بی بیکرتیه وه، پیغه مبهری خوا ﷺ لهو باره وه فرموویه تی: (إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَغْرِيطٌ إِلَّا تَغْرِيطٌ عَلَى مَنْ لَمْ يَصِلْ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَفَتْ الصَّلَاةُ الْآخِرَى، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيَصَلِّهَا حِينَ يَنْقُبُ لَهَا، فَإِذَا كَانَ الْغَدُ فَلْيَصَلِّهَا عِنْدَ وَفَّاتِهَا) (أخرجه مسلم: ۱۵۹۴ واللفظ له، الترمذي: ۱۷۷، وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى: ۱۵۸۲، وابن ماجه: ۶۹۸).

واته: که مته ر خه می له خهوتندا نیه، به لکو که مته ر خه می (له بیدار ییدایه) له وه دایه که سیک کاتی نوژ کردن هاتوه، نه نجامی نادات تاکو کاتی نوژیک دی دئ، نجا نه گهر به کیکتان نه وه ی کرد، (نوژی له بیر چوو، یان له بهر خهوتن لئی فهوتا) با هه ر کات هاته وه یادی بیکات، سه بیتش با له کاتی خویدا بیکات.

ههروه ها پیغه مبهری ﷺ فرموویه تی: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً، فَلْيَصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كُفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ) (أخرجه البخاري: ۵۷۲، ومسلم: ۶۸۴، وأبو داود: ۴۴۲، والترمذي: ۱۷۸، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۶۹۵) واته: هه ر که سیک نوژیک ی له بیر چوو، با کاتیک هاته وه یادی بیکات، ته نیا نه وه که فارهت و سه رانه وه که یه تی.

۳- تیکرای زانایان له سهر نه و هوش یه کده ننگن که ههر که سیک له پرووی:

ا- خو به زلکری (کبر).

ب- یان به سووک تهماشا کردن (استخفاف).

ج- یان بیریزی پیکردن (إهانة).

د- یاخود پروا پینه بوون (جعود).

ه- یاخود پشتکوی خستن و گرنگی پینه دان (الإعراض والإهمال) هوه، نویتکی نه کرد، یان ده یکردو وازی لیهینا، نه وه له ههر کام لهو حاله تانه دا، به کافر له قه لم دهر دی و له ناین دهرده چی، چونکه ههر کام لهو رهفتارانه، ته نیاو له خودی خوشیاند ا نینسانیان پن کافر ده بی، چ جای نویت نه کردنیشان ناوخته بی و بیتنه سهر باریان، لهو باره شه وه ده کری زور به لگه بهیترینه وه، یه کیک له وانه:

خوا ده فره رموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة، یاد بکوه! کاتیک به فرشته کامان فره رموو: کرنووش بو نادهم بهرن، همه موویان کرنووشیان برد جکه له نیلیس، ناماده نه بوو، خوی به زلکرت و له کافران بوو.

هروه ها له باره ی به کهم تهماشا کردن و گالته پیکردنی دین به گشتی و به تابه تی نویت هوه، خوی کار به چی له سووره تی (المائدة) دا ده فره رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ حُرُوفًا وَلِغَاً مِنَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْكَافَرُ أُولِيَاءُ ۚ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (٧) ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا حُرُوفًا وَلِغَاً ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (٨) هاته: نه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه! نه وانه ی نایننه که تان به گالته ده گرن و یاری وگه مه ی پنده کهن و، له وانه ی که له پیش تیهو کتیبیان پیدراوه، له کافره کان به دؤست مه گرن و، پاریز له خوا بکهن نه گهر پروادارن، کاتیک بانک ده کهن بو نویت، گالته ی پنده کهن و به گه مه ی ده گرن، له بهر نه وه ی نافامن.

٤- تیکرای زانیان و پیشه‌وایان له‌سەر ئەوە یە کەدەنگن، کە پێوستە بابای نوێژنە کەر، یان نوێژ چۆنەر، سزا بدری، بە‌لام له‌سەر چۆنیه‌تیی سزادانه‌کە‌ی، رایان جیا‌یه، دوا‌ی ئە‌وه‌ی له‌سەر ئە‌وه پێک‌هاتوون کە بابای نوێژنە‌کەر ئە‌گەر نوێژ نە‌کردنه‌کە‌ی به‌ جوړتیک بێ، پیتی له‌ ئاین ده‌ریجێ، پێوسته‌ سزای کافر بوون و له‌ دین هه‌لگه‌ران‌وه‌ی به‌سه‌ردا بچه‌سی‌تێ.

هەر کام له مالیک و شافعی و نه‌حمەد دەلێن: نه‌گەر به هۆی ته‌نبه‌لیی و ته‌وه‌زه‌لییه‌وه‌ بوو، ده‌بی پاش دلاوی په‌شیمان بوونه‌وه‌ لێکردن (استتابه) بکوژری، ئنجا مالیک و شافعی ده‌لێن: ده‌بی نوێزی له‌سه‌ر بکړی و له‌ گوێستانی مسوولمانان دا بنێژری.

به لثم نه محمد ده لیت: چونکه به موته قبی نویژ نه کړدن مروؤی پټی کافر ده بی، نابټی نویژی له سر بکړی و له گوږستانی مسولمانان دا بنیژری، نه بوو حنیفه ش ده لی: نابټی بکوړی، به لکو چه پس ده کړی و نه شک نه چه ده دری، هه تا دټه ژرباری شهرع و نویژه کانی ده کات.

من نهو راپه‌ی نه‌بوو چه‌نیفهم پتی به‌هیزتره له پووی به‌لگه‌وه، چونکه نه‌زانراوه پتغه‌مه‌ره ﷺ که‌سی له‌سه‌ر نوێژ نه‌کردن کوشتی، به‌لکو فه‌رموو‌یه‌تی: به‌ دلم دادی نه‌وانه‌ی که‌ نایه‌ن بو‌ نوێژ، که‌سیک له‌ شویتی خۆم دابیتیم نوێژ بکات بو‌ مسؤل‌مانان و، بجم ماله‌کانیان به‌سه‌ردا بسووتیتیم^(۱)، به‌لام شه‌وی نه‌کردوه.

(١) صحيح البخاري: كِتَابُ الْأَحْكَامِ بَابُ إِخْرَاجِ الْغُصُومِ وَأَهْلِ الرِّيبِ مِنَ الْبُيُوتِ، رقم: ٧٢٢٤.

هه لَبَه تَه زانایان هه موو له سهر نهوه یه کده نکن، که که سیک له نهجامی بیرواییدا نوئژ نه کات، پتی کافر ده بی، به لام که سیک بلتی، پروام پتی هه یه، به لام له بهر ته نه لپی نایکهم، له سهر نهوه زانایان راجیایان هه یه، که خسته پرووی نهوه ش پتویستی به باستیکی سهر به خو دکات، که من له سهر چاوهی ناوبراودا، پانتایه کی باشم بو ته رخان کردوه، بویه لیره نامه وی هه لپرووژیم، گرنگ نهوه یه نوئژ نه کردن، زور زور شتیکی مه ترسییداره، به لام به ته نکید له شویتیکه وه بو شویتیک، له که سیکه وه بو که سیک، له حالیکه وه بو حالیک، ده گوژی، بویه ش زانایان لهو باره وه راجیایان هه یه.

پنجهم: بهرپا کردنی نوئژ (إقامة الصلاة) چیه و چونه؟

خوای زانوو شاره زانایان هه هه جارنگ باسی نوئژ کردنی کردنی له قورئاندا، ته نیا یه که جوړه ته عبیری به کاره یئاوه، که بریتیه له بهرپا کردن (إقامة)، (أَقِمُوا الصَّلَاةَ، يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ، أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَقِمُوا الصَّلَاةَ)، که وشه ناوبراو، به هه موو به کاره یئاوه، په نجا (۵۰) جار له قورئاندا هاتوه، که واته ده بی سهرنج بدهین و بزاین نوئژ بهرپا کردن (إقامة الصلاة) چیه و؟ بوجهی نهو جوړه ته عبیره به کاره یئاوه؟

(راغب الأصفهانی) له کتبه ناوداره کهی خوای (مفردات ألفاظ القرآن) دا له باره ی وشه ی (إقامة الصلاة) وهو گوته ویه تی: (وَإِقَامَةُ الشَّيْءِ تَوْفِيَةً حَقَّهُ، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَالْزَكَاةَ﴾ ٢٤٠) أي، توفون حَقُّوهُمَا بِالْعِلْمِ وَالْعَقْلِ، وَلَمْ يَأْمُرْ تَعَالَىٰ بِالصَّلَاةِ حِينَئِذٍ مَا أَمَرَ، وَلَا مَدَحَ بِهِ حِينَئِذٍ مَا مَدَحَ، إِلَّا بِلَفْظِ الْإِقَامَةِ، تَنبِيْهُاً عَلَىٰ أَنَّ الْمَقْصُودَ مِنْهَا تَوْفِيَةُ شَرَايِطِهَا لِلْإِنْيَانِ بِهَيْئَتِهَا^(١).

واته: نيقامه ی هه شتیک بریتیه له وهی که مافی خوای پیدری، که خوا به خاودن کتبه کانی فه رموه: بلتی نهی خاوهن کتبه کان! له سهر هیهچ نین هه تاکو

تەوہات و ئىنجىل بەرپا دەكەن، واتە: مافى خۇيانيان پى دەدەن لە پرووى زانىارىي و كەردەوہو، خواى زانا ھەر كاتىك فەرمانى بە نوێژ كەردى، ھەر كاتىك مەدحى كەردى، تەنیا بە بێژەي (إقامة) باسكردوہ، ھەك ئاگادار كەردنەوہ، كە گەنگ نەوہيە مەرەجەكانى تىدا جىيەجى بگرتىن، نەك تەنیا كەردەوہ پۆلەتییەكانى.

كەواتە: (إقامة الصلاة) بەرپاكردنى نوێژ يانى: بە جەيھتەننى بە شىوہەكى وا كە خوا فەرمانى پىكردوہو پى رازىيەو، ئەو ئامانج و مەبەستانەي تىدا پەچاوا كراون، بىنە دى، ديارە ئەويش بە بى ھىنانە دى ماف و مەرەجە پۆلەتییى و دەروونیيەكانى، مسۆگەر نابى.

ئایا حىكمەتى بەكارھىنانى ئەو جۆرە تەعبىرە چىيە؟

بىگومان تىرو تەواترىن ھالەتى ھەر شتىك، ھالەتى پادەستايەتى و لە ھالەتى وەستان دا، لە ھەمووى زياتر و چاكتەر ھەقىقەت و سىماي ئەو شتە دەردەكەوئى و دەبىرتى، بۆ وینە:

جەستەي ئىنسان لە كاتى پادەستان (قيام)دا، ھەر كام لە نەندامەكانى لە شۆنى سروشتىي خۇياندا جىگىر دەبن و، ھەر كامىكيان چاكتەر دەتوانى ئەو نەركەي پى سىپىرداوە، ئەنجامى بدات و، خۇيان چۆن ئاوا دەربكەون و بىيىرتى، وەختىك مەوۇف پادەوہستى، سەرى لە سەرووى جەستەوہ دەبى، جەستە لەسەر بىرپەدەكانى پشت دەوہستى، ھەمووشيان لەسەر ھەردوو لاقەكان پادەوہستى، دەمارەكانى ھەستكردن و جوولاندن بە ئاسانىي فەرمان ھەردەگەرن و ھەوآل دەنێرن، چاواو گوئى و دەست و لاق بۆ ھەر جىيەكى بيانەوئى، بە ئاسانىي پرووى تىدەكەن، ئىنسان لە كاتى پادەستاندا لە تەواوترىن دیمەندا خۆى دەبىنى، چونكە عەقڵ و ھۆشى كە مەزترىن و بەرزترىن شتە لە مەوۇفدا، لە كاتى پادەستاندا لە سەرووى لەشەوہ دەبى، عەقڵ كە زۆر پەيوەندىي راستەوخۆي ھەيە بە مەشكەوہ، ئىجا دواى عەقڵ، دآ دى، كە كانگای سۆزو عاتىفەيە، وىپراي ئەوہي كە ترومپاي

دابه شکردنی خوینه به سهر هم موو جه سته د، نه ویش له خوار عه قلّه وه قه رار ده گری، که واته: ده بی دل له ژیر فرمانی عه قلدا بی و، به پی فرمانی عه قل، فلان شت بو و فلان شت نه و، نهو شته بخو و نهو شته نه خو، به ره نه مایه بچی و به ره نه ولایه نه چی، تنجا دل له سه رووی گه دوه قه رار ده گری، که گه ده عه مباری خوراک و بژیوه، پاشان ورگ و گه ده ش له سه رووی داو تنه وه، که کانگای ناره زووی جینسیه، که واته: پیوسته ینسان له کاتی پاوه ستاندا، نه ندام و هیزه ده روونیه کانی چو ن ریز ده بن، له هه لسو که وتی ژیانیشدا هه روا بن، عه قل و هوش ده م راستی بی، به دل و ده روون پالپشتی بریارو نه خشه کانی عه قل بکات و، گه ده له خزمهت می شک و دل و ده روونیدا بی، نه ک به پیچه وانه وه، هیزی جینسیش کاریک نه کات، پیچه وانه ی عه قل و بهر ژه وندنی گه دوه جه سته بی، تنجا هه روک چو ن تیرو ته وایی جه سته له کاتی پاوه ستانی دا ده ده که و، واته: له حالیکدا که له باری سروشتی خوا کردیدا قه رار ده گری، نوژی تیرو ته واوو کاملیش، نهو نوژی ده که راست پابگیری و، بهو شیوه و چو نه تیبه شه رعیبه بهر ژه بیر، که خوی کار به جی و دادگر ﷻ فرمانی پیکردوه.

که واته: بهر پاکردنی نوژ: جیه جی کردنی نوژ، بهو شیوه به که خوا فهرمووی ته و، بهو شیوه به که پیغه مبه ر ﷻ کردووی ته، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷻ که نوژی کردوه له بهر چاوی هاو دلانی (خوا لیان رازی بی)، به لای که موه دوو جار ان له سهر مین بهر نوژی کردوه، فهرمووی ته: (صَلُّواْ گما رَأَيْتُمْوَنِيْ اَصْلٰی)، (اخرجه: البخاری: ۷۸۵، ومسلم: ۶۷۴، عن مالک بن العَوْنِیْ رَضِیَ اللّٰه عَنْه) واته: نوژ بکه ن وه ک چو ن متان بینی نوژم کرد، تنجا با له و باره وه چهنده قیک له فهرماشته کانی پیغه مبه ر ﷻ بینین:

۱- نهم ده قه یان له هه موویان گشتگیرتره، که له کتیه کانی سونه تدا به: (حَدِیْثُ الْمُبَشِّرِ صَلَٰتُهُ)، فهرمووده ی نهو که سه ی نوژ ده کی باش نه کرد، ها توه:

اعَنْ اَيُّ هُرَيْرَةٍ، اَنْ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ الْمَسْجِدَ؛ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَرَأَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْهِ السَّلَامَ؛ فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تَصَلِّ، فَصَلَّى، ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تَصَلِّ ثَلَاثًا فَقَالَ: وَاللَّيْلِ بِعَثْكَ بِالْعَقِّ مَا أُحْسِنُ غَيْرُهُ، فَعَلَّمَنِي قَالَ: إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكُنْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَغْتَدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ اَلْعَلَّ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا } (أخرجه البخاري: ۷۵۷، ومسلم: ۳۹۷) واته:

نه‌بوو هوږه‌ږه (خوا لټی پازی بڼ) ده‌گپړته‌وه ده‌لټی: پټ‌غهمبه‌ر ﷺ روژنیک هاته مزگه‌وت، له مزگه‌وت به‌ژورور که‌وت، پیاوټ‌کیش هات نوږزۍ کرد، دواپی هات سه‌لامی له پټ‌غهمبه‌ر ﷺ کرد، نه‌ویش پیی فهرموو: بگه‌ږیوه نوږزه‌که‌ت بکه، چونکه تُو نوږزت نه‌کرد، گه‌ږایه‌وه نوږزۍ کرد و‌ک پټ‌شتر، دووباره هاته‌وه‌وه سه‌لامی له پټ‌غهمبه‌ر ﷺ کرد، نه‌ویش دووباره فهرمووی: بچووه نوږزه‌که‌ت بکه، چونکه تُو نوږزت نه‌کرد، ستۍ جارار (وای پټۍ فهرموو)، کابرا گوتی: سوښند به‌و که‌سه‌ی توۍ به‌ه‌ق پ‌ه‌وانه‌ه‌ کردوه، له‌وه چاک‌تر که‌کردم نایزانم، فټ‌رم بکه، پټ‌غهمبه‌ر ﷺ فهرمووی: نه‌گه‌ر بُو نوږزۍ هه‌ل‌سای (الله اکبر) بکه (واته: نیه‌ت بټنه)، دواپی نه‌و‌ندده‌ی که‌له‌ه‌ قورن‌ان بوټ‌ ناسانه بی‌غوښته‌وه (مه‌به‌ست پیی سووړه‌تی فاتحه‌یه به‌ږای ژوربه‌ی زانایان، چونکه هه‌موو که‌س ده‌توانی سووړه‌تی فاتحه‌یه له‌به‌ر بکات)، دواپی بچوۍ پ‌کوو‌ع هه‌تاکو نارام ده‌گری له‌ه‌ پ‌کوو‌ع دا، دواپی هه‌ل‌سه‌وه‌ه‌ تاکو ته‌واو هه‌ل‌ده‌سته‌وه‌و نارام ده‌گری‌ه‌وه، دواپی سه‌جده‌ به‌ره‌ تاکو له‌سه‌جده‌ بردنه‌که‌ت‌دا نارام ده‌گری، دواپی هه‌ل‌سه‌وه‌ه‌ تاکو له‌ه‌ دانیشه‌که‌ی یتوان هه‌ردوو سه‌جده‌کان دا نارام ده‌گری، دواپی دووباره سه‌جده‌ بیه‌وه‌ تاکو نارام ده‌گری له‌سه‌جده‌که‌ت‌دا، دواپی به‌و شی‌وه‌یه بکه له‌ه‌ه‌موو (ږکانه‌کانی) نوږزه‌که‌ت‌دا، له‌ه‌ پ‌یوایه‌ټیکۍ موس‌لیم دا هاته‌وه: نه‌گه‌ر هه‌ل‌سای بُو نوږزۍ، ده‌ست‌نوږزۍکی چاک بگړه، دواپی روو بکه قبیل‌ه‌و (الله اکبر) بکه‌و، نوږزۍ دابه‌سته.

۲- ھەر ۵ ھەروەھا پىغەمبەر ﷺ دەفەرموی: **اَلَيْسَتْ هِيَ قَوْمٌ يَرْفَعُونَ اَبْصَارَهُمْ اِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ، اَوْ لَا تَرْجِعْ اِلَيْهِمْ** (أخرجه مسلم: ۴۲۸، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَاَتَهُ: كَهَ سَانِيكَ كَهَ چاو بەرز دەكەنەو ھەر ۵ سەرى (لە نۆتو نوێژدا)، یان واز دیتن، یاخود چاویان بۆ لایان ناگەڕێتەو ۵ واته: خوا سزایان دەدات و کوێریان دەكات، یاخود گوناھى ئەو ھە كە لە نوێژدا سەر بەرز دەكەنەو، بە ئەندازەى چاو كوێر بوونە.

۳- پىغەمبەر ﷺ لە ۵ ھەلەمى كە سێكدان كە ھەربارەى ئاوردانەو ھە لە نوێژدا پرسىارى لىكردو ھەرموویەتى: **(هُوَ اخْتِلَافٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ)** (أخرجه البخاري: ۷۱۸، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، ھەرموویەتى: ئەو ھەلەمى كە شەیتان لە نوێژى بەندە دەیدزى (كاتىك كە ئاورد دەداتەو).

ھەلەمى كە پىشتریش ئەو ئایەتە موبارەكەمان ھێناو: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ① **الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ** ②، ھەروەھا ئەو ئایەتەشمان ھێنا كە دەفەرموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ③ **الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ** ④، ھەلەمى كە.

۴- ھەر ۵ ھەروەھا پىغەمبەر ﷺ دەفەرموی: **(لَا صَلَاةَ بِعَصْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا وَهُوَ يَدَافِعُهُ الْأَخْبَثَانِ)** (أخرجه مسلم: ۵۶۰، وأبو داود: ۸۹، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) واته: نوێژ كردن نە لە كاتىك دا كە خواردن ئامادەى، ھەروەھا كاتىك كە دوو شتە پىسەكان مەرووف نەنگاوەكەن (۵ واته: مەزو پىسایى).

شەشەم: چۆن نوێژ بەریادەکە؟

بەرزەن!

خوایشتیوان بێ ئیمە لە بیست و چوار بڕگەدا باسی چۆنیەتی ئەنجامدانی نوێژ دەکەین، کە بە پای زۆربە زانایان یازدە (١١) یان پایەن و، ئەوانی دیکەش یان فەرزن یان سونەتن.

هەلبەتە کە دەتین: چۆن نوێژ بەرپا دەکە؟ یانی: کاتی نوێژ هاتووە، دەستتۆزێت گرتووە بە پۆشاکیکی پاکەو، لە شوێنێکی پاک، بەرەو ڕووکە (قیبلە) وەستاوی (چونکە ئەوانە هەموویان مەرجه کانی نوێژن)، ئنجا دەچیە ئێو بەکەمین کاری نوێژو پایە یەکەمی نوێژەو، کە بریتیه لە:

١- نیەت هێنان:

نیازو مەبەست (نية) بریتیه لە بنچینهی هەر کارێک، وەک پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى** (آخرجه البخاري: ١، ومسلم: ١٩٠٧ عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه) واتە: کردووەکان بە پێی نیەت و نیازو مەبەستی مروۆف و، بۆ هەر مروۆفیک لە کردووەکە بەس ئەوە هەیه کە نیەتی لێهێناوە، واتە: بە پێی نیەتەکە کردووەکە بۆ حسابە.

زانایان هەموویان لەسەر ئەوە یەکدەنگن، کە شوێنی نیەت بریتیه لە دل، بۆیه هەر بە کورتیی دەتیم: ئەوانە ی پێیان وایە گوکردن (تلفظ) و دەربرینی بێژە نیەت، پێویستە، لە راستیدا نەک فەرز نیە، بەلکە سونەتیش نیەو، زۆربە زانایان بە داھێندراو (بدعة)ی دەزانن، چونکە نیەت کاری دلەو لە دلەو پەیدا دەبێ و هیچ پەيوەندیی بە زارو زمانەو نیە، ئەوەندە هەیه بۆ نیەت هێنانی هەج، زانایان لەسەر ئەوە یەکدەنگن کە دەبێ مروۆف دەنگی پێ بەرز بکاتەو، وەک درووشمیک کە دەلی: **(لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةً) يان (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ**

غُفْرَة) یان (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ حَجَّةٌ وَغُفْرَةٌ) نهوه هه لاوینردراوه که چه ج و عومره، نه تیان پی ده هیترئی له کاتی ئیحرام به ستندا، ده نگیان پی بهرز ده کرتنه وه، واته: به بیژه هه ده گوترئی، ویرای نه وهی که له دلدا هه هیه، به لام به ته نکید بو هه ر کارتیک له دلدا نهت و نیازو مه به سته که ناماده نه بی، یانی: نهو مرؤفه نه تی نه هیناه، نهجا بو پوژووگرتن، بو ده ستوئیز، بو غوسل، بو نوئیز و بو هه موو شتیک، به لام گوگردن و ده ربړینی بیژه ی نهت هینان، نهک هه ر فه پز نه، به لکو سونه تیش نهو پیغه مبه ر ﴿﴾ هه رگیز لی نه گپراوه ته وه بو نوئیز فهرموو بیستی: نه تم هیه نوئیزی نیوه پو ده که م چوار پکات، یان نوئیزی شیوان سی پکات، یان نه تم هیه به پوژوو ده بم، یان نه تم هیه ده سنوئیز ده گرم، یان نه تم هیه غوسل ده که م، له راستیدا نه وه هه مووی شه رعانان و زانایان په نگه بو ئیحتیات کردن وایانگوته، نه وهک خه لک نه توانی نهو شته به دلی خویدا بیئی، به لام نهو شتیکه زیاده یه و داهینراوه.

ناشلیین: هه ر که سیک بیژه ی نه تی گو (تلفظ) کرد، نه ته که ی دروست نه، مادام له دلیدا هه بی، نه وهی له دلیدا به، نه وه نه ته که به تی و، نه وهی به زمان ده یلی، زیاده یه، به لام نالین نهو زیاده یه نه ته که ی لی تیکده دات، به لام هه ر نه وهنده یه شتیکه زیاده ی کردوه.

۲- گوتی (الله اکبر):

دوای نه وهی به و جوړه ی گوترا، نیازو مه به سستی به رپاکردنی نوژه که ت له دل و میشتکندا ناماده ده که ی، نهجا نوئیز به گوتنی (الله اکبر) ده ست پینده کات، وهک پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرموو به تی: (اِقْتَاتِ الصَّلَاةَ الطَّهْوَرُ، وَتَغْرِمْهَا التَّكْبِيرُ، وَتَعْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ) (أخرجہ أحمد: ۱۰۰۶، وأبو داود: ۶۱۸، والترمذی: ۳، وابن ماجه: ۳۷۵ عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: کللی نوئیز پاک و خاوتنییه، (پاک و خاوتنیی له پووی جهسته وه، له پووی پوښاکه وه، له پووی شوینه وه) و چه رامکردنی نوئیز (به و واتیه که دوای

نهوهی نهو وشهیه ده‌لئی، هه‌موو شتیکت لئ قه‌دهغه ده‌بن، بریتیه له (الله اکبر)، (الله اکبر) پئی ده‌گوترئ: (تَعْرُفُ) واته: تۆ هه‌موو شتیکت له خۆت قه‌دهغه ده‌که‌ی و، به‌سه‌لامدانه‌وه نه‌وانه‌ی له نوێژدا له تۆ قه‌دهغه بوون (وهک قسه‌ کردن، خواردن، خواردنه‌وهو، شته‌کانی دیکه هه‌موویان) بۆ تۆ چه‌لآل ده‌بن.

۳- به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو ده‌ست، تا‌کو ئاستی گوێه‌کانت:

ده‌سته‌کانت به‌رزده‌که‌یه‌وه‌و سوننه‌ته په‌نجه‌ گه‌وره‌که‌ت له لای نه‌رمه‌ی گوێت بئ، ئەم‌ه‌ش ده‌گونجئ له کاتی گوێتی (الله اکبر) کاندای، ده‌شگونجئ پێش، یان دوا‌یی بئ، وه‌ک له (صحيح البخاري) دا هاتوه، واش با‌شتره له کاتی ده‌ست به‌رزکردنه‌وه‌که‌دا، په‌نجه‌کان نه‌ پێکه‌وه نووساو بن، نه زۆر بلا‌ویش بن، به‌ل‌کو ئاسایی بن.

ئنجای وه‌ک گوتمان: نه‌وه که ده‌بن ده‌سته‌کان به‌رز بکړینه‌وه له کاتی نیه‌ت هێناندا، له پێش، یان له‌کاتی نیه‌ت هێنانه‌که‌دا، یان له دوا‌ی، گرنگ نه‌وه‌یه پێکه‌وه بوونێکی عورفیی بیت.

۴- پۆنانی ده‌ستی راست له‌سه‌ر ده‌ستی چه‌پ:

نه‌ویش دیسان په‌کیکه له کرده‌وه‌کانی نوێژ، که زانیان له‌و باره‌وه راجیایان هه‌یه، که ئایا ده‌سته‌کان له‌سه‌ر سینگ بن، یاخود له‌ خوار سینگ، یان له‌سه‌ر ئێتوک، یان له‌ خوار ئێتوک؟ به‌ل‌کو راپه‌کی نیمام مالیک هه‌یه، شیعه‌ی دوا‌ژه ئیمامیش هه‌ر راپان وایه که هه‌ر ده‌ست نه‌گرتن سوننه‌ته، ئنجای مادام مالیک که نیمامی نه‌هلی مه‌دینه بووه، راپه‌کی وای هه‌بن، دیاره نه‌و راپه‌ش نه‌ه‌لێکی بووه‌و، په‌نگه پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌موو حا‌له‌ته‌کانی کردبن، بۆ نه‌وه‌ی بۆ نۆمه‌ته‌که‌ی ئاسان بئ.

۵- چاوپرینه شوینی کرنووش و ٲراوهستان به ملکه چیهوه:

وهك خواى پهروهردگار دهفه رموى: ﴿وَقَوْمًا لِلّٰهِ قَنِينٌ﴾ البقرة، به
ملکه چيى له خزمهت خوادا بوهستن، وا باشه لهو کاته دا که ئينسان نوزده کهى
داده بهستن، ته ماشاى شوینی کرنووش بر دنه کهى بکات، يا خود ته ماشاى پيش
خوى بکات به گشتيى و به ملکه چيهوه بوهستن.

۶- خویندنى دوعاى (الإستفتاح) :

ئهو دوعایانهى که هى دهستینگردنى نوٲزبان پنده ئین، که چهند دوعایه ک
ههن و وا باشه مروٲ له سه ره کیکیان خوى کورت هه ئنه هئینى و، هه ره جاره
یه کیکیان بخوینن، چونکه مادام هه موویان له پٲغه مه ره وهن ځ دياره هه موویان
سوننه تن، به لآم کوٲر دهنه وهى هه موویان پٲکه وه سوننه ت، نه، به لکو دهبى هه
جاره یه کیکیان بخوینن، بو وٲنه:

أ- (وَجْهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَمَخَاتِي وَمَخَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ، وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ) (أخرجه
مسلم: ۷۷۱ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

ب- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَعْمَدُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ) (أخرجه أبو داود:
۷۷۶، والترمذي: ۲۴۴، وابن ماجه: ۸۰۶، وابن خزيمة: ۴۷۰، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

ج- (اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) (أخرجه مسلم: ۱۳۸۶، عَنْ
ابْنِ عُمرَ، رضي الله عنه).

د- (اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا
كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ وَالْبَرَدِ) (أخرجه ابن
أبي شيبه: ۲۹۲۰، وأحمد: ۷۱۶۴، والبخاري: ۷۱۱، ومسلم: ۵۹۸، وأبو داود: ۷۸۱، والنسائي:
۶۰، وابن ماجه: ۸۰۵، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

۷- گوتی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) که به کورتی (استعاذه) ی پتده‌لین:

واته: دواي نه‌وه‌ی به‌کیک له دوعایه‌کانی کردنه‌وه‌ی، یان ده‌ست پتکردنی نویترت خویند، ئنجا (استعاذه) بکه، چونکه له لای زۆربه‌ی زانیان، له پکاتی به‌که‌م له پیش خویندنی فاتیه‌دا، سوننه‌ته، دیاره (استعاذه) ش به‌چهند ریزگه‌یه‌ک له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هاتوه:

ا/ (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) واته: په‌نا به‌خوا ده‌گرم له شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو.
ب/ (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ) (أخرجه أبو داود: ۷۷۵، وصححه الألبانی).

ج/ (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمْزِهِ وَنَفْثِهِ وَنَفْخِهِ) (أخرجه ابن أبي شبة: ۲۳۹۶، وأبو داود: ۷۶۴، وابن ماجه: ۸۰۷).

واته: په‌نا به‌خوا ده‌گرم له شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو، له خوخته‌وه‌ی و، فووی خو‌به‌زنگریی به‌به‌ردا کردنی و، شیعرى خراپ فیکردنی.

دیاره له‌و نویت‌زانه‌دا که په‌نهانیی (سړی)ن، یانی: فاتیه‌یان به‌ده‌نگی نزم تیدا ده‌خویندری، نه‌وه (استعاذه) ش به‌همان شیوه، به‌لام له‌و نویت‌زانه‌دا که تاشکرا (چهری)ین، به‌ده‌نگی به‌رز تییان دا ده‌خویندری، به‌لام زۆربه‌ی زانیان رایان وایه که (استعاذه) به‌ده‌نگی نزم بخویندری، به‌س شافیعی پای وایه که هه‌ردووک لا یه‌کسان، به‌لام بیگومان پای جه‌ماوهری زانیان به‌هیزتره.

۸- خویندنی سوپه‌تی فاتیه:

له‌و باره‌وه چهند فه‌رمایش‌تیکى پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ن، که به‌بی خویندنی فاتیه، نویت‌ه‌که به‌رناکه‌وئ، بو‌وینه:

ا/ (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِقَاتِعَةِ الْكِتَابِ) (أخرجه البخاري: ۷۲۳، ومسلم: ۳۹۴، عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ).

واته: هر که سیک فاتحه نه خوینتی، نوژده که ی بهرناکه وی.

ب/ (مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يقرأَ فِيهَا بِقَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَهُوَ خِدَاجٌ) (أخرجه أحمد: ۷۸۲۳، ومسلم: ۳۹۵، وأبو داود: ۸۲۱، والترمذي: ۲۹۵۳).

واته: هر که سیک نوژدیک بکات، فاتحه ی کتبی خوی تیدا نه خوینتی، نه وه ناته واوه.

زۆربه ی زانایان رایان وایه، که سووږه تی (الفاتحة) له هر پرکاتیک دا فهرزه، یان پایه یه.

به لām نه بوو حنیفه (خوا لئی خووش بن) پای وایه که خویندنی فاتحه به مه رج نه گیراوه، هر شویتیکی دیکه ی قورنن بخوینتی، هر دروسته، به لām پای زۆربه ی زانایان راسته و به لکه داره.

هه ندیکیشیان خویندنی فاتحه یان ته نیا له دوو، یان زۆربه ی پرکاته کاندایه به مه رج گرتوه.

به لām که سیک نه یوانی سووږه تی فاتحه قیربیت، ده بی به نه ندازه ی وی له سووږه تیکی دیکه بخوینتی، نه گهر نه وهشی هر بو نه کرا، با به نه ندازه ی سووږه تی فاتحه، نه م زیکرانه بخوینتی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْعَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

دیاره خویندنی فاتحه ش، هه روه ها خویندنی قورنانش به گشتی پژیسته به شینه بی بی و، له کۆتایی نایه ته کان دا بوهستی، مه گهر کۆتایی نایه تیک که دروست نه بی بوهستی، وه ک: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ① الماعون، نابی له وی بوهستی و، ده بی یه کسه ر بچه سه ر نایه تی دواتر: ﴿قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ② الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ③ الماعون، بو نه وه ی مانایه که ی هه له ده رنه چن.

۹. گوتی نامین له کوتایي سوورپه تی فاتیحه دا:

که بوخاریی و نه بووداوود وایان له پیغه مبه ره وه ﷺ هیناوه، نهو که سه که نویت ده کات تیمام بئ، یان مه موم بئ، پیوسته بئ: نامین، دیاره له نویته (چهر) یه کاند به دهنگی بهرزو، له نویته په نهانه کانشدا به دهنگی په نهان.

۱۰. هه لوهسته کردنی تیمام دواي گوتی نامین:

واته: دواي نه وهی تیمام ده لئ: نامین، ده بی هه لوهسته یه ک بکات و بوهستی، تاکو هه م بۆ خوی پشوویه ک بدات، هه م مه مومه کانش بتوانن سوورپه تی فاتیحه بخوینن، لهو باره وهش نه م دهقه دینن:

{عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ قَالَ: يَا بَنِي إِفْرَءُوا فِي سَكَنَةِ الْإِيمَانِ، فَإِنَّهُ لَا تِمُّ صَلَاةٌ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ} (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۳۰۷۴).

واته: هیشامی کوری عوروه له باوکی ده گپ یتمهوه (که ناموزگاریی کورپه کانی ده کرد)، گوتویه تی: پۆله کانم! کاتیک تیمام ده وهستی (له دواي سوورپه تی فاتیحه)، تیهو (سوورپه تی فاتیحه) بخوینن، چونکه هه ر که سیک سوورپه تی فاتیحه نه خوینن، نویته که ی بهرناکه وی.

نجا نایا مه رجه مه موم سوورپه تی فاتیحه بخوینن، یان نا؟ نایا خویندنی تیمام وه بری خویندنی مه مومه کان ده که وی، یان نا؟ لهو باره وه راجیایه که هه یه:

نه بوو حه نیفه پتی وایه خویندنی تیمام، وه بری وانیش ده که وی.

به لأم زۆربه ی زانایان ده لئ: نه خیر، به لکو مه رجه هه رکه سیک سوورپه تی فاتیحه له هه موو پکاته کاند بخوینن و، له راستیدا قسه ی زۆربه ی زانایانیش راسته، دواي نه وهی نهو هه موو فره مایشته ی پیغه مبه رمان ﷺ هینان، که هه ر که سیک سوورپه تی فاتیحه نه خوینن (واته: له هه موو پکاته کاند)، نویته که ی بهرناکه وی. به لأم پای ژماره یه کی زۆریش له زانایان وه ک هی (أبو حنیفة) یه^(۱).

(۱) پروهانه: مجموع الفتاوی لابن تیمیة، ج ۲۳، ص ۲۷۰، هه روه ها پروهانه: (فقه السنة المیسر).

١١- قورټان خویندنی پاش فاتحه:

له دواى سووږه تی فاتحه ش سوننه ته قورټان بخوینړی، نچا له نوټړی به یانی دا به زوړی وایوو که پڼغه مېر ﷺ قورټانی زیاتری خویندوه، بو وینه: جاری وا هه بووه سووږه تی (الواقعة) ی خویندوه، جاری وا هه بووه سووږه تی (ق) ی خویندوه، جاریش هه بووه به نندازه ی شه ست تابه تی له ږکاتیک یان له هه ردو ږکاته کاندې خویندوه، جاریش هه بووه که سووږه تیکى کور تی خویندوه، وهک سووږه تی (الزلزال)، هه روه ها له به یانی پوژى جومعه له ږکاتى په که مډا، سووږه تی (السجدة) ی خویندوه، له ږکاتى دووه مډا: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ ١ هى سووږه تی (الإنسان) ی خویندوه.

هه روه ها له نوټړی نیوه پوډا پڼغه مېر ﷺ له دوو ږکاتى په که مډا له پاش فاتحه، دوو سووږه تی ده خویند، له ږکاتى په که مډا زیاتری ده خویند له هى دووه م.

هه روه ها پڼغه مېر ﷺ دیسان له دوو ږکاتى په که مې ټیواره (عصر) دا پاش فاتحه، دوو سووږه تی خویندوون، په که مېشې درټر کرډوټه وه له هى دووه م^(١).

هه روه ها سووږه ته کورته کانی له نوټړی شتواندا ده خویند، به لام جاری وا هه بووه سووږه تی (محمد) ی له نوټړی شتواندا خویندوه، هه ندیک جاریش سووږه تی (الأعراف) ی له دوو ږکاتى په که مې نوټړی شتواندا ده خویند^(٢)، جاری واش هه بووه سووږه تی (الأنفال) ی له هه ردو ږکاته کانی شتوان دا خویندوه، وهک (الطبرانی) هتیاو یه تی.

به نسبت نوټړی خهوتنا نه وه، پڼغه مېر ﷺ له دوو ږکاتى په که مېدا سووږه ته نیوه نجیبه کورته کانی ده خویند، جاری واش هه بووه: ﴿وَالنَّاسِ وَصَفَهَا﴾

ج ١، ص ١٤٢، د عبدالله بن محمد المطلق.

(١) بوخاری و موسلیم هتیاو یانه.

(٢) بوخاری و موسلیم هتیاو یانه.

﴿الشَّمْسُ﴾ جاری واش هه‌بووه سووره‌تی (الإنشاق) ی خوئندوه: ﴿إِذَا أَلْمَأَزَّ﴾
 ﴿أَنْشَقَّتْ﴾ هه‌بووه سه‌جده‌شی بردوه.

۱۲- پکوع بردن:

پاش خوئندنی ثابته‌کان دوا ی سووره‌تی فاتحه، ئنجا هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ده‌کری،
 دوا یی (أَللهُ أَكْبَرُ) ده‌کری و پکوع ده‌بردری، پکوعیش نه‌ویه که ئنسان
 ئانیشکه‌کانی راست بکات و په‌نجه‌کانی به‌رهو قبیلهو، پشتی راست بکات به
 شیوه‌یه‌ک که پشته‌ملی له‌که‌ل پشتی دا یه‌ک ئاست بئ و ته‌خت بئ، ئنجا له
 کاتی پکوع بردنیشدا، مرؤف ده‌بئ له پکوعدا ئارام بگری و، له پکوعیشدا
 چه‌ند دوعایه‌ک هه‌ن وه‌ک:

أ- (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)، ب- يان (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِعَمْدِهِ)، ج- يان (سُبْحَ قُدُّوسَ رَبِّ
 الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)، د- هه‌روه‌ها: (أَللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ أَمِنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ،
 أَنْتَ رَبِّي، خَشَعْتُ سَمْعِي وَبَصَرِي وَدَمِي وَلَغَمِي وَعَظْمِي وَمُعْصِي لِي رَبِّ الْعَالَمِينَ)،
 هه‌روه‌ها کۆمه‌ئیک دوعای دیکه‌ش هه‌ن.

۱۳- هه‌ئسانه‌وه له پکوع که پیکبونه‌وه (اعتدال) ی پتده‌ئین:

له کاتی هه‌ئسانه‌وه‌دا ده‌گوتری: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ عَمِدَ)، ئنجا دوا ی پشت
 راستکردنه‌وه، ده‌گوتری: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)، يان (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ)، جاری وا
 هه‌بووه نه‌وه‌شی خراوه‌ته‌سه‌ر: (مِثْلَ السَّحَابَاتِ وَمِثْلَ الْأَرْضِ وَمِثْلَ مَا بَيْنَهُمَا
 وَمِثْلَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ) (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۱۰۹۶)، دیارد له هه‌ئسانه‌وه له
 پکوعیش دا، مرؤف پتویسته‌ ئارام بگری.

۱۴- کړنووش بردن (السجود):

ئنجا (أَللهُ أَكْبَرُ) ده‌کری و مرؤف ده‌چپته‌سه‌جده، چۆنیه‌تی کړنووش بردنیش
 نه‌ویه: که له دوا ی گوتی: (أَللهُ أَكْبَرُ) هه‌ردوو ده‌سته‌کانت له ته‌نیشه‌کانت

دوور بغموه، نجا سه جده ببه، دهگونجن سهره تا هردوو نه ژنوت و هردوو له په دهستت بخره سهر زهوی، که نهوه پای ژوربه و جهماوهری زانایانه، یاخود هردوو دهستت، پاشان دوو نه ژنویه کانت له سهر زهوی دابنیتی، نهوهش پای هه نديکانه، پتويسته له کاتی سه جده بردندا، جهوت نه نداسی مروف له سهر زهوی بن: نيوچه وانی، هردوو له په دهستی، هردوو نه ژنوی، هردوو سینگی پتی، له کاتی سه جده بردنیشدا کومه لیک زیکر ده خوینترن، بو وینه: أ- (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، ب- یاخود: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِعَمْدِهِ)، ج- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِعَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)، ههروه ها کومه لیک زیکری دیکه هه، که وا باشه مروف هه رجاره په کیکیان بخوینتی، نهک ته نیا له سهر په کیکیان بهرده وام بی.

۱۵- هه لسانه وه له کړنووشی په کهم و دانیشتی نتوان کړنووشی په کهم و دووهم:

نه میس که پتی ده گوتری: (جَلَسَتْ الْإِسْرَاعَةُ) واته: دانیشتی پشوودان، پتويسته مروف نارامی تیدا بکری، لهو کاته شدا چهنه زیکریک دیار ییکراون، په کیکی له وانه: (رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَاهْدِنِي) (اُخْرِجْهُ أَحْمَد: ۲۸۹۷، وأبو داود: ۱۵۱۶، وابن ماجه: ۳۸۱۴، وغيرهما، واللفظ لأحمد).

۱۶- کړنووش بردنی دووهم:

دواپی (أَلله أكبر) ده کړی و، سه جدهی دووهم ده بردنی، وهک سه جدهی په کهم.

۱۷- هه لسانه وه دواپی کړنووشی دووهم:

له دواپی هه لسانه وه له کړنووشی دووهم، به شیک له زانایان پشان وایه دانیشتنیک هه په پتی ده گوتری: پشوودان (جَلَسَتْ الْإِسْرَاعَةُ)، به لام هه نديک له زانایانی دیکه که من پای نهوهی دووهم پتی په سنده، نهوهیه که نهوه بو که سیکه، نه توانی په کسر هه لسیته وه، به لام که سیکش دابنیشیت، ناسایه و بواری تیدا هه په.

١٨- پکاتی دووهم:

پکاتی دووهمیش ههروهک پکاتی یه کهم دهخوینرئ، نهونده ههیه دوعای (الإستفتاح) ناخوینرئ، به لکو به پای زۆربهی زانایان، وا باشه: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) یش نهخوینرئ له پیش فاتحه وه.

١٩- ته حیاتی یه کهم:

زۆربهی زانایان ته حیاتی یه کهم به سوننهت داده نین، نه گهر نوێزه که دوو ته حیاتی بئ، واته: سن یان چوار پکاتی بئ، به لām نه گهر هه ر یک ته حیاتی بئ وهک نوێزی به یانی، نه وه ته حیاتی فه رزه، هه لبه ته له سه ر ته حیاتی و وته کانی که تیدا ده گوترن، ماناو مه به سه تکانیان، قسه زۆرن.

٢٠- هه لسانه وه بۆ پکاتی سیه م و چواره م:

دوای نه وهی که به و شیویهی باسکرا، پکاتی یه کهم و دووهم ده کرین، نجا بۆ پکاتی سیه م و، دوای سیه میش بۆ چواره م، نه گهر چوار پکاتی بئ، هه لده ستینه وه.

٢١- ته حیاتی کو تایی:

نه میش هه روهک ته حیاتی یه کهمه، له گه ل چه ند جیاوازییه ک وهک:

أ- له ته حیاتی یه کهمدا سوننه ته مرو ف به (افتراش) دابنیشئ. واته: له سه ر پتی چه پی دابنیشئ و، سینگی پتی راستی له زه وی بچه قینئ، به لām له ته حیاتی دووهمدا، جگه له نه بوو هه نقه، زۆربهی زانایان رایان وایه که به شیوهی (تَوَكَّلْ) دابنیشئ، نه ویش نه وهیه که پتی چه پی له لای راستیه وه تبه رتئ و، نه وی دیکه یان بچه قینئ و له سه ر سمتی چه پی دابنیشئ.

ب- هه روهدا جه ماوه ری زانایان رایان وایه، که سه له واتدان له سه ر پتغمه به ر ﷻ له ته حیاتی یه کهمدا سوننه ت نه، به لām شافیهییه کان پتیا وایه ته نیا کوتئ: (اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ) سوننه ته، هه نديکيشيان ده لَين: سه لآوه ته که به ته وایي سوننه ته، به لآم رای نه وانی دیکه به هیزتره.

ج- جباوازییه کی دیکه یان نه وهیه، که تیکرای زانایان رایان وایه، سوننه ته چهند دوعایه ک بخویند پین له ته حیاتی کو تایی دا، پاشان سه لآم بدریته وه، به لآم له ته حیاتی یه که مدا، دوعا کردن سوننه ت نه.

۲۲- خویندنی دوعای قونووت له نوژی به یانی دا:

له و باره وه زانایان چهند رایه کیان هه ن:

أ- هه نديکيان ده لَين: دروست نه دوعای (قنوت) بخویندری، هه رچه نده کاتی خو ی پیغه مبه ر ﷺ خویندوویه تی، به لآم دوا یی وازی لیته ناوه، که واته: نه سخ کراوه ته وه، نه مه رای نه بوو هه نیفه و ژماره یه کی دیکه یه له زانایانی عیراق.

ب- رای دووهم نه وهیه ده لَين: سوننه ته له نوژی به یانیان دا بخوینری، له کاتی ئاسایدا و له کاتی ئاسایی دا وک جهنگ، یان هه ره به لآو گرفتارییه کی دیکه، دروسته که له هه ر پینج نوژه فه رزه کاند بخویندری.

ج- رای سینه م ده لَين: ته نیا له کاتی پروودانی به لآو گرفتاری گشتیدا، سوننه ته (قنوت) بخوینری، نه ویش له کو تایی هه ر پینج نوژه فه رزه کاند

هه لَته واپنده چن نه و رایه که ده لَين: (قنوت) ته نیا له نوژی به یانیدا هه یه، نه و دیان له رایه کانی دیکه به هیزتر بی، هه رچه نده (ابن القیم) ده لَين: پیغه مبه ر ﷺ که لَی گیر دراوه ته وه: (مَا زَالَ يَفْقُثُ فِي الْغُبْرِ) بهس نه وه بووه که پیغه مبه ر ﷺ له نوژی به یانیدا زور له خزمه ت خوا دا ماوه ته وه و قورانی زوری خویندوه، مه به سه ته که نه وهیه، نه ک مه به سه ت پتی خویندنی دوعای (قنوت) بی.

رایه که ی (ابن القیم) یش لیره دا زور به دلّه وه ده نووسی.

۲۳- سه لامدانه وه:

دوایی که هه موو کرده وه کانی نوێژ تهواو ده بن، تنجا نینسان سه لام له لای راستی و تنجا له لای چه پی ده داته وهو، نهو ده قه ش له و باره هاتهو:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، حَتَّى يَرَى بَيَاضَ غَدِهِ} (أخرجه: ۳۶۹۹، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم).

عه بدوللای کوپی مه سهوود خوا لیتی رازی بن، ده لتی: پێغه مبه ر ﷺ دوایی سلّوی له لای راستی ده دایه وه، سلّوی له لای چه پی ده دایه وه، هه تاکو سپیای پوومه تی (که سلّوی راستی ده دایه وه، له لای چه پیه وه پوومه ق راستی دیار ده بوو و، که سلّوی لای چه پی ده دایه وه، پوومه تی چه پی له لای راسته دیار ده بوو، واته: تهواو ملی ده سووران).

۲۴- زیکره کانی دوای نوێژه هه رزه کان:

چه ند زیکرێک هاتوون، و په سنده دوای نه وهی مرۆف له نوێژه هه رزه کان تهواو ده بی، چه ند زیکرێک بخوینتی، به لام زیکره کان زیاتر به دهنگی کپ و له به رخویه وه، نه ک به کوپس و به دهنگی به رز، هه رچه نه ده ندیک له زانیانی ش بۆ فێرکردنی مسوولمانان به دروستیان داناهه، به لام دوای نه وهی فێر بوون، نه صلّ نه وهیه زیکره کان و ویرده کان له به رخویه وه بیانخوینتی و، به دهنگی کپ هه ر که سه بۆ خووی به ته نیا، بۆ وینه:

أ/ سَن جَار (أستغفر الله) کردن، پێغه مبه ر ﷺ عاده تی وابوووه دوای نه وهی سه لامی داوه ته وه، سَن جَاران ده یفه رموو: (أستغفر الله)^(۱).

ب/ {اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} رواه مسلم: ۵۹۱..

ج/ (اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ وَحَسَنِ عِبَادَتِكَ) رواه أحمد وأبو داود والنسائي وابن خزيمة وابن حبان والحاكم.

د/ (إِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْعَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النُّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٥٩٤).

هـ/ (إِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْعَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُغْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) (أَخْرَجَهُ: الْبَغَارِيُّ: ٨٤٤، وَمُسْلِمٌ: ٥٩٣).

و/ گوئی: سی و سی (سبعان الله) و سی و سی (الحمد الله) و سی و سی (الله أكبر)، جاری سدهمین: (إِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْعَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨٨٢٠، وَمُسْلِمٌ: ٥٩٧، وَابْنُ حِبَّانَ: ٢٠١٦)، ده گونج زیکری دیکش بخویرین، به لأم به نسبت دعاوه له دواى نوژنه فهرزه کانه وه، نایا سوننه ته، یان نا؟ له راستییدا دعا کردن بهو واتایه که ده ست بهر زیکریته وهو به کورس دعا بکری، یان به ته نایا دعا بکری، نالین: دروست نیه، به لأم پیغه مبهر ښه نه یکرده به عاده ت که لهو حالته دا بهو شیوه یه دعا بکات و بیکاته عاده تیک، به لأم نه گهر جار جار مرویش له دواى نوژنی فهرز دعا بکات ناساییه.

که واته: پایهو فهرز دکانی نوژ، ده توانین بلین: نهم یازده یه ن به دواى په کدا:

په ک: نیه ت هینان.

دوو: گوئى (الله أكبر).

(١) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي ذِكْرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَعَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَطُلِقَ ثَمَنَةٌ وَتَسْعُونَ، وَقَالَ تَمَامُ الْيَمَانَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْعَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ بَيْتِ الْبَحْرِ»).

سَی: نوێژ دابه‌ستن.

چوار: بە پێوە ڕاوه‌ستان لە نوێژی فەرزدا بۆ خۆتەندنی فاتیحە.

پێنج: خۆتەندنی سوورەتی فاتیحە لە هەر ڕکاتیکدا.

شەش: ڕکوع بردن و ئارام تێداگرتنی.

هەوت: هەڵسانەوه‌ی دوا‌ی ڕکوع و ڕاستبوونەوه‌و ئارام گرتن.

هەشت: دووچار کړنووش بردن و ئارام تێدا گرتنی.

نۆ: دانیشتن لە نێوان دوو کړنووشەکانداو ئارام تێدا گرتنیان.

دە: دانیشتن بۆ خۆتەندنی تەحییاتی کۆتایی.

یازدە: سەلام دانەوه‌ی یەكەم.

ڕیزکردنی پایەو فەرزەکان بەو جۆرەن کە باسکران، ئەوه‌ش کە دەمێنێتەوه‌، سوننەتەکانی نوێژن.

هەوتەم: بەرھەمەکانی نوێژ بەرپا کردن

دەگونجی زۆر شت لە بارە‌ی بەرھەمەکانی نوێژ بەرپاکردنەوه‌ بۆتین، کە من لە سێزدە خاڵدا کورتەم کردوونەوه‌:

١- یەكەم بەرھەمی نوێژ، بریتیه‌ لە پەیمان نوێژکردنەوه‌:

کاتیك بابای نوێژكەر لە هەموو ڕکاتیک‌ی نوێژەكەیدا، ڕوو لە خ‌وای پەرورەدگارو بەخ‌شندە‌ی دەکات و پێی دەفەرموێ: ﴿يَاكَ تَبَّهٖ وَيَاكَ نَسْتَعِيْٓثُ﴾ الفاتحة، بەس تۆ دەپەرستین و یارمەتی تەنیا لە تۆ دەخوازین، هەر‌وه‌ها کاتیك ڕوو بە پەرورەدگاری دەفەرموێ: ﴿اَعِيْذًا اَلِيْزَطُ اَلْاَسْتَعِيْٓثُ﴾ الفاتحة، بمانخە سەر ڕێی راست، مانای وایە پەیمان لەگە‌ڵ خ‌وادا تازه‌ دەکاتەوه‌، کەواتە یەكەمین بەرھەمی نوێژ، بریتیه‌ لە پەیمان تازه‌ کردنەوه‌ لەگە‌ڵ خ‌وادا.

۲- دَلَّ وَ دَهْرُوون پِروون بوونه وه و گه شبوونه وه:

خوای په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿الْأَلَا يَنْصُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۱۱) ﴿الرعد، واته: ناگدار بن! به یادی خوا دلان نارام ده گرن، ئوخژنیان بو دئ، له راستیدا نامانجی سهره کیی نوئزیش، بریتیه له یادی خوا، وهک له سووړه تی (طه) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (۱۱) ﴿طه، واته: نوئز بهرپا بکه بو یادی من، بویه نوئزیک که ئینسان نه زانئ چی تیدا ده لئ، له خزمهت کیدا وه ستاوه و، یادی خوای تیدا نه کات، که له شیکې بئ پووه و.

۳- ئیراده و عزم هه لبران وه و تیژ بوونه وه:

بیگومان که سیک خوی به بنده و فهرانبه ری خوا بزانی و، ته نیا خوا به په رستراو گه وره و سهره ری په هاو، پشتیوانی خوی دابنئ، هه میسه و دایم، به برشت و چوست و چالاک ده بئ، نه گهر جار جار له ژیر کاریگه ری تین و ته ورمی تیش و نازارو ده رده سهریدا، تیغی ئیراده ی کول و، عزمی شل بئ، به هوئ نوئز کردنه وه، وهک تیغی تازه ده مه زه دکراو، تیژ ده بیته وه و هه لده بریتیه وه، هه ر بویه ش پیغه مبه ر ﴿کاتیک تووشی سه غله تی و ناره حه تیه ک بوو بووايه، به هوئ گرفتاری و تیش و ژان و موغاناته کانی پنی دینداریه وه، په نای ده برده بهر نوئزو تاعهت: ﴿عَنْ حَذِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى﴾ (أخرجه أبو داود: ۱۳۲۱)، واته: حوزه یفه خوا لئی رازی بئ، ده لئ: پیغه مبه ر ﴿کاتیک که کاریک سه غله ت و ناره حه تی ده کرد، نوئز ده کرد.

۴- بیرو زهین کو بوونه وه:

زانایان و شاره زایانی ده رووناسیی نوئ ده لئین: هه بوونی توانا له سهر بیر چه سپاندن (ترکیز الذهن) بنه رتیتیرین هوئ سهرکه وتن و، به ره و پیشچوونی ئینسانه له ژیانیدا، ده لئین: گه وره ترین هوئ هه لکه وتنی بلیمه ته کان، توانا هه بوونیانه له سهر بیر کردنه وه و چه سپاندنی زهین، له سهر نه و مه به سته ی

دەیانەو، ديارە ئاقە ھۆيەكيش كە دەبىتتە ھۆى زەين كۆيۈنەوھى نىنسان، ئەوھى كە مەيل و ئارەزوو ھۆشەويستىي و، بايەخ پىدانى لە دلدە ھەبى بەرانبەر بە تامانج و مەبەستىكى ديارىكرارو، ئەوھ باشتىن ھۆكارە بۆ كۆكرنەوھى زەين، بىگومان باباى نوژنەكرىش بە ھۆى نوژنە خوا پەرستىيەكەيەو، ھەموو ئەو پىداويستىيانى بۆ دايىنكرارون، بە تايەت كەسانىك كە نوژنەكانيان بەو جۆرو چۆنەتتە كە شەرع ديارىكرارو، ئەنجام دەدەن.

۵- لە تاوان پاكىوئەو:

لە ئەنجامى نوژنەكرندا مەرۇف لە چلەك و چەپەرى گوناھ، پاكەبىتتەو، وەك لەو فەرموودەيەدا ھاتە: **إِنَّ أَيْ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَعْدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلُّ يَوْمٍ غُفْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَبِهِ؟ قَالُوا: لَا يُبْقِي مِنْ دَرَبِهِ شَيْئًا، قَالَ: فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَاةِ الْخَفِيسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِ (الْغَطَايَا) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۹۱۱، والبخاري: ۵۰۵، ومسلم: ۶۶۷. واتە: كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ئايا ئەگەر پووبارىك بەبەر دەرگای يەككىتاندا بى، شەوو پۇژى پىنج جارن، ھۆى لى بشوات، چلەكى پىئو دەمىنى؟ گوتيان: ئەخىر چلەكى پىئو نامىنى، فەرمووي: ئەوھش وەك پىنج نوژنە فەرزەكانە، كە ھۆى پەرۋەردگار گوناھەكانيان پى لە مەرۇف دەسپىتتەو.**

۶- لە كۆل بەدكارىي بوونەو:

بە ھۆى نوژنەوھ مەرۇف لە خراپەو گوناھ دوور دەبى، وەك ھوا دەفەرموى: **﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِإِذْكَ الصَّلَاةُ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾** العنكبوت، وەك پىشتىش مانامان كرد، نوژنە ھاوئەكەي فەدەغە دەكات لە ھەر قسەو رەفتارىكى ئاقوللو، ئاپەسندو خراپ، يانى: نوژنە مەرۇف لە خراپەكارىي پاك دەكاتەوھو، خراپەكارىي لە كۆل مەرۇف دەكاتەوھو.

۷- گروہ له شەیتان بردنەوہ:

نیبلیس بە کێک لەو دروستکراوانە ی خوا بوو کە خوا زۆر پێزی لێناوو، لە ئەنجامی ئەوەدا کە بێ فرمانیی کردو، فرمانی خوای جێبەجێ نەکرد، خوا نەفرینی لێکرد، بۆیە لە فەرموودەدا هاتو: **﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السُّجْدَةَ، انْقَرَزَ الشَّيْطَانُ يَنْكِ، يَقُولُ: يَا وَلَدَ أُمِّ السُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ فَخَصَيْتُ قَلْبِي النَّارَ أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٩٧١١، ومسلم: ٨١، وابن ماجه: ١٠٥٢. واته: کە هەر کاتێک مەروفي سەجده بو خوا دەبات، شەیتان دوور دەکەوێتەوێ دەگری، دەلێ: لەسەر ئەو ملکه چیی و سەجدهیە من ئەوێم بە خۆم کرد، کە من نامادە نەبووم سەجده بو خوا بەرم و مل بو خوا کەچ بکەم، کەواتە مەروفي نەگەر نوێژەری چاک بن، لە راستیییدا گەرەوی لە شەیتان بردۆتەوێ.**

۸- وەرزش و ساغبوونەوہ:

زاناو شارەزاو پەسپۆرانی بوارە جیا جیاکانی پزیشکی و جەستە ناسیی دەلێن: وەرزش و جوولان، شتیکی زۆر گرنگ و پێویستە بو جەستە ی ئینسان، هەر جەستە یەک بو ماوێه کی زۆر نەجوولتی و کارو چالاکی نەبن، هیدی هیدی ماسوولکەکانی دەپووکێنەوێ، دەمارەکانی خاوە دەبنەوێ، سەر جەم ئەندامەکانی بەرەو لاوازی و بێ تینی دەچن، باشترین جووری وەرزشیش ئەوێه کە سەر جەم جومگەکانی مەروفي و، هەموو ماسوولکەکانی و، دەمارەکانی جەستە ی تێدا بجوولێن، ئاشکراشە نوێژ، تیکرا هیچ ماسوولکە یەک، هیچ جومگە یەک، هیچ ئەندامێک لە جەستەدا نامێنێ - بە تابیەت نەگەر مەروفي نوێژەکی بە پینی سوننەت بکات، بە پینی رێبازی پیغمبەر ﷺ - کە نەجوولتی.

۹- پازانەوێه و پاکبوونەوہ:

خوای پەرودەگار کە دەفرموێ: **﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ﴾** البقرة، بە دلنایی خوا زۆر گەراوان و زۆر خۆ پاککەرەوانی خۆش دەوێن،

بە ئەنكىد بە ھۆى نوێزەو ە مړوڤ ده گړتەو ە بو لای خواو پاکدەبیتەو ە، چاکدەبى و دەپازتەو ە بە بەندابەتیی بو خواو، بە ھەموو ئەو ږەوشت و بەھا بەرزەنەى کە لە بەندابەتیی بو خواو ەبى، پەیدا نابن.

۱۰- پتکەو ە جۆشدران و ساغبوونەو ە:

زۆربەى زانایان دەلین: ئەنجامدانى بە کۆمەلى پتتج نوێزە فەږزەکان، فەږزى کىفایەى، بە لکو ھەیانبوو ە گووویەتى: فەږزى عەینە، ئەوانى دیکەش گووویانە: سوننەتیکى زۆر گرنکەو، نوێزى بە کۆمەل ەك لە فەرمایشى پتغەمبەر دا ھاتوو ە بیست و پتتج، یان بە بیست و ھەوت پلەى ھەن، کە بە ئەنكىد پتکەو ە ئەنجامدانى نوێزە فەږزەکان، ږوژى پتتج جارار لەسەر ئاستى گەرک و لادى، دەبیتە ھۆى ەو ە کە مسولمانان ناگیان لە یەکدى بى و، پتکەو ە جۆشدراو و ساغ و تۆکە بن.

۱۱- براپەتیی ویەکسانى درەوشانەو ە:

ئەگەر خەلک بە دروشم و شیعار باسى براپەتیی و، باسى یەکسانى دەکات، لە نوێزو خوا پەرستى دا، بە تاپەت لە نوێزا، ھەلبەتە ھەرجیش ھەر وایەو لە ږۆږوگرتنیشدا، ئەو یەکسانى و براپەتیی و ەک یەک بوونە، زۆر بە جوانى بەرجەستە دەبى، ھەموو مسولمانان پتکەو ە دەو ەستى، یەکیک لە پتشیانەو ە یە تاکو ئەو جووڵە نەکات، ئەوان جووڵە ناکەن، کەس پتتج کەس ناکەو پتتەو ە، شان بە شانى یەکدیەو ە، پتت بە پتت یەکدیەو ە، ەک دیوارىکى قوږقوشمى وان.

۱۲- ږاھاتن بە ږتک و پتکىیەو ە:

ەک پتغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (لَتَسُوْنُ صُفُوْكُمْ، أَوْ لَيَخَالِقَنَّ اللّٰهُ بَيْنَ وُجُوْهِكُمْ) (أخرجه البخاري: ۶۸۵ ومسلم: ۱۰۰۶ عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ)، واتە: ږیزەکانتان راست دەکەن، یاخود خوا ږووشتان لىک ەردەگىږى.

پێغه مبه‌ر ﷺ زۆر گرنگیی به‌وه داوه که مسوڵمانان به‌ ڕێکیی به‌وستی و، پال وێکبه‌دن و لێک نیزیکی بن، به‌لام به‌ بێ یه‌کدی سه‌غله‌ت کردن.

١٢- خووگرتن به‌ فهرمانبه‌رییه‌وه:

پێشه‌وا، ئیمام بۆ ئه‌وه‌یه‌ که نوێژی مسوڵمانان، ئه‌و خوا به‌رستیه‌یان بۆ ڕێک ب‌خات، ده‌بین ئه‌و جووله‌ بکات، ئنجا ئه‌وان به‌ دواي ئه‌ودا جووله‌ بکه‌ن، پێغه مبه‌ر ﷺ هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردوه له‌و که‌سه‌ی له‌ پیش ئیمامدا جووله‌ ده‌کات، وه‌ک فهرموویه‌تی: (أَمَّا يَخْطِي أَحَدُكُمْ، أَوْ لَا يَخْطِي أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ، أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ!!) (أخرجه البخاري: ٦٩١، ومسلم: ٤٢٧)، واته‌: ئایا یه‌کیکتان ناترسی که له‌ پیش ئیمامدا سه‌ر به‌رز ده‌کاته‌وه‌، خوا سه‌ری بکات به‌ سه‌ری که‌ر؟ واته‌: نه‌و که‌سه ئبنسانێکی نه‌فامه‌، ئیمام بۆ ئه‌وه‌یه‌ که به‌ دواي ئه‌ودا جووله‌ بکری و چاو له‌و بکری، به‌لام که‌سێک پیش ئیمامه‌که‌ی بکه‌وێته‌وه‌، مانای وایه‌ نازانی و نافامی بۆچی نوێژ ده‌کات و بۆچی ئه‌و ئیمامه‌ داندراوه‌!

مهسه لهی سیه م:

فهرمان کردن به پیغمبر ﷺ که به باشرین شیواز نه بن، مشوم له گه ل
خاوهن کتیباندا نه کات و، باسی نه وه که قورنان له خاوه دابه زی تراوه و، کهسانی
به ویزدانی خاوهن کتیبان بر وای پندیتن و، نه غوینده وار بوونی موحه ممه دیش
ﷺ باشرین به لگهی راستیه تی، وه جی خوا بو هاتیه تی:

خو ده فهرموی: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (۱) وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَبِهِ هَتُولَاةٌ مَنْ يُؤْمِنْ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (۲) وَمَا كُنْتَ لَتَلُوهُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا نُطْقَةٍ يَخَيِّلُهُ إِذَا تَلَا تَابَ السُّبُطُ (۳) بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ (۴)

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چواره برگه دا:

۱- ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾، شه به قسه ش له گه ل خاوهن
کتیباندا مه کهن، مه گه بهو شیوازه که باشرینه، (و) بو بادانه وه (عطف) بهو ئەم
رسته به باده داته وه بو سه رسته ی به کهن: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ﴾، واته: کتیبی خوا بخوینه وه به سه ر خه لکداو، نوێ بهرپا بکهو، له کاتی
تیکگیرانیشدا له گه ل خاوهن کتیه کاند، به باشرین شیواز نه بن، مشومو شه به قسه
مه که، خو و هاوه لآن و شوینکه وتوانت.

وشه ی (مُجَادَلَةٌ: مُفَاعَلَةٌ مِنَ الْجَدْلِ، وَهُوَ إِقَامَةُ الدَّلِيلِ عَلَى رَأْيٍ اخْتَلَفَ صَاحِبُهُ
مَعَ غَيْرِهِ)، له سه ر کیشی (مُفَاعَلَةٌ) به له (جَدَل) وه هاتوه، نه ویش بریتیه
له به لکه هیتانه وه له سه ر رایه ک، که خاوه نه که ی له گه ل به رانه به ره کهیدا راجیایه.

هه‌ندیکی ش گوتوو یانه: (جدال) نه‌وه‌یه که هه‌ر کامیک له دوو ته‌په‌فه‌کان، یان زیاتر له دوو ته‌په‌فیش بن، ده‌یه‌وئ هه‌وه‌له‌که‌ی بخته‌سه‌ر زه‌وی که (جدال) ی پت ده‌گوتری واته: زه‌ویه‌کی په‌ق، هه‌ر کامیکیان ده‌یه‌وئ نه‌ویدیکه بخت.

﴿إِلَّا يَأْتِيهِ أَحْسَنُ﴾، مه‌گه‌ر به‌شێوازێک که باشت‌ترین شێوازه، نه‌م (إِلَّا) یه، ((إِسْتِثْنَاءٌ مِنْ مَحْذُوفٍ ذَلَّ عَلَيْهِ الْمُسْتَثْنَى)) هه‌له‌وا‌ردنه له‌قرتێ‌را‌وی‌ک که هه‌له‌وا‌یرا‌وه‌که ده‌یکه‌به‌نی، یانی: (لَا تُجَادِلُوهُمْ بِالْجِدَالِ إِلَّا يَأْتِيهِ أَحْسَنُ) واته: شه‌په‌قه‌سیان له‌گه‌ل مه‌که‌ن به‌شه‌په‌قه‌سه‌کردن، مه‌گه‌ر به‌شه‌په‌قه‌سه‌یه‌ک که باشت‌ترین، ئنجا (يَأْتِيهِ أَحْسَنُ) دوو واتای هه‌ن:

یه‌که‌م: (يَأْتِيهِ أَحْسَنُ مِنْ مُجَادَلَةِ الْمُفْزَعِينَ) واته: به‌شێوازێک که باشت‌ترین له‌شێوازی شه‌په‌قه‌سه‌له‌گه‌ل هه‌وه‌ش بۆ خوا دانه‌ران دا.

دوو‌هه‌م: (يَأْتِيهِ أَحْسَنُ) نه‌وه‌نیه که به‌رانبه‌ریکی له‌به‌ر چا‌و‌گیرایی و به‌رزی و نزمیان پێک‌رایی، به‌لکو: به‌رزی و نزمی لێ‌دا‌پ‌را‌و (مَسْلُوبُ الْمُفَاضَلَةِ) ه، مه‌به‌ست نه‌وه‌نیه باشت‌ر بێ له‌به‌رانبه‌ره‌که‌ی، به‌لکو له‌خودی‌خویدا باشت‌ترین بێ.

٢- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾، جگه‌له‌وانه‌ی که سته‌م ده‌که‌ن له‌وان، نه‌وانه‌ی ناسه‌لمێن، یان نه‌وانه‌ی دژایه‌تی مسو‌لمانان ده‌که‌ن و سنو‌وره‌کان ده‌به‌زێن، نه‌وانه‌بو‌تان هه‌یه، به‌شێوازێک که به‌ره‌په‌رچ ده‌درت‌نه‌وه‌و ده‌مکو‌ت ده‌ک‌رین، بیاندو‌ینن، نه‌ک به‌باشت‌ترین شێواز، وه‌ک گو‌تره‌وه: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ) بۆ هه‌ر شو‌ینه‌قه‌سی خۆی هه‌یه، که‌سیک ده‌یه‌وئ بش‌ک‌ی‌تی، ده‌یه‌وئ تۆ وا پێشان بدات که نازانی، یان په‌یامه‌که‌ت هه‌له‌یه، جاری واو له‌گه‌ل که‌سی وادا، له‌سه‌ر به‌رده‌وام بو‌ون به‌باشت‌ترین شێواز، راست نیه‌و پڕ به‌پێستی حا‌له‌ته‌که‌ نابێ، بۆیه‌ده‌بێ هه‌ر که‌سه‌به‌پێی خۆی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا بک‌ری، به‌لام هه‌ر له‌تاس‌تی به‌رزی په‌وشت و نا‌کاری مسو‌لمانانه‌دا.

(۳) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾، ههروهه بلین: پرومان هتا بهودی که بۆ لای تیمه دابه ز تراوه، ههروهه (بهوهی) بۆ لای تیوهش دابه ز تراوه.

(۴) ﴿وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَجِدْ﴾، په رستراوی تیمه و په رستراوی تیوهش به کیکه (که) خوا به و ﴿﴾، بهس نه و شایسته ی په رسترانه.

(۵) ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، تیمه بۆ ویش ملکه چین، واته: تیوهش وهرن ملکه چ بۆ خوا، نه مه هم زه مینه خوژکردنه، هم فیرکردنی موناقه شه و شه په قسه به به باشرین شیواز، که بریتیه له دیاریکردنی خاله هاوبه شه کان، پیش خاله جیاوازه کان.

لیره دا چند خالیکي هاوبهش باسکراون:

ا- ﴿آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾.

ب- ﴿وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَجِدْ﴾.

ج- ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، یانی: تیوهش خوژان هه روا ده زانن که ملکه چن بۆ خوا، که واته: نه وهش خالی هاوبه شه له نیوانماندا.

پیغه مبه ریش ﴿﴾ له و باره وه فره مایشتیکی هه به، دهفه رموی: ﴿لَا تَصْدُقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَلَذُّبُوهُمْ، وَقُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ، وَاللَّهُمَّ وَاللَّهُمَّ وَجِدْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (أخرجه البخاري: ۷۵۴۲)، واته: خاوهن کتیه کان به راست دامه تین و به دروژیان دامه تین و، بلین: پرومان به وه هتاوه که بۆ لای تیمه دابه ز تندراره و، بهودی بۆ لای تیوهش دابه ز تندراره و، په رستراوی تیمه و په رستراوی تیوه به کیکه، تیمه بۆ خوا ﴿﴾ ملکه چین.

(۶) ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، ههروهه به و شتویه کتیمان بۆ لات دابه زاندوه، (وَكَذَلِكَ) به و شتویه، به و شتویه سه رسو په تهره و، سه رنجر اکیش و جوا نه، کتیمان بۆ لای تو دابه زاندوه و، هم شتوازی دابه زاندنه که ی هه ر تایه ته له شوتنی خو ی، هه ر سووره ته و له کات و شوتنی خویدا، هم کتیه که بۆ خو ی که دابه ز تندراره که به،

له پرووی پهوانبیزیهوه، له پرووی پاراوییهوه، له پرووی نیوه پوکیهوه، له پرووی شیوازی بهرزییهوه، شایسته ی تهو به که هر به خو ی بچو ټری، چونکه شتیکی دیکه ی وهک نهو، یاخود هاوتای وی نیه، پی بچو ټری.

(٧) ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْكَتَابُ يَوْمَئِذٍ﴾، تنجا نهوانه ی کتیمان پیداون، بروای پی دټن، واته: نهوانه ی کتیمان پیداون و، نه منداریش بوون به سریهوه، نه یفه رموه: ﴿فَأَهْلُ الْكِتَابِ﴾ به لکو فره موویه تی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْكَتَابُ﴾، نهوانه ی کتیمان پیداون، یای: کتیمان پیداون و، نه منداریش بوون به سر نهو کتیه وهو شایسته ی نهو بوون کتیمان پی ټری، لټره دا مه به ست پی نهوانه یانن که به ټینساف و ویزدانن.

﴿يَوْمَئِذٍ﴾، بروای پی دټن، واته: له داهاتوودا بروای پی دټن، یاخود ﴿يَوْمَئِذٍ﴾، بؤ هټانه بهرچاوی دیمه ن و وټنه که یه، بویه به کرداری ټیستاو به رده وام (فعل المضارع) هټاویه تی.

(٨) ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾، ههروه ها لهوانه ش (له کافره کانی پوژگاری خوشت، له کومه لکا که ی خوشتا) هه یانه بروای پی دټن.

(٩) ﴿وَمَا يَحْمَدُ بِإِنِّينَا إِلَّا الْكَاثِرُونَ﴾، جکه له بیټروا یانیش هیه که س نکوولی له نایه ته کانی ټیمه نکات.

(الجُحُود: عَدَمُ الإِعْرَافِ بِالْحَقِّ، مَعَ مَعْرِفَةِ الْحَقِّ) (جُحُود) نهو به مروف هه ق بزانی و بناسی، به لأم دانی پیدا نه هټنن، واته: به دل بزانی نهو هه قه، به لأم به زمان پی ټی لټنه تی و دانی پیدا نه هټنن، تنجا خوا دده فره مو ی: ته نیا بیټروا یان نکوولی ده که ن له نیشانه و نایه ته کانی ټیمه، (کافرون) بیټروا یان نهوانه ن که هه ق یان ټنکه یشتوه دایان ټو شیوه، هه ق یان ټنکه یشتوه په تیان کردو ته وه، بهو که سه ده گو ټری: (کافر)، به لأم که سیک هه ق ی ټنه که یشتی و ره تی نه کرد ټنه وه، یاخود به شیوه یه کی شیو ټندراو هه ق ی ټنکه یشتی و ره تی کرد ټنه وه، نهو به کافر له قه لأم نادری، (کافر) له سر کیشی (فَاعِل)، به مانای (سائر)، پو شه ر،

ياني: كه سيك هه قى پنگه يشتى و، هه قه كه ي پوشيى و ژر لىوى خستى و دانى پيدا نه هيتايتى.

(١٠) ﴿وَمَا كُنْتَ سَلْمًا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كُنْتَ﴾، تۆ پيش وى هيچ كتيبتىك نه خوښدۆتهوه، خوا ﷺ به لگه يه كى زۆر به هيز ديتتهوه له سهر هه قانيه تى موحه ممد ﷺ، راستيه تى نه و ده حى و په يامه ي بۆى هاته، كه له خوا وه يه، نه ك له خو به وه، يان غه يرى خو به وه، ده فهرموى: تۆ پيش نه مه (له پيش قورئاندا)، هيچ جوړه كتيبتىك نه خوښدۆتهوه.

(١١) ﴿وَلَا تَخْطُءُ بِسَيْنِكَ﴾، هه روه ها هيچ جوړه كتيبتىك يشت پيش نه قورئانه به ده ستى راست نه نووسيوه، واته: تۆ نه خوښد نه وه ت هه بووه، نه نووسين، كه په كيك له دوو واتايه كانى (أُمِّي) نه وه يه، (عديم القراءة والكتابة) واتايه كى ديكه شى نه وه يه: نه شارده زا له كتيبه پيشووه كان، به هه ردو واتايه كه ش موحه ممد ﷺ (أُمِّي) بووه، نه خوښدن و نووسينى زانيوه، نه شارده زاى كتيبه پيشووه كانيش بووه.

وهك مهوله وى شاعير ده لى:

هه تيو وه نه ده و، نومى عه للامه .... له مه موعجيزتر موعجيزه كامه

پيغه مبه ره ﷺ بى باب بووه، كه چى له لووتكه ي نه ده ب و په وشتى به زو جواندا بووه، ئنجا خوښدن و نووسين نه زانئ و شارده زاى كتيبه پيشووه كان نه بئ، عه للامه ش بئ، (له مه موعجيزتر موعجيزه كامه) چ شتيك موعجيزه يه، نه گه نه مه موعجيزه نه بئ؟!

كه ده فهرموى: ﴿وَلَا تَخْطُءُ بِسَيْنِكَ﴾، تۆ هيچ كتيبتىك به ده ستى راست نه نووسيوه، نه مه بۆ هيتانه بهرچاوى حاله تى نه خوښد وه وارى و نه نووسينى پيغه مبه ره ﷺ وهك له سوورته (الأنعام) دا خوا ده فهرموى: ﴿وَلَا تَطْرُقُ بِطَيْرٍ مِمَّا حَنِيمٍ﴾ (٢٨) الأنعام، هيچ بالنده يه ك نيه به دوو باله كانى بفرئ، دياره بالنده

هەر به دوو بآل دهفری، به لآم خوا ﷺ وهک هتانه بهرچاوی دیمه نی فرینی
بآندکه، هتاویه تی.

تنجا نایا حیکمه ق چیهو بوچی موحهممه د ﷺ له پش قورئاندا هیچ کتبی
نه خوئندوو، و هیچ شتیکشی نه نووسیوه؟

(۱۲) - ﴿إِذَا لَازَ النَّابَ الْمُبْطِلُونَ﴾، چونکه نه گهر له پش قورئاندا کتبت خوئندبایه،
پش نه وهی قورئانت بو ب، به دهستی راست شت نووسیایه، نه وانیه له سهر ناهه قن،
ده که وته دوو دلپیه وه، (مُبطِل) یانی: نه وهی له سهر (باطل) ه، به لآم ئیستا هیچ بیانوو یان
نیه به گه و نه دوو دلپیی و گومانه وه، به رانه به تۆ، چونکه تۆ خوئندنت نه زانیوه، تا کو له
کتیاباندا به وئینی و، نووسینت نه زانیوه تا کو که سیک بوئ بنووسی و بینووسیوه، نه دی
نهو عیلم و معرفه ته که قورئان گرتوویه ته خو، چون بوئ په یدابوو؟ که نه گهر
هممو به شه رییه ت کۆبکرتیه وه، بکهر تیکرای مروف و جند، ناتوان وهک نهو قورئانه
بینن، وهک له سووره تی (الإسراء) دا هاتوه: ﴿قُلْ لِّیْنَ اُجْمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ اَنْ
یَاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾، واته:
بلئ: نه گهر ئینس و جین (مروقه کان و جینه کان) هممو یان تیکراو ویکرا، کۆبینه وهو
پشتگیری په کدی بکهن، ناتوان وینه نهو قورئانه بینن.

به لکو ناتوان وینه ده سووره ت، به لکو ناتوان وینه ی سووره تیکشی بینن و،
نه شیاتوانیه.

که واته: هیچ بواری که وته دوو دلپیی و گومان نیه، به رانه به قورئان و به رانه به
به موحهممه د ﷺ، چونکه نه خوئندنه وهی زانیوه، نه نووسینشی زانیوه، پاشان
موحه ممه د ﷺ درۆ ناراستیی له بوونی دا نه بووه، له گه ل مروقه کاندا، له گه ل
به نده کاندا ناراستیی نه گوتوه، تا کو ئیستا به رانه به به خوا ی به نده کان و، به ناوی
نه وهو شتیکدا، هه لبه ستی بلئ: نهو خوا بو ی ناردوو!! تنجا له قورئاندا خوا له
چه ند شوئیک ره خه له پیغه مبه ر ﷺ ده گرتی و ده فره موئ: نه ده بوو وات کردبایه،
بوچی واتکرد؟ نه ده بوو نهو کاره بهو شتیه به ب!

(۱۳) - ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُورِ الْزَيْتِ أُوتُوا الْيَوْمَ﴾، به لکو نهو (قوربان)ه
 نایه ته رۆشنه کانه له سینه کانی نهوانه دا که زانیاریان پێدراره.

(بل) بۆ گواستنیهوه (إِضْرَابٌ عَنْ تَطْرِيقِ الشَّكِّ إِلَيْهِ) یانی: نهک ههه بوازی
 کهوتنه دوودلی، نهوانه ی که ملی ناهه قیان گرتوه، نیه، به لکو ﴿هُوَ آيَاتٌ
 يَنْتَظِرُ﴾، نهه قورنانه بریتیه له نایه ته رۆشنه کان.

﴿فِي صُورِ الْزَيْتِ أُوتُوا الْيَوْمَ﴾، له سینه ی نهوانه دا که زانیاریان پێدراره،
 واته: زانیاری وه حیان پێدراره، که ده گونجی لێره دا مه بهست پتی پیغه مبه
 ﴿وَهُوَ هَادِلَانِي بَنِي﴾ (خوا لێیان رازی بن)، ههروه ها زانیانی میراتگری پیغه مبه
 ﴿دَهْشْکُونَجِي مَهَبَسْتِ پَتِي نَهَوْبَتِي﴾ که باس و خوا سی نهه قورنانه، باس و
 خوا سی موحه مه ده ﴿که نهه قورنانه ی بۆ داده به زینتی، له لای زانیانی خاوهن
 کتێبه کان هیه، وهک له سووره تی (الأعراف) دا، خوا دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الرَّسُولَ النِّيقِي الْأَمْرَ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾،
 واته: پیغه مبه ری ﴿پهوانه کراوی نه خوتنده وار که له لای خویان به نووسراوی
 ده بینن، له تهورات و ئینجیل دا، له سووره تی (الأعراف) دا باستیکی سه ره به خۆمان
 کردوه، له تهفسیری نهو نایه ته موباره که دا، له باره ی هه بوونی باس وهه وائی
 پیغه مبه ری کۆتایی (محمد) له کتیبی خاوهن کتیبه کان دا.

(۱۴) - ﴿وَمَا يَحْكُدُ بِأَيْنَتَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾، جکه له سته مکارانیش که س نکوولی
 له نیشانه کانی ئیمه، له نایه ته کانی ئیمه ناکات، واته: له بهر نهوه ی سته مکارن، به هۆی
 سته مه که بانه وه، نکوولی ده کهن له نایه ته کانی ئیمه.

﴿خَوَّا﴾ نهوانه ی بێ پروان به قوربان، به س سیهت، وه سفی کردوون:

۱- ﴿الْكَافِرُونَ﴾ له: ﴿وَمَا يَحْكُدُ بِأَيْنَتَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾ دا.

۲- ﴿الْمُطْبَلُونَ﴾ له: ﴿إِذَا لَأَزْتَابَ الْمُطْبَلُونَ﴾ دا.

٣- (الظَّالِمُونَ) له: ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَتَابِعِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ دا.

ئەوانە (گافەر)ن، چونکە هەقیقەتەکە پێشان گەشتووە، داڕدەپۆشن، هەروەها (مُتَّبِعُونَ)ن، چونکە ئەهلی (باطل)ن، شوێن بەتال و ناهەق کەوتوون، دیسان (ظالم)ن، لەبەر ئەوەی سەم لە خوشیان و لە خەڵکیش و لە پەيامی خواش دەکەن، لەسۆنگەی ئەوەوە کە دەشرانن هەقە و دانی پێدا ناهێنن، لەبەرچی دانی پێدا ناهێنن؟ چونکە پێی راوو پرووتیان لێ دەگرێ، پێی خۆسەپاندنیان لێ دەگرێ، پێی ناهەرعیان لێ دەگرێ، پێی وەسەرێکنانی سەرۆت و سامانی ناهەرعی و، پێی قۆرخکاریی سامان و دەستەلات (ثروة وسلطة)یان لێدەگرێ، بۆیە دانی پێدا ناهێنن و دانوویمان لەگەڵیدا ناکوێ.

مه سه له ی چواره م:

داواکردنی بپروایان به دابه زبیرانی موعیزان و، وه لامدرانه وه یان به وه که نه وه کاری خوایه و، نهویش قورنانی وه ک به لگه و موعیزه بو ناردوون، خواش به سه شاید بت له به بنداو، برواداران به ناهه ق (باطل) و بپروایان به خواش، زیانبارانی راسته قینه ن:

خوا دهفه رموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا بِمَا يَكْفُرُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾﴾

شیکردنه وه ی ثم ثایه تانه، له ههشت برکه دا:

١- ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾، ههروه ها گوئیان: ده بووايه له پهروه ردگاریه وه نیشانه کانی دابه زنه سه ری! پتی (و) له ﴿وَقَالُوا﴾ دا، ثم رسته به باده داته وه ده یگپرتنه وه بو سه ره نه وه ی پتشیو، واته: کافره کان وپرای نه وه ی که هه قیان په ز کرد، نه و پتشیاره شیان کرد، نه و داواکاریه شیان کردو گوئیان: ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ﴾، (لَوْلَا) لیره دا به مانای (هلا) یه بو هاندان (تعریض) ه، واته: ده بووايه له پهروه ردگاریه وه چهن د نیشانه یه کی بو دابه زن، مه به ستیان له نیشانه کان (آيَاتٌ) نه و موعیزانه ن که بو پیغه مبه رانی پتشیو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، واته: ده بووايه به لگه و موعیزه ی وه ک هی پیغه مبه رانی پتشیو بو موحه ممه د ﴿وَقَالُوا﴾ دابه زق، دوا ی نه وه ی له نایه ته کانی پتشیو دا، خوا وه سفی کردن که ببیرو (کافرن)، ناهه ق (مُطِِّلُن، ستمکار (ظالم)ن، نجا دپته سه ر باسی بیانوو گرتیان و داواکاری پتشیکه شکردنیان!

۲- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلْهَيْتُ عَنْدَ اللَّهِ﴾، خوا له وه لمی نهو دا ده فهرموی: بلن: موعجزه و نیشانه کان ته نیا له لایهن خواوون، ﴿إِنَّمَا: أَدَاءُ الْحَضَرِ وَالْإِلْبَات﴾ (إنما) نامرازی کورته لئنان و چه سپاندنه، واته: نیشانهو موعجزه کان ته نیا له لای خوان، ته نیا نهو ده یانتری، نهویش به پتی پتویستی و، خوا شاره زا و کار به جتی، بو ههر پیغه مبریک و بو ههر کومه لکایه ک، له ههر هه لومه رجیکدا نهو موعجزه و به لکهای ناردوه، که پتویست بوو بو نهوی و، پر به پستی نهو شوئنهو نهو کاته بووه.

۳- ﴿وَلِنَّمَا أَنَا بَارِكٌ مُبْرَكٌ﴾، دیسان به نامرازی کورته لئنان و چه سپاندن، واته: من ته نیا ترستنه ریکی روون و ناشکرام، یاخود روونکهره وهو ناشکراکرم، یانی: نهو که موعجزه دی وهک هی پیغه مبرانی پشوو بو من بن، نیشی من نیه، نیشی خوی پهره ردگار، خوی پهره ردگاریش که خاوه نی نهو پری حکمهت و زانیاریه، نهو فورثانهی به بهس (کافی) زانیوه، که موعجزه و به لکهای من بن.

۴- ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بُنَىٰ عَلَيْهِمْ﴾، ثابا بو نهوان بهس نیه، که یتمه کتیمان دابه زاندو ته سر تو، بهسریان دا ده خوئندرتتهو؟

۵- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، لهو دا به دنیایی به زهی هه یه و، یادخسته وه هه یه، بو کومه لیک پروا بینن.

لیره دا خوا ﷻ نهو موعجزه یه ی که بو پیغه مبرای کوتایی ﷻ ناردوه، به پینج سیفه تان وه سف ده کات:

۱- سیفه تی به که م: کتیبه، وهک ده فهرموی: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، کتیبیکه، نوو سراوه ته وهو، فورثانیکه ده خوئندرتتهو.

۲- دووهم سیفه تی نهو یه: ﴿بُنَىٰ عَلَيْهِمْ﴾، بهسریان دا ده خوئندرتتهو، ده توانن گوئی لن بگرن، ده توانن ته ماشای بکه ن و لی ورد بینهو، موعجزه ی پیغه مبرانی پشوو بهک شت بووه، نهوانه ی بینویانه، بهس نهوان بینویانه، نهگر خوشتره کی

صالح بووه، نه گهر گۆچانه که ی موسا بووه، نه گهر دهستی بووه، نه گهر مردوو زیندوو کرده ی عیسا بووه، نه وکاته ته نیا نه وانه ی بینویانه له مو کات دا بینویانه و ته اوو، به لām خه لکه که ی دیکه، وه ک به سه رهات بۆیان گنیدراوه ته وه، به لām نه م قورانه به رده وام ده خوێرتنه وه به سه ریانداو، له بهر ده ستیانه، هه موویان ده توانن گوێی لێ بکرن و، هه موو شیان ده توانن بیخوێننه وه.

۳- سیفهی سینه م: به زه یی خوا به: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً﴾، به دنیایی له وه دا به زه یی هه به، واته: قورنان هوکاری وه ده ستیانی به زه یی خوا به.

۴- سیفهی چواره م: ﴿وَنَزَكْرًا﴾، هه روه ها بیر خه رده وه.

۵- سیفهی پێنجه م: ﴿لَعَلَّكُمْ تَزْكُرُونَ﴾، بۆ کۆمه لێک به روا بێنن، نه گهر له به روا بگه رێن.

که واته: قورنان هه موو نه و تابه هه ندیانه ی هه ن:

۱- کتیه.

۲- له بهر ده ستیانه و ده توانن بیخوێننه وه به سه ریاندا بخوێرتنه وه گوێی بۆ بکرن.

۳- مایه ی به زه یی خوا به و به رجه سه که ری به زه یی خوا به بۆیان.

۴- بیر خه رده وه.

۵- به مه رچیک له نیمان بگه رێن و مه به ستیان نیمان بێ.

۶- ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُم شَهِيدًا﴾، بۆ: خوا به سه شایه د بێ له نیوان من و نیوه دا، (شهید) به مانای شایه دو، چاودێرو، به لکه، دی، به لām لیره دا: (صَمَنَ «شهید» مَعْنَى حَكْمًا وَحَاكِمًا، فَعُدِّي بِظَرْفِ بَيْنِي وَبَيْنَكُم، بَوَيْه (شهید) به (بَيْنِي وَ بَيْنَكُم) تهعه ددای پێکراوه تا کو مانای (حاکم) و (حکَم) ی به رته نیو، یانی: (كَفَى بِاللَّهِ حَاكِمًا وَحَكْمًا بَيْنِي وَ بَيْنَكُم)، نه گه رنا (كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) واته: خوا به سه شایه د بێ، پێویستی به وه نه ده کرد به جگه له خوێ به رکار به خوازی، به لām بۆ نه وه ی وێرای:

شایه‌دی و چاودیزی، مانای حوکمرانی و دادوهریشی بخریته نیتو، به (بَیْنِی وَ بَیْنَكُم) ته‌ه‌دای کرده.

(۷) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه ده‌یزانی، واته: خوا که شایه‌ده له نیتوان من و تیه‌ودا، له‌سر راستی قورن‌ان و، دادوهره له نیتوان من و تیه‌ودا له‌سر نه‌وه که قورن‌ان راسته، نه‌و خواجه ﷺ نه‌یینی نیتو ناسمانه‌کان و زه‌وی ده‌یزانی، واته: قورن‌انکی دابه‌زاندوه که نه‌یینی ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌موویان گرتونه خوی.

(۸) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، نه‌وانه‌ش که بر‌ویان به ناهه‌ق و پوچ (باطل) هیتاوه به خوا بی‌بر‌ویان نه‌وانه‌ن زیان‌بارن.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، نا نه‌وانه‌ن زیان‌بار، زیان‌بارانی راسته‌قینه نه‌یا نه‌وانه‌ن، چونکه سه‌رمایه‌که‌یان که بریتیه له ته‌مه‌نیان له ده‌سته‌چووه، له شوینکه‌وتی پوچ (باطل) و بر‌واهیتان پیتاوه، هه‌قیس له‌وی بووه و بر‌ویان پینه‌هیتاوه.

که‌واته: که ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ يَكْفُرُ أَتَىٰ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، یانی: نه‌وان ته‌گه‌ر له مو‌عجیزه و به‌لگه ده‌گه‌رین له‌سر راستی مو‌حه‌مه‌ده ﷺ نایا بو‌نه‌وان به‌س نیه که نیه‌م کتیمان نار‌دۆته سه‌ر تۆ، به‌سه‌ریاندا ده‌خو‌ن‌ریته‌وه، مایه‌ی به‌زه‌یی و بیر‌خسته‌نه‌وه‌یه بو‌که‌سانیک بر‌وا بیتن؟ ننجا: ﴿قُلْ كَفَرُ بِاللَّهِ بَیْنِی وَبَیْنَكُم سَہِیْدًا﴾، خواش به‌سه شایه‌دو به‌لگه بی له نیتوان من و تیه‌ودا، به‌سه حوکمران و دادوهر بی، که زانیاری خواش ﷺ، هیچ شتیکی لی ون نابی:

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، ده‌یزانی، ننجا نه‌و کتیه‌ش که خوا ده‌فه‌رموی: به‌سه مو‌عجیزه و به‌لگه بی، نه‌یینی ناسمانه‌کان و زه‌وی خستۆته نیتوی، با ته‌ماشای بکه‌ن و لیتی ورد

بینەوه، ئنجا بۆیان دەردەکهوتی که هه‌موو ئه‌و نه‌تییانه‌ی که له‌ گه‌ردووندا هه‌ن، له‌ دروستکراوه‌کاندا هه‌ن به‌ سه‌رو خواریه‌وه، به‌ تاسمانه‌کان و زه‌وییه‌وه، خوا خستوونیه‌ ئێ‌و کتێبه‌که‌ی خو‌ی، به‌و ته‌ندازه‌یه‌ی به‌شه‌ر به‌توانی‌ ده‌ریان بکات و، به‌شه‌ر پێ‌ویستی پێ‌یان پێ‌ و، به‌شه‌ر قه‌ناعه‌ت پێ‌ بینن، که‌ ئه‌م قورئانه‌ ناگونجی له‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک جگه‌ له‌ زانیاری بیسنووری خواوه‌و، له‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک جگه‌ له‌ حیکمه‌ت و ده‌سه‌لاتی په‌هاو بیسنووری خواوه‌، هاتبێ‌.

مهسه لهی پئنجهم و کوئایی:

بئیروایان پهله ده که ن له هاتنی سزای خواو، به پئی سیستمی خواش پهله ی لیناکرئ و، کاتیکش کت و پر دئ، بئیروایان ههستی پئ ناکه ن و، دۆزه خیش ده وری داو، کاتیک دئ که سزای ناگر سهرو خواریان داده گرتی:

خواد هه فرموی: ﴿وَسَتَجْلِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هَٰذَا الْعَذَابِ وَلِئِنَّكُمْ بَٰئِتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ﴾ ﴿٥٢﴾ ﴿يَسْتَجْلِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلِئِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۚ﴾ ﴿٥٣﴾ ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ﴿٥٤﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

١- ﴿وَسَتَجْلِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، پهله شت ئی ده که ن به هاتنی سزا، هاتنی ئهو نازاری هه به شه یان پئی لیکراوه، (آل) ی سه ر (بِالْعَذَابِ) بۆ (عه د)، په له ت لیده که ن له هاتنی سزاو نازاره که و ناگری بلنسه داری دۆزه خه.

٢- ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لِّجَاءِ هَٰذَا الْعَذَابِ﴾، نه گه ر له به ر ئه وه ش نه بووایه کاتیک دیا ریکراو هه یه، ئهو سزاو نازاره یان بۆ ده هات، (مُسَمًّى أَي: مُعَدَّد وَمُعَيَّن)، دیا ریکراو و دانراو، چونکه (مُسَمًّى) یانی: ناوبراو، ئنجا شتیک که ناوده بردرئ، مانای وایه دیا ریکراوه، نه گه ر له به ر ئه وه نه بووایه که به پئی سیستمی خوا، هاتنی ئهو سزایه، کاتیک دیکه ی بۆ دیا ریکراوه، نه ک له م ژیا نه دنیا ییه دا بئ، به لکو له دوا ی قوناغی به رزه خه وه دئ، ئه وه بۆ یان ده هات.

٣- ﴿وَلِئِنَّكُمْ بَٰئِتَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾، به دلنایی کت و پریش بۆ یان دئ، بن ئه وه ی ههستی پئیکه ن، کت و پرو له ناکاو.

ئنجا نایا ئه وه ی بۆ یان دئ:

١- ئهو سزایه ی خوایه که بریتیه له دۆزه خ.

ب- یا خود مہبہست پتی سزایہ کی دیکہ یہ لہ دنیا دا یہ خہ یان دہ گری؟

ج- یان مہبہست پتی مہرگ و مردنیانہ؟ کہ نہویش بۆ خوی نازارہ و سزای کافران لہ و تپا دہست پتدہ کات لہ سہرہ مہرگہوہ، ہہموویان دہگری تہوہ.

(٤) ﴿يَسْتَعِظُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾، پہلہت لپدہ کەن بہ ہانتی ئەو سزاو نازارہ بہ لپندراوہی، ہہرہشہ پین لہوان کراوہ.

(٥) ﴿وَلَنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾، [(و)ی سہر (وَلَنْ) بۆ حالہ]، واتہ: لہ حالیکدا کہ دۆزہ خیش نابلووقہ دہرہ بۆ کافران، نابلووقہی کافرانى داوہ، واتہ: لئی دہرباز نابن، چونکہ کہ سیک نابلووقہ درابن، دہورہی درابن، رتکای ہہلاتن و دہربازبوونی نیہ.

(٦) ﴿بِمِ يَمْشِيهِمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾، ئەو پۆزہ کہ سزاو نازار لہ سہروویانہوہ، دا پاندہ پۆشی و لہ ژیر لاقہ کانیشیانہوہ.

نہمہ و تناکردنی چۆنہ تیی دہورہ دانى دۆزہ خہ بۆ ئەوان و، پروونکردنہوہی ئەوہیہ کہ دہفرموی: دۆزہ نابلووقہی داوون، یانی: لہو پۆزہ دا کہ تووشی دۆزہ خ دین، ہہم لہ سہروویانہوہ ناگر ہہیہ، ہہم لہ ژیر لاقیانہوہ ناگر ہہیہ، (التَّغْشِيَةُ: التَّغْشِيَةُ وَالْحَبْ) (تَغْشِيَةُ) بریتہ لہ دا پۆشین و پەردہ پۆش کردن، ناگر سہرو خواریان دہگری، کہ دہگوتری: سہرو خوار مانای وانہ پاش و پیش و پاست و چہ پیشیان ناگری، یانی: لہ ہەر چوار لاوہ، ناگری دۆزہ خ دہوریان دہداد.

خوا پەنامان بدات بہ لوتف و کەرہمی خوی و، تیمہ لہو کہ سانہ بکپری کہ بہ ہۆی نیمان و تہقواوہ، لہ ہہرہشہی خواو سزای خوا، لہ ناگری دۆزہ خی خوا، چہ پالہ دہدرین و دہپاریزین.

(٧) ﴿وَيَقُولُ دُفُّوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، [خوا] دہفرموی: بیچیزن ئەوہی دہتانکرد، واتہ: سزای ئەوہی دہتانکرد بیچیزن.

(وَيَقُولُ) (خو تپراویشہ تہوہ: (وَقُولُ) واتہ: دہلین: بیچیزن سزای ئەوہی دہتانکرد.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى پىنجەم و كۆتايى

پېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسەمان كە كۆتا دەرسە لە سوورەتى (العنكبوت)، لە چواردە ئايەتى كۆتايى پېنكهاوتە: (۵۶ - ۶۹)، پىنج ئايەتى سەرەتا: (۵۶ - ۶۰) باسى كۆچىرىدىن لە پىناوى خوادا، سىن ئايەتى دوايان: (۶۱ - ۶۳) باسى چەند نىشانەيەكى پەرۋەردىگارىتى خواو، نىعمەت و چاكەكانى لە ژيانى مروى دان، ئايەتى دواى وان: (۶۴) باسى ژيانى دنياو دواپۇرۇ، چوار ئايەتەكانى دواى وى: (۶۵ - ۶۸) باسى راستىتى تەنيا خوا پەرستى و پووچەلىى شىركى.

ئايەتى كۆتايىش: (۶۹) باسى تىكۆشەرانى رىتى خوايە، كە خوا لەگەلياندايەو، بە پىنمايى و ھاوكارىى تايبەتى خوى لەگەلياندايە، بەرچاويان پوون دەكات و، پىشتيان دەگرى و ھاوكارىانە.

﴿يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اَرْضِي وَسِعَةً فَلْيَتَّخِذُوا ۝۸۱﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَٰئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝۸۲﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا يَمُومُ اَجْرُ الْعَمِلِينَ ۝۸۳﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝۸۴﴾ وَكَأَن مِّنْ ذَٰبِقَةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۸۵﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتُمْ اَلْقَمَرُ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَاَن يُوَفِّقُوْنَ ۝۸۶﴾ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ اِنْ اَللَّهُ يَكُلُّ شَيْءٌ عَلِيمٌ ۝۸۷﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ زَكَاةٍ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَآخِيَا بِهِ الْاَرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اَللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝۸۸﴾ وَمَا هِيَ اَلْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَلَئِن اَلْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيٰوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۸۹﴾ فَاِذَا رَكِبُوا فِي

أَفَلَا يَدْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا بَخَّسَتْهُمْ إِلَى الْآخِرِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾ يَكْفُرُوا
بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلَيَسْمَعُوا مَقُوفًا يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّاوِيًا وَسَخَفْنَا
فِي هَوَاهُمْ أَمَا أَبْطَلْنَا يُؤْمِنُونَ وَبِعَمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٠﴾

مانای ده قاو ده قی نایه تہ کان

(نہی ئەو بەندانەم کە پرواتان هێناو! بێگومان سەرژەمی نی من فراوانە!
(بۆیە لەبەر بەجێ نەهێشتنی نیشتمان، مل بۆ کوفرو ستم کەچ مەکەن و،
کوچ بکەن)، تاکو تەنیا من بێرست) ﴿١٦﴾ (لە مردنیش مەترسن) هەموو کەس
چێژەری مردنە، دوایش بۆ لای تیمە دەگیردرێنەوہ ﴿١٧﴾ ئەوانەش کە پروایان
هێناوہ، کردەوہ چاکەکانیان ئەنجام داو، لە بەهەشتدا لە کۆشکە بەرزەکان
دا نیشته جێیان دەکەین، پروواریان بە ژێردا دەپۆن و تێیاندا هەمیشەیین (ئەمە
پاداشتی چاکەکارانە) باشترین پاداشتیش هی ئەنجامدەران (ی کردەوہ باشەکان)
ن ﴿١٨﴾ ئەوانە ی خۆراگر بوون و تەنیا پشتیان بە پەروەردگاریان دەبەست ﴿١٩﴾
گەلیک ژانداریش هەن بۆیە کەیان هەڵناگرن، خوا بۆیوی تێوہ ئەوانیش
دەدات (بۆیە با بیرکردنەوہ لە بژیو، پێگری کۆچکردنتان نەبێ) و ئەو (خوا)
بیسەری زانایە ﴿٢٠﴾ ئەگەر لێشیان بپرسی: کێ ئاسمانەکان و زەوی دروستکردوون و،
خۆرو مانگی پام و ملکەچ کردوون؟ بە جەختکردنەوہ دەڵێن: خوا، ئەدی چۆن
(لە نیمان و خوا پەرستیی) لادەدرێن؟! ﴿٢١﴾ خوا بۆ هەر کەسێ لە بەندەکانی
ببەوێ، بژیوی بۆ فراوان (و زۆر دەکات) و (جاری واشە) لێی وە تەنگ دێنێ
(و کەمی دەکات)، بە دنیایی خوا بە هەموو شتێک زانایە ﴿٢٢﴾ ئەگەر لێشیان

بپرسی: کي له تاسمانهوه ناوی دابه زاندهو، له پاش مردنی (وشک هه لکه پانی) زه وی پي ژياندهوه؟ به جه ختکردهوه ده لین: خوا، بلتي: ستایش بو خوا (که به لکه ی به هیزی له سر تانهو هوکاری بیروایتان بی به لکه یی نیه) به لکو زور به یان نافامن ﴿١٢﴾ نهم ژبانه دنیا به ش (له پرووه مادی به که یهوه) ته نیا خافان و یاری بهو، به س مه نزلکای کوتایی (له روژی دوا بی دا) ش ژبان (ی راسته قینهو ته و او) ه، نه گهر بزانی ﴿١١﴾ کاتیکش (هاو به شدانه ره کان) سواری که شتی ده بن (و ده کهونه سه غله تی و ته نگانهوه، به ملکه چی و خو بو ساگرده وهوه) له خوا ده پارتنهوه (که در بازبان بکات)، کاتیکش به ره و لای وشکانی قوتاریان ده کات، به کسر هاو به ش بو (خوا) داده نین ﴿١٥﴾ نجا با سپله یی بکه ن به ران بهر بهو (نیمه تان) هی پیمان داو و، با (که میک) پابو ترن و به ره مه ند بن (له خوشیه کانی ژبانی دنیا) له مه و دوا (سهره نجای شوومیان) ده زانن ﴿١٦﴾ نایا نهو (سپله و ناسپاس) انه نه یان دیوه که نیمه (به هو ی کابه وه) حه ره میکی پر هیمنی و ناسپشمان بو ره خساندوون، له حالیکدا که خه لکی دیکه له دهر و بهریان ده رفتری! نایا بهروا به ناهق دینن و سپله یی به ران بهر به چاکه ی خوا ده که ن؟ ﴿١٧﴾ (ته وانه ی به درو هاو به ش بو خوا داده نین) نجا نایا لهو که سه سته مکارتره، که درو به ناوی خواوه هه لده به ستی، یان کاتیک هه قی (له خواوه) بو دتی، به درو ی داده نی! نایا له دوزه خ دا شوینی نیسته جی بوون بو بیروایان نیه؟ ﴿١٨﴾ به دنیایی که سانیکیش که له پیناوی نیمه دا تیده کو شن، به رهو ریازه کانی خومان پینمایان ده که بن و، مسوگر خواش له که ل چاکه کاران دایه ﴿١٩﴾.

شیکرنهوهی هه ندیک لهوشهکان

(لَبِئْسَ نَاجِدُهُمْ): واته: نیشته جێیان ده که یان، یاخود جێگه و ڕێگه یان بۆ ناماده ده که یان، ده گوتری: (بَوَلِّتْ لَهُ مَكَانًا أَيْ: سَوِّتُهُ) واته: جێگا که یم بۆ چاک کرد، مه بهست پیتی نیشته جێ کردن و سه قهگیرکردنی ئیماندارانه له به هه شتدا.

(عُرْفًا): (العُرْفُ: جَمْعُ عُرْفَةٍ، وَالْعُرْفَةُ: عَلِيَّةٌ مِنَ الْبَنَاءِ)، واته: قاتی بهرز که له خانووو کۆشکدا هه یهو، به مانای کۆشکی بهرز (القَصْرُ الْعَالِي) یش، دێ، ههروهها به واتای باله خانه، یاخود نهو ژوورهی که له سه ردهو له خانوو دا ده کری، دێ.

(يُفْرَقُونَ): (يُفْرَقُونَ مِنَ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ) واته: له هه قهوه لاده درێن به رهو به تال و به رهو ناهه ق.

(وَيَقْدِرُ): (أَيْ: وَيُضَيِّقُ) تهنگ ده کات، پێچهوانه ی (يَبْسُطُ) وه، که (يَبْسُطُ) یانی: پان ڕاده خات، فراوان ده کات، که مه بهست پیتی زۆر کردنه، (وَيَقْدِرُ) واته: وه تهنگ دینن، که مه بهست پیتی که مکرده وه دیه، (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: ضَيَّقْتُهُ، كَأَنَّمَا جَعَلْتُهُ بِقَدْرٍ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، ده گوتری: (قَدَرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ) واته: ئیم تهنگ کردهوه، نه ندازه گیریم کرد، نه ندازه یه کم بۆ دیارییکردوه، به پێچهوانه ی نه وه وه که ده گوتری: به بی ژماردن.

(لَهُمْ): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَغْنِيهِ وَيُهْمُهُ، لَهُوٌ يَكْذِبُ، وَلَهُوٌ عَنْ كَذِبًا)، (لهو): بریتیه له هه ر شتی که مرۆف له وه ی که به لایه وه جیی گرنک و مه بهسته، بی ناگای بکات، ده گوتری: (لَهُوٌ يَكْذِبُ) واته: پیتی خافلام، (وَلَهُوٌ عَنْ كَذِبًا) واته: لیتی خافلام، ناگام لیتی نه ما.

(وَلَيْبُ): (لَعِبَ فُلَانٌ: إِذَا كَانَ فِعْلُهُ عَنْهُ قَاصِدٍ بِه مَقْصِدًا صَحِيحًا) واته: هه ر که سیک کاریک بکات که مه بهستیکی راستی له پشته وه نه بی، پیتی ده گوتری:

(لَعِبَ)، وشهى: (لَعِبَ) به گه‌مهو يارىى مندا لانيش ده‌گوتري، له‌به‌رنه‌وه‌دى
نامانچىكى له پشته‌وه نيه‌وه هر خو خافلانده.

(الْحَيَاةُ الْحَقِيقَةُ السُّرْمِدِيَّةُ الَّتِي لَا تَقْنَى) واته: نه‌وه ژيانه راسته‌قىنه
به‌رده‌وامه‌ى كه هه‌رگيز كوټايى نايه‌ت.

(وَيَخْطِفُ النَّاسُ)، (الْعَطْفُ: الْأَعْذُ بِسُرْعَةٍ) (خَطَفَ) به‌كوردى: پفاندنه، گرتنى
شتىك و پفاندنيه‌ق به‌خيراى.

(مَوَى): واته: جى‌كاى تيدا نيشته‌جى بوون، (الْثَوَاءُ: الْإِقَامَةُ مَعَ الْإِسْتِقْرَارِ)، (ثَوَاءُ):
بريتيه له نيشته‌جى بوون (مانه‌وه له شوټى‌كدا) له‌گه‌ل سه‌قامگير بوون دا.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

وه‌ك له پیناسه‌ى ئەم ده‌سه‌شدا گوتمان: ئەم چەند نایه‌ته زەمینە خو‌ش‌کردن و
هاندانی مسوولمانان بۆ کو‌چ‌کردن، چون‌كه وه‌ك پ‌ی‌ش‌تر گوتمان: ئەم سوورپه‌تى
(العنكبوت)ه، له ن‌ی‌وان قو‌نا‌غى مه‌ك‌كه‌و مه‌د‌بنه‌دا هاتو‌ته‌ خوا، واته: له كو‌تايى
قو‌نا‌غى مه‌ك‌كه‌دا، پ‌ی‌ش نه‌وه‌ى مسوولمانان كو‌چ بكهن بۆ مه‌د‌بنه، بۆ‌یه له‌م
نایه‌تانه‌دا خوا هانى مسوولمانان ده‌دات بۆ كو‌چ‌کردن، هه‌م پ‌ا‌ن‌ه‌ريان بۆ ده‌خاته
پوو، هه‌م نه‌وه له‌م‌په‌رانه‌ى خه‌يا‌ل ده‌كرى له به‌رده‌مياندا هه‌بن، له به‌رده‌مياندا
لایانده‌بات، هه‌م كو‌س‌په‌كان لاده‌بات، هه‌م هاندە‌ريشيان بۆ ده‌خاته پوو.

سه‌ره‌تا خوا ده‌فه‌رمو‌ى: ﴿يَعْبَادِىَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ ارْضَىٰ وَرِيعَةً﴾، نه‌ى نه‌وه
به‌ندانه‌م كه ب‌رواتان ه‌ت‌ناوه! واته: ب‌رواتان ه‌ت‌ناوه به هه‌موو نه‌وه شتانه‌ى
كه پ‌ی‌ويسته ب‌روايان پ‌ى به‌يترى، به د‌ن‌ياى س‌ه‌رزەمىنى من فراوانه، ﴿فَإِنِّى
فَاعْبُدُونِ﴾، ن‌نج‌ا نه‌نيا به‌ندايه‌ت‌ى بۆ من بكهن، واته: نه‌گه‌ر له شوټى‌ك پ‌یتان
ليگه‌را به‌ندايه‌ت‌ى بۆ من بكهن، نه‌وى به‌جى به‌ي‌لن و ب‌چن بۆ شوټى‌ك كه

ده توانن به ندایه تی بی بو من بکن، با سهرزه مین و نیشتمان و مال و حال، به خویانانه وه گری نه دن، ده ست و پیتان نه به ستی.

ننجا گه وره ترین له مپه رو کوسپیک که به زهیندا دئ، ری له مرووف بگری، که مال و حال و نیشتمان و زیدی به جی بهیلقی، بریتیه له وهی تووشی مردن بی، تووشی له بهین چوون بی، خوا ده فهرموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، واته: هه موو که سیک چیره ری مردنه، یانی لیره بن یان له وی بن، کوچ بکن یان کوچ نه کن، له مالی خوتان بن یان له دهر وه بن، مردن هه ده چیرن، ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾، دوایش بو لای تیمه ده گیردرته وه، یانی: له سهر نه وهی له پیتاوی خوادا به سهرتان هاتوه، لئی ناچنه زهره، چونکه دینه وه بو لای من و پاداشتان ده ده مه وه.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نه وان هه که بریایان هینا وه به هه موو نهو شتانه ی پتویسته بریایان پی بهیتری و، کرده وه باشه کانیشیان نه نجام داوون به گشتی، چ په یوه دندیان به نیهت و مه بهستی تئو دل وه هه بی، چ به دهر برینه کانی زمان، چ به کرده وهی نه ندانه کانه وه، نا نه وانه ﴿لَتَبْلُوَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرًّا﴾، له به هه شتدا جیکاو ریکای به رزیان واته: باله خانه کانیان بو ناماده ده کهین، کوشکی به رزیان بو ناماده ده کهین، ﴿بِخَبْرٍ مِّنْ حَيْثُ لَا تَحْتَسِبُ﴾، که پروباریان به ژیردا ده رۆن، به دامین کوشکه کاند، ﴿خَلِيلِينَ فِيهَا﴾، به هه میشه بی تیاندا ده میننه وه لهو کوشکانه دا، واته: له رۆوی چۆنیه تییه وه نه وانه کۆشک و باله خانه ی به رزن، پروباریان به ژیردا ده رۆن، له رۆوی کات و تیدا مانه وه شه وه، هه میشه بین تیاندا، ﴿نَعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾، واته: باشرین پاداشت، پاداشتی که سانیکه که کاریان کرده، کاریان بو خوا ﴿نَعْمَ﴾، یانی: (نعم الأجرُ أجرُ العاملين لله) واته: باشرین پاداشت، پاداشتی نه وانیه که کاریان بو خوا کرده، هه که سیک کار بو خوا بکات، ده بی خوا چۆنی پاداشت بدانه وه؟

﴿الَّذِينَ صَبَرُوا﴾، ئەوانە كار بۆ خوا دەكەن، لە پىناۋى خوادا تىدەكۆشن و خەبات دەكەن: كە خۇيان راگرتوھ لە بەردەم بەلەو موسىيەت و نارەھەتتەيەكانداو، لە بەردەم گرفت و كىشەكان دا، كە لەبەر ناۋارەيى و كوچ و كوچار دىنە پىيان، ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، تەنيا پشتيش بە خوا دەبەستن.

كەواتە: ئەگەر بتانەوئى بۆ خوا كار بكەن، ئەو كۆشك و بالەخانە بەرزەنەي خواتان پى ببرىن، لەو بەھەشتانەي خوادا كە بە ھەميشەيى تياياندا دەمىنەو، پوواريان بە ژىردا دەپۆن، دەبى خاۋەنى خۇپاگريى بن و خاۋەنى پشت بە خوا بەستن بن: (الصَّابِرِينَ وَالْمُتَوَكِّلِينَ).

ئىنجا كۆسپ و پەرچىكى دىكە، كە پى لە خەلك دەگرى دەست لە نىشتىمانى خۆى، لە زىدى خۆى، لە ولاتى خۆى ھەلبىگرى، لە كاتىكدا كە تەنگى پى ھەلدەچىرى و، پى دىندارى لى دەگرى، برىتە لە مەسەلەي بڑىو، برىتە لە رزق و پۆزى كە ئايا چۆن ژيان بگوزەرتى؟ خوا دەفەرموى: ﴿وَكَايْنِ مِّنْ دَابَّوْ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾، (وَكَأَيِّنْ يٰقِي: زۆر، زۆر ژياندار ھەن بڑىوى خۇيان ھەلناگرن، بەلەم خوا بڑىويان دەدات و بڑىوى تىوھە دەدات، ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، بە دىنيايش خوا بىسەرى زانايە، قسەو داۋاتان دەبىستى، ئاگادارو زاناشە بە پىوستىيەكانتان، كەواتە: با مەترسى بڑىو و پۆزىش نەبىتە كۆسپ و لەمپەر لە بەردەمتاندا كە كوچ بكەن، لە كاتىكدا كە پى دىندارىيتان لى دەگرى، ماف و ئازادىي و كەرامەتتان پىشەل دەكرى، ئەو شۆنە بەجى بھىلن و بچن بۆ شۆنىك كە تىيدا ئازاد بن.

ئىنجا دوايى خوا ﷻ جارىكى دىكە دىتەوھ سەر باسى پىشاندانى نىشانەكانى خواو، خستەپرووى نىعمەتەكانى و، دەفەرموى: ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ اللَّحْمَ وَالْعَمَرَ﴾، ئەگەر تۆ پرسىاريان لىكەي: كى ئاسمانەكان و زەوى ھىنانوھ دى و، كى خۆرو مانگى رام و دەستەمۆ كەردوون، ملكەچىكەردوون،

که له فرمانی وی دهرنه چن؟ ﴿لَقَوْلُنَّ اللَّهُ﴾ زور به جه ختکړنده وه ده لاین: خوا، خوا ناسمانه کان و زهوی هیتاونه دی، خوا خوړو مانگی پام و دهسته مو کردوون، که یتیمه لیتان به هرهمه ند بین، ﴿فَأَنْ يُّؤْفَكُونَ﴾ که واته به ره و کوئی لاده درین؟ واته: مادام خوا همه کاره کیون و کاتیناته، خوا خاوه نی همه موو چاکه و نیعمه ته کانه، که واته به ره و کوئی لاده درین؟ بچی چکه له خوا ده پرست؟

﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا بو هر کام له بنده کانی بیهوی بزیو فراوان ده کات، جاری واش هیه لئی وه تنگ دینئ، واته: بزیوی بو زور ده کات، یاخود لئی کم ده کاته وه، بو هر کام له بنده کانی، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به دلنیا بی خوا به همه موو شتیک زانایه، ده زانی کئی بزیو بو که سیک فراوان و زور ده کات و، که نکئی لئی وه تنگ دینئ و لئی کم ده کاته وه، تاکو له کاتی بزیو زورکردندا، بزانی نایا نه هلی سوپاسگوزاری ده بی؟ نه هلی نه مه گ و وه فا ده بی؟ هه روه ها له کاتی بزیو لن وه تنگ هیتاندا، نایا خوړاگر ده بی و خوئی تووشی گونا هو تاوان ناکات، به هوئی ناشو کړی و به هوئی ناپه زایی دهر برینه وه؟ ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ نه گهر پرسیاریشیان لیتیکه ی: کئی له سه رتیه ناوی دابه زانده و، زهوی پی ژيانندوته وه دواى مردنى، دواى نه وهی هیچی له سه ر نه ماوه که نیشانه ی ژيان بی؟ بوته قافرو دیمه کارو، نه وهی که لیترواوه کاتی خوئی، بوته پووش و په لاش و با رایدوده، تیتا هیچ نیشانه ی ژيان و زیندوو په تیی له سه ر نه ماون، به لام دواى نه وهی خوا ناوی دادده به زینتیه سه ر، نه وه سه ر زهوییه زیندوو ده بیته وه.

وهک زور جاری دیکه گو توومانه: له قورنابا به زوری وشه ی: (مَاءً)، ناو، به کارها توه، تاکو به فرو باران و تهرزه و ناوگ و شئ، هه موویان بگریته وه، نجا نه گهر پرسیاریان لن بکه ی: کئی ناوی له ناسمان دابه زانده و، دواى مردنى سه ر زهوی پی ژيانندوته وه؟ ﴿لَقَوْلُنَّ اللَّهُ﴾ به جه ختکړنده وه ده لاین: خوا، ﴿قُلْ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ، بَلَى: ستایش بُوَ خوا، واته: هه موو مه دح و سه ناو ستایشیک، شایسته ی خوابه، ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، به لکو زۆربه یان نافامن، بۆیه ده فهرموئ: زۆربه یان، چونکه هه ندیکیان دوایی نیمانیان هیناوه، له عه قله که ی خویان به هره مه ند بوون و خوابان پیناسیوه، خاوه نی خویان پیناسیوه، پتی خوابان پتی دۆزیوه ته وه، به لام زۆربه یان ئه وانیه ی له پۆژگاری پیغه مه ردا بوون، تیتستاش زۆربه یان له عه قله که یان به هره مه ند نه بوون، نه یان فامیوه، تاکو له حالیکدا که دان به وه دا دینن: خوا به دیه پنه رو په ره وردگارو خاوه ن و مشوورخوری که ون و کاتیناته، هه ره ئه ویش په رسترویان پتی.

پاشان دیته سه ر باسی ناساندنی ژیا نی دنیا، له به رانبه ر ژیا نی پۆژی دوایی دا و ده فهرموئ: ﴿وَمَا هِيَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾، ئه م ژیا نی دنیا به ش ته نیا خافلان و یاری و گه مه یه، ﴿وَلَا يَذَرُ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾، مه نزلگای کۆتایش، که له کۆتاییدا دتی و، له دوا ی نه و هیهچ مه نزلگایه کی دیکه نه و، به رده وه م ده بیتی به بیتی برانه وه، ﴿لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾، هه ره ئه وه ژیا نی راسته فینه، واته: ژیا نی راسته فینه هه ره له ویدا هه یه، ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، ئه گه ر بزائن، ئه گه ر زانیارییان هه بیتی، ده بیتی بزائن خوا ئه م سیستمی گه ر دوونه ی داناوه، کۆتاییه کی هه یه، قۆناغی کۆتایی جاریکی دیکه نه بوونی به سه ردا نایه ت و، قۆناغی کۆتایی له گه ل ژیا نی دنیا دا به راورد ناکرئ، مه گه ر وه ک چۆن که شتیک له گه ل گه مه و یاری مندا ل و خافلانی مندا لاند به راورد ده کرئ، ناوا ته ماشای بکرئ.

جاریکی دیکه دیته وه سه ر باسی نه وه که ده بیتی ته نیا خوا به رستری و به ندا به تیی بۆ بکرئ، پروی نیازو مه به سه ته کانی تییکرئ، ده فهرموئ: ﴿قَدْ آتَاكُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾، له کاتیکدا سواری که شتیی ده بن، کاتیک چوونه ئیو که شتییه وه، یان: چوونه ئیو که شتییه کانه وه، چونکه وشه ی: (أَنْفُسِكُمْ) هه م به تاک دتی، به مانای یه ک که شتی، هه م به مانای کۆش دتی واته: که شتییه کان،

لهو کاته‌دا: ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، که سواری که‌شتی ده‌بن، مه‌به‌ست نه‌ودیه که دواپی شه‌پۆلیان بۆ دئی، یاخود با دئی و که‌شتیه‌که‌یان ده‌که‌وئیه حاله‌تی مه‌ترسی: له خوا ده‌پارینه‌وه‌و، ملکه‌چی خۆیان بۆ خوا ساغ ده‌که‌نه‌وه، به‌شی جگه له خوای پتوه ناهێلن، خلتی شیرک به بانگ‌کردنی خواو، له خوا پارانه‌وه‌که‌ی خۆیا‌نه‌وه، ناهێلن و ساغی ده‌که‌نه‌وه، چونکه (مُخْلِصِينَ)، ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)ه، یانی: له حالێکدا که ملکه‌چی خۆیان بۆ خوا ساغ‌کردۆته‌وه، ناوا لێی ده‌پارینه‌وه، ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِنْ أَلْبَسْتَهُمْ كُفْرًا﴾، کاتیک ده‌ربازی کردن به‌ره‌و و‌شکانی، کت و پر هاوبه‌ش بۆ خوا داده‌نتن، دیسان ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر به‌زمی پتیشوو‌یان، ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَانَسْتَهُمْ﴾، بابه‌رانبه‌ر به‌و چاکه‌و نیعمه‌تانه‌ی پتیمان‌دان، سپه‌یی بکه‌ن، بیوه‌فایی بکه‌ن، ﴿وَلِيَتَّخِذُوا﴾، هه‌ره‌وها با ماوه‌یه‌ک رابۆترین، به‌هره‌مند بن له نیعمه‌ته‌کانی دنیا، ﴿فَرَوْقَ يَتَلَمَّذُونَ﴾، به‌دنیایی له‌مه‌ودوا ده‌زانن، ده‌زانن که چ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یان کردوه، که به‌رانبه‌ر به‌ چاکه‌کانی خوا سپه‌لن و، سه‌رگه‌رم بوونیان به‌ ژبانی دنیاوه، مه‌نزگای کۆتایی له بیر بردوونه‌وه!

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا﴾، خوای په‌روه‌ردگار چاکه‌یه‌کی دیکه‌ی خۆیان، به‌ تاییه‌ت هی کافره‌کانی پۆژگاری پیغه‌مه‌ر ﴿وَلَعَلَّكَ مَهَكَّ﴾، ده‌خاته به‌رچاو، پشیمان ده‌فه‌رموئ: ئایا نابینن که تێمه‌ چه‌ره‌مێکی پر هێمن و ئاسایشمان بۆ ده‌خساندوون، به‌ هوێ که‌عه‌وه؟ ﴿وَيَسْخَطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾، له حالێکدا که خه‌لک له‌ ده‌وره‌به‌ریان ده‌رفێندری، ده‌بدری، له‌ ترس و بیمدان، که‌چی نه‌وان له‌ هێمنیی و ئاسایش‌دان، له‌ به‌ره‌که‌تی نه‌و که‌عه‌وه که‌ ناوچه‌یه‌کی چه‌ره‌می بۆ ده‌سته‌به‌ر کردوون، چه‌ره‌م واته: نه‌و شوئیه‌ی که‌ هه‌موو گونا‌هو تاوان و لادانیکی تیدا قه‌ده‌غه‌یه، قه‌ده‌غه‌تر له‌ شوئنه‌کانی دیکه، ﴿أَيُّ الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾، ئایا بپروا به‌ پووچ دێنن، بپروا به‌ ناهه‌ق دێنن؟ که‌ بریتیه له‌و بت و سه‌نما‌نه‌ی ده‌یانپه‌رستن، په‌رستاره‌ ساخته‌کان، ﴿وَيُضَمَّ

اَللّٰهُ يَكْفُرُوْنَ ﴿١﴾، بهرانبهر به چاکهی خواش سپله‌یی ده‌کهن؟ یاخود: بیپروا ده‌بن؟ به‌راستی شتیکی سه‌یره، نه‌مه پرسیار لیکردنی نکوولیییکه‌رانه‌یه.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، هه‌روه‌ها نایا کئی سته‌مکارتره له که‌سینک که درۆ به ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ست، یاخود: دواي نه‌وهی هه‌قی بو دئی، پئی بیپروا ده‌بی و درۆ به ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستی گوايه: خوا هاوبه‌شی هه‌یه، رۆله‌ی هه‌یه، وه‌ک هاوبه‌شدانه‌ره‌کانی کۆن و ئیستا هه‌روا ده‌لین و وایانگوتوه، ﴿اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾، یان نه‌و هه‌قی بۆیان هاتوه، پئی بیپروان و به درۆی داده‌تین، که له پیغه‌مبهری خوادا ﷺ و، له قورئاندا به‌رجه‌سته‌یه؟ ﴿اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ﴾، نایا له دۆزه‌خدا، جیگه‌و رێگایه‌ک نه‌ بو بیپروایان؟ واته: نایا دۆزه‌خ جیگه‌و رێگایه‌کی پر به پیست نه‌ بو تیدا نیشته‌جی بوون و سه‌قامگیربوونی بیپروایان، نه‌م شیوه‌ پرسیار کردنه، ده‌گونجی بلتین: پرسیارکردنی دانپیتیدا هینان (استفهام تقریری ه)، ده‌شگونجی بلتین: پرسیارکردنی نکوولیییکه‌رانه‌یه.

له کۆتایی دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِيْنَ جٰهَدُوْا فِیْنَا لَنَهْدِيَْنَّهُمْ سُبُلًا﴾، به‌ دنیایی نه‌وانه‌ی که له پیناوی تیمه‌دا تیده‌کۆشن، خو‌ماندوو ده‌کهن و په‌نج ده‌دهن، به‌ دنیایی تیمه‌ رێبازه‌کانی خو‌مانیان پیشان ده‌دهن، یاخود ده‌یان‌خه‌ینه سه‌ر رێبازه‌کانی خو‌مان، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ﴾، به‌ دنیایی خواش له‌گه‌ل چاکه‌کاراندا‌یه.

وه‌ک دوا‌یی له مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا باس ده‌کهن: ئیره‌ تاکه‌ شوئینکه‌ که وشه‌ی (سُئِلَ) پالدرایته‌ لای خوا ﷻ به‌م رێژگه‌یه: (سُئِلَا)، چونکه له قورئاندا وشه‌ی (سَئِيلَ) هاتوه، (سَئِيلَ رَبِّكَ، سَبِيلُنَا)، له‌به‌ر ته‌وه‌ی راسته‌ شه‌قامی خوا، به‌ک راسته‌ شه‌قامه، به‌لام لیره‌دا وشه‌ی (سُئِلَ) مه‌به‌ست پئی ئیسلام نه‌یه، به‌لکو مه‌به‌ست پئی نه‌و رێبازو شیوازانیه، بو تیکۆشان له پیناوی خوادا ده‌گیرنه‌

لیره‌دا خوا ٱڤڤه ٱرايده گه‌ينه‌ن: که ئەوانه‌ی له ٱیناوی یتیمه یتیده‌کۆشن، وانه: دوو شتیان هه‌ن، یه‌که‌م: ٱیکۆشان و ڕهنجدان و زه‌حمه‌تکێشان، دووهم: ئیخلاص و خوا ٱی مه‌به‌ست بوون، ئا ئەوانه ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ شُلُوعًا﴾، زۆر به‌ جه‌خت‌کرده‌وه‌وه خوا به‌ ئینی داوه که ٱریازه‌کانی خۆییان ٱیشان بدات، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾، به‌ دنیایی خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاراندايه، هیچ که‌شیش له‌و که‌سه چاکه‌کارتر نیه، که خۆی ماندوو ده‌کات، یتیده‌کۆش و خه‌بات ده‌کات و مه‌به‌ستی ٱی رازی کردنی خوايه ٱڤڤه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

هاندانی خوای میهره بان بۆ کۆچکردنی مسولمانان، له کاتیگدا تهنگیان پئی هه لده چنێ و، به وره کردیان له به رانبهر مردن داو، موژده ی به هه شت پێدانیان و، جه ختکردنه وه له سه ره ردووک سیفه تی به رزی خۆراگری و پشت به خوا به ستی (صبر و توکل) و، دلتیا کردنه وه یان له بواری بژیوو پۆزی دا:

خو ده فه رموی: ﴿يَعَادَى الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ أَرْضِي وَرِيعَةً فَإِنِّي فَأَعُدُّونَ﴾ (١) ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِنَّا رُجُعُونَ﴾ (٢) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ (٣) ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (٤) ﴿وَكُلًّا مِّنْ دَائِجٍ لَّا يَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (٥)

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

١- ﴿يَعَادَى الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ أَرْضِي وَرِيعَةً﴾، ئه ی ئه و به ندانه م که بروتان هیناوه! به دلتیایی زه ویه کهم فراوان و فه راحه، ئه مه بێگومان بانگ کردتی که بۆ پێشاندانی پله و پایه ی ئه و به ندانه، چونکه خوا ﷻ ئه و به ندانه ی پالداونه لای خوی و، له قورئاندا هه ر جارێک وشه ی به نده کانم (عبادی) به کارهاتبێ، به زۆری بۆ تیماندارانه، دیاره هه موو مروفه کان به ندی خوان، به لām به ندی ناچاری، به لām تیمانداران به ندی ئیختیاریی خوای په ره ره ردگارن. واته: به ویستی خۆیان به ندایه تی و، ملکه چیی بۆ خوا نه نجام ده دن.

﴿إِنَّ أَرْضِي وَرِيعَةٌ﴾، به دنيای سهرزهمینی من فراوانه، خوا نهیغه رموو: کوچ بکن (هاچروا)، به لأم یه کیک به یه کیک ده لئ: من تیرم پئ ناخو شه، نهویدیکه شه ده لئ: ولت فراوانه، یان نه رزی خوا فراوانه، وات: لیره دا لاچوو بچو بو هر شوئیک که مه یلت لیهو مه به سته! یانی: نایا نابین که سهرزهمینی من فراوانه؟ نایا ناتوان شوئیکی دیکه په یدا بکن و، لهو یدا به ندایه تیبه کی ریک و دروست بو من بکن؟ نایا ناچارن هر لهو سهر زهمینه میننه وه که کافره کان ناچاران ده کهن، ده ست له به شیک له دینداریتان هه لبرن، یا خود ناره حه تان ده کهن و گچه لتان پئ ده کهن، ئیوه لهوئ نه به ستراونه وه؟ تیره به جیهوئلن، مادام که پامهت و ماف و نازادیه کانتان پیشیل ده کرئن، بچن بو شوئیک تیدا نازاد بن.

۲- ﴿فَإِنِّي فَأَعْبُدُونِ﴾، بهس به ندایه تی بو من بکن، ثمه هوکاری کوچکردن و، فرمانکرده به کوچکردن و به جیهوشتنی خاک و نیشیمان، (ی) که ی کو تایی له (فَاعْبُدُونِ) دا، قرئندراوه بو نهو ی سووک ب و، نوونه که پی ده گوئری: (نون الوقایه)، نه صلی خوئ ناوایه: (فَإِنِّي فَأَعْبُدُونِ) ته نیا به ندایه تی بو من بکن، وات: بو نهو ی ته نیا به ندایه تی بو من بکن، سهرزهمینی من فراوانه، کوچی تیدا بکن و نهو شوئیهی که ریتان لن ده گری دینداری لن بکن، به جی بهئلن.

۳- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، هه موو که سیک چیژداری مردنه، له بهر نهو ی گوره ترین کو س و له مپه ر که دینه ری نینسان، کو س و له مپه ریکی وه همی، که ری کوچکردن و به جیهوشتنی نیشیمانی لن بگری، نهو یه: که ده لئ: په نگه نه گهر تیره به جیهوئلن بکوژیم، نه مینم، خواش ده فهرموئ: هه موو نه فسیک چیژداری مردنه، هه موو که س ده بی هر مری، له مال بی، یان کوچ بکه ی، له ناشتی دابی، یان له شهر بی، مردن هر یه خهت ده گری، که واته مردنکی سهر به رزانه مره، نهک لیره زه لیلانه و ژیر ده ستانه، له بهر نهو ی ده ست بو له نیشیمانه که ت هه لئا گری، له شوئی خوت مردار بیهو! له پتاوی خوا دا کوچ بکه با له رندا بکوژری، نهو مردنی سهر به رزانه به.

کهواته: نایه ته که ی پشتر: ﴿إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ﴾، پالنه رو هاندەر بوو، سه رزه مینی من فراوانه، واته: یتان ههیه برۆن، ئەمه پالنه ره، ئەویدی ش لابهری ئەو کۆسپ و له مپهرهیه، که له بهرده مده ههیه که مهرگ و مردنه، جاری وایه ترسان له مردن، دهستی نینسان دهگرێ له کۆچکردن و له جیهادو بهرغۆدان، خواش دهفه رموێ: هه موو که سێک ده بێ مردن هه ر به چێژی به هه ر حالیک بێ.

٤- ﴿ثُمَّ إِنَّا رَجَعُوهُمْ﴾، ئەمه ش دیسان هاندانیکی دیکهیه، واته: دوایش بۆ لای تێمه ده گێردێ نهوه، ئەم وشه به خوێندراویشه تهوه: ﴿ثُمَّ إِنَّا رَجَعُوهُمْ﴾ ئەمه بێ ده گوترێ: ناوێر دانهوه له حاله تی دواندن و پوو به پوووهوه، بۆ حاله تی دواندن نادیار (التفات من الخطاب إلى الغياب)، نجا خوا ﷻ پوونی ده کاتهوه، کاتی که بۆ لای خوا ده گه پێنهوه، چی چاوه پێیان ده کات؟

٥- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ الْجَنَّةِ غُرًّا﴾، ئەوانه ی بر وایان هیناوه و کردهوه باشه کانیان ئەنجام داو، له به هه شت دا، له باله خانه و کۆشکان دا نیشه جێیان ده کهین، جیکه و پێکه یان بۆ دابین ده کهین، وشه ی (لَنُبَوِّئَنَّهُم)، خوێندراویشه تهوه: (لَنُبَوِّئَنَّهُم) (أَنوَاهُ بِالْمَكَانِ إِذَا جَعَلَهُ ثَاوِيًا مُّقِيمًا)، (لَنُبَوِّئَنَّهُم) و (لَنُبَوِّئَنَّهُم)، هه ر یه ک و اتایان ههیه، چونکه (بَوَاهُ بِالْمَكَانِ) واته: شوێنه که ی بۆ خوشکردو بۆ ناماده کرد، یاخود نیشه جێی کرد له ویدا، (أَنوَاهُ بِالْمَكَانِ)، (لَنُبَوِّئَنَّهُم) له (أَنوَاهُ) ده وه هاته، (أَنوَاهُ يُقَوِّيه) یانی: لهو شوێنه دا نیشه جێی کردو سه قامگیر ی کرد.

﴿غُرًّا﴾، له به هه شتدا له کوێ نیشه جێیان ده کهین؟ (غُرَف) کوێ (غرفة) یه واته: ئەو خانووه ی، ئەو ژووره ی که له سه ره وه تهره، له کۆشکه به رزه کاند، له باله خانه کاند.

٦- ﴿نَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، پوو باریان به ژێردا ده پۆن.

٧- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، به هه میشه یی تێاند، ده مێتته وه وه بهرده وامن.

٨- ﴿نِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾، باشت رین پاداشت ه ی کار که رانه (بوخوا).

نهمه تهعبيره که ی ناوايه: (نَعْمَ الْأَجْرُ الْأَجْرُ الْعَامِلِينَ) واته: باشتري پاداشت، پاداشتی کارکه رانه، که ساتیک که کاریان کردوه بُو خوا ﷺ، که واته نهو پاداشتهی چاوه پریان دهکات، له پرووی چۆنه تیهوه باشتريه، له پرووی دهوامهوه، بهرده و امترینهو، هی نهویه که زور ستایشی بکری، بویه خوا دهفهرموئ: ﴿نَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾، باشتري پاداشت، پاداشتی نهوانیه که کار بُو خوا دهکه ن.

لهو بارهوه نهم فهرمايشته پیغه مبه ر ﷺ دینین، که دهفهرموئ: ﴿إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَغُرَفًا يُّرَىٰ مِنْ ظُهُورِهَا وَظُهُورُهَا مِنْ ظُفُوفِهَا، فَقَالَ أُعْرَابِي: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَنْ هِيَ؟ قَالَ: لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَصَلَّىٰ لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامًا﴾ (أخرجه أحمد: ۱۳۳۷، والترمذي: ۱۹۸۴، عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَةُ كُلٌّ مِنَ الْأَبْنَاءِ وَشُعَيْبُ الْأَرْنُوطِ).

واته: پیغه مبه ر ﷺ دهفهرموئ: له بههشتدا چهند باله خانهو کۆشکیک هه ن، دیوی دهره وهیان له نیوهوه دهیترئ و، دیوی نیوهوهیان له دهرهوه دهیترئ (زور پروون و سپیی و درهوشاوه ن)، کابرایه کی عه پهبیی خیله کیی هه لسا کوتی: نهی پیغه مبه ری خوا! ﷺ، نهو کۆشکانه بُو کین؟ فهرمووی: بُو که سیکه قسه ی باش بکات و، خواردن بدات به خه لکی، له کاتیکدا خه لک خهوتوون، شهونوئ بکات، ۹- ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، نهوانه ی خویان راگرتوه، پشتیان به پهروه ردگاریان بهستوه.

خوا ﷺ دوو سیفه تی سه ره کیی نهو بروادارانیه ی، نهو بههشت و خه لاته چاوه برییانه، باس دهکات، دهفهرموئ: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، بردوادارانیک خوا نهو کۆشک و تهلارو باله خانانه ی بُو ناماده کردوون، که خویان راگرتوه، پشتیش به پهروه ردگاریان دههستن، (صَبَرُوا)، واته: خویان راگرتوه، نه مه ی به پابرردو هیناوه، خویان راگرتوه له سه ر نیمان، له سه ر نیسلام، له سه ر تاعهت، له سه ر کۆچکردن و کۆچیان کردوه.

﴿وَعَلَىٰ رَجِمَ يُنْكِرُونَ﴾، پشتیش ته نیا به پهروه ردگاریان ده به ست، نه مهی به (فعل المضارع) هیناوه، بۆ ئیستاو داهاتوو، به رده وام پشت به پهروه ردگاریان ده به ست، له هر شتیکدا که بته پشیان.

له پروی پریمانیسه وه: (الَّذِينَ): (عَبْرٌ مُّبْتَدَأٌ مَحْذُوفٍ) گوزاره ی نیهادیکسی قرتیناوه، یانی (هُمْ الَّذِينَ صَبَرُوا)، نجا (هُمْ) ده بته نیهاد (مُبْتَدَأٌ) و (الَّذِينَ صَبَرُوا) ده بته گوزاره (عبر)، که ده فره موئ: ﴿وَعَلَىٰ رَجِمَ يُنْكِرُونَ﴾، لیره دا ژێردار که و ژێردار که و (الجارُّ المجرور) که پیشخراوه، بۆ زیاتر گرنگی پیدانه، واته: ته نیا پشت به پهروه ردگاریان ده به ست.

(۱۰). ﴿وَكَاَنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا﴾، زۆر ژيانداریش هه، بژیوی خویان هه لئه گرتوه، خوا ﷻ وه همیکی دیکه ی ئهوانه ی کۆچ ده که ن له پیناوی خوادا، که ده بته کۆسپ و له مپهر له به رده میان دا، ده وه پینتته وه، ده فره موئ: زۆر ژيانداریش هه، (دَابَّةٍ): (كُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ) ههر شتیک که به زه ویدا ده پوات، واته: هه موو ژيانداریک، زۆر ژياندار هه، که بژیوه که ی خویان هه لئاگرن، له کۆلیان نه ناوه، که ده فره موئ: ﴿لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا﴾، ده گونجی مه به ست له هه لکرتن، هه لکرتنی پوا له تی بی واته: بژیوه که ی به کۆله وه نیه، نه بالنده، نه دهنده، نه ژياندار، هیچی بژیوی له کۆل نیه، یا خود مه به ست ئه وه یه: خۆی ماندوو ناکات (أَي: لَا تَتَكَلَّفُ تَحْصِيلَ رِزْقِهَا) واته: خۆی ماندوو ناکات، له ئیستاهه به تهنگ ئه وه وه بی داخو ئیوارئ چی بخوات! به لکو بۆ خۆی ده پوات و هه ولتیک ده دات، خوی پهروه ردگاریشیا تا کو ئه کاته ی مؤله تی له سه ر بی، بژی، بژیویان چنگ ده خات.

(۱۱). ﴿إِنَّ اللَّهَ بِرِزْقِهَا وَائَاتِكُمْ﴾، خوا بژیوی ئهوانیش ده دات و هی ئیوه ش ده دات، نه یفه رموه: (يَرْزُقُهَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ) یانی: پالوه لادراو (المُسْتَدِلُّ إِلَيْهِ) خوی پهروه ردگاره، وشه ی (اللَّهُ) که نیهاد (مبتدأ)، پیشخراوه له سه ر گوزاره (عبر) که، یانی: ته نیا خوا بژیویان ده دات، هه روه ها بژیوی ئیوه ش ده دات.

(۱۲) - ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. ته نیا خواش بیسه ری زانایه، قسه کانتان ده بیستی، پارانه وه کانتان ده بیستی و پیداو بیستیه کانیشتان ده زانای.

پتغه مبه ر ۱۱ لهو باره وه که خوا بژیوی ژیانداران ددهات، ده فهرموئ: ﴿اَنْكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللّٰهِ حَقَّ تَوَكُّلِهٖ ۚ لَرَزَقْكُمْ كَمَا يَزُقُّ الطَّيْرَ ۖ تَغْدُوَ غِمَاصًا ۖ وَتُروُحُ بِطَانًا﴾^(۱)، واته: ته گهر به راستی پشت به خوا به ستن، بژیوتان ددهات، وهک چۆن بژیوی بالنده ددهات، به یانیان به سکی برسییه وه ده پروا، ئیواران به سکی تیره وه دپته وه.

به لآم به ته نکید ته گهر نهو بالنده له هیلانه کانی خویان دا هه ئیشن و جموجۆتیک نه که ن، له برسان دهمرن، که واته پشت به خوا به ستن، به لآم وهک چۆن بالنده ههول ددهات، ئیوهش ههولتیک بدهن، به ته نکید وهک چۆن خوا بژیوی بالنده کان ددهات، بژیوی ئیوهش ددهات، وهک چۆن بژیوی هه مو نهو ژیاندار ودرندهو، هی ئیو دهریاو هی ئیو ههواو، هی سهر زهوی، هی بن زهوی ددهات، بژیوی ئیوهش ددهات.

ته مهش وهک پتشتیش گوتمان: بۆ لابردنی په رچ و له مبه رتکی دیکه به له بهردهم نهوانه دا که ده یانهوئ زیدو نیشتمانی خویان به جیئیلن له پیناوی خوادا، که دهر بهستی بژیوو رزق مه بن، وهک له سووره ئی (النساء) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا ۖ وَسَعَةً ۚ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا ۖ اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۖ ثُمَّ يَدْخُلِ الْاُمُوْا فَقَدْ وُفِّعَ اَجْرُهٗ ۚ عَلٰی اللّٰهِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزُوْمًا رَّجِيْمًا﴾^(۲)، واته: ههر که سیک له پیناوی خوادا کوچ بکات، له زهویدا شتی وای زۆر دپته ری که لووتی دوژمنانی پی نهوی بکات و، فراوانی بۆ بی، ههروهها ههر که سیک له پیناوی خوادا، مال و حاللی خوئی به جیئیلن، دواپی مردنی بگاته سهر، پاداشتی که ووتنه سهر خوا ۱۱، خواش هه میسه لیئوردی به به زهیی بووه.

مهسه لهی دوهه م:

خستنه پروی چهلد نیشانه به کی خواو نیعمه تیکی گه وره و گرنگی، که به لگی ته نیا په رستراویه تی خوان، بۆ که ساتیک عه قل و هوشیان به کار بینن و، تی بفرکن:

خوا دهه فرموی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَرَجَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (٧٦) ﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (٧٧) ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ زَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْبَاهُ بِهَ الْأَرْضُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٧٨).

شیکرنه وهی ئەم، ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

١- ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَرَجَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، نه گهر لێیان پرسی (واته: له هاوبهش بۆ خوادانه ره کان، له بێبروا به کان): کێ ناسمانه کان و زهوی هێناونه دی و، کێ خوړو مانگی پامکردوون؟ به جه ختکردنه وه ده لێن، خوا.

بێگومان ناسمانه کان و زهوی دروست کردنیان شتیکی زۆر گه وره به، وهک خوا له سووره تی (غافر) دا دهه فرموی: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٧٦) واته: دروستکرانی ناسمانه کان و زهوی گه وره تره له دروستکردنی خه لک، به لأم زۆربه ی خه لکی نازانن.

ئنجانسان تاکو عیلمی زیاتر بێ، زیاتر تیده گات له گه وره یی ناسمانه کان و زهوی، له گه وره یی نه و گه ردوونه که خوا هێناویه ته دی، زۆربه ی خه لکی نازانن، بۆیه دروستکراوی خوا و مولکی خوا، به ته سک و که مبه ر دێته به رچاویان، به لأم تاکو زانیارییان زیاتر بێ، هه تا تاسۆی زهینیان فراوانتر بێ، زیاتر ده رکی گه وره یی و فراوانیی مولکی خوا ده کهن.

وهك جارى ديكهش گوتومانه:

أ- نوٲترين بيردۆزهى گەردوونناسى نهوهيه كه ده‌لٲن: تيردى گەردوون به پازده مليار سال (١٥,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠)ى تيشكى مه‌زنده ده‌كرٲ.

ب- كه‌هكه‌شانه‌كانى كه گەردوون ده‌يانگرٲته نٲو خۆى، به يهك تريليۆن (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) واته: هه‌زار مليار كه‌هكه‌شان مه‌زنده ده‌كرٲن، پٲشتر ده‌يانگوت: دوو سه‌د مليار (٢٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) مليار، به‌لام تيستا ده‌لٲن: زياترن.

ج- نهو نه‌ستٲرانهى كه له نٲو كه‌هكه‌شانى تيمه‌دا هه‌ن، كه‌هكه‌شانى كاكٲشان، يان پٲى شيرى، به يهك تريليۆن (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) نه‌ستٲره مه‌زنده ده‌كرٲن، كه خۆرى تيمه يه‌كيكه له نه‌ستٲره‌كانى كه‌هكه‌شانى كاكٲشان، كه‌واته دروستكرانى ناسمانه‌كان و زهوى زۆر گه‌وره‌يه، به‌لام به زانيارى نهو گه‌وره‌يه ده‌رك ده‌كرٲ.

هه‌روه‌ها خوا له سووره‌تى (الواقعة) دا ده‌فه‌رموٲ: ﴿كَذَٰلِكَ أَفِيضُ مَجَٰزِعَ الْجُؤَرِ ۖ إِنَّهُ لَنَسْفٌ لَّو تَلَمَّوْنَ عَظِيمٌ﴾ واته: وانبه وهك نٲوه ده‌لٲن (نهى كافره‌كان!) سوٲند ده‌خۆم به جٲگه‌و پٲكهى نه‌ستٲره‌كان و، نه‌گه‌ر بزنان، نه‌وه سوٲندٲكى زۆر مه‌زنه.

﴿وَسَخَّرَ الْأَنْفُسَ وَالْقَمَرُ﴾، هه‌روه‌ها نايا كن خۆرو مانكى رام‌كردوون؟ واته: ده‌سته‌مۆو ملكه‌چى كردوون، تيمه له سه‌ره‌تاي ته‌فسىرى سووره‌تى (يونس) دا، باسٲكى سه‌ربه‌خۆمان ده‌رباره‌ى خۆر كردوهو، باسٲكى سه‌ربه‌خۆشان ده‌رباره‌ى مانگ كردوه، هه‌روه‌ها باسى زه‌وييمان كردوهو له‌وباره‌وه زانيارى وردمان خستوونه روو، بۆيه لٲره دووباره‌ى ناكه‌ينه‌وه^(١).

وشه‌ى (وَسَخَّرَ): (سَخَّرَ يُسَخِّرُ تَسْخِيرًا)، (التَّسْخِيرُ: الإِجْبَارُ عَلَى عَمَلٍ شَدِيدٍ) واته: (تسخير) ناچار كردنه له‌سه‌ر كارٲكى سه‌خت، واته: ده‌سته‌مۆ كردن ورام‌كردن،

(١) هه‌روه‌ها له ته‌فسىرى سووره‌ته‌كانى: (فصلت و الرحمن و الواقعة و الشمس) يشدا، له‌و باب‌ه‌تانه‌ دولوين.

مل پښ که چکړدن، بهو شتویه که خوا بوی داناو، بهو شتویه کار بکات و به پښه بچی.

﴿لَقَوْلُنَّ اللَّهُ﴾، زور به جه ختکړنه وه ده لښ: خوا ﴿﴾، ده لښ: بهس خوا ناسمانه کان و زوی هیټاونه دی، خوړو مانگیشی ده سته مو کردوون.

۲- ﴿فَأَن يُّؤْفَكُونَ﴾، که واته بو کوئی لاده درین؟ نه مه پرسیار لیکردنی نکو ولیکړدن و سرسورماندن (الاستفهام للإنکار والتعجب) ه، مادام هر خوا به دیهنه ری ناسمانه کان و زهویه، خوا پامکه ری خوړو مانکه، نه دی بو کوئی لاده درین؟ بوچی جکه له خوا ده پرستن؟

۳- ﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾، خوا بږیو بو هر کام له بهنده کانی که بیهوئی فراوان ده کات و، بوشی تنگ ده کات و تهسک ده کات، واته: بوی زور ده کات و بوی کم ده کات، نه مه سه له ی فراوانکردنی بږیو و تهسکړدنه وه واته: زور کردنی و که مکړدنی، له زور شوتنی فورټاندا دووباره بوته وه^(۱)، بو وینه:

۱- لیره لهم ثابته دا که ده فرموی: (اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ) یانی: وپرای فراوانکردنی بږیو، که مکړدنه وه لیکن ته وه کهش به قازانچی نهو بهنده یه یه، نهک به زهره ری.

۲- له سوره ناسی (الرعد) دا هه مان پاستی خوا دووباره ده کاته وه ده فرموی: ﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾^(۲)، واته: خوا بږیو فراوان ده کات بو هر که سیک که بیهوئی و ته نگیش ده کات، فراوان ده کات واته: زوری ده کات و، تنگی ده کات، واته: که می ده کات.

۳- هه روه ها له سوره ناسی (القصص) دا ده فرموی: ﴿وَيَكُنَّ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾^(۳)، واته: ثایا نابینی، یان سهرت سورېمینی له وه که خوا بږیو بو هر کام له بهنده کانی که بیهوئی، فراوان ده کات و ته نگیش ده کاته وه.

(۱) له تفسیری سوره ناسی (الشوری) دا، له باره کورته باسېکمان کردو.

۴- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الروم) یشدا ده‌فه‌رموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۖ﴾. واته: ئایا نابینن چۆن خوا بژیو بو هه‌ر که‌ستیک که‌ بیهوئ، فراوان ده‌کات، یاخود ته‌سک ده‌کاته‌وه، ته‌م راستیه له زۆر شوئنی قورئاندا دووباره‌ بۆته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژبانی به‌نده‌کان په‌یوه‌ندی به‌ بژیوه‌وه هه‌یه، په‌یوه‌ندی به‌وه هه‌یه که‌ پتی ده‌ژین و، پزق و پۆزی به‌شه‌ر له ژبانی به‌شه‌ردا، له‌ پروه‌ ماددیه‌که‌ به‌وه‌ گه‌وره‌ترین گرنگی هه‌یه، بۆیه‌ خوا ﷻ پرونی ده‌کاته‌وه، پایدیه‌گه‌یه‌نت: که‌ بژیو به‌ ده‌ست خواجه ﷻ، که‌مکردن و زۆرکردنی حیکمه‌تی خواجه له‌ پشته‌وه‌یه، هه‌له‌به‌ته‌ هۆکاره‌کان ده‌وری تیدا ده‌بینن، به‌لām له‌ پشت هۆکاره‌کانه‌وه‌ هۆکارساز هه‌یه، له‌ پشت (أسباب) وه، (مُسَبَّب) هه‌یه که‌ خواجه ﷻ، هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (یونس) یش دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ ۚ فَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تُنْقِصُونَ ۚ﴾. واته: بلن: کن له‌ ئاسمان و زه‌ویه‌وه‌ بژیوتان ده‌دات، یان کن بیست و چاوه‌کانی به‌ده‌ستن و، کن زیندوو له‌ مردوو ده‌ردینن و، مردوو له‌ زیندوو ده‌ردینن و، کن کاروبار به‌رتیه‌ده‌بات؟ ده‌لین: خوا، بلن: ئایا پارێز ناکهن؟!

مادام خوا هه‌مه‌کاره‌و مشوورخۆری هه‌موو گه‌ردوون و، هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژبانی ئیویه، که‌واته: بۆچی پارێزی لێ ناکهن؟

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُنْ مَعَهُ عَلِيمٌ﴾، به‌ دلنایای خوا به‌ هه‌موو شتی‌ک زانایه، واته: هه‌ر کام له‌ فراوان کردنی بژیوو، که‌مکردنه‌وه‌ی، هه‌مووی حیکمه‌تی مه‌زنی له‌ پشته‌وه‌یه، که‌ خه‌لک ده‌رکی نه‌و حیکمه‌ته‌ ناکهن، نه‌گه‌رنا هه‌یج شتی‌کی خوا به‌ بێ حیکمه‌ت نه‌یه، چونکه‌ خوا ﷻ به‌ هه‌موو شتی‌ک زانایه‌وه، هه‌ر شتی‌ک که‌ ده‌یکات، نه‌وپه‌ری حیکمه‌تی تیدا به‌کار دینن.

۵- ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ زَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّخِذَ بِهِ الْآرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا قَبُورًا ۚ﴾. الله ﷻ، نه‌گه‌ر لێیان به‌رسی: کن له‌ سه‌رتوه‌ ناوی دابه‌زاندوه‌وه، سه‌ره‌وه‌ی دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ مردوه، زیندوو کردۆته‌وه؟ به‌جه‌ختکردنه‌وه‌ ده‌لین: خوا.

له سوورەتی (الجالية) دا دەفرموو: ﴿وَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ﴾.

له سوورەتی (البقرة) دەفرموو: ﴿وَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ﴾.

بەلام لێرەدا دەفرموو: ﴿مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾، لەبەر ئەوەی لەوێ تەنیا باسی نېعمەت و چاکەکانی خوا، بەلام لێرە باس باسی ھاوبەش بۆ خوادانانە، بۆیە خوا ﷻ دەفرموو: له دواى مردنى زەوییهوه، کێ زیندووێ دەکاتەوه؟ واتە: (مِنْ) بۆ زیادکراوە تاکو لەسەرەتاو دەستیکی مردنەکەوه، بیکرێتەوه، کەواتە: ھاوبەش بۆ ئەو خوا بە دامەنێن، ئەو خوا بە شایستەى ئەوەیە بەندایەتیی و پەرستش بۆ ساغ و یەکلەبکریتەوه.

کە دەفرموو: ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾، پاتی: زۆر بە جەختکردنەوهوه دەلێن: بەس خوا ناوی دابەزاندوهو سەر زەوی مردووی پێ زیندوو کردۆتەوه.

(٦)- ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، بێ: ستایش بۆ خوا، واتە: لەسەر ئەو بەلگە پۆشنانەو، لەسەر ئەو هەموو نېعمەت و چاکانەو، لەسەر ئەو هەموو سیفەتە بەرزو بێ وێنانەى خوا لە هەرسێک بوارى: جوانیی و شکۆ و تەلوانیی (جمال و جلال و کمال) دا.

(٧)- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾، بەلکو زۆربەیان نافامن، واتە: ستایش هەر هی خوا، بەلام ئەوان زۆربەیان نازانن و نافامن، بۆیە دەرکی ئەو بەلگە پۆشنانە ناکەن و، ستایش و مەدح و سەنا، تاییەت ناکەن بە خواو خاوەنى خۆیانەوه ﷻ.

مهسه لهی ستيهه:

ژيانی دنيا له پړوه مادديه که يه وه: خافلان و گه مهو، مه نزلگای کو تابی،
ژيانی راسته قينه ی تيدايه نه گهر بزانن:

خو ا ده فهرموئ: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَرَبُّ الدَّارِ الْاٰخِرَةِ لَهِيَ
الْحَيٰوَانُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ﴾ (١٦٦)

شیکردنه وهی ثم ثايه ته، له دوو برگه دا:

(١)- ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾، ثم ژيانی دنيا يه ش خافلان و ياريه.
وشه ی (لَهْوٌ) (اللَّهُو: مَا يَلْهُو بِهِ النَّاسُ أَي: يَشْتَغِلُونَ عَنِ الْأُمُورِ الْمَكْدُرَةِ، أَوْ
يَغْمُرُونَ بِهِ أَوْقَاتَهُمُ الْغَلِيَّةَ عَنِ الْأَعْمَالِ)، (لَهْو): بریتیه له شتیک که خه لک
پتی ده خافلتین، ياخود نهو شتانه ی که ژيانيان لیل ده کات، نهو خافلانه له وه
بن ناگايان ده کات، يان کاته بوشه کانی خو یانی پی ده به نه سر، نهو کاتانه ی
کاریان نیه، به لأم (لَعِب): بریتیه له کاریک که نینسان مه به سستی پی کالنه و
پیکه نین و خو شیی بن، نهک شتیکي جیددی.

جياوازی نيوان (لَهْوٌ) و (وَلَعِبٌ) نه وه يه:

أ- (لَعِب) بریتیه له پړوکردنه ناهه ق، به لأم (لَهْوٌ) بریتیه له پشتکردنه هه ق^(١).

ب- هه نديکيش گوتوويانه: وشه ی (لَعِب) له سره دتای ته مه نه وه يه، مندا ل ياری و گه مه
ده کات، به لأم ورده ورده که ته مه نی هه لده کشی، نجا خه ريکی خافلان (لَهْوٌ) ده بی واته:
نهو جوړه ياريانه ی جوړیک له عقل ورده کاریان دهوئ، هه روه ها (لَهْوٌ): له قوناغتيکی
پتشکه و توتوتري ته مه ندا ده بی، نه گهر سه رنجی قورنان بددين ده بينن خوا به زوری وشه ی
(لَعِب) ی پتشخستوه له چهن د شو پتيکيش دا وشه ی (لَهْوٌ) ی پتشخستوه، بو وینه:

ا- له سووره تی (الانعام) دا خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَٰٓئِبٌ وَّلَهُوَ وَلَدٰٓرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّذٰٓیْنَ يَتَّقُوْنَ اَقْلًا تَمَقُّلُوْنَ﴾ ١٣١. واته: ژيانی دنيا ته نيا ياری و خافلانهو مه نزلگای کونایي باشره بو نهوانی پاريز ده کهن، نایا نافامن؟

ب- له سووره تی (الحديد) دا دهفه رموی: ﴿اَعْلَمُوْا اَنَّما الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَٰٓئِبٌ وَّمَوْتُ وَّزَيٰرَةٌ وَّفَاخْرُكُمْ يَنْتَكُمُ وَتَكَاثُرٌ فِی الْاَمْوَالِ وَالْاَزْوَاجِ كَشَلٍّ غِیْثٍ اَحَبَّ اِلِی الْكَفَّارِ بَٰٓئِلُهُ﴾ ١٣٢. واته: بزائن که ژيانی دنيا ياریيه، خافلانه، جوانی و پازانه وهیه، خو به سهر په کدا هه لکيشانه، زورکردنی سامان و کورانه (مندالانه)، وهک بارانیک که پرووه که کهای بابای خاوه ن کشتوکال سه رسام ده کات.

ج- له سووره تی (الاعراف) یش دا وهک تیره (لَهُوَ)، پيشخراوه که دهفه رموی: ﴿اَلْزَيْتِ اَتَّخِذُوا مِنْهُمْ لَهُوًا وَلَوْ بَا﴾ ١٣٣. که واته: به پي سیافه که جاری واهیه (لَوْ) پيشده خړی، نه گهر مهبهست خستنه پرووی قوناغبه ندی کاتی بن، بيگومان (لَوْ) له پيش (لَهُوَ) هوه دتی، نه گهر له پرووی چونه تیه وهش ته ماشا بکری، (لَهُوَ) پيشده خړی، چونکه (لَهُوَ) زیاتر مرووف سرفال و سه رگهرم ده کات و، له قوناغتیکی پيشتری ته مه نیشدا دیته دی.

د- ﴿وَلِی الدَّارِ الْاٰخِرَةِ لِهِمُ الْحَيٰوَانُ لَوْ کَاثُرًا يَّسْلُمُوْنَ﴾ ١٣٤. مه نزلگای کونایي، بهس نه وه ژيانی پاسته قینه، واته: ژيانی پاسته قینه له ویتیه، نه گهر بزائن.

مەسەلەي چوارەم:

باسی راستیتی خوا بە یەكگرتن و، تەنیا خوا بە رستی و، پووجه لی شیرک و، یتمرادیی و ناکام خراییی هاو بەشدانەران:

خو دەفه رموی: ﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ خَالِصِينَ لَهُ الَّذِينَ قَلَّمَا يَجْمَعُهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَعْتَمِدُوا فَوَقَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَنَحْنُطُ النَّاسَ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِيَالْبَطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٩﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾ ۝

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە چوارده بڕگەدا:

١- ﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ خَالِصِينَ لَهُ الَّذِينَ قَلَّمَا يَجْمَعُهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾، کاتیک سواری کەشتیی بوون، یاخود: سواری کەشتییه کان بوون، بەملکەچی ساغکردنەوه و لەخوا پارانەوه، جاری دیکەش گوتومانە: (الْفُلِ) هەم بەمانای بە یەک کەشتیی (السَّفِينَةِ) دی، هەم بەکۆمەلە کەشتییه ک (السُّفُن) دی، وشەي (الْفُلِ) تاک و دووان و کۆتیدایاوەشن. ئایا لێره دا پاناوی کۆ لە (رَكِبُوا) دا بۆ کۆ دەچیتەوه؟ ﴿ فَإِذَا رَكِبُوا ﴾، بە سیاق دەزانین کە مەبەست پتی هاو بەش بۆ خوا دانەرەکانە، ئەگەرنا ئەگەر نیشانە (قرينة) یەک نەبێ، هەموو ئەو وشانەي کۆی خەلک دەگەبەنن، دەبێ هەموو خەلک بگەبەنن بە بێ هەلاواردن، بەلام جاری وا هەبە سیافیک مانایەکی تایبەت دەکات بە کۆمەلە خەلکیکی دیاریکراووه کە لێره وایە، واتە: کاتیک کە هاو بەش بۆ خوادانەرەکان سواری کەشتیی دەبن، یان سواری کەشتییه کان دەبن، سەرەتا بێناگایانە لە خوا ناپارێنەوهو بۆ لای خوا ناکرووزنەوه، بەلام کە ئێیان قەوما، دڵسۆزانە هاواری خوا دەکەن:

﴿دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، دَواى تهودى تووشى گرفت و کيشه و ناپرده حه تيه ک دَين، له خوا ده پارتنه وه، گهر دنگه چيى خويان بَو خوا ساغ ده کنه وه، يانى: (أَخْلَصُوا خُضُوعَهُمْ لِلَّهِ وَخَدَهُ)، (الدِّينَ) ليره دا به ماناى ملکه چيى و ژر دده ستيى دى، ژر دده ستيى و ملکه چيى خويان بَو خوا ساغ ده کنه وه، (أَخْلَصَ يُخْلِصُ إِخْلَاصًا، فَهُوَ مُخْلِصٌ) واته: ساغى کرده وه، ساغى ده کاته وه، ساغ کرده وه، ئهو ساغ کرده وه به، ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، واته: گهر دنگه چيى خويان بَو خوا ساغده کنه وه، به شى جگه له خواى پتوه ناهيَلَن، ئهو له کاتیکدا که تووشى ته نگانه و سه غله تى دهبَن، هه ميشه خوا ﷻ ئهو شتانه ي که به عه قَل و سه ليقه ده زانَرِن، ده يانقرتِنى، يانى: (فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ، غَفَلُوا عَنِ اللَّهِ، لَكِنْ إِذَا وَقَعُوا فِي شِدَّةٍ، دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) واته: هه رکات سوارى که شتيى بوون، له خوا بَن ناگابوون، به لَم که تووشى سه ختيه ک بوون، به ملکه چيى خَو بَو خوا ساغ کرده وه لتي پارانوه، نه گهر نا به کسر که سوارى که شتيى دهبَن، به ملکه چيى بَو خوا ساغ کرده وه لتي ناپارتنه وه، وه ک له شوئنه کاني دیکه دا ده فهرموى: ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْأَمْرِ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَّتْ بِكُمْ بَرِيحٌ طَيِّبَةٌ وَقَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَمَجْنَا مِنْ هَٰذِهِ، لَنُكَرِّنَكَ مِنَ الشَّكْرِينَ﴾ ﴿٢٢﴾ يونس.

خوا ﷻ ئهو راستيانه ي له هه نديک له سووره ته کاندا، له نابه ته کاندا باسيان ده کات به وردى، له نايهت و سووره تيکى دیکه دا که هه مان راستى دووباره ده کاته وه، ئهو شتانه لى ده قرتتِنى و، جيى مهبه ست باس ده کات و، ئهو شتانه ي که له شوئنه کاني دیکه دا، باسيکردوون، دووباره يان ناکاته وه.

﴿فَلَمَّا بَجَّعْتَهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾، کاتیک دهر بازي کردن به ره و وشکانى، واته: له و شه پَوَل و گهر ده لولوه ي تَو دهر باو ناپرده تيبانه ي که تووشيان بووه، له تَو دهر باو، دهر بازي کردن به ره و وشکانى.

(۳) - ﴿إِنَّا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾، یە کەسەر ئەوان هاوبەش دادەنن.

(إِنَّا) بۆ کت و پرییه (لِلْمُفَاحَةِ) یانی: (ابْتَدُوا إِلَى الشَّرِّ قَوْرَ وَصُولِهِمْ إِلَى الْبِرِّ) واتە: یە کەسەر کە گەشتە وشکانیی، هاوبەش بۆ خوا دادەنن.

جاری دیکەش باسم کردووە کە خۆم ئەو دیمەنەم بینیو، لە سالی (۱۹۹۸ ز) دا بوو، ئیمە لە مالتاوە چووینە (بنغازی) لە (لیبی)، لەوسەر کە گەڕانیو، لەهەر سەرهی دوازدە سەعات یاخود زیاترمان پێچوو، لە دەریای سپیی ئیوهری، لە سەری گەڕانیو، باو گەردەلوولێک لیتی داین، وەک خوا دەفرمووی: ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ ھود، ئەو کەشتییە زلە کە ھەوت فات بوو، دەوری دوو ھەزار (۲۰۰۰) کەسی دەگرت، وەک تەپەدۆزێکی کچکە ئەو ناو ھەموو یاری پێدەکرد، ھەر جارێک کە پێشەکی دادەچوو، دەمانگوت: تازە بۆ بنی دەریا دەروات، ھەر کاتێک بە لای راست دا دەکەوت، بە لای چەپدا دەکەوت، یان بەرەو دوا ھەڵدەگەڕایو، زۆر مەترسیدار بوو، ئەو خەڵکە ھەمووی لە خوا دەپارایو، تووشی وەزعیکی ناپەرھەت بوو بوون بە موسولمان و ناموسولمانو، بەلام ھەر ئەوێندە کە کەوتنەوێ خۆشی و، شەپۆل و گەردەلوولە کە بەسەرچوون، کە پێشتر شەو بوو، دوایی کە رۆژمان لێ بوو، دنیا ڕوناک بوو، دەریا کش و مات بوو، خەڵک گەڕایو ھەر بەزمی پێشووی.

(۴) - ﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ﴾، با بەوێ پێمانداون سێلەو بێ ھەک بن، (ل)ی (يَكْفُرُوا) (لام التعلیل) ی پێدەگوتی، بە مانای تاكو (قِي) دتی، (قِي) يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ، تاكو سێلەیی بکەن بەرانبەر بەوێ پێمانداون، دەشکونجی (لام العاقبة) بێ واتە: سەرەنجام وایانلێت ناسپاس و سێلەبن، دەشکونجی (ل) لامی فەرمان (لام الأمر) بێ، بەلام مەبەست پێی ھەر شە بێ واتە: با سێلەیی بکەن بەرانبەر ئەوێ پێمان بەخشیون! دوایی دەزانن چیان بەسەردی!

(۵) ﴿وَلِيَسْمَعُوا﴾، ههروه‌ها با رابوژن و به‌هرمه‌ند بن، (الْتَمَتُ: الْإِنْتِفَاعُ الْقَصِيرُ زَمَنُهُ)، (مَتَّعَ) بریتیه له سوودمه‌ند بووئیک که ماوه‌کهی کهم بن.

(۶) ﴿فَوَفَّيْتَهُمُ﴾، له‌مه‌ودوا ده‌زانن، نه‌مه به ته‌نکید هه‌په‌شه‌یه، له‌مه‌ودوا ده‌زانن که چۆن سزایان ده‌ده‌ین له‌سه‌ر نه‌و سه‌له‌یی و، بیتاگا بوونه له خوا.

نه‌و نایه‌ته‌ی پتشر به گشتی بو‌هاوبه‌شدانه‌ره‌کان بوو، ننجاً تابه‌ت بو‌هاوبه‌ش دانه‌ره‌کانی مه‌ککه، خوا له چهند شوئنی دیکه‌ش داو لیره‌ش خوا به‌تابه‌ت هۆزی قوره‌یش، کافره‌کانی مه‌ککه ده‌دوئنی و، ده‌فه‌رموی:

(۷) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّحَرَّمًا﴾، نایا نابینن که تیمه هه‌په‌میکی پر هیمن و ناسایشان بو‌په‌خساندوون! (أَوَلَمْ يَرَوْا) پرسیار کردنه‌که پرسیارکردنی نکوولیییکردنه، واته: به دنیایی ده‌بینن که تیمه هه‌په‌میکی پر هیمن و ناسایشان بو‌په‌خساندوون، که تیتدا له خو‌یان نه‌مین و دنیان.

(۸) ﴿وَيَخْطِفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾، له حالیکدا که خه‌لک له ده‌وریان ده‌پتیرق، ده‌بردق.

(۹) ﴿أَفَلَا يَلْبِطُ يُؤْمِرُونَ﴾، ننجاً نایا نه‌وانه بپروا به پووچ (باطل) ده‌که‌ن؟ (باطل) پیچه‌وانه‌ی هه‌فه‌و، مه‌به‌ست پپی هه‌موو نه‌و شتانه‌یه که له‌که‌ل نیسلما تیکده‌گیرین، نایا بپروا به ناهه‌ق ده‌که‌ن؟

(۱۰) ﴿وَيَنْهَوْنَ اللَّهَ يَكْفُرُونَ﴾، که‌چی به‌رانبه‌ر به چاکه‌ی خوا سه‌لن؟ یاخود (يَكْفُرُونَ) یانی: بیپروان، که‌چی بیپروان به چاکه‌ی خوا؟

(۱۱) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، نایا کن سته‌مکارتره له که‌سیک که درو به ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستن؟ نه‌مه‌ش دیسان پرسیارکردنی نکوولیییکردنه، واته: هیچ که‌سیک له‌و که‌سانه سته‌مکارتر نه‌یه که درو به ناوی خواوه هه‌لده‌به‌ستن، درو هه‌لده‌به‌سته‌که‌ش نه‌وه‌یه بلین: خوا‌هاوبه‌شی هه‌یه، خوا‌رۆله‌ی هه‌یه، کچی هه‌یه‌و کوری هه‌یه.

وہک لہ سوورہ تی (الأنعام) دا دہ فہ رموی: ﴿وَحَرِّمُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، واتہ: بہ بی زانیاری کچان و کورانیان بو خوا دانان، دہ یانگوت: فریشتہ کان کچانی خوان، شہ بیتانہ کان کورانی خوان.

(۱۲) - ﴿أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾، ہہ روہا: یان کن ستہ مکارترہ لہ کہ سیک کہ ہہ ق بہ درؤ دادہ نی کاتیک بو لای دی، یانی دواۓ ٹوہی خوا پیغمبر ﷺ دہ نیڑی، ٹو ہہ قہی کہ پیغمبری خوا ﷺ پیٹہی کہ قورٹانہ، بہ بن خو ماندوو کردن دیتہ لایان، بی ٹوہی نارہقی پیٹو بکن، کہ چی ٹوان بہ درؤی دادہ نیٹن، کن لوانہ ستہ مکارترہ؟ پیگومان کہس.

(۱۳) - ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَوْتٌ لِّلْكَافِرِينَ﴾، ٹایا لہ دوزہ خدا بو بیروایان جیکای حہوانہوہ نیہ؟

ہمزہ (أی) (أَلَيْسَ) بو پرسیار کردنہ بو دانپیٹدہ ٹینان (تقریرہ)، بہ زوری پرسیار کردن لہ کہ ل لبردن (نفي) دا (أَلَيْسَ) کہ دی، بو پرسیار لیکردنی دان پی پندہ ٹینانہ، کہ بہ رانہرہ کہ دہ بی دانی پیدا بیٹی.

(المثوى: مَكَانُ الثَّوَاءِ وَهُوَ الْإِمَامَةُ الطَّوِيلَةُ وَالسُّكْنَى)، (مثوى): بریتہ لہ شوینی تیدا نیشتہ جن بوونی درٹزو تیدا حہوانہوہ، واتہ: کافرہ کان ٹہگہر شوینیک ہہ بی تیدا بحہوینہوہو نیشتہ جن بین تہ نیا دوزہ خہ.

ٹہ لیف و لامی سہر (لِّلْكَافِرِينَ) بو ناساندنہ، بہ لَم ناساندنی (عهد)، واتہ: بو کافرہ کان، ٹہو کافرانہی کہ دیارہ کین، کہ پیٹر قسہ یان لیکراوہ.

جہریر کہ یہ کیکہ لہ شاعیرہ کان، دیارہ مہدحی پاشاہیک دکات دہ ل:

ٹایا ٹیوہ باشرین کہ سیک نین کہ سواری و لاخان بووہ،

ٹایا تو لہ ہہموو جیہانیان ٹیو لہ پت تہر تر نیہ، (یانی: بہ خشنده تر نی)؟

مهسه لهی پئنهجه م:

ئهوانه ی له پئی خودادا تیده کۆشن، خوی میهره بان پئنازه کانی خۆیان
پیشان ده دات و، به دنیایی خوا له گهل چاکه کاران دایه:

خوادده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۳)

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾، ئهوانه ی له پئناوی ئیمه دا تیده کۆشن، لیره دا (وَالَّذِينَ)
(الْإِنْمُ الْمَوْصُولُ هُنَا مَتَزَلَّةٌ الْمَعْرُوفُ بِلَاغِ الْعَهْدِ) (الذین) (اسم الموصول) ه، به لām له شوینی
ناویکه به (ال)ی (عهد) پئناسه کرابن، یانی: ئه و که سانه ی که، (که ده زانین کین)، له
پئناوی ئیمه دا تیده کۆشن.

(جَاهَدُوا) واته: تیکۆشاون و ئه و په پری توانای خۆیان به کاره پئناوه، (فینا) واته:
له پئناوی ئیمه داو له بهر ئیمه، که واته: دوو خه سلّه تیان هه بوون:

۱- تیکۆشاون و ڕه نجیان داوه و خه باتیان کردوه، خۆیان ئه و په پری ماندوو کردوه.

۲- تیکۆشانه که شیان ته نیا له پئناوی خوادا بووه.

که مه به ست له جیهاده که یان خۆپاگریی بووه له سه ر ئازارو ئاړه هه تی و،
به لکو به رپه رچ دانمه و دی دوژمنان و... هتد.

(۲) - ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾، به دنیایی پئنازه کانی خۆمانیان پیشان دده دین.

(لَنَهْدِيَنَّهُمْ) (ل) (که بو سوینده (لام القسم)، نوونه که ش بو ته نکیده، واته: به
دنیایی رپه هه کانی خۆمانیان پیشان دده دین، واته: ئه و پئنازه که جیهاد و
خه باتیکی راست و دروستیان لیه و بکه ن، ئه و پئنازه که ده یانگه یه ن به
ئامانج له دنیا داو، ده یانگه یه ن به په زامه ندیی ئیمه له پوژی دواپی دا.

﴿لَتَهْدِيَنَّهُمْ شُبُلًا﴾، ناماژه‌شی تیدایه که نه‌وانه‌ی ده‌یانه‌وئی له پیتاوی خوادا
پهنج بدنه، خهبات بکه‌ن و، ده‌یانه‌وئی کوچ بکه‌ن، خوا پئی کوچ کردیان بو
ناسان ده‌کات و، زه‌مین‌ه‌یان بو خوش ده‌کات.

۳- ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾، به دنیایی خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاران‌دایه، به ته‌ئکید ئه‌م
له‌گه‌ل‌دا بوونه، له‌گه‌ل‌دا بوونیکی تابه‌ته، له‌گه‌ل‌دا بوونی مشوور لی‌خواردنه، ناگا لی‌بوونه،
سه‌ره‌رشتیاری کردن و هاوکاری کردنه.

گوتراوه: (مَنْ عَمِلَ مَعَا عَمِلَ، وَرَكَّهُ اللَّهُ عِلْمَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) واته: هه‌ر كه‌سێك كار
بكات به‌وه‌ی ده‌یزانی، خوا نه‌وه‌شی كه‌ نایزانی فیزی ده‌کات، زورچار ئینسان له
ئیشدا فیره تیش ده‌بی، له نه‌نجامی کارکردن دا به‌و زانیاریه‌ی كه‌ پیت دراوه،
ده‌رگای زانیاری دیکه‌ت لی ده‌کرێته‌وه.

(القرطبي) له‌و باره‌وه ئه‌و شوێنه‌واره‌ی هتیاوه له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱)، ده‌لێ:
گوتراوه: سوفیانی کوپی عوه‌ینه به‌عه‌بدوللای کوپی موباره‌کی گوتوه: هه‌ر
کاتیک بینیت خه‌لک که‌وتبوونه راجیایی له شتێکدا، تو پرسیار له مواهیددکان
بکه، (له تیکۆشه‌ران بکه) له‌وانه‌ی که‌ سه‌نگه‌ر نشین، چونکه‌ خوای به‌رز
ده‌فه‌رموئ: ﴿لَتَهْدِيَنَّهُمْ شُبُلًا﴾، به دنیایی نه‌وانه‌ پتیمایی ده‌که‌ین، پتیا
پیشان ده‌ده‌ین، ده‌یانخه‌ینه سه‌ر پتیه‌کا‌مان، ئه‌و پتیا‌نه‌ی که‌ به‌ پزما‌ه‌ندی
تیمه‌یان ده‌که‌یه‌نن.

منیش له‌ کو‌تایی دا، له‌ باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌وه ده‌لێم:

خوا ﴿يَا﴾ دوو شتی داناون بو به‌نده‌کان:

۱- (جَهْدُوا) ئه‌وه‌په‌ری توانای خو‌یان به‌کار هتیاوه، چونکه (جِهَادٌ: بَذْلُ الْقُصَى مَا فِي الْوَسْعِ)
(جِهَاد) به‌کاره‌یتانی ئه‌وه‌په‌ری توانایه، به‌نده‌کان ئه‌وه‌په‌ری توانای خو‌یان به‌کاره‌یتاوه.

۲- (فینا) له پټناوی ټیمه دا، له پټناو پازیی کردنی خوادا، یانی: له پټناوی به ده ست هیتانی په زامه ندیی خواداو بو پازیی کردنی خوا.

که واته: له به نده کانه وه: به کارهیتانی ټوپه پری توانا، به ساغیی و خوا پټی مه به ست بوونه وه.

له لایه ن خوای په روه ردگاریشه وه، دوو به ټین و موژده دراوڼ:

(۱) ﴿لَتَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلًا﴾، رټیه کانی خو مانیان پټشان ده ده یڼ، ده یان خه یڼه سه ر ټیه کانی خو مان، نه و ټیانه ی که ده یانگه یه نن به په زامه ندیی ټیمه، به هیتانه دی نامانجه شه رعیه کان.

(۲) ﴿وَلِئِنْ أَمَرَ الْمُحْسِنِينَ﴾، به دنیایی خوا له که ټ چاکه کاراندا یه، به له که ټدا بوونیکي تابهت ناگای لیتانه، مشووریان لی ده خوات، هاوکاریان ده بی.

وهک پشتریش گو مان: لیره ده فیه رموی: (سُبُلًا) رټیه کانی ټیمه، بیگو مان پری خوا هر یه کیکه، که پټی نیسلام و قورټان و شه ریه ته، به لام لیره دا (سُبُلًا) واته: نه و ټیانه ی که نه وان ده یانگرنه بهر بو ټیکو شانیان له پټناوی ټیمه دا، که سه ر نه جام نه و ټیانه بیانگه یه نن به نامانجه شه رعیه کان، که خوای په روه ردگار لیتان پازیه و په زامه ندیی خویان تیدابه.

که واته: له و نایه ته موباره که ودرده گیرئ: که له ټیمه هه پرکه ت، له خوا به رده که ت، له ټیمه جوولان، له خوا ټټټ یارمه تیدان.

هه روه ها له و نایه ته نه وده ودرده گیرئ: که کارکردن بو خوا، مایه ی بهرچاو پوونیی و هیدایهت درانه، که سیک کار بو خوا بکات، له پټناوی خوادا خو ی ماندوو بکات، ده بیته مایه ی نه وه که خوا بهرچاوی پوون بکات و بهر پټی خو ی ببینئ، راست و چه پی لیک بکاته وه و، خوا له دینی خویدا، سه ر راست و شاره زای بکات.

خوا به لوتف و که پهمی خوئی، تیمه لهو که سانه بگتیرێ که نهو په پێ توانایان به کار دێتن له پێتاوی خوادا، به دلسۆزانه، به ساغیی، ههروهها خوا لهو که سانه مان بگتیرێ که ههردهم ههولدهدن له تاین و بهرنامهی خوادا بهرچاو پرووتربن، زاناتربن، شارهزاتربن، بۆ نهوهی هیچ شتیک نهئین و هیچ شتیک نهکهن، که تاینی خوا پێی پازی نهبێ و، جیگای پهزنامهندی خوای پهروهردگار نهبێ و، دوور بێ له سروشتی تاینی خوا، که به تهئکید هه شتیک جیگای پهزنامهندی خوا نهبێ، خوا بهردهکتی ناخاتی و، هه شتیک پێچهوانهی سروشتی تاینی خوا بێ، بیکومان له جیاتی نهوهی خزمهت کردن بێ به تاین و بهرنامهی خوا، دهپێته هۆی ناشرینکردنی تاینی خوای بهرزو مهزن و، دهپێته هۆی نهوه که خهڵک لهو تاین و بهرنامه پێک و پرسته دوو دڵ و دردۆنگ بن و، بکهونه گومانهوه، خوا بهانبارتزی لهوهی که بیینه مایهی دوور خستهوهی خهڵک و سهلهمانهوهی خهڵک له تاینی خوا، به هۆی قسهو کردارو ههلوێستی ناشایست و نهگونجاو، لهگهڵ سروشتی بهرزو پاک و بپوینهی تاین و بهرنامهی خوای پهروهردگاردا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نیوه پووک

- پیشه کی ئەم تەفسیرە بە گشتیی..... ٥
 بەرچاو پوونییەکی گرنک لەبارەی ئەم تەفسیرەو..... ١٠
 پیشەکی ئەم بەرگە..... ١٢

تەفسیری سوورەتی البَقَرَةِ

- دەستپێک..... ١٧
 پێناسەی سوورەتی (القصص) و بابەتەکانی..... ١٧
 (١)- ناوی ئەم سوورەتە:..... ١٧
 (٢)- شوێنی دابەزینی:..... ١٨
 (٣)- پرێزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:..... ١٩
 (٤)- ژمارەی ئایەتەکانی:..... ٢١
 (٥)- ئێوه پووکى:..... ٢١
 (٦)- تاپە ئەندێهەکانی:..... ٢١
 (٦)- دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ دە (١٠) دەرس:..... ٢٥
 کورتە باسێک: مووسا و ھاروون (علیهما السلام) و چەند زانیارییەکی لەبارەی خۆیان و
 گەلەکانیان و، فیرعەون و دارو دەستەکە یەو..... ٢٧
 تەوھری یەکەم: قۆناغەکانی ژیان و بەسەرھاتی مووسا و ھاروون بۆ (علیهما السلام) و
 گەلەکانیان، لە قورئان دا..... ٢٨
 ھەروەھا دوو بەسەرھاتی دیکەى مووساش (عليه السلام) ھەن:..... ٣٣
 تەوھری دووھەم: ژمارەى ناوھێترانی مووسا و ھاروون بۆ (علیهما السلام) لە قورئاندا..... ٣٥
 ١- مووسا:..... ٣٥
 ب- ھاروون:..... ٣٩
 تەوھری سێھەم: پوختەیک لە ژیان و بەسەرھاتی مووسا (عليه السلام) لەبەر رۆشنایی تەورات

- ۴۱.....(پەيمانى كۆن)دا.....
- ۴۲.....۱- پەچەلەكى دوورى مووسا و، ھۆى لە داىك بوونى مووسا عليه السلام لە مىسر:.....
- ۵۷..... دەرسى يەكەم.....
- ۵۹..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۶۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۶۰..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۶۲..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۶۹..... مەسەلە گرنگەكان.....
- كورتە باسېك: دە (۱۰) ھەلۋەستەى گرنگ لەبەردەم ئەو چوار ئايەتەى سەرەتاي
- ۷۵..... (القصاص)دا.....
- ۸۳..... شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە لە پېنج بېرگەدا:.....
- ۸۷..... چوار نىعمەت و چاكەى گەرەى خوا.....
- ۸۷..... بۇ گەلى چەوساودى مووسا عليه السلام.....
- ۹۱..... دەرسى دووہم.....
- ۹۳..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۹۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۹۵..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۹۸..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۱۰۸..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۱۲۰..... كورتە باسېك: پوونكردنەوہىەك دەربارەى (قۇاد) و (قَلْب).....
- ۱۲۵..... دەرسى سېنەم.....
- ۱۲۷..... پېناسەى ئەم دەرسە.....
- ۱۲۸..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۱۲۹..... شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۱۳۱..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۱۴۱..... مەسەلە گرنگەكان.....

سۈن ھەلۋەستەي گىرگ..... ۱۴۸

دەرسى چۆلرەم..... ۱۵۷

پېئاسەي ئەم دەرسە..... ۱۵۹

ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۱۶۰

شىكرنەۋەي ھەندېك لە وشەكان..... ۱۶۱

ماناي گىشتىي ئايەتەكان..... ۱۶۴

مەسەلە گىرگەكان..... ۱۶۷

دەرسى پېئجەم..... ۱۸۳

پېئاسەي ئەم دەرسە..... ۱۸۵

ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۱۸۶

شىكرنەۋەي ھەندېك لە وشەكان..... ۱۸۷

ماناي گىشتىي ئايەتەكان..... ۱۹۰

مەسەلە گىرگەكان..... ۱۹۳

ھوكم و ھىكمەت و پەندەكانى ئەم پېئج قۇئاغەي بەسەرھاتى مۇوسا الخىلە..... ۲۰۷

بىرەۋەرىيەكى خۇم:..... ۲۲۵

دەرسى شەشەم..... ۳۶۷

پېئاسەي ئەم دەرسە..... ۳۶۹

ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۷۰

شىكرنەۋەي ھەندېك لە وشەكان..... ۳۷۱

ماناي گىشتىي ئايەتەكان..... ۳۷۲

مەسەلە گىرگەكان..... ۳۷۶

كۆرتە باسېك لە سۈن سەرنج دا..... ۳۹۲

دەرسى ھەۋتەم..... ۲۹۷

پېئاسەي ئەم دەرسە..... ۲۹۹

ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۳۰۰

شىكرنەۋەي ھەندېك لە وشەكان..... ۳۰۲

- هۆی هاته خوارهووی ئایه ته کان..... ٣٠٤
- چیرۆکی مسوڵمانبوونی سهلمانی فارسیی ٣٠٥
- مانای گشتیی ئایه ته کان..... ٣١٨
- مهسه له گرنگه کان..... ٣٢٦
- کورته باسیک: نهه ئایه تانه به سه ر کیدا ده چه سپن؟!..... ٣٥٠
- ده (١٠) سیفه تی نهو خاوهن کتیبانه ی که خوا ﷺ باسیان ده کات..... ٣٥٣
- دهرسی هه شتهم..... ٣٥٥
- پێناسه ی نهه ده رسه ٣٥٧
- مانای ده قاو ده فی ئایه ته کان..... ٣٥٩
- شیکر نهووی هه ندیک له وشه کان..... ٣٦١
- هۆی هاته خوارهووی ئایه ته کان..... ٣٦٣
- مانای گشتیی ئایه ته کان..... ٣٦٥
- مهسه له گرنگه کان..... ٣٧٤
- کورته باسیک: له پینچ سه رنجدا..... ٣٧٦
- کورته باسیک له باره ی به هره مه ند بوونی خه لکی مه ککه و ده وروبهریه وه، له چه رده می مه ککه ٣٨٥
- دهرسی نۆیه م..... ٤٠٩
- پێناسه ی نهه ده رسه ٤١١
- مانای ده قاو ده فی ئایه ته کان..... ٤١٢
- شیکر نهووی هه ندیک له وشه کان..... ٤١٣
- مانای گشتیی ئایه ته کان..... ٤١٥
- مهسه له گرنگه کان..... ٤٢٠
- دهرسی ده یه م..... ٤٢٣
- پێناسه ی نهه ده رسه ٤٢٥
- مانای ده قاو ده فی ئایه ته کان..... ٤٢٦
- شیکر نهووی هه ندیک له وشه کان..... ٤٢٧

ماناي گشتىي ئايەتەكان.....	۴۳۷
مەسەلە گرنگەكان.....	۴۴۱

تەفسىرى سوۋپەتى العنكىوت

دەسپىك.....	۴۵۵
پېناسەي سوۋپەتى (العنكىوت) ۋە بابەتەكانى.....	۴۵۵
۱- ناۋى ئەم سوۋپەتە:.....	۴۵۵
۲- شۇئىيى دابەزىنى:.....	۴۵۶
۳- پىزىبەندىي لە موصەھف ۋە دابەزىن دا:.....	۴۵۷
۴- ژمارەي ئايەتەكانى:.....	۴۵۷
۵- ئىۋەپۇكى:.....	۴۵۷
۶- ئايەتەندىيەكانى:.....	۴۵۸
۷- دابەشكردنى بۇ چەند دەرسىك:.....	۴۶۰

دەرسى يەكەم.....

پېناسەي ئەم دەرسە.....	۴۶۵
ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان.....	۴۶۶
شىكىرنەۋەي ھەندىك لە ۋشەكان.....	۴۶۸
ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئايەتەكان.....	۴۶۹
ماناي گشتىي ئايەتەكان.....	۴۷۲
مەسەلە گرنگەكان.....	۴۷۹
كۆرتە باسپىك لە بارەي تاقىكردنەۋەي خواۋە بۇ بەندەكانى.....	۴۹۸
تەۋەرى يەكەم: پېناسەي تاقىكردنەۋە، بوارەكانى، ھەممىي بوۋى، ھىكمەتى، ھۆكارى تېدا كەۋتى، ھۆكارى تېدا دەرچوۋى.....	۴۹۸
تەۋەرى دوۋەم: ھەۋت پاستىي گرنگ لە بارەي تاقىكردنەۋەي خواۋە بۇ بەندەكانى.....	۵۰۵
تەۋەرى سىيەم: سى ئاگادارىي پىۋىست، بۇ ئەۋەي لە تىگەيشتنى تاقىكردنەۋەدا، بە ھەلەدا نەچىن.....	۵۱۴

۵۲۵.....	ده رسي دووهم
۵۲۷.....	پښتانه ي ته م ده رسه
۵۲۸.....	ماناي ده قاو ده قي ثابته تان
۵۳۰.....	شيكړنه وه ي هه نديك له وشه تان
۵۳۱.....	ماناي گشتي ثابته تان
۵۴۱.....	مه سه له گرنگه تان
۵۴۳.....	كورته باستك له حموت كورته سهرنج دا
۵۶۷.....	ده رسي ستيه م
۵۶۹.....	پښتانه ي ته م ده رسه
۵۷۰.....	ماناي ده قاو ده قي ثابته تان
۵۷۲.....	شيكړنه وه ي هه نديك له وشه تان
۵۷۴.....	ماناي گشتي ثابته تان
۵۸۳.....	مه سه له گرنگه تان
۶۰۵.....	ده رسي چواره م
۶۰۷.....	پښتانه ي ته م ده رسه
۶۰۸.....	ماناي ده قاو ده قي ثابته تان
۶۱۰.....	شيكړنه وه ي هه نديك له وشه تان
۶۱۲.....	ماناي گشتي ثابته تان
۶۲۰.....	مه سه له گرنگه تان
۶۲۴.....	چه ند زانيار بيه ك له باره ي جالجالو كهو ماله كه يهود
۶۲۹.....	كورته باستك له باره ي نوږه وه
۶۲۹.....	يه كه م: نوږ چيه؟
۶۳۰.....	دووهم: پلهو پا يه ي نوږ:
۶۳۷.....	ستيهم: مه به ستي به رپا كړدني نوږ چيه؟
۶۳۹.....	چواره م: حوكمي كړد و نه كړدني نوږ:
۶۴۳.....	پنجه م: به رپا كړدني نوږ (إقامة الصلاة) چيه و چونه؟

- ٦٤٤..... ئایا حیکمهتی به کارهێنانی ئهو جوۆره تهعبیره چیه؟
 ٦٤٨..... شه شه م: چۆن نوێژ بهرپاده که ی؟
 ٦٦٢..... هه وته م: به رهه مه کانی نوێژ بهرپا کردن
 ٦٨٢..... ده رسی پینجه م و کۆتایی
 ٦٨٥..... پیناسه ی ئه م ده رسه
 ٦٨٦..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ٦٨٨..... شیکر نه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ٦٨٩..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ٦٩٧..... مه سه له گرنگه کان